

શ્રી

અંબીકા કાવ્ય.

તથા

શક્તિકાવ્ય.

(પ્રભાતિયાં, પદ, ગરબા, અષ્ટપદી,
હોરી, પદ, સ્તોત્ર, આરતી
વીગરેનો સંગ્રહ છે.)

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

બુકસેલર

હરગોવિન્દદાસ હરજીવનદાસ

પુસ્તકાલય—અમદાવાદ.

અમદાવાદ;

પાનકારને નાકે પીરમહમદશાના રાજાના મકાનમાં
રાજનગર ટાઇપ ફાઉન્ડરી પ્રીન્ટિંગ પ્રેસમાં
જેશંગભાઈ મુગળ પંડેએ છાપ્યું.

સંવત ૧૯૫૫.

સને ૧૮૯૮.

કીંમત રૂ. ૧-૦-૦.

શ્રી
॥ અંબોક કાવ્ય ॥

તથા
શક્તિકાવ્ય.

(પ્રભાતિયાં, પદ, ગરબા, અષ્ટપદી,
હોરી, પદ, સ્તોત્ર, આરતી
વીગરેનો સંગ્રહ છે.)

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

બુકસેલર
હરગોવિન્દદાસ હરજીવનદાસ
પુસ્તકાલય—અમદાવાદ.

અમદાવાદ.

રાજનગર યાદવપ્રકાશન-ડેરી પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ.

સવન ૧૯૫૫ સંવ ૧૯૫૮

કીમત રૂ. ૧-૦-૦.

અનુક્ર. ણિકા.

વિષય. પૃષ્ઠ.

પ્રભાતિયાં.

૫૬ ગણપતી દેવા.	૧
ઉઠ પ્રભાત સમર.	૧
નગોને અલખેલી અંબા.	૧
ચડીરે અંબા મહીસાસુર મરવા.	૨
અંબા કેમનથી નગતી દુઃખ	
નથી ભાગતી.	૨
ઉઠતું અંબીકા સાલ્કર બહુચરા.	૩
શ્રેષ્ઠ તું સર્વદા શ્રેષ્ઠ તું સર્વદા.	૩
માન મુકી નમો માન મુકી નમો.	૩
તનમન ધન મુજમાત ભુવનેશ્વરી.	૪
ધ્યાનધર ધ્યાનધર અંબીકા માતનું	
જેમ તું રાખેરે આરાસુરી.	૪
બહુચરબાળા સેવીયે.	૫

વલ્લભ ભટની વાણી.

આસરે એક આધાર આરાસુરી. ૫

ગરબા વિગેરે.

માનું આરાસુરની રાયરે, આમ	
અધિકારે મા. પંચતીરથી.	૬
ચાલી આચરે નરખે અરણ.	૮
મારી અંબામા આલુંદભરી.	૧૦
જે જે આરાસુરની રાણી, માત	
ભવાનીરે.	૧૨
અલખેલીરે અંબે માત દરશણ	
કરવાને.	૧૭
જેજે આરાસુરની રાણી, તારી અક	
બ કળા ન કળાણી.	૧૩
આરાસુરની અંબામા ગરબે	
ભે જો.	૧૪
સમર સદા ભરપુર.	૧૬
શસ્ત્રે આયેકી સખો લોન ૫૬.	૧૬

દલપત કબીની વાણી.

સમરતા સુખ પામીયેને સાલ્ક	
કરે મુઠાજોરે.	૧૬
માનમરેવરતીરે મહત્ત અખતરી	
કહીવેરે મા.	૧૨

વિષય. પૃષ્ઠ.

પ્રથમ ગણપતને પાયે લાગુરે
ધન અંબાલાલરે. ૧૭

સંકટનો ગરબો.

પુણુ ગણપતના પાય, સુધ યુ-	
ધના સ્વામી મા.	૧૮
આઈ આશા પુરો અધિકા.	૨૧
પાતળીરે પુતળીરે.	૨૨
શીંગડુ વાગેરે તમરીયું.	૨૨
હમે શ્રાવણ કેરા આવનારા.	૨૩
માણ આજનો દહાડો રેવાદોની	૨૩
ધન ધન આજનો દીન. અંબા	
માવડીરે.	૨૪
અંબા અલખેલી દીસે છે આજ	
રંગમારે.	૨૫
ધન અંબાલાલ, વશીયા કુંગર	
માંડરે.	૨૫
સ્વસ્ત શ્રી આરાતેસુર માંડરે.	૨૭
કરનેડી પ્રણામ કર પાઉંદારે.	૨૮
દેવદુઢાળા દયાતે બહુ ધરનેરે.	૨૮
પ્રથમ ગણપતીનું દરશણ આવી	
કરનેરે.	૨૯

જે કોઈ અંબીકાજી માતને	
આરાધશેરે.	૩૦
ગરબે રમેછે તુળન તુકાઈરે.	
ચોસઠ જોગલીના.	૩૧
જે દેવી જે દેવી. છંદ.	૩૨
પ્રાતસકાળેરે કશ્ણાવંતી.	૩૩
ધન ધન આરાસુરની રાણી.	૩૪
દેવી પ્રલાણી રૂપાણી મહામાયા	૩૪

આરતીયો.

જેજે અંબેમાત જે આરાસુરી	
આઈ.	૩૪
જેદેવી જેદેવીજે અંબે આઈ.	૩૫
જે આઘા શક્તિ મા જે આઘા	
શક્તિ.	૩૫
ચાલો નરખે દરશણ કરવા છંદ.	૩૬

વિષય.	પૃષ્ઠ.
માતલવાની બજામન ભવમેહંદ. ૩૭	
નરખુ સારદા ભરપુર. ૩૮	
અંબે મૈયા તું રખવાલી છંદ. ૩૮	
અંબેકુ યાદ કરસે, ખુબ છંદ- ગાની પાયા. ૪૦	
સુનીયે જ્ઞે મૈયા મેરો. ૪૦	
નેનુસે નેહ ભરકે દેખો. ૪૧	
દેખો દેખો અંબે મતવાલી ૪૧	
મેતો હોરે જલૈયા અંબે લાલીસે ૪૧	
અંબે લાલીસે મેરો મત લાગરહો ૪૧	
અલખેલીરે, અંબે માત દરશણ દરવાને. ૪૨	
અંબામા દીદી આનંદમાં જ્ઞે. ૪૨	
ખેતત હોરી ભવાની હોરી. ૪૪	
ખેતે મતવાલી હોરી. ૪૪	
મેટો માછ ખુડતો તારોરે. ૪૪	
છોગાળી મા ચાચર તારોરે. ૪૫	
નયણે નરખો નરને નારોરે. ૪૫	
અલખેલી અંબે માતરે. ૪૬	
અલખેલી અંબે માતરે ચાલો. ૪૬	
અલખેલી અંબે માતરે મારમવા ૪૬	
સમરતા સુખ પામીયે આરા. ૪૬	
વીમળનો ગરખો.	
ત્યાં મન મોહું માતા અંબાજી. ૪૭	
જેજે આરાસુરની રાણી મા. ૪૮	
તપ્તપર ખીરાજે. ૪૮	
અંબા અલખેલી રમવાને જમવા આવીયા. ૫૦	
આવી ધારણુ દીજેરે. ૫૦	
અલખેલીરે અંબે માત જ્ઞેવા. ૫૧	
અંબાસે કામ હોરે. ૫૧	
આવને વેલીરે અંબા તું. ૫૨	
શંકર ભોગાદાસ તમારોરે. ૫૩	
આરાસુરમાં ખીરાજે અંબા. ૫૩	
ડુંગરમાં દેવી વસીયાં. ૫૪	
અલખેલી મા, હેતધરીધેરઆવાં ૫૪	
અંબા આણુંદી આણુંદી. ૫૫	
જેજે અંબે ધધરી માતરે. ૫૬	
દેવી આરાસુરી દરખારે. ૬૦	

વિષય.	પૃષ્ઠ.
અંબે માતાના પ્રતાપથી નથી કમી જ્ઞે. ૬૨	
અંબે ચરણે નમુરે અલખેલી. ૬૩	
ગેરીગેરી અંબેમા ગરખે રમેરે. ૬૩	
નીત નીત નોખત વાગે. ૬૪	
મેતો ખુબ કરીને ખેલુરે. ૬૮	
આરાસુર આશ્રમ છુનુકે. ૬૮	
મંગલકી શેવા સુનો મેરોદેવા. ૬૯	
જેજે અંબે ભક્તની તારણ. ૭૦	
તુજ ખીન મેર કોન દુખ ભાગે ૬૬	
મતવાલી મા મુખડાની જા- લીહારી રે. ૬૬	
દરશણ આપો મોરી માય. ૬૬	
વસમી તે વેળારે વારે શીવ આવીયા, ૬૮	
ગણપત લાગુધું પાય, ગરખો ગાવાને. ૬૮	
ચાલો ચીત ચાચરમાં જૈયે. ૭૧	
જસવતસીંગજીનો જસ.	
પ્રથમ સંભુના સુત કેરે ધ્યાનરે ૭૨	
ધન ધન ધન તમને આજ. ૭૫	
જસવતસીંગરાજ મહામાયા. ૮૧	
જસવતસીંગ મહારાજ મેરે મ- તવાલા. ૮૨	
ધનધનઆજ જસવતસીંગરાણા ૮૩	
આ જસવતસીંગ મહારાજ. ૮૩	
આજસવતસીંગમહારાજ ચરણ ૮૪	
ગુણ ગાવું હું આજથી. ૮૪	
કારતગ મહીને કરણુ કરી. ૮૫	
જશ જુગમે હુવા આજ અંબે. ૮૬	
ગણપતી ગુરુ જ્ઞાન દીજે. ૮૭	
જેજેજેજેજેજે અંબે ધ્યાનધરતેરા. ૮૭	
જગીયે અલખેલી માત. ૮૮	
શક્તિ સાચી સરવે સેવો. ૮૮	
આરાસુર મંડપમાં ખેલે. ૮૮	
ભવાની ભવતારણી અંબે. ૮૯	
આવી હમને ધારણુ દીજે. ૮૯	
આ અવસરમાં આવોની અંબા ૯૦	
શ્રી અંબા બાળા કામેશરી. ૯૦	

વિષય.	પૃષ્ઠ.
આરાસુરી કરણા કરો હમને.	૯૧
આજ ઓછવનો દીન.	૯૨
સુખના દીવસ માણ આવીયા.	૯૩
આણુંદી ઓછવ રાય છે.	૯૩
આજઆંબામારેઆણુંદધણેરો.	૯૩
આઈ અંબા સેવોરે.	૯૪
મને દરશણ આપોરે.	૯૪
દરશણ દોછો માજરે રાખો.	૯૫
આઈ આરાસુરની રાણીરે.	૯૬
આજઆણુંદનીહેલીરેમારમવા.	૯૬
અંબા તે રમવા નીસરસારે.	૯૬
માજપારે આવ્યોરે.	૯૭
વારણા લઉ વારીવારીરે.	૯૭
આજ આણુંદની હેલીરે.	૯૭
નારાયણીનું રૂપ વિશ્વમા.	૯૮
અંબા બહુચર માત.	૯૮
નવણના દુઃખ હરજ્જેરે.	૯૮
કરજ્જેડી કરગરીયે.	૯૮
વદીયે વાલ ધરી તમને.	૯૮
નાગર નમન કરે આજે.	૯૯
અંબા તારા લાલ કરે લાલી.	૯૯
છપીલી સુંદર મુખદીસે.	૯૯
પ્રણામકરીયેમાજમાને પ્રણામ.	૯૯
ચાચરમા રમીરે, અંબાતારા.	૧૦૦
નામને બંધીહારી અંબાતારા.	૧૦૦
ગુણ ગાવું તારા.	૧૦૦
દીસેછો રંગમાં.	૧૦૦
કે મુજરો માજનો કરીયે.	૧૦૦
પુનન આવી પારાનું કરીયે.	૧૦૧
આરાધો ધાળા ઘડવાળી.	૧૦૨
આરાસુરી આણુંદી માતા.	૧૦૩
ચાલો જમયે દરશણને ડાજે.	૧૦૪
અંબા તમે રમવા ને જમવા	
આવો.	૧૦૪
બવાનીબજમન બવમે ભાવે.	૧૦૫
ત્રીપુરા તનમન પ્યારી લાગે.	૧૦૬
આવી આસો માસ દીવાળી.	૧૦૬
મગન થયાં મનમાં અતી.	૧૦૭
રંગ લગાયા રંગ મંડપમે.	૧૦૭

વિષય.	પૃષ્ઠ.
નવલરાત્રીનાદીનરૂઝઆવ્યારે.	૧૦૮
કરતગમાસે કરણા કરીમા.	૧૦૮
પારાની પાદશાહીરે.	૧૦૯
અંબામા આણુંદે ઘેરઆવોરે	૧૧૦
આજ આણુંદના દીન મા અં-	
બાજરે.	૧૧૦
સુખ આરાસુરછે ગામ.	૧૧૦
ઓ ગુગદંબા તારોરે ડંકો.	૧૧૪
કે મુંદર મુખડું જોઈ નીરખુ.	૧૧૫
હું આરાધુ કરજ્જેડી શ્રી ત્રી-	
પુરેશ્વરીરે.	૧૧૬
આ અવસર આવોની માજ	
અંગમાંરે.	૧૧૭
નારાયણી નવરાત્રી રમવા.	૧૧૭
માત બવાની બજમન ભાવે.	૧૧૮
મંમાયા મતબાલી અંબે.	૧૧૮
તારી નાયા કરી હમે ધણા.	૧૧૯
નજર કરો નારાયણી અંબે.	૧૨૦
શંકર ચરણે શેવ્યા થકી.	૧૨૧
મંમાયા મુજ મહેર કરો.	૧૨૧
આરાસુરી રાણીમા અંબીકા	૧૨૨
રંગ તણી હેલી.	૧૨૪
લાગેછે વાહાલીરે.	૧૨૪
અષ્ટમી અજવારીરે.	૧૨૪
બહુચરામા અંબા.	૧૨૪
શીવજી આવ્યારે બ્રાત.	૧૨૫
આ માસે અંબામા આવે	
આશરે.	૧૨૫
નારાયણી નવરાત્રી રમવા.	૧૨૬
શીવ સંબુજી કેરેદાર.	૧૨૭
બાળા ત્રીપુરા હું મનમન.	૧૨૮
મોહા મોહારે માહામુનીજન	૧૨૮
ધન ધન આજનો દીનરેબહુ.	૧૨૯
છપીલી મૈયા અરજ કરધું	
આજરે.	૧૨૯
થઈ રંગની હેલીરે.	૧૩૦
હોરીકે દીન અંબે આઈ.	૧૩૦
દાણલીલા.	૧૩૧
ચાચર ખેસે હોરી.	૧૩૧

વિષય.

૫૯

શિવદાકર ખેલે હોરી. ૧૩૩
 નારાયણી હોરી ખેલન આદ. ૧૩૩
 અમદેર આવેનં. આજ. ૧૩૪
 કુમ કુમ પગલે પધારોરે. ૧૩૪
 ધન અંબે માત મોટી તું. ૧૩૫
 શરણે આવ્યોરે માણ હું. ૧૩૬
 શ્રી અંબીકા શિશ ધર શરણે
 તમારે. ૧૩૮
 અંબા ન બળી ભક્તિ અતિ
 શે તમારી. ૧૩૯
 શ્રી માત મધરી દીસે જગત
 નિવાસ. ૧૪૦
 ગણેશાધિને આવીને શીશનામું. ૧૪૧
 અંબા માતા મારી- ૧૪૧
 નિરાકાર નિરાધાર નિરંજન. ૧૪૨
 સજ સુરવાલે સજ મતવાલે. ૧૪૫
 બાળા તમે આરામુર શ્રીરાજ ૧૪૬
 માન સરોવર જમ રનાન કરી
 નમીએ. ૧૪૮
 ચરન કમલપર આશ રંજુ. ૨૪૯
 પ્રણામ કર કરજેડી. ૧૫૦
 રાખા નીરંજન કરી. ૧૫૧
 અંબેકુ યાદ કરો પાણ. ૧૫૧
 જગદેશીતમધયાકામનમેઆજ ૧૫૨
 હાંહારેશીતઅંબેચરણમેલગા. ૧૫૩
 હરદમ યારો રખો મધયા. ૧૫૨
 ત્રિપુરા શ્રી ધરો દીલમે ૧૫૨
 અંબેકુ યાદ કરો હરદમસં. ૧૫૩
 હીમગીરી વરકે દારે. ૧૫૪
 પ્રથમ સરસ્વતી માતાને પા-
 યલાણ. ૧૫૫
 બ્રહ્મકવચનો ગરબો. ૧૫૫
 દીલજની મારા સકળ સ્નેહો. ૧૬૦
 હમેશમારેધેરજાએમાજેઆ. ૧૬૨
 દાર નહી પીવોરે. ૧૬૩
 અમીચંદના છંદ. ૧૭૧થી ૧૭૪
 સહુથી સમરથ ઉમીયાવરનો
 આશરો. ૧૭૫

વિષય.

૫૯.

પ્રભાતીયાં.

હુંતો પાયેપડુ પરમેશ્વરીને ૧૭૨
 અંબાવિના કોનેરે બહુચરણાધ ૧૭૨
 શીશનામું સલખનપુર રાણી. ૧૭૨
 બળે માત બહુચરને આવસુ.
 ભવાની. ૧૭૨
 બહુચરાણ માત બળે ભવાની
 ભીડબાંજે. ૧૭૨
 તે તારયાં સંસાર જેણે શક્તિ.
 સંવીરે. ૧૭૨
 બહુચરાણ માત બળે, ભક્તિ
 ભાવેરે. ૧૭૩
 મુજરો લેજો મારા માણ મુ-
 જરો લેજો. ૧૭૩
 સલખનપુર ગામની શેરીયો. ૧૭૩
 સલખનપુર સોહામણ મા મદીર
 આવ્યાં. ૧૭૬
 મારીબહુચર બાધરે, એકદીન
 નવરાત્રીનો ગરબો. ૧૮૧
 મારી બહુચરા બાધરે આઘ-
 માતા ગાગરનો ગરબો. ૧૮૩
 સલખનપુર સકળ સીરોમણીરે.
 સીરોમણીનો ગરબો. ૧૮૫
 બાળીરે બહુચરીયા બાધને બ્રા-
 હ્મણે હો બહુચરામાતા. ૧૮૬
 હમે ગણપતના ગુણગાધરુરે. ૧૮૮
 બાળીબહુચરમાનેભાવેબળેજો ૧૮૮
 આજ મુને આનંદ વાધ્યો. ૧૮૦
 પ્રથમ પાર્વતીના પુત્રને પાયેન-
 મુરે લોલ શણગારનોગરબો. ૧૯૭
 કળીકાળનો ગરબો. ૧૯૯
 આઘશક્તિતુજને નમુ હો બહુ. ૨૦૨
 બહુચરબાધહુંજેવેતેવોધુતારો. ૨૦૨
 અષ્ટપદી નમોસ્તુને નારાયણી. ૨૦૧
 બોલો સખીરુએ હોરી આજ. ૨૦૩
 બહુચર બાળાબાળાજીરે હોરી ૨૦૩
 બહુચરઅરદાળી. હોરી. ૨૦૩
 ચાલસખી સલખનપુરજાએ ૨૦૪
 ધનુશધારીનો ગરબો. ૨૦૫

વિષય

પૃષ્ઠ

યદુરામ વાણી.

બહુચર બાંધને બળને.	૨૧૪
બહુચરી સદારે બળે.	૨૧૪
ત્રિપુરે તરેતો તરે.	૨૧૪
બ્રહ્માણી ભરપુર.	૨૧૫
ત્રિપુરાની લે લાગી.	૨૧૫
(કંકાતરી)શ્રીજીગમસોહામણ.	૨૧૫
આસોઝી અણ્મી અણુવારી.	૨૧૬
આરાસુરી મા અરજ કરછું.	૨૧૬
બાળા બહુચર બાંધરે.	૨૧૭
માઠી સાઠી કીનારી જરકસીયા.	૨૧૮
બહુચરી કે ચરન સુખકારી.	૨૧૯
આઘબવાની અંબીકારે.	૨૧૯
ગાયત્રીના ગુણ ગાયા.	૨૨૦
માત મુણો મેરી અરજ.	૨૨૦
ત્રિપુરેનો મંત્ર જપે.	૨૨૦
સુધાસમુદ્ર સુધામ બોરાજીત.	૨૨૦
આદીતવારની.	૨૨૦
હું બહુચરીદીનજાણી દયાકરે.	૨૨૧
ભગવતી ભગવત એક.	૨૨૧
સાચી સનખલપુર શેવોરે.	૨૨૧
બહુચરમા બલીહારી તારી.	૨૨૨
પુનન પારાનુ કરીએ.	૨૨૨
આંગી અતી ઘણું રાજે.	૨૨૨
અણ્મી આઘ પધારો.	૨૨૨
પ્યારી લાગેછે બહુચર માત.	૨૨૨
પારાનો પ્રબળ પ્રતાપ.	૨૨૨
અધમ આધારણીરે આ.	૨૨૨
આપે રાસ વીલાસનીરે.	૨૨૩
બહુચર બાળી ભોળી હો.	૨૨૩
દીન દયાળી દેવી હો.	૨૨૩
ત્રિપુરાની લેલાગી.	૨૨૩
માત ભરસો ભારે.	૨૨૩
બકત ભવાનીના ચાઓ.	૨૨૪
માતા બહુચરાનો દરબારે.	૨૨૪
આરાસુરીમા અરજ કરછું.	૨૨૪
બહુચર બાંધનું અરદ સાંભળી.	૨૨૪
સનખલપુરીનું સમરન કરતા.	૨૨૫
અંબા બહુચર એક રૂપછે.	૨૨૫

વિષય.

પૃષ્ઠ.

દાગુનમે મદમાતી હો બહુચર	
અરદાગી.	૨૨૫
જોગણીસબચાચર આઘ હોરી.	૨૨૫
જોને બાળાત્રિપુરાનીલેલાગી.	૨૨૭
તેરી બાદશાહી અંબા તેરીબાર.	૨૨૭
શેવો બાળાત્રીપુરાને તરવા.	૨૨૮
રમતે નવરાત્રી નારાયણી (અ- ટપદી).	૨૨૮

હલસુખકાવ્ય.

અરજ સુણો મારી બહુચરમાર.	૨૨૯
પ્રાણુચકી પ્યારીરે, બહુચરમાર.	૨૩૦
અદ્ભુત આંગી જોઇ,	૨૩૦
બહુચરમા અરદાગી. (અરબી).	૨૩૦
મારૂ મન માન્યું માણ સાથે.	૨૩૦
આજપ્રભાત સમેસલખનપુર.	૨૩૧
દેવી દાતા દાદસુણો મારી.	૨૩૧
દેવી દાતાબહુચર માતાનું-મ.	૨૩૧
મારા સાહેબ શ્રી સનખલ-	૨૩૧
શ્રી સનખલપુર સાહેબ.	૨૩૨
મસ્તક નામુ ઇશ્વરી નામી.	૨૩૨
શેવો બાળાત્રિપુરા સુંદરી.	૨૩૨
શંકરના સુતને પ્રણમુરે.	૨૩૨
માગીમા હુકમ થયોછે હજુરનો.	૨૩૨
બાળાત્રિપુરા નામપે વારી.	૨૩૩
આવેનેબહુચર માત મધ્યા.	૨૩૪
સનખલપુરની રાણીરે જાણી.	૨૩૪
આવ્યાં સંકટ ટાળોરે.	૨૩૬
કાળીની અરજ.	૨૩૬
ચલ્લુજી રાજનો ગરબો.	૨૩૬
પાવાની પાદશાહીરે.	૨૩૭
પતાઇ રાજનો ગરબો.	૨૩૭
ચાલો હેલી પાવાપદ જઇયે.	૨૪૦
કાળકાનો ગરબો.	૨૪૦
અંબાજીના મહીના	૨૪૨
બહુચરાજીના મહિના.	૨૪૪
સલખનપુરસાચીમા બહુચરા.	૨૪૪
મહાકાળીની સ્તુતી છંદ.	૨૪૫
ભદ્રકાળીની સ્તુતી છંદ.	૨૪૫
બહુચરાની સ્તુતી છંદ.	૨૪૫

વિષય.	પૃષ્ઠ.
ભગસિધુ ખુડતાં તારીયે.	૨૪૬
આવો હર શીવશંકર ભોળા.	૨૪૭
માજી તારા મહિરીયામે ધણેરી મળ.	૨૪૭
હોરી ખેત્રે દેવી રંગ ભરીરે.	૨૪૮
પ્રથમ દીવસ સુધ દેવી.	૨૪૮
જેમ જાણો તેમ તારો.	૨૪૮
ચાલો અંખાને હજુર.	૨૪૮
અંખા જોયાની આડીરે.	૨૪૮
પડવે પુરજાનંદ સદાશીવ આ-વોરે.	૨૪૯
કનક કળસ ગંગાજળ ભરી.	૨૫૦
આસમુરી અંખે બીરાજે.	૨૫૧
આસમુરી અલખેલી અંખે.	૨૫૧
અટવદી.	૨૫૧
ચાણેલું વાયુ ચાલો સનખ.	૨૫૨
અંખે મળ્યા ત્રિપુરસુદર.	૨૫૨
નિરભેદ નારાયણી અંખે.	૨૫૨
ખારમાસના છંદ.	૨૫૩
આજ આજવનો દીનરે.	૨૫૩

વિષય.	પૃષ્ઠ.
આજ સખી સનખલપુર.	૨૫૪
અવનીતળ શ્રી બહુચર.	૨૫૪
પ્રેમસું ભરીરે ભેટયાં.	૨૫૪
ચિતહસ્યુરે માફ ચિતહસ્યુર	૨૫૫
સામુ જુઓ નાળી.	૨૫૫
માન્યુમા નીરખી માફ મન	૨૫૫
શરણે આઘ્યો તારે.	૨૫૫
હુતો વારીરે બહુચર માત.	૨૫૫
આજ રાજરાજેશ્વરી હોરી.	૨૫૬
મહિપાસુરનો ગરબો.	૨૫૬
દરશણ આપો મોરીમાય.	૨૫૮
મુજરો મા લેજો મારો.	૨૫૯
અંખે નામ તણી લે લાગી.	૨૫૯
ભગવતી ભાવ ધરી મન.	૨૫૯
ભવ ભય નાશની બળે.	૨૫૯
સુખ તણી ઘાતા.	૨૫૯
બહુચરાજીની પંચતીર્થી.	૨૬૦
ઓ જસવતસિંગરાય	૨૬૧
શંભુપુત્ર ગણેશ ગુણ ગાવું	૨૬૩
પ્રભાતીયાં.	૨૬૬

સમાપ્ત.

બુકસેલર હરગોવિનદાસ હરજીવનદાસ.

પુસ્તકાલય ત્રલુદરવાળે.

અમદાવાદ.

॥ શ્રી ॥

॥ અંબોક ક વ્ય. ॥

॥ શ્રોણેશાયનમઃ ॥ શ્રોસારદાયનમઃ ॥

૫૬.

ગણપતિદેવા તું ગરીબનીવાળે, (૨) વાર.
 સ્વદન ચરચીત પુષ્પે વધાવું, સિંદુરે કરું શેવા. ગણ. ૧
 થાળ ભરી અમ્રત મોદીક, માંહી મીઠાધ ધણા મેવા. ગણ. ૨
 પુજા કરી હું તો પાવલે લાગુ, ભક્તિ ભવોભવ લેવા. ગણ. ૩
 શિવાનંદના સ્વામી રસિક શિરોમણ, વર આપ્યાના ધણા એવા. ગણ. ૪

પરભાત.

ઉઠ પ્રભાત સમર, લેતું શ્રી ગણેશ દેવા;
 નામ લેતાં વિધન હરે, સફળવાકિ શેવા. ઉઠ. ૨૬.
 એકદંત દયાવંત, ચાર ભુજધારી;
 મુસ્તક એને મુગટ સોહીએ, મથકની અસ્વારી. ઉઠ. ૧
 પેરન વાકો પાન ફલ, ખાનેકુ મેવા;
 અમરદેવ સ્તુતિ કરે, સુદ કરે શેવા. ઉઠ. ૨
 માતા બાકી પારવતી, પિતા માહાદેવા;
 તાંનસેન ભજન કરે, રિદ્ધિ સિદ્ધિ લેવા. ઉઠ. ૩

પ્રભાત.

બગોને અલબેલી અંબા, દેવી કુંગરાવાળીરે. ૨૬.
 પ્રાતસકાળે માયે પેહેરી પાવડી, કનક કળસ કર આરીરે;
 અમરવેલનો કટકો લધને, આવ્યાંછો લટકાળીરે. બગો. ૧
 ચાલીને ચાચરમાં આવ્યાં, ખેડાં બાજઠ દાળીરે;
 મુખડાં પખાળી માયે મુખડાં કીધાં, દુઃખડાં નાંખ્યાં કાપીરે. બગો. ૨
 ચાંલો ચળકે હીરા જળકે, નાકે વેસર ચાળીરે;
 જાલ જમુકે માને જુમણાં લેકે, આંખલડી મેહ સારીરે. બગો. ૩
 આવીને આંગણીએ ઉભાં, દેવી દીન દયાળીરે;
 અરણ્ય ઉઠે થયો આગનાઆપી, અવની બધ અજવાળીરે. બગો. ૪
 કર કંકણ ચુડી કટી મેખલા, ટીલડી આણંદકારીરે;
 દાસ કીસોર કહે હરખી નીરખું, સાથ કરો સંભારીરે. બગો. ૫

પ્રભાત.

ચડીરે અંબા મહીપાસુર મારવા, દેવનુ દુઃખ મન માહે આંણી;
કડા કડે દૈતને કોડ હડાવીયા, સિંહ ચડી ચડી ચાલી શાણી. ટેક.
સાચી સનખલપુરી વિવિધ આયુધ ધરી, ચાચર ચોક તે આવી ચાલી;
દશો દીશાયેજ દીગપાળ બધે પળ્યા, ગડગડે ગગને ધરતી હાલી. ચડી. ૧
સાંગ ફરસી ગદા બાણ ત્રિશુળ અહી, શંખ ખેડું ખખ્ખર ડમર વાળે;
નીસર્યાં માતતે અસુરદળ મારવા, હાં કેતાં વેરીનાં ગાત્ર ભાંજે. ચડી. ૨
પાંનનું પાત્ર તે હાથ માતા તણે, મન લોચન માહારક્ત દીસે;
કોડ તેમીસ તે દેખી આણુંદીઆ, મારીને અસુરનું રૂધિર પીશે. ચડી. ૩
અંખિકા માત માહા કાળ રૂપે થઈ, દૈત્યનું સંન્ય દેવટ કીધું;
એક અનેક તે મન નવ ધારીયા, મારીને દુષ્ટનું રૂધિર પીધું. ચડી. ૪
હાહાકાર હુવો અસુરના સૈન્યમાં, ખળભલ્યો મેરને સિંહ છળક્યો;
ડગમગ્યો ચંદ્રને સુર્ય દેખી કરી, કશમશે કંદ્રુપ શેશ છળક્યો. ચડી. ૫
અમર સહુ એ મળી આવી આશીશ દે, કોઈ મુંઝી કીરપા કીજે માતા;
ભક્તને લાડ લડાવીયા ભગવતી, સરવજન પામીયાં સુખશાતા. ચડી. ૬
જેજેજેકાર હુવોજ ત્રિલોકમાં, ચંદન પુષ્પની વૃદ્ધીથાયે;
ચરણ સેવે હરીરામ પ્રેમે કરી, તાહરી વાળીને વેદ ગાયે. ચડી. ૭

પ્રભાત.

અંબા કેમ નથી જાગતી દુખ નથી ભાગતી, ત્યાગતી કેમ નીદ્ર નેણાં;
નામરી નાત હમો અટપટું બોલશું, વાઘ ચડનારી તુંને દહશું મેણાં. ટેક.
જ્યારે મહીપાસુર મદ ભર્યો મલપતો, ત્યારે તું વાઘ ચડી વત્ર ફરતી;
ખડગત્રિશુળ લેવા પડ્યાં કર વિષે, ક્ષણું ક્ષણું મદ મધુપાન કરતી. અંબા. ૧
પાડાને મારતાં પ્રાક્રમ અતિ કર્યું, શાસ્ત્રમાં પડ્યું તો સખળ સાચું;
તે બળ તાહરું ક્યાં ગયું શ્રીઅંખીકા, આવડુ આળસતુને ક્યાંથી આવ્યું. અં. ૨
શું કળા કાળમાં નથીરે ચૈંવાળીમાં, કેમ આરાસુરી અવળા ખેડી;
ભક્ત સંકટ સમે શયન કીધું તમે, શાને કાળે સતી નાસી પેડી. અંબા. ૩
કળા મધ્યે ચડી વિનાયક સહુ જપે, પ્રસિદ્ધ એ છે તેતો વેદ બોલે;
વેદના બોલનો તોલ રાખો સતી, નહીંજ રાખોતો હવે સૃષ્ટિ ડોલે. અંબા. ૪
આવડી ઉતાવળ આજથી કેમ કરી, ગંગાનો રંગ સ્થિતી વર્ષ સાહે;
તાહરે માહરે પ્રાત પુરવ તણી, તે કેમ જાયે મારે અંબા નાહે. અંબા. ૫
મદન મુખ વચન સુણી, શીઘ્રથયાંસાંભળી, સિંહ ચઢી ધરી ત્રિશુળ આવ્યાંચાલી;
હાખ્યદુખ આપ્ય સુખ ચરણ કમલેશ્વરી, હે મમ હેમમપાવાવાળી. અંબા. ૬

ઉઠ તું અખિકા સાલ કર બહુચરા, ભક્ત સંકટ સમે આવો ધાઈ;
જ્ઞાનમાં ધ્યાનમાં સકળ વ્યાપી રહી, તાહરા રૂપને જોવું ન્યાહણી. ટેક.
આદતું અંતતું મધ્ય માહેશ્વરી, તારણી ત્રિપુરા સુખદાઈ;
અવસર સુકેથી અરથ કાંઈ નવ સરે, આપદા ભક્તની લાજ ખોઈ. ઉઠ. ૧
વિલંબ કીધા થકી વાત વણુસે ખરી, જગતમાં શક્તિને કોણ નમશે;
કળિ કેરા કાળમાં જગતી તું ખરી, તુંજ વિના દુઃખડાં કોણ હરશે. ઉઠ. ૨
સિંહ ઉપર ચડી ત્રિશુળ કરમાં ધરી, ચોસક જોગણી સંગ લાવો;
ભક્તિ ભાવે કરી લાખે વિનતી કરી, આપણા ભક્તના બરદ પાજો. ઉઠ. ૩

પ્રભાત.

શ્રેષ્ઠ તું સર્વદા શ્રેષ્ઠ તું સર્વદા, પ્રથમ મા અખિકા આદ્ય દેવી;
શિવ વિરંચીને ત્રિજલ પેદા કર્યા, મઝોએ સરસ્વતી નિત્ય સેવી. ટેક.
ચાર ભુવન વિષે વાસ વારાહીનો, ચિકટ તેં કામ મા બહુજ કીધાં;
દાનવો દુષ્ટને દમન કીધા ઘણા, દેવોનાં દુઃખ દારીદ્રલીધાં. શ્રેષ્ઠ. ૧
કચ્છાથી અર્બદા અકળ ઉત્પન્ન થઈ, કાળીનો પાર કોઈ ન પાંમ્યા;
પ્રાક્રમ તાહરાં પ્રૌઢ મા જોઈને, સનમુખ દેવોએ શીશ નામ્યાં. શ્રેષ્ઠ. ૨
ભક્તિ તું મુક્તિ તું શક્તિ તું સર્વમાં, વિદ્યાને બુદ્ધિ તું વ્યાપ માણ;
દરશન તાહરા દુર્લભ દેવોને, નમીં નમી નિત્યે હું થાઉં રાણ. શ્રેષ્ઠ. ૩
મધુકૈટભ મા પ્રથમ તેં મારીઓ, મહિષાસુર રક્તખીજ રોળ્યા;
શુંભ નિશુંભને ધુમ્રરાક્ષસ મળી, ચંડ મુંડોને ચપટીએ ચોળ્યા. શ્રેષ્ઠ. ૪
એવા અસુર તે અનેક સંહારિયા, સહસ્ત્ર ભુજને સહુ દેવ નમતા;

કરુણાશંકર કહે આપ કીરપા થકી, કોટી ત્રિવીધ સંતાપ સમતા. શ્રેષ્ઠ. ૫

માન મૂકી નમો માન મૂકી નમો, પર્મ પરમેશ્વરી પ્રથમ કહીએ;
શક્તિવિણ સુન્ય સહુ ચર્ણુ ચાલે નહી, ચંડીકા માતને શરણુ રહીએ. ટેક.
ત્રીજળ દ્વાતાએ જોને કીપા કરી, નામ તે પુરૂષોનાં પૂર્ણ રાખ્યાં.
અંથો તે બહુ રચ્યા ગુણીજને ગુણુથકી, કાવ્યને શાસ્ત્રસિદ્ધાંતભાંખ્યાં. માન. ૧
બ્રહ્માને ભાવથી સાલ થઈ સરસ્વતી, વેદો તેં ચાર વિખ્યાત કીધાં;
વ્યાસ સુકદેવને પ્રસન્ન પરમેશ્વરી, દશ પદે અષ્ટ પુરાંણ દીધાં. માન. ૨
મારકંડે મુની મેહેર થકી ઉચર્યા, ચંડી પુરાણ કીપામે કરીયું;
દસ વળી અષ્ટતું આયુશે જે હતું, તે પરે કલ્પજ એકસરીયુ. માન. ૩
મુંડ ને મુર્ખતું માહા દુઃખ ટાળીને, માણ્યે કવી કાળીદાસ કીધો;
મારથી ભુમીમાં માગ મોટા થયો, અનેક એવા કરી જશ લીધો. માન. ૪

ધન્ય તું ધન્ય તું જય ત્રિપુરેશ્વરી, સમરણ સર્વદા જેહ કરશે;
કરણાશંકર કહે બેહુ કર જેડીને, મનવાચ્છિત ણ સેજે સરશે. માન. ૫

તન મન ધન મુજ માત ભુવનેશ્વરી, પ્રાણુ આધાર હું શરૂ તારે;
બ્રહ્માને વીજળું તું શીવમાં વ્યાપીક, સર્વમાં શ્રદ્ધ તું એક મારે. ટેક.
એકથી ઉત્પન્ન અનેક માએ કર્યા, અસલને આધ તે એક જાણો;
બહુ જનો ભટકયા ભુમીમાં ભગવતી, રાખતો રેતીમાં જેમ વાણો. તન. ૧
પ્રવીણ તું પ્રાણમાં તીમીરમાં જેત્ય તું, સર્વ જહાંડમાં એક શક્તિ;
એક સ્થાને ઠરી સર્વસેવા કરી, અંતરે ઝોળખો નીત્ય ભક્તિ. તન. ૨
આશરો એક આધાર છે તાહરો, બીજુ તે બાનુ મા નહીજ માહરે;
શુદ્ધ અશુદ્ધ અક્ષર નથી જાણતો, કાવ્ય કલ્પું હું આધાર તાહરે. તન. ૩
વાત વિસ્તારી મેં વિશેષ વિસ્વેશ્વરી, શિવતણાં પદો તે સીદ્ધ કીધાં;
તેપર મેહરકરશેજ જુગ ધારીણી, જન્મથી ચરૂ મેં ધોષ પીધાં. તન. ૪
એક તું એક તું અખંડ બ્રહ્માંડમાં, ગાંધને ગુણ હું ચાક રાજ;
કરણાશંકર કહે બીજ ન રાખતો, જીતી જે હારતો આજ બાજ. તન. ૫

ધ્યાનધર ધ્યાનધર અંબિકા માતતું, જેને સુરમુનીવર શીશ નામે;
ધ્યાન શીવજી ધરે વિષ્ણુ સેવા કરે, આતનો પાર બ્રહ્મા ન પામે. ટેક.
આધ બ્રહ્માણી રદ્રાણી માહાલક્ષ્મી, વેદ વિખ્યાત નવખંડ જાણી;
રિદ્ધસિદ્ધ દાયણી કાપે પાતક હણી, માત ત્રિભોવન ધણી અંબેરાણી. ધ્યા. ૧
આધ જોગેશ્વરી માત ત્રિપુરેશ્વરી, આધ માહેશ્વરી સુખદાઈ;
દાતા છે શક્તિ તું ભક્તને મુક્તિદે, જાણી પોતા તણો લે નભાવી. ધ્યા. ૨
દુષ્ટ સંહારણી દૈત્ય દળ મારણી, ભક્ત જન તારણી અંબેમાતા;
દાસ અમૃતતણી રાખ્ય સાદ્યત ધણી, બાળ જાણી કરો સુખ શાતા. ધ્યા. ૩

દેશી ફેર.

જેમ તું રાખેરે આરાસુરી, તારે ભાવે રહીએ;
મનની વૃથા જાણો માતાજી, સુખથી શું કહીએ. જેમ. ટેક.
માત તાત તું માહરે, જળહજતો પારો;
તુજ વિના બીજુ કો નહી, જળહજતો પારો. જેમ. ૧
ઉત્તર દેશ આરાસુરી, પુરવ માહાકાળી;
દક્ષણમાં દેવી અષ્ટભુજ, ચુંવાળ બહુચરખાળી. જેમ. ૨
ચારે દેશે તું વ્યાપી રહી, બ્રહ્માએ ન જાણી;
શી શી શોભા કહું માતની, શીવની પટરાણી. જેમ. ૩

ચંડ મુંડ તેં મારીયા, રક્ત બીજને રાળી;
મુરીનર મુનીવર એમ વદે, મારી માતા છે બોળી. જેમ. ૪
સહસ્ર કમલ તારા નામના, વૃક્ષ શીર છાજે;
જગ રહ્યો કેમ વાપરે, અંબા માથે બીરાજે. જેમ. ૫

ઉપર પ્રમાણે.

✓ અહુચર બાળા શેવીયે, સકળ સિદ્ધી આપે;
કરણી ભુડી હોય કેવીયે, કપાદ્રિયે કાપે. અહુચર. ૮૬.
પ્રેમે પુણે પ્રભાતમાં, ધ્યાન ધરીને ધાપે;
મન રાખો જગત માતામાં, ન દો જમને જવાપે. અહુચર. ૧
કીરતી શ્રવણે સુણી સદા, ગાયે ગરબા અલાપે;
જેરે જોઈએ તે જદા તદા, આપે વણ માપે. અહુચર. ૨
દેવ દેવી દુનિયાં વીશે, તે પોતાને પ્રતાપે;
અહુ બળ અહુચરનું દિશે, જે ઉથાપે ને થાપે. અહુચર. ૩
જીવું જીવાડોને જસ કરી, ન જપુ મા વના જાપે;
✓ વૃક્ષભને શિર અહુચરી, આખા વિશ્વમાં વ્યાપે. અહુચર. ૪

વૃક્ષભભટ વાણી.

પ્રભાતીયું.

આશરો એક આધાર આરામુરી, અવનીમાં આવીને સરવ જોવું;
મોટ મોટરા તે માન મુકી કરી, આપ જોયાવિના આપ જોવું. ૮૬.
ધર થકા ધનન તે અધ કાધો નહીં, એણે ધધે તો તે ધરમ જાયે;
નામ લેતાં નવનિધ આવી મળે, નામ લેતાં સરવ લાગે પાયે. આ. ૧
કોડ પુરા કરી વહાર મા અહુચરી, કુમતે કરી મેં કાંઈ ન જાણ્યું;
માહાતમ તાહર મન જાણ્યાવિના, જાળેકરી સાને સંકટ તાણ્યું. આ. ૨
હુંપદ ટાળીને તુંપદ શેવતાં, અધ તણો સ્પર્શ નવ અંગે લાગે;
જગતી જોત તુ જગતમાં અંબીકા, તુજવિના અવસ્ય કોણુ જાગે. આ. ૩
✓ અહિ શિવ શક તે ધ્યાન તારૂં ધરે; કોડ તેત્રિસ તે કોણુ લેખે;
આધ તું એક મંડાણુ તું ધશ્વરી; યોગેશ્વર એક દેખે. આ. ૪
પરમ પ્રીતે કરી શેવો સનખપુરી, મન ધરી માનજો મન સાચું;
✓ સંસારમાં શીવને સક્ત શેવ્યા વિના, મુકત કીધું તેતો સરવ કાચું. આ. ૫
કશ્મ તું વિસ્તું તું નામ નારાયણી, આધ તું અંત તું વિશ્વ વ્યાપી;
સ્થાવર જંમમ જગત સચસચરે, સર્વ દેવે મળી તુજને સ્થાપી. આ. ૬

લક્ષ ચોરાશી માંહીજ માતા તમે, લક્ષ તન માંહી તમે લક્ષ માંહી;
રાંકને ટાંક કરણા કરીયા તમે, વાહરે રહી ભટજની આંહિ સાહી. આ. ૭

આરાસુરમાં પંચતીરથી કરતી વખત ગાવાનો ગરબો.

માતુ આરાસુરની રાયરે, આઈ અંબીકારે મા. ૮૬.

આરાસુરમાં બીરાજતીરે મા, શેવકને શીર છાજતીરે મા;

આસન બેઠી ગાજતીરે મા, માજી તુને દીઠે માહા સુખ થાયરે. આઈ. ૧

મંડપની રચના ધણીરે મા, હીરા રત્ન જડયા મણીરે મા;

શોભા શ્રી સુરની ધણીરે મા, માજી તુંને દીઠે પાતીક બનયરે. આઈ. ૨

પુજા કરે મધ્યતે સમેરે મા, કામ ક્રોધ મોહને દમેરે મા;

અંબાને મન તે ગમેરે મા, માજી તુંને દીઠે મન લોભાયરે. આઈ. ૩

ગંગોદક નિરમળ ભરીરે મા, કરે પખાલ જુગતે કરીરે મા;

દુર થકી નાસે ચરીરે મા, માજી તું કરણા કર કીરતારે. આઈ. ૪

ચંદન પુષ્પ ચડાવતારે મા, મન માજીનું લડાવતારે મા;

અંબીકા ગુલાલ ઉડાવતારે મા, માજી તેના સફળથાય અવતારે. આઈ. ૫

બાઈ જુઘને માલતીરે મા, કીકરીયો થઇ મહાલતીરે મા;

કંઠે શેર કરી ધાલતીરે મા, માજી તુ નીરભે પદ દાતારે. આઈ. ૬

બહુ જન પારે આવતારે મા, મેવો બહુવિધ લાવતારે મા;

અંબા માને ધરાવતારે મા, માજી તેને ભવસાગર મધ્ય તારે. આઈ. ૭

ધ્રુપ દીપ નૈવેદ્ય કર્યારે મા, નર નારી મોહે ભર્યારે મા;

પાંન પત્ર મધે ધર્યારે મા, માજી તેને નવનિધિ ધણિ આપરે. આઈ. ૮

ઘંટ વજાડી કરે આરતીરે મા, નર નારી મન ધારતીરે મા;

તનમનધન સહુ વારતીરે મા, માજી તેના દુઃખદારિદ્ર અધાં કાપરે મા. આ. ૯

સનમુખ રહી શીશ નામતારે મા, કોટી જન્મ દુઃખ વામતારે મા;

પુરાણ પદવી પાંમતારે મા, માજી તેને પોતાનો કરી થાપરે. આઈ. ૧૦

હવન વેળા સહુ આવીનેરે મા, સપરીવારે સમજવીનેરે મા;

પુજાપો બહુ લાવીનેરે મા, માજી ત્યાં બ્રાહ્મણ કરતા બપરે. આઈ. ૧૧

કરે હવન ધણા બપથીરે મા, ટળે તનના તાપથીરે મા;

અંબા આપો આપથીરે મા, માજી તે જુગ ચાર સચરાચર બાણુરે. આ. ૧૨

પુજા સર્વે સમરપતારે મા, શ્રીફળ ઘાટડીઓ અરપતારે મા;

અભિષેક કરી તરપતારે મા, માજી તે વેદ પુરાણ પ્રમાણુરે. આ. ૧૩

પ્રદક્ષણા જઈને કરેરે મા, અંબામા મનમાં ધરેરે મા;

નવનિદ્ધ દ્વાર તેને રહેરે મા, માજી તુંમુજ મહીમા મંડાણુરે. આઈ. ૧૪

પંચવીર્યી કરવા મનમાં મા, કોટીક કર્મ કુડાં બળ્યારે મા;
 સાબન સહુ સરવે મળ્યારે મા, માછતુનિરમળ પદ નિરવાણરે. આધ. ૧૫
 ગણપતને શીશ નામશેરે મા, જનમ મરણ ભે વામશેરે મા;
 ચાર પદારથ પામશેરે મા, માછ તેને આપે પુત્ર ધન નારરે. આધ. ૧૬
 શિવ સનમુખ એસે સહીરે મા, મોહ માયા મમતા વહીરે મા;
 અલખ નિરંજન એ કહીરે મા, માછતારા સેવકને ઓધારરે. આધ. ૧૭
 ચાચર પુનઃ કીજએરે મા, મન વાંછીત ફળ લીજએ રે મા;
 અમ્રત રસ એ પીજએરે મા, માછ તેં કર્યું સકળ દેદારરે. આધ. ૧૮
 આઘ સ્થાનક વાસોં વસ્યારે મા, દયા દિલ આણી ધસ્યારે મા;
 આયુષ અગે ધર્યાં હસ્યારે મા, માછ તમે ઉતારો ભવપારરે. આધ. ૧૯
 વારાહી દીન વાળીયેરે મા, કમ તે સકળ પ્રબળીયેરે મા;
 જોજો આંખ રસાળીએરે મા, માછ તમે સૌની રાખો લાજરે. આધ. ૨૦
 ભુતળ રહે સહુ એ થકેરે મા, જો નમણ ચડવે મસ્તકેરે મા;
 સાખ વખાણે પુસ્તકેરે મા, માછ તેને આંતે સ્વર્ગવિમાનરે. આધ. ૨૧
 ઉલટ મન સહુનાં થયારે મા, ત્રણ તાપ તનના ગયારે મા;
 અડસડતીરથ અહીં લહ્યારે મા, માછ તું સાચુ સત્ય દયાદાનરે. આધ. ૨૨
 ચાચર પુજને આવતારે મા, આજા માછની લાવતારે મા;
 વાવ્ય સનમુખ પળાવતારે મા, માછ ત્યાં પુજન તારાં થાયછેરે. આધ. ૨૩
 ભૈરવ પાપે લાગીયેરે મા, આળસ તજને જાગીયેરે મા;
 મન માન્યું જઈ માગીયેરે મા, માછ એવો ભૈરવ બાળેવેશરે. આધ. ૨૪
 મારકંડ કહે મોહ થકીરે મા, અનેક સ્વરૂપને એકથીરે મા;
 અંબા મા બીજ નથીરે મા, માછ તારો પાર ન પામે શેશરે. આધ. ૨૫
 સિંધવાઘ સહુથી વહીરે મા, ધ્યાન ધરોને રહે ધડીરે મા;
 ક્ષાણું એક રહે ઉભાં અડીરે મા, માછ સિદ્ધ શુભ કરે ઉપદેશરે. આધ. ૨૬
 આઘ શક્તી એકછેરે મા, વાવ્ય તણી વિવેક છેરે મા;
 વન તરવર અનેકછેરે મા, માછ ભુતળ ન લે તારોભેદરે. આધ. ૨૭
 આનંદ ઉદે થયો અંગમાં મા, ચાલો જઈએ સહુ સંગમાં મા;
 મન રાખોજી શું ચંગમાં મા, માછ તેનું થાયે શુદ્ધ શરીરરે. આધ. ૨૮
 માન સરોવર એ લહુરે મા, ઇંદ્ર અમર આવે સહુરે મા;
 હરવંશીગાન કરે બહુરે મા, માછ તેનું નીરમળ દીસે નીરરે. આધ. ૨૯
 ઉભા તે મા સરોવર કનેરે મા, નાહાશે પોતે એકે મનેરે મા;
 શિવસહીત ચતુરાનનેરે મા, માછ એવું માન સરોવરતીરે. આધ. ૩૦
 વાળાં વાળે છંદમાં મા, મીઠાં મહા મન મંદમાં મા;

છવ રહેછે આનંદમાં રે મા, માછ તમે દહતા રાખો ધીરે આધ. ૩૧
 નર નારી બધ જાળીને મા, આપોઆપ ગમાઈને મા;
 શેવો આદ્ય અજાળીને મા. માછ તમે મનની પુરો આશ્વરે. આધ. ૩૨
 જાળતે વાળતે આવિયાં રે મા, શોભા શકળ સજાવીયાં રે મા;
 માછને મન ભાવિયાં રે મા, માછ સહુ કરતા હાથ વિલાસરે. આધ. ૩૩
 દેવીએ દહીતને બહુ હણ્યારે મા, માર્યો મહિશ તે નહી મણારે મા;
 અમરકંદો મુખથી ભણ્યારે મા, માછ જાળ કાળકડયો આકાશરે. આધ. ૩૪
 સકળ તીરથ અહીં વાશિયેરે મા, ભમવું નવ પડે કાશીએ રે મા;
 નરહો સહુમન રાશિયેરે મા, માછ તારો વાસોછે સરવ અક્ષયરે આધ. ૩૫
 રમો મન નિરમળ મતીરે મા, શેવો ત્રિભોવનના પતીરે મા;
 જો હોય કરમ તણી રતીરે મા, માછ સાચીશેવો અંબા શક્તિરે આ. ૩૬
 અંબા અંબા જે રટેરે મા, પ્રાશ્નિત પુરવ તણાં ઘટેરે મા;
 માછને નિત્યે રટેરે મા, એછે સકળ કળા બધ્ય શક્તરે. આધ. ૩૭
 ગરમો ગાએ માનવીરે મા, સેહેજે નહાશે જહાનવીરે મા,
 દમે નહી કાઈ દાનવીરે મા, માછ તરે નરનારી આ રક્તરે. આધ. ૩૮
 શીખે સુણેને સાંભળેરે મા, ભવસિંધુ ફેરો ટળેરે મા;
 અંબામા પોતે મળેરે મા, માછ તમે વક્ષભ દેજો ભક્તરે. આધ. ૩૯

ગાગરનો ગરબો.

ચાલી ચાચરે જૈયે, અન્નમેલીને કહીયે.	૧
અન્નમેલી તું મોરી માતા, જાણી નમીયા વેદ વિધાતા.	૨
ચાચર ગરબોરે માતા, હિંડે મારી બહુચરીયા મદમાતા.	૩
જાણી બહુચરીયા સંજે, રમતા ચાચર રૂંડે રંજે.	૪
માતા ચાતારે રાતા, જોગણીયો સહુ એ સંગાતા.	૫
પુનમ પુરણે ચંદ્ર, ઉઘો આણુંદ સાગરકંદ.	૬
ગાગર શોભારે સારી, જુગતે અંબા જુગથી ન્યારી.	૭
શોભા સનખત્રપુરની સારી, બોલ્યાં કુરકટ માડી મારી.	૮
પંખી મુખ બહુચરીયા બોલે, નહી કાઈ ત્રિભોવન ચાચર તોલે.	૯
ચાચર રૂંડારે માતા, તું છો શિવ સુતનીરે વિધાતા.	૧૦
ચાચર ગરબોરે ધુમે, જોગણીયો સહુ લુમેજુમે.	૧૧
બોલ્યાં અંબારે વાણી, આદ્ય શક્તિ તું માત ભવાની.	૧૨
આવી અંબારે રંબા, મોડી માને ચાચર રમવા.	૧૩
ગરબો અક્ષત લગ્નને વધાવ્યો, અંબામાએ મસ્ત અગવ્યો.	૧૪
ચાચર રચિયો રે ગરબો, ગુણુનિધિ સાગર જેવો ગરબો.	૧૫

ગરબો ગાતીરે અંબા, આવી યોગણી ચાચર રમવા.	૧૬
ગરબે દીવોરે કીધો, વધાવી મુસ્તક માંએ લીધો.	૧૭
ચાચર હુમેરે અંબા, આવી બહુચર ચાચર રમવા.	૧૮
નેડી અદ્ભુત રે સારી, લેજે શિવમુત માન વધાવી.	૧૯
રમખુમ નેપુરે વાજે, તેનો શબ્દ ગગનમાં ગાજે.	૨૦
લે હંમેડારે વાળી, વાજે ઢોલ દદામાં તાળી.	૨૧
ચળકે ચરણા રે ચોરી, ખરકે કંકણ નાંમે મોરી.	૨૨
મુખની કાંતિરે ઝળકે, શ્રવણે રવિ શશી સરખા લળકે.	૨૩
ગાયે સહુ રસરે મેલી, જાણે દુધમાં સાકર ભેળી.	૨૪
જોગણી સહુ આવી ઉમંગે, રમતાં ચાચર રૂડે રંગે.	૨૫
ગાયે યોગણીઓ સહુ આવી સંગે, વાજે તાલ મૃદંગ બહુ ઢંગે.	૨૬
કરેછે શિવ મુતરે વાણી, શુભળે સનખલપુરની રાણી.	૨૭
છટ વલ્લભ માતાજી તારો, એવું જાણીને પાર ઉતારો.	૨૮
આંગી રમી આપને અંજે, શ્રાદ્ધ યુદ્ધીયો સહુ સંજે.	૨૯
માતા ચાતારે રાતા, ચાલી મંડપ માંહે જતાં.	૩૦
પ્રથમ ગણપતિ દરશણ ચાતા, જમને માનસરોવર નાતા.	૩૧
નિરમળ કાચારે કીધી, ત્યાંથી આંગી હાથમાં લીધી.	૩૨
ટાળો ભવ ભવમાં રે ભમતાં, જમને આદ્ય સ્થાનકે નમતાં.	૩૩
પુકપાપ આપે રે પગમાં, સાચું માનજો જો હોયે દહમાં.	૩૪
નારી નર કીધા એ જોખે, બેડી સનખલપુરમાં શોખે.	૩૫
શિવ મુતે તારા ગુણ ગાશે, ભવસાગર તરીને જાશે.	૩૬
અરજ મેંતો માન કીધી, કાણું એકમાં મારી મુદ્દ લીધી.	૩૭
કારજ માજી માંડે કરજો, મારી અરજ ચિત્તમાં ધરજો.	૩૮
આશ રાખુછું રે તારી, કરજો કારજ માડી મારી.	૩૯
દરશણ બહુચરીયા દેજો, શૈવક જનની તે શુદ્ધ લેજો.	૪૦
ચાચર ગરબોરે માયો, પાલવ અંબામાનો સાલો.	૪૧
અરજ હાથેરે લીધી, દસ્કત કરી પાછી દીધી.	૪૨
અરજ મેં ચાચરે ગાધ, શુભળે સનખલપુરની આધ.	૪૩
એવી શિવ મુતની રે વાણી, શુભળે આરામુરની રાણી.	૪૪

આણુંદનો ગરબો.

મારી અંબામા આણુંદ ભરી, મા આરામુરની રાયરે;
શોભા શી કહુ સ્વર્ગપુરીની, અકળ કળા ન કળાયરે. મારી. ૨૬.

- વદન શરદમાં ચંદ્ર સમાણી, રૂદન અધીક વધાધરે;
આનંદ કંઠ જુગતમાં જાણી, અદ્ભુત અંગ્યા આધરે. મારી. ૧
- મા તું બ્રહ્માંણી તું રૂદ્રાણી, વૈષ્ણવી જો આપરે;
~~પીઠે બ્રહ્મા આપડે સમાણી~~, જાણી નીજ પરતાપરે. મારી. ૨
- આસન ચાર ખુટ ચો ખાંતે, સચરાચર સંસારરે;
ભક્ત સમરથ કરી પરમાણે, નેધારાનિ આધારરે. મારી ૩
- તાન દીવસમાં રહે રંગ રાતી, ગાતી ગાંન જુગધરે;
માત સવ મધુપાંતે માતી, નીશદીન નવલે રંગરે. મારી. ૪
- એક સમે ઉઘટ મન અંગ્યા, રમતા રમત રશાળરે;
કેડે બોલાવો ગૌરી અંગ્યા, બહુચરતે તતકાળરે. મારી. ૫
- સમરતાં સદાખનપુરી આવ્યાં, ભાવે ભરીને ઉગંગરે;
મેન કહી અંગ્યા એમ બોલ્યાં, મીલાવી સખીયો સંગરે. મારી. ૬
- કાળી કોટરાને કામાક્ષી, કુતાને કનકાધરે;
અનપુરણાને આઘ અન્તર્ધ, હરસીધને સિંધવાધરે. મારી. ૭
- મેટયા ભાવ ધરી ભગવતીયો, બધે પસાઈ બાહરે;
યોગણી મળી જગતને જપતીઓ, લગકે માંહિ માંહરે. મારી. ૮
- સરવ સ્વરૂપ અનુપમ શક્તિયો, સુંદરતાયે અથાગરે;
લાડધેલી મળીછે લકિતયો, અંતરમાં અનુરાગરે. મારી. ૯
- કુંમકુંમ કેસર આડ કપોળે, નયણે કાજળ રેખરે;
ત્રિપુરા મુખ ભર્યાં તંબોળે, વરસે મુઘાં નિમેશરે. મારી. ૧૦
- મણી માંજુક નથ્ય નાકે નૌતમ, ગૌતમનું તપ તેજરે;
બન્ને બેનો મળી બધ્ય કિલ્લમ, જુગતે જોડા જોડરે. મારી. ૧૧
- જગકે જાગ જુમાણું જગલગ, કંઠે એકાવળ હારરે;
મણી માંજુક માંદે મુકતાજગ, ઝાંઝરનો જમકારરે. મારી. ૧૨
- પુનરપી હાર પુનપના બેહેકે, પારી જનત મંદારરે;
વયે ચાંપા ચોસર લેહેકે, શોભે શુભ શશુગારરે. મારી. ૧૩
- ચાચર ચાલી કરે કરે જાતી, મહાલી મન રંખારે;
વયમાં બેનો બે મતબાલી, બહુચરતે અંગ્યાસરે. મારી. ૧૪
- કુંડે મળી કરી વળા કોડે, મેડે મંદીર હારરે;
જનુની રહિ બધ્ય જોડા જોડે, હિડે ફરતી હારરે. મારી. ૧૫
- બોલ્યાં બેહેતોં બે બરદાળી, બહુચર અંગ્યા સાથરે;
શક્તિ સહુ સરવ સંભાળી, તાળી લે સંગાથરે. મારી. ૧૬
- ગાતાં ગાંન તાંન અનુમાને, સાંતે સમજી જતરે;

માત્ર નિત્ય સદા મધુપાને, સરવે સ્યામ ઉદાયરે	મારી. ૧૭
તાલ મરદંગવેણા જંત્ર વાગે, સાજે સર્વ સમાત્રરે;	
ખુદે ખેલ કરી સમજાવે, ગાજે મધ્ય દરબારરે.	મારી ૧૮
રમતાં મન ગમતાં મન ભમતાં, હમકે પાયે પળાયરે	
ચરણે નેપુર રમજમ વાગે. લટકે લંક વળાયરે	મારી ૧૯
ખુદે ખેલ ખાંત કરી ખાંતે, દાંતે ધુધટ સાહિરે;	
ભગવતી ભાવ દેખાડે બ્રાંતે, પોતે પુરણ ડાહિરે	મારી ૨૦
કડકડાટ કર લે રસ ડંડા, તડતડાટ અધ્ય તાળરે	
ખડખડાટ હરતી થઈ રંખા, ગડગડાટ ધવ નાદરે	મારી ૨૧
હંખોડા હરસિધ લે હરખી, કરી કોટડા જોડરે;	
સખી ટોળે સહુ સરખા સરખી, હરખી હોડા હોડરે.	મારી ૨૨
કુલી નખશીખ ફરે કુદડી, બહેન મળી અધ્ય ખેલરે;	
ચળકે ચરણા ચોળી ચુંદડી- વળી રંગની રેલરે.	મારી ૨૩
વરખે ચંદન પુષ્પ વિમાને, અંમર રહ્યા આકાશરે;	
નીરખે નીજ જન ધરી ધ્યાને, સમરે શ્વાસોશ્વાસરે.	મારી ૨૪
કરી વિલાસ આસને આલ્યાં, અલખેલી બેઠાં આધરે;	
શાક પાક અધ્ય મધ્ય મુકાવ્યાં, ભલી કરી ભુજધરે	મારી ૨૫
રમ્યાં રાત નવ દસમી દીને, જમી જોગણીયો જાયરે;	
પરસ્પરે કહે છે ધનંધને, વળિયાં માગી વદાયરે.	મારી ૨૬
ચડ્યાં રથ પથે વળ્યા વાયુ વિધ મગ્ન થયાં અધ મનરે;	
નીજ જનને આપી નવનિધ સિધ, ઉતરીયાં આસનરે.	મારી ૨૭
ગરખો શીખે ગાયે સાંભળે, નર નારી વૃધ બાળરે	
પીડ ધરી પરધેર નવ ભટકે, તેની અંખા લે સંભાળ	મારી ૨૮
આપે લક્ષ લાભ ધન ધનપે, દારા પૂત્ર પરીવારરે:	
માણસમાં ગણું જીવે માન્યે, તેને અવશાને ઓધારરે;	મારી ૨૯
ભક્તવચ્છલ એ સદા ભવાની, માગી મુની વદાયરે;	
ખીજત મત કરી કરે રખવાળી, મેહરયાની મહંભાયરે	મારી ૩૦
શેવો શકત જકત નીજ જતા, દાતા દુનિયાં માંહરે;	
ગુણ ગાતાં કરે મન માતાં, રાતા રહે જહાં ત્યાંહરે.	મારી ૩૧
એક મને આરાધો ઇશ્વરી, સમરથ આપે સકતરે;	
પુરણ પ્રેમ વના પરમેશ્વરી, ભગવતી આપે ભકતરે:	મારી ૩૨
એ રસ ઇશ્વરીઓયે નીપાવ્યો, ચાલી ચાયર માતરે;	
મારકંડ ઋષી મુખ કહેવડાવી, બધા વિશ્વમાં વાતરે,	મારી ૩૩

અંબા બહુચર મા નહી અંતર, જે જન બધે બેઠે;
તરનારી રહે તરક નીરંતર, તેને અધમ બલ કહે વેરે. મારી ૩૪
એ બે બેનો મવાણી જગતમાં, આપે ધશ્વરતાધરે;
ગુણ ગાઇને જીવું જગતમાં, વક્ષમ ધોળા ભાધરે. મારી ૩૫

સંકટના વધામણાનું ગીત.

જેજે આરાસુરની રાણી, માત ભવાનીરે; હું અરજ કર મન આણી,
માત ભવાનીરે ૧ તમે આનંદે ઘેર આવો, માત ભવાનીરે, તમે
સેવકને મન ભાવો, માત ભ. ૨ તારો સેવક થાય છે દુઃખીયો માતભ.
તમે આવીને કરજો સુખીયો, માતભ. ૩ તને નહિ વાહાલો નહી
વેરી, માતભવાની. ૪ તુને દેવના પુજે પહેલી, માત ભવાનીરે. ૫
હુંતો આધને ચરણે લાગુ, માતભ. તારો દાસ થઇને માગુ, માતભ.
હીન જોઇને દાસ તમારો, માતભ. આસરો તે અંબે તારો, માતભ. ૭
તારે હાથે ચુડલો ખળકે, માત ભ. તારે કાને કળાકુલ લળકે, માતભ. ૮
માંલેકના મુગટ ઝળકે, માત ભ. વચ્ચે પાનુ લીલું ચળકે, માત ભ. ૯
મોતીની પહેરી વાળી, માત ભ. સેવકને લો સંભાળી, માત ભ. ૧૦
તારે દારે ના મળે તાળુ, માત ભ. તેં પેહેર્યાં દક્ષીણી સાળુ; માત ભ. ૧૧
તું રંબા આંદે ચાચર માત ભ. આવેછે સહુએ જતર, માત ભ. ૧૨
દુઃખીયાનાં દુઃખજ ભાગો, માતભ. દારે આવેછે જન લાખો, માતભ. ૧૩
દુનિયામાં ટંકો તારો; માત ભ. હાવાં અંબે સુખ સારો, માત ભ. ૧૪
તારે પારે હવન થાય, માત ભ. ત્યાં માનુની મંગળ ગાય, માત ભ. ૧૫
ચુંદડી શ્રીફળ હોમાય, માત ભ. ત્યાં માનુની ધુન્ય મચાય, માત ભ. ૧૬
અંબામા મંગળ કરીયે, માત ભ. તારો ગુણ અંતર વેરીયે. માત ભ. ૧૭
મહેરબાની કરીયે માત, માત ભ. સુખીયાં સહુએ જન થાય, માતભ. ૧૮
તારો આરાસુરમાં વાસ, માત ભ. કહે વક્ષમ ધોળાદાસ. માત ભ. ૧૯
આ વક્ષમ ફેરી વાણી માત ભ. સુણજો આરાસુર રાણી, માત ભ. ૨૦

ગરબી.

અલભેલીરે અંબેમાત; દરસણ કરવાને.

માનો જોવા સરખો ચોક, ચાચર કરવાને.

૨૬.

ચાચર ફરીયે દુઃખમાં ફરીયે, માના ગુણલા ગાઇયેરે;

અંબા માતુ નામ સમરતાં, ગણાંજ સુખીયાં થઇયે, દરસણ.

૧

આધ અન્નમ ગણુપતી ભૈરવ, ત્યાં બેઠા હરસિધરે;

પંચ તીરથની પુજા કરતાં, પામે છે નવનિધ. દરશણ. ૨
 ત્રણ માંડ તીરથ છે મોટું, કોટેશ્વર કૈલાસરે;
 સરસ્વતીમાં સ્નાનજ કરતાં, થાયે પાતીક નાશરે. દરશણ. ૩
 વિમળશી ધન. પારજ પામ્યો, જાતે શાવક ખેડારે;
 ત્રણ ડગલાં માત્ર નાગ દે ખોદતાં, નીકળી સોનાની કઢા. દરશણ. ૪
 પંચ તીરથની પુજા કરતાં, દેવનાં દુઃખડાં વામેરે;
 બટ વલ્લભ કહે ભગવતી સેવતાં, પુણ્ય પદવી પામેરે, દરશણ. ૫

છંદ.

જેજે આરાસુરની રાણી, તારી અકળ કળા ન કળાણી; ટેક.
 સાચી બહુચરા ભવાની, જેજે આરાસુરની રાણી.
 માને મુનીવરે જાણી સાચી, ધ્યાન ધરી મન જાણી.
 ભક્ત વચ્છવની બાંહ તાણી, આરાસુરમાં આણી. જેજે. ૧
 શુક સનકાદીક નારદ કહેછે, શકિતઓ સહુ રંગ રમે છે;
 ગાન તાન અનુમાન કરીને, શાને સમજી રહે છે. જેજે. ૨
 ચાચર કુટે ચાહી રહ્યા છે, નૌતમ ગરબા ગાઈ;
 અંબા સંગે બની બેનડી, હરસીધને સિધવાઈ. જેજે. ૩
 અંબા બહુચર બની બેલશું, અલાપે કુંતા આઈ;
 કાલી કોટરા રંગબેર રમતાં, મધ્ય બની કનકાઈ. જેજે. ૪
 તાલ પખાજ વેણાજાંત્ર વાજે, બેર ભુંગળાં જાંઝર ડફ બાજે;
 પંચ શબ્દ મળી ગગને ગાજે, લળી મળી રૂપ સોહાવે. જેજે. ૫
 નવ દાડા રસ રમી જોગણી, બાંબે મુખ અમૃત વાણી;
 ખાનપાન અનુમાન કરીને, વલ્લભ જસ ગુણ જાણી. જેજે. ૬

ગરબો.

નવરાત્રીનો.

આરાસુરની અંબામા ગરબે રમેજો, રમકે માજી ચાચર માંહ જો;
 ઘણુણ ધમકે પાયે ધુધરાજો, માંહણુણુ હમકે પાયે પગાયજો. આરા. ટેક. ૧
 નવદરગા મળી છે નવરાત્રમાં જો, જોગ જોગણી કરા સાયજો;
 આવી ઉભી ચાચર પ્રભાતમાં જો, માંહોમાંહ કરતી હીંડે વાતજો. આરા. ૨
 આજ આરાસુર મળી જોગણી જો, એક એકથી અધીક મલકાયજો;
 રીજ્યાં ચાચરમાંહે સહુ જોગણીજો, કરતી હીંડે કુશળ તણી વાતજો. આરા. ૩
 અંડી ચામુંડા ચોસઠ જોગણી જો, કળી કટુંપને કનકાઈજો;
 તુગજ હીંગળાજ બાવે ભોગણી જો, આગળ ત્રિપુરાને તું કાંઈ જો. આરા. ૪
 આશાપુરી અનપુરણા અજેશ્વરી જો, બહુચર બાળાને ત્રિપુરાય જો;

મહાલક્ષ્મીને ભુવનેશ્વરીને, સંગે વૈશ્ણવીને ઉમીયાય ને. આરા. ૫
 વિધાતાને સમે છે વિશ્વેશ્વરી ને, અમનેશ્વરી અંબા સંગાય ને;
 બીજી બેનો આવી આનંદભરીને, સંગે આત્મ્યાં સહુ ચાચર માંહેને. આ. ૬
 અંબા રંબા ચાચર ચાલતાંને, બેનો મળીને લાડતાં જાયને.
 મળી નેગણી તે મન ભાવતાંને, કહે ચાલો સહુ ચાચર માંહેને. આ. ૭
 મંડપ આત્મ્યાં ચરણ ચલાવતાં ને, મલકે માંહેમાંહે મન ને;
 આવી નેગણીયો માને લાડતાં ને, કેહેછે બેસો બેની આસનને. આ. ૮
 બેઠાં મંડપ માંહે સહુ નેગણીને. દીઠી કંદ્રપ કળા તણી તન ને;
 માતા મદભરી આરોગણી ને, નેગણીયોનાં મનાત્યાં મન ને. આરા. ૯
 ઉડ્યાં મદ આરોગી અમરેશ્વરી ને, બાવે મીઠાઈ બહુ પકવાન ને;
 કરી ચાચર ચાલ્યાં ચતુરેશ્વરીને, આચમન કરી સહુએ ખાધાંપાનને. આ. ૧૦
 મુખવાસ કર્યો ઈશ્વરીને, આરતી લાવી સારી મા મન ને;
 મણી મુક્તાએ વધાવે પરમેશ્વરીને, આરતી કરતાં બોલ્યાં વિવિધતાનને. આ. ૧૧
 શોળ શણગારે ચાચર આવીયાંને, સૌએ પહેર્યાં ચરણાં ચોળી ચીરને;
 રાતાં અમર અંગે માધરાવીયાંને, નેગણીયોએ પહેર્યાં નૌતમચીરને. આ. ૧૨
 પેહેરી ઘેરી લહેરી ચાચરમાં વળ્યાંને, જળે સાગર સરિતા બળ્યાં ત્યાંડને;
 મંદુરી વાણી અંબા આચર્યાંને, ગાતાં જતાં રાતાં મંડપમાંડને. આ. ૧૩
 જાગન મંડળની કરી ગાગરીને, સુંદર શશીયજ્ઞ હરખાય ને;
 તે ગાગર અંબાએ મુસ્તક ધરીને, ગાગરને તેજે રવી ઢંકાયને. આ. ૧૪
 સુન્દરો ગરબો માયે ઘડાવીયો ને, પુષ્પાક્ષત મોતિયે વધાય ને;
 ગરબો નેગણીને મન ભાવીયોને, ગાવા માંડ્યો ચાચર માંડને. આ. ૧૫
 ગાગર સમે જુમે ગુમે નેગણી ને, ફરે ફુદડી કુદે ખુદે ખેલ ને;
 નાનારંગની હોડી સહુએ ચુંદડીને, વાગ્ગ વાગે ઋદંગને તાળને. આ. ૧૬
 વેણા બહુ વિધ નારદ ગાયછે ને, મુખથી અંબા ઉદો કહેવાય ને;
 બીજી નેગણી મળીને ધાયછેને, કાળી બહુચર મળીને ગાયને. આ. ૧૭
 હીંડે અંબોડા બે હાથે કરી ને, બધ્ય થઈછે બરોબર ત્યાંજ ને;
 ગાય વાય ગુણ શિરોમણી ને, હેવો ખેલ મચ્યો ચાચરમાંજ ને. આ. ૧૮
 સુર મળ્યા સહુ અમર સંગમાં ને, પુષ્પ વરમે અતી ત્યાં હરોડને;
 અંત્રીક્ષથી હરખેછે દેવાંગના ને, હરખી નરખીરલા તેત્રીશ કોડને. આ. ૧૯
 રમી વળ્યાં નવદુરગા નવરાતમાં ને, ઉત્તમ દીવસ આસો માસ ને;
 વિજ્યાદસમીયે ઉલ્લાસમાં ને, રમતાં જમતાં કરતાં હાસ્ય ને. આ. ૨૦
 ગાઇ વાઈ ડાહી સહુ નેગણી ને, અરસપરસથી રીંજ્યાં મા મન ને;
 મળી વિદાય થયાં શિરોમણીને, વળતાં અંબા દેહે સહુને માન ને. આ. ૨૧

માન દધ માતા મંદિર આવિયાંજો, અંબા વધાન્યાં મણી મુકતાય જો;
ગાયો ગરબો અંબા મન ભાવિયાં જો, વસ્ત્ર પહેરયાં માતનમન દંકાયજો. આ. ૨૨
ગરબો ગાતાં અંબા સિદ્ધ મજે જો, ભવસાગર સાંભળતાં તરે જન પ્રાણુજો.
જોગમાં જોગણીયો નિશ્ચે મજે જો, શિવસુતને આપી અમ્રત વાંણુજો. આ. ૨૩
હુંતો વલ્લભ મા ચરણ પ્રતાપથી જો, ગુણ ગાઈ રાખું છું તારી આશ જો;
પાલવ સાહ્યા મા પ્રતાપથી જો, જુગમાં જીવું તારે વિશ્વાસ જો. આ. ૨૪
માઈ મન રઘું અંબા બાઈમાં જો, જંગતે વાગતે અંબા પાલવ સાહિ જો.
ખોજોખોજો પાપમાનશરોચરનાહીનેજો, હુંવસુધુ શિવસુતના ધરમાંહીજો. આ. ૨૫

રાગ સોહણી.

સમરૂં સદા બરપુર, સુખની આપો ધડીરે મા. સમરૂં. ૨૬.
આરાસુરમાં અંબા ખીરાજો, મત્તપતી આવે મોરી માત;
વાહન વાધે ચડીરે મા. સમરૂં. ૧
જગમગ જોત જડાગમી ઝળકે, મા કોટી શશીનું તેજ;
મણી મુકતાજો જડીરે મા. સમરૂં. ૨
તુજ સુખ જોવા મૈયાં માઈ મન હરખે, દરશનના મુને કોડ;
જોવાની દેવ પડીરે મા. સમરૂં. ૩
કહે વલ્લભ સુલભ કરી વિનવું મા, વિધી આપોને બહુ તોલ;
નયણું ભરી ભરીરે મા. સમરૂં. ૪

રાગ કાફી.

શરણ આયેકી રાખો લાજ, મૈયા તોરે શરણે આયેકી રાખો લાજ. ૨૬.
વણીક વિમળશીતે રાજ કરાવ્યું મા, જુગવાણી વિપ્રસાદ હો મૈયાં તોરે.
ભાવે કુભાવે જતુનીને શેવો, તેનાં સરીયાં કાજ. હો મૈયાં તોરે.
દાસ વલ્લભબટ કહે કરજોડી, મેહેર કરો માહારાજ. હો મૈયાં તોરે.

દલપત કવીની વાણી.

ગણપતીનો ગરબો.

સમરતાં સુખ પામીયેને, સાહ્ય કરે સુંદાજોરે;
દરશણે દુઃખ વામીયે ને, મોટો દેવ દંદાજોરે. ૧
પેહેરણુ એને દંડુશીતે, માથે સુંદરી ખુંપરે;
સિદ્ધ અંગે શોભતું ને, એછે આનંદ રૂપરે. ૨
ચાર ભુજનો દેવતા ને, ગોરીનો ગજદંતરે;
સુરપતિ શેવા કરે ને, મહીમા છે અત્યંતરે. ૩
કઠી સોહીયે કઠી મેખલા ને, ધુધરીઓ બેઠ ચણરે;
બાઈ બાળુબધ બેરખા ને, કુંડળ લળકે કરુરે. ૪

- યજ્ઞોપવિત્ર સર્પતું ને, શેવત્રાનો હારરે;
 જીર એને ખેલવાને, મોઢિકનો છે અહારરે. ૫
- ડાભા હાથમાં કમળ ફુલને, જમણા હાથમાં ફરશીરે;
 કર કમંડળ ખેરખા ને, રહેછે અમી વરશીરે. ૬
- એવો ગણપતિ પુણ્ય એ ને, સંભુ જેના તાતરે;
 મનવાંછિત ફળ પામીએ ને, ઉમીયા એની માતરે. ૭
- શુદ્ધ બુદ્ધ એ નારીયો ને, શ્વામી કાર્તીક ભાધરે;
 રિદ્ધ સિદ્ધ એ કુવરીયો ને, દ્વેષ કુશળ જમાધરે. ૮
- લક્ષ લાભ એ દીકરા ને, એવું તો ધરસુતરે;
 સાચે મને શેવજ્ઞે, એ છે પારવતીનો પુત્રરે. ૯
- નામ લેતાં સિદ્ધ પામીએ ને, છે શિવતું વરદાનરે;
 નિત્ય ઉડી શિશ નામીયે, તો પામીએ બહુ સંતાનરે. ૧૦
- સાંભળજો સહુ માનવી તમે, એટલું કહ્યું કરજોરે;
 ગરખો આ ગણેશનો તમે, આગળથી આચરજોરે. ૧૧
- ગાશે સુણશે ભાવશું ને, તેનાં કારજ સરશેરે;
 ગાવા પહેલા મન લાવશું ને, વિનવીયે હરવરશેરે. ૧૨
- સંવત સપ્તર છાશિયોને, ઉત્તમ આશો માસરે;
 નવરાત્રીની પંચમી, સુણ ગાયે દલપત દાસરે. ૧૩
- માયુ મનથી એટલું જ, પોચે મનની આશરે;
 સુખ સંસારનાં ભોગવે ને, અંતે સ્વર્ગ નિવાસરે. ૧૪

અઞ્જઘ માતાને મરખો, મંદીર આગળ કળસ મુકીને ગાવાનો છે.

- માન સરોવર તીરે માતા, અઞ્જવડી કહીયેરે મા;
 તેનું દરશણ કાઢે સહુ કો, સુખીયાં થઈએરે મા. ૧
- અંખાની જેવડી એન તે, જઘ એકી વત માંહરે મા;
 અઞ્જવ્ય માને વૈભવ ન ગમે, અતિ આનંદ ગન માંહરે મા. ૨
- એસક જોગણી ડાભા જમણી, જેડી માની પાસરે મા;
 આગ શક્તિ છે અઞ્જવડી તે, પુરણ જોત્ય પ્રકાશરે મા. ૩
- સવળી દેવ્યા મા નિરસોભી, નહી કોની પરભાયરે મા;
 જેને સેવે સંકટ નવ પામે, તેને શેવો નીત્યરે મા. ૪
- તળાવનાં જળ ભરી તુંમડાં, તે વાડીનાં ફુલરે મા;
 કુમકુમ અક્ષત લેધને પુજો, મહિમા અધીક તુલ્યરે મા. ૫
- અઞ્જવ્ય પુજો અંખા પરસન, તેમાં નહી સંદેહરે મા;
 વાટ ઘાટમાં સુખીયા રાખે, કાઢને નવ દે છેહરે મા. ૬

કર્મ કહોટા કર આયુષ લઇ, બેઠી દૈત્ય હણેરે મા; ૮
 નયણે માને અમી કરે ને, નિરખે ભક્ત બણીરે મા. ૮
 અન્નવ્ય તજેથી માટી ચોળે, સધળા રોગ હણેરે મા; ૮
 જનમ જનમના પ્રાશ્નિત જાયે, વાણી વેદ બણેરે મા. ૮
 વૈભવ નહી પણ પારો પ્રત્યક્ષ, જાણે સુરીનર લોકરે મા; ૮
 એ બે બેનોમાં બેઠ ગણે કોઇ, તેનું જીવતર કોકરે મા. ૮
 અન્નવડીનો ગરબો જે કોઇ, ગાયે ભાવ ધરીરે મા; ૧૦
 સુખ સંપત પામે ધણું. ભવસાગર જાયે તરીરે મા. ૧૦
 સંવત સત્તર ચોરાસીના, ભાદરવા શુદ્ધ બીજરે મા; ૧૧
 રત્નવારે એ પારે દ્વિપત, ગાય મનતી રીજરે મા. ૧૧
 સાંભળતાં સુખ શાહતા થાયે, જન્ય તનના તાપરે મા; ૧૨
 મારી શુદ્ધિ પરમાણે બોલું, અંબાનો પરતાપરે મા. ૧૨

ગરબો.

પ્રથમ ગણપતિને લાગુ પાય કે, ધન અંબાલાલરે;
 મુને સરસ્વતી થાજે સાલ્ય કે, ધન અંબાલાલરે;
 માનો ગરબો રડો થાય કે, ધન અંબાલાલરે;

પાના ચાચર વચે ગવાયકે, ધન. ગરબો સાવ સોનાનો કોરાવ્યો કે ધન.
 અંબાસાએ મોતીડે વધાવ્યો કે, ધન. ઉઢાણી રતન જડાવી કે, ધન.
 દીવેટો તેવા સુતરની સોહીયે કે, ધન. સુરીનર મુનીવરના મન મોહીયેકે ધન.
 ગરબો આરાસુરીએ અન્નવાળ્યો કે, ધન. સ્વર્ગ ભોવનથી ઘેરે ભાળ્યો કે, ધન.
 જોગણીઓ ચોસઠ મળી જોવા કે, ધન. રંયા સજ થઇ અંગ સમારી કે, ધન.
 પુસેત્ર ભરાવી વાળ્યા અંગોડા કે, ધન. કાજળ સિંદુર તે કેસ સમારી કે, ધન.
 હોડી જુજવા રંગતી સાડી કે, ધન. ચણીયા અતલશના ભાતભાત કે, ધન.
 રમજીમ ધુધરા પાએ વાજે કે, ધન. રંગે ગરબો ગાયેને પાડે તાળી કે, ધન.
 ઝીણાં વાગન વાજે પછવાડે કે, ધન. દુધ કડયાં સાકરો ભેળી કે, ધન.
 કંઠ ન બેસે ને ગાયે રસતાળીકે, ધન. માતાં માતાં સખીને પડયો વાદકે, ધન.
 સ્વર્ગ ભોવનથી સુણ્યો નાદ કે, ધન. જોવા આવ્યાં કે ઈન્દ્રને-ઈન્દ્રાણી કે, ધન.
 દેવતા સર્વે મળીને જોવા આવ્યાકે, ધન. હારડા પુસ્પતણા બહુ લાવ્યાકે, ધન.
 બ્રહ્મા આવ્યા બ્રહ્માણી સંગેકે, ધન. સુરજ આવ્યા તે રાણી રાંદેલ સાથેકે, ધન.
 રોહણી જોવા આવ્યાં ચંદ્રસાથેકે, ધન. પાતાળની નાગણી મળીઆવીકે, ધન.
 રંયાતાણી લીધી રૂપે રૂડી ભાળીકે, ધન. શીવ આવ્યા ઉમિયાં અડધાંકે, ધન.
 અંગાજોવા આવ્યાંતે મેલી કાશીકે, ધન. ઝખીયાં હવન કરેને હોમે ખીરકે, ધન.
 કવચે કવચે કસળી ચીર કે, ધન. શ્રીફળ હોમે ને અગર ચંદન કે, ધન.

સર્વ બણી કરેછે લક્ષ્મી હવન કે, ધન. પુરણાહુતી કરી પાવલે લાગ્યાકે. ધન.
 ચોસઠ જોગણી મળી કહ્યાં બાગ્યાંકે, ધન. નવાપાક નીપજગ્યા ભાતભાત કે.
 યાજી ચોસઠ જોગણીની પુરાવી કે, ધન. વચે આરાસુરી આવી કે. ધન.
 બણી આરોગે એક સધળા વીર કે, ધન. આરોગે ભૈરવ પોતે વીર કે. ધન.
 સરસ્વતી આરોગે કુંવારી કે, ધન. બહુક હતુમાન યાજી બ્રહ્મચારી કે. ધન.
 ઋષી આરોગી હઠયા તે રૂઢું લાગેકે, ધન. બ્રહ્મા વીરતું શીવતું મન હીસેકે.
 પોતે આરોગ્યા નીમ ભય મેલીકે, ધન. થાયે અમ્રત તણી ત્યાં હેલી કે. ધન.
 આખ્યાં પાન ખીડાં લવીંગ સોપારીકે, ધન. માજીતું જોવી છોતેવી રહેજે પ્ર-
 સન કે, ધન. શીખે સુણે ગાય ગવરાવે કે, ધન. ગરબો સંપુરણ થયો છે
 સુભકારી કે, ધન. દાસ દલપત જનું બલીહારી કે, ધન.

ગરબો સંકટનો. આણંદના ગરબાની દેશી.

પુજી ગણપતીના પાય, શુદ્ધ બુદ્ધના સ્વામી મા;	
શમર સારદા માય, ગુણ ગાઉ સીરનામી મા.	૧
હો અંબે મારી માય, આરાસુર રાણી મા;	
સાંભળજો વિખ્યાત, કર્મ તણી કાહાણી મા.	૨
કળજીગનો મહીમાય, પાપ ઘણું થાયે મા;	
કરમ ધરમ લોપાય, પરજી પીલાયે મા.	૩
અંબીપતી એવો રામ, તે કેમ નીપજગ્યો મા;	
કાળજી કરડી ખાય, હરી લેછે માયો મા.	૪
એને કેમ કહું જુમ, રંચતને પોડે મા;	
એતો કાળ સ્વરૂપ, સરવસ્વ લુટીલે મા.	૫
કોણી લુટે રાત, દીવસે એ પાપી મા;	
વેરો લે વિક્ષાત, સહુ થાક્યા આપી મા.	૬
હાકેમે વાળ્યો દાટ, ચાતુર માસમાં મા;	
નીમ છે મહીના આઠ, નાસા નાસવા મા.	૭
તેને આપી એથ, સહુ રાખે રાજી મા;	
ન પડે કોની એથ, નહી કો મરદ ગાજી મા.	૮
કો નવ માને હાક, સહુ બળીયા બાપી મા;	
કથે વાહાડયુ નાક, લઈ ચાલ્યો હાથી મા.	૯
તરણાવધ તરવાર, સહુ એની માને મા;	
એ સધળે પામ્યા હાર, કરી કેમ વીખાણે મા.	૧૦
લુટાણું ગુજરાત, એ સુખો થાયે મા;	
લીન આવે વરસાદ, રહી તેને પાપે મા.	૧૧

- દૈયતને શીર વેડ, તેતો કપુર ગયો મા. ૧૨
- જાણી પાડી વેડ, તે નીરગુણ થયો મા. ૧૨
- કોઇની સુણે નહી વાત, મનમાં ગરવ ધણો મા. ૧૩
- જાત વિના નહીં જાત, છે વધીયાત તડમાં મા. ૧૩
- મેહલ્યા સહુ રોજમાર, ચાડીને ચસકે મા. ૧૪
- બેળુ માણસ અગર, કો નવ હીંડી શકે મા. ૧૪
- માંહે માંહે બહુ ખાર, પકડાવે વેરે મા. ૧૫
- મારે મોહોકમ માર, ચોર તણી પેરે મા. ૧૫
- ચીડી ચોદશ થાય, નવ પુછે કોહોની મા. ૧૬
- નાણાં નગદ લેવાય પછે અવધ મોની મા. ૧૬
- કોડી નવ ખરચાય, હાકેમને ત્રાસે મા. ૧૭
- અવગતિયાં મન થાય, રહે મન નિરાશે મા. ૧૭
- કોઇ નર નારી જાય, એ હરકત જાગા મા. ૧૮
- તેનાં ધર ખોદાય, પુંઠળ થઇ લાગ્યાં મા. ૧૮
- બહુ ધાતુ પાત્ર વેચાય, તે અડધે મુલે મા. ૧૯
- થર થર ધુજે કાય, હાકેમને હલ્લે મા. ૧૯
- લેછે સરવની જગાત, મહારાજ આવ્યો મા. ૨૦
- જમણી લીધી મુઝાખાત, એ હાકેમ કહાવ્યો મા. ૨૦
- ખારે ભાગોળ બંધ, ઉઘાડી ખારી મા. ૨૧
- નીત્ય નગરમાં ધંધ, કલ્પે નર નારી મા. ૨૧
- એતો અહીઆં રીત, લે ડગલે ડગલે મા; ૨૨
- એ બર્યા છે વીપરીત. મુલકમાં સઘળે મા. ૨૨
- શ્રાવણ કેરો સાથ, તુજ શરણે આવ્યો મા. ૨૩
- પડ્યો કે માણસ હાથ, તે કેમ હુંડાવ્યો મા. ૨૩
- વિસનગરનો દૈત, આડે આંતરીયો મા; ૨૪
- ખગડી તેની નૈયત, તેતો અધરમ કયો મા. ૨૪
- હાટકેશ્વરનું તેજ, તે તુજને માને મા; ૨૫
- ધણું અધટતું એજ, પડ્યા બંધીખાને મા. ૨૫
- અધટતું કેમ ઘટાય, જે જન વિશ્વાસે મા; ૨૬
- ઘટશે તુજ મહિમાય, સહુ કરશે હાંશી મા. ૨૬
- ધોલો મારશે લોક નવ કીધી સાહે મા. ૨૭
- નવરા નાગર ભોઠ, આંખાવે જાયે મા, ૨૭
- મંડારા બહુ થાય, લાકુ દુધપાકે મા; ૨૭

એ લડધા નિત્યે જાય, એ લાલચમરે મા.	૨૮
ને વરશાંતીયા વિખ્યાત, આવે ધીરસાટે મા.	
એમ વાંકી બોલશે ભાવ, તે નર નહીં ખાંટે મા.	૨૯
મારી અંગા છોડાવે આજ, નાગરી નાતને મા.	
છે બાંધ્ય અધ્યાની લાજ, આરાસુરી માતને મા.	૩૦
હુગ્યો સરવે સુર સ્વર્ગ પતી પોતે મા.	
દુષ્ટને કહાડો દુર, આદ્રષ્ટે જોતે મા.	૩૧
તેં માર્યા છે દૈત, મહિપાસુર સરખા મા.	
હૃત્યો જેજેકાર, દેવ સરવે હરખ્યા મા.	૩૨
એ પાપી કોણુજ માત્ર તરણુવત તાહારે મા.	
ભાગો એના માવ, નાખો નીચારે મા.	૩૩
મોકલ તારો મીત્ર મારી કરે કટકા મા.	
શોણીન ચાલે શરીર, રંગ તણા ચટકા મા.	૩૪
મુસકે બાંધી માર. ચક્રા વચ્ચે મારે મા.	
હુકમનો કરનાર, તુ વિના નહિ હારે મા.	૩૫
જે ઘેર અંગાનું ધ્યાન. તે કેમ દંડાશે મા.	
હજો તેના દીવાન, જીવતા કેમ જામે મા.	૩૬
ત્રિભોવન તાર તેજ, તું સધળે વ્યાપિ મા.	
કર વીનતી એજ, રહિ ન શકે પાપી મા.	૩૭
હસ્તીનાપુર ઉઘોત, જેવું કમ પાળે મા.	
તુંછે જાગતી જોત, નિંદા કરે સાંળે મા.	૩૮
સુણી સેવકની વાત આસનથી ઉડ્યાં મા.	
મુકીને મરજાદ, અંગાજી હડ્યાં મા.	૩૯
રાંણી જાયો રજપુતજ, વિસનગર આવ્યો મા.	
પકડ્યો પાપી દુષ્ટ, વિપ્રને છોડાવ્યા મા.	૪૦
આહ્મણુ આવ્યા ઘેર, સહુ કારણ સીધું મા.	
આઘજીએ કીધી મહેર, મન માર રીજ્યું મા.	૪૧
અણુ બીસવાસી લોક, કો નવ લે ગતને મા.	
આપત નાંણાં રોક, મેલી હીંમતને મા.	૪૨
મુકાવ્યા અંગાવ તે દાસુ છોડી મા,	

*દાંતાના રાંણા માનસીંગજીના આપે નાગરોને અધીઆનામાંથી છોડાવ્યા, ને માજીતી જાત્રા કરાવી. વાસ્તે એક કોડી દાણુલીધું નહીં ને તેડીગયા માટે અસલથી નાગરોનું દાણુ લેવાતુંનથી ને દુષ્ટને મારી જસ લીધો.

આહાણુ આવ્યા ઘેર, નવ ખેડી કોડી મા.	૪૩
જેમ કીકું આ કાજ, તેમ ગાડીયાં આવો મા;	
દેશપતી મહારાજ, સંગાથે લાવો મા.	૪૪
આવ્યા નગરમોજર, રાજને તેડી ના;	
સહુને થયો આધાર, ચીંતા સહુ ફેડી મા,	૪૫
આ સંગમાં રંગભેર, સહુ ગરબા ગાસે મા;	
અંબા ઘેરે ઘેર, નિત ઝોછવ થાસે મા.	૪૬
મહારાજ અધીપત, મન ગમતો આવ્યો મા,	
ઉતરયો જૈ નદીપાર, મન મહારે ભાવ્યો મા.	૪૭
તે વારે દુષ્ટ થયો અસવાર, મોરચે રહ્યો થંભી મા;	
ચડ્યો કરીને કોપ, મહારાજ સામી મા.	૪૮
માયા મુસદી ચાર, મોરચો ભંગ કાઢ્યો મા;	
પાપીની પડી હાર, પછી લુંટી લીધો મા.	૪૯
સજા કરી જેમ તેમ, તેણે કારજ સીધું મા;	
(પછી) નીસાસો પામી દુષ્ટ, શેહેર કબજા કાઢ્યું મા;	૫૦
સધજે ચોરી થાય, કાંઈ ન પડે ડાકો મા;	
મહા મોટા મહારાજ, સધજે થયો શાળો મા;	૫૧
ભક્ષો ભક્ષો કહેવાય, સહેરની પુરતમાં મા;	
દાખત થયો અધીપત્ય, ઉતમ મહુરતમાં મા;	૫૨
મહારાજ અધિપત્ય જોડે ઘણી ભાવે મા;	
ઝોની આશ પુરે શક્ત, ભેદ કશે ન લાવે મા.	૫૩
આનંદ થયો સહુ વન. સુખો ગાયે મા;	
ઉવડયાં કોટીક દાર. દીપક ઝોછવ થાયે મા.	૫૪
આજ વાંચ્યો મહિમાય, આગળ વશ થાશે મા.	
લખશે જેમ કવીત, અગિતે વાંચાશે મા.	૫૫
કહેણે દલપત દાસ, મા સનમુખ ભાજો મા,	
પુરો મનની આશ, દેહ દુરળજ ટાળો મા;	૫૬

નાહાના કવીની વાણી નાગર હતો.

પંચતિરથી કરતી વેળાયે પ્રથમ ગણપતી આગળ ગાવાનો ગરબો.

આઘ આશા પુરો અગ્નિકા.

શેવો શેવો અંબે આરાસુરી, માની ચાકરી ચોખી કરી;
માના દરશણથી ચીંતા ટળી. આઘ આશા.

પ્રથમ ગાણુપતી દરશણુ કીજીએ, રિધસિધ માગીને લીજીએ;
 માને મહોત્તે હાથા દીજીએ. આઠ આ. ૨
 માનુ ચાચર અતિ રણીઆમણું, શોભા તે શી શી વર્ણવું;
 માને દુર થકી દેખી નમું. આઠ આ. ૩
 વાવ્યનાં તે નીરમળ નીર છે, ચાચર ખેચર વીર છે;
 ત્યાં ભિરવે રણુધીર છે, આઠ આ. ૪
 માનુ માન સરોવર સાર છે, ત્યાં અગ્નવ્ય દરશણુ જાવું છે;
 માના પારા મધે વરદ ગાવું છે. આઠ આ. ૫
 માના વાધ ગાધન સિંહ ચરે, એક દીનમાં તે રૂપ ત્રણુ ધરે;
 દુઃખીયાનું દુઃખ સેજે હરે. આઠ આ. ૬
 મા આરામુર વાસો વસે, મા સિદાસન બેડી હશે;
 માજી શેવકની વહારે થશે. આઠ આ. ૭
 સરસ્વતીમાં વરદને નાહીશું, દેહ શુદ્ધ નીરમળ યાદશું;
 ખાવા કોટેશ્વરના ગુણુ ગાદશું. આઠ આ. ૮
 વિશ્વ મોહ ભરી વીખમાં ભરી. માજી જગતી જોતે ખરી;
 માયે વિમળને કુરુણા કરી. આઠ આ. ૯
 ચાચર ફરી ગરબે રમે, ગરબે રમે માને ગમે;
 માજી નાનો અંગાને નમે. આઠ આ. ૧૦

(અગ્નવ્ય માતાનો ગરબો ગાઇ રહ્યા પછી માથે
 કળસ લઈને નીચેના મરખા ગાય છે.)

ગરબો.

ખાતળીરે પુતળીરે, પાણીડાની હાર, સરોવરીયા પાળ ધરનાળે બેડાં ભર્યાંરે;
 કાંઈ સીંચજેરે, સીંચજેરે વાડીમાંની વેળે, (૨) સીંચજે વાડીમાંના કેવડારે,
 કાંઈ કેવડીયારે, કેવડીયારે મારી અંગામાને ભેટ, (૨) પાવડીએ રક્ષા કરોરે.
 કાંઈ પાવડીએ રક્ષા કરોરે. નાના મોટાને ખંખા કરોરે.
 ખાતળીરે પુતળીરે, પાણીડાની હાર, સરોવરીયા પાળ ધરનાળે બેડાં ભર્યાંરે
 કાંઈ સીંચજેરે, સીંચજેરે વાડીમાંની વેળે, (૨) સીંચજે વાડીમાંના મોગરાંરે,
 કાંઈ મોગરાંરે, મોગરાંરે. મારી અંગા માને ભેટ, (૨) ધાટડીએ રક્ષા કરોરે.
 કાંઈ ધાટડીએ રક્ષા કરોરે, નાના મોટાને ખંખા કરોરે. ૨

ફેશી ફેર.

શીંગડુ વાગેરે તંબરીયુ, જેનો સગ્ગ ગયો આકાશ.
 અંગા તારીરે ખીપળીયે, અધાનું ગૈરી ગાય.
 ગાય ચરને પાણી પાંચે, મારી અંગા દુધડું નાહે,

સવા મણુનેરે ખીચડો, માંહી સવા ધાણીનું તેલ.
રમળે જમળેરે માવડીઓ, ખેલાવળે સારી રાત.
શીંગડુ વાગેરે તંમરીયું, જોનો શબ્દ ગયો આકાશ.
અંબા તારીરે પીપળાએ, બંધાતું ગૌરી ગાય.
ગાય ચરેને પાણી પીએ, મારી અંબા દુધડે નાહાય.

ઉપરના ગરબા ગાઈ રહ્યા પછી કળસ માથે લઇને માતાજીના
ચાચરમાં પંચતીરથીનો ગરબો ગાતાં ગાતાં આવવું. ને તે ગરબો પુરો
કરીરહ્યાપછી માથેથી કળસ ચાચરમાં મુકી નીચેના ગરબા ગાવા.

ગરબો

હમે શ્રાવણકેરા આવનારા, હમે ભાવે પુન્યપો લાવનારા,
હમે લાડુને ધી જમનારા, હમે દુધપાક પુરીયો જમનારા,
હમે પંચગવ્રી રહેનારા, હમે થતાક ઘેઘ ઘેઘ કરનારા,
હમે શ્રાવણ કેરા આવનારા.

દેશી ફેર ફરતે ફરતે ગાવાનું.

માઝ આજનો દહાડો રહેવા દોની, મને ચાચર રંબા દોની,
મને ઓટલે સુવા દોની, મને દીલ જોલી વાત કોની,
મારા તનમનની ગત લ્યોની; સવારે ઉઠી ચાલવું જો. ૮૬.

મારી મા ચાચરમાં વસે અંબામાવડી જો;
મારી મા હવનને કાજે દોવડાવો ગાવડી જો;
મારી મા ખીર ખાંડ ઘૂત લોની, મા ચાચર રંબા દોની,
મારા તનમનની ગત લોની. મને દીલ જોલી વાત કોની,
મને ઓટલે સુવાદોની, સવારે ઉઠી ચાલવું જો, ૧
મારીમા ચાચરમાં આવશે તારાં ભાવુડાં જો,
વાંમે ગણપતી, દક્ષણ વેંગડી જો.

મા આજં મુને ચાચર રં મારા તનં
મુને દીલં મુને ઓટલેં સવારે ઉઠી ચાલવું જો. ૨

મારી મા ચાચરમાં વસે તારાં મરગડાં જો,
મારી મા ફુંગરમાં ખેડી અંબા ગરગડાં જો;
મારી મા આં મુને ચાચરં મારા તનં
મને દીલં મને ઓટલેં સવારે ઉઠી ચાલવું જો. ૩

મારી મા શામા શંભુ પાછળ અગ્નવડી જો,
મુકે નાનો મુસ્તક તારી પાવડી જો;

મારી મા આં મુને ચાચરં મારા તનં
મનેં દીક્ષં મને ઓટલેં સવારે ઉઠી ચાલતું જો. ૪

ઉપરના ગરબા ગાઈ રહ્યા પછી, “ સુલેહન: પાહિનો દેવી ” એ મંત્ર પાંચ વખત ભણીને; કળસમાંથી માતાજીના શીખરે પાણી છાંટવું; પછી સરવે ગાનારાઓ ઉપર છાંટવું. માતાજીને દંડવત કરીને, સુકામ ઉપર જવું, પછી માતાજીની પૂજા કરવાનો આરંભ કરવો. પછી થાળ આરતી કરીને જમવું. બીજો દીવસે રંગીલો કરવો. તે માતાજીના મંડપના પગથીયાં, ઘોઈ સ્વચ્છ કરી કંકુએ રંગવાં ને નીચે કળસ સ્થાપના વેદ મંત્રથી કરી પુન્યાવાચન વેદનું કરવું. માતાજીને ને ભટજીને મોઢે કંકુ પીળી આવવું. પછી રંગીલો પુરો થયા પછી જોને બહારા કરવા હોય તેણે કંકુ લેવું, માતાજીના હેરાની આગળપાછળ હાથા દેવા પછી કળસ વિસર્જન કરીને માતાજીના શીખર ઉપર “ સુલેહન: પાહિનો દેવી ” એ મંત્ર ભણીને ઉઠા કહીને પાંચ વખત પાણી છાંટવું. પછી વરસુનીયાને છાંટવું. માતાજીને નમસ્કાર કરીને વદાય થવું એવો નાગરોનો વંશપરંપરાથી શાવણ માસમાં ધારો છે.

“શ્રીજગદંબાપેશ્વમસ્તુ”

ગરબો.

ધનંવન આજુનો દીન, અંબામાવડીરે, તુને દીઠે માન્યું મંન અંબામાવડીરે. ૧
તુંતો અન્નમેલી છું લેહેરી અંબાં અંબ રંગભરી ઘેરી, અંબા. ૨
તારે મુસ્તક ભરી વાડી, અંબાં તેંતો પહેરી દખણી સાડી, અંબા. ૩
અન્નુત સિ હાસન ખીરાજો, અંબાં સદા સેવકને શીર છાજો, અંબા. ૪
મુને વદાલો ચાચર ચોક, અંબાં તલાંતો રમવાની છે સોખ, અંબા. ૫
ત્રિભુવનમાં તારૂ નામ, અંબાં ચૌદલોકનો વિસરામ. અંબા ૬
તારી પાવડીનો છું ચાકર, અંબાં સનમુખ જોજો મારી હાકર. અંબા. ૭
આઈ અકગિત છે વિધાતા, અંબાં હુગરવાળી મોરી માતા. અંબા ૮
તારો નિશ્ચે છું હું રાંક, અંબાં મારો થયો હશે કાંઈ વોક, અંબા. ૯
શીખ દીવી ઘણું કરી, અંબાં પાપ કાલાડી નાંખો ધશી. અંબા. ૧૦
મહેર દ્રષ્ટે જુવો નહાળી, અંબાં હોર જાણીને લ્યો પાળી, અંબા. ૧૧
દુઃખડાં કાડી નાંખો કાપી, અંબાં નવદીન બેસુ કળસ થાપી, અંબા. ૧૨
સનમુખ જોજો માતા ભોળી, અંબાં પુજા કર કુમકુમ ઘોળી, અંબા. ૧૩
મુજ ઘેર આવો લેહેરે, અંબાં મહાલક્ષ્મી રંગભેરે, અંબા. ૧૪

ખરદારી ખરદ પાળો, અંબાં રાંક જાણી દોષ ટાળો. અંબા. ૧૫
પુષ્પ ચોખ્ખે વધાવું, અંબાં થાળ અમરીતે પુરાવું, અંબા. ૧૬
જેજે બોલો મુખથી વાણી, અંબાં ધનધન સનખલપુરની રાણી, અંબા. ૧૭
ચાચર ગરબે રમવા તેડો, અંબાં મહેર આણી નાવ ખેડો અંબા. ૧૮
મા ભરસો તારો ભારે, અંબાં તમે નિશ્ચે આવો વહારે, અંબા. ૧૯
જેજે બોલો મુખથી વાણી, અંબાં ધનધન આરસુરની રાણી, અંબા. ૨૦
પારે આવી ગરબો ગાવે, અંબાં તેના દુઃખ દારિદ્ર જાશે, અંબા. ૨૧
શેવક જાણી કરજો સાહે, અંબાં તું નાહાનો લાગે પાવે, અંબા. ૨૨

ગરબો દેશી ફેર.

અંબા અલબેલી દીસેછે આજ રંગમારે, ચોસઠ જોગણી અજઘં સરવસંગમારે
તાર સ્વરૂપ દીસેછે રળીઆમણું મુખ ચંદ્રમાં થકી ધણુ સોહામણું. ૨
મુસ્તક વેણી ખીરાજે વીશાજેશુરે, ગુથી અમરી ને પ્રમતી માળશુરે. ૩
વચ્ચે ચળકે તે ચાકગુર હીમનારે, હીરાજડીત જડયા તેજેત્ય ભોમનારે. ૪
તાર તરસે થયુ દીસેછે ધણુ ટેકમારે, સેંધેક સિંદુરે પુર્યે તે અવળ છોમારે. ૫
નેન કાજળ સાચો તે દીસે રાતડીરે, અંડી સારી આંધી તે શી કહુ વાતડીરે. ૬
હીરા જળકે તે અંબાને ગોરે ધાલશુરે, વળી મુક્તાની પહેરી તે વચ્ચે લાલશુરે. ૭
મુસ્તક મુગત ખીરાજે એક તુલ્યનોરે, વચ્ચે પાતુ ચળકે તે અમુલ્યનું. ૮
છત્ર હીમના જળકે તે આંધી જાલશુરે, શીકા ઝુમખા જુમે ઝાઝા બારશુરે. ૯
તેલ પ્રલેલ મરદાવે મોરી માવડીરે, ઉણોદક ભર્યાછે ગંગાજળીરે. ૧૦
કરી પખાલ લેથો શાવરાચ્યો લાલનોરે, સાળુ કમુ બેચુતો તે પહેર્યો ચાલનોરે. ૧૧
અંદન ધોળા કેસર કપુર કાચલીરે કડી મેખળા આંધી કમર પાતળીરે. ૧૨
માથે ટીકાં કીધાં તે ત્રણ શેરનારે, જળકે હીમ મુક્તાજળ જવેરનારે. ૧૩
માને ગળે ગળુઅંધ આંધીયારે, મુખ જોયાથી દુઃખ સર્વે વામીયારે. ૧૪
કાંટે કાંડલીને સાંકળી ને ઝુમણું, કતરી અરીસો માળાને ધરેણું ધણું. ૧૫
લાથે કેરખીને બેરખીને બોરસુરે, આંહો બાળુઅંધ આંધ્યા સુના દોરશુરે. ૧૬
લાથે વાંકડાને સાંકળાને કાંકણીરે, ગોખ જોખમાં ખીરાજે અંબા આકડીરે. ૧૭
કાંટે કંગણી જલા છલા આળશીરે, ગરબો જોવા આવ્યા તે અહા મહાશીરે. ૧૮
પાવે હુગરીને ગુજરી વાજતીરે, ચાદ લોકમાં અંબા તું ખીરાજતીરે. ૧૯
દીપક જોતો જણાયછે જુગતમારે, તાર નામ લેતો જન્ય મુક્તમારે. ૨૦
તું શેવી સદાયે શ્રેષ્ઠમારે, તું ન સેવે તે જન્ય કલેશમારે. ૨૧
શેવક નાહાનો મુકે મુસ્તક તારી પાવડીરે, ચાચર ગરબે રમે અંબા માવડીરે. ૨૨
એક કરજોડી શેવક વાણી વહેરે, હુંતો માગુજુ જે અંબાજી રહેજો રહેરે. ૨૩

આદીતરામ કવીની વાણી.

ધન અંબાલાલ, વશીઆ હુંગર માંહરે જગા જાળને. ૨૬.
પ્રથમ ગણપતીનું દરશણ કરીયે, માનો કોલ લઈ ચાચર ફરીએ:

- માની પાવડીએ જઈ શીશ નમીયે. ધન૦ ૧
- અંખા આરામુરમાં ખીરાજે છે, માને છત્ર સોનાનું શીર છાજેછે;
સિંહાસન બેઠી ખીરાજેછે. ધન૦ ૨
- માને મુગટ જડાખ જોત ઝળકેછે, માને કાને કળાકુલ લળકેછે;
વચ્ચે પાનુ લીલુ ચળકેછે. ધન૦ ૩
- માને શિરપર કલગીને તોરા, માનુ તરશે થયું બુકે જોરા;
માજી પુરો મનોરથ મા મોરા. ધન૦ ૪
- માને ચોટલે ચોટી કુમતી, શોભે ટોટી બંદી બુસતી;
શીકે જુમખે હીડે લુમતી. ધન૦ ૫
- માને નાકે વેસર હીરા ગાલે, મારે ટીલાં કીધાં ફેસર આડે;
માને ટીલડી તપેછે લેલાટે, ધન૦ ૬
- માને ગળે ધરેણાં ધણાં હીસે, માંહે ઉતરી માળા અરીસે;
એવી દુનીયામાં દાતાર દીસે. ધન૦ ૭
- માને બાંહે બાજુબંધ બજોદા, શોભે સારી કેડે કમર પટા;
એવી આણંદી કરાવે આનંદ ઘટા. ધન૦ ૮
- માની ચોળી અત્તરમાં ભોળી, ચુવે અરગચે રંગે રોળી;
સાજી ફેસરીયારંગે ઘોળી ધન૦ ૯
- માજી લખો લેખ કરમે રૂડા, તારા મનસુખા છે અતી ઉડા;
રાખો અખંડ હેવાતન ચુડા, ધન૦ ૧૦
- માજી પહેરો કાંખીને કલાં, માજી આપો પુત્ર ભરો પલાં;
ભોળી ભવાની કામ કરો ભલાં. ધન૦ ૧૧
- સોવરાવો ચંદરવા સ્થંભા, માજી ભાવે ગૌરીમાં રંભા;
કેવડાવો ઉદો ઉદો અંખા. ધન૦ ૧૨
- માયે દીપક જોત્યો અજવાળી; પ્રથવીના પ્રાશ્વિત પરબળી;
માયે નીત્ય નીત્ય કીધી દીવાળી. ધન૦ ૧૩
- બંધાવો તોરણ બારણે, માજી કામ કરોછી કારણે;
હુંતો પલક પલક જાજી વારણે. ધન૦ ૧૪
- ચાચર આવી પાડે તાળી, તારી અકળ ગત્ય ગબર વાળી;
હવે દશા નિશ્ચે વાળી. ધન૦ ૧૫
- ચાચર આવી ગરબે રમીયે, તેતો અંખા માને મન ગમીયે;
અંખા દુરથકી દેખી નમીયે. ધન૦ ૧૬
- માને આંગણે નોખત વાગે છે. તેનો શબ્દ ગમનમાં ગાજેછે;
મડપમાં ઘંટા વાગે છે, ધન૦ ૧૭
- માજી દરશણ દો નયણે નીરખુ, રહો પ્રેમ રૂદે હઠડે હરખુ;
મારે ખીજી નથી કોઈ તમ સરખુ. ધન૦ ૧૮

- માજી રાખો લાલ્લાની લાલી, હેવી સાહિબ અંખા મતવાલી;
આણુંદી અંખા અતીશે વહાલી; ધન૦ ૧૯
- મોકલો મેહ આવે રાહુને તુર, ભરો વાવ્ય સરોવર નદીયે પુર;
ખરેખરાં વસ્ત્રી ગામ આરાસુરી. ધન૦ ૨૦
- માજી અષાઢ આપો મહા ચૈતર, એ ચારે તારાં નવરાતર;
મારે પસાયતાં વાવી ખેતર. ધન૦ ૨૧
- તારા નામથકી હું અળગો, મુને ચાચર રમ્યાનો ધણો ગળકો;
માટે આવીને દામણે વળગ્યો. ધન૦ ૨૨
- માજી નવરંગી નીશાની ફરકે, દેખી દુઃખ દારીદ્ર ખેડ થરકે;
તારે રંક રાય બે સહુ સરખે. ધન૦ ૨૩
- તારી ધરમ ધન ધનધન વારી, હેવી સાહિબ અંખાજી મારી;
માજી જીવ પરજી છે સહુ તારી. ધન૦ ૨૪
- તારી વાતો દીડી ધણી ન્યારી, મુને લાગી મીઠડી બહુ સારી;
એવી ઉમીયાજી આણુંદકારી, ધન૦ ૨૫
- મા જીવું જશ ગાધ પારે, આઈ આશરે રહુછું તારે;
અંખામા જર જજમાન મારે. ધન૦ ૨૬
- મા સાચી સદાસત્ય ધરદાણી તારી અકળ મત્ય ગબરવાળી;
રાખો આદીત વચન પીતે પાળી. ધન૦ ૨૭
- જે(કોઈ અંખીકાજી માતને આરાધશેરે લોલ.) એ રાગ.

અરજી.

- સ્વસ્ત શ્રી આરાસુર માંહેરે, અંખા અલખેલી ખીરાજે છે ત્યાહિરે. ૧
- શુભસ્થાનક ચાચર ચોકરે, મહામાધ સચરાચર ગોખેરે. ૨
- પુજી આરાધુ પાવડી તોરારે, મહામાધ તું માવડી મોરીરે. ૩
- પ્રેમ અરજો પુર્ણ તેનીત્યમાનેરે, રિદ્ધસિદ્ધ આપે સકળ ગુણનીધ્યાનરે ૪
- શીશી એપમા તમારી વખાણુંરે, ખરી ખોડીયાળ ખઈ માઈ નાણુંરે ૫
- માહારાજ ધીરાજ રાજ રાજેરે સદા સર્વદા સૌભાગ્ય કરવા કાજેરે. ૬
- શીરછત્ર છે તાત તમો મારેરે, હુંતો જીવું આધાર આધ તારેરે. ૭
- મારે માતૃશ્રી સત્ય અંખા આધરે, બ્રહ્મા વીજ્ઞુ મહેશ્વરે ગાધરે. ૮
- લખીતંગ ચરણ રેણુ આદેરે, ભોળી દુઃખડાં હરો તે અવસાનેરે. ૯
- પાયે લાયુ પરશુામ વાંચો મારેરે, સદા સાચો ગુલામ છું તારેરે ૧૦
- છત્ર અત્રછે કુશળ માતતમથીરે, કદી સેવા પુજા નથી થાતી હમથીરે. ૧૧
- પારે તેડો છે વર્ષ એક નીમેરે, નાવ ખેડોછો હેત ધરી પ્રેમેરે. ૧૨
- મેહેલસામારહીને મજરો કરીયેરે, અંખાજે અંખા કહીને ચાચરફરીયેરે. ૧૩

આજ અજવ્ય કરો મુખ શાતારે, ભોળી દુઃખડાં ભાગો તેભૈરવી માતારે. ૧૪
 તારો મોટો દરબાર ચાર ખુટરે, સેવક કીધા સરદાર ડેરાં ઉટરે. ૧૫
 ખીજું ખીજ મંત્ર છો મહાકાળીરે, સદા શીરપર રોહો પાવાવાળીરે. ૧૬
 દણુક વાળી વેળા તે તમો વાળોરે, કોલ આપી પ્રજા તે સહુ પાળોરે. ૧૭
 થોડે લખે ઘણું કરી જાણુનેરે, નારાયણી રૂદે વાત આણુનેરે. ૧૮
 કરો જોજોજો તે જગત જનુનીરે, ધરો એક ચીત વાત મારા મનનીરે. ૧૯
 સંવત આષ્ટાદશ અપાડેરે, કાણુ પક્ષ ત્રિતિયાને ગુરવારેરે. ૨૦
 અંખા અલખેલી ભરોસો ભારેરે, રંગરંગીલી આવો આદીતની વારેરે. ૨૧

પરમાનો.

કરજોડી પ્રણામ કર પહેલોરે. મારી મા પાસે તે આવું દોડી વેહેલોરે. ૧
 દુર્ગા દેવી તે રીધ્ધ ધણી ભરીયેરે, માજી વિશ્વને કપા તે ધણી કરીયેરે. ૨
 મેહેરખાની કદરદાર માત દુલીરે, આરાસુરી તે નવ જાય ભુલીરે. ૩
 માહા માઈ તું માવડી મોરીરે, પાયે પદુ હું પાવડી તોરીરે. ૪
 નિત્ય નમીયે નારાયણી તુનેરે. ગમી ગાધએ તે ગુણવતી તુનેરે.
 માહાકાળીજી માત માહરો જોરોરે. તાત ત્રિપુરાનો શીરપર તોરો. ૬
 નવરંગી નિશાન લાલ જડેરે, ઘોડે જીત સુનેરી નવ ખડેરે. ૭
 માજી કાંરજ કરો વરદાધરે, મહેર માઈ મન ધરો નગર માંહીરે. ૮
 આચર ફરતો છે ચાર ખુટરે, તરવારો અંધાવો સુના મુટરે. ૯
 દેવી દુનીયામાં ડંકા વાજેરે, હરખ કીધેથી દુશ્મન ભાજેરે. ૧૦
 આઈ અંખાજી માત છે મોરીરે, જોને હાથેછે દુનીયાની દોરીરે. ૧૧
 રંક જાણી મનમાં આણી રાખોરે, તમારા સાચા ગુલામને દાખોરે. ૧૨
 વાંચ્યો પરવાનો પિતાંબરીયે પોતેરે, આદર કરી પલક એક જાતેરે. ૧૩
 ખરી ખોડીયાળી દયા કરો પુરીરે, શેવક આદિત આકર કરો હજુરીરે. ૧૪

રાગ ઉપર પ્રમાણ.

દેવ દુંદાળા દયાતે બહુ ધરજોરે, સ્વામી સુંદાળા સાથ સહુની કરજોરે. ૧
 વાણી દેવેજી સારદા રાણીરે જીવહા રેહેજો કાલો ધેલો જાણીરે. ૨
 સાથ કરજો સરસ્વતી દાતારે, હાથ ધરજો મારે શીર માતારે. ૩
 અરજ ધરજો અજવ્ય આજ મહારીરે, ખખરજો તે ખોડીયાળ દહાડીરે. ૪
 હું આવ્યોહું તારે ઘેર રમવારે. મા હવે કરો પાર મારી અંખારે. ૫
 મુજ મયા કરો માત આજ લેહેરેરે, દેવી દયા કરોને હાથ ઉછેરેરે. ૬
 કરો કરમ બક્ષીસ નજર મેહેરેરે, કમી ન રહે કરી જાણીતી શેહેરેરે. ૭
 હુંતો અંખા ઉમેદવાર તાહારોરે, પકડો જાણી ગુલામ હાથ મારોરે. ૮
 મુજ સામુ જોઈને દ્રાપ્ત ભાજોરે, આરાસુરી તે કષ્ટ ટાજોરે. ૯

બરદારી સદા તે બરદ પાજોરે, ડુંગરવાળી ડોશી તે દશા વાજોરે. ૧૦
માહામાધ તે લાજ મારી તુનેરે, કરો કારજ તે અંતા ન રહે મુનેરે. ૧૧
માત તું તે વાત કોણ જાણેરે, તાત ત્રિપુરા ભરાવે ખોળાનાણેરે. ૧૨
નવદુર્ગા તે માત નીવાજેરે, રાખો શેવકનો સાથ તજેરે. ૧૩
દોલતજીની દરબાર ડેરા દધ્યેરે, નવનવા સરપાવો માથી લધ્યેરે. ૧૪
ખાતું ખવડાવી વડાવો માજી લાડેરે, ખીડાંચવડાવી ગવરાવો માજી મહાડે. ૧૫
પારે પોકાર ફરીયાદ કર ધાડેરે, ચીડી શકારો અંખાજી પાડેરે. ૧૬
નારાયણી નોખત વાજેરે, ત્રિજી પેહોડીએ આદીત રાખો રાજેરે. ૧૭

રાગ ઉપર પ્રમાણ.

પ્રથમ ગણપતીનું દરશણ આવી કરજનેરે, માને મુજરો કરીને આચરજનેરે. ૧
દુલી સાહેબ દેવાર દીજેરે, મતયાલી અંખા મુજરો લીજેરે. ૨
આશ રાખું આરાસુરી તારીરે, સાચી સાચી સાહેબ સલામ લેજે માહારીરે. ૩
સુખી રાખે તે શીકાર ખાંડીરે, રહું આચર ઉમેદવાર અંખીરે. ૪
આધ અન્નવ્યં તે હાથ વાત લેજેરે, સિંહાસન વાળીને સોંપી દેજેરે. ૫
મેહરયાન તે મેહર માત કીજેરે સદા શેવકને શીર હાથ દીજેરે. ૬
હુકમ તામે સદાયધું તારોરે, આવી તસલીમ સલામ કરું પારેરે. ૭
નજર દેખુ સદાયે તારી મીડીરે, અંખા અલખેલી જંત્રી તે કો ન દીડીરે. ૮
મેહર રાખોજો માત મારી મોટીરે, દેહ દુસ્મન કીધા તે વાત ખોટીરે. ૯
પાએ પડજે તે પાવડીની પીઠેરે, સદા સુખીયા થઇ એ અંખાને દીઠેરે. ૧૦
દુરમાદેવી તે દુઃખગં ટાળોરે, મુરખ જાણી વચન માજી પાજોરે. ૧૧
જેર જવાળામુખીજો મારે તારુંરે, સાચી સાહેબ કામ કરો માડુંરે. ૧૨
નગન નામ નારાયણીનું મોટુંરે, ખરી ખોડીયાળ નવ્ય ખોટુંરે. ૧૩
માતા તુરગ તુ મનમાનીરે, આળી બહુચરાજી વાત સુણો છાનીરે. ૧૪
પાપાવાળી મહાકાળી કામ કરજેરે, રાજરજેશ્વરીને રહે ધરજેરે. ૧૫
અંખા અલખેલી આરાસુરી રાણીરે, તુથી નથી મારી વાત અગ્નણીરે. ૧૬
મારે માત તું તાત તું અંખારે, જોવું જાણી હું ગરબે આગ્યો રંખારે. ૧૭
મારે માત તું તાત તું આધરે, સગાં સહુકોમજો મંમાધરે. ૧૮
સદા સીરજો હાથ વાત જાણીરે, જાતું અંખામાને દરબાર રૂડી વાણીરે. ૧૯
કરો મહાલક્ષ્મીજી માત મેહર આણીરે, ધેરઆવો અનપુરણા રાણીરે. ૨૦
દેવ દેવીને દરબાર દવા દધ્યેરે, અરજી અલખેલી વીના તે કોનેકહીયેરે. ૨૧
અરજી અલખેલી માતશુ દીધીરે, ફરદ દરકતમોહાર માયે કીધીરે. ૨૨
ચોક આચરથી ચાકર કીધા, માયે દાંમ ખરીદ મુલ લીધારે. ૨૩
આધ પડોધું અંખાવ તારે નામેરે, આવી હિમા રહો ભીડ કામેરે. ૨૪

કુંગરવાળીનો ડાંકો વાળેરે, દોલતખાદી શેવકને શીર છાળેરે. ૨૫
બની ઠણીને બેસાડને ઘોડેરે, સહુ બાધની ખીરાદરી બોડેરે. ૨૬
તારો આદીત શુભામહે રાજીરે, એવું બાણી અંબા ઉડી ગાજીરે. ૨૭

વીરવનાથની વાણી.

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

જે કોઈ અંબીકાજી માતને આરાધરશેરે, તેના પ્રજા પરિવારજસ વાધશેરે. ૧
અંબા સુખડાં આપે તે સંસારનાંરે, માજી દુઃખડાં કાપે તે અવતારનાંરે. ૨
મારી અંબાના લોચન સોહામણાંરે; માને પુજ્યે ને નિત્ય દૈયેભામણાંરે. ૩
અંબા જેવી કુદડી નથી કો ખંડમાંરે, અંબા જગતી તે ચોદશશ્રદ્ધાંડમાંરે. ૪
માને આરાધે તે સુરીનર દેવતારે, માના ચરણ પુંજને સહુ શેવતારે. ૫
અંબા ગરબો રમવાને પોતે નીસર્યાંરે, તેવારે જન્મ જન્મજ દુખવિસર્યાંરે. ૬
ત્રિપુરા સુંદરીને કાળીકાબે આવીયાંરે, માતા અંબાએ મોતીડે વધાવીયાંરે. ૭
આવ્યાં તુરજને બેહેચરા તોતળારે, કેસ છુટાને કુલે ભરયા ચોટલારે. ૮
આવ્યાં ઉરવશી મીનકા પીતાંબરીરે, અંબા કુટડીછે દંદ્ર જેવી અવછારે. ૯
આવ્યાં લક્ષ્મીને મા લુવનેશ્વરીરે, હાથમાં કુમકુમ કેસર થાળી ભરીરે. ૧૦
આવ્યાં સીતા રાધિકા સરસ્વતીરે, સાથે ઉમીયાં આવ્યાં તે કામની સ્તીરે. ૧૧
આવ્યાં ચંડીકાનું ચોસડ જોગણીરે, તેતો કંદ્રપ કળા તણી જોગણીરે. ૧૨
સહુકો અંબામાને ચાચર આવીયાંરે, પુષ્પ ચોખલે મોતીડે વધાવીયાંરે. ૧૩
હાથમાં ખ્યાલા ભરયા તે મધુપાનનારે, લોચનફેરવેને ચાળા કરેતાનનારે. ૧૪
સહુએ સોળ શણગાર પેહેર્યા શોભતારે આવ્યા દેવતા તે મોલીડે વધાવતારે. ૧૫
હાથમા કુલના દડાં તે માંહોમાંહ રમેરે, ગરબો ગાવા માંડ્યો તે સહુને ગમેરે. ૧૬
મતખાલી થઇને ફેરે કુદડીરે, નાના રંગની હોડીછે માએ ચુદડીરે. ૧૭
શામા જાણે ધર્માન કેરી મીજળીરે, દીસે દીવાળીની રાત અતી ઉજળીરે. ૧૮
પાન ચાવે ને માંહોમાં છાંટી ભરેરે, થાકી બેસે ને મોહોડાં મીઠાં કરેરે. ૧૯
તાળી પાટે ને અંગમોડે ઘણુંરે, શોભે આંગણું અતિશે અંબા તણુંરે. ૨૦
ઠમકે વાગે છે ધુધરા પાયનારે, હંદ ગાયછે છત્રીસે રાગનારે. ૨૧
દીવા કર્યા તે ઘૂત કપુરનારે, દુખ ભાંગ્યાં તે અંબાએ સુરનારે. ૨૨
ચુડી ખજાંડે ને હાથ રસ ડાંડીયારે, એવા નવનવા બેસ માએ માંડીયારે. ૨૩
વાજાં વાજેમુગને ભેરડ રે, દોલ કાંસાં તાલ ઝાંઝ ફેરતીરે. ૨૪
કંઠે બાહડી માલીને લટકો કરેરે, નીચાં કેડેથી વળીને મચકો કરેરે. ૨૫
કેસર કસ્તૂરી ઝરાસ કેરાં છાંટણાંરે વેણુ છુટીને કંઠે ધરેણાં ધણાંરે. ૨૬
માનો ઘેરતો કમળ કેરી પાંખડીરે, નેન ભર્યાં ને રાતીચટક આંખડીરે. ૨૭

સહુએ ધાલ્યા ચંબેલી ફેરાહારજરે, જે કોઈ અંબામાને ધરથકી નમ્યારે. ૨૮
તેતો જીવતા થઈ મુક્તી રમ્યારે, અંબા જાગતી તેતું કળી કાળમારે. ૨૯
અંબા ઉપાસે તેના ઉપર અમી ઝરેરે, માને નજીવેતે મશાણુ મધ્યે ફરેરે. ૩૦
માના નાકતું તે અણીરં નમે નહીરે, માને વાહન છે શોભતું સહીરે. ૩૧
માનુ મોઢું દીસેછે અભિમાનમારે, દૈત્ય ઉરાડી નાંખે તે એક તાનમારે. ૩૨
શશી સુર્ય સરખાં અકોટા કાનમારે, એ નીત્યે નાથને આવેછે ધ્યાનમારે. ૩૩
અંબા આરાધે તેને જન્મ જાનનાહીરે, તેજન મુક્તી પામે તેજીવતા સહીરે. ૩૪
જે કોઈ પુજશે અંબાજીના ચરણનેરે, તેતો જીતશે જનમજરા મરણનેરે ૩૫
વિશ્વનાથને માથે અંબા તુંજાગતીરે, શત્રુ મારીને મશાણુમાં રાખતીરે. ૩૬
રોમે રોમે વ્યાળીજી તું નાથશુરે, ભગત પોતાનો જાણીને સાહો હાથશુરે. ૩૭
અંબાનો ગરબો ગાયેને સહુ સાંભળેરે, સુખસંપત આપેને અંબાજી મળેરે ૩૮
કામ ક્રોધથી તે પ્રાણી દૂર વસેરે, રીદ્ધસિદ્ધ નવનિદ્ધ દારે વસેરે. ૩૯
રોગી વ્યાધી વીગતથી દૂર ખસેરે, જનકોપાસે તેને અંબા ધસેરે. ૪૦
રીદ્ધ આપે કુળેર અતીશે ઘણીરે, અંબાને પુછ્યેતો થઈપિ સ્વર્ગના ધણીરે ૪૧
સ્તુતી કરતાં તે પાર આવે નહીરે, મારે આશરે અંબાજીનોછે સહીરે ૪૨
બેક કરવેડીને વિશ્વનાથ વાણી વહેરે, હુતો માગુજી અંબાજી રહેજે રહેરે ૪૩

પ્રાગરાજની વાણી.

આઠ જોગણીનો ગરબો. રાગ ઉપર પ્રમાણે.

ગરબે રમેછે તુળજી તુકાધરે, સંગે શોભા ગની તે સિંધવાધરે. ૧
વજર જોગણી તે વસે કુંકણ દેશેરે, જાણી બહુચર ખીરાજે બાળેવેશેરે. ૨
સત શુભે વસે છે ચંડીકાધરે, આશાપુરે આરાસુરી આધરે. ૩
ચાંપાનેર વસેછે આઈ કાળીદારે માને પેહરણુ નવરંગી સાડીરે. ૪
સોજીવે વસેછે માળોજીધરે, આખે મોહોલે વસે છે અણુજીધરે ૫
ધડ ધડનાથે વસેછે આઈ ઘેઝીરે સરસ્વતી તે વિદ્યા આપે પેહીરે. ૬
વરદાઈ તે વરદાન આપેરે, પિતાંજરી પોતાનો કરી થાપેરે. ૭
માતર વસેછે અસારવાની વાવેરે, કાંકરેશ્વરી કૃપા કરો ભાવેરે. ૮
ગાત્રેશ્વરી તણા તે ગુણુ ગાળેરે, અન્નપુરણુનો પાલવ સાહાબેરે. ૯
મારવાડ વસેછે ચામુંડારે, માને ખડગ ખપ્પર હાથ ડંકારે, ૧૦
હીંગળાજ પરસિદ્ધ નવખંડેરે, માએ અમર કાધો તે મારકંડેરે. ૧૧
દેવી તોતજાને હાથેછે ત્રિશુળરે માયે છેઘાં છે દધતોતાં મુળરે. ૧૨
કહ્યું મધ્યે આશાપુરી સાચીરે, માને સુરીનર મુનીવરે જાચીરે. ૧૩
ખાનદેશે વસે તરણી મુખીરે, જનકાઈ તે કામ કરે સુખીરે. ૧૪
જવાળામુખી સદા રાખે સુખીરે, દુર્ગાદેવીથી કોઈ ન થાય રૂખીરે, ૧૫

ત્રિભોવનમાં ત્રીપુરા તારેરે, માતા આવતાં તે વિધનનીવારેરે. ૧૬
 ખોડિયાળને હાથે ખળકે ચુડોરે, મહાલક્ષ્મી તે વર આપે રૂડોરે. ૧૭
 મહાલક્ષ્મીનું નામ છે પ્રસિદ્ધરે, હરીદ્વારે ઉભાછે સિધરે, ૧૮
 બાળાસુંદરી સદા મતયાળીરે, માતા હશી હશી લે છે તાળીરે, ૧૯
 કામરૂદેશે વસેછે કવકાઠરે, માનસરોવરે વસે અબ્બધરે, ૨૦
 અડસડ જોગણી અયોધ્યા વાસીરે, ઉમિયા બધ વશ્યાંછે કાશીરે, ૨૧
 પ્રાગ મધ્યે મહાદેવ દેવીરે, જુગત અંબાને મહાદેવે શેવીરે, ૨૨
 કુંતાદેવી કહી તે કાશી માંહેરે, વાઘ વાહની સાહજો મુજ બાંહેરે ૨૩
 રેવા મધ્યે વસે છે બે બોનોરે, પેહેલી નંદ આનંદાને શેવોરે, ૨૪
 ભર્ય કાટમાં વસે છે સોંધવાઘરે, નગર દહે તે કાળકાં ગવાઘરે. ૨૫
 વસે છે ધાળકે ઉદવાળી માતારે, જેની નવખંડમાં વિખ્યાતારે, ૨૬
 મપલીપરમાં વસે છે રાણી રૂડીરે, તેને હાથે સોનાની ચુડીરે. ૨૭
 આશુવંડમાં અરબદા જાગોરે, જગત્તા મુખી રહે વાત આણોરે. ૨૮
 મંગળા કાળી તે છે વીકરાળીરે, મુખી પાટણે વસે છે ભદ્રાળીરે, ૨૯
 ત્યાંતો સકળ જોગણી મળી આવીરે, માત ભૈરવી તણે મન ભાવીરે ૩૦
 હુંગર માહે તે ઘંટા વાજેરે, સિદ્ધાસનપર બેડી ગાજેરે, ૩૧
 આરામુરીમાં તે રમત રમાયેરે, ફેર દુદડી ફરે ને ગરબા ગાયેરે. ૩૨
 ત્યાંતો થતા થેઈથેઈ થાયેરે, વાજે રમજીમ નેપુર પાયેરે. ૩૩
 તાંતો દોલ દદામાં વાજેરે, અંબા અંબા પ્રાગરાજને શીર છાજેરે. ૩૪

છંદ મીઠાની વાણી.

જે દેવી જે દેવી મા, જે દેવી જે દેવી;
 દેવ દેવાશી દેવી મા, જે દેવી જે દેવી.
 તારી જુગતી જોવા જોવી મા, જે દેવી જે દેવી;
 તુંજને કો નવ કળે હેવા મા, જે દેવી જે દેવી.
 અભીમાન અંબા હેવી મા, જે દેવી જે દેવી;
 તુને સુરીનર મુનીવરે શેવી મા, જે દેવી જે દેવી.

કુલ.

પ્રાણી રૂપે પ્રાણુ દેવી, જુગ જુગ તુંજને જાણે;
 પવનરૂપે પરવત દેવી, ઘટ ઘટ માંહી પ્રમાણેરે. જે દેવી. ૧
 દીગપાળ રૂપે ડોળે તું દેવી, પ્રથવી રૂપે પાળે,
 સ્થાવર જંગમને રૂપે દેવી, બ્રહ્માંડ તું પાળેરે. જે દેવી. ૨
 વરસા રૂપે વરસે દેવી, ફરવીજ અમકાર;
 તારા ગગન સ્વરૂપે દેવી કર ધનુષ ટંકારે; જે દેવી. ૩

- શશીયક્ષ રૂપે શીતળ દેવી, સહુને અમરત ઢાળે?
 સુરજ રૂપે પ્રત્યક્ષ દેવી, અંધકારને તું ટાળેરે. જે દેવી. ૪
 લોકાચળને રૂપે દેવી, લોક વદનમાં રાખ્યું;
 મોહ સ્વરૂપે માટી ખાતાં, જશોદાજીએ દાખ્યું જે દેવી. ૫
 દસ અવતાર ધર્યાં તેં દેવી મોટા રાક્ષસ માર્યા;
 ભુમી તણે તે ભાર ઉતર્યો, ભગતને ઓધાર્યોરે. જે દેવી. ૬
મચ્છ કચ્છ ને વ્યહારા નરસિંહ, તું વામન વીકરાણી,
કરસુરામ રઘુરામ કૃષ્ણ તું, બુધ કલંકી કાળીરે, જે દેવી, ૭
 તું તીરથ તુ વ્રત ભવાની, ખીજ સર્વે ભામા,
 ગંગા જુમનાં સરસ્વતિ તું સત્ય શિરોમણુ શામારે, જે દેવી. ૮
 તું દાતા તું ભક્તા દેવી, તુજ વિના સર્વે ખોડુ;
 શ્રોતા વક્તા તું પરમાણે, તાર કારણ મોડુરે. જે દેવી. ૯
 બ્રહ્મા વિષ્ણુને મહેશ્વર, ત્રણ દેવ તેં જાયા;
 ત્રણ ગુણ તારણી માતા, તું ત્રિભોવનની રાયારે. જે દેવી ૧૦
 તું બ્રહ્માણી તું રુદ્રાણી, તું વિષ્ણુની ધરણી;
 હિમાચળની પુત્રી થઈને, શિવશંકરને પરણીરે. જે દેવી. ૧૧
 માત તાતને રૂપે દેવી સહુપર તારી માયા:
 કરજોડી કહેછે મીઠો, કરો હાથ શીર છયારે, જે દેવી ૧૨

શીવાતંદની વાણી.

થાળ વખત ગાવાના ગરબા,

- પ્રાતસકાળેરે કરણાવતી, મા તાર કન્યા સ્વરૂપ;
 તેજે ત્રિભોવન મોહી રહ્યા મોહ્યા ભલારે ભુપ;
 છે કેવળજ્યે છું માત શામને, માતે મેલ્યો કેમ જાન્યાંઆમેલ્યો કેમ જાન્યા,
 આરાસુરની હોરાય, ગરવા ગડની હો રાય, મહામતખાલી હો રાય,
 કર સાહિને કરણા કરો.
 મધ્યાનેરે મહર ઘણે, મા મતખાલી હો રાય;
 ચોસઠ કુખા મદે ભર્યા, પાન ફીજેમોરી માય છેડે વળગ્યોછું માતશામને,
 માતે મેલ્યો કેમ જાન્યા, આંખામેલ્યો કેમ જાન્યા, આરાસુરની હોરાય,
 ગર પાવા ગડની હો રાય, મામતખાલી હો રાય કર સાહિને ૨
 સાંયાકાળેરે સુંદરી મા તાર વૃધ સ્વરૂપ;
 ચોળી પેરી અંપાવતી, પહેરયાં દક્ષીણનાં ચીર;
 ઉભા સરસ્વતી તીર, છેડે વળગ્યોછું માત શામને,
 માતે મેલ્યો આંખા મેલ્યો આરાસુર ગરવા મહામત કર સાહિ ૩

મહિપાસુરનેરે મારવા, ચટપટ ચાલ્યા હો રાય;
 અવની ભારે ધ્રુ રહી, શેશે સહો નવ જાય. છેડે વળાં
 માતે મેલ્યોં અંબા મેલ્યોં આરાસું ગરવાં મહાતમં કરસાહિં ૪
 તારધ્યાન સુરીનર ધરે, મુનીવર જપતા હો જપ;
 તેને ધ્યાને આપો નહો, કાલાં ઘેલાની માત. છેડે વળાં
 માતે મેલ્યોં અંબા મેલ્યોં આરાં ગરવાં મામતં કરસાં ૫
 જે ગાયે ને જે સાંભળે, તેની અંબા પુરે આશ;
 દાશ શિવાનંદ એમ ભણે, રાખે ચરણની પાસ, આપો અવિચળવાસ.
 છેડે માતે મેલ્યોં અંબાં મેલ્યોં આરાં ગરવાં મામતં કરસાં

ગરબી દશી ફેર.

(મા) ધન ધન આરાસુરની રાણી, અંબા ચાર જુગમાં જાણીં ટેક.
 (મા) હોડણુ પેહેરણુ લીલા ચરણાં, જંબાવેળા થાયરે મા. (૨)
 પ્રાતસકાળે દરશણુ ઘો તારે, દીસો નાનાં બાળરે. ધન. ૧
 (મા) સોના કેર છત્રગિરાજે, દસ આંગળીયે વેહેડરે મા. (૨)
 મધ્યાને જ્યારે દરસન ઘો ત્યારે દીસોહો આધેરરે. ધન. (૧) ૨
 (માં) સાયંકાળે થાય આરતી, વાગે મરદંગ ચંદરે મા. (૨)
 સાયંયાળે દરશણુ ઘો ત્યારે, દીસો ધરડે અંગરે. ધન. ૩
 (મા) સેવા કરે બ્રહ્મણુ વાણીયાને, સહુકો સંગે જાયરે મા. (૨)
 કરજોડીને કરે વીનતી, રાંક અંબાદાસરે. ધન. ૪

દશી ફેર.

મહંભાયા (૨) દેવી બ્રહ્માણી રૂદ્રાણી, મહંભાયા. ટેક.
 સતયુગ દ્વાપર ત્રેતા કળયુગ, કળજુગ ભેદ ન પાયા;
 દેવી બ્રહ્માણી રૂદ્રાણી, મહંભાયા. (૨) ૧
 બ્રહ્મા વેદ ભણે તોરે આગે, શંકર ધ્યાન ધરાયા;
 દેવી બ્રહ્માણી રૂદ્રાણી મહંભાય, (૨) ૨
 નારદ નત્ય કરે તોરે આગે, કાનડ બેન બજાયા;
 દેવી બ્રહ્માણી રૂદ્રાણી મહંભાયા, (૨) ૩
 કર દુલ્લભ સુલ્લભરે ગૈયા, વલ્લભ જસગુણુ ગાયા;
 દેવી બ્રહ્માણી રૂદ્રાણી મહંભાયા. (૨) ૪

આરતિ.

જેજે અંબેમાત, આરાસુરી આધમા. જે.
 નૌતાંબર અતિ સુંદર, (૨) કીધી સુખદાધ. જેજે અં. ૧
 આધ માતા તું તાત, અંબે તું આધ. માં અં.

- સુરીનર સુની આરાધે. (૨) મંછા સુખદાઇ, જેજે. અં. ૨
- અંડસુંડ અકચુર કીધા, કોધ આણી મા, કીધા,
દેવ કારજ સીધ્યા, (૨) મા તેં મન જાણી. જેજે. અં. ૩
- શંકર વસે સુમશાન, તુજ કારણ માતા મા. તુજ.
કપા કરીને રાખ્યા, (૨) કંઠે વિખ ખાતા. જેજે. અં. ૪
- બ્રહ્મા અતુર વદન, ગુણ ગાયે તારા મા ગુણ.
વનમાળી અતિ મોહન, (૨) મોરલી વેણુ સારા. જેજે. અં. ૫
- વિનવે મંછારાગ, કર સંપુટવાળી દ. કર.
ભલે પધાર્યાં માણ, (૨) કોણુ બેળા વાળી. જેજે. અં. ૬
- મોતિડે વધાવું ને મંગળ ગાવું, અંબામાને વારણે જાઉં;
તાલ પખાજ વેણુ જંત્ર વાગે, આ શોભા મારી અંબામાને છાજે;
આરતિ કીજે અંબા નવનિધ દીજે;
નરત કરે ને ઉઠો ઉઠો ગાય મા, ધોળો ભગત માને વારણે જાયે.મા.

આરાસુરી અંબાની આરતિ બીજી.

- જે દેવી જે દેવી જે અંબે આઇ, મા જે અંબે આઇ;
આઘ શક્તિ તું અંબા, (૨) આરાસુર આર્ષ. જેદેવી. ટેક.
નવખડે તાર નામ બ્યાપક તું માતા, મા બ્યા.
વિજ્યું વિરંચી શીવજી, (૨) ગુણ તારા ગાતા. જે દેવી. ૧
- મહાદેવ પાલ્યા દઇલો માર્યા, કપટી નાંખ્યા કુટી; મા ક.
તુળજ તારા ત્રિપુરા (૨) ત્રિભોવનમાં મોટી. જે દેવી. ૨
- મા જરદ પોતાનું પાળે, તું બહુચર બાળી મા તું.
મહા કાળને કંપાવે, (૨) માતા તું કાળી. જે દેવી. ૩
- હીંગળાજ હીંગોળી માતા, અગણીત ગુણ દીદા; મા અ.
ન પુરૂષને પુરૂષ, (૨) માતા તેં કીધા. જે દેવી. ૪
- મારકુડે મહીમા વખાણ્યો, સચરાચર સાચી; મા સ.
તારા ગુણને ગાતાં (૨) શિવાનંદ રાજ જે દેવી. ૫

શીવશક્તિની આરતી (નંદાઆનંદ માતાજીની)

- જે આઘા શક્તિ મા જે આઘાશક્તિ. ટેક.
અખંડબ્રહ્માંડ નિખાવ્યાં, (૨) પડવે પંડે થયાં. જયો જયો. ૧
- દ્વિતિયા બે સ્વરૂપ, શિવ શક્તિ જાણુ મા શિવ;
બ્રહ્મા ગુણપતી ગાવું, (૨) હરી ગાવું હરી મા. જયો જયો. ૨
- તૃતિયા ત્રણ સ્વરૂપ, ત્રિભોવનમાં બેઠાં મા ત્રિભો.

- ત્રયસ્થકી તરવેણી (૨) તું તરવેણી મા. જયો જયો. ૩
- ચતુર મહાલક્ષ્મીજી, સચરાચર વ્યાખ્યાં મા સચ. જયો જયો. ૪
- ચાર ભુજા ચૈદક્ષા, (૨) પ્રગટયાં દક્ષિણમાં. જયો જયો. ૫
- પંચમી પંચ ઋષી, પંચમા ગુણ પદમા મા પંચ,
પંચ સદસ્ય ત્યાં સોહિયે (૨) પંચે તત્ત્વોમાં. જયો જયો. ૫
- શ્રષ્ટી તું નારાયણી, મહિષાસુર માર્યા મા મહિ. જયો જયો. ૬
- નર નારીતે રૂપે, (૨) વાખ્યાં સધળે મા. જયો જયો. ૬
- સપ્તમી સપ્ત પાતાળ, શેવીત્રી સંજા મા શેવી. જયો જયો. ૭
- ગૌ ગંગા ગાયત્રી, (૨) ગૌરી ગીતા મા. જયો જયો. ૭
- અષ્ટમી અષ્ટ ભુજા, નંદા આનંદા મા નંદા,
સુરીનર મુતીવર જનમ્યા, (૨) દેવ દૈતો મા. જયો જયો. ૮
- નવમી નવ કુળ નાગ, શેવે નવદુર્ગા મા શેવે.
નવરાત્રીનાં પુજન, (૨) કીધાં છે બ્રહ્મા. જયો જયો. ૯
- દશમી દશ અવતાર, જય વિજયા દશમી મા જય. જયો જયો. ૧૦
- રામે રામ રમાડ્યા, (૨) રાવણ રોળ્યો મા. જયો જયો. ૧૦
- એકાદશી અગીઆરસ કાત્યાયની કામા મા કા
કામ દુર્ગા કામિકા, (૨) શામાને રામા. જયો જયો. ૧૧
- આરશે બાળા રૂપ, બહુચરી અંબા મા બ. જયો જયો. ૧૨
- બહુક ભૈરવ સોહીએ, (૨) તારાં છે તુજ મા. જયો જયો. ૧૨
- તેરસે તુળબ રૂપ, તું તારંણી માતા મા તું
બ્રહ્મા વિષ્ણુ સદા શિવ, (૨) ગુણ તારા ગાતા. જયો જયો. ૧૩
- ચૈદશે ચૈદે રૂપ, ચંડી ચામુંડા મા ચંડી. જયો જયો. ૧૪
- મારકટે વખાણ્યાં, (૨) ગાધ શુભ કવિતા. જયો જયો. ૧૪
- પુનમે પુન્ય કરી, સ્થંભાવી નગરી મા સ્થંભા. જયો જયો. ૧૫
- વધી તે માંહે વખાણી, (૨) સુણી કરજ્જે કરણા જયો જયો. ૧૫
- સંવત સત્તાવન, સોળે તિથી ભાવે મા સોળે,
સવત સોળે પ્રગટયા, (૨) રેવાની તીરે. જયો જયો. ૧૬
- શિવ શક્તિની આરતી, જે ભાવે ગાશે મા જે. જયો જયો. ૧૬
- બરો શિવાનંદ સ્વામી, (૨) સુખ સંપત્ત યાશે જયો જયો. ૧૭

મુનીનાથની વાણી.

છંદ

ચાલો જમ્યે દરગુણ કરવા, અંબેમાત બિરાજે છે.
જળહળ જોત જગતમાં જેની, સચરાચર પ્રકાશે છે.

ટંક.

આરામરમાં અંબા બિરાજે, શેવકને શીર છાજે છે મા. શેવ.
 છત્ર સોનાનું ધસ્યુ શીર પર, ત્રિપુરસુંદરી ગાજે છે. ચાલો ૧
 ચુંવાળમાં બહુચરીયા બાળી, બરદ સદુનાં રાખે છે મા. બર,
 જે કોઈ આવે ભાવ ધરીને, સંકટ કાપી નાંખે છે. ચાલો ૨
 લુલા બોખડા અંધા આવે, તે વર પામી જાય છે મા. તે વ.
 ખરે મન શેવે સલખનપુરી, દુખ વામી સુખ થાય છે, ચાલો ૩
 ન પુરુષને પુરુષ કીધા, પુરુષાતન પ્રકાશે છે મા પુરુષા.
 એવી ભવાની સદા શેવે એ, ચુંવાળમાં તે વાસે છે. ચાલો ૪
 બરદારી બહુચરીયા જાણો, સર્વ સેવકને જુએ છે મા સર્વ.
 જે જન આવી પારે ગાયે, માલા પાપ તે ખુએ છે. ચાલો. ૫
 પાવાગઢ માહાકાળી કહીયે, માનો પરતો સારો છે મા માનો,
 ભાવ ધરીને ભજે ભવાની, ભવ તરવાનો આરો છે. ચાલો. ૬
 દક્ષણમાં તુલ્યભવાની, ભવ સંકટ તે કાપે છે મા ભવ.
 પ્રેમ ધરી પ્રણામ કરીયે, જે માગે તે આપે છે ચાલો. ૭
 જે કોઈ ભાવે હંદ સાંભળે, મન ધરીને ગાય છે. મા મન.
 પુરવજનમનાં સચિત હોય તે, માનસરોવર નાહે છે. ચાલો. ૮
 ભવ તરવા ભગવતી ભજીયે, ભટવલ્લભે ગાઇ છે. મા ભટ.
 દાસ મુનીતો અરજ કરે છે, દામણી માની સાહી છે. ચાલો. ૯
 વડનગરો હું દાક્ષણ જાણો, અમદાવાદમાં વાસ છે મા. અમ.
 ભાવ ધરી જે ભજે ભવાની, તે શેવકોનો દાસ છે. ચાલો. ૧૦

છંદ

માત ભવાની ભજ મન ભવમે, સફળ જનમ તેરા.
 સફળ જનમ તેરા, મીટે ચોરાશીકા ફેરા; માત ભવાની. ૮૬.
 નર નારી સગ મીલકે આપે, ફરે પ્રાત ફેરા, માજી મા ફરે.
 માન સરોવર નીરમળ નાવે, કરે દરશણ હેરા. માજી મા કરે.
 મિટે ચોરાશીકા ફેરા, માત ભવાની. ૧
 પ્રેમ ધરી પદ પંકજ પુજે, મંમા ફેરા. માજી મા મા.
 નેહ ધરી નજરે ન્યાળે, ધરે ધ્યાન નેહુળા માજી મા ધરે.
 મીટે ચોરાશીકા ફેરા, માત ભવાની. ૨
 પ્રાત સમે જો ચરણ કમળસે, લગે લગ્ન લેહેરા. માજી મા લગે.
 પાંચ પધારથ પદ્મમે પાવે, કરે પાર બેડા. માજી મા કરે.
 મિટે ચોરાશીકા ફેરા. માત ભવાની, ૩
 રતન સિંહાસન ઝગમગ જોતે, બેડી માત ડેરા. માજી મા બે.

સાથ કરે મા રમે શરણજો, મૂઠે હાથ છેડા. માણ મા મૂઠે.
મિટે ચોરાશીકા ફેરા. માત ભવાની. ૪

જો સમરે માતકુ મનમે, લગે અષ્ટ પેહેરા. માણ કુ.
ધન ધન વાડી માત જનનકુ, મિટે ભવ ફેરા. માણ મા.
મિટે ચોરાશીકા ફેરા. માત ભવાની. ૫

કરે જાપ હરદમસે ભારી, ચરણ મમ ચેહેરા. માણ મા ચર,
અષ્ટ સીદ્ધ નવ નીદ્ધ રેહેજો, આંગનસુ મેરા માણ આંગન.
મિટે ચોરાશીકા ફેરા. માત ભવાની. ૬

જેજો જેજો મુખશે ખોસો, હાથ ઘટ ઘેરા. માણ મા હાથ.
દાસ મુની જો પણ ચરણમ નહિં કાળ હેરા. માણ મા નહી
મિટે ચોરાશીકા ફેરા. માત ભવાની. ૭

ગરબી.

સમરે સદા ભરપુર એ રાગ.

નિરખું સદા ભરપુર, નયણે નેહ ધરીરે મા. નિરખું
મદ ભરી મતનાલી મૈયા, મલપતી આવે મોરી માય,
રમઝમ ચરણ ધરીરે મા. નિરખું સદા. ૧

જળહળ જોત જગતમાં જેની કોટી શશીનું તેજ,
આલુપણ આંગ ધરીરે મા, નિરખું સદા. ૨

અદ્ભુત લીલા આઘ ધ્રુવરી, અકળ કળા ન કળાય.
ખરે શીશ ચરણ પડીરે મા, નીરખું સદા. ૩

દાસ મુની મૈયાં ચરણ કરેછે, બુદ્ધિ આપો ભરપુર.
ગાતું ગુણ લખીરે મા, નિરખું સદા. ૪

માતાજીનોઈંદ.

અંબે મૈયા તું રખવાળી, સકળ ભૂવનકી તું દાતા.

કયા કરે જરણુવ આઘ ભવાની, બેર બેર તેરા ગુણ ગાતા. ૨૬

રતન સીંહાસન જગમગ જોતે, બેડી આરાસુર રાણી;
કર જોડી મા કરે વીનંતી, દીન દયાળી મા જાણી.

શરી કંચનકા છત્ર બિરાજે, કલગી મોતનસે લગાડે.

રતન જડીત્ર મુગદ્ધ અનોપમ, હીરા ઝગમગ તે ઝળકે.

કપોળ બધી જળહર જોતે, મોતી તોરા લટકતા.

કયા કરે જરણુવ આઘ ભવાની, બેર બેર તેરા ગુણ ગાતા. અંબે ૧

ચુંદડી કસખી કોર માણ તેરે, ગળે હાર હીરા ઝળકે.

ગળું બંધ કંઠ સરીમાળા, નાકે વેસર તે ઢળકે.

તક્ત ત્રિપુરે માત બીરાજે, વીણું વીરંચી શીશનામે.

શીવ સમાધી ધ્યાન ધરતહે, અપરમપાર તે નવ પામે.
 એસીરે, તું માત ભવાની, સકળ જીવનકી તું ભરતા.
 ક્યા કરે જરણુવ આઘ ભવાની જેર જેર તેરા ગુણુ ગાતા. અંબે ૨
 સુર તણી મા વાહરે ચડીયાં, ચંડમુડ નાંખ્યો ચોળી;
 સિંહ ચડી મા ત્રિસુળ લીધુ. મહિશાસુર નાંખ્યો રોળી,
 રક્ત બીજ રગ તર્ણમાં રોળ્યો, ધુત્ર લોચન સંહાર કીયા.
 ચડે માત આમુંડા દેવી. ખપ્પર ખાંડા હાથ લીયા;
 ભક્ત કાળમાં ધાધને કોઈ, ઉદો ઉદો મુખસે કહેતા,
 ક્યા કરે જરણુવ આઘ ભવાની, જેર જેર તેરા ગુણુ ગાતા. અંબે. ૩
 જગતકી દાતા સુન મેરી માતા, હાથ જોડ મેં દ્વાર ખડા;
 મેં અપરાધી માહાપાતકી, ચરન તેરે આયખડા;
 સાલ્કર અંબે ન કર વિલંબે, ભક્ત કાળ અભિમાન ભરો;
 જ્યાં જ્યાં જીડ પડે ભક્તનકુ, પલમે સંકટ દુર કરો;
 એસીરે, તું ભોળી ભવાની, સેવકજન કીજે શાતા;
 ક્યા કરે જરણુવ આઘ ભવાની, જેર જેર તેરા ગુણુ ગાતા. અંબે. ૪
 સંત તણી સુખદાયક મા, અરજ કરે સુનિ એ મેરી;
 નીરાધાર મેં શીરે જગતમાં, રખું ડાળ શીરપે તેરી;
 તું રખલાલી સકળ જીવનકી, દયા ભાવ દીલસે પેળો;
 સાલ્ક સદા તુંમ કરત માણ, નેહ ધરી નજરે દેખો;
 મેહેર કરો તુંમ ભોળી ભવાની, દુઃખ દરીદ્ર તું હરતા;
 ક્યા કરે જરણુવ આઘ ભવાની, જેર જેર તેરા ગુણુ ગાતા. અંબે ૫
 અંબે બહુચરા તું મતવાલી, બેઠાં બેલ કરે ન્યારા;
 ભાવ ધરી નજરમે દેખો, જળહળ જોતાં હે પારા;
 મેં હું બાલક તેરાં મા, તું માતાજી હે મેરી;
 મેહેર કરો મા કરણાસીધુ, શીશ ધરે ચરણે તેરી;
 જગત કાળ મા ધાધને કોઈ, ઉદો ઉદો મુખસે કહેતા;
 ક્યા કરે જરણુવ આઘ ભવાની, જેર જેર તેરા ગુણુ ગાતા. અંબે. ૬
 મદ ભરી મતવાલી અંબે દેખો બેઠી મગનમે;
 ધુણુ સુગંધ અનોપમ બેહેકે, જળહળ જોત જગતમે;
 શહસ્ત્ર નામકા કળસ શીરપે, આસ રખું જુગમે તેરી;
 દાસ મુની કહે દેદાર પાવે, નાવે ચોરાશીકી ફેરી;
 બાજે ડકપર તેરાં મા, નીશાન અંબેકા;
 ક્યા કરે જરણુવ આઘ ભવાની, જેર જેર તેરા ગુણુ ગાતા. અંબે. ૭

રાગ ભરવ.

અંબેકુ યાદ કરશે, ખુબ જીંદગાની પાયા,	અંબેકુ ૨૬.
કયા કરનેકુ આયા બદે, કયા ખેત્ર લગાયા.	
તપ્તપર ને બેડી મા. જળાલગકે જોતસે;	
આશ્તાખ ગીરફતાર બયા, માકુ દેખકે.	અંબેકુ ૧
માકે ઉદરમે આયા, વાં તું કયા કહે;	
કરંગા તેરી બદંગી, એસા કરાર હે.	અંબેકુ ૨
પડપંચ કરકે પ્યારે, ખુબ માત્ર કમાયા;	
સખ છોડકે ચલોગે, સંગ ડારી ન આયા,	અંબેકુ. ૩
મરનાં હે હક્ક જનાં, વાં સાર દાન હે.	
મન સમજ તું યાર મેરા, મેરા કયા કહે.	અંબેકુ. ૪
રંગભોગકે ધશકમે, ખુબ મન મગન બયા.	
આપ આપકી ખુબીસે, હાલ મરત કયું બયા.	અંબેકુ. ૫
પેદા ક્રિયા હે જીને, ઉનકું તું યાદ લે.	
મગરખીસે તું ચાલત હે, ગાફલ તું કયા રહે.	અંબેકુ ૬
અંબેકુ યાદ કીનીસો, મન મગન બયા.	
દાસ મુની માત કે. ચરન જ રહ્યા.	અંબેકુ ૭

ઉપર પ્રમાણે.

સુનીયે જો મૈયા મેરી, અરજ ઘડી ઘડી;	
દેદારકા મેં પ્યાસારે, શીર ગલી ગલી. સુનિયે ૨૬.	
પાદશાહી તપ્ત બેદે, આપ સેહેલસે;	
કરજોડકે ખડા હું દરશ, તરસ મેહેલસે.	સુનિયે. ૧
શુનેગાર હું મે તેરા, મેરા કયા હવાલહે;	
સુનિયે જો મૈયા મેરા, એક સવાલ હે.	સુનિયે. ૨
આ જીયત બંદા તેરા, ખડા ફંડમે પડા;	
આયા. હે જો મૈયા પાસ, પોકાશ ખડા.	સુનિયે. ૩
તેરે દરશનકુ આયા મૈયા, દેખ લીજીયે;	
હજરત જો બેડી મૈયા, તસલીમ કીજીયે.	સુનિયે. ૪
કયા કહું જો દીલકી ખાત, મોંસે ખોલકે;	
રોસન હે સખ આપકું, મા મોંસે ખોલકે.	સુનિયે. ૫
કંગાલ હું મેં તેરા મા, જરા મેહેર કીજીયે;	
માત મુની દાસકે શીર, હાથ દીજીયે,	સુનિયે. ૬

ઉપર પ્રમાણે.

- નેને સનેહ બર કે દેખો, બેઠી મા લાલસેં. ટેક.
 તખ્તપૂર ને બેઠી આપ, બકસેગી ગુના સો માફ;
 હરદુ સેલીયે ને બેઠી જપ, આલંકી દાતાર હે. નેનુંસે ૧
 વિરચી હે વિષ્ણુ પાસ, ઇસ જકે ખડે આપ;
 શીરપર કલગી તોરા, જોતી પ્રકાશ હે નેનુંસે. ૨
 રંભા આઘ ધરકે આશ, નાચતી મૈયાકી પાસ;
 ફૂલકી જોતી હે બાસ, બહી નીવાસ હે. નેનુંસે. ૩
 કયા જાને મૈયાકો ખ્યાલ, અંતરમે કપટકી જાલ,
 અંબીશે હુંઆ બેહાલ, કાલકા બેમાર હે, નેનુંસે. ૪
 માત મેરી સુનો બાત, આયા ને મૈયાકી પાસ;
 બુદ્ધિકા કીજે પ્રકાશ, મુની તોરા દાસ હે. નેનુંસે. ૫

કુમરી

- દેખો દેખો અ બે મતખાલીસે, જાકી જોત ત્રિભોવન વાલીસે દેખો. ટેક.
 રમણ કપરદી સુખહી દાયક, સાયક સુરપત લાલીસે;
 જાકી જોત ત્રિભોવન વાલી સે, દેખો દેખો. ૧
 ચરનહી સેવે સુખહી દેવે, રજે બરદ બરદાલીસે;
 જાકી જોત ત્રિભોવન વાલીસે, દેખો દેખો. ૨
 આપહી આપો છાંડકે દેખો, પેખો નેનબર ન્યાહાલીસે;
 જાકી જોત ત્રિભોવન વાલીસે, દેખો દેખો.

ઉપર પ્રમાણે.

- મેતો લૌ બલૈયાં અંબે લાલીસેં, મતખાલીસેં. મેતો. ટેક.
 વીષ્ણુ વિરચી પારન પાવે, શિવ સમાધી લાગી તાલીસે. મેતો. ૧
 ધારે જોગેશ્વર ધ્યાન ન આવે, મોટા મુની સુક ગ્યાનીસે. મેતો. ૨
 જાકો બેદહી બેદ ન જાને, સુર સકન મન માનીસે મેતો. ૩
 દાસ મુની કહે બલબલ જાકે જુગ આરાસુર રાનીસે. મેતો. ૪

ઉપર પ્રમાણે

- અંબે લાલીસેં મેરો મન લાગ રહો, કુંગર વાલીસે મેરો મન લાગ રહો.
 ચીત લાગ્યો આરાસુર ધામસેં અંબે લાલીસે. મેરો મન લાગ રહો, ટેક.
 છાંડ્યો ન છુટત, તાંડ્યો ન તુટત, પુરવજનમકી બાનીસે;

- ચીત લાગ્યો આરાસુર ધામસે, અંબે લાલીસે. ૧
 ઘડી ઘડી મન ચરનમેં ધાયે, ગાવે નારદ બે ગ્યાનીસે;
 ચીત લાગ્યો આરાસુર ધામસે, અંબે લાલીસે. ૨
 સેશ મહેશ જાકો ધ્યાન ધરતહે, બેદ બ્રહ્મા નહીં જાનીસે:
 ચીત લાગ્યો આરાસુર ધામસે, અંબે લાલીસે. ૩
 ક્ષણ ચિત મૈયા ચરનમેં ધારે, ઓર નહીં દાસ મુનીસે;
 ચીત લાગ્યો આરાસુર ધામસે, અંબે લાલીસે; ૪

ગરબી

- અલબેલીરે અંબે માત, દરશણ કરવાને, બરદાળીરે બહુચર માત. દર. ૨૬,
 દરશણ દીજે કારજ સીજે, હું છું તારો દાસરે;
 કરગરી કરગરીને હું કહુ છું ઘો દરશણ ઉલ્લાસ, દરસણ દીજેરે. અં. ૧
 અદ્ભુત મા સીદાસન બેઠી, જળહળ જળકે જોતરે;
 કમળમુખ કમળદળ લોચન, રકત અરણુ ઉઘાત. દરશણ અં. ૨
 મહી મંડળ જગતમાં સરવે, સેસ શત સુર સંસારરે,
 બ્રહ્મા વિષ્ણુ ઇંદ્ર જોગેશ્વર, લેશ ન પામે પાર. દરશણ. અં. ૩
 અદ્ભુતરૂપ અલોકીક અંબે, મુખ શરદ શશિ ઇંદુરે;
 ભાલ બ્રગુટી વાંકી ભમ્મર, મધ્યે લળકે બીંદુ. દરશણ અં. ૪
 કેશરી તીલક છે ત્રણશેરનું, ટીલડીનો જળકારરે;
 કાને કુંડળ જાલ જ્યુકે, અરક ઇંદુ લલકાર. દરશણ અં. ૫
 અરકશી અંબર અંગે પેહેર્યાં, ચોળી જળહળ જોતરે;
 રતન સિદાસન આપ બિરાજે, વિજ તણો ઉઘાત. દરશણ અં. ૬
 નવસત આબ્રણ અંગે ધરીયાં, સોળ કળા ભરપુરરે;
 ખરી માત તું બાર ચારમાં બેદશું જાણે સુર. દરશણ. અં. ૭
 અંજન રીસે નેન મેહેરનાં, વરસે અમરત ધારરે,
 દાસ મુની કહે ચરણે નમું, ઉતારો ભવપાર. દરશણ. અં. ૮

ગરબે આનંદનો દેશી ફેર.

- અંબામા દીડી આનંદમાંજે, માના તેજ તણો નહીં પારજો. અ. ૨૬.
 માજી નવરાત્રિ ફેરા દીનમાંજે, શુકલ અષ્ટમી આસો શુરવારજો;
 રથે બેસીને માજી સાંચર્યાજો, દીડા રાજનગર મોજાર જો. અ. ૧
 માયે શણગાર સોજો ધર્યાં જો, માયે પેહેર્યાં તે અંબર સારજો;
 નખશીખ તે શોભા ઘણીજો, તેનો કોઇ ન પામે પારજો. અ. ૨
 માજી બહુચર કાળીકા સંગજો, રથ સારથી ભૈરવ સારજો.

પુષ્પ સુગંધ બહુ પ્રેમશુભે, માને કહે અનોપમ હારજો. અ. ૩
 શુ બાણુ ભવાની કરા ભેદનેજો, જેને નેતી નેતી કહે વેદજો;
 વીળણુ વિરંચી કજો નહી જો, ઇશ ન લહે કાંઈ ભેદજો અ. ૪
 માણુ વંદન બહુ મલકતુજો, મદ મુખ ભર્યાંતંબોળજો;
 તેને કીધાં તે ત્રણ સેરનાંજો, કીધી પીયળ કુંમ કુંમ સેળજો. અ. ૫
 દીલડી કપાળે ઝળકતીજો, માને સેંચે ભર્યો સિંદુરજો;
 દાંતે તે રેખ જડાવનીજો, ભરી કળા તે સોળ તે ભરપુરજો. અ. ૬
 માના રથનો ધમક ધમક વેગછેજો. અશ્વ જોડયા તે બે અમુલ્યજો:
 મધ્ય નીશાયે માણુ સંચર્યાંજો, તેને કાંઈ ન આવે તુલ્યજો. અ. ૭
 ચોસઠ જોગણી મા પુંડે ફરેજો, ઉદો ઉદો કરે છેજોકારજો.
 દીસે તે દીપક જોતશુભે, દીસે ઝળહળને ઝળકારજો. અ. ૮
 રાજનગર સોહામણુંજો, આવી પોત પોતાને ધામજો.
 ચાર પદારથ ત્યાં મળેજો, ધર્મ અરથ મોક્ષને કામજો. અ. ૯
 સિંહાસન બેઠી મા મદ ભરીજો, બેઠી બહુચર કાળી માતજો.
 ભૈરવ અષ્ટ રહ્યાં જો, ક્ષમા ક્ષમા કરે સહુ સાથજો. અ. ૧૦
 છત્ર સોનાનું શીર ઢળકતું જો, ઉડે ચમર ભેરવ હાથજો.
 નવદુરગા ત્યાં આવીયાંજો, બેઠાં સ્થાન આપો આપજો. અ. ૧૧
 હરી હર પ્રભા આવીયાં જો, મરજદે બેઠા ભરી આપજો.
 નારદ હસ્ત વેણા ગ્રહી જો, કરે પેદ તણું ત્યાં ગાનજો. અ. ૧૨
 ભજે તેની અંબા જાણુજો જો, ચરણે રાખી એકે મનજો.
 વેદ વચન પ્રમાણુજો જો. તજે કામ ક્રેધને અન્યજો. અ. ૧૪
 અંબા અંબા કહે સહુ મુખથીજો, ગાયે સહુકો માનવી જનજો.
 પ્રેમે કરીને ભજે નહીંજો, તેથી માને નહીં માનું મનજો. અ. ૧૪
 લગન લાગે રસ પારનેજો, ગાંધ વહ્ન જનને જાણુજો.
 પ્રેમે ભજો ભવાની માતનેજો, તેનો જન્મ સદ્ગ આવારજો. ૧૫
 તૃત થાય વાળ વાગે છંદમાંજો, બેઠી મતગાલી મદપુરજો.
 પુષ્પ વિમાને વરસી રહ્યાંજો, ઇંદ્ર આઘે આંબા સહુ સુરજો. અ. ૧૬
 રમઝમ ઠમક નાચે અપહરાજો, ગાય ગાન છેદ ભેદ કરી માનજો.
 ગાંધિવ હસ્ત વેણા ગ્રહીજો, વરસે અત્રત મેઘ સમાનજો. અ. ૧૭
 નીત્ય પ્રતી અખંડતા થાય છે જો, ઠમક ઠમક થેઈકારજો.
 તજે પોતે આપો આપથીજો, તેતો પ્રીતે અત્રતરસ સારજો. અ. ૧૮
 તેને તે સનમુખ દેવી થાય છે જો, ચીત ચરણે રાખી મનજો.

આનંદમાં તે રહે સદાજે, પ્રેમસહીત કરે ગાનજે. અ. ૧૯

એમ અખંડ રંગ દેખ્યો સદાજે; કેહે મુની બદરીનાથ બાપજે.

વડનગરો બાહ્ય બહોજે, તેને કરણા છે અંખા આપજે અ. ૨૦

રાગ હોરી કાફી.

ખેલત હોરી ભવાની, ભરી રંગ ખેલમચોરી. ખેલત. ટેક.

ચાવત પાન ભરી પીયકારી, કેસર ગાગરધોળી મૈયા કે.

મદમરી મૈયા ધુમ મચાઈ, અંખે બહુચર જોરી.

ખેલત મતખાલી હોરી, ખેલે હોરી ભવાની. ૨

ધામ આરાસુર ધુમ મચાઈ, નવલી નવલકીસોરી. મૈયા ન.

રમઝમ રમઝમ ધુવર ધમકે ઠમકે પાયેધોરી.

બની સખ જોરી જોરી, ખેલે હોરીભવાની. ૨

દાસ મુની શીશ ચરણ નમાવે, કંઈ વીનંતી કરજોડી. મૈયા ક.

એ રંગ રાસ સદાહી મેં નીરખું, ઓર ન માગો તોરી.

સદા સુખ દેજો મોરી, ખેલત હોરી ભવાની. ૩

હોરી કાફી.

ખેલે મતખાલી હોરી, હોરંગ ધુમ મચાઈ. ખેલે. ટેક.

ધુમ મચાઈ સખ સંગ આઈ, કેસર ગાગર ધોરી માણ કે.

હાથ લીએ પીયકારી રંગસે, એક પેદારી.

ખેલે મતખાલી હોરી, હોરંગધુમ મચાઈ. ખેલે. ૧

રંગ રંગીલી સખ અખ બીની, અંખર દંત ગ્રહોરી. માણ અં.

મદમરી મતખાલી બાળા, કેસર કનક ચોરી.

ખેલે મતખાલી હોરી, હોરંગ ધુમ મચાઈ. ખેલે. ૨

આનંદ અંગ અંગ મન ગંખા, રંભા રંગ રચોરી. માણ.

દાસ મુની શીશ ચરણ નમાવો રહું રંગ સંગ તોરી.

ખેલે મતખાલી હોરી, હોરંગ ધુમ મચાઈ. ૩

ભજન સ્તુતી, રાગ હાલારી, રાવા ભગવતી વાણી.

ખેડો માણ ખુડતો તારોરે, અંખેમા પાર ઉતારોરે. ટેક.

આ ખેપે હુતો બહુ કમાયોને, બહુ ભર્યોતો માલ.

મધ દરિયા વચે તોફાન લાગ્યું, શારે થશે હેવાલ. ખેડો. ૧

ખલાશીયા તો કરે ખર ખરો, મહાજુલમ મન માય;

માલ ધણી વીમાસીને ખેડો, ડોલ્યું દરિયા માંદ. ખેડો. ૨

મધ્ય દરિયા વચે ડોલ્યું માતાણ, વાહાણ નથી વીસરામ,

એક નામનો આશરો તમારો, કરો ભગતના કામ. બેડો. ૩
 લંચુ જોઈ તો આભ માતાજી, નીચુ જંગી તો નીર;
 ખાળા શક્તિ મારી ખુમ સાંભળજો, સાળાં કરજો આ શરીર. બેડો. ૪
 કુવાયુની તો લેહેરો લાગીને, વાયુ ગુટણ હાથ,
 ઝાઝાણુ જોર કાંઈએ ન ચાલ્યુ, ધાઓ અંબે માત. બેડો. ૫
 જગત જનુનીએ સ્તુતી સાંભળી, થયાં વાઘ ઉપર અસ્વાર;
 ઝાઝ તળે જઈને ત્રિસુળ આપટયું, તાર્યુ જળમાં નાભ. બેડો. ૬
 હાથે પગેથી અંગુળ છુટયા, કહણ કર દંડા છોડ;
 અવશકનની આ વેળા આવી છે, મોટે માથે છો મોડ. બેડો. ૭
 ડુંગરીએ તો દવ લગાડ્યો, પુરણ કીધેલાં પાપ;
 કરજોડી રાવો ભગત કહે છે મા, હોય જે ગુના કરો માફ. બેડો. ૮

ગરબી. ૨ જી.

છોગાળી મા ચાચર તારોરે, દીસે જળહળતો પારોરે. ટેક.
 તાલ પખાજ વેણાનંત્ર વાગે, ગુણીયેલ ગુણુજ ગાય;
 માનસરોવર જીલતામાં ભવમાં પ્રાશ્રિત જાય. છોગાળી. ૧
 દેશ પરદેશથી દાખવીએ મા, મધ્યે દરિયા માંહ:
 ખુડતો બેડો પાર ઉતારો, અંબા ઝાલો ખાંદ. છોગાળી. ૨
 આંધળા લુલા ને બોખડાં મા, દુઃખિયાનાં દુઃખ જાય;
 વાંઝીયાને વીસવાસ આપે મા, નારીનો નર થાય. છોગાળી. ૩
 વરણુવ કેઈ પેરે વણુવું મા, કોને કઈ પેરે ગાજીં. છોગાળી. ૪
 બોળી ભવાનીને ભામણે મા, હું ભવોભવ જાજીં. છોગાળી. ૫
 ભાવે કરી લેઉં ભામણાં મા, લળી લળી લાગું પાય.
 કરજોડી રાવો ભગત કહે છે, સદાય રહેજો સાહ. છોગાળી. ૬

ગરબી ત્રીજી.

નયણે નરણો નરને નારીરે, અંબામાની શોભા સારીરે. ટેક.
 કુંદન મા તોરે ભાસે હુતાં, ગાડી ઘોડા બહુ સાર;
 ભાઉડાં ઢાડી પવાઈ ફરે છે, અંબાવ્યને દરબાર. નયણે. ૧
 વાજાંત્ર છત્રીસે વાજે, ઝાંઝરનો ઝમકાર;
 અવહરા ઓછવ કરે છે, અંબાવ્યને દરબાર. નયણે. ૨
 જિયુ દેવળ માનુ અજબ જરખા, જાળીયાંનો નહીંપાર;
 જરી પતાકા ઝુકી રહ્યાં છે, અંબાવ્યને દરબાર. નયણે. ૩
 ઈંદ્રપુરીનો આકાર સરવે, તેજ તણો નહીંપાર.

દુઃખીઆના દારીદ્ર ભાગે, અંખાવ્યને દરખાર. નયણે ૦ ૪
 ધર કોઠાર ને હવેલીઓ મા, ધરમશાળાઓ અપાર;
 કર જોડી રાવો ભગત કહેછે, અંખાવ્યને દરખાર. નયણે. ૫

ગરખી દેશી ફેર.

અખા જોયાની આડીરે, નિરખુ મોરી માડી. એ રાગ.
 અલખેલી અંખેમાતરે, સુણો અરજ હમારી. ટેક.
 પેરણુ પિતાંજર શોભિતાં માને ચુંદડી દીસેછે સારીરે. સુણો ૦ ૧
 કહ્યાં કંખીને વીંધુવા શોભે ઝાંઝરતી ગત ન્યારીરે. સુણો ૦ ૨
 બાંહે બાળુબંધ શોભે માને, સોનાના ચુડલા વાળીરે. સુણો ૦ ૩
 નાકના મોતીને જળહળ નીરજ જોતે, ટીલડી આનંદકારીરે. સુણો ૦ ૪
 કરજોડી રાવો ભગત કહેછે, માનાં વારણાં લઉ વારીરે. સુણો ૦ ૫

અલખેલી અંખે માતરે, ચાલો જોવાને જઇએ. ટેક
 માન સરોવર માણતું માતમ, નીરમળ નીરજ માંહેરે. ચાલો. ૧
 દુઃખીયાના માણ દુઃખજ ભાગ્યાં, સદાય સુખીયાં યઇએરે. ચાલો. ૨
 દુધ પુરી મા આપે દયાળી, મોજે માણ પાખીએરે. ચાલો. ૩
 અંખા બહુઅર સદા આનંદમાં, માનો પાલવ સાહીએરે. ચાલો. ૪
 કરજોડી રાવો ભગત કહેછે, માના હરખે ગુણ ગાઇએરે ચાલો. ૫

અલખેલી અંખે માતરે, મા રમવાને આવો. ટેક
 ચાચર ચોક સોહામણુંરે, માનો મોતીડે ચોક પુરાવોરે. મા રમ ૧.
 જળહળ જોત તે મંદીર માના, ચાચર દીપ મુકાવોરે. મા રમ ૨.
 ઢોલ દદામા દુદંભી વાજે, તાલ ઋદંગ મંગાવોરે. મા રમ. ૩
 સેવક ઉભા અરજ કરેછે, ભગત જતને લાડ લડાવોરે. મા રમ. ૪
 કરજોડી રાવો ભગત કહેછે, માના હરખે ગુણ ગવડાવોરે. મા રમ. ૫

સમરતાં સુખ પામીયે, આરાસુરની રાએ. ટેક
 સવારે આરાસુરીને સમર, મેહેર કરો મહંમાયરે. આરા. ૧
 બપોરે બહુચરાણ સમર, દુઃખ દારિદ્ર જાયરે. આરા. ૨
 ત્રિજે પોરે ત્રિપુરાને સમર, ખુડતાં સાહે બાંધરે. આરા. ૩
 સંધ્યાયે આઘ શક્તિને સમર, કાયા કોમળ થાયરે. આરા. ૪
 કરજોડી રાવો ભગત કહેછે, સદાયે રેહેજો સાદરે. આરા. ૫

લખીયા કવીની વાણી.

ગરબો.

- ત્યાં મન મોહું માતા અંબાજી.
 પ્રાતસકાળે અંબા આંગણે, છોકરાં ચારેરે ગાય;
 સુરીનર મુનીવર અંબા ભણે, દીઠે દુરમત જાય. ત્યાં મન. ૧
 મધ્યાનેરે નારાયણી, કન્યા તારૂં શ્વરપ;
 તેજે ત્રિભોવન મોહો રહ્યા, મોહ્યા પ્રજાને ભુપ. ત્યાં મન. ૨
 સંધ્યા કાળેરે શીવજી, વિષ્ણુ બ્રહ્મા રહે પાસ.
 કરજોડી ઉમીયાજીને કહે, પુરજો વિશ્વ આસ. ત્યાં મન. ૩
 પહેલી પુજા બ્રહ્મા કરે, કુમકુમ કેસર કપુર;
 અગર ઉલટે ત્યાં અતિ ઘણા, એવાં છો ચતુર. ત્યાં મન. ૪
 એક વિમળ હુતોરે વાણિયો, બાપે મેલ્યોરે બાળ;
 માતો પીયર વરત્યા કરે, મામો કરેરે રખવાળ. ત્યાં મન ૫
 વરસ બારનો વીમળ થયો, મામે મેલ્યોરે નિશાળ;
 ભણતાં ગણતાં કાંઈનવ આવડ્યું, કીધો ગાયનો ગોવાળ. ત્યાં મન. ૬
 ગાયો ચારંતાં જ્ઞાન થયું, આવ્યો આઘને દરબાર;
 પાતીક સઘળાં પ્રદેસે થયાં વાઘ્યો પુન્ય પરિવાર. ત્યાં મન, ૭
 વરસ પાંચમે અંબાજી પ્રસન્ન, થયા મેલી પ્રગળ મત્ત.
 આઘએ વધાર્યો વિમળ વાણિયો, આપ્યું ધન આનંદ. ત્યાં મન. ૮
 સમરઘ આપી મા ખામી નહી, બોહોળો પ્રયત્ન પરિવાર;
 હરતી જુલે આંગણે ઘોડા જુલે ધમસાણ. ત્યાં મન. ૯
 સીંહ વાહને અંબાજી ચડ્યાં, આપે વિમળ વીરતાર;
 તરકસ આંધ્યા ત્રિભોવની, નીલાવો સરવે સંસાર. ત્યાં મન. ૧૦
 દળ દેસાવર લઈ ચાલીયો, જાણે નદીયોનું પુર;
 રાજાઓ લાવે બહુ ભેટણાં, માણેક મોતી અમુલ્ય. ત્યાં મન. ૧૧
 રામના રાજને જીતીયો, રાણીયો લાગેરે પાય;
 સજા સ્ત્રીનું રૂપ ધરી, વધાવે વીમળ રાય. ત્યાં મન. ૧૨
 જુગ જીતીને વીમળ આવીયો, આવ્યો આઘને દરબાર;
 જે માગ્યું તે માયે આપીયું, કરો દેહેરાં પસાય. ત્યાં મન. ૧૩
 અંબા આમુઘડ સંચર્યાં જ્યાંહાંછે અચળેશ્વર રાય;
 ડેહેરાં દેવ દીપાવીયાં, નામે વીમળ રાય. ત્યાં મન. ૧૪
 અંબાએ અનુચર મોકલ્યો, જઈ પુછો વિમળ રાય;

- હેરાં કદ પેરે નીપજ્યાં, નિપજ્યાં શુર પ્રતાપ. ત્યાં મન. ૧૫
 સાંઠાં મન વિમળ અભિમાને ચડ્યો, રાજ મદ અપાર;
 અંબામાને વીસારીયાં, સોસી લીધો તતકાળ. સાં મન. ૧૬
 હસ્તી હીંચતા હડીગયા, ડૂલ્યો પ્રબળ પરીવાર;
 અગની પ્રજ્વળી સાં અતિ ઘણી, લાગી ઘોડા ધમશાણ. સાં મન. ૧૭
 કરગોડી વિમળ વીનવે, હેરાં રાખો મોરી માય;
 હું પાપી પ્રલ્હે થયો, અગનિ ઓદેશ જાય. સાં મન. ૧૮
 અંબામા બેઠાં સિંહાસને, આજ્યો વિમળ રાંક;
 પ્રસન થઈ અંબા ઓચરે, રેહશે ડેરાંરે પાંચ. સાં મન. ૧૯
 કાતો ઘેલોને કીકલો, લેશે અંબાનું નામ;
 સમરથ સાથે તેને કરે, આપે અવિચળ હામ. સાં મન. ૨૦
 ડાહ્યા ડમરાની હું નહી, કાલાઘેલાની માત;
 કેહો લખિયોરે હું પાતડી, દરશણ ઘો મોરી માત. સાં મન. ૨૧

સદાશીવની વાણી.

ગરબી.

- જેજે આરામુરની રાણીરે મા ઉદો ઉદો,
 જેજે સનખલપુરની રાણીરે મા ઉદો ઉદો;
 તુને વેદે વખાણીરે મા ઉદો ઉદો. ૧
 તુતો ચૈદ જોવનની માતરે મા ઉદો ઉદો;
 સેવે વિષ્ણુ ને વિધાતારે મા ઉદો ઉદો. ૨
 દૈત્યે મહાતપ કીધારે મા ઉદો ઉદો;
 યાનક દેવ દેરાં લીધારે મા ઉદો ઉદો. ૩
 માયે રૂધીર તેનાં પીધારે મા ઉદો ઉદો.
 કારજ ભકત કેરાં સીધ્યારે મા ઉદો ઉદો. ૪
 જૈત્ય સુરજને સંતાપેરે મા ઉદો ઉદો;
 વિપ્ર ત્રણ કાળ જાપેરે મા ઉદો ઉદો. ૫
 અંજળી ભરી ઉદક આપેરે મા ઉદો ઉદો;
 તેથી દૈત્ય ન વ્યાપેરે મા ઉદો ઉદો. ૬
 રક્ષમણી અંબીકા પુજવા ચાલીરે મા ઉદો ઉદો;
 રક્ષમયો લાવે જાલીરે મા ઉદો ઉદો. ૭
 રક્ષમણીએ કીધી શેવારે મા ઉદો ઉદો;
 પુજા લાવી બહુ વિધ મેવારે મા ઉદો ઉદો. ૮

શીશુપાળ આળ્યો લેવારે મા ઉદો ઉદો;	
ત્યારે આવી તમને કેહેવારે મા ઉદો ઉદો.	૯
હવે શા પેર થાશેરે મા ઉદો ઉદો;	
શિશુપાળ લઈ જશેરે મા ઉદો ઉદો;	૧૦
તેતો મુજને કેમ વાશેરે મા ઉદો ઉદો;	
ત્યાં જરદ તમારૂં જશેરે મા ઉદો ઉદો.	૧૧
જગત જનુની કેવાસોરે મા ઉદો ઉદો.	
એવું કહીને પાયે લાગેરે મા ઉદો ઉદો;	૧૨
મનમાં કાળુ વર માગેરે મા ઉદો ઉદો.	
પુંજ બહાર આવી બાળીરે મા ઉદો ઉદો.	૧૩
કાળુ લાવ્યા રથ વાળીરે મા ઉદો ઉદો.	
તેતો પુરી અશા માહારીરે મા ઉદો ઉદો.	૧૪
બલીહારી માતા તારીરે મા ઉદો ઉદો;	
રક્ષમણી લઈ ચાલ્યા મોરારીરે મા ઉદો ઉદો.	૧૫
પુરશ કામચક્રી મયારે મા ઉદો ઉદો;	
તેના ઉપર કીધી મયારે મા ઉદો ઉદો.	૧૬
તેતો સતીરજ થયારે મા ઉદો ઉદો;	
પાયે લાગી ઘેર ગયારે મા ઉદો ઉદો.	૧૭
સ્વર્ગ મૃત્યુ ને પાતાળરે મા ઉદો ઉદો;	
તેને બહુચરનો આધારે મા ઉદો ઉદો.	૧૮
અબામાની મોટી આશરે મા ઉદો ઉદો;	
નામે લીલ વિલાશરે મા ઉદો ઉદો.	૧૯
છો શેવકને પાસરે મા ઉદો ઉદો;	
સદાશીવ તમારો દાસરે મા ઉદો ઉદો.	૨૦

પ્રાગરાજની દાણી રાગ ભૈરવની દેશી.

તપ્તપર બીરાજે, નગારી નાદ બાજે.	૨૧
ચાચર બીરાજે, સદા મંડપ બીરાજે.	
છત્ર મોનાનું મારી અંબીકાને છાજેરે	મા તપ્તપર ૧
યોગણી સર્વ જોજે કરે, મંગળ શુભ ગાવે;	
મતબાલી મા અંબીકાને, ભરી પ્યાલા પિલાવેરે.	મા તપ્તપર. ૨
તોરે દરબાર સદા રાગ રંગ હો રહે.	
મુરીનર મુનીવર મોહો, અબા તોયેરે.	મા તપ્તપર. ૩
મૈયા મુજ મેહર કરો, પુરો મનની આશરે;	
બક્ત કેરી સાલ કરો, પ્રાગ તોરો દાસરે.	મા તપ્તપર. ૪

કવી રેવાશંકરની વાણી.

માતા જશોદા જુલાવે પુત્ર પારણે એ રાગ.

અંખા અલખેલી રમવાને જમવા આવીયાં. ટક.

હુતો પ્રેમ ધરીને પ્રીતે લાગું પાય, પાવાધડવાળી બહુચર બાળીને
લાવીયાં બીછ બેનો ચાર મળીને આવીયાં ત્યાંહ. અંખા અ. ૧
માવડી પાવડીએ ચડી આવી સુંદર ચાલને, જણુણુ જણુણુ વાજે
જાંઝરનો જમકાર, આબ્યા જાણી જાતું વારી અંખેલાલને;અમર ઓપીત ઉજવળ શોભિતા શણુગાર, અંખા અ. ૨
આવી સુંદર સોહાસનપર બેડી સુંદરી, પુજા કરી કુમકુમ કેસર
કપુર; થાળ સમે સેવામાં સાનચી સર્વે ધરી, કનક કચોળે મદ આનંદ
કર્ચો બરપુર. અંખા અ. ૩મંડપ મોરગડે છાયો વિધ વિધ શોભા કહું, ચંદન અગર તગર
મળીયાગર દીપક ધુપક શોભે નૌતમ તેની શોભા તે શી કહું,

મધ્યે મા મત્યાલી અંખા બાળ સ્વરૂપ, અંખા અ. ૪

ગંગાજળની ઝારી વારી ભરી હીરે જડી, પાસે ઢાળ્યાં સોના બાળડી-
યાને પાટ; આસનથી આવીને બેઠાં અંખે માવડી, મુકયું ટાટ ભરી
કરી જે અવલોકી ઘાટ, અંખા અ. ૫ખાંડે ખાટું મીઠું દીઠું તે સર્વે સહી, ગળ્યું તળ્યું તીપું તાવેલું પય
પકવાન, મેવા તેવા શાક પાક સૌ આરોગી રહી માજી નામે નવ
દુર્ગા ભગવતીને ભગવાન, અંખા અ. ૬પુરણ તુમ થઈ ઉડ્યાં તે મંડળ માંહેથી, તેજના તેવા મુખ કર્યા છે
તંબોળ; માયે બેઠેક બરાસે બીડી લીધી પાનની, ચાવે ભાવે મા મુખ
દીસે રાતુંબોળ. અંખા અ. ૭આરતી ભરી આરતી કરી જાતું વારણે, ઘણુણુ ઘંટા વાજે ઘડી
યાળી અમુલ્ય, આબ્યા દેવ દરશણુ કરવાને કારણે,
ઉદો કહી વરસાવે આકાશથી ફુલ. અંખા અ. ૮કરગરી ભેગે રેવાશંકર પાગે લાગીયો, પરખી હરખી નરખી નજરે
માન્યું મન મરણુ જનમ જંજળ તણો ભે ભાગીયો, જેજેકાર થયો
ધન ધન આજીનો દીન. અંખા અ. ૯

ઉજમની વાણી.

સંકટ વખત ગાવાનું ગીત.

રાગ કારી.

આવી ધારણુ દીજેરે, ધોરમકવાળી,

કપા તમે કરજેરે, પાવાધડથી મહાકાળી.

ટક.

ધોળાગદમાં વાસ તમારો, આણે સકળ મુતી હામ.

દેતચરી સનખલપુર આવ્યાં મા, પડયુ બહુચરા નામ;
નામે નર તાર્યારે, મારી મા મતબાલી, આવી ધારણ. ૧

હું અગ્નિ દાસ તમારો, આવી સધારોને કાળ;
શેવકજન શરણાંગત આવ્યો મા, તેની રાખીએ લાળ;
લાળ કોણ રાખેરે, મારી મા મતબાલી. આવી ધારણ. ૨

અવર બીજા કોને જો જાચીએ, અમે અન્નચક જાત;
હો દેવી દાતાર દયા કરોને મા, પાગે લાગું છું મોરી માત;
માત હમારીરે, પાંગળાને લ્યો પાળી આવી ધારણ. ૩

કલાવાલા આઘ તમને કર છું, વળી વળી નામું શીશ.
કરજોડી ઉજમ એમ કેહે છે મા, રખે ચડવતાં રીસ;
રીસ રખે ચડતીરે, મારી મા મતબાલી, આવી ધારણ. ૪

બજ્યા પવાઈની વાણી.

ગરબી.

અલખેલીરે આંખે માત, જોવાને જઘએ;

ખરદાળીરે બહુચર માત, જોવાને જઘએ. ૧૬૬.

જોવા જઘએ મા મુખીયાં થઈએ આરાસુરમાં રહીએરે;

આપ આપણા મનની અવલેખા, આંખે આગળ કહીએ. ૧૬૭.

આરાસુરમાં અંબા બિરાજે, પાવાધડ મહાકાળીરે;

દક્ષીણમાં તુળજા ભવાની, ચુવાળ બહુચર બાળી. ૧૬૮.

માને પારે હવન થાયને, ચીર ચુંદડી હોમાયરે;

બ્રાહ્મણ સધળા વેદ ભણે ત્યાં, માનુની મંગળ ગાય ૧૬૯.

આંધળાને આંખજ આપે, પાંગળાને પાયરે;

નિરધનીયાને ધનજ આપે, આપે પદારથ ચાર. ૧૭૦.

માને પારે જોકાઘ આવે, તેની પુરે આશરે;

કરજોડી કહે બજ્યો પાવધ, હું છું તારો દાસ ૧૭૧.

મહાનંદની વાણી

ગરબી.

અંબાસે કામહેરે, બોલો સખ મતવાલે અંબારે;

અંબાસે કામહેરે, હજુ મૈયાસે કામહેરે. ૧૭૨.

દાંતોફ હુગર ભારી, ચાચરફી શોભા ન્યારી;

માએ પેહેરી ચુંદડી સારીરે. અંબાસે.

- દુર દુગર મૈયાખિરાજે, છત્ર સોનાનું શીર છાજે;
મૈયા આસન બેડી ગાજેરે. અંબાસે. ૨
- સંધવી સંધ લેકર આવે, મન ગમતે ભોજન પાવે;
મૈયા રંગભેર રાસ રમાવેરે. અંબાસે. ૩
- સુદ આઠમ રાણાજી આવે મન ગમતો પુજાપો લાવે;
નામે જલમસિંધજી કાઢાવેરે. અંબાસે. ૪
- કર જોડકે માહાનંદ ગાવે, દુરસે લગત તોરે પાવે;
રહો મૈયા મેરેપર સાહેરે. અંબાસે. ૫

પીતાંબરની વાણી.

સંકટનો ગરબો.

- આવને વેલીરે, અંબા તું આવને વેલી;
દુઃખ પડ્યું તારા દાસને, અંબા આવને વેલી. ટેક.
- દુઃખ પડ્યું તારા દાસને, તું વેહેલી થાજે વાહાર;
માહારાં પાપ નિવારજે, મુજ નોધારા આધાર. અંબા. ૧
- માથે શતશ યજ્ઞને લાગ્યા, લેવા બેઠા જીવ;
માહારે માથે સમરથ તું છે, ભાગજે વેહેલી જીવ. અંબા. ૨
- સાચો ભરસો માજી તારો, દુનીયાં આજપ પાળ;
કષ્ટ પડ્યું તારા દાસને, તું વહેલી કર સંભાળ. અંબા. ૩
- કલાવાલા કોડ કહ છું, સાંભળ મોરી માત;
તું દાંતાના દુગરવાળી, પુર હમારી આશ. અંબા. ૪
- ધોળકેથી અમો ચાલી આવ્યા, આવ્યા અમદાવાદ;
આદિતવારે અદાલત બંધી, કેદમાં કીધો વાસ. અંબા. ૫
- સુખીયાનાં તમો સંગી છો મા, દુઃખના ભાંગણુ હાર;
હાથેથી કડીઓ તોડાવી, ખારસને સોમવાર. અંબા. ૬
- અંત્રીક્ષથી ઉચકી લીધો, આરાસુરમાંહે;
સંગ પહેલાં માજે દરસણુ દીધાં, પ્રસન્ન થઈ તું ત્યાંહ. અંબા. ૭
- આરાસુરમાં આપ ખીરાજે, દક્ષીણમાં ખોડીયાળ;
પુરવમાં અન્નધીખીરાજે, સામા બટુક કાળ. અંબા. ૮
- સામો ગળડ ગોખ પાછળ, કોટેશ્વર કષ્ટલાસ;
મોટા મોટા જોગી રહે છે, સરસ્વતીનો વાસ. અંબા. ૯
- ચાચર ગણપતિ ખીરાજે, સામા શંભુ દેવ;
વેહેરાઈ માતા બેઠાં પોતે, કરતા તેની શેવ. અંબા. ૧૦
- કર જળ લોટો લઈ જઈને માત સરોવર નાય;

- જનમ જનમનાં પ્રાશ્નિત જાહે, કાયાનીરમણ થાય. અંબા. ૧૧
 જોડી હમારી ખાંડી થઈ તું, ખેડે સમરથ સહાય;
 અડધી રાતની નોખત વાગી, ઉડી આવ્યો આંધ. અંબા. ૧૨
 દાંતા કેરે હુંગરે માજી, મોટા તારો વાસ;
 કરજોડી વારે વારે કહેછે, કહેછે તારો દાસ. અંબા ૧૩
 સંવત અઢાર ને બારીએ, ક'ણપક્ષ શાવણ માસ;
 પીતાંબર તે પ્રીતે ગાયે, અંબા પુરે આશ. અંબા ૧૪

રાગ પરજ.

- શંકર બોળા દાસ તમારેરે, માહા દુઃખમાંથી ઉગારેરે; ટેક.
 આજ સુધી આડું અવળુ જાણ્યો ન મારગ એક;
 આશરો એક તમારો કયો છે, રાખો શેવકનો ટેક. શંકર. ૧
 બીજી ત્રીજી હું કાંઈ નવ જાણું, જાણું તમારું નામ;
 જપતપ કે પુનઃજનન કરવા, નથી પાસે વળી દામ. શંકર ૨
 બળ્યો ગળ્યો નથી વેદ કે વીંધી, લીધી તમારી દીક્ષામ;
 આરાધું હુનો ચરણ તમારાં, તમેરે કરેને સદાય. શંકર. ૩
 મારે માથે દુઃખ આવી પડ્યું, અણુગીતવ્યું અશંખ;
 ફાકટ ફાંસમાં હું ફસાઈ, રંગમાં થઈ ગયેજીભંગ. શંકર. ૪
 શેવક જાણી સદાય કરેરે, છો તમે દીનદયાળ;
 આ અવસર માહારે સંકટનોછે, ખોટું આનંદું છે આળ. શંકર. ૫
 બાણાસુરની બાંહજી ઝાલી, વિષ્ણુને આપ્યું વરદાન;
 દશરથ સુતનું દુઃખ નીવાર્યું, બોળા તમે ભગવાન. શંકર. ૬
 ત્રીપુરાસુરનો અંત આણીને, દેવનું ટાળ્યું દુઃખ;
 દેવચક્રી મહાદેવ તમે છો, શેવકને ઘો સુખ. શંકર ૭
 આ બેળા તો અંસમાં જેવી, બાસે મુઠ્ઠને ભયંકાર;
 દુઃખરૂપી દરિયામાં ખુડતાં, ઉગારો આવાર. શંકર. ૮
 કાલાવાલા કરી કરગર ક્યારનો, અંતર આણી વદાલ;
 દુઃખ આ માંડે દુર કરેરે, કરજોડી કહે ખુશાલ. શંકર. ૯

ફુલજી બારોટની.

ગરબી.

લટકાજોરે ગીરધારી. એ રાગ.

- આરાસુરમાં ખીરાજે અંબા. ટેક.
 ભવ તારણ તુ આદ ભવાની, જગત કરતા જુગત અંબારે. આ. ૧
 સિંહ અસવારી ત્રિશુળ સખવટ, દહીત દહની જુગત અંબારે. આ. ૨

જ્યાં જ્યાં ભીડ પડે ભગતોને. ત્યાં રખવાલી જુગત અંબારે આ. ૩
ચઉદ્ધ ભોવન માણ ઘટ ઘટ વ્યાપી, જોયે તુંડે જુગત અંબારે. આ. ૪
મુક્તિ આધાર છે દેવી મંમાયા, તારણી જગત જુગત અંબારે. આ. ૫
કરજોડીને કુલજ કહતહે, તારો આધાર જુગત અંબારે. આરાસુર. ૬

ગરબી ઉપર પ્રમાણ.

ડુંગરમાં દેવી વસીયાં, માતો ચારેપુટ મહિમા રચિઓરે. ડુંગરમાં ટેક
ખડગ ત્રિશુળ માને હાથ બિરાજે, સિંહ સ્વારી માણ સજીયાંરે. ડું. ૧
હવન થાયને મંગળ ગાવે, મંડપ રચના રચીયાંરે. ડું. ૨
દેશ દેશકે સંગ જત્રાણ, દરશણ કારણ આવે ધસીયાંરે. ડું. ૩
નાગર નીત્ય પ્રત્ય નરત કરત હે, અંબે આગે નાચ નચીયાંરે. ડું. ૪
ગરૂડ સવારી મૈયા ગચ્છર જતાં, આગે ભૈરવ રંગ રસીયાંરે. ડું. ૫
ચાચર ફરીનારી ગરબાગાએ, કુમ કુમ રચી મૈયા મચીયાંરે. ડું. ૬
કનક કળસ માને દેવળ શોભે, ધ્વજ ફરકે જરકસીયાંરે. ડું. ૭
દીપક જોત અહોનિશ દીપે, હીરા રતને જગમગીયાંરે. ડું. ૮
દરશણ જુગતઅંબાનાં કરતાં દુખ દાણીદર સખ ખસીયાંરે. ડું. ૯
કરજોડી જસદાસ કહતહે, અંબે અલખેલી રંગ રસીયાંરે. ડુંગર. ૧૦

આતમારામ કવિની વાણી.

ગરબી.

અલખેલી મા. હેત ધરી ઘેર આવોરે હેડાં હીસે.
ખરદાણી મા, મુખડાંતી બલહારીરે. દરશણ દીજે. ટેક.
પ્રથમ ગણપતિનું રદશણ કરવું, માને પારે આવી ચાચર ફરવું;
ધ્યાન અંબામાણનું ધરવું, અલખેલી મા. ૧
માની જાણીયે રહી મુખડું જતાં, દુનિયામાં રહી ફરવુંખોટાં;
તારા નામ તણા મહિમા મોટા. અલખેલી મા. ૨
માણ માનસરોવર નાહીને, જાંઘ કરીરે ચરજ અજાધને;
રહે ગરબે ગાવા ચાહીને, અલખેલી મા. ૩
માના મંડપ ગરબોગાઈને સ્નેહ રાખ્યોછે સત સાહીને;
માહારે ભજવું અંબા આધને. અલખેલી મા. ૪
માના ડુંગરમાં ડંકો વાગે, તેનો શબ્દ ગગનમાં બહુ ગાજે;
માને છત્ર સોનાનું શિર છાજે. અલખેલી મા. ૫

માનુ મુખડુ જોઈ મનમાં હરખુ, માછ દરશણ દો નયણે નિરખુ.
મારે ખીજુ નથી કોઈ તમ સરખુ. અલખેલી મા. ૬

ચાચર ફરતા ગરબો ગાતી, હોડી ચુંદડીઓ રગ રાતી;
જોગણીઓ મળી સહુ મદમાતી. અલખેલી મા. ૭

માયે ચંડ મુંડ નાંખ્યા ચોળી, માર્યો રકત ખીજ રણમાં રોળી;
બ્રહ્માદીક મુનીજન કહે ભોળી. અલખેલી મા. ૮

ગરબો ગાતાં પાડે તાળી, પાવાધડથી આવ્યાં કાળી;
બોલાવો અંબા બહુચર બાળી. અલખેલી મા.

ચાચર પુત્ર કરવા આવો, મારી માછ તણા હુકમ લાવો;
પાલવ જઈ અંબાનો સાહો. અલખેલી મા. ૧૦

કરજોડી કહુ કપા કીજે, આત્મારામ કહે માનુ નામ લીજે;
તારા શેવકને સરપાવ દીજે, અલખેલી મા. ૧૧

ગરબી દેશી ફેર.

અંબા આણુંદી આણુંદી, રહુ ચરણ કમળપર વંદી. બહુચર બહુ
રંગી બહુ રંગી. ગાને બટુક ભૈરવ સંગી, અંબા આણુંદી આણુંદી. ટેક
મા શાવણ મહીનો આવે સરવેના મનમાં ભાવે;

ધન્યા હોય તે પારે આવે અંબા આ. ૧

પુંડે માન સરોવર આરો, ત્યાંતો સંધ ભરાયો સારો;
નાહો સદ્ગુણ થયો જનમારો. અંબા આ. ૨

ડાભે ગણપતી ફેરો વાસે, શુધ બુધ છે પાસે;
કીરપા કરી રાખો પાસે. અંબા આ. ૩

જમણી બાળુએ જઈએ, વેહેરાઈ શીવ ત્યાં મોહીએ;
દરશણથી દુઃખડાં ખોઈએ. અંબા આ. ૪

સામા ગોખમાં જોત ખીરાજો પૃથ્વીથી ગજ દોડ છાજો;
આણુંદ કરો વીધ વીધ આજો. અંબા આ. ૫

માને લુમેછે રમાવ અંગે, છે વીશદીનદરશણનો સંગે;
તેનું દીલકદી કદી ના હોય ભંગે. અંબા આ. ૬

માને પેરણ ચુંદડીને ચીર, સામી ચાચર વાવ્યતણી તીર;
સરવે લેછે વારણા થીર. અંબા આ. ૭

માને કોટે એકાવન હાર, તુશી તરસથીયાનું સાર;
આણુપણનો નહી પાર. અંબા આ. ૮

માને કાને જાલર જોઈએ, લેલાટે દીલડી મોહીએ,
બ્રગુડીનાં મનડાં મોહીએ. અંબા આ. ૯

- માને જડામ ચુડો ખળકે, વદન ચંદ્ર સરખુ ઝળકે,
બાળુમંધ બોરીયાં લળકે. અંબા અ. ૧૦
- માને કાંઠાં કાંખી હમકે, ઉપર ઝાંઝરીયો બહુ ઝમકે;
ગોઢણો શુધરીએ ધમકે. અંબા આ. ૧૧
- માને વિધ વિધ થાળો આવે, મેલા સમસ્ત સહુ લાવે;
તેનો અંબાને મન ભાવે. અંબા આ. ૧૨
- માની અકગકળા છે ભારી, નવ કળે મુનીવર નારી
મેહેર કરો મા હમારી. અંબા આ. ૧૩
- મા જુગજુગની તું માયા હરિહર બ્રહ્મા પાર નવ પામ્યા;
માલાદેવ સમસ્ત ઉપર છાંયા, અંબા આ. ૧૪
- મા શુભ નિશુભ તેં માયા, મંદુકૈટભને વિડ્યા;
ઋષિ મારકંડેને તાર્યા, અંબા આ. ૧૫
- ચાચરની શોભા થાયે, ત્યાં ગરજાની ધુમ મચાયે;
ચોસડ બેગણીઓ ગાયે. અંબા આ. ૧૬
- મા આયુગદની રાણી, શુદ્ધ સાની આવે વાણી;
વાચ્યના છે અત્રત પાણી. અંબા આ. ૧૭
- ચાચરની જુંચો પેર, ત્યાં અંબામાની લેહેર;
ઉત્તમરામ ઉપર કરો મેહેર, અંબા આ. ૧૮
- સંવત નવખંડની સાથે, શાવણ કૃષ્ણ નોમ સ્તિવારે;
ગરબો કર્યો નિરધારે, અંબા આ. ૧૯
- એકે ચીતે ગરબો ગાયે, તેને અંબામા છે સાહે;
તેના ભવનાં બધન બાયે, અંબા આ. ૨૦

કબ્જ હરણનો ગરબો.

- બેજે અંબે ધસવરી માતરે, પાપ શીર નામુરે;
ક્રીપા કરો તે બાણી એનાથ, વાણી શેલ પામુરે. ૧
- તુઝે અખંડ એકએકરે, ભક્ત જડત પાળેરે;
ધર્યાં રૂપ તે અવની અનેક પ્રસિદ્ધ કળિકાળેરે.
- મહી મંડળ નવખંડ તુજ પંડેરે વ્યાપીકણે આધરે;
તાર પ્રાકમ સદા પ્રચંડ શેવક સુંખદાધરે;
- સ્થાવર જંગમ સકળ તુજ વાસરે, કહે કુણુ મુખેરે;
નહી સેસ લહે નર લવલેશ બ્રમ ગીરા સુકેરે.
- મા કાલાવાલા કરી શુણુ ગાઉરે, પસાયતું માતારે;
અહોનીશદીન એહ ચાઉ, કરો તે શુખ શાતારે.

- તુછે સુર સેસનુર ભરપુરે પુર નીર માંહીરે;
જીવજંત પંચ તંતમાં ચતુર, ધુપ તુહી છાંયરે. ૬
- વેદ ચાર તું અઢાર રતિ ભારે, બાર મેવ કાવેરે;
સરવે સાતું અઢાર ચંદ્ર તાર, પાર નહી પાવેરે, ૭
- તુંહી મછ તુંહી કછ છે પ્રત્યક્ષરે, આક્ષ થંભકારીરે
રૂપ ધુન અપાર વેલી બક્ષ, મોર છે ધારીરે. ૮
- ફરશુરમ વારાહ નામરે, વામન ધુધ આળારે.
નીચ કલંકી તુંહી જડુ નામરે, ધામે સુઠ મેલારે. ૯
- તુછે સેસ તું માહેશ તું ગણેશરે, દશ દીગપાળરે;
સુર મુની કાલાવે સુર સેસ, વધ તુંહી બાળરે. ૧૦
- સહસ્ત્ર અઢ્યાશી કેડે ઝાપી રાયરે, સત્ય મુની માંહરે;
કોટી તેત્રીસ કહે દેવતાય, તાત તુંહી માયરે. ૧૧
- નીધી સાત છે વીખ્યાત એ અઘાતરે, દીગેછે સારરે;
અતોપમ ઘાટ અતીસે માત, રૂપ છે તાંદરે. ૧૨
- રામા રંભસુધા કુંભ કલ્પવલ્કરે ધન નવ દુગારે;
ગજઅરવ ધેનું પ્રતક્ષ શંખ દક્ષણાયરે. ૧૩
- વીખ અંગુળ મુકતા પરવાળરે, પંના મુખ સજ્જરે;
હીરા માણિક મોતી રસાળ, તુંજ છળી છાંજરે. ૧૪
- ખરદુપણ મંદુકીટ જોહરે, ત્રીપુર મહીસાસુરરે;
કહે હંદબી બગાસુર તેહ, વળી તે જળપુરરે. ૧૫
- બાલુવંત હનુમંત નળ નીલરે, પાપાણ જોણે તાર્યારે;
કહુ અંગદ સુગ્રીવ જળસીલ, અયુર બહુ સંહાર્યારે. ૧૬
- રામ અનુજ ભારે સીતા હરણરે, વિભીક્ષણ રૂપેરે;
મંદ્રજીત કહુ કુંભ કરણ, નિસીચર ભુપરે, ૧૭
- એ રૂપ સરવે મમાયરે, તુંજ તણાં કલાવેરે;
તું વિનાનું જગત માંહી, કોઇ ન સોલાવેરે. ૧૮
- પાંડુરાય સુત ક્રોધ પંચમાયરે, કરણ જુધવંતરે;
દ્રુપદી લઘ ધીર થાય, માહા સુભ સતરે. ૧૯
- વૈદેહી સાવત્રી નારરે, ગીરા ગીરમયરે;
સુદ્યુધ્ધ સીધ તું આધાર, સ્તુતી તે સદા ગાયરે. ૨૦
- સુશોચના મનોવીર જોહરે, તર્યા હુતાશરે;
રક્ષમણી સતમામા એહ, રૂપ રાધિકાયરે. ૨૧
- સતિ રાણી કૌશલ્યા કેકઠરે; સુંભદ્રા સારીરે;
અણસુયા ખડિતા કલાઘ, કહેતે રાણી બારરે. ૨૨

કહે ચોસડ જોગણી દુર ગાયરે, નક્ષત્ર વીસ સાતરે;	
રજો સતો તમોગુણ ગાય, વીવીધ કહે વાતરે	૨૩
સ્થામ દામ કહે ડંડ ભેદરે, રાજ રીત માંયરે;	
કહે નીતી તે ચારે વેદ, પ્રત્યક્ષ તું ત્યાંહરે.	૨૪
કામ ક્રોધ લોભ મોહ કહે ચારરે, દયા ધરમ ધારીરે;	
ક્ષુધા તરશ્યા થતી આધાર, અંન ધન કરીરે.	૨૫
પંચઘડી ખટરસ સ્વાદરે, જાગ્રત નીંદ્રાયરે;	
તણે નામ કહે સમ નાદ, એકી સમુતાયરે.	૨૬
ભુત ભવિષ્ય તુહી વર્તમાનરે, ભરણ પોષણાયરે;	
ખટ ભેદ તું વેદ પુરાણ, રંક તુંહી રાયરે.	૨૭
તુંહી માંત્ર તુંહી જંત્ર તુંહી તંત્રરે, અટ્ટરી તું કાયરે;	
છે જગતી જોત સ્વતંત્ર દાંત પુન્ય માંયરે.	૨૮
અટ વેશ પરવેશ દેશે દેશરે, ગાન ધ્યાન જોગેરે;	
સુરદાસની કહાવે વીશેષ, છે સંજોગરે.	૨૯
કહે વાત પીત કફ પીંગલાયરે. ઇંદ્ર સુખમણાયરે;	
ગતી સર્વે પ્રકારે લહાય, ચતુર ચીત સહાયરે.	૩૦
ધાઓ સધ કહે કસ્ટ સાધરે, અષ્ટ જરૂર જોહરે;	
માહા ભેદ તે કહે આધા ધનં, ૩૫ તુજ તેહરે.	૩૧
કહે કવી તણા ગણ આદરે, હંદ ગતી સારરે;	
વરણ અતરીસ તણો હાહ, આરાબડી આરરે.	૩૨
રસ્વ દીર્ઘ વરણ માતાયરે, નષ્ટ એ ઉદીષ્ટરે;	
મરવે પીંગળ તણો ભેદ માંય, તહીત કરમ અષ્ટરે.	૩૩
પ્રોણ મધ્યા કહે મુગધાયરે, નવ-રસ્વ૩પરે;	
લાવ ભાવ અતુભાવ કહાય, સંસારી સૃષ્ટરે.	૩૪
ગોડી પંચાલી માગધી રીતરે, ચારવરતી જોહરે;	
ખટ લક્ષણ કહે વેદ નીત, વ્યગદ મુની તેહરે.	૩૫
અવંકાર ઉદીપન ભેદરે, વાચક ધરમ માંયરે;	
છે કવીતા ભેદ અભેદ, આપમે ઉપમાયરે.	૩૬
એ સરવે માંહ ભરપુરરે, ૩૫ તુજ બાળારે;	
કહું કેટલાં તે મુખ અધુર, છો જોતી વિલાસરે.	૩૭
મેન વાસ કહેતીથી પક્ષરે, શુકલ કર્ન માંહીરે;	
તુંહી પ્રશ્ન કહેપરતક્ષ, પડતું પડાયરે.	૩૮
ખાચાર તું વિચા છે અપારરે, બ્રમ ૩૫ ધારીરે;	
કરસ્વ તીરથ તણી તું સાર, પાતક તે નીવારીરે,	૩૯

- ખટમાંહી બોલે છે જોડરે, સાચ એ ઉસાચરે:
 [૧] બોલે મુન્ય ધરે સરવે તેહ, તુજ તણાયરે. ૪૦
- તારી અકળ કળા છે અપારરે, ભેદ કુણ પાયરે;
 નહીં ગુપ્ત પ્રગટ સંસાર, અજની કહાવેરે. ૪૧
- નહીં રૂપ નહીં રંગ ન કશપરે, વ્રધ નહીં બાળરે;
 નહીં રતન કહાવે ભુપ, અકાળ નહીં કાળરે. ૪૨
- નહીં માત તાત બ્રાત નહીં જાતરે, મુન્ય નહીં બોલેરે;
 નહીં પુન્ય પાપ દીન રાત, ન હાલે ન ડોલેરે. ૪૩
- આકાશ પાતાળ પલ નીરરે, પાડ વક્ષ માંહીરે;
 નહીં સ્વર્ગ અત્યુ અસથીર, વીછાંહ નહીં છાયરે. ૪૪
- નહીં સીત નહીં તું તાપરે, વીખના સુધાયરે;
 નર નારી નહીં તુ આપ, આવ નહીં જાયરે. ૪૫
- નહીં વ્રધી નહીં તું હાણુરે, મુખ નહીં દુઃખરે;
 નહીં મુરખ નહીં સુખણુ, વીમુખ નહીં મુખરે. ૪૬
- નીજ દેશ નહીં પરદેશરે, ગમાના ભોવનરે,
 નહીં ધરા નહીં તું સેસ, મન નહીં તનરે. ૪૭
- નહીં મેઢ નહીં તું તરણુરે, કરણુ નહીં નેત્રરે;
 વીપરણુ નહીં તુ પરણુ, રતી તે નહીં મનેરે. ૪૮
- નહીં જોગ ભોગના સંજોગરે, વીજોગ નહીં કાવેરે;
 નહીં લોક નહીં પરલોક, પાર નહીં પાયરે. ૪૯
- નહીં દાનવ નહીં તું દેવરે, ઇંદ્ર નહીં સુર્ય અંદ્રરે;
 નહીં સુર નહીં તારા, અવંદ નહીં વંદરે. ૫૦
- ઈંગલા પીંગલા નહીં સુખમણાયરે, નાદ નહીં નરતરે;
 ખટસ્વાદ નહીં વણા, તીરથ નહીં વરતરે. ૫૧
- ગંગા યુમનાં સરસ્વતિયરે, સમુદ્ર નહીં સતરે;
 વીહરત નહીં તું હરત ભુખ નહીં આઘાતરે. ૫૨
- ધાતુ સત્ય નહીં તુ કહાયરે, નહીં તે રતન રાજરે;
 અતીથી નહીં પક્ષમાંય, વરસાડતુ માંયરે. ૫૩
- તુજ પાર ન લાહે મુની દેવરે, હરીહર ભુલેરે;
 સહ શક્તિ તણી કરે સેવ, પાકમી અતુલરે. ૫૪
- ચૈદ ભોવન માંહી નર નારરે, પુછુ તે પક્ષી પાહાડરે;
 જળ થળ આકાશ આધાર. સુર ઈંદુ બુલેરે. ૫૫
- સોધી જુવો સરવે સંસારરે, વીચારી મન માંહીરે;
 છવ જોતી કહાવે અપાર, શક્તિ વિના નહીંરે. ૫૬

એવી અશરણા શરણની માતરે, અમીત બળ પુરે;	
સૌ સકળ ભોવન વિખ્યાત, હરણુ દુઃખ દુરરે.	૫૭
તુજ વિના નહીં દાતારરે, સંપત સુખકારીરે;	
મન ઇચ્છા તે પુરણુ હાર, ભવાંની ભુપ ભાંખેરે.	૫૮
કરજોડી કહુછું માતરે સ્તુતી મન ધારીરે;	
મહેર કરી કરો સુખ શાંત, દ્રષ્ટી કીરપા કરીરે.	૫૯
વળી આશ મોટી ધરી મન માંહેરે, જગ પીતુ બંધુરે;	
કહે પાવન પતીત સુખદાશ, દેવે મુની સાચું રે	૬૦
એવા સામ્રથ ધણી તો આપરે, મુજ શીર બેલીરે;	
હરો સરવે વીધન સંતાપ, ભુજ શીર બેલીરે.	૬૧
બળી પોતા તણો દાસ ખાસરે, પુરો તે મન આશરે;	
રહો અહોનીશ મનવાસ, અજ્ઞાન સરવે નાસેરે.	૬૨
એહ ગરબો કટ હરણુરે, ગાય નર નારરે;	
સુજો મન ધરીને કરણુ, શીખે કે વિચારરે.	૬૩
તેની આશ પુરે મોરી માયરે, સુખ સરવે આપેરે;	
રીધી સીધી ભરે મન આપ, ત્રિવીધી તાપ કાપેરે.	૬૪
કોઈ નર તણે શીર દુઃખરે હોય બહુ ભારીરે;	
કટ હરણુ પડે નીત સુખ, એક મત ધારીરે.	૬૫
તેનું દુઃખ આરામુર આદરે, સરવે કાપેરે;	
ધન ધ્યાન લહે મન ચાહી, માત સરવે આપેરે.	૬૬
લહે પુત્ર તણું બહુ સુખરે, કુળ વૃધી થાયરે;	
નીત ગરબો કેહેજો સુખ, માન કરી ગાયરે.	૬૭
સવત્ર એમણીજે ત્રીસની સાલરે, બાદરવો માસરે;	
મુરબુ મારી ગુરુવાર રસાળ, ધરીને ઉઘાસરે.	૬૮
આ કહું અરજી ઉભો કરજોડરે, શ્રવણુ ધરી સારીરે;	
કરો ક્ષમા ગુણુ લક્ષ કરોડ, દયા હદે ધારીરે.	૬૯
તારા ગુણે ધરી બહુ આશરે, પરસોતમ ગાયરે;	
સાલ્ય કરો આરામુર વાસ, જેને સુખ માંયરે	૭૦

રાગ ઉપર પ્રમાણુ.

દેવી આરામુરી દરબારરે, શોભે સારોરે;
તેની શોભાનો નહીં પાર, જળહળતો પારોરે;
વરણુન કરતાં નાવે પારરે, શું કહું મુખેથીરે;

- માજી ખીરાજે છે આરાસુર, અંખડ ચાર જુગથીરે. ૨
- હાથે સોહે મોતી પરવાળરે, ચુનીઓ ચળકરે;
શોભે નંગ તે રતન અનેક, હીરા બહુ ઝળકરે. ૩
- કોટે સોહે સોનાનો હારરે, શોભે બહુ સારોરે;
દરસણ દેખે અંખા દયાળ, સફળ થાયે જનમારોરે. ૪
- હાથે સોનાની ચુડીરે કંકણ શોભે સારરે;
મોટા અનેક વીધન દુર થાયે, મુખ જોયે તારરે ૫
- માયે પેહરી તે ચુંદડી રસાળરે, ચરણે ચોળીરે;
અખીલ ગુલાલ રંગ રોળ, કેસરમાં બોળીરે. ૬
- માજી ખિરાજેછો ઉગમણે ગોખરે, પશ્ચિમ દારેરે;
દક્ષણ વાંમને બટુક બે વીર, ભૈરવનાથરે. ૭
- પાંચ જોતો અંખડ છે આઘરે, સોભાયમાન સારીરે;
હોમ હવન ધણા ત્યાં થાય, ફળ શુભ કારીરે ૮
- ખિરાજ્યાં સિંહ સ્વારી માતરે, ત્રિશુળ ગ્રહી હાથરે;
કંઠક દૈતના લીધા પ્રાણ, જુગત વિક્ષાતરે. ૯
- જમણા શોભે ગણપતિ માહારાજરે, ડાભા વેહેરાધ માતરે;
પાછળ છે અગ્નવડી માત, સામો ભોળો નાથરે. ૧૦
- માને સામી કલોદર વાવરે, બરપુર પાણીરે;
તે પીએ છે જત્રાણ લોક, હરખ તે આણીરે. ૧૧
- જતાં દરશણ કારણ આજરે, મોટા હરખેરે;
પરથમ દરશણ ખોડીઆળ, માત જતાં મન નરખેરે. ૧૨
- માન સરોવર વિખ્યાતરે, નીરમળ પાણીરે;
નાહે પ્રાશ્વિત તહીં જાય, ઉમંગ મન આણીરે, ૧૩
- ત્રણ મૈલ કોટશ્વર ગામરે, ચાર જુગ કેરે;
માહાદેવ કોટશ્વર ધામ, શીખર બંધ ડોહરે. ૧૪
- નદી સરસ્વતી કરે તીરરે, જુગતી સારીરે;
દેશ દેશના જત્રાણ લોક, આવે નર નારીરે. ૧૫
- અજગરે ગળ્યા નંદરાયરે, ત્યાંહાં જગોએ જોહરે;
સાસ્ત્ર પુરાણ દે શાખ, વરણોચાર લીજરે, ૧૬
- કરજોડી શેવક ચુનીલાલરે, કરગરી કહેછરે;
નીચો નમી કરે નમસ્કાર, વારણાં લેછરે. ૧૭

બગરી.

સુણો શામળા હું તમ માટે ઘેલી થઇ જો એ રાગ.

અંબે માતના પરતાપથી નથી કમી જો,

માર મન સાક્ષાત પાવલે રહ્યું નમી જો.

અંબે માતના. ૧

મંત્ર તંત્ર જંત્ર જાણુતો કથું નથી જો,

આઘ ધામ નામ આવી અંગમાં વશીજો.

અંબે. ૨

નથી ગર્વ સર્વ જનથી હું રાંક છું જો,

જાળા બાઘની સગાઇથી નિશંક છું જો.

અંબે. ૩

થયો અંગમાં ઉગંગ તે દયા વડે જો,

મુલાધાર થકી ધામની ખબર પડેજો.

અંબે. ૪

દત્ત ચારલે કમળ વેચ વરણું જો,

ત્યાંતો સુખ ગણુ નાથના એ શરણું જો.

અંબે. ૫

દેહ દેવલમાં દેવની બની ગતી જો,

ખટ પાંખડીના પદમમાં પરજાપતી જો.

અંબે. ૬

મણીપુર સુર નુર તે વડે થકી જો,

હરી ધામમાં તે લક્ષ્મી જનકીજો.

અંબે. ૭

કઠણ કરમ પાસના શીવજી કરે જો,

ખાર તારજો આધાર ચાર ત્યાં ફરે જો.

અંબે. ૮

આદી સોળ કળા કંઠ તે વરી રહી જો,

વાણી વૈખરી તે શબ્દને ધરી રહી જો.

અંબે. ૯

સોહંકારને સમારે અજંપા જપે જો,

દલ જુગલમાં તેજ વણું જપે જો.

અંબે. ૧૦

મુલાધાર એ મહી ઉપર આકાશ છે જો,

માહા ધામમાં ગુર તણા નિવાસ છે જો

અંબે. ૧૧

એવું જ્ઞાનું ગગન મેતો બાળીયું જો,

તેના પુન્ય વડે પાપને પ્રજાળીયું જો.

અંબે. ૧૨

એમ જાણીયું મેં સુખ માહા માણીયું જો,

અંગ આપણામાં તીરથ સૌ આણીયું જો

અંબે. ૧૩

છંગલા પીંગળાને મધ તે મોટી નદીજો,

તેના સ્નાન વડે નીરમળ થયું હૃદે જો.

અંબે. ૧૪

માટે વાણી તારી જાણી લેજો સહી જો,

માટે આપના વિના તે બીજું કો નહીં જો.

અંબે. ૧૫

મારા હાથની ફેરવણી ફરે બહુ જો,

મુદ્રા ન્યાસને ઠેકાણે જાણીને સહુજો.	અંબે ૧૬
ભક્તિ પેટમાં પ્રગટી પ્રેમ રક્ષણા જો,	અંબે. ૧૭
મારે આલવું તે આધને પ્રદક્ષણા જો.	અંબે ૧૮
પાપ પુન્યનું સકળ ભરી મનમાં જો,	અંબે. ૧૯
અભીમાન પશુ હોમાયો હવનમાં જો.	અંબે. ૨૦
ચીત વહનીમાં સારી કરી વીભુતીયો જો,	અંબે. ૨૧
જમુ કાળીઓ તે આધને આહુતીઓ જો.	અંબે. ૨૨
કરં સયન તે દંડવત કારણે જો;	અંબે. ૨૩
કામ કળા આધ ઉપર હું ચારણે જો.	અંબે. ૨૪
દેહ રંગનો ભંગ કામ દેહ વસો જો;	અંબે. ૨૫
જેવી સેવી દેવી તેવી લીલા પામશો જો.	અંબે. ૨૬
ફળસકળ વળે છે ચંડી પાહનું જો;	અંબે. ૨૭
જુઠ જાણશો મા કવીતાના ઠાઠનું જો.	અંબે. ૨૮
પુત્ર પારણાની નીત્ય ઘેર ધ્રુમડી જો;	અંબે. ૨૯
જીવે વર્ષ તે વિશેષ આઈ છે ધણી જો.	અંબે. ૩૦
ગરબો ગાધને પુજે પદ આધના જો;	અંબે. ૩૧
ધનવંતરના બચન વધાધનાં જો.	અંબે, ૩૨

ગરબી.

અંબે ચરણે નમુંરે અલખેલી, મા આજ કારણે જોહ અંબા અલખેલી ૧	
પ્રાક્રમ જેનું પ્રાદ છેરે અ. જેનાં વેદ કરે છે વખાણ, અ. અ. ૨	
ત્રીલોક જન તારવારે અ. ૩ડાં ધર્યા ચોસઠ ૩૫, અ. અ. ૩	
સુરજ કાઠી મુખ શોભતાં રે અ. મા નમીયા સુરીનર ભુપ અ. અ. ૪	
સહસ્ત્ર ભુજ જેને શોભતારે અ. ધર્યાં આયુધ વીવીધ વીચાર અ. અ. ૫	
વાધ સ્વારી બિરાજ્યાંરે અ. મા કરવા સૃષ્ટી કાજ. અ, અ. ૬	
પ્રીત ધરી પરમેશ્વરીરે અ. બલી રાખી ભગતની લાજ. અ. અ. ૭	
ત્રિશુળ ધર્યું ત્રિપુરેશ્વરીરે અ. અસુર સંધારણ કાજ, અ. અ. ૮	
મોતી બણે પુરણ માતરે, અ. મા રાખો ભવોભવ લાજ. અ. અ. ૯	

ગરબી.

ઝરી ઝરી અંબીકા રમે ગરબેરે, ગાએ સુર તણા ગેર શાંતરે.	
આઘ આનંદથી નારાયણી રે.	૧
તાલ માન્યમાં કરી તાળી પડેરે, પ્રેમ માન્યમાં ધરેછે પામિરે. આ. ૨	
નવી નવી ભાતના નેણા નજાવેરે પ્રેમે હાથ લટકા કરેછે માતરે આ. ૩	
દીપક તેજ અંગ અંબીકાનું દીપેરે, તેજમાં તેજ નવ ભાસેરે આ. ૪	

સુર્ય કરણુ શોભે ગરબો થકીરે, શોભે અતીવણો તેનો અણુવાસરે. આ. ૫
નાદ સુણી દેવ આવીયારે, નમીયા વાંસળી વિષ્ણુથી વીસારીરે, આ. ૬
વિશ્વ જોધને સર્વે વિસમે થયુંરે, ધન ધન કહે મુખ માતરે. આ. ૭
મોતીરામ થરણે રહે માતાજીરે, જાણી અલખેલી માત ઉચારીરે. આ. ૮
ગરબી.

નીત નીત નોખતોરે વાગે, વિસંબરી દરબાર.	૧
અંમર સ્તુતી કરેરે સામટા ઉભાછેરે સમાજ.	૨
કોઇ કીસ્તાર કહેરે, કોઇ કહે દેવનો દાતાર.	૩
કોઇ ભમભેદ કહેરે, કોઇ કહે વિશ્વપતી છો વિદાત.	૪
કોઇ અખંડ એક કહેરે, કોઇ કહે બરણ પોષણની માત.	૫
કોઇ સરવે રૂપ કહેરે. કોઇ કહે મણી તણી છો માડી;	૬
અનેક ભેદ ઓચરેરે, નીરમળ વચન વહે મુખથી,	૭
ધનધન ધ્યાન ધરેરે, દુર થાએ તરસના તણે દુઃખથી.	૮
મંમાયા પાસે માગતાંરે. રાખજો રજ ચરણ ખીંદુરાજ.	૯
મોતીસુખ પામયુંરે, હવે તમે મેહર કરો માતાજી.	૧૦

જટ જય કરે નર નારી બંદગી, બાલ હજાર કરતે દરશન. ટેક.
બરતખંડ ઓર જાંબુ દીપમેં, દાંતા ગીરી આરાસુર ગામ;
માત જગતી જોત બિરાજે, નવે ખંડમે જાહેર નામ. ૧
પ્રત્યક્ષે પડછાહે દેવીકા, મન વાંછિત જો પુરે ગામ;
આપે ધન લક્ષ્મી જસવી પુત્ર, મીત્ર સુખમા દેવે નામ,
એશી અંખા આઘબવાની, દુષ્ટ રીપુ કરતાસંન. જય જય ૨
ત્રીન જોજન મર્વતક અડાહે, ઉસપર જગા બની રસાજ;
કયા કહું તારીક ઉસીકી ચારો તરફ પકી ધરમશાળ,
આસપાસ આરાસુજ નગરી ખીચ દેવલપર ઉડે રમાલ.
સનમુખ દેખો વાપ કલોધર, જ્યાં બેઠે ભૈરવ મહાકાલ,
દરબાજેપર બજો ચોઘડીએ ભવાંની સિદ્ધાસન. જય જય. ૩
અજબ બના મંડપ માતાકા,, વીર ખેલત સખ ચાચર;
સુંદર છબ દેવલકે ન્યારી, ઉસપર સોનેકે શીખખર,
ગરજે ઘંટ ધડીયાળ સારંગી, બજબજ નોખત નર છે મીલકર.
સંત આરતિ ધરે દેવીકા, આધીન હોકરકે જાતર,
રૂપી મુની ઈંદ્રાદિક બ્રહ્મા, કરતે માતકા ઉપાસન. જય જય ૪
કર દરશણ અંખીકા સત જન, ગયે ધામ જ્યાં કોટેશન.
અવલ માન સરોવર નહિ, શીર નાહાવે ગંગા અંદર,

વસે જાતર લોક સમીલે, ફળ અક્ષત ચડે ગળડ.

ન્યાં આસન હે આઘ માતકા નીસક બેડી નીવરાતર. જય જય. ૫

બાધ પરસન રાણાકુ અંબીકે, દીયા દેવીએ રાજ આસન;

આરાસુરી કે, ચરણ જય કે દીયા રાણાજીકુ દરસન, આઘશક્તિ જય
અમે બિરાજે, અકળીત ગળડકી છાયા.

રસાન્નગીર ઉરતાદ હમારે, જીનકુપરસન મંભાયા.

દેહે કવી મણુપતરામ વીપ્ર, દેવીકા દરશન કર આયા.

પ્રગટ બાધ જીસદીનદેવી, ઉસદીન નહી હોતે ઇંદ્રસન જયજય ૬
છંદ.

મંગલકી શેવા સુણો મેરી દેવા, હાથ જોડ તેરે દ્વાર ખડે;

પાન સોપારી ધનં નાળીએર, સુદંડી તોરી ભેટ ખડે;

જગત અંબ્યા. મકર વિલંબ્યા, સુતન કે પ્રતિપાળ કરો;

સતન પ્રતિપાળી સદા ખુશાલી, જે કાળી કલ્યાણ કરો. ૧

ખુધ વિધાતા તું જગ માતા મેરા કામજ સિદ્ધ કરો;

જગત અંબ્યા મકર વિલંબ્યા, સંતનકા ભંડાર ભરો. ૨

વિર વિરે સખ જુગ મોહ્યા બ્રહ્મા વેદ ભણે દારે;

સંકરજી તો ધ્યાન લગા રહે, નારદ ગાન કરે પારે. જગત, ૩

સુકર સુખદાધ જુગમે ગાધ સંત ખડે જેકાર કરે,

પલમાં સંકટ દુર કરે મા દુસમનકા બેહાલ કરે જગત. ૪

વાર સનીસર સોભા વરન, તરણ અનોપમ રૂપ ધરા;

દેવી હોકર દાનવ મારે, સુડ મુંડ ચક્રચુર કર્યા. જગત. ૫

આદીત વારે આઘ કુવારી, જાણુ આપણકા દુષ્ટ હણ્યા;

કોષ કર કર દાનવ માર્યા, રકત બીજકુ ભસ્મ કર્યા. જગત. ૬

શોમ શોભા વધારો મેરી માતા, સંત ખડે જેકાર કરે;

ન્યાં ન્યાં સંતન બીડ પડે ત્યાં, આવીને રખવાળ કરે જુગત. ૭

નવે નોરતાં બેઠાં મારી માજી, દશમીકુ સંપુરણ બયા;

દસમ દસાકી ચડે ભવાંની, શીર કંચનકા છત્ર ધરા. જુગત. ૮

ગરબી.

મોંઘા થયા મોહન મથુરાં જઈ, કાગળ નવ લખ્યો કટકારે. એ રાગ

જેજે અંબે ભક્તની તારણુ, કષ્ટ વિદારણુ માત ખરી; ટેક.

સુરમુની ગાવે મન અતિ ભાવે, ગુણુ મુખ ગાવે પ્રેમ કરી જેજે. ૧

અતી મન રંજન અસુરની ગંજન, ભય ભે ભંજન, તું ઇશ્વરી જેજે. ૨

અસરણા સરણુની વીપતની હરણી, સંપતિ ભરની ક્રિપા કરની જેજે. ૩

જમપીતુ માતા સરવે સુખદાતા, કરે જન શાતા વીધનહરની જેને. ૪
 મા અહી થાપીક મર સરવે વ્યાપીક, વ્યાવી કાપી દહન કરી જેને. ૫
 સુર અરી કંદન અરચીત અંદન, કરે નીત્ય વંદન આશ ભરી. જેને. ૬
 જનમ નિવાસની સિંહ સુવાસની, સ્તુતી દાસની મન ધરી. જેને. ૭
 જની મનસા દેહ હરી આસને, પરસોતમદાસને સાથ કરી. જેને. ૮

૫૬.

તુંજ બિન મેર કોન દુઃખ ભાજે, આરાસુર કે રાણી હો; ખેવાર.
 આરાસુરમે આપ ખીરાજે, પાવાધડ મહાકાળી હો.
 દક્ષણમે હે તુળબલવાની, સુવાળ બહુચર બાળી હો. તુંજ. ૧
 અત્યુક્તોકમે રાક્ષસ પ્રગટે, આરાસુર મન ધારી હો.
 તિનલોક દુઃખે હારન કારન, પ્રગટ ભયે મૈયા મેરી હો તુંજ. ૨
 જમ જમ દુઃખ પડ્યો વિપ્રનકુ, તબ તબ કીની સાહે હો.
 કેહેતહે હીરાલાલ નાગર, ચરન કમળ બલીહારી. હો. તુંજ. ૩

ગરબી.

મતબાલીમા, મુખડાની બલિહારીરે દરશણુ દીજે;
 અલખેલી મા, શેવકતે સુખશાતા આપજી કીજે. ૧૬૬.
 મતબાલી ચાલી મતબાજે વેશે, વેણી કાળી મહેલી છુટે કેશે;
 માને ભજશે તેને નવનીધ દેસે, મતબાલીમા. ૧
 મા ખડગ કર ત્રિશુળ શાહી, માયે દૈત્ય સઘળા નયણે આળી;
 માએ દુષ્ટ સઘળા નાખ્યા મારી મતબાલીમા, ૨
 માની ચુંદડી લાલ કમુખે જળકે, માનો મોહોડ હાલે તે વેસર લળકે;
 મા કુદડી ફરેને ધુધરી ધમકે, મતબાલીમા. ૩
 તારો જન વાલમ મા એમ બોલે, તેનો મગન થઈ મનમાં ડોલે;
 તારા નામ તણો મહિમા બોલે મતબાલીમા. ૪

તિથિયા.

દરશણુ આપો મોરી માય, અંબા મુને દરશણુ આપો;
 તારા દરશણુની મુને આશ, અંબા મુને દરશણુ આપો. ૧૬૭.
 સરસ્વતીને વિનવું, ગણપત લાગુ પાય;
 પંદર તિથિઓ પુરી કરે, તેથી મન વાંછીત ફળ થાય. અંબા. ૧.
 પડવે માતા પ્રસિદ્ધ છે, નવે ખંડમાં નામ;
 દુખિયાના સુખિયા થાય છે, જો જાય આરાસુર ગામ. અંબા. ૨
 ખીજે બાળી બહુચરા, પશ્ચિમ કીધો વાસ;
 આતુર જનને તેડીયો, માજી પુરી મનની આસ. અંબા. ૩

- ત્રીજે માતા તુજા, દક્ષણમાં છે નામ;
તુજ વિના મારે કોનહી, મને મહોડી છે તારી હામ. અંબા ૪
- ચોથ આમુંડા માતને, તેડ્યાં આરાસુર ઠેઠ;
માજી મુખથી ઓચરે, તમે ચોસહમાં છો શ્રેષ્ઠ. અંબા. ૫
- પાંચમે પાવાવડ થકી, આવ્યાં કાળી માત;
પાંચ બેનો એકડી થઈ, ત્યાંતો રમવાને નવરાત. અંબા. ૬
- છઠે છબિશી માત તું, જાણે મનની વાત;
અંબા મારે આવ છે, માજી માત તાતને બ્રાત. અંબા. ૭
- સાતમે સિંધવાઈ માતને, તેડી લાવે આવજ;
મરખો ગાદ્યએ પ્રેમથી, તેથી સરશે સધળાં કાજ. અંબા. ૮
- આઠમે અંબા ધશ્વરી, સરખા સરખી જોડ;
ગરબે કરતી ગાય છે, ત્યારે પોચે મનના કોડ. અંબા. ૯
- નોમે નવરાત્રી ખેલીને, વળીયાં માજી આપ;
બ્રહ્મા વિષ્ણુ મહેશ્વર, માજી જપે તમારા જાપ. અંબા ૧૦
- દશમે દેવી સર્વને, દેહે માજી ધણું માન;
આપે બેઠાં આસને, પછી કરાવે સર્વને, પાંન. અંબા ૧૧
- અગિયારમે આણુંદ થયો, દીઠું માનું મુખ;
પાપ પુરવનાં પ્રલ્લે થયાં, ત્યારે સધળું પામ્યો સુખ. અંબા ૨
- બારશે મા બગવંત છે, અંબા આપોઆપ;
તુજવિના કોઈને નવ ભણુ, માજી તારો કરી મુને ચાપ્ય. અંબા ૧૩
- તેરશે તન તલપી રહ્યું, માજી પુરો મનની આશ;
વરસ નીમે આવથું, જ્યારે આવશે શાવણ માસ. અંબા ૧૪
- ચૌદશે ચાચર મધ્યમાં, હવન મોટા થાય;
તેથી માજી પ્રસન્ન છો, તારા ભગતને કરજો સાલ્લ. અંબા ૧૫
- પુનેમે પુણુ પાવડી, કુમકુમ અક્ષત લઈ;
શાવણ કેરા સાયમાં, ત્યાંતો થાય છે ચૈથ. અંબા. ૧૬
- પંદર તિથિ પુરી થઈ, મનમાં અતિ ઉલ્લાસ;
કરજોડીને વિનવે, એમ કહેછે રવિચોદાસ. અંબા ૧૭
- જેવા દ્વાદશ માસ છે, તેવા પંદીર દીન;
માજી શીખાથી ઓચર, હુતો નિત્ય રાતને દીન, અંબા ૧૮
- સંવત ઓગણીશે બારમાં, ઉતરાણ કેરા જોમ;
પોસ સુદી સપ્તમી, રવિવાર આવે બહુ લોક. અંબા ૧૯

રાગ સામેરી તથા મેવાડો.

વસમી તે વેળારે, વાહારે શીવ આવીઆરે; કાળે હર સેવકનાં સુ-
ભ કાળ. અવસર આગેરે, જો નહીં જાળવેરે; તો ક્યમ રહેશે
માહારી લાળ. વસમી તે. ૧.

વિપતની વાતોરે, માંડી હુંતો શી કહુંરે; સંજુછો તમે સંકળ ગુણ જાણ
અવગુણ મારારે, ઉદર નવ આણીયેરે; વેગે આવી મહીએ શીવજી
પ્રાણ વસમી તે. ૨

સુર સધજાનાંરે દુઃખ તમે ટાળીઆરે; માર્યો ત્રીપુરાસુર મહારાજ;
સંકટ સંહારણુરે છો તમે વિશ્વનારે, તમે પ્રભુ સાહાય થાવને આ-
જ. વસમી તે. ૩

જાળવંત જાણીરે, બાંહે હુંતો વળગીઓરે રખે મુને હાવે દેતા છેહ;
અવર બીજાનેરે, હુંતો ઓળખુ નહીરે, મેંતો શીવજી સોંપ્યો તમને
દેહ. વસમી તે વેળારે. ૪

વિજાંજ કરોતોરે, વણુસે વાતડીરે; પ્રભુ મારી જુગમાં થાશે હાસ્ય;
વિનતી સુણીતેરે, વારે તમે આવજોરે, જેહ કરજોડીને કહેછે દાસ.
વસમી તે વેળારે, વાહારે શીવ આવીઆરે. ૫

કુળજી જન્મનો ગરબો.

મણુપત લાગુછું પાય, ગરબો ગાવાને મન ધરે;

સમર સારદાજી માય, વાણી વિજયની ઓચરે. ૧

વસુદેવ તણી નાર, જેનું નામ છે દેવકીરે;

પામ્યા દેવ મોરાર, આઘ અંબા શેવા થકીરે. ૨

જેનો વીરો છે કંસ, મથુરાંપુરીનો રાજ્યોરે;

કાડ્યો ભગતીનો વંશ ચુરખ મનમાં ન લાજ્યોરે, ૩

એણે માર્યો ખટ બાળ, હૈડે હંસાથી નવ ડ્યોરે;

સમે આવી પોત્યો કાળ પાપ કુંભ પુરો ભયોરે. ૪

દેવકી ભજે ભગવાન, શુદ્ધ લેજો વૈકુંઠ ધણીરે;

વિનતી ધરજો એ કાન, અમને આશાછે તમ તણીરે. ૫

જોયુ વિશ્વ આધાર, દીન જાણી દયા કરોરે,

ધર્યો અષ્ટમો અવતાર, પુરણ પ્રગટ્યા ત્યાં શ્રીહરીરે. ૬

જાણે કોટી ઉગ્યો જાણ, એવું તેજ ત્રીકમ તાજુરે;

તેને કરીયે પ્રણામ, ધ્યાન ધરીયે પરીબ્રજનું. ૭

જુગદંબાએ વીજળીના અવતારનું સ્વરૂપ દેખાડીને અણુજાણે
આકાશ ઉડીને કંસને ભય દેખાડ્યો તે ભગવાનને ઉગાર્યા.

- એમ કહેછે વાસુદેવ, રખે વાત જાણી પડેરે;
 સહ ચાલ્યાં તતખેવ, ગોકુળ ગામને ગાંદેરે. ૮
- દીધો જુમનાજીએ ભાગ, શેશ નાગે છાયા કરીરે;
 ગોકુળ મુક્યાં મહારાજ, સાથે લીધાંછે વીજળીરે. ૯
- ધરૂં ધ્યાન અંખે પાળ, કંસ પ્રાણુ લેશે હરીરે;
 મેહેલ્યા હુતા રખેવાળ, સર્વે શેવક આયુક્ષ ધરીરે. ૧૦
- સરવે પામ્યા નીંદ્રાય, વાણે વાત જાણી પડીરે;
 બાળક પ્રગટયું ધરમાંહે, કંસ આવ્યો ઘોડે ચડીરે. ૧૧
- મુને દેખાડોતી બાળ, મારી કટકા તેના કરેરે;
 સહ લીધું તતકાળ, હવે જીવ એના હરેરે. ૧૨
- વીજ ઉડી આકાશ, બાળ તેણે કીધું ધણુરે;
 વાણી બેલી પ્રકાશ, તારો વેરી ગોકુળ કહુરે. ૧૩
- રામો થયો કંસરાય, વિલુ મોને જોઈ રહ્યોરે;
 પછી વિચાર્યું મન માંહે, કોઈ શત્રુ પેદા થયોરે. ૧૪
- દેવકીને વાસુદેવ, કાળાગ્રહમાં તે નાંખીયારે. ૧૫
- માતા જશોદાને ઘેર, નાટારંગ બહુ થાય છેરે.
 તરિયા તોરણ બંધાય, મંગળ માનુનીયો ગાયછેરે. ૧૬
- હરખે કહેછે નંદ તાત, મારા ભાગ્યનો ઉદે થયોરે;
 પુત્ર લીધો ઝોછંગ, માને ચરણે નમાવીયોરે. ૧૭
- હરખે આવે આંસુપાત્ર, પ્રભુજીએ કીધી દયારે;
 દુધે વરસ્યાછે મેહ, સાકર કેરા કરા પડ્યારે. ૧૮
- મંદીર રંજ્યાંછે જેહ, કેસરકંકુ કેરાં છાંટણુરે;
 પુર પામ્યા સુપાત્ર, વાળ વાગે બહુ વિધનાંરે. ૧૯
- આવે બ્રાહ્મણુને ભાટ, દાન પુન્ય કીધાં ધણુરે;
 ગોકુળ થયુંછે ઘેષ્ટ, દીધાં અંબાને વધામણુરે. ૨૦
- મોતીડે ભરાવી થાળ, ગાગર બેડાં ચડાવિયારે.
 વાગે મૃદંગને તાલ, માને મંદીર આવીયારે. ૨૧
- માનો મોટો મહિમાય, પુજા બહુવિધ લાવીયારે.
 પુજા લાગ્યાછે પાય, મુક્તાદ્ભજે વધાવીયારે. ૨૨
- અંબા થયાંછે પ્રસન્ન, બોલે સહને રમાડીયોરે;
 માએ મેલ્યો શીર હાથ, નાથ નાથ ખડખડીને ત્યાં હસ્યોરે. ૨૩

એછે અનાયનો નાય, સડ સુખીયાં એથી યશરે;	
કોઈક કારણુ સ્વરૂપ, શોક સરવેના ટળશેર.	૨૪
યશે પૃથવીનો હુપ, પ્રજા સઘળીને પાળશેર.	
વર આપી કર્યો વીઢાય, ગોકુળ ચાલ્યાંછે હસમસેર.	૨૫
સંગે મળી ત્રિજનાર, મીઠાં બોલે મુકુંદજીર;	
બાળુવાં કરેછે અપાર, એને નીરમેછે નંદજીર.	૨૬
બાળ ચરિત્ર અનેક, એક જીવ્યાથી શું કહુંરે.	
પાર પામે ન શેષ, અકળ ગતથી હું નવ લહુંરે.	૨૭
પેહરે પીતાંબર સાર હાય અહી સુંદર લાકડીર;	
ગળે ગુંગતો હાર, પાએ ચાત્રવા હિમ પાવડીર.	૨૮
કેસર બોળી છે મહોલ, ખાંધે નાંખી છે કામળીર;	
વાલો કરેછે કસોલ, સુરત જોતાં છે સામળીર.	૨૯
ગાયો ચરાવે ગોવાળ, લીલા રચી વંદાવનમાર;	
વાહી વેણુ રસાળ, પેઠો રાધિકાના તનમાર.	૩૦
રાધા કરો એ પ્રાણુ, વિદ્યા મેલે નહિ ક્ષણુર;	
હેના શું કહું વખાણુ. દાણુ લીધુંછે મહી તણુર.	૩૧
નેન અપળ અકાર, સુંદર વદન સોહામણુર;	
નવલ નવલકીશોર, રાસ રમતાં રીઝ્યાં ધણુર.	૩૨
ગોપી પામી આનંદ વાલાજીના વિહારમાર;	
કર્યો ગોકુળચંદ, તેતો વરસ અગીયારમાર.	૩૩
એના પ્રાક્રમ અપાર, વેદ વ્યાસજીની વાણુમાર,	
કેતાં યાય વિસ્તાર, વાંચી શાસ્ત્ર પુરાણુમાર.	૩૪
પછી માર્યો કંસ રાયે, કેસ અહીને પછાડીયોર;	
તેનાં ઊરાડ્યાંછે હસ, સેજે સ્વર્ગે પમાડીયોર.	૩૫
યયો મથુરાનો રાય, માલતાતને છોડાવિયાર;	
આનંદ ઓછવ યાય, સગન સૌકા તેડાવીયાર.	૩૬
પેહર્યા સોળ શણુગાર, રાજપુત્રો પટરાણુયોર;	
મહીમા વાધ્યો અપાર, માતા દેવકીને દીવો યયોર.	૩૭
વૈભવ્ય કહ્યો નવ જ્ઞય, હાથી ઘોડાને પાલખીર;	
બની સુંદર શોભાય, મોહન મંડપ બન્યો અતિર.	૩૮
કેહેછે દેવકીજી માત, મેતો માન્યાંછે નેસ્તાર;	
એને આજ્યાં નવરાત્ર ઋષિ દેવને તેડાવિયાર.	૩૯

- અંબા તેડ્યાંછે ઘેર, જેણે પુરી મનની રળીરે;
પુજા કીધી બહુ પેર પાયે લાગે લળીલળીરે. ૪૦
- મોટા કીધાછે હોમ, પાઠ વાંચી અંબા માતનારે;
પારણા કરીછે. નોમ બ્રાહ્મણ ભોજન બહુ માતનારે. ૪૧
- અતિ મંડપની શોભાય, ગરબો ગાયે સહુ સુંદરીરે;
મીઠણ વસ્ત્ર અપાય, જ્યાં બેઠાછે શ્રીહરીરે. ૪૨
- પોત્યા દેવકીના કોડ, નુન્ય એકે વાતે નથીરે;
હોતો કેહેછે કરજોડ, દાસ દલપતની વીનતીરે. ૪૩
- પુરો મનડાની આશ, સજ્જન મેળાવે દુરથીરે;
ટાળ્યો બગ્ગી કેરો ત્રાસ, સુખો મોકલ્યો હનુરથીરે. ૪૪
- ગરબો શીખે સુણી ગાય, બવસાગર જાયે તરીરે;
તુડે ત્રિભોવનરાય, આશ પુરે અંબા માવડીરે. ૪૫

ગરબો મહિના.

- ચાલો ચીને ચાચરમાં જઈએ, અરજીતો મારી અંબાને કહીયે;
માજી વિના કોને જઈ નહીં, ચાલો ચીત ચાચરમાં જઈએ. ૧
- મા કારતગે કીરતી તાહારી જાણી, આવોને આરાસુર રાણી;
દયા કર દીન તારો જાણી. ચાલો. ૨
- મા માગશરે મન થયુ ગાંડુ, પાપી દોશ આવી પડયુ આડુ;
તમે ચીત ચોરી લીધું માર ચાલો. ૩
- મા પોસે પાયો પ્રેમતણો પ્યાલો સ્નેહ તુજ સાથે બાંધ્યો ધાંડો;
અંબા આઘ અંત લગણુ પાળો ચાલો. ૪
- મા માહાયે તો મોહ મદીરા પીડે, વાર તોએ વાંકી વાંકી હીંડે;
અંબા વિના કાણુ પાડે ચીતે. ચાલો. ૫
- મા કાગણે ફાગટ છે માયા, જુડી જાણું કોચી છે કાયા;
સાચી મારી જુગતની જાયા. ૬
- મા ચંદતરે ચરણુ કમળ તાહાર બમે ચીત બમર પેડે માહાર;
મખેથીતે શીખા લગણુ બાળુ ચાલો. ૭
- મા વૈશાખે વિશ્વમાં રહી બ્યાપી દયાળુજી દુઃખ નાખો કાપી;
રખો ચીત ચરણુ કમળ યાપી ચાલો. ૮
- મા જેડે તો ઠેઠ થકી પડીયો બવજળ સિધું પુર ભરીયો;
માજી પાસે કાદવમાં ઠળીયો. ચાલો. ૯
- મા અશાડે આશ બણી ધરીયે, પડ્યો પ્રાણી સાગર ભરદરીયે;
અંબામાના નામ થકી તરીએ ચાલો. ૧૦

- મા શાવણે સેધ લેજો માહારી, ભરસો છે અંબાનો ભારી;
કે સનમુખ સેવા કરે તાહારી ચાલો. ૧૦
- મા બાદરવે બે નાંખે ભાગી, બરદાળી બરદ બધાં રાખી;
અપરાધ મારા ક્ષમા કરો સાંખી ચાલો. ૧૧
- મા આસોએ આણુંદ કરીયો, બવજળ સિધું પુરણ તરીયો.
શેવક માને ચરણે જઈ નમીયો. ચાલો. ૧૨
- મહિનાતો પુરા થયા બારે, શીખે સુણે ગાયે નર નારે;
અંબા આપે પદારથ ચારે ચાલો. ૧૩

શ્રી માહારાણા શ્રી જશવંતસિંગજીનો જસ.

અંતરલાપીકા દુહો.

જય સધળે વરત્યો તમે, સિંહ ગરજીને સહાય;
બાળક લાડ માણ કરે, અંબાના ગુણ ગાય.

શ્રી આરામુર માહાત્મ પ્રારંભ.

- નહી આપુ હો નંદજીનાલાલરે મહીડાં મારારે; એ રાગ. ૧
- પ્રથમ સંજુના સુત કેરૂં ધ્યાનરે, ધરખું બાવેરે.
- સરસ્વતીમાં મુજ મન, યાન બુદ્ધિ આપેરે. ૨
- આઘ સમરો મહંભાયરે, બહુચર માતારે;
- કાળી તુળજ અંબા સાથ, ગરબો ગાતારે. ૩
- અદ્વય બુદ્ધિથી વર્ણવુ આજરે, અંબા આઘ શક્તિરે;
- મને આપો બુદ્ધિ વિશાળ, હમેશ કરે ભક્તિરે; ૪
- મારી જીવ્યાએ વસજો માતરે, ગુણ ગાઉ તારારે;
- અંખડ રાખો આ જાત, રહો શીર મારારે. ૫
- હું વર્ણવું લધુ આ ધામરે, ચારણુગ કેરૂંરે;
- રજા લેઈ કરે આ કામ, કરે માનું ડેરૂંરે. ૬
- ગિરિ મેરૂં શીખર પરવતરે, ગિરિશ્વેત કહીયેરે;
- આરામુર દીઠાં માત, આપણુ સહુ જઈએરે ૭
- રૂડો મંડપ આરામુર ધામરે, સતયુગમાંથીરે;
- ધજાથી પ્રગટયું નાથ, માત મનમાંથીરે. ૮
- કર્પા પ્રગટ બ્રહ્મા હરે, હરી છે સાથેરે;
- બ્રહ્માણી રૂદ્રાણી આપ વૈષ્ણવી હાથેરે. ૯
- કરી દીતી અદીતી બે બેનરે, દેવોને કાજરે;
- અદીતીને પેટે અસુર, દીતીને દેવો છાજરે. ૧૦

- હેવો થયા પ્રગટ બહુ સારરે, દશા બધ ગાજરે;
અસુર થયાછે અપાર, કોડી ધર બાજરે. ૧૦
- દુઃખ દીધું દેવોને અપારરે, ગયા બ્રહ્મા કનેરે;
વિરચીએ મોકલ્યા છે દેવ, જાઓ સહુ હરી કનેરે. ૧૧
- હરિએ મોકલ્યા સુરરે, જાઓ શીવ પાસેરે;
સહુએ વિચાર્યું છે મન માંહે શી પેર હવે થાશેરે. ૧૨
- હરે કંઈ વિરચી પાસ જાઓરે, સારી થશે ગતીરે;
પછી ગયાછે ત્યાં સહુ દેવ, થઈ સારી મતીરે. ૧૩
- હરીહર બ્રહ્માએ કરી વાતરે, હવે ક્યાં જઈએરે;
પ્રજાપતી બોલ્યા છે ત્યાંહ, આ દુઃખ કેમ સહીએરે. ૧૪
- આત્મા જઈએ શ્વેતા ગીરી આપરે, પ્રયટ બાળા શક્તિરે;
મેરે શીખર લખ જોગન, કરતાં જાઓ ભક્તિરે. ૧૫
- નાટારંગી અમર સહુ જાયરે, ગાંધિવ માતારે;
અપચરા કરતી નાદ, વેદ બાણતારે. ૧૬
- હેવો આનંદ કરતા જાયરે, પાયે ચડતારે;
કીધાં દર્શન ઉમંગે જઈ ઉઠો થડબડતારે. ૧૭
- માજ દારે તે આનંદ થાયરે, બાળા જીવે ન્યારીરે;
જીએ અમ્રત એ લોચન, જોત્યો પ્રજાગીરે. ૧૮
- બાળારૂપે તે દરશણ દીધરે, બોલ્યા મુખે માજરે,
તમે કેમ આવ્યા છો અહી, બોલી થાઓ રાજરે; ૧૯
- કરજોડીને બોલ્યા દેવરે, સનમુખ માનારે;
દુઃખ દીધું અસુરે અપાર, હમે ક્યાં રહેવાનારે. ૨૦
- વચન તે સાંભળી માતરે, વર દીધું મુખેરે.
સહુ જાઓ તમે આસન, રહો સહુ સુખેરે. ૨૧
- પછી ગયા પોતાને ઠામરે, ઉઠો ઉઠો કહેતારે;
થાએ પુષ્પ તણી અતી પ્રદ, દુહંબી ગડગડતારે. ૨૨
- પછી બાળાએ કીધું સ્વરૂપરે, વીકરાળ છાજરે;
દેવ રક્ષણ કરવા કાજ, તણુ ભુવન ગાજરે. ૨૩
- અસુર મારી આવ્યાં હુંગરે, ધાળાગીરી માતરે;
ત્યાં માયા અસુરો બહુ, આરાસુર જાતારે. ૨૪
- આવ્યાં મૃત્યુ તે લોકમાં માતરે, મનુષ્ય જન કાજરે;
થયાં કળીયુગમાં વીક્ષાત, આરાસુરમા આજરે. ૨૫

ભુ મધ્યે હવાં વીખ્યાતરે, શોક દુઃખ ટાળીરે;	
તેનું રૂપ કોથી ન કળાય, દેવોએ ન્યાળીરે.	૨૬
ખીજુ પ્રગટ કરુંછું ધામરે, વરણનું તે તણુંરે;	
કંદનપુર નામે ચામ મુખેથી હું બાણુંરે.	૨૭
શેખસાધ બમવાન છે ત્યાંહરે, મંદીર હીસેરે;	
પ્રત્યક્ષ એધાણી હાલ, જોવા મન હીસેરે.	૨૮
કંદનપુરનો ભુપ નરરે, ભીમક રાયરે;	
તેની પુત્રી રક્ષમણી બાળ, કળુ વર ગારરે	૨૯
રકમૈયો હતો તેનો ભાતરે, શીશુપાળ લાવ્યોરે;	
પરણાતીશ એમ વદે વાત, ભગનીને નવ બાવ્યોરે.	૩૦
આત્રી રક્ષમણી પુજવા માતરે, વારણું લેતીરે;	
પુજા કરીને કેહેતી માત, દેખે હરી પતીરે.	૩૧
વર આપ્યો માજીએ આપરે, પતીએ વરસેરે;	
દારિકાંથી આવેછે નાથ, તે ચીત તારું હરશેરે.	૩૨
વર લઇ તે ઉભીછે દારરે, ઉભા ઘોડા ગાડીરે;	
કળુ આવ્યા તે રથ લઇ ત્યાંહ, કર બ્રહ્મી બેસાડીરે.	૩૩
લઇ ચાલ્યા દારીકાં માંહરે, પુંડે ભાઇ જાયરે.	
તેની કરી વીચીત્ર કાય, તેથી પર ન અચાયરે.	૩૪
હુંગર કાંસાનો હાલરે, દાંતાથી વાવ્ય કાણુંરે.	
નિશાની હાલ પ્રત્યક્ષ, રથની એધાણુંરે;	૩૫
દાદા કોટેશ્વર કૈલાશરે, આરાધે માહા મુન્યરે;	
અંત્રીક્ષથી આવ્યાં બોમ અતી હેતું પુન્યરે.	૩૬
અરમદાથી સરસ્વતી માતરે, પોતે આવિયાંરે;	
આરાસુરમાં કીચો વાસ, શિવ મન ભાવીયાંરે,	૩૭
અજગરે ગળ્યો નંદરાયરે, હાલ નિશાનીરે;	
કોટેસ્વર પાસે આજ, પ્રત્યક્ષ એધાણીરે.	૩૮
એક સમે ભંડાસુર દૈતરે, અસુર બહુ બળીયોરે;	
આરાસુરથી પશ્ચીમ, તે પરવત પળીયોરે,	૩૯
છે બોરીયાન તેનો દેશરે, ચોત્રીસે ગાઉ ફરતોરે;	
ત્યાં હતું તે રણુ રણાકાર, અંબાજીથી ડરતોરે.	૪૦
હાલ વસ્તી નથી લવણેશરે, એમ સંભવેછેરે;	
માયોછે માયે તે દૈત, ત્યાં અધોરીયો રેહુછેરે.	૪૧

કેશ કળ્પ તણા માયે લીધરે, બેશી ગોખેરે;	
ત્યાં ગદ્ગદ દીસે છે આજ, જોવા જઈએ શોખેરે.	૪૨
આચરથી ઉગમણી દીશાયરે, ઘોળાગદ કહીએરે;	
આરસ ગઢછે ત્યાંહ, સજીવ જળ લલિયેરે.	૪૩
મહિષ મર્દની છે ત્યાંહ, હાલ દીસે ખરીરે;	
માયો તો મહીસાસુર દૈત, તેને ધ્યાને ધરીરે.	૪૪
હીમાચળે ક્યો છે ચરેરે, કુંદનપુર પાસેરે;	
ઉગમણી ગંગા વહે, પીપળાનું વૃક્ષ દીસેરે.	૪૫
એક વિમળ નામે જૈનરે, ખેડવાળ વાણીયોરે;	
માયે આપી હતી નવવીધ, અધીક જશ પામીયોરે.	૪૬
તેનું નામ જગતમાં આજરે, પ્રસીદ્ધ એધાણીરે;	
દેરાં કીધાં વિમળશા રાય, ત્રણસેં સાઠ આંણીરે.	૪૭
દયા આણી રાખ્યાંછે પાયરે, એધાણી માટેરે;	
પાળી મોટા કીધો તો રાંક, જીવને સાટેરે.	૪૮
એક હતો પારેખ અખેરાંખરે, ઝવેરના વંસમાંરે;	
મંદસોર મામમાં પુત્ર, માળવા દેશમાંરે.	૪૯
હતો માહા વેપારી પ્રૌડરે, ઝાઝ ભરી આવતોરે;	
રત્નાગર મધ્યે વાહાણ, રત્ન ભરી લાવતોરે.	૫૦
બધો માલ હતો અમુદ્યરે, જીડવા લાગ્યોરે;	
ઉભો સ્તુતી કરેછે રાંક, આશરો માનો માગ્યોરે.	૫૧
બહુ સ્તુતી કરી અપારરે, અંબામાનીરે;	
ઉતારો આ પાણીપાર, હું રહું શીરનામીરે.	૫૨
મારી વહારે આવો મહમાયરે, અપરાધ બહુ કીધોરે;	
તમે આવી કરો સુખશાંત, કામ મારાં સીધેરે,	૫૩
આસનથી ઉડી માતરે, વાધે ચડી ચાલીયાંરે;	
ત્રિશુળે તાર્યું છે ઝાઝ, સમુદર મહાલીયાંરે.	૫૪
દરશણ દીધાંછે માતરે, શેવક જન સાથેરે;	
ઉતાર્યું સમુદ્ર પાર, પારખને માટેરે.	૫૫
હાલ પડછો છે પ્રસિદ્ધ ત્રીશુળછે વાંકુરે;	
જઈ જીઓ આરાસુર માંહે, મુખે હું ભાંખુરે.	૫૬
ઝાઝ તારી આગ્યા મંદીરરે, સ્પર્શ દીધુ બટનેરે;	
અમકીને જાગ્યો ત્યાંહ, ઉઠ્યોછે ઝટનેરે.	૫૭

જઘ જુઓ માણની કાયરે શરીર દીસે આંખુરે; અગવસ્ત્ર ભીંમયલુ દીઠ મુખેયા ભાંખુરે.	૫૮
કીધુ નીચાવી જળપાનરે; ખાર લાગેરે; જળ મોકલ્યું રાણાની પાસ, એધાણી માટેરે.	૫૯
એમ નીશ્વય થયો તતકાગરે, શેવક તો હારે ચડ્યારે; ભટજીએ કીધાછે પખાળ, આસન આવી ચડ્યારે.	૬૦
માલ બધ લેઈને શેઠરે, આરાસુર આવીયોરે; અરપી દીધો સહુ માલ, મા અંગે ધરાવીયોરે.	૬૧
પારંમે કયો વીચારરે, કવેર પાસછે ખરેરે; એક લીલમછે રસાળ, મુગટ માંહે ધરુરે.	૬૨
રહુ પતું માતાજી કપોળરે, લીલમ પાસ લળકેરે; વચ્ચે અમુલ્ય પત્ર લલાટ, મુગટ બહુ ઝળકેરે.	૬૩
પછી દીધો માયે શીર હાથરે, પારંખને સાહીરે; કુમકુમ રેખાયોછે હાલ, જુવો જઘ ધાધરે.	૬૪
ચાર જોત્યો બજોછે પાસરે, ધીની અખંડરે; તેના નામથી ચાલે હાલ, તેતો નહી ફંદરે.	૬૫
એના વંશના શેવે માતરે, સુખીછે માનવીરે; તે આવે આરાસુર માંહ, જવું ન પડે જાનવીરે.	૬૬
લઘુવરણુન કર આખ્યાનરે. માતાજી પ્રતાપરે; શેવક ખાલાજી ગાય, મહ્યાં આપોઆપરે.	૬૭

ગરબો.

સાર સારરે સુરત શેઠેર મુંબાઈ અલખેલી એ રાગ. ધનધન ધન તમનેઆજ, જસવતસીહ રાણા.	
તમે ચતુર છો માહારાજ, દીસોછો શાણા. ટક. રાણા કેરું આખ્યાન કહું છું લઘુ લઘુ હું આજરે; સાંભળજો સજ્જન સહુ રસીયા, સરસે સઘળાં કાજ	જસ. ૧
એક સમે શ્રી ફરસુરામે, નક્ષત્રી કીધી નવવારરે: નવ રહ્યો ભુ ઉપર ક્ષત્રી, યયા અસુર અપાર.	૨
બહા તે સમે કરોધે ભરાયા, ગયા વીળણું પાસરે; શીવ સુરોયે વીચાર કીધો, અંખામાની આસે.	જસ. ૩
આરબદા અચળગીરીપર જઘએ, અનળ કુંડની આગળરે; કરતા માંડ્યો રાજસુયસ, બ્રહ્માએ હજાહળ.	જસ. ૪

- તેમાંથી થયાછે ઉત્પન્ન, ક્ષત્રી ચાર બહુ રૂડારે;
પેહેલો પઢીયાળ ખીજે મોલકી, ચુંવાળ ત્રણે સુરા. જસ. ૫
- પુવાર ચોથો રાજવી હુવો, અહા સામો કીધો બાલોરે;
અહા એ વર આપ્યો એને, જાઓ અસુરને મારો. જસ. ૬
- તે રાજાએ રણમાં રહીને, પુત્ર સકળ સહુ પાળ્યારે;
રણમાં રહીને જસજ લીધો, નામે રજપુત ન્યાળ્યા. જસ. ૭
- અહાએ પુવારને આપ્યું, આપુ ઉજણનું રાજરે;
ધરાનું રાજ પણ તેને આપ્યું બહુ કયા છે કાજ. જસ. ૮
- ત્યાર પછી રાજ પુવારે આપ્યુંથી ઉજણ કીધુંરે;
અડસઠ ભવાની ઉજણમાં, નામ કુળદેવી લીધુ. જસ. ૯
- પ્રથમ કુળદેવી આરામુરમાં, સરવે રજપુતોની છેરે;
અધીકાર પણ છે રાજનો, શીરોમણી માનીછે. જસ. ૧૦
- પુવારની આળીસમી પેહેડીએ, સવપાળ રાજ હુતોરે,
સાંધ ઉજણ રાજ કર્યું છે, વીકમથી આળીસ જોજો. જસ. ૧૧
- સવપાળજી દ્વારકાં ગયાતા, ત્યાંથી કચ્છમાં આવ્યારે;
માતાજી પ્રસન્ન થયાંછે, પુત્રનો બહુવીધ લાવ્યા. જસ. ૧૨
- દરશણનો એને નીચમ હતો, માતાજીપર બારીરે;
જળ પીએ દરશણ કરીને, એવું મન વ્રતધારીરે. જસ. ૧૩
- પ્રસન્ન થયાં માતાજી પોતે, વર આપીપે આલ્યારે.
સીંધનું રાજ કરો તતગર થઈ, આડ લાખ ગામ મહાલ્યારે જસ. ૧૪
- નગરદહમાં રાજ કર્યું છે, ચૈત્રમી પેહેડીએ પુત્રેરે;
રામાજી રજપુત થયા છે દીવો ઉદયો ઉર પુત્ર. જસ. ૧૫
- નગરદહમાં સીંધવાઈ માતા, સ્થાપન કીધું રજપુતેરે;
પુત્ર નહીં તેથી દામાજીના, મનના મનોરથ હુટે. જસ. ૧૬
- કાલાવાલા કીધા છે અતી પ્રસન્ન થયા માતાજીરે;
શરીર પોતાનો મેલ ઉતારી પુત્ર કર્યોછે રાજ. જસ. ૧૭
- રાજને તે પુત્રજ આપ્યો, શીર હાથ માએ દીધોરે;
જસરાજજી નામજ પાડ્યું, જશ કરશે એવો કીધો. જસ. ૧૮
- માતાજીએ રાખ્યો પાસે, રાજ કરો આ દામરે;
મારા સ્થાનકની પાસે રહીને કરો સેવકનાં કામ. જસ. ૧૯
- વર એવો આપીને પોતે, સીંહાસન જઈ બેઠીરે;
ત્યારપછી ઉપન્યો મુસલમાન, દામો થયો અતી દુખી. જસ. ૨૦

- મુસલમાનોએ જીલ્લમ કીધો, રાજ લેવા અતી મોઢુરે;
વરસ એક સુધી યુદ્ધન ચાલ્યું, દામોજી મુવે થયું ખોટું. જસ. ૨૧
- કુંવર તેનો જસ રાજાએ. લડાઈ કીધી ભારીરે;
છીનવી પાછું રાજ કીડું, મુસલમાનોને મારી. જસ. ૨૨
- પછી સહુ મુસલમાનોએ, જાદે છમ્બેદ કીધોરે;
થઈ પ્રસન્ન માતાજીએ, જસરાજ બોલાવી લીધો. જસ ૨૩
- રાજ કરો હમારી પાસે, આવોતે આ વારેરે;
વળતું રાજ બોલ્યા પોતે, પાછો સીંધ જનાર, જસ. ૨૪
- મુસલમાનોને મારીને. કરનાર નહી ખીજી રાજરે;
માતાજી વળતું એમ બોલ્યાં, તારો કેરારકુંવર રાજ. જસ ૨૪
- કુંવરછે જસ રાજાનો રૂડો, કેદારસીંધજી રાયરે;
નીશાન ડંકાથી જસ રાયે; લાવ્યાં પોતે ત્યાંહ. જસ ૨૬
- ખોચાડી ચાલ્યા આરાસુરમાં, જસ રાણાજી પોતેરે
રાજ કર્યું કેદારસિંગજીએ, માતાજીમાં એક જોતે. જસ ૨૭
- નીશાની લાત છે જસરાયની, આરાસુરમાં દેખોરે;
ઘોડા ઉપર ગણપતી પાસે, સ્વાર થયાછે પેખો. જસ ૨૮
- મરણ પામ્યા છે સિંધ જઈને, રહ્યા કુંવર ચારેરે;
ચાચરમાં વિશુળ છળી છે, સનમુખ હાથી આગળ. જસ. ૨૯
- જસ રાજા સ્થાનકે ચાલ્યા, રાખ્યો કુંવર મા પાસરે;
રહ્યા હતો પોતે ગળડમાં, માતાજીની આશે. જસ ૩૦
- વચન બોલ્યા વાઘ આપી, સ્વાર થઈ જાઓ સહુ દેશેરે;
સ્વાર્ધીન રહે રાજ સહુ દેવો, જ્યાં સુધી વાઘ ચરેશ. જસ. ૩૧
- આવો ચારે દીશા ફરીને, થાય અધીકાર બંધરે;
રાજ સાતસે સાઠ ગામનો, થઈ જાય ફંદા ફંદ. જસ. ૩૨
- માતાજી સનમુખ ઝરી વાવ છે, દીસેછે અદ્ભુતરે;
નાગની કન્યા સુંદર દીસે, તે પરણાવી કેદાર સુત. જસ. ૩૩
- તેના વંશમાં નારસીંગજી, તેના જલ્લમસીંગજીરે;
બાઈ તેના હરીસીંગજી, તેના પુત્ર જસવત સીંગજી. જસ. ૩૪
- એના બાઈ મોહોત્ત સીંગજી છે, રતનસીંગજી ત્રીજરે;
ભિમસિંગજી ચોથા બાઈ, તેમાં પોતે પાટવી રીઝ્યા. જસ. ૩૫
- કુંવર બે જસવતસિંગજીને, અમીરસીંગજી સારારે;
લાલજી લાલા દીસે રૂડા, લાગે સહુને પ્યાર. જસ. ૩૬

- દાણુ લેછે રાજ પોતે, આહારો ન આપેરે;
ખીજી વરણો સરવે આપે, માફ રાણાની હોય છાપે. જસ. ૩૭
- આ જશ ડંકાનો પાર ન પામું, કહેતાં ન આવે પારરે;
ડુંગરમાં હીમત છે સારી, શત્રુ ત્રાસ પામે અપાર. જસ. ૩૮
- માતાજીમાં ચોકી પેહેરે, રજની દીવસ રહેછેરે;
આશ રાખી આરાસુરીની, અંબા નામ વહેછે, જસ. ૩૯
- દેરાં જીરણ થયાં વીમળનાં પ્રાચીન જીનાં અપારરે;
અમદાવાદના પ્રેમાભાઈએ, મદદ કરી આવાર. જસ. ૪૦
- પાલણપુર રૂપેયા રાખ્યા, માસ એકને વ્યાજરે;
દેરાની મજબુતી સાર, રાખ્યા પોતે આજે. જસ. ૪૧
- આવેછે જત્રાણુ લોકો, સુખી થાય દીન રાતરે;
સંઘવીઓ સહુ આશીશ દેછે, ચરણ જીવે મહારાજ. જસ. ૪૨
- આરાસુરની યાત્રા કરીએ, ભવનાં પ્રાશ્નિત જાયરે;
વાવ્યકુંડમાં નાહી જઈએ, વેદ પુરાણે ગાય. જસ. ૪૩
- વાત ઉડાવી પાપી એકે, અંબા ગયાંછે ખેડમાંરે;
દાણુ ચોરાવી રજપુત આદ્યો, તેને નાંખ્યો હેડમાં. જસ. ૪૪
- આઘ શક્તિ આ ધામ વરયાં, પ્રતક્ષ પારો આજેરે;
આશનથી ઉડી નથી જતાં, જતએ શેવકને કાજે. જસ. ૪૫
- ડુંગર મધ્યે રાજ કરોછો, માતાજી પરતાપેરે;
દાતા મધ્યે ધ્યાન ધરોછો, અંબાજી જશ આપે. જસ. ૪૬
- આરાસુરમાં અંબા બેડી, જગતી જગહર જોતેરે;
આશા પુરે ગદામાં પેડી, સકળ શ્રદ્ધીમાં પોતે. જસ. ૪૭
- જસ કરોછો સંઘવી જનને, સહુ પાસે બોલાવોરે;
સરપાવ આપોછો કપાથી, તનના તાપ સમાવો. જસ. ૪૮
- દાંતા કેર રાજ કરોછો, તખત તમારો શોભેરે;
માતાજી પરતાપે આવું, મન હમાર થોભે, જસ. ૪૯
- જતરાણુને સુખજ દોછો, ભય સઘળાના ટાળ્યારે;
કુશમનના તમે રીપુ કહાવો, હમ સરવેને પાળ્યા. જસ. ૫૦
- ઘોડા ગાડી નિશાન ડંડા, અસવારી બહુ લાવેરે;
અંબાજીની જત્રા કરવા, ઉમંગથી સહુ આવે. જસ. ૫૧
- સંઘજ આવે અંબાજીના, નર નારી વ્રધ બાળરે;
ગાનતાન કરતા સહુ જન, તેની કરો સંભાળ. જસ. ૫૨

- સુંદર રૂપ દીસેછે તમાર, કામળ કાંતી સારીરે;
પાર ના આવે વરણન કરતાં, શોભાછે બહુ બારી. જસ. ૫૩
- આઘ સંઘ છે નાગરી નાતનો, શાવણ મહીનો કાવેરે;
નાયરો સંઘવી સહુ રથાઆ, સરવે જનને લાવે. જસ. ૫૪
- રૂડી ચૌદશ શ્રાવણ માસની કૃશ્નપક્ષની સારીરે;
અમદાવાદથી કુબેરજી આવે, સંઘ લાવે બહુ બારી. જસ. ૫૫
- કુબેરજીપર મેહેર હતી બહુ, હરીસીંગજીની ચાર હાથેરે;
જસવંતસીંગજીની પણ તેવી; અંબામાછે માથેરે. જસ. ૫૬
- સંઘવી સરવે નાગરો છે, ખંભાતના હરદેવજીરે;
અંબાલાલ નડીયાદથી આવે, બદવલાલ પેટલાદથી. જસ. ૫૭
- બાદરવાનો સંઘજ ખીજે, જોષ્ઠતાબાદ સંઘવીનોરે;
તે પણ નાગર બ્રાહ્મણ હતો, અમદાવાદમાં દીવો. જસ. ૫૮
- કારતક મહીને તે પણ સંઘવી, લઘ જન્ય માને દારેરે;
ખીજ સંઘવી નારણબાઈ તે આવે માજી પારે. જસ. ૫૯
- અસલ સંઘ શ્રાવણ મહિનાનો, લાવે નાગરી નાતરે;
રાણાજી હુકમજ આપે, બેસાડે કેવાને વાત. જસ. ૬૦
- હાલ કુબેરજી નામે ચીડી, આપેછે રાણાજીરે;
બડના ઉપર હુકમ થાયછે, પુન કરે થક રાજ. જસ. ૬૧
- નાટારંગ ચાચરમાં થાએ, નાગર સરવે નાયેરે;
મુળ મડાણે ચાચર આવે, અંબામાને જાયે. જસ. ૬૨
- નામશેની છે કુળદેવી, હાટકેશ્વર અંબાવ્યરે.
થાળ આરતી કરે ત્યારે સહુ સાથે જમાયરે. જસ. ૬૩
- એવો ટેક છે નાગરી નાતનો, અસલથી ચાહ્યો આવેરે;
વડનગરથી આવે સહુ જન, કેશ એક માસે ઉતરાવે. જસ. ૬૪
- બાદરવામાં નાગરો ત્યાં, ચાચર આવી ગાયરે;
નાટારંગ કરેછે પોતે, ઉમંગ ઉર ના માય. જસ. ૬૫
- નાગરોની કુળદેવી છે, રાણાની પણ કહેવાયરે;
દેવીએ અંતરમાં રાખી, ખર તત્વ એ સહાય. જસ. ૬૬
- આરાસુરમાં આઘ શક્તિછે, શિર રાણાને બિરાજેરે;
પ્રતાપ છે મંમાયા કેરો નાગરો અસલથી ગાજે. જસ. ૬૭
- માતાજીનું માનસરોવર, તાપીશંકરે કરાવ્યું રે;
ખીજ આસ દેવડાવ્યા પોતે, અંબા પ્રતાપ વધરાવ્યું. જસ. ૬૮

- આ જસ ગાવું શાવણ માસે, માતાજી પારે આવુંરે;
કપા કરીછે રાણાજીએ, વરસે એકે હું ભાવુ. જસ. ૬૯
- ગાઉ ગુણ હું રાણાજીના, ચરણજીવે આ જાતરે;
કટકા કરશે દુશ્મન કરા, માતાજી રાખે લાજ. જસ. ૭૦
- ઉઝ પીઠ અંબાજી સેવો. અચળ છે આ ધામરે;
ચાચરથી જેડે નથી ચાલ્યા, દેસે એવું કયું કામ. જસ. ૭૧
- ચાચર મધે ગણપતી બેઠા, વેહેરાધમાતા દીસેરે;
સામા શંભુ બેઠા પોતે, સનમુખ માને હિસે. જસ. ૭૨
- કાળભૈરવ અષ્ટ ભૈરવ, વાગ્ય માતાજીની સારીરે;
ખોડીયાળ માજી બેઠાં નાકે રક્ષા કરે સુખ ભારી. જસ. ૭૩
- માનસરોવર તીરે શંભુ, બેડી અન્નધ માતરે;
વન તરવર શોભા બહુ સારી, ત્યાં નાગર નિરાસ થાતા. જસ. ૭૪
- કોટેશ્વર કૈલાસે જઈએ, સરસ્વતીમાં નાહાવારે.
પંચતીરથી કરીએ સહુ જન, સંપુરણ યાત્રા થાવા. જસ. ૭૫
- કુદીએ ચાચર આવી પાછા ઉઠો ઉઠો ઓચરીરે;
માજીનું શીખર વધાવીયે, પ્રભાતે હડી નીસરીયે. જસ. ૭૬
- ભોળે ભાવે ભાવ ધરીને, ગુણ અંબાના ગાઢરે;
કુબેરજી ત્રીકમજી ભાઈ, ગહાભાઈને લાવું. જસ. ૭૭
- ઓગણીસે છતરીસામાં, રૂઠો શ્રાવણ માસરે;
ચાંદી આવું વદ ચૌદશે, રાખી માજીની આશ. જસ. ૭૮
- માતાજીનો શેવક ગાયે, બાલાજી સુખ નામરે
પીતા ભગવાનજી જે સારા, અમદાવાદમાં કામ. જસ. ૭૯
- ગાશે સુણસે ભાવ ધરીને, નરનારી વધ બાળરે;
અંબાજી જસવત જસ આપે, કોઈને નવ દે આળ. જસ. ૮૦
- અંબામાની મેહેર થઈ, નમી નમી પાયે લાગુરે;
નાગર બ્રાહ્મણ ઉપર કરણા, કરો મા આજ્ઞા માગુ. જસ. ૮૧

ગરબી.

- જસવતસિંગરાજ. મંમાયા પરતાપે રાજ કરેછો;
મા ઉપર ભાવ, સ્થિતને સુખ કરવા ધ્યાન ધરેછો. ૨૬.
- તમો છો ગુણસાગર બહુ રશીયા, પરતાપ ધણો જાતે હશીયા;
આવી દાંતા ડુંગરમાં વશીયા. જસવત. ૧
- તારા મહોલ અતી સુંદર સારા, કોઈ ખુરજે મુક્યા છે મારા;

તે જોતામાં શત્રુ હાર્યા. જસવત. ૨
 ધર મેડીયો સરખાસરખી, એવી શોભા દાંતાની નિરખી;
 જોતામાં ખુદી રહે હરખી. જસવત. ૩
 અંબાના મોહોલ ઘણા સારા, નીકળે છે સરસ્વતીની ધારા;
 ચાચર આવી રંખા બાળા જસવત. ૪
 માના માનસરોવરમાં પાણી, જળમાં નાંખ્યું અમૃત આણી;
 ડુંગરામાં ના મળે એધાણી. જસવત. ૫
 માના માનસરોવરમાં નાહે, ભવના પ્રાશ્વિત ત્યાં જાએ;
 માનો પુજાપો લેઇ લાગે પાએ. જસવત. ૬
 ઘડમાં વાધોની બીકે ભારી, વાટે આવે સહ નરનારી;
 રક્ષા કરે અંબા સારી. જસવત. ૭
 ત્યાં જસવતસિંગ ચીડી આપે, અંબાની છાપ કરીછાપે;
 તેનું દાણ નાંગર ના આપે. જસવત. ૮
 રાણાનો ડુંગર બહુ શોભે, જોવા મનડુ અતિશે લોભે;
 આવી ઉભેથી ચીત થોભે. જસવત. ૯
 નાગરો આવે સંગ લઇને, દરબાર કને આવે જઇને;
 જાએ અંબાજી એક રાત રહીને. જસવત. ૧૦
 આ બાલાજી વાણી કેહેછે, અમદાવાદમાં તે રહે છે;
 માજીની આશીશ ઘણી લેછે. જસવત. ૧૧

લાવણી.

જસવતસિંગ માહારાજ મેરેમતવાલા; તુમસદા સલામત રોહોને ડુંગરવાલા ટેક.
 દાંતામે ડંકા બજા દેખો સખ ભાઇ, બીચમે મેહેલ બિરાજે, શોભા પાઇ.
 ડુંગરમે દેખો, દાલ તરવાર ઓર ભાલા. તુમ. ૧
 દેખો શોભા રાણાડી મનમે લાઇ, સખ રૈયત કેહેતી દાંતામે અંબે આઇ;
 ઘોડેકા સ્વારકુ ચમક રહે કર ભાલા. તુમ. ૨
 હાથુમે દેખુ બહુક ઓર હથીઆરા, સખ રખેવાલુક હુકમ દિયાહે સારા;
 ડુંગરમે ચોકી કરતા હે ખુબ લાલા. તુમ. ૩
 રાણાકે પાંડમે કડા હાંગકા છાજે, દો ભાઇ ભતિજે કે પાંડમે બિરાજે;
 દાંતા કે ઘડમે ગયા હુતો સખ લાલા. તુમ. ૪
 અંબે મૈયા મીલી તુમકુ શાણી, ઓ મીલી રાણીકુ સતી મનમે આણી,
 સખ રૈયત કેહેતી ઓઇ દાંતાવાલા તુમ. ૫
 રાજકુ પરસન માજીહે ખુરબાની, મેં ગાતાહું અંબેકુ મનમે માની.

દરબારમેં તુમ બેઠ રહેં મતવાલા તુમ. ૬
અંબે મેરી ઉસ્તાદ ગાવું છંદ તેરા, મેં કરતા તુમકુ યાદ રહેં મેરેડેરા.
ગાવું બળવું. ગુન અંબે લાલા. તુમ. ૭
દુગરમે તુમ રખતે હે સખ પેરા, ગાવેં નાચે ચાચર નાગર લેહેરા;
મંડપમાં આદે ગુન ગાએ સખ લાલ. તુમ. ૮

ગરબી.

ધનધન આજ, જસવતસિંગ રાણા;
મોહોબત સીંગ ચતુર છે શાણા. ધન. ટેક
દુગરનું રાજ કરો સાર, તે બેવા ચીત ભમે માર;
તમારા ગુણ ગાવા ધાર. ૧
શાવણે માજીતો સંગ આવે, નાગરો રાણાને મન બાવે;
અંબામાને ઉરમાં સહુ લાવે. ધન. ૨
જસવતસિંગ જસ થયો આજે, માજીતી મેહેર અતી છાજે;
માજી દરબાર અતી ગાજે. ધન. ૩
મુખારબીંબ દીસે છે રડુ, તમારા વેરી બોલે બુડું;
તેને માથે માતાજીનું છોડું. ધન. ૪
માતાજી પ્રસન્ન છે તમને, માર્યા તમે આવીને જમને;
અતીશે લાભ થયા હમને. ધન ૫
મોહોબતસિંગ મોજ કરે સંગમાં, જસવતસિંગ દિસે છે રંગમાં;
માનવી સહુ રહ્યા ઉમંગમાં. ધન. ૬
આસીરવાદ સંગમા સહુ દેછે, ચરણુજીવો રાજને એમ કહેછે;
માતાજીનું નામ આવી લેછે. ધન. ૭
પુશી થયાં સંઘવી બહુ ઝાઝા આવી થયા આણુંદી તાંજ;
બાલાજી બેઠે બેઠા રાજ. ધન. ૮

ગરબી.

આ જસવતસિંગ મહારાજ, રૂપે રંગીલા.
આ મોહોબતસિંગ મહારાજ, રૂપે રંગીલા. ટેક.
હમે રંગીલા છેલ છબીલા, સરસી સરખુ મુખ શોભેરે,
આરાસુરમાં અંબે બાળા, બેતાં મનકુ થોબે રૂપે ૧
કોમળ કાયા સુંદીર સરખી, મુખ હસ્તું બહુ રાખેરે;
સંઘવી સરવે આવી બેસે, તમે સહુ મુખથી બાખો. રૂપે. ૨
હાથી ઘોડા પ્યાદળ સોહીએ, ટકારખાનું વાગેરે;
શરણાહઓનો શબ્દ સુણતાં, માઈ મનકું બગે. રૂપે. ૩

- દરબારે સરવે જઈએ ચાલી, બેશીએ સનમુખ જઈનરે;
સંધવી સૌજન આવી બેસે, અરજ મુખથી કહીને, રૂપે. ૪
- અતી હુવે જસ સંગમાં આજે, ધનધનછે મહારાજરે,
આશીરવાદ સૌ મુખથી કહેછે, અખડ રહો આ રાજ રૂપે. ૫
- મહોબતસીંગજી દીસે રૂડા, આરાસુરમાં પધાર્યારે;
સૌ સંગ ઉપર કરેણા કીધી, ભક્ત સહને ઉગાર્યા રૂપે. ૬
- ચોકી પેહેરે સારો કરાવ્યો, પડયું નથી કાંઈ દુઃખરે;
જેજે અંબા બેલે સહજન, કર્યું અતીશે સુખ રૂપે. ૭
- નરનારી નાગર સૌ બ્રાહ્મણ, આચર આવી જાયરે;
જસવતસીંગજી મોહોબતસિંગજી, પાસે બાલાજીગાય. રૂપે. ૮

ગરબી તિથીના રાગનીદેશી.

- આ જસવતસિંગ મહારાજ, ચરણચલેરે;
અંબાગાના કુળમાં, થયો એક દીવેરે. ૧
- રૂપ જોઈ તન મનમાં હું અતિ હરખરે.
અંબામના દરબાર અધિક મણી સરખરે. ૨
- ધન ધન આજીનો દીન. થયો બહુ સરેરે;
નાગર રાણાજી સાથ, પુજેછે પારેરે. ૩
- કુળદેવી રાણાતી નાગર સાથેરે;
આ બે જણની છે માત કુળથી માથેરે. ૪
- રાજ કરેછે જસવતસિંગ મહારાજરે;
નાગર બ્રાહ્મણ સૌ સાથ, બેઠા રાજરે. ૫
- આરાસુરી અંબાના ચરણ શેવેરે;
આ જનમ ધરી એકવાર લાભજ લેવેરે. ૬
- શોભે રાણાનો મેહેલ અતીસે સારેરે;
હાથી ઘોડા છડીદાર ઉભા દારેરે. ૭
- પ્રેમે પુજે માત આરાસુર રાણીરે;
આવી દરબારે ગાય, બાલાજી વાણરે. ૮

ગરબી.

- ગુણ માહિ હું આજથી, જસવતસિંગજીના. હાંહારે જ. ૧
- દરબાર શોભે રાજથી, જસવતસિંગજીના. હાંહારે જ. ૨
- કુળમાં ડંકા થયા જસવંત. હાંહારે જ. ૩
- ભાખરામાં ભાવડાં રહ્યાં. જસવંત. હાંહારે જ. ૪

દાંતામાં પેહેરા કરે, જસવંત.
 દુઃખદારીદ્ર મા હરે, જસવંત,
 જસ સહજન મન ગાયછે. જસવંત.
 પાલવ આવી સાલ્લ છે. જસવંત.
 હુકમ ત્યાંથી થાયછે. જસવંત.
 સૌ સાથે સિપાઈ જાયછે. જસવંત,
 નાગર સહજે આવીને. જસવંત.
 સુખથી સાજ સજ્જવીને. જસવંત
 બાઈએ મોહામતસીંગજી, જસવંત.
 ખીજ રતનસિંગજી જસવંત,
 ત્રીજ બાઈ ભીમસિંગજી. જસવંત.
 કુંવર પાટવી અમીરસિંગજી. જસવંત.
 નાના કુંવરજી સાલજી. જસવંત
 તે થઈ રહ્યા અતિરંગજી.
 વડા બટ કેવળરામ છે. જસવંત
 ખીજ બાઈ અબ્બારામજી જસવંત.
 કૃષ્ણારામ ત્રીજ ખરા. જસવંત.
 પુજારા ત્રણે કર્યા. જસવંત.
 અંબા પુત્રે આપથી. જસવંત.
 સર્વે હુકમ કરે છાપથી. જસવંત.
 કોઠારી ચોકીદારજી. જસવંત,
 ધર્મશાળાની હારજી. જસવંત.
 મંડપની રચના થઈ. જસવંત.
 આશ અંબાની ભઈ. જસવંત.
 શેવક અંબાજી તણા. જસવંત.
 દોળાં આવે સંગ ધણા. જસવંત.
 અંબા ચાચર જાયછે. જસવંત.
 બાગાજી જસ માય છે. જસવંત.

હાંહારે. જ.
 હાંહારે. જ. ૩
 હાંહારે. જ.
 હાંહારે. જ. ૪
 હાંહારે. જ.
 હાંહારે. જ. ૫
 હાંહારે. જ.
 હાંહારે. જ. ૬
 હાંહારે. જ.
 હાંહારે. જ. ૭
 હાંહારે. જ.
 હાંહારે. જ. ૮
 હાંહારે. જ.
 હાંહારે. જ. ૯
 હાંહારે. જ.
 હાંહારે. જ. ૧૦
 હાંહારે. જ.
 હાંહારે. જ. ૧૧
 હાંહારે. જ.
 હાંહારે. જ. ૧૨
 હાંહારે. જ.
 હાંહારે. જ. ૧૩
 હાંહારે. જ.
 હાંહારે. જ. ૧૪
 હાંહારે. જ.
 હાંહારે. જ. ૧૫
 હાંહારે. જ.
 હાંહારે. જ. ૧૬

ગરબી.

કારતક મહીને કરણા કરી તમે આજરે.
 આ સંગ આવે સૌ સાથે રાખો લાજરે.
 માગશર મહીને મન થયુંછે ભારે.
 આ કાપા સુંદર દીસે મુખ શશી ધારે.

જસવંતસિંગજી
 જસવંતસિંગજી ૧
 જસવંત.
 જસવંત. ૨

પોસ માસે તપ્ત તમારું શોભેરે.	જસવંત.
આ અંબા મા અંતર છે મનડુ સોભેરે.	જસવંત. ૩
માહા મહીને મળવા તણુ મન યાયરે.	જસવંત.
આ અંબા મા દરબારે સૌજન નયરે.	જસવંત. ૪
દામણ મહીને ચાચર રંગ રમાયરે.	જસવંત.
આ રંગ મંડપમાં નારી નર સહુ ગાયરે.	જસવંત. ૫
ચૈતર મહીને ચરણકમળ હું શેવુંરે.	જસવંત.
આ અંબામા હું શીર ધરી તમ જોવુંરે.	જસવંત. ૬
વૈસાખે વનવગડામાં તમ શરણેરે.	જસવંત.
આ ઘેર ઘેર મા ગાએ જઘ નમે ચરણેરે.	જસવંત. ૭
જેઠ મહીને જનમ ધર્યો છે માણરે.	જસવંત.
આ શેવક ઊપર રાણા રેહુછે રાજરે.	જસવંત. ૮
અશાઃ મહીને આઘ ભવાની શેવોરે.	જસવંત.
આ ભક્તિ ભાવે ભજ ભજ લાવો લેવોરે.	જસવંત. ૯
આવણ મહીને સંગ ભરાયછે સારોરે.	જસવંત.
મા નાગર આવે અસલથી પુજે પારોરે.	જસવંત. ૧૦
ભાદરવે ભક્તોનું માજન રાખોરે.	જસવંત.
આ સરવે આવે સંગ મળી જન લાખોરે.	જસવંત. ૧૧
આસો મહીને આરાસુર આણુંદ યાયરે.	જસવંત.
આ વિજયા દશમીએ રાણીજી ત્યાં નયરે.	જસવંત. ૧૨
આસો મહીને ગરબા જોવા જઘએરે.	જસવંત.
મા નવરાત્રીની પંચમીએ ગુણ કહીએરે.	જસવંત. ૧૩
પુરણ મહીને રાણાજી થયા રાજરે.	જસવંત.
મા પાલાજીપર કરેણા કરી રક્ષા ગાજરે.	જસવંત. ૧૪

ગરબી.

જસ જુગમે હુવા આઘ અંબે, આરાસુરી કર લંબેરે.	જ. ટેક.
દાંતાકે ડુંગર બેઠી, રાણાકે તનમે પેઠી;	
સખ હુનીયા કે મન અંબેરે જસ જુગ.	૧
જસવંતસીંચ સંજ કરેછે, માણનું ધ્યાન ધરેછે;	
રાણો રાજ કરે એક થંબેરે. જસ જુગ.	૨
સંગવી સંગ લેકર આયે, નાગરો મનમે પાએ;	
જસ અંબેકા મન ગાયેરે, જસ જુગ.	૩

મેં દુર દેસસે આયા, આનંદ બહોતરી પાયા;	
* ચાચરમેં ગાન લગાયારે, જસ જુગ.	૪
નાટારંગ હોવતહે આજે, સિંગાસન મૈયા ખીરાજે;	
ત્રિલોકમેં અગ્યા ગાજેરે, જસ જુગ.	૫
વાગે તાલ ત્રદંગ પખાજે, ભેર ભુંગળ સભામેં વાજે;	
ગાન કરે બહોત અવાજેરે. જસ જુગ.	૬
સખ નાયત કુદત જાંબે. હાથ કરત સનમુખ લાંબે;	
સ્નાન કરતે સરોવર ગંગેરે. જસ જુગ.	૭
આઝે ચાચર હોડી દોશાલા, ગાતાહે મનમેં લાલા;	
ગાયે સાવનમેં મુખ બાલારે. જસ જુગ.	૮

પ્રભાત.

ગણપતી ગુર માન દીજે, ગાવું એક દંતા;	
મંગળ કર શીર રીજે, નમું વકતુંદા.	ટેક
કપાલુ પરગ પ્રતઃ ભયો ધ્યાન ધરત;	
અમર આપે પુજન કાજ, સરવ આપુ જુથ જુગ.	૧
ચરણ સેવે શક દેવ, સુરમુની બણતા	
પુજન પાઠ પ્રથમ હોત, નાયત ફરંતા.	ગણ. ૨
પદ્મ હાથ ફરશી સાથ, રીધિ સિધી કરંતા.	
પંનગ ઉપવીત હે કંઠ; મશકપર ચલંતા.	ગણ. ૩
ગાયત આજ મંડલી સાથ, બાજત બજંતા;	
મેહેર બેર કીજે બાલાક, આપે ગુણ ગજંતા.	ગણ. ૪

રાગ ઉપર પ્રમાણ.

જેજે જેજે જે અંબે, ધ્યાન ધરે તેરા	
કપા કીજે ગા જુગદંબે, મેં શીર તુજ ડેરા.	ટેક.
વેદ વિરંચી પાર ન પાવે, શીવ કરત લહેરા;	
નારદ કાનડ બેન બજાવે, શુક મુન્યપર મેહેરા.	જેજે. ૨
મેં હુ બાળક આધ તેરા, કરો આપ મેહેરા;	
માત રમરણ હોત ન આવે, ચોરાશી ફેરા,	જેજે. ૨
તુળજ ભવાની કાળી, બહુચર અંબે મેરા;	
મત બાળા શ્રી હે ત્રિપુરાધ, રખો કર શિર મેરા.	જેજે. ૩
અંબાકે લાલપર કરણાહી કીજે, બાલક હે તેરા;	
પાયે પડકે આસરણ, કરતા હે લેહેરા.	જેજે. ૪

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

ભગીએ અલખેલી માત, પ્રાત ભયો માધ;
 અમર આવી સહુએ ગાત, રહ્યાછે હરખાધ.
 કામી કોધી મોહ લોભ, સ્થીર રહે પાણ;
 અધકાર થોભ, દેવ કરયા રાણ;
 હરિહર વેદ આજ ગાત, વિરંચી રહે સાધ;
 ઇંદ્ર નારદ સારદ સાહાત, ગાંધર્વ રહે ગાધ.
 આચરમાં શિશ નામું આવી, શેવક લ્યો સાહી.
 હર્ષ અંબાલાલને કરાવી, રાખો અમર માધ.

ટેક.

ભગીએ. ૧

ભગીએ. ૨

ભગીએ. ૩

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

શક્તિ સાચી સરવે શેવો, ગંભીર ગુણ ગાવે.
 અંતર અભીમાન તળે, મનડુ શું ભમાવે.
 માકે ઉદરમે આધ; ઉન્મત શું ધરાવે;
 કામ ક્રોધ માયા લોભ, પડપંચ શું કરાવે.
 આપકી ખુબીસે આજ, ચીત કયું ચોરાવે;
 રંગ ભોગ ઇશક કરે, મન તુ કયું ચલાવે.
 હાથ ખુબ માલ પાંચે, કયું ધરણી ધરાવે;
 મરના હે જરર દેખે, કોડી સંગ ન પાવે.
 સમજલે મન ચાર મેરા, ગર્વ કયા ધરાવે;
 ગયે રતન છોડ સખ, કોરી નહી આવે,
 ચક્ષતાહે મગઈખિશે તું, રંડી કયા નચાવે;
 પેદા કીયા જીને ચાર, ઉનકુ કયું ન બોલાવે.
 બંદા જીવતહે તેરા, નામ ધરત રેવે;
 અંખેકુ યાદ કરો નાહિ કુંડ વાવે.
 સીધી દેવે સકળ માજી, ત્રિતાપકુ તળવે;
 દુઃખ ન પામે દેહ ધરી, ચરણ શીશ નમાવે.
 મારકુંડ અમર કીયા, ભટ વલ્લવ ઉગારે;
 અંબાકુ લાલ મડત પાય, ગાવત ગવરાવે.

ટેક.

શક્તિ. ૧

શક્તિ. ૨

શક્તિ. ૩

શક્તિ. ૪

શક્તિ.

શક્તિ. ૬

શક્તિ. ૭

શક્તિ. ૮

પ્રભાતીયાં દશી ફેર.

આરાસુર મંડપમાં ખેલે, રંગે રમે નવરાત્રીરે.
 પ્રાતસકાળે માના પુજન કીધાં, સનમુખ બેશી તારારે;
 ગંધ ક્ષત પુષ્પ અરખી દીધાં, કીધા અંગ રંગ સારારે. આરા ૧
 મધ્યાને છે મા મતજાળી, સરવે બેન બોલાવીરે;

ટેક.

આરા ૧

નવદુરગા નવ દાહાડા બેળી, હરખે સહુને લાવીરે, આરા. ૨
સાચકાળે સંગ મળીને, આનંદ ઓછવ ગાયેરે;
બાળા બહુચર ત્રિપુરા કાળી, શ્રી તુળજા મન ગાયેરે. આરા, ૩
હરીહર બ્રહ્મા નારદ વિમાને, બેશી વેદ ગુણ ગાયારે;
અંબાને લાલ હરખી નીરખે, પ્રાતસમે કરે માયારે. આરા. ૪

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

બવાની ભવ તારણી અંબે, અમર તારી કાયારે. ટેક.
અમર કીધું અંબર વરસાવી, સરવ તારી માયારે,
અરણુ ઉદે થયો આંગણે આવી, ઉભી ત્રિદેવ બયારે. બવા. ૧
મુની મારકંડ અમર કીધો, તારાં ચરીત જણાવ્યારે,
આઠભુજા આપે યદ્દ લીધો, કંશના પ્રાણ હણાવ્યારે; બવા. ૨
રાજા સુરથ વૈશ્વ વન ચાલ્યા, સાથે ઉદાશી આવ્યારે;
મેઘાક્ષથી આશ્રમમાં બેઠા ત્યાં, તેના શોક ઉડાવ્યારે. બવા. ૩
શુંભ નીશુંભ મહીષાસુર સરખા, ભંડાસુર ભડ કાપ્યારે;
અંબા પુત્રવા ચાલી રક્ષમણી, રઘુવર પરણાવ્યારે. બવા. ૪
મહર્ષિ મુનીયે શેવી અંબા, રાવણ શીર રખડાવ્યારે;
અગસત્ય પત્રિ રંગે ઉપાસે, હયગ્રીવને બણાવ્યારે. બવા. ૫
કાળી રૂપ કરણા કીધી, સહસ્ત્ર આયુધ કર ધાર્યારે;
ગોહિની રૂપ ધરીને આવ્યાં, વિષ અસુરને પામ્યારે. બવા. ૬
ત્રિપુરા તું બાળા અજ્ઞાત, અંબા ત્રિભોવનની રાયારે;
સહસ્ત્ર રૂપે સઘળે વ્યાપી, આયુધ કરમાં સાલ્યારે. બવા. ૭
રક્ષા કરી ભુમીપર વસિયા, મેર શીખરથી ધશાયારે;
ડુંગર આવ્યા અંબાલાલના, મનમાં અતિ રંગ ઢશીયારે. બવા. ૮

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

આવી હમને ધારણુ દીજે, દેવીદીનદયાળીરે. ટેક.
આરાસુરમાં વાસજ કીધો, મેર શીખર વાળીરે,
દેવ ચરી સનખલપુર આવ્યાં, પાવે વશી જઈ કાળીકા. આવી. ૧
નારાયણી શહુ નરને તારયા, અંબા બહુચર બાળીરે;
હમ અગનાની દાસ તમારા, આવી લો સંભાળીરે. આવી. ૨
શરણાંગત શેવક જન આવ્યા, રહિયે માણ પાખેરે;
અસસુની મા હર શેવે, છાયા દેવોને રાખેરે. આવી. ૩
શેવક જનની તું વિણુ લાજે, કોણજ રાખે હમાંરીરે;
અર ખીજા કોને જાચીયે, તુ વીના ન કો સારીરે. આવી. ૪

દેવી દાતાર દયા કરે મા પાંગળાને દ્યો પાળીરે; આવી. ૫
કાલવાલા તમને થાયે, પાયે પડીએ રહો ન્યાળીરે.
આ અવસર આવોની અંબા રહો છું પાલવ સાહીરે;
રીસ ન ધરશે અંબાના લાલપર, તમેછો પાહીમાં પાહીરે. આવી ૬

આ અવસર આવોની અંબા, રાખો લાજ હમારીરે. ૭૬.
પ્રાતમકાળે રમજુમ કરતા, સોભા આપો ભારીરે;
આચરમાં આવી રમતા, શેવક દ્યો ઉગારીરે. આ અ. ૧
ઝરમર ઝરમર મેડલા વરશે, શેવકજન અકળાયરે;
પારે આવે માણ હરસે, કેમ આ દુઃખ સહવાયરે. આ અ. ૨
નાટારંગ હમે સહુ કરતા, તારા સામે મુજરોરે;
તનમનમાં ધ્યાન તાર ધરતા, દુકત માણ હરજોરે. આ અ. ૩
પ્રલે પાપ નથી કેપ કરતાં, શું કરવા અકળાવોરે;
આવું ના કીજો માણ હમને, વર્ષ એકે ખોલાવોરે. આ અ. ૪
સુખી રહીશું તો આવીશું, તારા ગુણલા ગાશુરે;
હરખી નરખી સુખીયા થઇશું, આચર આવી જનશુરે આ અ. ૫
આ લોક નવગ નાગર આવે, અટપડુ મનમાં ખોલેરે;
તો માણ તમે મનમાં રાખો, મગન થઇને ડોલેરે. આ અ. ૬
રંગ મંડપમાં ડભા રહીને, નરખી હરખી રમીએરે;
દાસ ઉપર દયા કરી દીજો, ચરણ કમળ તારે નમીએરે. આ અ. ૭
કાલાવાલા કરીને શેવિયે, મેહર કરે મંમાયારે;
જંજો થાએ સકળ સંગમાં, તુ જુગ જુગની રાયારે. આ અ. ૮
બાળા બહુચર બાળક તારા, આ દુખે અકળાએરે;
તાર વણ કોણ સાહે થાએ, પ્રેમ પ્રસાદજ પાયેરે આ અ. ૯
સકળ સભા ટોળે મળી રબા, અંબાને મન ગંબારે;
લેહરી અંબાના લાલ દુઃખિ થાએ, સાહે મામન અંબારે. આ અ. ૧૦

શ્રી અંબા બાળા કામેશ્રી, ત્રિપુરા તનથી ન્યાળીરે;
ત્રિકોણ ખીંદુ વસુ કોણ ત્રિકુટા, લલિતા સો સંભાળીરે. ૭૬.
શ્રી કલ્યાણી બાળા બુદ્ધિ, કુમુદિ નાંખો ઢાળીરે;
ત્રિપુર સુંદરી ત્રિદોશ કાપો, સંકટ નાંખો વાઢીરે; શ્રી અંબા. ૧
કામેશરીમા કામ કરોછો, સુખિયા રાખો ન્યાળીરે;
જાગૃત કાળી ખડગ ધારી, રાખો સૌને પાળીરે. શ્રી અંબા ૨

બીંદુ રૂપે શંકર જાણું, ત્રયક્ષરી પદ ત્રિકોણ વાળીરે;
 લલિતા શરણે દેવો આવ્યા, પરતક્ષપારો નિહાળીરે. શ્રી અંબા ૩
 અકાર રૂપે આપ બિરાજે, ઉકર ઉદય, પ્રકાશીરે;
 મકાર માયા મહતા ભારી, ત્રયક્ષરી પદ ધારીરે. શ્રી અંબા ૪
 બ્રહ્માદિ ઈંદ્રાદિ શેવે, ત્રિકોણ બીંદુ બાળીરે;
 નારદ વેદ દેવ મુખ ચારે, ગાયત્રી ગત વાળીરે. શ્રી અંબા ૫
 સોળ કળા શશિ બીંદુ શોભે, બાળા બહુચર બાળીરે;
 ચંડ મુંડને નાંખ્યા મારી, રક્ત બીજને રોળીરે. શ્રી અંબા ૬
 ધુમ્ર લોચન મહિપાસુર સરખા, ક્ષણમાં નાંખ્યા ટાળીરે;
 શુભ નિશુભને ત્રિષુભે માર્યા, કિમાચળીએ આવી. શ્રી અંબા ૭
 અકળ કળા રૂપ તાર દીસે, જોઈ તારી ગતી ન્યારીરે;
 મુંઢમતી હું શરણે આવ્યો, ચરણે નમું હું તારી. શ્રી અંબા ૮
 શેવકજન શરણાંગત રાખો, નેત્ર ભરી નિહાળીરે;
 પાતીક સર્વ ટાળી નાંખો, દુરીજનને બાહીરે. શ્રી અંબા ૯
 બ્રહ્મણુ થઈ નહીં બન્ને ભવાની, ગયો જુઠ જનમારોરે;
 નારાયણી નવરાત્રી મધ્યે, જેલે રાત્રે દહાડોરે. શ્રી અંબા ૧૦
 ઉત્તર મધે આપ બિરાજે, દેવો સરવે નીહાળીરે;
 ઘોળાગઢ શ્વેતાગીરી શિખર, જેડી આરાસુરી પાળે. શ્રી અંબા. ૧૧
 પુરવમાં પાવાગઢ ગીરી, ઉપર જેડી કાળીરે;
 અહુ રાજને રાજ કરાવ્યું, રાખો ઉગારી પાળીરે, શ્રી અંબા. ૧૨
 દક્ષીણમાં તુળજા ભવાની, આયુધ અષ્ટ ભુજધારે;
 રક્ષા કરેછે શેવક જનને, રાખે સુખી મંમાહરે. શ્રી અંબા. ૧૩
 બાળા બહુચરી સુવાળા મધ્યે, લીધો વલ્લભ પાળીરે;
 નારીના માથે નર કર્યા છે, પરતક્ષ છે અંધાણીરે. શ્રી અંબા. ૧૪
 દાસ ઉપર દયા કરી દીજે, કાપો કમુધી હમારીરે;
 અંબાનો લાલ શેવક ગાયે, દાસને દ્યો ઓધારીરે. શ્રી અંબા ૧૫

પરભાત.

આરાસુરી કરણા કરો અમને, પ્રેમે પાયે લાગુરે, રેક.
 પ્રાતઃકાળે દરશ આપો, બાળા બાળા સ્વરૂપેરે;
 જરકશી અમર અંગે અરપો, મોહ પામ્યા એ રૂપેરે. આરા. ૧
 મધ્યાને જમારે દરશન આપ્યાં, તરણ રૂપ જોઈ બેઠારે;
 મદભરી મદપાનજ અરખ્યાં, ગવર ગવર ગદામાં પેઠારે. આરા. ૨
 સાયંકાળે દરશણુ દીધાં, વૃદ્ધસ્વરૂપે નિરખ્યારે;

- કારજ સરવે દેવનાં કીધાં, શેવકજન મન હરખ્યારે. આરા. ૩
 હોડણુ પેહેરણુ લીલાયણીયા, નવરંગ સાળુ પેહેરીરે;
 કર કંકણચુડી પાથે વેડ વીંછવા, આવો હરખતાં લેહેરીરે. આરા. ૪
 અરણુ ઉદે થયો રજની ભાગી, આવો આચર ચાલીરે;
 દેવ દેવાંગના નીંદરા જાગી, લાગી સહુને વહાલીરે. આરા. ૫
 સાલ્ય કરો સનખલપુર રાણી, નવદુરગા મન આણીરે;
 દાસના દાસની લે આ વાણી, સાલ્ય કરો સંભાળીરે. આરા. ૬
 કાળી કલ્યાણી કામ કરોછો, બાળા ત્રિપુરા આસેરે;
 શ્રી અંખીકા દુઃખ હરોછો; દૈત રહ્યા તારે ત્રાસેરે, આરા. ૭
 રાખો જોડી કુશળ હરામી, કુખુધી કાપી નાખોરે;
 અંખાના લાલ વિનતિ કરે તમારી, સુખડાં કરીને રાખોરે. આરા. ૮

- આ ઓછવનો દીનછે અંખા, રાત રહીછે થોડીરે;
 ઉઠો સનમુખ ઉભો સહુ રંખા, રહ્યાછે કર જોડીરે. ૨૬
 ભોર ભયો અવની બદ ભાગી, ઉઠો અંખા માડીરે;
 આચર આવો સેજથી જાગી, સભા રહી સહુ લાડીરે. આજ. ૧
 રંગમંડપ અતીશે ક્યમચીયો, આવો આગસ ત્યાગીરે;
 નરનારી ગરબો રંગ રચીયો; રમવાની લેહ લાગીરે. આજ. ૨
 સેજ થકી સુખ કરવા આવો, સુખડાં પખાળી સુખ કીજોરે;
 દાસ ઉપર મા દયાભાવ લાવો, મુજરો હમારો મન લીજોરે. આજ. ૩
 શીશ નમાવું શીંગાશન ઉપર, પ્રેમ થકી મા ધાજોરે;
 અંખાના લાલ નાગરના શીરપર, આવી આધ બીરાજોરે. આજ. ૪
દેશીફેર.

- સુખના દીવસ માજી આવીયા, અબામાને દાર;
 આનંદ ઉપર સહુ લાવીયાં, હુવો સવળે જોકાર, ૨૬.
 આ શોભા સહુ વિશ્વમાં, થઇ ગઇ બહુ સાર;
 અકળકળા તારી જકતમાં, કર્યા તેં ઉપકાર. સુખ. ૧
 હરીહર બ્રહ્મા પુજીને રહ્યા, તારી પાસ;
 વેદ વદે કરી અર્જને, રાખે મુનીજન આશ. સુખ. ૨
 ગાન તાન અતી હોંશથી, ગાયે મંગળ ગાન;
 નાચે રાચે પારે હોંશથી, ભાખે અત્રત વાંણ. સુખ. ૩
 આજ દીસોછો ઉમંગમાં, છે દીવાળીનો દીન;
 અંખાના લાલો રંગમાં, ગાયે યૈ ગયા લીન. સુખ. ૪

આણુંદી ઓછવ ધાયછે, મુણીમલ મુણ ગાય;
રજની અંબા હવે જાયછે, ઉડી આવોને માય. ટેક.
અરણુ ઉદે થયો માવડી, આવો ચાચર માંહે;
સનમુખ નમીયે પાવડી, ઉડો શેવકો સાહે. આણુંદી. ૧
રંગમંડપ રચના બહુ, ઉલટ અંગ ન માય;
પુજન પાઠ સમે સહુ, ગાન તારાં ગાય. આણુંદી. ૨
તાલ પખાવ આ વાગીયાં, રંગ તાન ગવાય;
ઉદો ઉદો કહી જાગીયાં, લાગીયા ત્રિપ્ર પાય. આણુંદી. ૩
અખીલ ગુલાલ ઉડાવતાં, તારા સનમુખ ધાય;
અંબાના લાલ નચાવીયા, નાગર ગુણ ગાય. આણુંદી. ૪

દેશીકર.

આજ અંબા મારે આણુંદ ધણેરો મારા ઘટમાં અંબે માતરે;
ચાચર ચોક છે અતિ રૂપાળો, નયણે નીરખું ગાતાંરે, ટેક.
એક સમે વિમળ ચાચરમાં, ધેન ચરાવા આવ્યોરે;
મામો મુકવા આવ્યો મંડપ, માયે ભુપ બનાવ્યોરે. આજ. ૧
દેશ ક્યો દેશવર જીત્યો, જીત્યું ચોદેશ બાધુંરે;
નગર નગર કુંતલપુર સોહીયે, વાવ્ય કુંડ જળ લાધ્યુંરે. આજ. ૨
બ્રહ્મા વિષ્ણુ ને માહેશ્વર, મોટા મુનીજન આવ્યારે;
આવી સરવે બેઠા મંડપ, રંગમંડપ રમાડ્યારે. આજ. ૩
મોહ્યા મોહ્યા ત્રિલોક મંડળ, યોગણી ગરબા ગાચારે;
માજી આજ થયો શીર મંગળ, અંબાના લાલપર છાંચારે. આજ. ૪

ગરબી.

તમે ઓરાને આવોરે, કહુ એક વાતલડી. એ રાગ.
આઈ અંબા શેવોરે, જુગમાં એ સાચી;
મીઠો અમરત મેવોરે. બ્રહ્મા હરી હરે જાચી. ૧
નારદ ગુણ ગાયેરે, અમર સહુ રહે કામે;
વેદ ચારે વહેછેરે, મુનીજન પદ નામે. ૨
અદ્ભુત સ્વરૂપેરે, જોગી જતી તપ કરતા;
અધોરી ઉપાસેરે, બ્રહ્માણુ જપ તપ કરતા. ૩
ઋષિ પતનીયો ગાયેરે, ઉમમે બહુ કરતાં;
જોગણીયો આવીરે, ઉદો ઉદો વદતાં. ૪
ચાચર મા ઉભારે, દીડી બેડી અંબા;

સીંગાસન રંભારે, સહુ આવી રંબા.	૫
મોહનિ મોહ રૂપેરે, અકળ કળા ન્યારી;	
કામથી ન કળાયેરે; અંબા બહુચર પ્યારી.	૬
નવરાત્રી આવીરે, આનંદ મન થાતા;	
સહસ્ત્ર દેવી તાળીરે, પાડે થાતા રાતા.	૭
દેવ ભેરવ જોવારે, આંખ્યા ઉમંગ ધરતા;	
નાદ દુંદુભી થાયેરે, ભેર ભુંગળ કરતા.	૮
ગરબો ગાયે બાજારે, તુળજા ને કાળી;	
ખેડીયાળ અન્નદાત્રે, મચાવી લે તાળી.	૯
આસુંડ ને ચંડીરે, ત્રિપુરા સુખદાઇ;	
અનપુરણા પ્રારવતીરે, લલીતા શ્રી માઈ.	૧૦
સોળસે સાથ રાણીરે, ચાચર થઈ લાલ્લી;	
ગાયા સહુ મળીનેરે, એકા એક લે તાળી.	૧૧
ખેલ નડિતમ કરતારે, આસસુરમાં આવી;	
રૂસ રમતાં ફરતારે, કલ્યાણીને લાવી.	૧૨
એવી શાળા સુંણીનેરે, સેવે નરનારી;	
અંબા મન ગમીનેરે, નમી શેવો વારી.	૧૩
નવરા સહુ નાગરે, આવે માજી પારે;	
સંગ લાવે શાવણે, માસજ એ તારે.	૧૪
ચંદ્રેશ અંધારીરે, હવન યાયે રાતે;	
સુત ભગવાનજીરે, કરે હવન જાતે.	૧૫
હોમે શ્રીકૃષ્ણ ચુંદડીરે, ખીર ઘન સહુ સાથે;	
ગાયે મંગળ નારીરે, પાડે તાળી હાથે.	૧૬
નમી પાવલે લાગેરે, લટ મન રાણી;	
જુગ અંબા જાગેરે, આરાધુરની રાણી.	૧૭
કરુણા કરો હમનેરે, પ્રેમે પાયે લાગુ;	
રાખો અખંડ જોડીરે, નમી મુખે માગુ.	૧૮
રાખી આશ તારીરે; ગરબો મેં ગાયો;	
અદ્યથી અજવાળીરે, પ્રસાદ પુરણ પાયો.	
સોમવાર ભાદરવેરે, આતરીસવી સામે;	
અંબાનો લાલજીરે, ચાચરમાં મહામે.	૧૯

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

મુને દરશણ આપોરે, થઈ પુજન વેળા;

ગ્રિર કર મુજ થાપોરે, સહુ બેદા બેળા.	૧
તાર મુખડુ બેવારે, હમંગ બહુ થાયે;	
તારે ચરણે રેવારે, હમ મન અકળાયે.	૨
સરોવર માહીનેરે, પારે તારી આવ્યો;	
જળ પુળપો લઇનેરે, થાળ નૈવેદ લાવ્યો.	૩
આરતી એવારણારે, કરીએ માણ તમને;	
રહિયે તમ આશેરે, કરૂણા કરો હમરે.	૪
શેવકની સાહેરે, દીન દીન મા આવો;	
ઝાહું હું પાલવરે, અમરત રસ પાવો.	૫
બ્રહ્માણ ભજેછેરે, વદે હરીહર આદે;	
ધ્યાન તમારૂં ધરતારે, કરે શેવના બદે.	૬
બેગી મુની ધરથીરે, યોગણીઓ હરખે;	
દુરીજન દૈતોરે, દેખી તમને થરકે.	૭
એવું બાણી હું શેવુંરે, ભવમાં બટકીને;	
કળી મા તાર દેવુરે, દમયે અટકીને.	૮
કળે નહી કોઇરે, કળી કાળમાં તુજને;	
સાક્ષ કરજે અમનેરે, સરવે વશી તુજને.	૯
તારાવણુ હીમતરે, ન સાલે કો જનનસી;	
કળી નથી કોયેરે, વાતો તારા મનની.	૧૦
હુંતો કોણુ માવજરે, રહુ તારી સાહે;	
અંબા ઉઠી સેવુંરે, અથ ભવનાં જાગે.	૧૧
સુખ રાજ હું પામુરે, કરો રાજી રાજ;	
સુખીયા થઈ બજાયેરે, સરવે વસ્યા ગાજ.	૧૨
પાવડીયે પડીનેરે, પુજી હું શીર નામુ;	
શીર હાથજ ઘોનીરે જર જજમાન પામુ.	૧૩
આઘ અન્નઘ અંબારે, જોડીયાળ પાજે ખરી;	
આરાસુર માંહેરે, તારા લાલે શેવ કરી.	૧૪
રંગમંડપ આવીરે, નાગર તારા સહુ;	
તારા લાલે ભાળીરે, અંબાના લાલે કહ્યું.	૧૫

ગરબી દેશી ફેર.

અંબા જોયાની આડીરે, નીરખું મોરી માડી.
દરસણુ ઘોછો માજરે.

એ રાગ:
ટેક,

સોળ સણુગાર સજીને બેઠા, ચણીયો ચોળી સાડીરે.	રાખો. ૧
વેદ વિરચી સ્તુતી કરે હર, હરિ કરે છે જીજરે.	રાખો. ૨
ચાચર ચોકમાં દોડીને આવું ઉઠો ઉઠો મુખ ગાજરે.	રાખો. ૩
દેસ દેસથી સંગજ આવે, ગાડી ઘોડે બેઠે રાજરે.	રાખો ૪
કાલો ઘેલો માજ પારે આવે, રાખો ચણુ બાળાજરે.	રાખો ૫

ગરબી.

આજ આરામરતી રાણીરે, વદિયે સહુ વાણી.	ટક
શેવક જન તારે શરણે આવે છે, તેની તે સુણુને કાણી.	વદિયે. ૧
આઘ શક્તી નયણે ન દીડી, મીથ્યા દેહ તણે તાણીરે.	વદિયે. ૨
તેનિશ કોટી દેવ મળીને, વદિયા તે પાકમ વાણીરે.	વદિયે. ૩
નર નારીયો ચાચર ગાયે, મંડપ માતા શાણીરે.	વદિયે. ૪
પાયે નમી નમી દરબાર આવું, સુખી કરો સુત જાણીરે.	વદિયે. ૫
અંબાજના લાલ પાયે વળગે, કરો મેહર દયા આણીરે.	વદિયે. ૬

આજ આણુંદની રેલરે મા, રમવાને આવે.	ટક.
હમજુમ કરતી બેનડી આવે, પાનપ્રસાદ અપારરે.	મા રમ. ૧
ચોસઠ જોગણીઓ ગીત ગાયે, વચમાં અંબા આવીરે.	મા રમ. ૨
ધરચોણુ સાડી રંગ કેશરીયા, પેહેરી લેહેરી થઈનેરે.	મા રમ. ૩
અંબા બહુચર રંગે રાતા, કાળી તુરજ બોલાવીરે.	મા રમ. ૪
તાલ પખાજ વેણાજ ત્ર વાજે, મોહોલે હાથા દેવડાવીરે.	મા રમ. ૫
માજીને આંગણે શોભા બનીછે, જોવા મળ્યા સહુ દેવારે.	મા રમ. ૬
હરખી નરખીને વૃષ્ટી કરેછે, કુમકુમ ચોખે વધાવેરે.	મા રમ. ૭
જેજે બોલેછે અંબાજના વ્રાધ, પારણાં મહેલે બંધાવેરે.	મા રમ. ૮

ગરબી દેશી ફેર.

મેલો મોહન મારી માટલી એ રાગ.	
અંબાતે રમવા નીસરયાં કે, સાથે બેનો બેચાર;	
ઉઠો ઉઠો મુખ ચોચરે કે, આબ્યા હારે તે હાર;	અંબા. ૧૬.
આસો માસે અવબેલડી કે ઉભી કરે જવાર;	
સાથે બહુચર બેનડી કે કરે કાળી કરાર.	અંબા. ૧
અમઘ આનદે આવીયાં કે, ખોડીશાળ છે પાસ;	
તુળમ ત્રિપુરાને લાવિયાં કે, ચોસઠ ઉભી છે સાથ.	અંબા. ૩

સરખે તે સરખી સાહેલડી કે આવી ચાચર માંડ;	અંબા. ૩
માવા થઇછે ઘેલડી કે વચે ઉભી અંબાવ્ય;	
અક્ષા અજાણી આવીયા કે ઉમીયા શિવ સાય;	અંબા. ૪
હરી લક્ષ્મી લક્ષ લાવીયાં કે, મુખે કરેછે રામ.	
મઠવી રામ રંગભેરમાં કે, અતિ થયા ઉમંગ;	અંબા. ૫
છેદ્ર ધેરાણી લહેરમાં, કે રતી ચંદ્ર એ રંગ.	
આવ્યા પાતાળથી નાગીણી કે, આવ્યા નભનારે જન;	અંબા. ૬
પાણી પરવત થંભી રહ્યા કે, જુવે ત્રણભોવન.	
મોહી રહ્યા સહુ માનવી કે, કરે કલોલ અપાર;	અંબા. ૭
કુલ તણી પ્રણી કરે કે વાગે દુહાંભી નાદ.	
મંડપમાં માતંગિયો કે દીવા કીધા અખંડ;	અંબા. ૮
નારાયણી નવરાતરમાં કે, ધાયા ગરબા પ્રચંડ.	
સોભા સુંણી અંબા તણી કે થાય આનંદ આજ	અંબા. ૯
ગાતું તે ગરબો મંડપ કે, સજી સધળો સાજ.	
ધેર પધારજો માવડી કે, યાએ લીલા તે લેહેર;	અંબા. ૧૦
અંબાના લાલ પડે પાવડી કે, થાયે અખંડ મેહેર.	

ગરબી દેશી ફેર.

સંખચુરની રાણીરે, જાણી બાધા જક્તમાં જોતે, સન. એ રાગ.
 માછ પારે આવ્યોરે, રંગભેર રમતા રાજ. માછપારે આવ્યો. ૨ક.
 સીંગાસનપર આપ બીરાજે, પુવ્વપો સરવે મંગાવ્યોરે. રંગ માછ. ૧
 શીવ સનકાદીક ધ્યાન ધરેછે, વેદ વિરચી બણાવ્યોરે. રંગ માછ. ૨
 મહારવિ મુની પાર ન પામ્યા, નારદ પેણુ બળાવ્યોરે. રંગ માછ. ૩
 અમર ગાંધરવ ગાન કરે મા, અંબાના લાલે રંગ માણ્યોરે. રંગ માછ. ૪

વારણા લેહ વારીવારી, રંગભેર રમતાં રાજ, વારણા લેહ વારી વારી ૨ક.
 મારકંડ મુનીને મરણુ ઉગારયું માગણાહ જુગસારી સારીરે. રંગ વાર. ૧
 મંડપમાં અંત્રીક્ષથી દેવી, આવી રહ્યો લાવી લાવીરે. રંગ વાર. ૨
 અંબા બહુચર કાળી કલ્યાણી મા, ખેતોના મનહરી હરીરે. રંગ વાર. ૩
 દેવ દેવાંગના ગીરીએ ચડીયા મા, ભંડાસુરને વીદારીરે. રંગ વાર. ૪
 ત્રિલોકમાંથી માનું તત્ત્વજ લઇને, બાલાજી ગાય ધ્યાન ધરીરે. રંગ વાર. ૫

આજ આનંદની હેલીરે, રંગભેર રમતા રાજ; આજ આણુંદની. ૨ક
 ચરણકમળમાં વળગી રહીને, શેવક સેવે તુને પહેલીરે રંગ વાર ૧

અરબકને માણ અત્રજ આપો, સુરથ વૈશને મળી વેલીરે. રંગ આજ. ૨
લાડ લડાવ્યા દેવ રૂપિને, દહતને નાખ્યા ઠેલીરે. રંગ આજ. ૩
આરાસુરીએ આનંદ રચીયો, દેવાંગના થઇ ચેલીરે. રંગ આજ. ૪
અંબાજીના લાલ રંગ ઠસીને, મંડપ નારી ગાવા ઘેલીરે. રંગ આજ. ૫

નારાયણીનું રૂપ, વિશ્વમાં વ્યાપિ રહ્યું છે, નારાયણીનું રૂપ. ટેક.
નારાયણીનું ધ્યાન ધરું છું, દીસે અમરત કુપ. વિશ્વ. નારાય. ૧
ભાગ્ય ઉદે સૌભાગ્ય કરીને, સાધિન રહો તદરૂપ. વિશ્વ. નારાય. ૨
શિવ સનકાદિક ધ્યાનધરે છે, મોહિ રહ્યા છે તારૂ રૂપ. વિશ્વ. નારાય. ૩
કોમળ કાયા અંબાના લાલની, રાખી ટાળો કદરૂપ. વિશ્વ. નારાય. ૪

અંબા બહુચર માત, વિશ્વમાં વ્યાપી રહ્યા છે, અંબાબહુચર માત. ટેક.
આરાસુરમાં આપ ખીરાજે, સુવાળ બહુચર માત વિશ્વ. અંબા ૧
પાવાવડમાં કાળી ગાળે, દક્ષણ તુળન માતરે. વિશ્વ. અંબા ૨
જકતજનુનીએ જનમીસૃષ્ટિ, રહ્યા શીર માત તાતરે. વિશ્વ. અંબા. ૩
કળા નળણી કોઇએ તારીમા, ગુણ અંબાના લાલગાતરે. વિશ્વ. અંબા. ૪

નયણાંના દુઃખ હરજેરે, માડી મારી આવી આજે, નયણાંના દુખ હરજે ટેક
નયણે માણ અખંડ વસીયે, અંબા બહુચર જેતોરે. માડી નયણા. ૧
સકળ સંસારમાં સામુ જેઇમા, મારા નયણે હરજેરે. માડી નયણા. ૨
દેવ અંમર સહુ નેત્ર નીહાજે, શેવકપર વરજેરે. માડી નયણા. ૩
રવીંજશી સરખા માલોચન, હવાંબાલાને અંગ ધરજેરે. માડી નયણા. ૪

કરજેડી કરગરીયેરે, માડી મારી આવી આજે, કરજેડી કરગરીયે. ટેક
બવ બવ બટકયા ભોળો ભવાંની, દયાઆણી દુઃખ હરીયેરે. માડી કર ૧
દેવો તણા મા દુઃખજ ટાળ્યાં, ભાગ્ય હમારા ભરીયેરે. માડી કર ૨
જકત જનુની તે જનમ આપ્યા મા, હમ કર શીર દહ હરીયેરે. માડી કર ૩
કરજેડીને બાલો શીર નામે, ગાઉ ભવાંની કામ કરીયેરે. માડી કર ૪
ગરખી.

મારૂ મન માન્યું માણ સાથે. એ રાગ.

વદીયે વાહાલ ધરી તમને, કૃપા કરો અંબા મા અમને. વદીયે. ટેક.
સુંદીર મુખ દીસે છે રૂડુ, ખીન્નુ સહુ લાગે છે ભુંડુંરે. વદીયે. ૧
ધરીયે ધ્યાન સહુ તારૂ, રાખો ધર સુત્ર તમે મારૂરે. વદીયે. ૨

ત્રિભોવન તુ તારણી માતા, દેવો સહુ ગુણ તારા ગાતારે, વદીયે. ૩
અંબાને બહુચર માહાકાળી, અંબાના લાલની લ્યો પાળીરે. વદીયે ૪

નાગર નમન કરે આજે, અંબામા વિશ્વને બધે ગાજેરે. નાગર ટેક.
નારાયણી નામ તાર સાથે, આવીને લાગેછે પારે. નાગર. ૧
નમી નમી નૃત્ય કરે રંગમાં, આવે શહુ સાથે સરવ સંગમારે. નાગર. ૨
રમી રમી રાતા ફરે ગાતા, મંડપમાં મગ્ન કયે માતારે. નાગર. ૩
જમી જમી અંબાના લાલ ફરે, આરાસુર આવીને નાચ કરેરે. નાગર. ૪

અંબા તારા લાલ કરે લાલી, બાળા બહુ લાગેછે વાહાલી. અંબા ટેક
જનુંનીયે જનમ ખરો આપ્યો, સધળે જસ જશ કરી થાપ્યો, અંબા ૧
રંગીલા રંગે બની રમતા, તેતો અંબામાને બહુ ગમતા. અંબા.
વાગે તાલ મરદંગ ભુગળ સાજે, કરે યૈયૈકાર સહુ આજે. અંબા. ૩
રમે પાંચ રાત જાતે ભમતા, નાગરો થાળ કરી જમતા. અંબા. ૪
નટખટ નાગર નર રમતા, મરતાન યધ યધને ફરતા. અંબા. ૫
આવે શીર સાટે અંબા જાએ, રાજા જસવંતનું મન રાએ. અંબા. ૬
ખુશી થાય આનંદ હર આણી, બોલે સહુ અટપટી મુખ વાણી. અંબા. ૭
નાગર અટપટુ બહુ બોલે, મગન યધ અંબાના લાલ ડોલે. અંબા. ૮

છખીલી શુંદીર મુખ દીસે, તાર મુખ જોવા મન હીસે. છખીલી. ટેક
રૂપાણુ રૂપ ધણું બાળુ, અંગે હીમ શણધાર ને સાળુ; છખીલી. ૧
કેસે સેથે અતર બહુ બેકે, ત્રિભોવન માહિ ફેર લેકે. છખીલી. ૨
લલાટે લીલમણી ગ્રજકે, મુગટ મણી છત્ર છે તુજ શીસે. છખીલી. ૩
શીંગાસન બેઠી તુ રૂડી, તું સહુને પ્રેમે લાગે પુરી. છખીલી. ૪
અટપટુ નાગર સહુ બોલે, લાગે નહી તુને લગાર રીશે, છખીલી. ૫
અંબાનાલાલજી નમ્યાં તુંને રહો માજી અખંડ મુજ શીશે. છખીલી. ૬

ગરખી દેશી ફેર.

, લિધુરે લટકે માર મન લિધુરે લટકે. એ રાગ.

પ્રણામ કરીયે, માજી માને પ્રણામ કરીયે. ટેક.
સીંગાસનપર સિંહ ખીરાજે, નમન સઘ કરીયે. માજી માને પ્ર. ૧
માનસરોવર સ્નાન કરીને, આવે જળ લધને. માજી માને પ્ર.
શેવક તારા શરણે આવ્યા, રહ્યા શીર ધરીને. માજી માને પ્ર.
અંબાજીના લાલ વાહાલા કરેછે, ચાચરમાં રમીને. માજી માને પ્ર.

ચાચરમાં રમીયે, અંબા તારા ચાચરમાં રમીયે. ટેક.

- સહુ સહોદર મંડપ આવી, નાચે કુદે જમીને. અંબા તારા. ૧
 સુદર મુખકુ સુખકુ પામ્યા, જોઈ રહ્યા મોહીને. અંબા તારા. ૨
 યૈયે કરતા કરતા ગાતા, મુખ માનું જોધને. અંબા તારા. ૩
 અંબાનાલાલ નાચે માસ શ્રાવણે, મારા દુખને દમીયે. અંબા તારા. ૪

નામને બલિહારી, અંબા તારા નામને બલિહારી. ટેક.

- શીવ સનકાદીક સેવ કરેછે, ઇંદ્ર અમર તારી. અંબા તારા. ૧
 યોગણી આનંદ ચાચર ટોળે, મળી ગાયે ભારી. અંબા તારા. ૨
 મદપી ઘેં મતયાળી બાળા, ચોસઠ રંગ રોળી. અંબા તારા. ૩
 વિમળાશા મન આનંદ પામ્યા, જો ચાચર ચારી- અંબા તારા. ૪
 બહુચર અંબા તુળજ કરેછે, ગાવાની તથ્યારી. અંબા તારા. ૫
 ચુદ્દી તેલ કુલેલ અરગચા, ચોળી પેરી સાડી. અંબા તારા. ૬
 રાવા ભગતને દેહ દુઃખ દાળુ, અખેરામ લીધો તારી. અંબા તારા. ૭
 મારકંડ ભટ અમર કર્યા વદે, અંબાનાલાલ વાણી. અંબા તારા. ૮

ગુણગાનું તારા, આરાસુરી ગુણગાનું તારા ટેક.

- ત્રિલોક માણ વાસ લમારો, લાગે શેવક પ્યારા. આરાસુરી. ૧
 આમ અનમલ વનમાં ખેડી, ખેનથી નોધારા. આરાસુરી. ૨
 ખેડ કોટશ્વર કૈલાશમાં લઈ, સરસ્વતીની ધારા. આરાસુરી. ૩
 અંબાના લાલને કરણા કરો, દાસ જાણીને તારા. આરાસુરી. ૪

દીસોછો રંગમાં, અંબા ઓજ દીસોછો રંગમાં. ટેક.

- ચોસઠ જોગણી ચાચર રમતાં, અંબાના સંગમાં. અંબા આનંદ. ૧
 કુમકુમ કેશર આડ કપાળે, શણગાર સાળુ અંગમાં. અંબા. ૨
 અંબીકા ગુલાલ ઉડે મંડપમાં, રહ્યા મા ઉમંગમાં. અંબા. ૩
 અંબાજીના લાલ વહાલ કરીને, આવે નાગર સંગમાં. અંબા. ૪

ગરબી દેશી ફેર.

કે મુજરો માણનો કરીયે, સનમુખ રહી અંબાને નમીયે; ટેક.

- યજ્ઞકર કરતા ચાચર આવી, સહુ સાથ સાજ સરવ લાવી. ૧
 કરવાને રમજીમ બહુ ભાવી, કે મુજરો માંજનો કરીયે. ૨
 કે આણુંદ ઓછવ બહુ ધાએ, કે ગરબો ગાવાને જાએ; ૩
 કે ચાચર રંગ રંગ ગાયે. કે મુજરો. ૪

- કે રમતા ભેર ભુંગળ વાળે, કે સાથે તાળ મદંગ સાળે;
કે થેઘ થેઘ નાચ કરે આળે, કે મુજરો. ૩
- કે અટપટુ આવીને ખોલે, કે જમે રમે ચાચરમાં ડોલે,
કે નાવે કોઇ તુજ ચરણ તોલે. કે મુજરો. ૪
- કે આળે આઈ જોઇ મોહ્યાં, કે ના આવે કોઇ દેવ સરવ જોમા;
કે દુઃખમાં દરશણથી ખોયા. કે મુજરો. ૫
- કે અંખા બહુચર છે સાથે, કે કાળી તાળી લે લાથે;
કે રહ્યાંછે વિશ્વ તણે માથે, કે મુજરો. ૬
- કે રંગીતો રંગ મંડપ કીધો, મારકંડે અમર રસ પીધો;
કે દૈતોને દંડ અતી દીધો, કે મુજરો. ૭
- કે વળતા નમન કરી જઈએ, કે અંખા જે અંખા કહીયે;
કે અંખાના લાલ વાણી લઈએ. કે મુજરો. ૮

દેશિ ફેર.

- પુજન આવી પારાનું કરીયે, અંખાનું ધ્યાન રહે ધરીયે; પુજ. ૧૬.
- નમાવી શીશ ચરણે ધરીએ, કરજોડી વીનતી આ વરીયે;
ભિમારહી ચણું પુજન કરીયે, કે પુજન. ૧
- કર જળ કગસ લઈ જઈએ, આરા લઈ પુજનપો લઈએ;
કરજોડી મનમમતુ કરીએ. કે પુજન. ૨
- સાવંકળે સર્વ મળી સાથે, કચમચ કંક દીધા લાથે;
વાળ બહુ વીધવીધનાં વાળે. કે પુજન. ૩
- પળાયા પંચતીરથી કરવા, સહુજન મન ધ્યાને ધરવા;
આવે સહુ ભવસાગર તરવા. કે પુજન. ૪
- પુજન પહેલું ગણેશનું કરીએ, રીંચી સીંધી માગીને લીજીએ;
કુમકુમના હાથા મદીર દીજીએ, કે પુજન. ૫
- પુજ આવી ચાચરમાં કરીએ, નમન કરી વાવે સહુ જઈએ;
નમન કરી ભૈરવ હાજર થઈએ. કે પુજન. ૬
- ભૈરવ રણ જઈ આડે ખેડા, પુજ કરીએ પુજન હેઠલ ખેડા;
મદ્રામાં આડે સીંધ પેડા. કે પુજન. ૭
- સહુ જન આવે પાયે ચાલી, પાસ આવી ખોડીયાલ છે લાલી;
શેવકની રાખેછે લાલી. કે પુજન, ૮
- નમન કરી સરોવર જઈએ, પુજન હરનું કરી કરી જળ લઈએ;
અમવડી માને અરજ કરીએ. કે પુજન. ૯

- માજી મોટી અભવડી જાણો, એ બેનોમાં બેદ કસો નાણો;
પુજન કુંભનું થાય ઉર આણો. કે પુજન. ૧૦
- માજી ગરબા ગાયે સામા, બેસે સહુ માડીને ધામ;
સાથે સહુ બાળા નર રામ. કે પુજન. ૧૧
- કળશ શીર લઇ ત્યાંથી પળીએ, આવી માને આચરમાં રમીએ;
ઉઠો ઉઠો નાચી કુદી કહીએ. કે પુજન. ૧૨
- આચર આવી થેઇથેઇ સહુ કરતા, સહુજન હળી મળી ફરતા;
અમી છાંટ શેવકને વરતા. કે પુજન. ૧૩
- સીંહાસન બેઠાં મા હશીયાં, અંબા આરાસુર વશીયાં;
શેવકની વહારે મા ધશીયાં. કે પુજન. ૧૪
- નાગર નમી ગરબા ગાયે, કરી પંચતીરથી ચાલી પાયે;
રહિ રાત એક દાંતાએ જાણે. કે પુજન. ૧૫
- રંગીઓ રંગમંડપ કરીયો, આશીશ લેવા સનમુખ હું અડીયો;
માજીને પાપે નમી પળીયો. કે પુજન. ૧૬
- જાવણુ માસે આશ તારી ધરીયે, વરસમાં આવી પુજન કરીયે;
અંબાના લાલનાં દુઃખ હરીયે. કે પુજન. ૧૭
- મંડપમાં કંકુ ચોળી નાણા, ગરબા ફરતા આચરમાં ગાયા;
બાલાજી છે ત્રિપુરાના જાયા. કે પુજન. ૧૮

- આરાધો ધોળાધડ વાળી, શેવકને શરણે લ્યો પાળી. આ. ટેક.
આદીવારે આરાસુર રાણી, શેવકને પોતાનો જાણી;
કપા કરો ઉર દયા આણી. આરાધો. ૧
- શોભવારે શીવ શક્તિ સારી, પુજન કરે સરવે નરનારી;
તમારી મને સ્તુતી લાગે પ્યારી. આરાધો. ૨
- મગજે મંગળ મા કરીએ, આરાસુરી ધ્યાન રહે ધરીએ;
અરજીતો મારી અંબાવને વદીએ. આરાધો. ૩
- બુધે શુધ કરી જહુચરીએ, જન્મને વાસો ત્યાં રહીએ;
માજી સુખ આપી દુઃખ ધરીએ. આરાધો. ૪
- ગુરવારે જ્ઞાન લાગે સાર, તેનો તમને લાગે અતિ પ્યાર;
નાટારંગ કરવા હું ધાર. આરાધો. ૫
- શુક્રવારે સરસ્વતી જન્મએ, રનાન કરી કોટેશ્વર નમીએ;
પુજન કરી આવી આચર રમીએ. આરાધો. ૬
- શનિવારે બેઠા સિંહ ઉપર, માથેછે સોનાનું છતર;

શરીરે ખેહેકે બહુ અત્તર.	આરાધો.	૭
સાતેવારે રહે નાગર રંગમાં, આરાસુરી દીસે ઉમગમાં;		
શાવણ માસે આવે સહુ સંગમાં.	આરાધો.	૮
નરનારી આવીને નમીયાં, આચરમાં ગરણે સહુ રમીયાં;		
તેનો મારી અંગામાને ગમીયાં.	આરાધો.	૯
હરીહર બ્રમાએ ગુણ ગાયા, શકાદીને શરણે મા ધાયા;		
અંગાના લાલને કરો જાંયા.	આરાધો.	૧૦

આરાસુરી આણદી માતા, દરશણુથી થાયે સુખસાતા.	ટેક.	
મેરૂ બડમાં સ્થીતી છે તારી, મહર્ષીને મનછો ઉપકારી;		
તમારી સ્તુતી લાગે પ્યારી.	આરા.	૧
દરશણુથી તો દોશો દુર થાયે, ત્રિવિધ તણા તાપ સહુ જાએ;		
બ્રહ્માદિક ગુણ તારા ગાયે.	આરા.	૨
કળયુગમાં મહાત્મ રહેશે તાર, બીજી નામ નવદુરગા તાર;		
તેથી તમ શરણે રહેવા ધાર.	આરા.	૩
પંચતીર્થ કરે ઉમંગ આણી, બગે તને માત જેવી જાણી;		
તેના તમે દુઃખ દ્યોછો તાણી.	આરા.	૪
વાવ્યકુંડ શુદ્ધ કરે દેહને, આકીન હોય તારા ઉપર જેને;		
મન ગમતુ આપે છે એને.	આરા.	૫
સરસ્વતી સ્નાન કરે જેને, કાટેશ્વર સુખ આપે તેને;		
પુજન કરી પાયે પડે એને.	આરા.	૬
માજ સામા શંભુ ભૈરવ ગાળે, આકીન રાખી શેવે તુને આળે;		
થાયે કર શીર રહી મા જે.	આરા.	૭
તારો સુત ગણેશ કટ કાપે, કોઇ જન જે હૃદયે રાગે;		
સીધી નવનીધી સદા આપે.	આરા.	૮
વેહેરાઇ માત વાત કરે છાની, દેવો સહુ આશ રાખે માની;		
શેવે શ્રી ઋષી મુની જ્ઞાની.	આરા.	૯
ઓ આચર રમવાનું પુન્ય મોડુ, તેથી ચીત તમચરણે ચોટયુ;		
બીજી સહુ લાગેછે ખોટુ.	આરા.	૧૦
ખોડીઆળ ખરી ખપરવાળી, શરણે આવે નજરે જુએ ન્યાળી;		
કાપી નાખે પાપ સરવ બાળી.	આરા.	૧૧
ભટજીના ઘરમાં છો છાની, ગખરવાળી ગફા માતાની;		
બાલાજી આશ રાખે માની.	આરા.	૧૨

ચાલો જઈએ દરશણને કાળે, બાધા વિશ્વ માંહી તુ ગાળે. ટેક.
બીરજ્યા ઉચ પીડે આપે, માહાકાળી સાથ કર આપે;

દક્ષણમાં અષ્ટભુજ આપે. ચાલો જઈ. ૧

બહુચર બાળા તુ સાચી, અમરલોક સરવે મળી જાયી;
ધોળેવડથી ચૈંવાળ તુ રાચી. ચાલો જઈ. ૨

અમર આવે સ્તુતી કરે તારી, સુંભનિસુંભ નાંખ્યા તેં મારી;
દેવો માએ લીધા ઉગારી. ચાલો જઈ. ૩

મારકંટે મહતમ કરયુ તાર, તારામાં મન રહ્યું માર;
બધું કુળ શ્રીનું તારું. ચાલો જઈ. ૪

બરસો તુજ નામનો આખો, ત્રિભોવન માંહી તારો શાખો;
મુખે માયુ દાસ કહી રાખો. ચાલો જઈ. ૫

કોટી કષ્ટ કરણા કરી કાપ્યાં, અભેવર ભક્તોને આપ્યાં;
વાટે ઘાટે સુખીયાં સહુ રાખ્યાં. ચાલો જઈ. ૬

શાવણવદ ચૈદશે આવે, નાગરો શંગ સહુ લાવે;
હવન માનો સનમુખ ત્યાં થાયે. ચાલો જઈ. ૭

અંબાના લાલ ગાશે વાણી, કૃપા કરે પોતાનો જાણી;
નાગરોને રાખો દયા આણી. ચાલો જઈ. ૮

ગરબી.

નાથ તમે જનતણે સગ ઘટકી. એ રાગ.

અંબા તમે રમવાને જમવા આવો, તવદુરગાને સાથ લાવો. અંબા ટેક
પ્રેમ ધરી હું પામે લાગુધું, બહુચર કાળી બોલાવો;

બીજી બેનોની આશ માગુધું, ચોસદને તેડવો. અંબા ૧

માજી તમે સહુ સાથે લઇને, સુંદરી મંજળ ગાવો;
હીમ તણી તમે પાવડી પેરીને ઢાણુણુ દમકે આવો. અંબા. ૨

આંખા જાણી સહુ વારણાં લેજે, અમ્મર પેરી મોહાવો;
આવી સુંદરી પૂદડી દેજે, યયો ચાચરમાં ભરાવો. અંબા. ૩

સીંગાસનપર અંબા બેડી, બોલાવે સહુએ માઓ;
પુજા કરે ઉપર ચારે બેશી, કુમકુમ શીદ કરાવો. અંબા. ૪

સુના તણા બાજડીયા ઢાળ્યા છે, સામગરી સહુએ અણાવો;
ટાટ ભરી વીધનિધ પકવાનો, માજી સનમુખ લાવો. અંબા. ૫

કનક કપોળે મદ કર્યો આનંદ, ગંડપ મોગરડે છાંયો;
ચંદન અગર તગર મળ્યા ધુપડીપ, શોભે નઉતમ માવો. અંબા. ૬

બાગારવરૂપે માજી બેડાં, ગદ ગમ પાત્ર ભરાવો;

પાસે ઢાલ્યા સુના યાજ્ઞકીયા, સિંગાસનથી મા પધારો. અંબા. ૭
 મળ્યુ તળ્યુ તીખુ પપ પકવાન, શાક પાક સહુએ મંગાવો;
 ખાઈ ખાટુ મીઠું દીઠું સરવે, સરવે મળીને ધરાઓ. અંબા. ૮
 થાઓ પુરણ તખ્ત જમીને, તેજના મુખ કરાવો;
 બેક અરાશ ખીડી સહ પાનની, ચાવી ભાવે ચવડાવો; અંબા. ૯
 આરતી કરી લઉં હું વારણા, ઘડીયાળી ઘંટાવગડાવો;
 વૈમાન બેશી અગ્નિ અમ્મર, અમ્મર શીશ ધરાવો. અંબા. ૧૦
 આનંદ મંડપ થાય રૂપાળો, સભાસદ સરવે તેડાવો;
 એવું જાણી આવ્યો આરાસુર, પાળો ન્યાળો મેહુર લાવો. અંબા. ૧૧
 નાગર નાર શેવક જન બ્રાહ્મણ, સરવેને માછ બોલાવો;
 આઘ આરાસુરી આનંદરંગમાં, મદભરી માત ડોલાવો અંબા. ૧૨
 પાયે લાગુછું કરગરો તમને મુજ આનંદે આવો;
 પરખી હરખી નિરખુ હું જાતેરે, જન્મ મરણ બે ટાળો. અંબા. ૧૩
 ધન ધન દીન દીવાળીનો આજે, મુજધેર બેતર વાવો;
 જગતમાં આજ હુવો જોજોકાર, અંબાના લાલપર ધાવો. અંબા. ૧૪

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

ભવાની બજ મન ભવમે' ભાવે, દુનિયામે' ડોક બજાવે. ભવાની. ૧
 સિંગાસનપર બેડી સુદરીયો, નેન કમળ લલચાવે,
 ભાવે તિલક લેમકુમ કેશરીયા, કપાળે આઠ લગાવે. ભવાની. ૨
 આઘ અનાઘ હું અંબા રંબા, સકળ શ્રદ્ધી ઉપગાવે;
 ભવતારણુ તુ મા મન ગંબા, જનમ મરણ છોડાવે. ભવાની. ૩
 અમર દાશરી આપ બિરાજ, અમર કીયા દેવ ભાવે;
 અસુર મારકે જય જય ગાજ, દેવ આસનપર પાવે. ભવાની. ૪
 અમ્રત વ્રષ્ટી કરત હેઅમર, દુંદુભી નાદ મળાવે;
 દાંદાણી આવે ચરણે શીશ ધરી, હરિહર બ્રહ્મા આવે. ભવાની. ૫
 ભુમી બેપરનો બાર ઉતાર્યો, રૂપી મુની મન પોકારે;
 મારકંડ મુનિને ચરણ જીવાડ્યો, રાક્ષસ સહુવે વિગારે. ભવાની. ૬
 બાળા બહુચર અંબા કાળી ચોસઠ બેનો બોલાવે
 ગંરબા ગાથે પાડી તાળી, મંડપ તાલ બજાવે. ભવાની. ૭
 અકળ કળા રૂપ દેખી તાર, નીત લોક મોહપાવે;
 દસ અવતાર ધરીને મેરી, અખંડ જોડી દેખાવે. ભવાની. ૮
 માનસરોવર સ્નાન કરજો પ્રાશ્નિત વિઘ્ન છોડાવે;
 અંબે અંબે નામ વરી ધરકે સહેજમાં ઘોડા દોડાવે. ભવાની. ૯

નરનારી વારી વારણા લેછે, લહેછે માણને લાવે;
અંબાના લાલ નાગર સંગ લઇને, માણની યાજ ધરાવે. બવાની.

રાગ ઉપર પ્રમાણુ.

ત્રીપુરા તન મન પ્યારી લાગે, બાળા બહુચર દુનિયામાં જાગે. ટેક.
ખિદુ ત્રિકોણ રૂપે બિરાજ, સૂઝી રચી એક રાગે
દૈત્ય મારી દેવો કર્યા રાજ, આરાસુર હાકજ વાગે. ત્રિપુરા. ૧
સિંગાસનપર શણગાર પેર્યા, મુસ્તક મોડ બિરાજે;
અદ્ભુત આલુશણુ ઓપીનાં અંગે સગેશામ સારી લાગે ત્રિપુરા. ૨
હરનીશ બાન ધરે મન તાર, થાંડ વદન સોહાવે;
આશ રાખી હર બ્રહ્મા ઉભા, વિણુ વેદ વહે આગે. ત્રિપુરા. ૩
આરાસુરમાં આનંદ મચીઓ, અન્નદ બિરાજે બાગે;
અંબાના લાલજીએ રંગ રચીયો, સનમુખ પાગે લાગે. ત્રિપુરા. ૪

રાગ ઉપર પ્રમાણુ.

આવી આસો માસ દીવાળી માણ, હુંતો નીરખી યાઉ ધણું રાજ. આવી.
હિમ સીંગાસને બેઠાંછો માણ: અંગે ધરેણાં સન્ન્યાંજ;
અતર તેલ દુલેલ અરગજ, શીંહ ચડીને ધર્યાંજ, આવી. ૧
અંગે અનોપમ શણગાર ધરીયા, શીરકંકુ કેશર રચ્યાંજ;
સુરીનર મુનીવર કામ કરીયા, પ્રેમ મગનમાં મધ્યાજ. આવી. ૨
ત્રણ ભોવનમાં તોરણ બાંધ્યાં, ઓછવ સહુએ કર્યાંજ;
કાળી કલ્યાણીના જપ તપ સાધ્યા, તેને શીર આપ વચ્યાંજ. આવી ૩
પૈભવ શોભા અનોપમ જાણી, અકળકળા ન કળાણી;
અદ્ભુત કારણ તાર પ્રમાણી; દીસો ત્રીભોવન રાણી. આવી ૪
સૌભાગ્ય મંગળ દો મુજ વાણી; ચરણકમળ નમતાંજ;
નાગર નૃત્ય કરે નર નારી, તે તુજને ગમતાજ આવી ૫
મકુમ કેસર પીળી હું નરખું, હરખી કરો રાજ રાજ;
મખંડ જોડી રાખો હું હરખું પ્રેમ પ્રણામ કરે માજ. આવી ૬
મવીચળ ચુડો રાખો હમારો, મંડપ ગાઢએ ગાજ;
પાટારંગ ઢંગ અતી તારો, તારા આગળ સહું પાજ. આવી ૭
મા સહુ સુંદરી ગરબા ગાયે, ધંડ સભામાં રજાજ
પંખાના લાલ ન્યાહલ યદ્ય ગાયે, મગ્ન થયારે સદાજ. આવી. ૮

ગરબી.

- મોંઘા થયારે મોહન મથુરાં જઈ, કાગળ નવ લખ્યો કટકોરે. એ રાગ.
મગન થયારે મનમાં અતિ અંબા, આરાસુરમાં આવીરે. ટેક.
- મેરૂ શિખરપર વાસ તમારો, મારવા મહિષ મન લાવીરે;
આઘ થકી અવતારજ તારો, કહેવો તે મન ભાવીરે. મગન. ૧
- બાળા બહુચર કાળી કલ્યાણી, તુળજને બોલાવીરે;
કામાક્ષી કામણુ કરી પાળે, જ્વામુખી ડોલાવીરે. મગન. ૨
- નવદુર્ગા નવ દહાડા રમવા, આવી મળી છે બેનોરે;
ચોસઠ જોગણી ગરબા ગાવા, મંડપે આવી એનેરે. મગન. ૩
- મા મતબાલી કરે ખુશાલી, ત્રિપુરા તનમન જાણીરે;
અમર રહ્યા અમર જાલી, વેદ વદે મુખ વાણીરે. મગન. ૪
- મગન થયાં મનમાં અતિ અંબા, સણગાર અંગે સજીવીરે;
મોર મુગટ મણી મોતીની માળા, અણવટ વિધુવા ધરાવીરે. મગન. ૫
- કર કંકણ ચુડી કડીએ મેખલા, બાંહે બન્નેદા પેરાવીરે;
ચાલો ચલકે હીરા જાંઘે, કાજળે નેન ધેરાવીરે. મગન. ૬
- મગન થઈ આસન ઉડી આવ્યાં, ચાચર રંગ મચાવીરે;
ગાવા ગરબા દેવી લાવ્યા, અંબા વચમાં જોલાવીરે. મગન. ૭
- ગરૂ વાઘ સિંહ ચડીને ફરતાં, શુંભ નિશુંભ રખડાવીરે;
વન તન મન કર ત્રિશુળ લેદને, નાંખ્યા અસુર ઉડાવીરે. મગન. ૮
- સકળ જુગ સંસારનુ તારણ, સકળ પાપ પ્રબળીરે;
દુઃખ નિવારણ ભવ ભય તારણ, શેવકન્ન મતિ પાળીરે. મગન. ૯
- આવી સુરને અમ્રત પાપુ, અમર કરી બધી પ્રથવીરે.
કાલો વાલો થઈને ગાયે, અંબા વિલાએ હસાવીરે. મગન. ૧૦

રાગ ઉપર પ્રમાણ.

- રંગ લગાયા રંગ મંડપમેં, ચાચર ધુમ મચાયારે. ટેક.
ખિંદુ ત્રિકોણપર આપ બિરાજે, અકળ સ્વરૂપ દેખાયારે;
આપકુ સેવે બ્રહ્મા વિષ્ણુ, શિવ સમાધ લગાયારે. રંગ. ૧
- મુનીવર દેવ અમર સખકુ દેગે, વેદ વદકે પદાયારે;
જંત્ર મંત્ર ઓર તંત્રમે બેઠી, નારદ ગાન કરાયારે. રંગ. ૨
- સકળ શાસ્ત્રમેં આપ રહીહો, વ્યાસે પુરાને પદાયારે;
અકાર ઉકાર મકાર માયા, ધનમે તત્વ ધરાયારે. રંગ. ૩
- રંગ રમતા અંબે જમતાં, જુગમે ધન ધન પાયારે;
આઈ અંબે મનમાં ગમત, રમજુમ કરતે આયારે. રંગ. ૪

અંબા બહુચર બાળા તુળબ, શ્રી ત્રીપુરા શુભ ગાવારે;

આરાસુરમાં ધ્યાન લગાયા, અંબાના લાલપર છાંયારે. રંગ. ૫

ગરબી.

નવરાત્રીના દીન રડા આવ્યારે, અંબામા કરવા લેહર ઘેર પધાર્યારે. ૧
આસો માસે આસ કરધું તારીરે, આ ગરબો ગાવા આજ મળીછે નારીરે. ૨
પડવે જોડી હાથ નમીયે તમનેરે, અંબામા દેજો વાંણુ જીભાએ હમનેરે. ૩
બીજો બાળા બહુચર કાળી મળીયારે, આગાવા ગરબા આજ ચાચર વળીયારે. ૪
ત્રિજો ત્રિપુરામાત તન મન સુરાંરે, કલ્યાણી કમળા કામ કરવા પુરાંરે. ૫
ચોથે ચંડી મંડી ચોદસ જોવારે, ચતુરાષ્ટ્ર કરી મળી સાથ વદીછે ગાવારે. ૬
પાંચમે પુરણ પ્રેમ થયોછે અંગમાંરે, દેહે સહુને ધણું માન અંબા રંગમાંરે. ૭
છઠે છબીલી માતરાત અંગ રાતીરે, નદ પીયે મળીને રાત સાથ સહુ ગાતીરે. ૮
સાતમે સુંદર મુખ તમારે ઝળકેરે, આ ચાચર રમતા હાથ ચુડલા ખળકેરે. ૯
આઠમે હવન થાય ગાય નરનારીરે, શ્રીકૃષ્ણ ચુંદડી હોમાય ભણેવેદભારીરે. ૧૦
નોમે નવ દુરગા મળીછે રમવારે, આહાણુ ભોજનની સાથ ખેઠી જમવારે. ૧૧
દશમે દીધા માન દેવોએ આવીરે, કરી પુલતણી અતી પ્રદનાદ બળવીરે. ૧૨
એકાદશી હસી ધસી હરીહર આવ્યારે, જોવાને ગરબો રાત અહાળોલાવ્યારે. ૧૩
બારશે બારે મેઘ પરવત આઠેરે, તારાછે નવગ્રહ સાથ મળી રહ્યા ઠાંઠેરે. ૧૪
તેરશે ત્રિભોવન દેવદેવી મળીયાં સાથેરે, અક્ષત કુમકુમ લઘ આજ વધાવે માથે ૧૫
ચૌદશે ચોશરહાર ચુંદડી હોડીરે, દીસેછે અદ્ભુત આજ અંબામાની જોડીરે ૧૬
પૂનમે પુરણ ત્રમ થઇને ચાલ્યારે કાંધાં સરવેને વદાય ફાફળ આલ્યારે. ૧૭
શાવણ સુભ માસે હાંસે ચાચર જશોરે, નાગર અંબાના લાલ મળીને ગાશેરે. ૧૮

ગરબી.

કારતક માસે કરણા કરો મા આવી નમીયે હાંહારે મા આવી નમીયે;
દીવાળીના દીન લીન મા, યદ્ય રંગ રમીયે હાંહારે મા યદ્ય. ૧
માગસર માસે મેહર કરો મા દરશણુ દધને હાંહારે મા દ;
પાપ કાપ શીર હાથ ધરો મા; સનમુખ રહીને, હાંહારે મા સ. ૨
પોસે હોસે પુરણ પ્રેમે, રક્ષણુ કરજો હાંહારે મા ર;
પ્રેમ પ્રસાદે કુશળ જેમે, અન ઉદર ભરજો હાંહારે મા અ. ૩
માહામાસે મહા કાળ ટાળ મા, ત્રિશુળ લઇને હાંહારે મા ત્રિ.
શેવક જન પ્રતિપાળ પાળે મા, વહારે યદ્યને. હાંહારે મા વા. ૪
દ્વાગણ મહીને દ્વગુલા જેલે, રંગભેર રમતાં હાંહારે મા રંગ.

રંગ અંગ વળગી મા ઠેલે, રંગ મન ગમતાં હાંહારે મા રંગ ૫
 મધતર મહીને ચરણ કમળ આ, હું તમ સેવું હાંહારે મા હું.
 પારો તારો જોઈ સકળમા, સુખથી સેવું હાંહારે મા સુ. ૬
 વૈશાખે મા વહારે ચડીયે, શેવક જનને હાંહારે મા શેવક;
 માહા મારી રોગથી મા ઉગારો હમને હાંહારે મા ઉ. ૭
 જોઈ માસે શ્રેષ્ઠ તમે મા જુગ જુગ વ્યાપી હાંહારે મા જુ.
 ભવસિંધુમાં ભજ્યે હમે; મા તુજને થાપી હાંહારે મા તુ. ૮
 અશાઠ માસે આશ ધરી મા. અંખે તારી હાંહારે મા અંખે
 શેવકને કીરપા કરી, ગાય નરને નારી હાંહારે મા નરને ૯
 શ્રાવણ મહીને સરવ મળીને, નાગર આવે હાંહારે મા ના;
 શીશ નમાવે આરાસુર આવી માજીને આવે હાંહારે માજી. ૧૦
 બાદરવે ભય ટાળજો, મા સંઘનો આવી હાંહારે મા સંઘ;
 કપડીના તમે કાળજો, મા હ્યોને નિભાવી હાંહારે મા હ્યો ૧૧
 આસાંએ અંબા જોડી મા કુશળ રાખો. હાંહારે મા કુ.
 નવરાત્રીમાં ચુંદડી હોડી, સુખથી ભાંખો હાંહારે મા સુ. ૧૨
 સકળ નારી નર ગાઈએ મા. હરખ ધરીને હાંહારે મા હરખ;
 માનસરોવર નાહીએ, મા જાંખી કરીને હાંહારે મા જાંખી ૧૩
 પુરણમાસે પ્રેમ ધરી, શેવક જન ગાએ. હાંહારે મા શેવક;
 અંબાનાલાલ આ વહાલ કરીને, આરાસુર જાએ. હાંહારે આ. ૧૪

ગરબી

પારાની પાદશાહીરે, ડુંગરવાળી મા, પારાની પાદશાહી. ૧૬
 આરા તે સુરમાં માજી વાસ તમારો, પુરણ થયોછે પરકાશરે મા ડુંગર
 શીંગાસન માજી શોભતારે, ગમર તારો વાસરે. મા ડુંગર ૨
 શણગાર માજી રાજતારે, અંખે છો લાલમ લાલરે. મા ડુંગર ૩
 માનસરોવર વન તરવર મા, અન્નદા અંખે માતરે. મા ડુંગર ૪
 કોટેશ્વર હશ્વર મા પોતે સરસ્વતીનો વાસરે. મા ડુંગર ૫
 શાવણ માસે સંઘજ આવે, નાએ જોલે સારી રાતરે; મા ડુંગર ૬
 વરસ એક માજી દરશણ દોહો, હરોહો તનના તાપરે. મા ડુંગર ૭
 ભવસંસારમાં ખુડી રહોહું તારો તમે મંમાયરે. મા ડુંગર ૮
 વિમળશાનું માજી નામજ રાખ્યું, ટાળ્યા તનના તાપરે. મા ડુંગર ૯
 અંબાનો લાલજી ભગત તારો, અંબા વધારો માપરે. મા ડુંગર ૧૦

ગરબી.

રઘુપતીરામ રહેમાં રહેજેરે, એ રાગ.

- અંબામા આણંદ ઘેર આવેરે, બીજી બેનો તેડી લાવો. અં ૧૬.
લાવો કાળી કલ્યાણી માતરે, નમે થાયે દેખી સુખસાતારે;
મારી અંબામાના ગુણુ ગાતા, અંબા ૧
બાળા બહુચર તુળન બવાની, સાથે ત્રિપુરા સુંદરી આણીરે;
વાણી ગાયછે અંબામાની. અંબા. ૨
અલખેલી અન્નઠં સાથેરે, ગીરી મેરૂથી બેડી માથેરે;
આવી મંડપ તાળી લે લાયે. અંબા ૩
નવરાત્રી ખેલે માછરે, નવદુરગા થાયછે રાછરે;
બંધી શ્રદ્ધીમાં રહીજે ગાછ. અંબા ૪
ચંદી ચામુડા દેવીરે, સુરમુનીએ સરવે શેતીરે;
શ્રી બાળા બહુચર તેવી. અંબા ૫
ખલ્લાણી રૂદ્રાણી કરતારે, કલોલ કલ્યાણી કરતારે;
વધરનવી વારાહી વરતાં. અંબા ૬
અનપુરણા અન્નઠં ગાયેરે, પારવતી પુરણુ પાયેરે,
ત્રિપુરા તનમન સાએ. અંબા ૭
તારાં તોતળા તન ખોલીરે, જોગણી સહસ્ર સત દોલીરે;
વીનાઘડી વેણુજ ખોલી, અંબા ૮
ખોડીયાળ નવ કરે ખોદુરે, અંબામાનુ નામછે મોદુરે;
માના મંડપમાં આવી લોટું. અંબા. ૯
કરખેડીને ખોલો અંબારે, જાંબા માછને મન ગંબારે;
આવ્યો અંબાનો લાલજી રંબા. અંબા. ૧૦

ગરબી.

સુતા ઉઠી સુખ રીતથી સાહેલીરે. એ રાગ.

- આજ આનંદના દીન મા અંબાજીરે,
આ થયા સહુ જન લીન મા અંબાજીરે. ૧
આસો માસ ઉમંગ મા અંબાજીરે;
ગોગણીયો છે રંગમાં અંબાજીરે. ૨
પડવે ગરબા ગાય મા અંબાજીરે;
મંડપમાં સરવે જાય મા અંબાજીરે. ૩
ગરબો ધરીયો શીશ મા અંબાજીરે;
દીવો તધ્ધ તેપર દીધ માં અંબાજીરે. ૪

બાળા બહુચર કાળી મા અંબાજીરે;	
સાથે બેનેતે વાળી મા અંબાજીરે	૫
તુળબ સાથે સહુ આવી મા અંબાજીરે;	
ચોસઠ દેવીઓ લાવીમા અંબાજીરે.	૬
સીંગાસન ઉઠી આવી મા અંબાજીરે,	
અગ્રમ વેહેરામ લાવ્યા મા અંબાજીરે.	૭
કરે કુહીના તાન મા અંબાજીરે;	
બુલેછે સહુ મધુપાન મા અંબાજીરે.	૮
ચાચર ગરબા ગાય મા અંબાજીરે;	
પાત્રવ એક એકના સાય મા અંબાજીરે.	૯
અંબોડા લે વાંકી વળી મા અંબાજીરે;	
એક એક પર નયે ઢળી મા અંબાજીરે.	૧૦
એવી રચના નેવા મળ્યા મા અંબાજીરે;	
સહુ સ્વર્ગ થકી દેવો વળ્યા મા અંબાજીરે.	૧૧
વિમાનથી વરસે કુલ મા અંબાજીરે;	
કો નથી બોવન તે તુલ્ય મા અંબાજીરે.	૧૨
બોલાવ્યા વિપ્ર સહુ જાત મા અંબાજીરે;	
હવન અષ્ટમી રાત મા અંબાજીરે.	૧૩
નવમીયે ધ્વજ જમાત મા અંબાજીરે.	
મળી જમે મોદીક દુધપાક મા અંબાજીરે.	૧૪
દસેમે દીધાં માન મા અંબાજીરે;	
વળાવ્યાં સહુને માનમાં અંબાજીરે.	૧૫
વળગી વળગીને જાય મા અંબાજીરે;	
વારણા લેછને પળાય મા અંબાજીરે.	૧૬
એમ સોળ સહસ્ત્ર દેવી ગમ મા અંબાજીરે,	
ઉઠો ઉઠો મુખથી કહો મા અંબાજીરે.	૧૭
આવ્યા સીંગાસન માજી મા અંબાજીરે;	
એઠા આસન રાજી થઇ મા અંબાજીરે.	૧૮
દેવ નમી સહુએ ગયા મા અંબાજીરે;	
આસન પોતે જઇ રહ્યાં મા અંબાજીરે.	૧૯
રૂડો છે શાવણ માસ મા અંબાજીરે;	
આવે જન રાખી આશ મા અંબાજીરે	૨૦

લાવે સંગ નારી નાત મા અંબાજીરે;	
સહુ ચઉદશ આવે રાત મા અંબાજીરે;	૨૧
કરે હવન મળી રાત મા અંબાજીરે;	
બાવે સહુ મળી જાત મા અંબાજીરે	૨૨
રહે ચાચર મળી રાત મા અંબાજીરે;	
નાચે કુદે એક નાત મા અંબાજીરે.	૨૩
નર નારી ચાચર ગામ મા અંબાજીરે;	
એક મને માજી સાય મા અંબાજીરે.	૨૪
રાખેછે મા સોભાગ્ય મા અંબાજીરે;	
સુખ સંપત આપે ભાગ્ય મા અંબાજીરે.	૨૫
ગાઉછું કારતક માસ મા અંબાજીરે;	
મોટી છે માની આશ મા અંબાજીરે.	૨૬
હું રહુ અમદાવાદ મા અંબાજીરે;	
એકાદશીએ કર્યો સાદ મા અંબાજીરે.	૨૭
નાગર બ્રાહ્મણ આ જાત મા અંબાજીરે;	
માથેછો માતને તાત મા અંબાજીરે;	૨૮
હુવો સધળે જોજોકાર મા અંબાજીરે;	
તાહારો સહુને આધાર. મા અંબાજીરે.	૨૯
રાખુહુ હરનીશ આસ મા અંબાજીરે;	
અંબાનો લાલ દાસ મા અંબાજીરે.	૩૦
સંવત ઓગણીઅડતરી મા અંબાજીરે;	
પુરીકરી કડી એકતરી મા અંબાજીરે.	૩૧

ગરબી.

લાવ લાવ સખી એક કાગળ લખીયે હરીનેરે. એ રાગ.

મુલ આરાસર છે ગામ શોભે સારરે.

રાખ જસવંત સીંગનું નામ, પ્રજાને પ્યારરે.

મણી આરસ ચાચર ચોક, રચના સારીરે;

વસે ભાવડાં રજપુત લોક, વણીક વેપારીરે.

વાવ્ય સરસ્વતીનું નીર સરોવર સમીપેરે;

દેવતાઓ તેને તીર, ઉભા દીપેરે.

એવી જુગતી જોતાં અનેક, મન લાગે મીઠુંરે;

ત્યાં અચરત મોડુ એક, નયણે દીઠુંરે.

- એક વીમળ શાવક જાત, પારે આવ્યોરે
પાસે ચારતો ગાયો માત; બહુ મન ભાવ્યોરે. ૫
- આપી માયે તેને નવનીધ, ભુપ બનાવ્યોરે;
હાથી ઘોડારે પ્યાદળ દીધ, વિદેશ પળાવ્યોરે, ૬
- જતી આવો તેની પાસ, અભિમાને ભરીયોરે;
માયે પુછ્યું આ કોન પ્રતાપ, વર આ વરીયોરે. ૭
- તેણે કહ્યું ગુરુ પ્રતાપ, માજી થયાં કોપેરે;
ગયાં આપુ માજી દધ શ્રાપ, વચન માનું લોપેરે. ૮
- દેરાં કીધાંતાં ત્રણસેને સાહ, અગની પ્રજાળીરે;
એવો કીધો માએ હાહ, પાછો લીધો પાળીરે. ૯
- એવાણી રાખવા આજ, દયા આવી માનેરે;
રાખ્યાંછે કેરાં પાંચ, સહુ જોવા જાયરે. ૧૦
- એવાં કામ કીધાંછે અપાર, પાર ના આવેરે;
સખાયે નહી કાંઈ સાર, પારો પુજાયરે. ૧૧
- તિથિ ચૈત્ર શ્રેણી પક્ષ, નાગરો ધાસેરે;
હોમ કરવાને છે લક્ષ; સાવણ માસેરે. ૧૨
- દાન પાંચ સુધી સહુ જન; ધી પય જમેરે;
મોટા હરખ ધરીને મન, રોજ રમેછેરે. ૧૩
- પુજે આવી અંબાયણ, માજી રીઝાવેરે;
આવે સરવે મળીને વર્ણ કોટશ્વર જાયરે. ૧૪
- કરે સ્નાન જમને ત્યાંહ, સરસ્વતી તીરે;
બવનાં તે પ્રાશ્રીત જાય, નીરમળ નીરે. ૧૫
- સહુ જાયછે લિંગળ દેવ, મળી જન ભેળારે;
જુવે હર્ષ કરી કેવી શેવ, થઈ જાય ઘેઘારે. ૧૬
- એવી જુક્તી જોવા ઉમેદ, ધરી મન લેશેરે;
જાતરાજુ કરીને મન, જઈ જોઈ કહેશેરે. ૧૭
- જોઈ વીમળસાનો મહેલ, સહુ જન વળીયારે;
તેનો થઈ ગયું હવે સહેલ, આવી માને મળીયારે. ૧૮
- વિસરામ કરીયે અજાઈ, માતછે મોટીરે;
એને નમીને જઈએ ભાઈ, એ નથી જોટીરે. ૧૯
- પછી આવો સરોવર પાળ, આચર જઈયેરે;
માજીછે દીનદયાળ. નમી જઈ રહીયેરે. ૨૦

મંડપ કરે ઉદમાટ, સાંઈ બકેછેરે;	
ચાચર રમેછે રાત, ઘણી મલકેછેરે.	૨૧
મળામાં વધેછે લાજ, મળેછે સાબાશીરે;	
એવા નાગર લોકો આજ, સહેરના વાશીરે.	૨૨
ચાચરમાં સુત ગણેશ, તારો દીસેરે;	
પહેરી વસ્ત્ર તમી રમે વેશ, એવા મન દીસેરે.	૨૩
શંભુ છે સનમુખ માત, તારી સામેરે;	
આવ રમવા નાગર જાત, ગાયે નર રામારે.	૨૪
આરાસુરી સમાચાર અત્ર, શ્વવળે ધરજેરે;	
દુઃખ દેહનાં તે સર્વત્ર, માજી હરજેરે,	૨૫
ઘણી નીદાથી બોલે ઢોક, દેખાડજે નીતીરે;	
એવા મુરખ મતીયા લોક, કરેછે અનીતીરે.	૨૬
હવે કહું છું જોડીને હાથ, અંબાને ગમવારે;	
મને રાખો ચરણમાં સાથ, મંડપ રમવારે.	૨૭
ધરો મોટો હરખ મન માંહે, નીચે પાળીરે;	
તજે જીર કરમ સહુ ત્યાંહી, નાખી દયો ટાળીરે.	૨૮
માટે મનમાં શેવો માત, નથી એ જુઠીરે;	
લઘ્યે ત્રિપુરેશ્વરીનું નામ, પ્રભાતે ઉઠીરે.	૨૯
પતી માત પીતાની શેવ, કોડે કરીયેરે;	
જોથી શકાદી સરવે દેવ મનમાં રીઝેરે.	૩૦
નરનારી મળીને ગાય, તાળી પાડીરે;	
અતરમાં અંગે સાદ્ય, રાખે મા વાડીરે.	૩૧
હર આરાધું અંતર માત, પુરણ પ્રીતેરે;	
દાસ અંબાના લાલ શીર, હાથ રાખો નીત્યેરે.	૩૨

ગરબી.

જો જુગદંબા, તારોરે ડંકોરે બધા દેશમાં;	
જાગો અંબા, ઉરાડો પાપીને પગની ઠેસમાં	૩૩
ના જસ તારો જુગજુગ લીધો, તે ત્રીભોવનમાં જસ કીધો;	
રણમાં રાક્ષસોને દંડ દીધો.	જો જુગદંબા. ૧
તે જુગતમાં સરવે જાયા, લે ઉદરમાં રાખી માયા;	
તારી દીસે જુગ અમર કાયા,	જો જુગદંબા. ૨
લે નીપાવ્યા સરવે દેવો, દાખલો વાસુદેવનો લેવો;	

- તે અષ્ટભુજ અમ્રત મેવો, ઓ જુગદંબા ૩
સુર શકાદીઓને તાર્યા, દુઃખ દેતા દેતોને વાર્યા;
પણ એકમાં શુંભનિશુંભ માર્યા. ઓ જુગદંબા. ૪
સુરથ વૈશની સભાળ લીધી, બેઠા હુતા વન ઋષી સિદ્ધિ;
ઋષી મારકંડ દેહ અમર કીધી. ઓ જુગદંબા. ૫
મહર્ષી મુતીયો મન રાખે, છે નિશ્ચે વેદ પુરાણ શાખે;
કરી છે ઉપમા જન મળી લાખે, ઓ જુગદંબા ૬
હરીહર કરે સ્તુતી બ્રહ્મા, રાખેછે બાવ દયા મનમાં;
સંકટ ભાગે છે તું વનમાં. ઓ જુગદંબા. ૭
તું એક અનેક દસ સહસ્ર નામે, તું દેશ દેશ હામે હામે,
સેવા ત્રિપુરા તે જસ પામે. ઓ જુગદંબા. ૮
ચાર જુગે નવ ખંડે મા વ્યાપી, તુને દેવે મળી જુગમાં થાપી;
તુને ના જાણે જો હોય પાપી. ઓ જુગદંબા. ૯
અવતાર દશેમાં તું પહેલી, બણ ગણ ગાયના તું ઘેલી;
પાંજી લાગે સહુને સહુલી. ઓ જુગદંબા. ૧૦
તું બાળ તરણ વૃદ્ધરૂપ દીસે, જોઈ જોઈ મનકુ માર દીસે;
અંબાના લાલને શ્રી શીશે, ઓ જુગદંબા. ૧૧
આવી સનમુખ રમીએ તારી, સહુ મર્યા ગાદ્યે નર નારી;
હાળી અંબા બહુચર છે પ્યારી. ઓ જુગદંબા ૧૨

ગરબી દેશી ફેર.

- કે સુંદર મુખકુ જોઈ નીરખુ, અંતર અંબા અંબા હરખુ. ૨૬.
કે રમખુમ કરતા મંડપ આવી કે ધૈર્યે કરીયે ઉલટ લાવી;
કે મનમાં અંબે તું બાવી. કે સુંદર. ૧
કે મુજરા માગ્ગિના કરવા, કે ધ્યાનજ માગ્ગિનું ધરવા;
કે શેવીયે સનખત્રપુર તરવા. કે સુંદર. ૩
કે વાગે તાલ અદંબાજો, કે નાટારંગ કર આજો;
કે સાથે ભેર સુંગળ વાજો, કે સુંદર. ૩
કે નાગર અટપટુ બહુ બોલે, કે નાવે કોઈ તેને તોલે;
કે આવી મંડપમાં ડોલે. કે સુંદર. ૪
કે આજો રંગીલી મોજા, કે તોલે નાવે સહુ જોયા;
કે સરવે દુઃખ ચાચર ખોયા. કે સુંદર. ૫
કે બહુચર અંબા બાળા સાથે, કે વિશ્વમાં વશીયાંછો માથે;
કે તીપાવી અણી સકળ હાથે. કે સુંદર. ૬

કે વળતાં નમન કરી જઈયે, કે અંબા અંબા મુખ કહીયે;
 કે બાઝાની વાંણી મન લઈયે, કે સુંદર. ૭
 કે મોહી જોઈ રજા મુખડુ, કે સુંદરી આપોછો મુખડુ;
 કે ટાળો જનમતાણુ દુઃખડુ, કે સુંદર. ૮

ગરબી.

કામણ દીસેછે અલખેલા, તારી આંખમારે એ રાગ.
 હું આરાધુ કરજોડી શ્રી ત્રિપુરેશ્વરીરે, લલીતા શીર ધરીરે. ટેક.
 શ્વેતગીરી મા વાસ તમારો, શઠાદિના દુઃખ નીવારો;
 બડાસુરને માર્યો છે, ત્રિશુળ ધરીરે. હું આરાધુ. ૧
 બેદ વીરચી પાર ન પામ્યા, શિવ સનકાદીક દુઃખ વિરામ્યા;
 વિઘાતરીયો આવી ઉભી ત્યાં ખરીરે. હું આરાધુ ૨
 ચંડી રૂપ થઈને બેઠાં, રાજ્ય વૈશના તનમાં પેઠાં;
 મારકંડ મુનીવર આરાધી મન કરીરે. હું આરાધુ ૩
 આરાસુર આવી ખીરાંજ્યા, સહુ સેવકના મનમાં છાંજ્યા;
 મોગણી આવીને ગાયછે મન ધરીરે. હું આરાધુ. ૪
 પાવાધડમાં કાળી બેઠાં, પતાઈ રાજ્યએ રણ દીઠાં;
 ચહ્લુ રાજ્યની વહારે માતું ચડીરે. હું આરાધુ. ૫
 આઈ અદ્ભુત મુખ દે છે, શરણાંગતના દુઃખ હરોછો;
 દક્ષણમાં સીંગાસન ઉપર તું સુંદરીરે. હું આરાધુ. ૬
 બહુચર બાળા રૂપે સોબે, સુવાળમાં જાવા મન લોભે;
 સાચુ સમરણ વલ્લભને શીર બહુચરીરે. હું આરાધુ. ૭
 ચારે દીશાયે આપ ખીરાંજે, શેવકને શરણે મા ધાંજે;
 તણુ લોકના તાપ સમાવ્યા ધશ્વરીરે. હું આરાધુ ૮
 સાગરમાંથી વિખજ કાડ્યું, અસુરોનું મન જુદું પાડ્યું;
 પાણુ વિખ અસુરને અમરેશ્વરીરે. હું આરાધુ, ૯
 ચંડમુંડને નાખ્યા ચોળી, રક્તખીજને નાખ્યા રોળી;
 શુંભ નિશુભને માર્યા તેં સહઅશ્વરીરે, હું આરાધુ. ૧૦
 મહિસાસુરનું શીશ ઉડાવ્યું ધુમ્રલોચનનું અંગ રખડાવ્યું;
 ત્રત્ય લોકમાં આવીછે કમજેશ્વરીરે. હું આરાધુ. ૧૧
 સતજુગ હાપર ત્રેતા યુગમાં, કળજુગ માંહે રજાછો રંગમાં;
 ભુમીપર શરણાંગત તું જુગદેશ્વરીરે. હું આરાધુ, ૧૨
 નવદુરગાનું નામજ પ્યાર, જોગેશ્વરે જોગ ધ્યાને ધાર્યું.
 નારાયણી નવદુર્ગા દીન પુણેશ્વરીરે. હું આરાધુ. ૧૩

અસાડ આસો માહા અછતરમાં, અંકુરા રોપેછે ધરમાં;
કુમકુમ અક્ષત થાળ ધરી આરતી કરીરે. હું આરાધુ. ૧૪
પુરુષધરી મા પુરણ કરીને, નકતમ મેવાથી થાળ ધરીને,
અંબાને લાલાએ ત્રસજ કરીરે. હું આરાધુ. ૧૫

ગરબી.

આ અવસર આવોની માજી અંગમાંરે, રાખો રંગમાંરે. રેક.
શકાદીને શરણે ચાલ્યાં, મારકંડને મન મહાલ્યાં;
બ્રહ્માણી રૂદ્રાણી વૈદ્રવી સંગમાંરે. આ અવ. ૧
મહિપાસુર ધાધ માર્યા તે, શુભ નિશુભ સરખા હાર્યા તે;
રક્તખીજ રણ ચંડ મુંડ હણ્યા રંગમાંરે. આ અવ. ૨
વાર ન લાગે વહારે આવો પુરણ પ્રેમ ધરી હેત લાવો;
તારા નામથી સહુ જન રહે, ઉમંગમાંરે. આ અવ. ૩
અમતે દુઃખજ સાને દોછો, અવળાં યદ્ય શું કરવા રહોછો;
કળજુગમાં કો નહી માને, અભીમાનમાંરે. આ અવ. ૪
આ અવસર હવે સાલ્ય કરોને. દેહ તણાં અતી પાપ હરોને;
નિશ્ચે તાર નામ સમરીયે મનમાંરે. આ અવ. ૫
અટપટુ બોલે નાગરી નાતો, કરશે મનમાં તારી વાતો;
લાડ લડાવા પડસે તારે હમનેરે. આ અવ. ૬
શાવણ કેરો માસજ આવે, મન ગમતાં ભોજન કરાવે;
ભાવ ધરીને રાખીછે મા અંગમાંરે. આ અવ. ૭
કાલો ઘેસો યદ્યને ગાયે અભીમાનીઓ આંધળા થાએ;
આરાસુરમાં માયે, બોલો સંગમાંરે. આ અવ. ૮

પદ.

નારાયની નવરાત્રી ખેલે, સનખત્રપુરણી રાણીરે, એ રાગ.
નારાયણી નવરાત્રી રમવા, જમવા સરવે આવોરે. રેક.
કાળી કલ્યાણી કમળા કાળી, કામેધરીને બોલાવોરે;
આમુંડા અંપકવરણી મા. ચંદીને આમખાવોરે. ના. ૧
બાળા બહુચર તુળજ અંબા, નવદુરમાને લાવોરે;
ઓસઠ જોગણી આરદીશાથી, બેનોને તોડાઓરે. ના. ૨
પ્રાતસ મધ્યાન સાયંકાળે, દેવોને પુજજન કરાવોરે;
ત્રિવંણી જગ હીમ કળશમાં, પુરણ મદ ભરાવોરે. ના. ૩
કુમકુમ કેશર પુષ્પ અરગજ, હુપ દીપ પ્રગટાવોરે;
થાળ ભરી અમ્રત સહિતની, વિવિધ પ્રકાર ધરાવોરે, ના. ૪

ખાંઈ ખાંડું તીખું સરવે, પ્રેમ પ્રસાદ જમાવોરે;
 બેંક બરાસ સાથ કરતુરી, તાંબુલ મુખમા અપાવોરે. ના. ૫
 ત્રમ થઈ ઉડ્યાંછો સુંદરી, પારણાં કરી મન બાવોરે;
 પ્યાલણુ બોજનથી તમે ખુશી, મંડપ મંગળ ગવરાવોરે. ના. ૬
 શાવણુ માસે કળ્યુ આદશે, ડુંગર હરશે ચગવોરે;
 અમર દેવ આરાસુર રાખી, ડંકા વિશ્વ વગડવોરે. ના. ૭
 રંગીતો રંગ મંડપ થાયે, મહોલેરે હાથ દેવરાવોરે;
 અંબ.ના લાલ નારી નર નાગર, ગરબા મળી ગવડવોરે. ના. ૮

છંદ.

માત ભવાંતી ભજ મન ભવમે, અકળ કળા તેરી;
 દરશણુ આવે સખ સુખ પાવે, સદ્ગુણ ફળે ફેરી. ૨૬,
 આદીતવારે આઘ અંબીકા, ધ્યાન ધરો મનમે;
 ચરણુ કમળ મુખ સુંદર દીસે, આશ રાખુ તનમે. માત. ૧
 શોભજવારે સનમુખ દેખો, શિવ શક્તિ ન્યારે;
 ભવદુઃખ ભંજન રિપુ અતિ ખંજન ઉતારે પારે. માત. ૨
 ભોમજવારે બે દુનીયામે, કયો દુર અંબે;
 બોળી ભવાંતી રાખો જવાની, નમતે કર લાંબે. માત. ૩
 બુધવારે માખુદ્ધિ દીજે, બાળક હું તેરા;
 બાંહી ઘડી મેં દવાર ખડાહું ફરતા મેં ફેરા, માત. ૪
 ગુરવારે ગુર પુરણુ ગિરિમે, બેઠા ગદા બીચમે;
 ભંડાસુરકા શીર ઉડાયા, સાહે કરી સુર જનને. માત. ૫
 શુકરવારે સાચી મૈયા, સનમુખ આવે ખડા;
 શેવક ચાચર આયા માજી, ચરણુ તોરે પડા માત. ૬
 શનીવાર મા સાત બખતમે, ચરણુ શીર નામું;
 મહંમાયા મુજ મેહેર કીજીએ, રિધિ સિધિ પામું. માત. ૭
 આઘ શક્તિ તું અંબા બહુચર જુગ જુગમાં ગાજે;
 અંબાજીના લાલ કાળીકા શીર સેવક છાજે. માત. ૮

દેશિ ફેર છંદ.

મહંમાયા મતવાલી અંબે ધ્યાન ધરો સખ મતવાલી;
 ચાર જુગ નવ ખંડમે વ્યાપી, ત્રિપુર સુંદરી શીર બાળી. ૨૬.
 અશાડ માસમે આઘ ધરવરી, આશપુરી હે જુગતમે;
 અષ્ટ ભુજ ધરી અસુર મારે, નવદુરગા નવરાત્રીમે. મંમાયા ૧
 શાવણુ માસમે સનમુખ સેવે, શિવ શક્તિ પુજન પ્યારે;
 સરસ્વતી સુંદરી સારણ; ઉપાસન કરતે જ્યારે. મંમાયા. ૨

ભાદ્ર માસે ભદ્રકાળીમા, ભુવનેશ્વરી ભવમે સાચી;
 ભાવ ધરે ભગવાન તાનમે, ઉનકુ સચરાચર રાચી. મંમાયા. ૩
 આસોમાસ અલગેલી માતા, ઘેરઘેર નવરાત્રી હોતી;
 નારાયણી નવ દીન હે ન્યારી, ઉદો ઉદો મુખશે કહેતી. મંમાયા ૪
 કારતક માસે કાળી કલ્યાણી, કળઝુગમે ત્રિશુલ ધરતી;
 ક્રમ સ્વરૂપે કંસને માર્યો, રક્ષણ કારણ તું કરતી. મંમાયા. ૫
 માગશર માસમે સિંહ વાહિની, મહિષાસુર અસુર માર્યા;
 માત તાતને બ્રાત ભગ્ની, હોકે સુર સખકુ તાર્યા, મંમાયા. ૬
 પોસ માસમાં પાવંતી કલિએ, રહિ હે શિવ શંકર અંગે;
 અનપુરણા પુરણ કરી પાળે બાળકકું રાખે સંગે. મંમાયા. ૭
 માદા માસમે મન અંબીકા, વસંત ખેતનકુ આદ્ય;
 ચૈત્ર માસે જોગણી મળી જોડણી, સાળુ પંચરંગી લાઇ; મંમાયા. ૮
 ફાગણ માસે હોળી ખેલે, સોળ સદસ્ય યોગણી ભેળી;
 ક્રમક્રમ કેસર અતર અરગમ, હરાડવાને થઇ ઘેલી મંમાયા ૯
 ચતુર માસમાં ચિંતા ટાળો, મા પાળો બાળક હું તેરા;
 એસા ન રાખો આદ્ય ભવાની, તારાવણ નહી હે મેરા. મંમાયા ૧૦
 વૈશાખ માસમે વહારે ચડીયે, કોળીગઆકા હે ધારા;
 અરજ સુનકે ચડિયે સિંહપે, કાળજ્યર દુઃખ કરે ન્યારા. મંમાયા ૧૧
 જ્યેષ્ઠ માસમે અરજ સુનકો, ખોકાર કરતા સખ કંગાળ;
 સાચ કરે હરે તાપ દેવકે, દુસરા દેવ હું આળપપાળ, મંમાયા. ૧૨
 પુરણ માસ પુરશોતમ કલિયે, પુરણ પ્રેમ ધરી પાળો;
 જ્યેષ્ઠે ખોત્રો બહુચર અંબા, બાલાજીના દીન રાજો મંમાયા ૧૩

દશીકેરછંદ.

તારી માયા કરી હમે ઘણા થયારે રાજ.

ઘણી વહાલી મેરી માત અંબે માતાજી. ૧૬

હું સનમુખ આવી ઉભો તારે હારે;

હવે નિભાવ કરવો અંબે બહુચર તારે.

૧

આ સકળ સભાઓ મળી ઉભી છે આજે;

આ ભુગળ તાલ પપ્પાજી જાંઝરો વાગે.

૨

હું રમજુમ કરતો આવ્યો સનમુખ માજી;

ઘણીવહાલી તારી ઘણી વાં

૩-૪

આ હરખી નીરખી રંગ મંડપમાં આવ્યા;

આ ચાચર આવી મળી રંગ મચાવ્યા.	૫
આ ગાન કરી હરખાયા સહુ સાથે;	
આ સેવકને અંબામા ખીરાંજો માથે.	૬
અમે મુંજરો કરીયે તારા આગળ માણ,	
ઘણી વાં તારી માં ઘણી વાં	૭-૮
આ સુંદર મુખડુ જોઈ મન મોહ લાગ્યો;	
તારા દરસણનો મને ચટકા અંગમાં વાગ્યો.	૯
આ અંગ ધરેણાં સાળુ મુગટ શીર છાંજો;	૧૦
પન ફરતી દુખડા હરતી ત્રિલોક ગાંજો.	
આ નાગર કરતા ગાનતાંન રસ જાણ;	
ઘણી વાલીં તારી ઘણી વાં	૧૧
દીન દીવાળીનો આજ થયો છે અમને;	
મુખ આપો શીર કર ધાપો મારો જમને.	૧૨
અમે રાજ રહીશું તો આવીશું પારે;	
આ તારી નર નાગર રહે તું આધારે.	૧૩
આ આંખડીયે નીહાજો અંબાલાલાજી;	
ઘણી વાલીં તારીં ઘણી વાલી.	૧૪

ગરબી દેશી ફેર છંદ.

નગર કરો નારાયણી અંજે, સેવકનું રાખોને મન.	
કાયા અમારી થરથર કંપે નમન કરીયે ઘો દરસન.	૧૬
અમારે તમારે પ્રીત પુરવની, જરાએ છે નથી કાચી;	
વેદ દેવ વદે સહુ વાણી સચરાચર જુગમે જાચી.	૧
સુર મુની ગાંધવ ગાનજ કરતા, મોહ માયા લાગી તારી;	
સાજી કરીને આઘ્યા અહિયાં, મહિર્પાયોને આધારી.	૨
સચરાચરસસારે માણ, આપ ખીરાંજોજો આસનકાયા. ડનજ. કાયા. ૪	
અમૃત નજરે ન્યાહાજો માણ, સેવકને રાખો રાજ;	
સુંદર મુખ આ અંગ અનોપમ, દીસેછે તાર માણ.	૫
આ કાયા કરમના દોશ અતી છે, દુર કરો રાજ ધધને;	
રાગ રંગ મંડપમાં રમીયે, સનમુખ મા તારા રહિને.	૬
મેહર કરો અંબા મારાપર, નથી મહેવાતું દુઃખ ઝાઝુ;	
નર નરે વ્યાધી વહી ગઈછે; તે દેખી હૈયે દાઝુ.	૭

- પાલવ તારો સાલો આવીને, મહેર કરો માતાજી મન. કાયા. ૮
- દીન દયા દયાળી કરોને, દીન દીવાળીનો કરીયે;
- સદાયરણુમાં આવી નમીએ, સેવકને સાતા ધરીયે, ૯
- પ્રેમ પ્રસાદ પૂરણુ આપો, અનપૂરણુ મા મહેર કરો;
- કરણુ સિંધુ કરણુ કરીને, સરણુમતને શીશ કરો. ૧૦
- ભાવ કુભાવે તમને શેવું, જુગ માજી તમે વશીયાં;
- જનમ જનમનાં પ્રાશિત ટાળી સીંગાસન બેશી હશીયાં. ૧૧
- રમજુમ કરતા તારા સામુ, સદાયરણુમાં રાખુ તન. કાયા.
- બુદ્ધિ બાળા બહુચરી તારી, શ્રી ત્રિપુરા કલ્યાણુ કરી; ૧૨
- ગૌરી ગાયત્રી મા ગાજે વિપ્ર જનોયે મુખ ધારી.
- વીશ્વંભરી વીશ્વ તારણુ અંબે, વારી વારી જનું વરણુગી; ૧૩
- નામર નજરે ન્યાહાજે તમને, હૃદય કમળમાં તું જગી.
- વિપ્ર વિશ્વંભરી રૂપે યદને, નરનારીનાં મન રાખ્યાં; ૧૪
- આચર ચોકે વશી રહીને, સેવકનાં દીલ માં દાખ્ય.
- તારા નામનો પ્રસાદ મા ઘો તનમન અંબાલાલને ધન. કાયા. ૧૫

રાગ બીલાવર.

હસીને બોલ્યારે હનુમાનજી એ રામ.

- શંકર ચરણુ શેવ્યા યજી, જોને ભવ દુઃખ વામે;
- પુરણુબદ્ધ પરમાતમા, અખીલ આનંદ પામે. શંકર ૧
- મારકુંડ સરખા મુની; તે શંકરપદ જાણે,
- ચૌદ કલ્પ આયુષ્ય કર્યું, જોને વેદ પ્રમાણે. શંકર. ૨
- વિસ્વામીત્રે વિવેકથી; શીવ દીક્ષારે લીધી,
- નાહારદ્ર મહીમા યજી, વળી શ્રદ્ધીરે કીધી. શંકર. ૩
- મોઘ મુનીરે અગસ્તજી, ને શંકર પદ ધ્વામે
- રતનાકર આચમન કર્યો, બ્યાસજી ગુણુ ગાયે. શંકર ૪
- રામચંદ્ર સરખા હરી, તેણે દીક્ષારે લીધી
- પણુ જોજ્યો પદ્મ પુરાણુમાં, શીવ ગીતારે કીધી. શંકર. ૫
- ભક્ત જનો આધારિયા, એવા શીવજી રામ;
- પણુ ઉમાઈશ પ્રતાપથી, મયો મુખેરે ગાય. શંકર. ૬

છંદ.

મહમાયા મુજ મેહેર કરો મા આશ રખુ જુગમે તેરી;

ગુલામ તેરી બંદગી કરતા, ધાધ આવો હરંદમ મેરી. ૨.

પ્રથમ હકીકત કહું હું માણ, અરજ અમારી કાને ધરો;
આમા બંદગી કરતા શેવક, ઉનકે શીર રખવાલ કરો;
એક નામ આધાર હે તેરા, જુગબાધમાં તું સાચી;
મેહેર કરી હે શકાદીકું, સનકાદી મુનીએ જાચી.

વાહારે ગઘતી રાજ વૈશકું, શુંબ નિશુંબ તે મારલીયા
ચંડ મુંડ ચકચુર કરકે ધુમ્ર લોચન સંહાર કીયા.

એસી હે તું જુગત જાનેતા, જુમ બધામાં તું લેહેરી. મહ. ૧

બાલુપનસે મેં ખ્યાલ રમતા, માણ જાચું હરદમ તુજકું
આયે સંકટ દુર નીવારો, દાલ રખો તેરી મુજકું;

ખાંલ અહેકી લાજ નિભાવો. એ મંગતા હરદમ માણ,
એતના મંગના હે હમારે, ઇસ દુનીયામે રખો રાણ;
સકળ સભામે રહ્યા હું આજે, સનમુખ માણ આયે ખડા.
કરમરી મા શીશ નમાવું હાથ જોડકે પાંઉ પડા;

દીક્ષ હમેરા તેરે ચરણે નીભાઈ લેના મેરી. મહ. ૨

કળજુગમે તું કાળી કલ્યાણી, ક્યા હમારી તુંમ શરણે
મહાદુઃખ ભંજન રીપુ અતિ ખંજન પારે પડાહે તુમ ચરણે

તું હે સાચી મંગળ રાચી, માયા મોહ મમતાં તેરી

સદા કલ્યાણી મનમે આણી, નાવે ચોરાશી ફેરી

અલ્પ શુદ્ધિ હે માણ હમારી, ક્યા જાતુ પદ બંધ કરી;

જાંડે ઘેલે છંદ બનાતે, આશ રખી હે ઘડી ઘડી;

નાગર નટખટ સદાહી ચહાને, ઉગતીહે તું ઉનકા વેરી. મહ. ૩

નાચત કુદત તાલ બજાવત, ચાચરમે કરતા ફેરી;

ઉદો ઉદો મુખસેં સખ બોલે, જેજે જે અંખે મેરી;

આતે જાતે બડી મજમે, ખાતે પીતે રમતેહે;

સકળ સભામે મજ ઉગતે, માણકું મનગમતે હું;

અરણ નમાવે જમીયતરામ હી, ઉનકું આધાર હે માણ;

ખુબલિ ફરતા રહે મગનમે, અંબાણકે લાલાણ,

બાગક તેરા ગાયે હરદમ, પુજા કરે માણ કરી.

મહ. ૪

ગરબી.

સનખલપુર સાચી મા બહુચરા એ રાગ.

આરાસુર રાણી મા અંબિકા, શેવક પ્રતિ પાળક વંદિકા;

સુનો ખરદ હમારા અંબિકા.

આરા. ટેક.

જાનું સરોવર ગાજતું, શરણાધરો નોખત વાજતું;

- માને શરણે આવે દુઃખ ત્યાં જતું. આરા. ૧
- માનો આચર ચોક રંગિયામણો, પારે આવેછે સહુ બ્રાહ્મણો;
વિપ્ર પાઠ વાંચે સહુ તમ તણો. આરા. ૨
- એક વિમળ વાણીયો આવીયો, માણ્યે સુત કરી પાળીયો;
તેને અદ્દમાં સિદ્ધિ આપીયો. આરા. ૩
- કરુણા કરીને નામ રાખીયું, દેશ વિદેશ પરવાસિયું;
નામ અંમર સ્થાપીયું. આરા. ૪
- નવખંડમાં બદે તમારે, કરો કામ શેવક મમ ધાર્યુરે;
તમે આપો પદારથ સારે. આરા. ૫
- ભાઉડાં કુકડાં આચર રમે, તેતો માણને અતિશે ગમે;
આવી નાગર અંબાને નમે. આરા. ૬
- રૂપ તાર અતિ માણ આપતું, સિંહાસનપર મન થોભતું;
સુત ચરણ જીવ માણ સોંપતું. આરા. ૭
- ધડીયાળીને ઘંટા વાગતા, સુણી નાદ અમુરો ભાગતા;
માણ જુગ સચરાચર જાગતા. આરા. ૮
- મોહ પામ્યા તારે રૂપે દેવતા, અખંડ આવી ચર્ણુ શેવતા;
કુલ તણી કરી વૃદ્ધી જતા, આરા. ૯
- માયો મહિષ ક્રોધે બળવાનરે, સિંહ ચડી કર્યું તેણે પાનરે;
તે થયો ગતી અતી મંદરે. આરા. ૧૦
- કર્યો પરાક્રમ માણ તેં ધણાં, રાખી નહીં તેમાં કાંઈ મણા;
આવી યોગણી ગામ લે વારણાં. આરા. ૧૧
- લજ બેઠી તું પાસે ગણપત્યરે; સામા સંજુ ભેરવ છે સત્યરે;
જાણે અનંધ સામી ગત્યરે. આરા. ૧૨
- બેઠા કાટશ્વર કૈલાશરે; ધરી ધ્યાન તમારી આશરે;
માત સરસ્વતી છે પાસરે. આરા. ૧૩
- ગુણ તારા ગાય છે સહુરે, એક જીભ્યાયે શું કહુરે;
માણતું નામ ચિતમાં લહુરે. આરા. ૧૪
- વિશ્વ વ્યાપી રહ્યું તુજ આશરે, જીવી અંબાકો એક મને સાહાશરે;
તેનાં કારણ સરવે થાશેરે. આરા. ૧૫
- રાખો અખંડ સોભાઅ જોડીરે, ખોડીયાળ મ કરશે ખોડીરે;
આવું દરખડતા પાયે દોડીરે. આરા. ૧૬
- વાંજ મેહણ ટાળજો માડીરે, કરો કુળમાં અમૃતવેલ વાડીરે;
ગાયે અંબાના લાલજ લાડીરે. આરા. ૧૭

ગરબી.

રમતણી હેલી, અંબા આને રંગ તણી હેલી. ટેક.
 તાળ પખાળ વેણા જંગ વાળે, વદીયે અંબા પેલીરે. અંબા આ. ૧
 યેયેકાર થાપ મદ માતા, લાજે અંબા વાહાલીરે. અંબા આ. ૨
 રમતુમ રંગ અતિ અંગ કરતા, હિમા સહુ પાળીરે. અંબા આ. ૩
 મુંદર મુખને બામણે જાણ્યે, રમતા રંગ રેલીરે. અંબા આ. ૪
 અંબીલ મુલાલ ઉગ્રવે લાલા, એક એકને ઠેલીરે. અંબા આ. ૫
 અંબાના લાલ વહાલ કરી રમતા, નારીગાવા ઘેલીરે. અંબા આ. ૬

લાજેકે વાહાલીરે, અંબામા લાજેકે વાહાલી. ટેક.
 સનમુખ સિંહાસનપર બેઠાં, અંબા બહુચર કાળીરે. અંબા. ૧
 જરકશી અંબર અંજે ધરેણાં, અતી બેડી ધાલીરે. અંબા. ૨
 ઉડીરે સીંહાસન પધાર્યાં, મદ મન થઇ લાલીરે. અંબા. ૩
 અંબા વેહેરાઇ ખોડીયાળ ભૈરવ, મણુપત નિહાળીરે. અંબા. ૪
 આચર જતર જુગ સહાચર. સર્વ રહ્યા ન્યાળીરે. અંબા. ૫
 અંબાનો લાલજી રંગ રંગીયો, રમતાં રહ્યા મા હાલીરે. અંબા ૬

અંબી અંબવાળીરે, અંબામા અંબી અંબવાળીરે. ટેક.
 આસો માસમાં અંબા રંબા, મળી સહુ નારીરે. અંબા. ૧
 એલીરે ધણે મદરે મહાલે, વાહાલે લાજે પ્યારીરે. અંબા. ૨
 એસદ જોમણી રંગબેર રમતાં, બનીઠણી સારીરે. અંબા. ૩
 આઠમ હવન બહુ કરાવે, ખાલણુ પુજવાથીરે. અંબા. ૪
 પારણાં પ્રેમ પ્રસાદે કરાવે, ખીર ચણા પારીરે. અંબા. ૫
 અંબાના લાલ વિજયા દશમીયે, ગાએ વાણી તારીરે. અંબા. ૬

બહુચરમા રંબા અંબા, આવો બહુચરમા રંબા. ટેક.
 નાચમણી નવ દહાડા બેલે, બેલે ઉઠો અંબા. અંબા. ૧
 કાળી કલ્યાણી તુળાળ બરાની, બાળા મન મંબા. અંબા. ૨
 ચોમણીયો મદમારે મળીને, આવી મંડપ રંબા. અંબા. ૩
 અંબી રજની રમતાં ગમતાં, બેશુ ચાચર હંબા. અંબા. ૪
 અમર મમર ઘોર ધણે, પાયે પડે લંબા, અંબા. ૫
 અમંડ બેડી અંબારેલાલની, રાખો અમંડ અંબા. અંબા ૬

ગરબી.

(અન્નમેલીરે અંબે માત જોવાને જઈયે એ રાગનીછે.)

શીવજી આવ્યારે બ્રાત, છે અંતરયામી;

દીનખંડુ દીનોનાથ. ઉમીયાનો સ્વામી.

ટેક.

જુવો જક્તની માંહે જાઝા પંથ તણો નહોં પારરે;

ધુતી ખાવા ધરમ કહીને; ઠગવાનો એ ઠાર.

ઉમીયા. ૧

આજ સુધી હતો અગ્નિયો, જાણી સધળી વાતરે;

શીવ વીના સરવે છે જુહુ, સાચો શીવ પ્રખ્યાત.

ઉમીયા. ૨

ધણા દીવસ મેં સોધી જોયું, તરક ખુદ્ધિ તત્વરે;

સદ્ગુર હજ કપાથી મુજને. સાચું મલીયું સત્ય.

ઉમીયા. ૩

હવે હું મનમાં નિર્યે સમજ્યો, સઉથી મોટા શીવરે,

અવર દેવને હુ નવ રાચું, સાચુ માનો જીવ.

ઉમીયા. ૪

સર્વ જક્ત ઉધારણુ કારણુ, મરણુ એને હાથેરે;

બોજો એ બક્તી આધીન છે, સદૃઝ સુતાનો નાથ.

ઉમીયા. ૫

આસંસારે જન્મ ધરીને, બજ્યા નહોં ત્રીપુરારીરે;

મોક્ષ મજે નહોં તેને કોઈ દીન, ઉતરે નહોં ભવપાર,

ઉમીયા. ૬

વારંવાર હું સહુને કહુંધુ, શીખામણુની વાતરે;

ભવ મોચન બોજોછે શંભુ વેદ વિશે વિખ્યાત.

ઉમીયા. ૭

કર જોડી કરે વિનતી, કપા કરો જગદીશરે;

લક્ષ્મીશંકર દાસ તમારો ચરણે ધરીને શીશ.

ઉમીયા. ૮

મહિના ગરબી દેશીફર.

અમાસે અંબામા આવો આશરે, શેવક દુઃખીયા તારા યામ અપારજો,

કેમ કરી જીવે આ પાપી પાસરે, અન્ય કરેથી સરે નહી કાંઈ સારજો

આમાસે. ટેક.

ચૈતર માસે ચંતા હમને યાયછે, મહા મારીના રોધે મન અકળાયજો;

તારે સરણે દેવો રહીને ગાયછે, તારે નામે પાતીક સધળાં પજાયજો. આ

વહશાખ માસે વાહારે રહીને સાચવો, સચરાચરતું નોધારા આધારજો;

જન્મ તણું સુખ થાયે માજી જાગવો, સુખી રાખો ગાઘએ ગુણ સંસાર.

જો આ માસે. ૧

જેઠ માસે ઠેઠ થકીરે આવીયે, સેવક જનને આવી ધારણુ આપજો;

દહત્ય ચરીને જોગણીયો સહુ લાવીયે, સમાવો રક્ષા કરીને તનના તાપ.

જો, આ. ૩

અષાઢ માસે આઠમ ધણવરી માતને, સાચે દીલથી સેવો નરને નારજો

મતીયા મત છાંડીને રાખો સાથને, એનાથી તો ઉતરશે ભવપારજ્ઞે આ. ૪
 રાવણ માસે અરજ અમારી લીજીએ, દેહતો પાપી પાવન તારે નામજ્ઞે;
 કાલાવાલા ગાઘ ચાચર રીજીયે, આતું તારે રમણીક મંડપ ઠામજ્ઞે આ. ૫
 ભાદર માસે બે સવળાનો ભાગીયે, ઝરમર ઝરમર મેહલા વરસે અપારજ્ઞે
 તારા નાગર શેવકને કામ લાગીયે, ના આવોતો કોઈ નાવે તારે દવારજ્ઞે.

આ. ૬

આસો માસો અરજ અમારી સાંભજો, ન જાણોતો જીવતર જાશે વેહજ્ઞે;
 મુટી ઘોતે હાવો માજી આંખજો, નવ દહાડા નવરાત્રીમાં શેહજ્ઞે. આ. ૭
 કારતક માસે કીંકરને કશળા કરો, કર શીરપર રાખોને અંખા માતજ્ઞે;
 અતી થયુછે અંગે દુઃખ માજી હરો, તમે છો માથે માત તાતને બ્રાતજ્ઞે.

આ. ૮

મંગશર માસે મન મળવા અકળાયરે, શું કરીયે હવે રાખો શેવકની લાજજ્ઞે
 શરમ નહી હવે માજી દેહ પીલાયરે, સકળ સહોદર રાખો થાયે રાજજ્ઞે. આ. ૯
 પોષ માસે પડપંચ માજી નવ કરો, કરશેતો કાલુ નામ તમારું લેસેજ્ઞે;
 મેહલું ખાશે માનવીના મનમાં ઠરો, નહીં ઠરોતો કરગરી મેહલું દેશેજ્ઞે.

આ. ૧૦

મોહા માસે મંગળ કરીયે માજી હવે, ઘણું કરગરીયે સકળ સહોદર સાથજ્ઞે;
 ભાવે કુભાવે ભજીએ મા તમને હમે, કીંકર ઉપર કશળા ઘો શીર હાથજ્ઞે.

આ. ૧૧

કાગણ માસે કશુવા ખેલો જોગણી, હોળી રૂપે માજી તમે પુજાઓજ્ઞે;
 રક્ષા કરવા આવે ફરતી જોગણી, રંગ ગુલાલે કેશર શીર ધરી લાવજ્ઞે.

આ. ૧૨

ફુરલુ માસે પુરણ ત્રમ થઈ તમે, અંખા કાળી બહુચર તુળજ્ઞ સાથજ્ઞે;
 બીજી બેહેનો આવો આશ ધરીયે અમે. ખાગક લાલને શીર રાખો હાથજ્ઞે.

આ. ૧૩

આ બાર માસે માજી જે મનમાં ધરે. દેહ તણાં દુઃખ માજી કાપશે આપજ્ઞે;
 ક્રોધગ્નીક ઉડીયું ટુટીયું માજીહરે, નિશ્ચે નાવેદેહ દુઃખ જીગનાં છાપજ્ઞે. આ. ૧૪

ગરબી.

નારાયણી નવરાત્રી રમવા, જમવા સરવે આવોરે
 કાળી કલ્યાણી કમળા કામી, કામેશ્વરીને બોલાવોરે;
 ચામુંડા અષ્ટક વરણી, મા ચાંડીને ઝોળાવોરે.
 બાળા બહુચર તુળજા દેવી, નવદુરગાને લાવોરે,

૨૬

નારા. ૧

થાળ સમે પુજન કરે દેવો, હરીહરી વેદ ભણાવોરે.	નારા. ૩
ગંગા જમનાં સરસ્વતીમાં. હિમ કળશ ભરાવોરે;	
કુમકુમ કેશર પુષ્પ અરગચા, ધુપ દીપ સળગાવોરે.	નારા. ૩
થાળ ભરી અમ્રત સાહીતની, વિવિધ પકવાન અપાવોરે;	
ખાંડ ખાટું તીખું સરવે, લાવું માછ ધરાવોરે.	નારા. ૪
ચોસઠ જોગણી ચારે દીશાથી, બેનોને તેડાવોરે;	
બેક બરાસે કસ્તુરી સાથે, તાંબુલ મુખ કરાવોરે.	નારા. ૫
ત્રસ થઇ ઉઠ્યાં છે માછ, પારણાં કરી મન ભાવોરે;	
બ્રાહ્મણ ભોજન કરે રાત્ર, મંડપ મંગળ ગાવોરે.	નારા. ૬
આરાસુરમાં આપ બિરાજે, ડુંગર માછ ચડાવોરે;	
અમર દેવ ત્યાં મૃતી કરેછે, દુનિયામાં ડંકા વગડાવોરે.	નારા. ૮
રંગીલો રંગ મંડપ થાએ, મહોલે હાથ દેવડાવોરે;	
નારી નર અંખાના લાલજી, સનમુખ ગરબા ગવડાવોરે.	નારા. ૮

રાગ ઓછવનો.

શીવ શંભુજી કરે દવાર, જોવાને જઇએરે;	
ત્યાંતો શોભા તણો નહી પાર, ઘણું શું કહીયેરે.	૧
કૈલાશમાં શીવરાય છેરે, પાસે છે ગણપત બાળ;	
અધે અંગે ઉમીયા રહેછે, જોની જટામાં ગંગાજી માત.	જો. ૨
અંગે નિભુતી અતી ઘણીરે, ફેડ માળાઓ અપાર;	
વાઘાંચર એને બેસવારે, પેચાં પીતાચર બહુ સાર,	જો. ૩
ત્રીનેત્ર બહુ શોભતારે, કુંડળનો જળકાર;	
તીલક તો શોભે ઘણારે, હીરા ઝળકે છે ખીંચાકાર.	જો. ૪
નદી તણું વાહન કંબુરે, તૃત્ય થાયછે બહુ પેર,	
ગાન તાન થાયે ઘણુંરે, વાગે તાલ મરદંગ છે ઠાર.	જો. ૫
મોરલીધર જોવા આપીયારે, સાથે ગોપીઓ અપાર;	
આવ્યા નારદ બ્રહ્મા સહીરે, શીવના મંદીરે થેઇ થેઇકાર.	જો. ૬
આવ્યા મુની ઋષિ દેવતારે, ત્યાંતો ભેદ ન જાણે કોય,	
સહુકો જોઇ વિરમે થયારે, એવી શોભા શીવની હોય.	જો. ૭
શીવશંકર માહારાજછે રે, સરવે તે દેવના દેવ;	
અખીત્ર ગુલાલ ઉડે ઘણારે, જોયી ખુશી થયાછે દેવ.	જો. ૮
દયો કહે શીવને ભજોરે, મોક્ષ લેવાને કાળ;	
શીવ ભક્તિ બહુ મેં કરીરે, મુને હરખ વાધ્યોછે અપાર.	જો. ૯

ગરબી.

જેમીંદ્રપણુરે શીવજી તમારૂં મેં જાણુંરે. રાગ.

આળા ત્રિપુર હું તમ મન માતુંરે, તમને છોડીને ખીજ કાને જાતુંરે. રાગ.
 રતન સીંહાસન આસન બેઠારે, તેજમાં ત્રિભોવનશશી રવી પેઠારે, આળા. ૧
 વેદ વીરચી વદેછે તારી વાણીરે, હરીહર નારદે મન નવ જાણીરે. આળા. ૨
 અકળ સ્વરૂપ અતીજ આપેરે, માજિનું વચન પદ કોઈ નહીં લોપેરે. આળા. ૩
 ઉદો ઉદો આવી યોગણીયો ગાયરે, કુલ તણી પ્રણી અતી બહુ થાયરે આળા. ૪
 ચાચર નાગર કરતા સહુ ગાનરે, આવે વરસ એકનીમે માજિ ઠામરે આળા. ૫
 શુભ નીશુભ અમર ધણા માર્યારે, દૈતોને મારી દેવોને તે તાર્યારે, આળા. ૬
 અમે ધરેણાં અમુલ્ય બહુ દીસેરે, દેવ પરદેશથી આવે સહુ હીસેરે. આળા. ૭
 કહ અમારાં સર્વે માજિ કાપેરે, કરૂણા કરી અંબાના લાલને સીધી આપેરે. ૮

ગરબી.

મોહ્યા મોહારે મહા મુની જન, સુંદર મુખ જોઇ. ૨૩
 સુંદરીનું સુંદર મુખ જોઇ, મોહ્યા મોહામુની દેવોરે;
 કુમકુમ અક્ષત પુષ્પજ લઈને, હાથે કરતાં શેવ. સુંદર. ૧
 કૃષ્ણ સ્વરૂપે મોહ પમાડ્યા, લઈ ત્રિલોકનું તત્ત્વરે;
 કંસને માર્યો મોહ પમાડી, ખરૂં તમારૂં સત્ત્વ. સુંદર. ૨
 બ્રહ્મ પુત્રી તુ થઇ બેઠી, પેડી કમંડળ માંહેરે,
 રૂપ પ્રકાશી દાસ હરાવી, પ્રથમ પુત્રાઈ ત્યાંહે. સુંદર. ૩
 શિવ દિવ્ય રૂપે થઇ બેઠા, આસન દ્રવજ વાળીરે;
 ભીષ્મી રૂપ પાર્વતી પ્રકાશીન, થી ગંગ શીર ખાળી. સુંદર. ૪
 ત્રણ દેવ ત્રણ રૂપ ધરીને, ત્રિગુણાત્મક કહેવાયરે;
 હસ અવતારે દેવ મળીને, કારજ તુ થડી થાય. સુંદર. ૫
 દેવ ઉગાર્યા દૈતને માર્યા, તાર્યા સકળ સંસારરે;
 અમર આદે દેવો પ્રજે, કોઇ ન પામ્યા પાર. સુંદર. ૬
 અકળકળા તારી જાણી નહી, મોહ્યા જેમી જત્નીયોરે;
 જંતર મતર તંતર કરે ત્રણ, કોઇ ન પામ્યા રતીયો. સુંદર. ૭
 મહન મતી અતી છે મા તારી, સહુને પીરપર છાજેરે,
 પરમ ધન તારી બધે ફરકે, દુનિયામાં ડંકા વાજે. સુંદર. ૮
 મોળી ભવાની ભાવ ધરીને મોહી રહ્યાં અખળા જનરે;
 અંબાના લાલજી તમને વળગ્યા, ઘો તન મનને ધન. સુંદર. ૯

ગરબી.

એકુળીયે લઇ ચાલોરે, હરી આધવરાજ હમને. એ રામ.

ધન ધન આજનો દીનરે, બહુચર માલ અમે. ટેક.
 ધન ધન આજનો દીન હમારે, ઓહવ મંગળ થયોરે. બહુચર. ૧
 આલી હમે મા ચાચર આવ્યા, લાવ્યાં બહુ વિધ પુનરે. બહુચર. ૨
 સુંદરી સોહાસનપર બેઠાં, દીઠુ અલોચીક રૂપરે. બહુચર. ૩
 સજ્યા સોળ સજ્જારરે પોતે, જોત્યો બજેછે પાસરે. બહુચર. ૪
 વદન તમારે જોઈ મોહ પામ્યા, નામ્યા કળીસુર દેવરે. બહુચર. ૫
 નામર નટખટ નૃત્ય કરેછે, હરેછે શેવાથી અધ પાપરે. બહુચર. ૬
 પુનન નિરાંજન થાળ કરેછે, આવી આરાસુર માંસરે. બહુચર. ૭
 આવણુ માસે સેવે સદાયે, કદીયે ના દે એ છેહરે, બહુચર. ૮
 ઘોળારે મદમાં વાસોરે વશીયાં, આગ્યા ચાચર માંસરે. બહુચર. ૯
 કૃષ્ણ ચતુર્દશી હશી ધશી આવ્યાં અધનિશાયે થાય હોમરે. બહુચર. ૧૦
 ધરમ ધન તારી ધરણી ફરકે, યરકે દુરીજન લોકરે. બહુચર. ૧૧
 સુંદર મુખ જોઈ પાસવે વળગ્યો, બાગક લાલો મા દાસરે. બહુચર. ૧૨

ગરબી

ગણાધિપતી પુન આશરણુ આપોરે. એ રાગ.
 હખીલી મૈયા અરજ કરુંછુ આજરે. ટેક.
 અરજ કરુંછુ આજે, શેવકને શીર ધાજે;
 માજિ તુ માયે બિરાજરે, હખીલી. ૧
 શેવકની આવો સાહે, સનમુખ આવી ધાએ,
 સકળ સભામાં ચાહેરે હખીલી. ૨
 અંતર અંખા આરાધો, એક ચીતે જપ સાધો;
 અમરને બેદ ન લાધ્યોરે. હખીલી. ૩
 મારકંડ ઉગારી લીધો, ભટજિને કવી કીધો;
 શીર હાથ મા તે દીધોરે. હખીલી. ૪
 શીવજિની બેઠાં સજે, કૈલાસમાં બેઠાં રંજે;
 સાથે જોન રાખ્યાં ગજેરે. હખીલી. ૫
 મૈયા મુજ સામુ ભાજો, કપાદ્રહી કરી ન્યાજો
 દાસને દયાથી પાજોરે. હખીલી. ૬
 સંસારમાં મુખ જાણી, પાપની પીલીછે ધાણી
 નિવારો દુઃખ દેહ આણીરે, હખીલી. ૭
 બાળા બહુચર કાળી આવો, નવલ નવદુર્ગા લાવો,
 ત્રિપુરા તનમન ધાઓરે. હખીલી. ૮
 સરવે સભામાં માતું, અબીમાન તાર લાતું,

- * પાયે નમી નમી સાહુરે, ઇખીલી. ૯
 પ્રેમે ભરી પાયે પડીયે. દેહ દુઃખથી મા સડીયે;
 સુખમાં કરે આ ધડીરે, ઇખીલી. ૧૦
 અકળ કળા છે માણ, જુગ ચાર રક્ષાં ગાણ,
 શેવક કરોને રાજીરે, ઇખીલી. ૧૧
 અંખાજનાલાલ મળી, ગાયે ગુણ વળી વળી;
 આઝ્યો દવે કાળ કળીરે, ઇખીલી. ૧૨

ગરખી દશી ફેર.

- યૈ રંગની હેલીરે, અંખા આજે ધધ રંગની હેલીરે. ટેક.
 તાલ પખાજ વેણા જંતવાજે, ગાજે દેવલ અપાર. અંખાઆજે. ૧
 અખીલ ગુલાલ ઉડાવે લાલા, વાહાલ કરી લમને. અંખાઆજે. ૨
 ચૈયૈકાર અપાર મા કરીયે, ધરીયે તાર ધ્યાન. અંખાઆજે. ૩
 મતખાલી મા તતખર ધધ, લાગે અતી વાહાલી. અંખાઆજે. ૪
 રમત જમત મા ગમત મધ કરેછે ધધ ઘેલીરે. અંખાઆજે. ૫
 સિંહાસન આસન પાન કસ્તી દુધ નાંખે ઠેલીરે. અંખાઆજે. ૬
 શોળ શણગાર સજી આઇ બેઠાં, જળહળ જોત પ્રકાસ. અંખાઆજે. ૭
 આજ હુવો રંગ જેકાર સંગમાં, ખાલો ફેરો ફેરે. અંખાઆજે. ૮

રાગ હોરી.

હોરીકે દીન અંખા આઇ ટેક.

- જગત જનુનીએ જનમ દીનો, પુજન કાજ બોલાઇ. મૈયા પુ.
 કુમ કુમ ચંદન અગર તગર ધુપ, અખીલી ગુલાલ ઉડાઇ;
 સાથે બાળા બેહેન બોલાઇ. હોરી. ૧
 સિંહાસનપર બેઠી અંબે, વેદ વીરંચી બણાઇ મૈયા વે.
 ગાંન તાંન જાંઝર ડહ બાજત, કેસર ગાગર સાઇ;
 એક એકપે દોડી આઇ. હોરી. ૨
 હોરી કે દીન ચાયર મંડપ, ચીર ચુંદડી સોહાઇ. મૈયા ચી.
 પાયે નેપુર અણુવટ વીંછુવા, અંગે ધરેણાં ધરાઇ;
 ઉમંગસે પાન પીલાઇ. હોરી. ૩
 દોડત ચાયર ચોસઠ જોગણી, દેવ સકળ મોહ આઇ. મૈયા દે.
 ફેરે પુદડી ફરતા ચાયરમે, ઉદો ઉદો મુખપાઇ;
 ખાની અંખાના લાલે ગાઇ. હોરી. ૪

શ્રી માહાદેવજીનું ભજન:

રાગ દાણલીલા.

(મારગ મુકોને કુંહું કાના ક્યારનીજે—એ રાગ.)

ઉમા કાંતને ભજ લે મન પ્રીતથી જો;

ભોજાનાથને ભજ લે મનપ્રીતથી જો.

આઘ સ્વરૂપ છે વિચારી જોને ચિતથી જો,

ઉમા. ૨૬

આ જન્મ ત્રીમુલ પાણી વીભુતીનો અંગ છે જો,

નંદીનું વાહન જટા માંહે શીવ ગંગ છે જો.

ઉમા. ૧

ભોજાનાથ ભવ કેરાં દુઃખડાં હરેજો;

પ્રસન્ન હોય તો તરણનો મેર પગમાં કરેજો.

ઉમા. ૨

બાણાસુરના પતી તેતો અખંડ રૂપ છે જો.

નિશ્ચય જાણુજો ત્રીભોવન ભુપ છે જો

ઉમા. ૩

કોટી અસુરને વરદાન હોતે આપીયાંજો;

નાગર નરસૈયાનાં દરીદ્ર શીવે કાપિયાંજો;

ઉમા. ૪

દાસ હરીભટના ભટ શંભુજી તણાજો;

શીવ ભક્તિ દેવ દયા કીર્તિત આણુજોજો.

ઉમા. ૫

હોરી.

ચાચર ખેલે હોરી, ખેલી શીર અંગા મોરી ચાચર.

૨૬.

ધોગણીયો સખ ધાઈ આઝે, આયે બહુચર મોરી. આ

આયોહી કાગણુ ધુમ મચાઈ, કેસર ગાગર ઘોરી;

લીયે સખ અંગપર ઘોરી, ચાચર ખેલે હોરી.

૧

આઈહે કાલી રંગ અંગ લાલી, સાથ ભવાની મોરી. મૈયા સા.

આયે સિદાસનપર ખેલી મધયા, આસ ધરે સખ તોરી;

હાથ ગુલાલકી ઝોરી, ચાચર ખેલે હોરી.

૨

આઈ તુળજા અષ્ટમુળહ, નેત્ર અમ્રત ઝરોરી. દેખો મૈયા

આયે દુષ્ટ સભામાં તોરે, પાગે નાંખે મધયા રોરી;

અરજ સખ કરે મન ગોરી, ચાચર ખેલે હોરી.

૩

શીર કંચનકી ગાગર ભારી, રંગહી ખોહોત ભરોરી. મૈયા

હાથલીયે સખ પીચકારી મૈયા, એકએકપે દોરી;

જુવે સખ દેવહી હોરી, ચાચર ખેલે હોરી.

૪

વેદ વીરચી ધ્યાન ધરતહે, મોહે સારી હર હોરી. મૈયા

ચરન કમળ પર ઝળત પોતે, બીજાઈ સારી અંગેરી;
મોહોપે સખ ડારીહે જોરી, ચાચર ખેલે હોરી. ૫

રંગ રંગીલી સખ અંગ બીજી, સારીચુંદડીયા બીજોરી. મૈયા.
અણુવટ વીધુવા પાયે બુધરિયાં, નાચે નૌતમ લેરિ.

આંખ બર રંગ બીજોરી, ચાચર ખેલે હોરી. ૬
હોરી કે દીન આનંદ પાયો, દરશણુદો માત મોરી. મૈયાદ.

આ સખ ખેલ મચ્યો ચાચરમે, ચરણુ ધરૂ શીશ તોરી;
કરણા કરો માત હમેરી, ચાચર ખેલે હોરી. ૭

સિંહાસનપર આપ ખીરાજો, સ્નાન કરી સખજોરી. મૈયા. સ્નાં.
પુનન કાળ સખ ધાધ આવે, પાર ન પાવે કાંધ;

રચા સંજ મોહી, ચાચર ખેલે હોરી. ૮

ગુણ માયે ઉમંગ નર નારી; ધ્યાન ધરે કરજોડી. મૈયાધ્યા.

સનમુખ આધ ગરયા સાવે, શક્ત રહે આશ તોરી;
અંખા કે લાલ વહાલ કરોરી, ચાચર ખેલે હોરી. ૯

હોરી.

શિવશંકર ખેલે હોરી, સંગ બેડી ઉમીયા ગોરી. ૨૬.

કામન આયો હે શિવશંકર, ઉમંગ બોહોત કરોરી. શીવઉ.

ધ્યાન ધરતહે વેદ વીરચી, આશ રમે મન દોરી;

જટાખીચ ગંગા ધયોરી, શીવશંકર. ૧

ચુવા ચુવા ચંદન ઓર અરમળ, કેસર ગાગર બરોરી. શીવકે.

બરી પીચકારી હાથ લીધેહે સનમુખ મૈયા દોરી;

ખેલત મન આપહી હોરી, શીવશંકર. ૨

અખીલ ગુલાલ ઉડતહે અંગે બહુત રૂંઢમાળા ધરોરી. શીવ.

ખાજત તાલ પખાજ ઝાંઝર ડક, ધંટા નાદ કરોરી;

પીયે સખ બાંમહી ધોરી શીવશંકર. ૩

આક ધંતુરા પીગે સખ સાજન, ગાવતે હોરી નારી. શીવ.

ડક હીડમડ સાથહી ખાજત, રીઝવત હે ત્રિપુરારી;

હડકેશ્વર હે શુભકારી. શિવ. ૪

એ સખ રંગ રચ્યો હે જંગલમે, સાથે ભુત મણુકી રોળા. શીવ.

એ સખ રંગ ગાવે મંદીરમે, સુણે પાડે તાળી;

એસા શિવ રોવો નિહાળી. શીવ. ૫

સુરીનર મુનીવીર ધ્યાન ધરતહે, તિન લોક શુભકારી. શીવ.

આશ ધરો સખ ઉરમે પાધ, હોરી મન રંજન પ્યારી;

અમધુત મંગળકારી. સીવ

૬

આશ ધરો ઉરમે મતવામે, શિવ શક્તિ પીતા માધ,
અંખાનો લાલ આનંદ ગુણ માવે, કૈલાસમે આનંદ કરાધ,
ઊર આશ રખીયે ધાધ. સીવ,

૭

મોક્ષ દિયતહે ધ્યાન ધરતકુ, શિવહે અમોઝીક બારી. સીવ.
આધી વ્યાધી દુર કરતહે, નિજ જન રહે મન ધારી,
જેજે બોલો શ્રી ત્રિપુરારી. સીવ.

૮

હોરી.

નારાયણી હોરી ખેલન આધ. ટેક.

કાગન આસો મધ્યા મોરી, ચાચર ધુમ મચાધ. દેખો મૈયા ચા.

સખ સખીયન મીલ સાથે બેઠે, સખ પટરાણી આધ;

અંખા સાથ દુર્ગા પાધ. નારાયણી.

૧

કાળીયાળા ત્રિપુર બહુચરી, વેહેરાધ પીતાંબરી લાધ, દેખો મૈયા વે.

છંદ્રાણી અનપુરણા આકે બેઠી, જ્વાળામુખી દેખપાધ;

કેસર સંગ ગાગર લાધ. નારાયણી.

૨

તારા આશ પુરી તુળજ બવાની બ્રહ્માણી રૂદ્રાણી પાધ. દેખો મૈયા બ્ર.

એક એકપે દોરી આયે, હાથ લીની પીચકારી;

એશી શખ ધુમ મચાધ. નારાયણી.

૩

ચંડી ચામુંડા રંનાદે દેખી, આધ લલીતા માધ. દેખો મૈયા આધ.

ત્રિપુર સુંદરી મનમે પાવત, સરસ્વતી સાથ બોલાધ;

આધ સખ ચાચર માધ. નારાયણી.

૪

પાન બરી પીચકારી મારો, એક હાથ ઝોરી લાધ. દેખો મૈયા;

અખીલ ગુલાલ ઉડાવત અંગપે, જોગણીયોકું બોલાધ;

આધ ખોડીયાળ અન્નધ. નારાયણી.

૫

બ્રહ્મા વેદ પઢે તોરે આમે, કાનડ બેન બન્નધ, દેખો સખ;

નારદ ગાંન કરે તોરે આમે, શંકર ધ્યાન ધરાધ,

ચોગણી સખ ધાધ આધ, નારાયણી.

૬

નવદુર્ગા હે મનમે પ્યારી, વિનતી કંઈ ઉર લાધ, દેખો મૈયા;

સિંહાસનપર જાકે બેઠી, ખડી રહી સખ માધ,

આઘાદી સખકુ પીળાધ. નારાયણી.

૭

એ સખ રંગ રચ્યો ચાચરમે, ઉદો ઉદો મન પાધ, દેખો મૈયા;

આય રખો નર નારી મનમે, શિવ શક્તિ પીતા માધ,

રહે શીરપે મા આધ. નારાયણી.

૮

સતયુગ દ્વાપર ત્રેતાયુગમાં, દેવોકુ દુઃખ પળાઈ, જીવોસહુ;
 ઉત્કા દુઃખ નીવારણ કરકે, દુષ્ટ અસુરકુ મરાઈ,
 અગ્નિ લોકે કલયુગ પાછ, નારાયણી. ૯
 આ સખ મૈયા હરનીશ ગાવું, એક દીન ચાચર આઈ જીવો સખએ;
 ત્રેતાગીરીમે આપ બિરાજે, મૃત્યુ લોક મે પાઈ,
 નાગરે સખ મન ગાઈ. નારાયણી. ૧૦
 એથી મધયા ચારો દીશામે, રક્ષા કરે બેઠાઈ, દેખો સખ રક્ષા;
 ભુમીપર સખ પ્રાણીહી શેવો આપ અનાઘહે માઈ,
 અંબાકુ લાલે વધાઈ. નારાયણી ૧૧

ગરબી.

સમરૂ સદા ભરપુર. એ રાગ.
 અમ ઘેર આવોને આજ, વાણી તારી પ્રેમે વહુરે મા ટેક.
 આરાસુર મા સુરપતી બેઠી, સુવાળ બહુચર મા,
 સિંહ કુડ કુડ ચડીરે મા, અમ ઘેર. ૧
 પાવામાં પાદશાઈ બીરાજે, દક્ષણમાં તુળાનય;
 વહારે વેલી વળી વળીરે મા, અમ ઘેર. ૨
 કરુણા કરી મા કષ્ટક કાપ્યાં, દેવોની રાખી લાજ;
 અસુરને રણ મારીરે મા, અમ ઘેર. ૩
 નમી અંબાને લાલજ વિનવે મા સહુને કરજે સાહય;
 ગાયે દાસ ચરણે પડીરે મા, અમ ઘેર.

ગરબી.

ગોકુળીયે લઈ ચાલોરે, હરી ઓઘવ રાજ હમને. એ રાગ.
 કુમ કુમ પગલે પધારોરે, અમ ઘેર આજ અંબે. ૮૬
 દીન દીવાળીનો આજ છે અંબે, પ્રેમધરીને પધારોરે. અમ. ૧
 કૃપા કરીને માજી કારજ કરવા, આવી મનમાં વિચારોરે. અમ ૨
 સકળ સાહેલીઓ સાહય કરીને. કુળ મંગળ સુધારોરે. અમ. ૩
 અંબાને બહુચર કાળી કલ્યાણી, અન્નપૂર્ણા ધારોરે. અમ. ૪
 નારાયણી નવ રજની મહાલી, દશમે દેવી બીરાજોરે. અમ. ૫
 કુમ કુમ કેસર અંબીલ ગુલાલે, અરમ્યા ઉડાવી રમાડોરે. અમ. ૬
 આનંદ ઓઘવ આજ હમારે, પારણા મહાલે બંધાવોરે. અમ. ૭
 બ્રહ્માને વિષ્ણુ શિવ સહુ પુજે, સકળ મળી તમ પારોરે. અમ. ૮
 વિપ્ર બોજન માજીકરોને આગણીએ, આથીશ દેવો પધારોરે. અ ૯

નાગર નવરા લોક નમેછે, પ્રતી પાલણુ પરવારેરે. અમ. ૧૦
અંબાને લાલ વહાલ કરી શેવો, સદ્ગુણ થાય જનમારેરે. અમ. ૧૧

ગરબી.

ધન અંબેમાત મોડી તું ભવાનીરે જુગમાં જાણી. ટેક.
માજી અશાડે આરાસુરમાં, માજી ખેઠાંછો ધોળાધઠમાં;
આચરમાં અંબાછો ભડમાં, ધન અં. ૧
માજી શાવણમાં સનમુખ આવે નારનારી નાગર સહુ ભાવે,
સંગતી થઇ સંગ તારો લાવે. ધન અં. ૨
માજી બાદરવે ભડ ગાળેછો, સિંગાસનપર ખીરાળેછો,
શેવકના શીરપર છાળેછો. ધન અં. ૩
માજી આસોએ તુ અલખેલી, ચોસઠ માંહી તુ બને ઘેલી;
ગાવા ગરબે થાય તુ પેલી. ધન અં. ૪
માજી કારતકે કાળજ ટાળેછો, તારા છઠ્યાએને ઉગારેછો;
તન મન અલખેલી પાળેછો. ધન અં. ૫
માજી માગશરે મળવા મન આંડું, વચે પાપતુ પડી પુંછે આડું;
મારી નાખો દુધતુ ધાડું. ધન અં. ૬
માજી પોસે પામરને પાળો, મારા વેરીએને મા ટાળો;
પુરવના પ્રાશ્વિત તમે બાળો. ધન અં. ૭
માજી માહે મન મળવા ચાહું, અંતરગત હૃદયમાં ચાહું;
માજી અમ્રત રસમાં હું નાહું, ધન અં. ૮
માજી ફાગણે ફાગ રમે બ્રજા, રમતે જોગણીયો કરે ચાળા;
ઉડાયે રંગ અતી મદ્યાલા, ધન અં. ૯
માજી ચઘતર ચીંતાથી ડરતા, માજી મતવાળા તુજથી ઠરતા;
માજી ઉઠો ઉઠો કરીને ફરતા. ધન અં. ૧૦
માજી વઘશાખે વહારે વળીયાં, મોહમાયા મુલકમાં ફળીયા,
નવખંડમાં દુઃખ તમથી ટળીયાં, ધન અં. ૧૧
માજી જોડે વેઠ હમે કરીયે, અવસાને આવી મા ઠરીયે;
માજી શેવકની વેઠ પુરણુ ભરીયે. ધન અં. ૧૨
પુરણુ માસે પુરણુ થઇને, અષ્ટમાસિદ્ધ નવનિધિ દઇને;
અંબાના લાલને જાઓ આશીશ દઇને. ધન અં. ૧૩

ગરબી રાગ કાફી.

વિકરાળ રૂપેરે, મહિપાસુર માર્યો; રાજ દેવ રૂપેરે મારકંડને તાર્યો. ટેક.

વિકરાળ યદ્ધ બંડાસુર આવ્યો, દેવોને અતિ દુખ દીધાં;
 ઈંદ્રાસન ઉપર જઈ બેઠો નારદે ક્રમજ કીધાં;
 બંડો બમાવ્યોરે, બાળા વેશે અસુર માર્યો. વિકરાળ. ૧

રાજ વૈસ્ય વરજ આવ્યો, દીન દયાળી માત;
 મેઘા ઋષીને બ્યારે આશ્રમ ગયા હતા, દુઃખની સુણી વાત;
 અંખામા ઉપાશીરે, રાજ વૈસ્યને તાર્યો. વિકરાળ. ૨

મહરષિ મુનીએ તેમજ કીધું, જગદંબાનું આજ;
 ચંડમુડ રક્ત ખીજતે રોળ્યા, સજી આયુષ સહુ સાજ;
 શુભનિશુભ માર્યોરે, જગ વિશ્વ બધા પાળ્યા વિકરાળ. ૩

મહિષ મારી આરાસુર આવ્યાં, મેતાગીરી તજી માય;
 ખઠ્ઠા વિજય શીવજી પાળ્યા, યોગણી ગરબા ગાય;
 મંડપ માંહે ગાતારે, બાળક લાલજી તારો. વિકરાળ ૪

વિપત્તીનો વિલાપ.

આવ્યને વેહેલીરે અંખા તું આવ્યને વેહેલી. એ રામ.
 શરણ આવ્યોરે માજી હું શરણ આવ્યો, કપા કરો પરમેશ્વરી હું શરણ
 આવ્યો અપરાધ મારો ક્ષમા કરો માજી શરણ આવ્યો;
 દુઃખ દાવાદળ સહુનેમયા શરણ આવ્યો. રેક.
 અમદાવાદથી આલી આવ્યાં, આવ્યાં નદીની તીર;
 નિસાન મળ્યા તારૂં દરેકે, આવ્યાં સર્વે ધીર. મા. ૬ અ. ૧

સંવત ઓમણીસ ઓતરીમાં, રૂડો શાયણ માસ;
 કૃષ્ણત અહમી બુધવાર સારો, માજીની રાખી આજ મા. ૬ અ. ૨

સામરતીરથી સંમજ આવ્યો આવ્યો કુંડશણ ગામ;
 મુખ સાતાથી સરવે આવ્યા, ધરી મેયા તાહારી હામ. મા. ૬ અ. ૩

આછી આછી વહી ધાય, સંગ બહુ અકળાય.
 રાણસા ગામની વાટ અધ્યે, પાણી અતીસી બરાય. મા. ૬ અ. ૪

આકુળ વ્યાકુળ ધાય સરવે, ઉતારો પાણી પાર;
 મરાડા પછી કુકરવાડુ, તે ગામમાં પાણી અપાર. મા. ૬ અ. ૫

આ દુઃખનો માજી પાર નહિને, ધાઓ અંખા માત;
 ઉભો ઉભો સંગ અરજ કરેછે, સુજ નહિ કાંઈ વાત મા. ૬ અ. ૬

અપાર વહી ધાય રણમાં, વાહારે આવો નિજ માય;
 પ્રાપ્તિ સર્વે પ્રભે કરો, આ દુઃખ નવ ખમાય. મા. ૬ અ. ૭

ત્યાંથી આત્મા આવ્યાં માજી, ગામ કડા સુખ સાર;

બેડીછે મહમાયા પોતે, ક્ષમા કરો આ વાર. મા. ક. અ. ૮
 આશા પુરેછે માણ પોતે, પારણાં બંધાવે દાર,
 અદ્ભુત મૈયા સ્વરૂપ તાર, મેં જોયું પ્રત્યક્ષ સાર. મા. ક. અ. ૯
 વીસનગરને વડનગર, વચ્ચે છે ચુંબર ગામ;
 ત્રણે ગામનું પાણી એકઠું, સુજે નહી કાંઈ હામ. મા. ક. અ. ૧૦
 કષ્ટશાશ વામ્ની શંકર બેઠા, હટકમણી શુભ સાર;
 નાગરોનો ઇંટ પોતે ઉતર્યા મેઘની પાર. મા. ક. અ. ૧૧
 અરજ સુણી શંકરજીએ, દુઃખ રાખ્યાં પોતે પાસ;
 દાસ ઉપર દયા રાખી, સહુએ ધરી એની આશ. મા. ક. અ. ૧૨
 માહાદેવજીએ આગા આપી, સુખી થયા સહ જન;
 અરજ સુણી વહારે આવ્યાં, થયા ખુશી રાત દીન. મા. ક. અ. ૧૩
 વડનમસ્ત્રી આઘ્યા સરવે, માણ સરણે જાય;
 મહમાયાએ દુઃખ નિવાર્યું, સુખી કર આ કાય. મા. ક. અ. ૧૪
 કપાસીંધુ કપા કીજે, આવું કંઈ ન દેશે કાય,
 આશપ્રેરો આ નાગરી નાતને, સહુ આવી નમે પાય. મા. ક. અ. ૧૫
 દાંતા મધ્યે રાણો જાજે, દારે સહુએ જાય;
 રાણાજીએ બહુ દુઃખજ દીધું, સંગ સહુ અકળાય મા. ક. અ. ૧૬
 આખો દીવસ વહી ગયોને, જુખ્યો રહ્યો સહુ સંધ;
 ક્રમ પક્ષની ચતુર્દશીએ, યર્ષ ગયા સહુ પતંગ મા. ક. અ. ૧૭
 હવન કરવો માણ કરો, સનમુખ જામને ત્યાંહ;
 ઉદાશ થયા સર્વે સજન, મન ઉતરી અંબા ત્યાંહ. મા. ક. અ. ૧૮
 દાંતાથી ઉચકીને લીધો, જ્યાં બેઠી અંબે માત;
 સંગ પેહેલા માયે દરશણુ દીધાં, ઉમંગ અંગ ન માય. મા. ક. અ. ૧૯
 પાતીક સર્વે ટાળી નાખી, હવન કરાવ્યાં રાત;
 અડધી રાતની નોખત વાગી, સંગ આવ્યો સહુ જાત. મા. ક. અ. ૨૦
 પ્રાતસકાળે પુજન કીધું, ઉમંગ ઉર ન માય;
 જુખ તરસ નીંદા ત્યાગી, સાંજ સવાર થાજો થાય. મા. ક. અ. ૨૧
 આરાસુરમાં અંબા ખીરાજે, પુરવછો મહાકાળી;
 દાસ માતા અદ્ભુત, સુવાળ બહુચર બાળી. મા. ક. અ. ૨૨
 ગેઢેર કરી મહમાયાએ, ત્યાં આચર મધ્યે ગાય;
 ઉદો ઉદો મુખ ઓચરે, નાચે કુદે ગાન તાન થાય મા. ક. અ. ૨૩
 હેલીવાર ઉગારી લીધા, કપા કરીને માય;
 બવોબવ હું પારે આવું, જ્યાં સુધી રહે આ કાય. મા. ક. અ. ૨૪

ચાચર મધ્યે આપ ખીરાજો, દક્ષણમાં ખોડીયાળો,
 વામાંગે ગણપતી ખીરાજો, શીવ સામા બટુક્યાળ. મા. ક. અપ. ૨૫
 માનસરોવર તીરે બેઠી, વડીલ અગ્રમ માત;
 આશ પુરેછે શેવક જનની, કોટશ્વર કૈલાશ. મા. ક. અપ. ૨૬
 સરસ્વતી તીરે માણ આવેછે સહુ દેવ,
 બ્રહ્માદી દંદ્રાદી સરવે, કરેછે માની શેવ. મા. ક. અપ. ૨૭
 ચારે જુગે આપ ખીરાજો, શેવક જન પ્રતીપાળ;
 ધ્યાનાગઢથી ચાલી આવ્યાં, દ્વાથુ ના લાખી વાર. મા. ક. અ. ૨૮
 કાસો ઘેસો થઇરે ગાવું, પાળો અંબે માત;
 અરજ સુણો આ ધડીયે, સાંભળો દુઃખની વાત. મા. ક. અ. ૨૯
 ન્યાહાળોને નીજ દાસ આવી; પાલવ તારો સાય;
 એકવાર હું અરજ કરુંછું, નર નારી સરવે ગાય. મા. ક. અ. ૩૦
 અરણા ઝોળી સાડી ખીરાજો, કરેછે અમરત કાય;
 એ માણ જનમ ધરી જન, એક વાર જાતે જાત. મા. ક. અ. ૩૧
 ઉદો ઉદો મન ઝોચરીને, ધરંછું તારી આશ;
 નાગર સહુજન અરજ કરેછે, બાલાને રેહેજો સહાય મા. ક. અ. ૩૨
 બટજીએ કરણા નવ કીધી, અરજ સુણી નહી મન;
 આકુળ વ્યાકુળ થાય સરવે, શીર બેઠી અંબા તન. મા. ક. અ. ૩૩
 એક વાર સહુ જન મન, બોલો જે અંબે માત;
 ત્રીપુર સુંદરી મનમાં ગાજો, અખંડ રાખો આજ્ઞાત. મા. ક. અ. ૩૪

વસંતતિલકા છંદ.

પ્રણામ.

શ્રી અબ્બીકા શીરા ધર અરણો તમારે;
 બાળા ભવાની બજવા ઉરમાં હમારે;
 નીત્ય ભજુ હરનીશા સમયે હું નામ;
 શ્રી ચક્ર ખીંદુ ત્રીપુરેશ્વરીને પ્રણામ. ૧
 કાળી કપાળી કરણા કરજો તુ આજો;
 અછી વીશે અતી કર્યા વીધનો પરાજો;
 કલ્યાણ થાય જગમાં અતી હર્ષ કામ. શ્રી ચ. ૨
 કામેશ્વરી તું પિલા કમલાજ ધાત્રી,
 સિદ્ધેશ્વરી શિવ દુતી લક્ષીતા છે માત્રી;
 પામુ પરાત્પર પદે અતી હું વિરામ. શ્રી ચ. ૩
 ચંડી નમી અરણ આ નવદુરગાને,

જ્યાળામુખીજ સચરાચરે મારે ધ્યાને;
 તારા સદા સરસ્વતી સતી સર્વ હામ. શ્રી ચ. ૪
 સિંહાસને પુરણ આ પદવી પ્રમાણું,
 પાદાર વિંદ કરી સત્ય હું ચિત્ત આણું;
 હેવિ ગિરેશ ત્રિપુરેશ્વરી આત્મરાંમ. શ્રી ચ. ૫
 સાનિદ્ય સત્ય વદિયા પરીવ્રજદેવ,
 શકાદિ આધ કરતા હરનીશ શેવ;
 પ્રાણી પશુ કરગરી ધરી રહેજ હામ. શ્રી ચ. ૬
 સર્વે રથજે વશિ રહ્યા જગદંબ આજે,
 ત્રિલોક પાલણુ કરી જગમાં ગિરાજે;
 બકતોનું પાલણુ કરો અતી સર્વ હામ. શ્રી ચ. ૭
 સંસારમાં સકળ મગળ કાર્ય થાય,
 સંકટ વિદ્ય ભય દુઃખ સમસ્ત જાય;
 રાખુ નિરંતર ચિતે બહુ તારી હામ. શ્રી ચ. ૮
 સંધ્યા સમે જપ જપે ધરી મૂખ પાઠે,
 આસાજીએ સ્તુતી કરી બણી શ્લોક આડે;
 અંતે મળે સમિપ મુક્તિ તાણુંજ હામ. શ્રી ચ. ૯

ધ્યાન.

અંબા ન બણી બગતી અતિસે તમારી,
 તારા વના જડ છે દેહ મિથ્યા હમારી;
 હેવી પરાત્પર વિશાળ છે શક્તી માને,
 માતા પીતા શ્રી જગદંબ ધરીએજ ધ્યાને. ૧
 જે પૂર્ણ હશ્વરી ખરી નિજ શક્તિ યોગે,
 ઉત્પન્ન વિશ્વ કરી તું થકી છે વિયોગે;
 દેવો તણી ગતિ મતિ ખરીછેજ માને. માતા. ૨
 જેના મહાન મહીમા નહી કોઈ પામ્યા;
 ઉત્સા કરી ઋષી મુની મનથી વીરામ્યા,
 જેને બળે પરમ તત્વ રહુંજ છાને. માતા. ૩
 હો નીત્ય મુક્ત અતી સુદ્ધ વીરુધ માતા;
 સર્વેથી પાર પરીપૂર્ણ હમેજ થાતા,
 જેને અનેક રચનાર રચીછેજ પાને. માતા. ૪
 દેહો તની કતી તમે સધળા નીહાળો;
 સત્યે રહી પ્રથક શ્રદ્ધી સમસ્ત પાળો,

આ સર્વ દેવ સરજ્યા કરી ભાવનાને.	માતા. ૫
તુ સર્વ માતૃ અવીકાર અનાદી દેવી,	
શક્તી દેવ મળીને તમનેજ શેવી;	
માયેજ દૈત મહીશાસુર રાંન રાંને.	માતા. ૬
સ્વર્ગાપ વર્ગ સુખ સન્મતી શાન્તિ દાતા,	
આ અત્ય લોક મહીછો અતી સત્ય ત્રાતા;	
શરણાંગતો પ્રતી કરો કરુણા કૃપાને.	માતા. ૭
ભગ્નોનું કાર્ય કરવા અતી શીઘ્ર થાઓ,	
વંદી કરે સ્મરણ હુ ઉર ભાવ લાઓ;	
આધાર આશ્રય કૃપા નીધી સત્ય દાંને.	માતા. ૮
એકાગ્ર ચીત્ત થકી ધ્યાન ધરે હું તારે,	
કલ્યાણ મંગળ કરો સધળું હમારે;	
પાઓ પડી કરગરે અતી આવશાને.	માતા. ૯
પુરાં કરો હવે તમે સુખ સર્વ કામ,	
સાધાંગ માતૃ તમને કરીએ પ્રણામ;	
માગુ હમાજ શીર રહો બાલાજી ધ્યાને.	માતા. ૧૦

વસંતતિલકા છંદ.

શ્રી માતા હાથર દીસે જગતનીવાસ;	
પાદરવીંદ નમુ દેવી તને હું દાસ,	
નીત્ય નીરંતર કરે સ્તુતી પ્રાર્થનાઓ;	
શ્રી અંબીકા જગ વીશેજ પ્રસન્ન થાઓ,	૧
તારા અપાર મહીમા નહી કોઇ પામે,	
વાણ્ણી સહીત મન વેગે સહુ વીરામે;	
તારા અભેદ પટમાં નહી કલ્પનાઓ.	શ્રી. ૨
તારી કૃપાથી ગીરી પંચુ અડેજ પ્રાણ્ણી;	
તારી કૃપા થકી વહે જાણુ જુપ વાણ્ણી;	
તારી કૃપાથી જમમાં સધળી વીલાઓ,	શ્રી. ૩
મારાં કુકર્મ સધળાં તમરે વીદીત,	
નીસ્તાર માતૃ કરવો નહીરે ધટીત;	
કારણ્ય ભાવથી કરો કરુણા કૃપાઓ.	શ્રી. ૪
લજ્જા રહીજ સધળી માતી હાય તારે,	
મારો નીભાવ કરવો અતી અંબેમારે;	

- તારા પ્રસાદ બળથી ભયના અભાવે. શ્રી. ૫
તું નિત્ય એક અજ છશરી લોક પાળ,
બુદ્ધિ પ્રકાશક તને નમું સર્વ કાળ,
ટાળે કપા કરી બધી વાસનાઓ. શ્રી. ૬
જે જે અહીં અતી સુખે બહુ પ્રાપ્ત થાય,
તે સત્ય તારી સઘળી કુરુણા જણાય,
સદ્ભક્તની પુરી કરે બધી વાંછનાઓ. શ્રી. ૭
વીઘ વીવેક મતી સંપત્તી સર્વ આપે,
સંભાળ મારી કરી સંકટ સર્વ કાપે;
દોષ ધર્મ કર્મ કરવા શુભ સુચનાઓ. શ્રી. ૮
સંપૂરણ પ્રેમ કરીને ઉપકાર કીધો,
આ ત્રત્યુ લોક મહી માનુષ દેહ દીધો;
બાલાજીનેજ ચરણમાં રાખી નીભાવે. શ્રી. ૯

ભુજંગી છંદ.

મણેશાધીને આવીને શીશ નામુ, નવનીધી રીદિ બહુ રીદિ પામુ;
અહો વહનુંકાંવતારાં પધારો, નમુ અંખીકા માત શ્રીજી ઉમારો. ૧
નમી માજીનું ધ્યાન રહેજ ધારી, કરે કલ્પના આવીને પાસ તારી;
હરો પાપ બુદ્ધિ હમારીજ તારો, નમુ અંખીકા માત શ્રીજી ઉમારો. ૨
કરે કલ્પના તાહરી માંતા આજે, બાધા વીશ્વમાં માત તુ બદ માજે;
કરે દેવ ઉદ્યોમ આજે જે તારો, નમુ અંખીકામાત શ્રીજી ઉમારો. ૩
વહે વેદ વીશ્વુ શીવજી પ્રભાતે, વીરંચીને નારાયણી તુંછે માથે;
થયા તેજ સક્તિયે પ્રત્યક્ષ પારો, નમુ અંખીકામાત શ્રીજી ઉમારો. ૪
મીરીમેર્યા પરવશાં દેવી માજી, ખીરાન્યાં હીમ આસને આપ રાજી;
પરાદેવીઓ આવીને કામ સારો, નમુ અંખીકામાત શ્રીજી ઉમારો. ૫
દીસો ચેત વર્ણ સહઅસ્વરૂપે, ઉરે ત્રિપુરા અંગ અમ્રત કુપ;
કરીરે હરો તાપ કાળ નકારો નમુ અંખીકામાત શ્રીજી ઉમારો. ૬
સદા આજ રાજેશ્વરી મા બવાની, ધરૂ ધ્યાન રાખુ હવે આ જવાની;
સમે આવી આ દુઃખ માજીનીવારો, નમુ અંખીકા માત શ્રીજી ઉમારો. ૭
વીનંતી કરે સ્તોક આઠે કરીરે, અહ ભુત ત્રત્યુ હવે લ્યો હરીરે;
નમે ચરણ બાલાજી પુત્ર, ખીચારો નમુ અંખીકા માત શ્રીજી ઉમારો. ૮

શિખરણી છંદ.

અહો માતા મારી, અનહદ ગતી તારી દીસતી;
કરો કામો મારી, નીજ ભગત દુઃખો મનધરી;

- ઋહો પીડા એજે, અતી દહન તે દેહ કરતા;
 નમુ માટે અંબા, હરનીશ તુને સર્વ નમતા. ૧
 દીસોછો રૂપાળા, અવતી સુર માંહે તમખરાં,
 રહ્યા તું આધારે, સકળ સુખ આપો આવી ખરાં,
 ક્રપા તારી સારી, ત્રિપુર જગમાતા તમ થતાં. નમુ માટે. ૨
 તારા સારા દેવો, મન ઋહી રહીને સુખવતા;
 પ્રકાશે સાકારે, ધરથી તમ લીલા જગવતા;
 રચી કામી માયા, કંઈકે પણ તે કામ કરતા. નમુ માટે. ૩
 સરીતા સિંધુઓ નભ શશી રવી તેંજ રચેલા;
 રૂડા ધાન્યો પાકે, સકળ વિકળો સર્વ કરેલા;
 લૈ અદ્ભુત રૂપો, નિજ ભગતના કષ્ટ હરતા નમુ માટે. ૪
 ખરી માયા તારી, અતી સુખજ આપ્યાં જગ વિષે;
 અતી માર્યા દૈતો, સુત સુર તારામાં મન હીસે;
 બેઠાંછો આસને, ધરી ધનુષ્ય મા વાહારે વળતા. માટે. ૫
 અંનપુર્ણા માતું, બરદ કરીને અન્ન ભરજે;
 ત્રિપુરા બાળા તું, કર્જ હમ તણાં માણ હરજે.
 લલીતા કામાક્ષી, જીવ નિભાવો સકળતા. નમુ માટે. ૬
 પુરણા બાણેશી, મુનીઓ કળી કાળે કકળતા;
 દુર્ગા તું કામાક્ષી, હળી મળી આદે દેવ નમતા;
 માતું વાહારે યા, અસુર દળ રેહુંજ દમતા. નમુ માટે. ૭
 ભણી શ્લોક આદે, ચરણ કરજોડી નમુ તને;
 સુખશાતા આપો, પુરણ ભક્તજનો કરો મને,
 કરે સ્તુતી બોલો, સુખ સન્મતી થાયે તમ થકાં. નમુ માટે. ૮

છંદ કકાનો.

- નિરાકાર નિરાધાર નિરજન, કલજીગમે દેખો માણ;
 આશ રખુ મહંમાયા કેરી, ભગતનકુ રખતી રાણ. ૮૬.
 ગુરૂ ગણપતી મંગળ રૂપે, સારદાને સમર મનમે;
 માત સરસ્વતી મુખમે બેહી, ગાવક હું ગુનહિ તનમે. ૧
 કકા રૂપે માત કાળીકા, પાવાધડ પર બિરાજતી:
 કલ્યાણી કાળી કરન રૂપહે, કામેશિ રૂપ ધરાવતી; ૨
 ખખા રૂપે માત બેચરી, ખપર મનમે ધરાવતી;
 અરજ મુણ કે જોડીયાળ માણ, ખડગ ધરી રક્ષણ કરતી. ૩

- ગંગા રૂપે માત હે ગૌરી, ગંગા ગોમતી હે પ્યારી;
ગખરવાળી ગોખમે છાન્ને, ગાયત્રીકી જુગતી ન્યારી. ૪
- ધધા રૂપે માત હે ધૌરી, અધૌરીકુ મન ચળાવતી;
ગરીમ ચાહે શરણુ તુમારે, ધોડા વાહન કરાવતી. ૫
- ચચા રૂપે માત ચડિકા, ચામુંડા ચંપકવરણી;
ચંડ મુંડકુ ચોરી નાંખકે, ચુંવાર ચાચરમે કરતી. ૬
- છછા રૂપે માત છાનીહે, જુગતમે છાયા ધરતી;
છંમ છંમ છંમ ગુગર બાન્ને, છાની વાત નયણે વરતી. ૭
- જજન રૂપે જવાળા મુખીહે, જોત જુગમે જગાવતી;
જગત્રાયજી જીવન મુક્તહે, જગી અસુરકુ ભમાવતી. ૮
- ઝઝા ઝંઝેરા રૂપે ખેડી, ઘેર ઘેર અખે માજી;
ઝકઝમાળ હાંડી તકતા, ઝવેર ઝુમરસે રાજી. ૯
- ટટા રૂપે માત ટેકસે, ટેક રાખી માજી મેરા;
ટકોરખાના ખોતહિ બાન્ને, ટાટભર નૈવેદ ધરી. ૧૦
- ઠઠા રૂપે માંહે ઠમકે, ઠામઠામ નજરે દેખું;
ઠમ ઠમ ઠમ ઠમ ધુધરા બાન્ને, નાચનહે નયણે પેખું. ૧૧
- ડડા રૂપે માત ડુંગરમાં, ડંકા હે ઉનકા ન્યારા;
ડીમ ડીમ બાન્ને ડકહિ ડમર, ડીંગ મુંડ કરતે તેરા. ૧૨
- દદા રૂપે માત ગાજતી, દોલ દદામા હે સારા;
દાલ દેખી સખ શીર ઉપરે, દોરનકુ રક્ષણકારા. ૧૩
- ણેણા રૂપે માતહે રણમે, શુંભ નીશુંભ તે મારલીયા;
જણુણુણુણુ જાઝર બાન્ને, નારદ નાચતહે પધયા. ૧૪
- તતા રૂપે માત તુગળ, તોતળા હે તારણ વાળી;
તાતા મુખસે બોલે બાળક, ઉનકુ દેખતહે ન્યાળી. ૧૫
- થથા રૂપે માત થીર હે, થાળ ભરી નૈવેદ ધરતા;
થેથેથેથે નાચે સનમુખ, થીર રહી અન ઉર ભરતા; ૧૬
- દદા રૂપે માતા દેવી, દેવોકુ દુઃખ નિવારતી;
દરશન આવે દેશ દેશકે, ઉનકુ મંગલ કરાવતી. ૧૭
- ધધા રૂપે ધુધવાઈ, ધનુશધારી નામ ધરાવતી;
ધમ ધમ ધમ ધમ ધરતી ધુન્ને, ધારણુ શેવઠકુ કરાવતી. ૧૮
- ધધા રૂપે માત ધનુશ લઘ ધોળાધડ પરવત ખેડી;
ધનુશ ધારી નામ ધારકે. ગામ નરોડમે પેડી. ૧૯
- નના રૂપે માત નરમદા, નારાયણી નાની મોટી;

- નવદુરમા નવચંડી નામહે, નવ દીવશ નહીં એ ખોટી. ૨૦
- પપા રૂપે માત પાર્વતી, પિતાંબરી પુરશ દેખી;
પાંન કરે અસુર દળ હણતાં, પંચરંગી નિશાન ખેચી. ૨૧
- ફફા રૂપે માત ફુવા, ફાગણમે હોળી ખેલે.
ફેર કુદડી કરતી જાએ, ઉદો ઉદો મુખસે બોલે. ૨૨
- બબા રૂપે માત બહુચરા, બાળા બગલા મુખીહે;
બેર બેર બટક મન કહાવે, બારમાસ મેર રખતીહે. ૨૩
- બમા રૂપે માત બવાની, બકતી તુમારી સાચીહે;
ભગવતી ભવનારણી અબે, બુલેશ્વરી મન જાચીહે. ૨૪
- મમા રૂપે મા મહમાયા મેહેરકરી આઘ સતસુગમે;
મારકંડે મનમાં જાચી, માત પાતળી કળજુગમે. ૨૫
- ચપા રૂપે માત ચાદહે, રખો ઉરમે મતવાળા;
ચાદ કરકે મનમે પ્યારે, ચેહી રખો સખ શરિયાળા; ૨૬
- રેરા રૂપે માત રંનાદે, રમઝમ કરતી ઉમંગ નારી;
રોહિણી રાણી રક્ષમણી રેવા, રાધિકા રમતી પ્યારી. ૨૭
- લલા રૂપે માત લક્ષ્મીહે, વિશ્નુ મનમે રખતીહે;
લજ્જા રાખે સખ ધન આપે, લાલ મુખ લખલખતીહે. ૨૮
- વવા રૂપે વાંછી વેદ કહી, વાવ્ય કુંડ અમરીત કરતી;
વાગિશ્વર વર આપે દેવકુ, શેવકકે શીરપર ફરતી. ૨૯
- શશા રૂપે માત સારદા, શીવ શક્તી મનમે સાચી;
શરણુ આપકે આપ ખડાહુ, મેહેર કરો મનમે રાચી. ૩૦
- પપા રૂપે માત શાક સૌ, પાક અમરત માલ ધરો;
શંખ નાદ આકાશે હોતે ખાંન પાંન સખ ખાઇ કરો. ૩૧
- સસા રૂપે માત સીતાજી, સરસ્વતી સુખ કામ કરો;
શેવક આપે શરણુ તુમારે, સાંખ સાંખ શિવ હર ધરો. ૩૨
- હય રૂપે હય મીવકુ, અભેવર શિર હાથ દીયા;
હાથી હથીયાર હાથ પકડકે, હંશ વાહની કામ કીયા. ૩૩
- અયા રૂપે માત અબિકા, આરામુર અંબા બેઠી;
અન્નપંડીહે આઘ ઇશ્વરી, અકળ કળા નજરે દેખી, ૩૪
- અયા રૂપે માત ઇશ્વરી, આઘ શક્તી અનપુરણાહે;
અષ્ટ ભૈરવી અષ્ટ મુળાષ ઇંદ્રાણી દુઃખ હરણીહે. ૩૫
- માત અબિકા સકળ જુગમે, બેઠી ચારે દીશામે;
રક્ષણુ કરતી કંઠકુ હરતી, સંસાર રૂપી દરિયામે. ૩૬

વેદ વિરંચી વિસ્તુ શિવજી, ધ્યાન ધરે જુગદંબેકા;
નારદ સારદ મહામુની આદે, જપ તપ ધ્યાન ધરે ઉનકા. ૩૯

છંદ.

સખ સુરવાલે સખ મતવાલે, ખેર ખેર ખેતસો અંગે
સદા કલ્યાણી પ્રેમ પ્રમાણી, આરાસુરમાં ને અંગે. ૧
મોગણી દેવી ગુણદી ગાવે, ગાંધિવ માંન કરે ઉનકા;
નાચત કુદત ખેલત ગાવત, તાલ અદંગ વાગે સુરકા. ૨
તાલ પખાળ વેણા જગવાગે, બેર જુગળ દોલ દમકા;
ઝણુ ઝણુ ઝણુ ઝણુ ઝાંઝર વાગે, ઘંટા ધડીયાળી રણકા. ૩
સારંગી તંબુરા વણા, શરણાધ્યોકા નહિ પારા;
નરનારી સખ મોહ પામને, દુસરા નહિ સુખ આરા. ૪
ચરણા ચોળી સાડી ખીરાળે, મુગટ અનોપમ શિર છાળે;
કલગી તોરા જવ કંચનકા, સીંગાસન ખેડી ગાળે. ૫
મળે હાર હિરા મણિ મોતી, મુક્તાફળ દીસે કંઠે;
હિમ ધરેણાં ઘણાંજ શોભે, સ્વરૂપ અકળ કળા દીઠે. ૬
કાને કુંડળ નાકે વેસર, અણુવટ વીંછુવા પાએ ધરી,
ગાંઠે બાળુખંધડી બનેડા, કડાં કર ચુડીયો પહેરી. ૭
કલ્લાં કાંખી વહેડ ને વીંટી, કપોલ બંદી સારીહે;
કમળ નેનમે કાળજી છાળે, તિલક કપોળ કેસરીહે. ૮
ઝાઝ ઝાઝુકે જુમણાં લેકે, સાંકળી તુશી હિમકીહે;
ગજ મોતનકા માળ ખીરાળે, હોઠ ગાલકી ટપકી હે. ૯
સ્વરૂપ અનોપમ જગમગ નેતે, રવિ ચંદ્ર નેતુ આંગે;
મોહની રૂપે મોહ પમાડયા, અસુરકુ નાંખ્યા પાંગે. ૧૦
દક્ષ જુગન અસુરકુ મારકે, હાથલીયા સખ હથીયારા;
સંખ ચક્ર ગદા પદમ ખીરાળે, ચાપ પરીધ ધરતે સારા. ૧૧
શિર જુશંડી શુભ લીયાહે, ખડગ હાથમે હે ન્યારા;
ધ્યાન ધરો ઉરમે મતવાલે, રક્ષણ કરમે મેધ ધારા. ૧૨
તિન લોકમે હે મહંગાયા, હંદ્રપુરીમે એ છાળે;
ચાર ખુટ નવ ખંડ જુમીમે, સચરાચર જુગમે ગાળે. ૧૩
એસી બવાંતી બવ સાગરમે, આશ રખો સખ મન ઉનકા;
અહ જુત અસુર સંકટમે, ધ્યાન ધરો જુગદંબેકા. ૧૪
બેલે ગાંઠે છંદ બોલતે, ગાવે સખ સારી શક્તિ;
નર નારી ઉમમે ગાવો, ઉરમે કરો હરનીશ ભક્તિ. ૧૫

- ગાશે સુણસે સાંભળસે કોઇ, ઉઠો ઉઠો મુખસે કેવે;
નાચ્યા કુદત ભાવ ધરીને, ભુખાકુ ભોજન દેવે, ૧૫
- માત પિતા એ હે દુનીયામે, અરજ સુનીએ આઘ અંખે;
કરગરી કરગરી પાએ પડીહુ, દુખ નિવારો જુગદંખે ૧૬
- સુણતી મા વાહારે આવ્યાં, ચંડ મુંડ નાખ્યાં ચોળા;
રક્તખીજ રક્ત રણમાં રોળો, ધુંમર લોચન નાખ્યો રોળો. ૧૭
- સિંહ ચડી મા ત્રિસુળ લીધુ, મહીપાસુરકુ માર દીયા;
સુંભ નીથુંભકુ માર મારકે, ખપ્પર ખાંડા હાથ લીયા. ૧૮
- ચંડીમાત ચામુંડા દેવી, ઉઠો ઉઠો મુખથી ભાખે;
ફલ તણી ત્યાં વૃટ્ટી થાયે, આકાશથી દેવો નાખે. ૧૯
- દુંદભી વાગે નીશાન ફરકે, અંખે માડીકા;
નેન ભરી નજરસે દેખો, મે બાલક હું આઘ તુમકા. ૨૦
- ભક્ત કાજ મા ધાઈ આવો, શીશ ધર ચરણે તેરી;
મેહર કરો મહંમાયા આકે, નાવે ચોરાસી ફેરી. ૨૧
- તું રખવાળી સકળ ભુવનકી, દયા ભાવ દીલસે દેખો;
સહાય સદા તુમ રખતા માણ, ભાવ ધરી નજરે દેખો. ૨૨
- મેહર કરો તુમ ભોળી ભવાની, દેખ દારીદ્ર તુમ હરતાં;
ખડુચર અંખે તું રખવાળી, ખેર ખેર તેરા ગુણગાતા. ૨૩
- સહસ્ત્ર નામકા કલશ શીરખે, આય ધર જુગમે તેરી;
કૃપા સીંધુ મુજ કરણા કીજે, લાજ રાખો અંખા મેરી. ૨૪
- સંવત એક નવ ત્રણ પાંચમાં, ચૈત્ર માસ પુરણ મારી;
ભાનુવારમે અરજ કર હું, શીવશક્તિ શ્રી ઉપાસી. ૨૫
- જક્ત ત્રિપુરે સુંદરી, ભોળી ભવાંની મુખલીયા;
જે જે અંખે બોલો પ્રાણી, રખીયે લાલાપર છાયા. ૨૬
- નાગર જાતે હુંધુ માણ, વડનગરો બ્રાહ્મણ જાણો;
ચાચર મધે દોડી આવું, અમદાવાદમાં રહું શાણો. ૨૭
- માઝ-સસનો દાસ બાલાણ, રહો શિરપર મા ગાણ;
નીરાકાર નીદાર નીરંજન, કલજુગમે દેખો માણ. ૨૮

રાગ હાલારી ગરબી.

- બાળા તમે આરાસુર શ્રીરાજ, ધોળાધડ બીરાજોજ;
રૂપાં સરસ્વતીની તીરકે, કોમળ બેઠાં ગાજોજ. ૨૯
- વાગે ચોત્રડીયાં શરણાઘ, નાચતાં લોક આવે છે;
શંગવી મોટા મોટા થઇ, શંગ માણનો લાવે છે. બાળા ૧

પયરંગી નીશાન ફરકે, વાજંત્ર વાજે છે;	ખાળા. ૨
શણગાર તણો નહિ પાર, ઘેર શબ્દ ગાજે છે.	
નાટારંગ અતી થાય, ગાન તાંન થાય છે;	ખાળા. ૩
કરે કરુણા અપાર, અમર પાંન પાય છે.	
મોટા મોટા મુનીજન. માનું પુજન કરે છે;	ખાળા. ૪
હેવું જાણી સહિ જન, માણતુ ધ્યાન ધરે છે.	
લવન અતિ થાય મોટા, ધી ખાંડ દુધપાકે;	ખાળા. ૫
શીકણ ચુંદડી હોમાય, બેડી ખોડીઆળ નાકે.	
પ્રાતસ કાળે ભટજી શેવે, મંદીર મંગલ થાય છે,	ખાળા. ૬
પુજન કરીને લોક, પોતાને હામ જાય છે.	
મધ્યાંન કાળ સમે થાય, શેવક મંદીર આવે છે;	ખાળા. ૭
રૂડી કરીને રીત, માણને ભોગ ધરાવે છે.	
સાયંકાળ પુજન થાય, માણ લાડ લગાવે છે.	ખાળા. ૮
થાળ ધરી આસ્તી કરી, નાગરોને ખવરાવે છે.	
શાવળુ માસ સંગ ભરાય. નાગરલોક આવે છે;	ખાળા ૯
ભાદરવાની ખીજ ભરાય, ત્રિજી કાર્તીકી કહાવે છે.	
એ સંગ તણો નહી પાર, નાગરો સંગ લાવે છે;	ખાળા. ૧૦
શોભાનો બહુ સાર, નર નારીઓ આવે છે.	
દેવળ ગરજના થાય, બહુ વાજંત્ર વાગે છે:	ખાળા ૧૧
સહિ સંગતણો છે સાથ, અતી ઉલટ જાગે છે.	
માનસરોવરનો ઘાટ, મા અન્નદા બિરાજે છે:	ખાળા. ૧૨
માલાદેવ બેઠા આસ પાસ, માનસરોવર ગાજે છે.	
સાંમા બહુક શિવ બેઠા, ભવ દુઃખને ટાળે છે;	ખાળા. ૧૩
છે પ્રતાપ માણ કેરો, પાતિક બાળે છે.	
કોટશ્વર કૈલાસે બેઠા, ત્યાં સરસ્વતી આવે છે;	ખાળા. ૧૪
દયા આવી દીલમાં આણી, સહિ મનમાં ભાવે છે.	
વાવ્ય કુંડ માણ કેરા, પવિત્ર એછે ભારે;	ખાળા. ૧૫
પાસે આરાસુર ગામ, અંબા માને નમે પારે.	
આરાસુરની શોભા, કહિ નવ જાય મુખે;	ખાળા. ૧૬
માતાજીની પાહુકા પુજન. નાગર કરે મુખે.	
મોટા મોટા મુની હધોરી; સરસ્વતી તીરે રહે છે;	ખાળા. ૧૭
અંબા સામો ગખર ગોખ, ધામ માણતું કહેછે.	

અંબા બહુચર કાળી તુળાળ. ચારે દીશા ગિરાજે હં;
 શેવક જનને સાથ કરી. અખંડ શરી છેજો છે. આળા. ૧૮
 બ્રહ્મા વિષ્ણુ શિવ આરાધે, નારદ ગાંન કરે છે;
 હંદ્ર વેદ જોગશ્રીયો સહ, કરજોડી રહેછે. આળા. ૧૯
 માછ ત્રીપુરા શ્રી પાઓ લાગુ, વિનવું હું તમને;
 અંબાને લાવ કહે એટલું માગું; કરુણા કરો હમને. આળા. ૨૦

માન શરોવરનો ગરબો.

માનશરોવર જઈ, સ્નાન કરી નગિયે;
 મા આગળ હાજર થઈ, ચાચરમાં રમિયે. રેક.
 સ્નાનજ કરીએ દુઃખડાં ખોદાએ, માના ગુણુલા માદાએ;
 પ્રાતકાળે અંબા નિરખી. માનશરોવર જઈએ. રના. ૧
 આચ સ્થાનક મેરૂ ગીરીએ, ચાચર પરતો મોટારે;
 જનમ ધરીને આ દેહ આવી, એકવાર મંડપ લોટો. રના. ૨
 દેહ સુધ પાયે નીરમળ નીરે, શિવજી પુજે તીરરે;
 અંબે શુધ પાવન તતખર થે, અન્નવ્ય જઈએ ધીરે. રના. ૩
 ચાચર મંડપ મધે આવો. બેઠાં અંબા માછરે;
 તણુલોકનું તાલજ એછે રહેછે સરવે ગાછ. રના. ૪
 ગણુપતી બેઠા માનીજ પામે, શિવજી સનમુખ દીશેરે;
 વેહેરાઈ માતા બેઠાં પોતે, માછ મનમાં હીસે. રના. ૫
 સનમુખ આવો વાવ્યજ રડી, નીર અમરત અતિ જાગરે;
 ભૈરવ બેઠા આઠે પોતે, મંભીર ગોખે ગાજે. રના. ૬
 ગમ્જાર જાઓ હેત ધરીને, સ્થાપન પોતે કીધુરે;
 અધોરીયો તેમાં અતિ રહે છે, તેનુ કારજ સીધુ. રના. ૭
 પેહેસે દરયાજો બેડી મૈયાં. બોડીયાળ ખડમ ધારીરે;
 રક્ષા કરે સહ વાટ ઘાટમાં, દુષ્ટને નાખે મારી. રના. ૮
 આવો મંદીરે સનમુખ થઈને, માને પાવલે લાગોરે.
 ચાચર આવી સનમુખ રહિને, મનચાંછિત ફળ માગો. રના. ૯
 કર જળ લોટો લઈને જઈયે, માનશરોવર તીરરે;
 મંબા જુમના સરસ્વતીથી, વશીયાં અધીક નીર. રના. ૧૦
 માનશરોવર સાડ દીસે, ધરમશાળાઓ અપાર;
 ગહેર કરી શેવક જન ઉપરે; બંધાવી છે વિશાળ. રના. ૧૧
 કોટેશ્વર કૈલાસે બેઠા, સરસ્વતીનો વાસરે;
 વિમળસાનાં દેહેસં ઠીનારે, રાખ્યાં એધાણી કાજ. રના. ૧૨

- પાવાન્યું છે માનસરોવર, તાપીશંકરે પોતેરે;
આસપાસ શોભા અતી સારી, શિવજી બેઠા બેને. સ્ત્રા. ૧૩
- સંગવી શાવણના કુબેરજી, ત્રીકમજી છે બ્રાતરે;
દીસેછે અકત્ર અતી સારી, નાગરી નાત સુપાત્ર. સ્ત્રા. ૧૪
- સરોવર સજીવન વળજે, માયે કીધો વાસરે;
અચ્ચર શબ્દ યાયે ગરજના, ગંગાયે કીધો વાસ. સ્ત્રા. ૧૫
- સ્નાન કરે અંગે શુધિવત યાયે, અષ્ટ કોડ ત્યાં વનયરે;
બંવાબવનાં પ્રાશ્રિત જાયે, માનસરોવર નાથા. સ્ત્રા. ૧૬
- વનતરવર શોભા અતી સારી, શોભાનો નહિ પારરે;
બીલી પુષ્પ ફળ અતી શોભે, બેતાં લાગે વાર. સ્ત્રા. ૧૭
- માને આચર ગાયે ગરબો, કરે પ્રદક્ષીણ માનીરે;
અકળ કળા, દીસે છે બાળા, વાત સુણે છે ઢાંતી. સ્ત્રા. ૧૮
- ચારવડુગ નવખંડમાં વ્યાપી, ત્રિપુરા રહિછે તનગારે;
સરોવર કાંઈ નીરમગ દીસે, માજી રહે તેમાં. સ્ત્રા. ૧૯
- પ્રતિષ્ઠા તે સરોવર કેરી, ગંગાજલકરે કરાવીરે;
માસ એકથી વિપ્રવત રાખી, કુત્ર ફળ કેળો વાવી. સ્ત્રા. ૨૦
- પાર ન આવે વરણન કરતાં, અમ્રત રાખ્યું બળામરે;
મન્દ કરી દાંતા દરથારે, રુદ્ર દીસે ગામ મા. સ્ત્રા. ૨૧
- આચર મધ્યે ગાવો આજે, શાવણમાસ ઉમંગરે;
અંબામા બહુ લાડ લગાવે, રે અતીમે રજે. સ્ત્રા. ૨૨
- બોલે બાવે બાવ ધરીને, માના ગુણુલા ગાકરે;
સુખી થઈ અંબાની પાયે, શાવણમાસે આજી. સ્ત્રા. ૨૩
- જેને બોલો સ્નાન કરીને, ઉદો ઉદો ગર નારીરે;
મન પાંછીત અંબાના લાલને ફળ આપો મનનારી. સ્ત્રા. ૨૪

ગરબી દેશી ફેર.

બેરનિયા લગરહી આંખરે, એ રાગ.

- ચરન કમળ આશ રમુ. દુનિયામે રંકા બાજરે. રેક.
વેદ વિરચી પાર ન પાવે, સિવ અંગે મા છાજરે;
અમર લોક આયેહું મધઅં, ઉનકે શીરપર ગાજરે. મન્ન. ૧
- ચરન કમળમે શોભા હોગમ, સિંગાસન ખિરાજરે;
દરશન આયે હમ પરદેશી, શેવકકું મન સલાજરે. ચરન. ૨
- આશ ધરું દુનિયામે તેરી, અંબા હલક કરાવોરે;
દુઃખ નિવારણ નમુ નારાયણી, બરકે સંકટ બાજરે. ચરન. ૩

ડંકા અગધુત બાજ રહ્યા હે, હુશમન કરે પરાજેરે;
લાવજી આમે શરણુ તુમારે, હરદમ શીરપર છાજેરે. ચરન. ૪

ગરબી દેશી ફેર.

અંબાસે કામહે રે એ રાગ.

હું પ્રણામ કર કરજોડી; ચાચરમાં આવું દોડીરે. ટેક.

મેરૂ શિખર ગિરાજે, દાંતા હુંગરમાં છાજે.

શેવકના ઉપર ધાજેરે,

હું પ્રણામ ૦ ૧

શીરપર મુગટ મણી છાજે, મંપડમાં ઘંટા ગાજે;

સિંહાસનપર અંબા ગિરાજેરે.

હું પ્રણામ ૦ ૨

માએ પહેરયા સાળુ ચોળી, કેસરમાં મેહેસો બોળી;

રંગબેર રહ્યા રંગ રોળીરે.

હું પ્રણામ ૦ ૩

આણવટ વીંછુવાછે પાએ, દિમ અગે ઘરેણા મોહોએ;

અંબા અંબા લટક ન માયરે.

હું પ્રણામ ૦ ૪

માછ રૂપ દીસેછે સાર. ચિત જામર પેઠે બમે માર

તમ વિના ગિજી લાગે ખાઈરે.

હું પ્રણામ ૦ ૫

તણ લોકમાં આપ ગિરાજે, શેવકને સંકટે ધાજે;

રસ અમ્રત સહુને પાજેરે.

હું પ્રણામ ૦ ૬

માછ અંબે બહુચર બાળી, તુગજ જોડેછે કાળી;

શ્રી ત્રિપુરા શીરપર ધારીરે.

હું પ્રણામ ૦ ૭

વેદ વિરંચિ હરિહર ગાએ, તને શકાદી લાગે પાએ;

હરશણુ કરે સુખી થાએરે.

હું પ્રણામ ૦ ૮

માછ તાર માનશરોવર ગાજે; વન અગ્રધ અંબા બીરાજે;

પાસે શંકર બેઠા છાજેરે.

હું પ્રણામ ૦ ૯

મા કમલાસે આજે જાંઘએ, નાહી સરસ્વતી જાળ લાંઘએ;

આવી કોટેશ્વર પુજા કરીયેરે.

હું પ્રણામ ૦ ૧૦

ગણુપતી ગજનન દેવા, કર પ્રથમ તેહેની શેવા;

પહેરાઈ આવું કહેવારે.

હું પ્રણામ ૦ ૧૧

શિવ સનમુખ ચાચર બેઠા, પ્રણામ કરિએ રહિ હેઠા;

ગજરમાં મા જઈ પેઠારે.

હું પ્રણામ ૦ ૧૨

ગોખ ગગડ સનમુખ જૈયે, અરટ ભરવ આશકા લેયે;

આવી બે.ડીઆધ અરજ કહિયેરે.

હું પ્રણામ ૦ ૧૩

મંડપમાં ધંટા બાજે, શરણાધ નોખત ગાજે;
 પચરંગી નિશાન છાજેરે. હું પ્રણામ ૧૪
 માછ શાવણ માસે હું આવુ, ગાનતાન માછનું ગાનું;
 કરજોડી માછને સાહુરે હું પ્રણામ ૧૫
 વસવંત સિંગ રાજ કરેછે, માછનું ધ્યાન ધરેછે
 નાગર ચાચરમા રમેછેરે. હું પ્રણામ ૧૬
 નર નારી ગાએ ઉમંગે, વર્ષ એક આવે સહુ સંગે;
 નમી લાલછ ગાએ સહુ સંગેરે. હું પ્રણામ ૧૭

૫૬ બોધ વિષે.

(કળણને કરવું હોય તે કરે. એરાગ)
 રાખો નીરજન કરી, સદા શીવ રાખો નીરજન કરી.
 ભટકયો ભવમાં પ્રરી સદા શીવ. ટેક.
 મોહોલ મેડી મેદિર શુભ કાધાં, શેજે સુતો દરી;
 કપટ કરી ધન મેળવ્યું (મે)ઝાણુ બાણો માયા નરી. સદા. ૧
 માતપીતા સ્વાસ્થનાં બેલી, તે બેયું મે દરી;
 સુત ભગનીનું સુખ બેયું, વળી કોટે નારી વરી. સદા. ૨
 એવું કયું કોટિવંશ વળી ફરી અવતર્યો મરી;
 સાદય કરી નહીકાઠએ મારી, કાજે લીધો ઘેરી. સદા. ૩
 હાર્યો હું ઉમીઆપતી હવે, રહું માયાથી ડરી;
 રંગ લાગ્યો રણછાડ ઉપદેશે. કોટી ગયા છેતરી. સદા. ૪

ગજલ.

સતારારે ખુલ ખુલ નિપાપ ચાર એ રાગ.
 અએકુ યાદ કરો માછ, મન નહિ કરતાં પ્યાછ. ટેક
 હરદમ જાહે રાખો મૈયા, સળી હે ઉગકા છધ્યા. અંબે. ૧
 ગાફલ ચારો રહો નહિ, ધરો દીલમે રાખો ચાહી અંબે. ૨
 પુરઅકી હે ભઝાંતી માત, એ બેદી હે સિહાસન આપ અંબે. ૩
 ભૈરવ બેઠે પકડ નિશાન. હાયુમે લોયા હે પાન અંબે. ૪
 કરતા દેવ દીલુમે યાદ ધંદર જાહે વદતા વાદ અંબે. ૫
 અસુરોકુ કીયા ડોડે ચડી સિહે કરે ફાંતે અંબે. ૬
 મહિષ મારા અસુર પુરા, હુવે હે અતી દુષ્ટ અતીસુરા અંબે. ૭
 હુગરમે તેરા ડંકા બજા, અએકા નાદ અતી ગજા. અંબે. ૮

બેઠી સિંહાસનપર આપ, દીખાયા રૂપ આપુ પરતાપ.	અંબે. ૯
સભા બેઠી ચાચર આપ, મચાતા રંગ મહંભાપ.	અંબે. ૧૦
સંગાર સને ચતી અંબે, અંબે બેઠી દીસે રંગે.	અંબે. ૧૧
ગરુડ બેઠી અંબે માણ, સેવકકુ રખતી રાણ.	અંબે. ૧૨
કાળી તુળજ ભવાંનીહે, બાળા અંબે રહેવાની હે.	અંબે. ૧૩
નમુ દુરગા નવે નારી, ત્રીપુરા લાગતી પ્યારી.	અંબે. ૧૪
નમુ આરાસુરી માતા, કરે શત્રામ મેં કરે શાતા.	અંબે. ૧૫
તારે ચરણે ધરી કયા, લાલાણ પર તેરી છાયા.	અંબે. ૧૬

હુમરીખ્યાલ.

બતાહે સાનું પંખત્ય કીતની દુર એ રાગ.
 લગાહે ચિત મૈયાદો મનમે આગ, સરત સગલી કાળ, લગાહે ચિત ટેક.
 આધ અનાદિ આધ ભવાની, અમરોકી રખતિહે લાગ.
 રૂઢીશ માટે પ્રાક્રમ કીતો, આરાસુર આધે આગ.
 સુરત દિવાની કાળા બહાહે, લાલાદો કરીએ કાળ.

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

હાંહારે ચિત અંબે ચરનમે લગા. ટેક.
 મારકે મહિપ ગરજના કીતી, અસુર સગલી બગા હાંહારે ચિત ૧
 બેદ વિરંચી પારે આધે, દેવોકુ દીની જગા. હાંહારે ચિત. ૨
 માણકો નામહી ઉરમે લાવત, શીવજી મનમે ડગા હાંહારે ચિત ૩
 બાકે ખગાહે સનમુખ લાગા, નહી માણ મેં ડગા હાંહારે ચિત ૪

ખ્યાલ. ૧

મેં વારી જોગનાં મેં લાગીલો એ રાગ.
 હરહમ પ્યારે રખો મમયા, (બેવાર) ટેક.
 આધ ભવાની બજ મન અંબે, સકળ ગુણ મત દેખ્યા. ૬. ૧
 અમર લોકકુ અમર કરતહે, મંડપ નાચત છઠ્યા. ૬. ૨
 ગુનહી ગાઓ અંબેકુ મનમે, ચરનકમળ લે બસ્યા. ૬. ૩
 રંગ મંડપમે લાલોહી ગાયત આબત નાચ કરઠ્યા. ૬. ૪

ખ્યાલ. ૨

ત્રિપુરા શ્રી ધરો દીક્ષમે. (બેવાર)
 રાજગીરી બેઠે મેરે શીખરે, આપ આરાસુર ધામ. ત્રિપુરા. ૧
 હાંતા ડુંગર અદ્ભુત બાળે, રાજ કરે જસ રંક. ત્રિપુરા. ૨

સિંહાસનપર બેઠીહે મધયા, ચાચર મંડપ રંગ. ત્રિપુરા. ૩
 વેદ વહે ચારો મુખખાની, શિવ સમાધી ધરંત. ત્રિપુરા. ૪
 યજ્ઞા વિન્નુ ઇંદ્ર અમરકુ, શીર હાથ દિવાહે માત. ત્રિપુરા. ૫
 કુચા પડપંચ લગાયા દીલમે, કપટ ઝપટ કયા કરંત. ત્રિપુરા. ૬
 હંશક બાજી કરતાહે પાજી, ગાદલ નહી ફરંત. ત્રિપુરા. ૭
 જીકર કયા કરતાહે દીલધ, પેદા કીની હે તંન. ત્રિપુરા. ૮
 પુચી હુવા અતિ દીનમે લાલા, નાયત ગાયત મન. ત્રિપુરા. ૯

બારમાસી.

હમકુ છાંડ ચલે બન માધુ. એ રાગ.

અંબે યાદ કરો હરદમસે,
 કયા દેખા હે મતલબસેરે;

અંબે યાદ કરો હરદમસે. ટેક.

કારતક માસે કાળી બવાની, પાવાત્રડ પર બેઠીરે;

અન્નધી અંબીકા દોનુ મધયાં નગરસે હમ દેખીરે;

અંબે કરો હરદમસે. કયા દેખ. અંબે. ૧

માગશર માસમે ગાતહે ન્યારી, મેહમાયા મન દેખોરે;

કયા શણગાર અનોપમ વારી, નામ લીએ માધ પેખોરે;

અંબે યાદ કયા દેખ. અંબે. ૨

પોસ માસમે પારવતી કહીએ, શંકરજી મન પ્યારારે;

હીમાચલ ગીરી બેઠી મધયાં, ઉનકા સુત ગનપત સરારે;

અંબે યાદ કયા દેખ. અંબે, ૩

મહામાસમે મરજી રખતીહે, બહોત મગન મન પાયગારે;

હમ સખ ધાધ સમરન કરતે, રોવક મનમે લગાયારે,

અંબે યાદ કયા દેખ. ૪

ફાગન માસમે ફરત સખ કુદડી, ફગુવા ખેલે ચાચરસેરે;

કેસર ગાગર ધરીહે કરમે, એક એકપે દોડે રંગમેરે;

અંબે કયા દેખ. અંબે. ૫

ચઇતર માસમે નમતા ચરનમે, અંપક કંઠે ધરાતીરે;

પુલ કુવારે બહોતહિ દેખું, યોગની મંડપ આતીરે;

અંબે કયા દેખ. અંબે. ૬

વદશખ માસમે ચરજલી સુનીએ, રોવકકું સુખ દીનેરે;

એ કાયામે ફાગ નહી દેના, કારજ આપના કર લીનેરે;

અંબે કયા દેખ અંબે. ૭

- જેઠ માસમે જ્વાળા અતિહું, સીતળ કાયા રખતીરે;
હાંયા કર દેતી હે હમકુ આરાસુર મન હરખતીરે;
અંખે કયા દેખ. અંખે. ૮
- આશાઃ માસમે અંખે ખેડી મેરૂ શીખર માધરે;
આરાસુરમાં આધ ખીરાળે, ચુંવાળ બહુચર બાધરે;
અંખે કયા દેખ. અંખે. ૯
- શાવણ માસમે આવ્યા સંગ સારા, નાગર ચાચર લાચારે;
હવન હોતહે ચતુર દશીયે, શ્રીફળ ચુંદડી હોમાયરે;
અંખે કયા દેખ. અંખે. ૧૦
- ભાદરવા માસમે બોળી બવાની બવ સંસારમે તારેરે;
ધસિ દુનિયામે પેદા હુવાહે, આતાહે નાગર પારેરે,
અંખે કયા દેખ. અંખે. ૧૧
- આસો માસમે આનંદ હોતે, નવરાત્રી ધરધર હોતીરે;
નવદુર્ગા ખેલન સખ આધ, ખીચમે અંબા જોતીરે;
અંખે કયા દેખે અંખે. ૧૨
- અર્ધીક માસમે આધ અંબીકા, બરસત અમૃત મેહ ધારારે;
ગાવત આવત લાલોહી નાચત, ચાહત શેવક સખ સારારે;
અંખે કયા દેખે અંખે. ૧૩

રાગ હોરી ઓછવનો.

- અંબા જોયાની આડીરે નીરખુ મોરી માડી. એ રાગ.
- હીમ ગીરીવરકે દવારે ચાલો દેખન જઇએ;
રંગ મચ્યો છે અપારરે ચાલો દેખન જઇએ. ટેક.
- પ્રદતી પુરપ દોનું હોરી ખેલત હે, જુગ જુગ કે આધારરે. ચા. ૧
- કરતુરીકો કીચ મચ્યો હે કેશરકો છંટકાવરે. ચા. ૨
- અખીલ ગુનાલ ઉડે અતિ ભારી, અંતરકા પિચકારીરે. ચા. ૩
- અંગ આબુપણ ધરી ઉમીયાળ, કરત અંજર અમકારરે. ચા. ૪
- એક એકકુ મારત પીચકારી, ગાવત મુખસે ગાળરે. ચા. ૫
- એક તરફ ખેલે ગુણ પ્રગુઆ, સુદ્ધી બુદ્ધિ સંગે નારરે. ચા. ૬
- કૃષ્ણ ઈંદ્ર નારદ ઓર બ્રહ્મા વેદ લાયે સંગ ચારરે. ચા. ૭
- શીવ શક્તિકો ખેલન દેખી, મગ્ન ભયે ભવતારરે. ચા. ૮
- ચંદન ગોખ ચડી દેખે મીના, નજી નીરખી ધારરે. ચા. ૯
- એ નિરગુણ નિરાકાર નિરંજન, ભક્ત કે કાળ સાકારરે. ચા. ૧૦

સખ સખીયો મીલ દેખન આધ, દેખ બાધ ભવપારે. આ. ૧૧
કહેત દયાનિધી કરજોડી, મેરે પ્રાણ આધારે આ. ૧૨

કાળીદાસની બાણી.

અંબા અટક ભુજની ચાલ.

પ્રથમ સરસ્વતી માતને પાપે લાગુ, વળી વળીને હું રશીક વાણી માગુ;
ભવોભવ ભવાંતી કરે સ્તુતી તારી, કૃપારૂપ જગદંબ આનંદકારી. ૧
આધ તુ સકળ વિસ્વની મુળ માયા, હરીહર વિરંગી ત્રિશુભાત્મક જાય;
રચ્યો સર્વ સંસારને સુખકારી, કૃપારૂપ જગદંબ આનંદકારી. ૨
તારી કીર્તી કહે મને આશ પુરી, આધ દાસ થાગી ધોવાણી મધુરી;
વદનમાં વાસો બ્રહ્મ કન્યા કુમારી, કૃપારૂપ જગદંબ આનંદકારી. ૩
મારે માત તું તાત તું બ્રાત ભગી, સહોદર પરીવાર તું મુજ વગતી
તારે શરૂછું હું ત્રિશુળ ધારી, કૃપારૂપ જગદંબ આનંદકારી. ૪
નથી જાણુતો ધર્મ ખટકર્મ શેવા, નથી જાણુતો જપ તપ દેવા;
તારા નામનો ભરસોજ ભારી, કૃપારૂપ જગદંબ આનંદકારી. ૫
નથી જાણુતો જ્ઞાનની વાત સાચી, રહ્યા તે થકી મોહ માયાને રાચી
કરો જ્ઞાનવતો કષ્ટધિ નિવારી, કૃપારૂપ જગદંબ આનંદકારી. ૬
નથી જાણુતો વેદ કે મંત્ર વિદ્યા, સકળ શાસ્ત્રનું સાર તું સરવ સિદ્ધા,
મને ભક્ત જાણી મેલો ભવ તારી, કૃપારૂપ જગદંબ આનંદકારી. ૭
માઝમંદ મતીહીન હું ભવાની, તમારી કરી વાત સર્વે થવાની,
કોને જઈ ભજુ તું વિના માત મારી, કૃપારૂપ જગદંબ આનંદકારી
પડી પીડને પેટની પીડ મોટી, તેને જ્ઞાનની વાત કીધી છે ખોટી;
મારા દુખદારીદ્ર કાપો વિદારી, કૃપારૂપ જગદંબ આનંદકારી. ૮
હુંતો દીન દુર્બળ થઈ શરણે આબો, ભવાની વળી ભક્ત તારો કહાવ્યો
તેની લાજછે તને સારી નકારી, કૃપારૂપ જગદંબ આનંદકારી. ૯
કાળીદાસની વિનતી ભાવ આણી, મને દાસના દાસનો દાસ જાણી;
ધરી દ્રષ્ટી મીડી મને રાખ દારી, કૃપારૂપ જગદંબ આનંદકારી. ૧૦
ભણે સાંભળે વિનતી ભાવ આણી, તેને દાસ થાપે અંબા દીન જાણી
મહા પાપના તાપથી લે ઉગારી, કૃપારૂપ જગદંબ આનંદકારી. ૧૧

બ્રહ્મકવચ.

સાર સારે સુરત શહેર મુંબઈ અક્ષમેલી એ રાગ.
નમુ નમુ હું અંબે આજ નવદુરમા અંડી;

- સારો સધળાં મા કાળ, દુઃખ નાંખો ખંડી. ટેક.
- ચરણ કમળનું ધ્યાન ધરીને, હરીહર બ્રહ્મા ગાયરે. ન. ૧
- માર્ગે અહે જળ અગ્ની સત્તુથી રક્ષા કરે મહંભાય. ન. ૨
- (કવચ) એક સમે બ્રહ્માજી પ્રતે પ્રશ્ન કર્યું મારકંડેરે;
ગુણ મા ગુણ પિતાજી કહીએ, રક્ષણ સુખીયા સહુ ધાય. ન. ૨
- ત્યારે બ્રહ્માજી મુની મારકંડેરે, બોલ્યા અત્રત વચનરે;
પ્રાણી માત્રને દેવિ ચરીત્ર આ, સાંભળાવી થાઓ પ્રસન્ન. ન. ૩
- ગુણ કવચ આ સાંભળો મુનીજન, ધરી એક ચીત ધ્યાનેરે;
દેવીયોનાં નામ હું કહુંછું, સાંભળી ધાય સન્મનન; ન. ૪
- પ્રથમ પહેલી સૈલ પુત્રિને, નમન કર આ વારેરે;
ખીજ બ્રહ્મચારણી કહીએ, ચંદ્રવટા ત્રિજી સાર. ન. ૫
- ઓંથી છે કુખમાં દેવી, પાંચમી સ્કંદ માતારે;
છડી કાલ્યાણની ખરી છે, કાળ રાત્રી સમમી ગાતા. ન. ૬
- આઠમી મહા ગૌરી સોહીએ, નવમી સિદ્ધિ કહેતારે;
નવદુરગાને નમન કરીએ, બ્રહ્મા મુનીને કહેતા. ન. ૭
- અગ્નીમાં યજ્ઞતા ઉગારે, શતરઝોને બહુ મારેરે;
વીપદુર્ગ સ્થાનકને ટાળે, આ જીવ રહે નવ વાડેરે. ન. ૮
- રણ સંકટ કાંઈએ નવ આપે, નાશ અશુભ સહુ જાયરે;
આપતી શોક દુઃખ ભવ કાળે, મા સ્મરણથી સિદ્ધિ ધાય. ન. ૯
- ચામુંડા પ્રેત ઉપર બેઠાં, મહિષ ઉપર વારાહીરે;
દંદાણી હસ્તી પર બેઠાં, વૈશ્ણવી ગરુડને સાહીરે. ન. ૧૦
- ગાદેશ્વરી વ્રષભ ઉપર બેઠાં, ભોર ઉપર કૌમારીરે;
આબુષણ શોભાવે અંગે બ્રહ્માણી હંસે બેશી. ન. ૧૧
- લક્ષ્મીજી પદ્માસન બેઠાં, પદ્મ કમળ અહ્યં હાથેરે;
હેવી જે લક્ષ્મી વિશ્વ મન, પ્રીતથી બેઠાં સાથે. ન. ૧૨
- શ્વેત રૂપ ધરીયો ધૈશ્વરી, વ્રષભ ઉપર બેઠારે;
એ માતાઓ સર્વયોગે કરી, એકઠાં યજ્ઞને બેઠાં. ન. ૧૩
- નના પ્રકારે આબુષણ સહુ અંગે, રત્ન વડે શોભીતાંરે;
શ્રેષ્ઠ મોતીના દીવ્ય હારો એ, અતી છે અંગે ઓપીતા. ન. ૧૪
- હંડ નીલમણી માહાનીલ મણીછે, પદમરાગ મણી શોભેરે;
હેવી કોષ યુક્ત રથમાં બેશી, દેવી તે વચમાં થોભે. ન. ૧૫

- અંજીતા રહો વામ પાસે, દક્ષણ પાસે અપરાંજીતારે;
શિખાવિષે ઉઘોતની રહી, ઉમા દેવી મસ્તક બિરાજે. ન. ૧૬
- માલા ધરી લલાટે છાજે, બગુટીએ યસ્વીનેરે;
બગુટી મધ્યે ત્રિનેત્રા છે, યમઘંટા નાશીકાની. ન. ૧૭
- ચશ્તુ મધે રક્ષા કરો છો, સખીની દેવી આજેરે;
દ્વારવાશીની શ્રોતજ મધે, કપોળે કાલીકા છાજે. ન. ૧૮
- કર્ણમુળે શંકરી બેઠાં, મુગંધ નાશીકાયેરે;
ઉર્ધ્વે ચોટ એ ચર્ચિકા દેવી, અમ્રત કળા એધ ચોટવે. ન. ૧૯
- સરસ્વતી જીવહાએ વશીયે, દાંત વિશે કંકમારીરે;
અંડીકા બેઠાંછે કંઠે ધાંટીએ ચીત્રગંટા સારી. ન. ૨૦
- તાલુકે મંમાયા બિરાજે, ચીત્રુકે કામાક્ષા દેવીરે;
સર્વ મંગળા વાણીએ બોલે હેવી વાણી લેવી. ન. ૨૧
- ધનુરધરી પૃથ વંશે બેઠી, નીલગ્રીવા વાસે દીસેરે;
કંઠ નક્ષત્રાનું રક્ષણ નક્ષત્રધરી ત્યાં હીસે. ન. ૨૨
- બે રક્ષંધનું રક્ષણ કરોછો, ખડગ ધારીણી માતારે;
વન્દન ધારીણી બાહુ મધે રહી કરે સુખ શાતા. ન. ૨૩
- હરત વીશે દંડીની મધયા, આંગળીઓએ અંબિકારે;
ગુણેશ્વરી નખોએ બેઠા, નેત્રેશ્વરી બે કુખે. ન. ૨૪
- કર માજી ક્ષય મનના શોકને, મહાદેવી રતન વીશેરે;
રૂઢ્યે લલીતા દેવી છે, સુલ ધારીણી છે ઉદરરે. ન. ૨૫
- વાગિની નાભીયે વશીયાં, ગુણેશ્વરી ગુણસ્થાનેરે;
ભુતનાને મેઢને વિશે, ગુચ મહિષ વાહિની. ન. ૨૬
- કટી મધે ભગવતી ખીરાજે વીંધે વાસીની જાનુએરે;
મહામલા કંઠાએ દીસે, વિનાયકી જાનુ મધ્યે. ન. ૨૭
- નાર સિંહ ગુલ્ફ એ બેસે, અમી તો પાદ પૃષ્ઠે;
પાદુકાની આંગળી બેઠી, શ્રી ધરીછે દ્રષ્ટે. ન. ૨૮
- સ્થલ વાસીની પગની તલીએ કરાલીની ડાઢ વીશેરે;
ઉર્ધ્વે કેશીની કેસે છાજે કૈબેરી રામ વિસે. ન. ૨૯
- ત્વચાએ વાગિશ્વરી વસીયાં રક્ત રૂધીર મળએરે;
અંતર ત્વચ વસા જીણીનસો મા, માંસ અસ્તીમધ્યે. ન. ૩૦
- અંતરાંતર સર્વ ત્વચાએ, સરવે પારવતી દેવીરે;
આંતરગ્રામાં કાલરાત્રીછે, પિતે મુકટેશ્વરી હેવી. ન. ૩૧
- પદમાવતી પદમ કોસે બેઠી, ચુડામણી કફ વિસેરે;

- જવળા મુખી નસો જળમાં, રક્ષણ કરતા હિસે. ન. ૩૨
- સર્વ સંધિને અમેઘા દેવી, સુકને બ્રહ્માણી છાજેરે;
- છાયા કરે છે છત્રેશ્વરી મા, દુનીયામાં સર્વ ગાજે. ન. ૩૩
- અહંકાર મન બુધિએ મા, ધર્મ ધારીણી સાચીરે;
- પ્રાણ, પાન, વ્યાન, ઉદ્ધાન, સમાનમા, વરજ હરતા ત્યાં રાચી. ન. ૩૪
- રક્ષ, રૂપ, ગંધ, શબ્દ, રૂપણ મા, યોગીની રક્ષા કરજેરે;
- સત્ય, રજ, તમ નીરંતરથી, નારાયણી મન ધરજે. ન. ૩૫
- રક્ષણ કરજે આયુષને મા વારાહી વર દધિનેરે;
- મારા ધર્મને રક્ષણ કરજે, વૈશ્વવી આવી રહીને. ન. ૩૬
- પશ, કિર્તિ, લક્ષ્મી નીરંતર, આપો આજે હમનેરે;
- સરવે માતૃક રક્ષણ કરજે, પાએ નમીએ તમને. ન. ૩૭
- મારા જોતને ઇદ્રાણી મા, રક્ષણ કરજે અપારરે;
- મહા પશુને અંડીકા દેવી, અખિકા કરજે સાય. ન. ૩૮
- મારા પુત્રને મહાલક્ષ્મીજી, આવી રક્ષા કરજેરે;
- મારી સ્ત્રીને ભદ્રવતી રક્ષક, દેહનાં દુઃખડાં હરજે. ન. ૩૯
- ધનેશ્વરી મારા ધન વીસે, રક્ષા કરજે તમે આવીરે;
- ક્રોમારી કન્યાને રક્ષા કરજે ઉમંગ લાવી. ન. ૪૦
- સુપંચા દેવી પંચને વિશે, સહાય કરો હમારીરે;
- ક્ષેમ કરી મારગ મધે, રક્ષા કરોને સારી. ન. ૪૧
- રાજદ્વારે મહાલક્ષ્મી મા, રક્ષા કરોને આજેરે;
- સરવે ઠેકાણે મહેર કરજે, વિજ્ઞા દેવી ગાજે. ન. ૪૨
- સરવે દેવીયો મળીને આજે, હમેશ રક્ષણ કરજેરે;
- સ્તવન હું આ પવીત્ર દીલે, કરેલું પાપજ હરજે. ન. ૪૩
- હરનીશ જે મન જપે પ્રાણી, મનવાંછીત ફળ દેહેરે;
- બ્રહ્માજી મારકંડ મુનીને, આ ગુણ સ્તવન કહે છે. ન. ૪૪
- મારકંડ મુની તારી ભક્તીથી, આ ચરીત્ર હું કહુંધુંરે;
- માતાજીની રક્ષા અતિ છે, એ સ્થાનક મન લહુંધું. ન. ૪૫
- સરવ સ્થાનકે રક્ષા કરે છે, જ્યંતી દેવી આજેરે;
- પાપ નાશ કરનારી પોતે, ભુ મધે મા છાજે. ન. ૪૬
- દુર્ગાપ હારીણી દુર્ગા દેવી, સરીરે સરવે રહેજેરે;
- પોતાનું સુખ ધજવાને, આ કવચ રદ્યમાં ધરજે. ન. ૪૭
- નીમ રાખીને આ મન ગરબો, નીરંતર નીત્ય ગાશેરે;
- હીન થઇને એક ચીનથી, ધ્યાને માજીને ધરો. ન. ૪૮

- જ્યાં અમ્મએ સ્તવન કરીને, મન વાંછીત ફળ પામેરે;
અર્થ લાભ સરવ કામજ થાએ, બ્રહ્મ કવચને નામે. ન. ૪૮
- જે પુરૂષ આ ગરબો ભણેથી, અતુલ્ય ઐશ્વર્ય પામેરે;
વિપુલ વિશાળ, પરહિતકૃષ્ણે. મનુષ્ય માને નામે. ન. ૫૦
- સંત્રામે વળી જય પામશે, ત્રણ લોકમાં પુન્યેરે;
બ્રહ્મ કવચનો ગરબો ગાતા, માજીને શરણે જાશે. ન. ૫૧
- જે નર આ બ્રહ્મ કવચ કરીને, સંત્રામે સિદ્ધ થાયરે;
સરવે શતરૂને જીતી કરીને, કુશળધી ઘેર પળાય, ન. ૫૨
- જે પુરૂષ એકાગ્ર થઈને, શ્રધાથી મન ગાશેરે;
ત્રણ કાળ આ પાડ કરેથી, ત્રણ લોકે જય થાસે. ન. ૫૩
- અલ્પ અત્યુ હશેરે દેવી, આયુશ શત ભોગવશેરે;
વિસ્ફોટક આદે સહુ વ્યાધી, નાશ માજીઓ કરશે. ન. ૫૪
- સ્થાવર, જંગમ, કૃત્રીમ, વિઝળે, સરવે વ્યભીચાર જાહેરે;
મારણાદી મંત્ર યંત્રાદી, પર પ્રયોગ દેહથી પળાસે. ન. ૫૫
- ભુચર ખેચર આદે સર્વે, સહજ કુલજ ડાકીનીરે;
અંતરીક્ષ ચરા પછણીયતે, મહાબલીષ્ટ શાકીની. ન. ૫૬
- મહાધોર ગ્રહ ભુત પીશાચી, મક્ષ ગાંધર્વ રાક્ષસોરે;
બ્રહ્મ રાક્ષસ વૈતાળ છે, કુખમાંડ બહરવાદીને હરશે. ન. ૫૭
- જેના રદ્યે હરનીસે જપશે, રહ્યું છે અંતર માંહેને;
તેના દરશણથી દુષ્ટો સહુ, નાશ પામેછે કાયે. ના. ૫૮
- ત્યારપછી તે પુરૂષ મોટુ, માન અતી બહુ પામેરે;
તે જો વધી રાજ કરે સહુ, યજ્ઞ કીર્તિ સહુ પામે. ન. ૫૯
- વળી યસ કીર્તિ બહુ થાએ, ભવિશે પુન્યરે;
તે કારણ માએ દેહ નીરંતર, મારકંડની કીધી કાય. ના. ૬૦
- સમ સતી જપતા આ પહેલુ, બ્રહ્મ કવચ આરંભેરે;
નીર વિમ્લકરીને આવે, ચંડીની સીધી ચોભે. ન. ૬૧
- પવેત વન કાનન આ પૃથ્વી, જાહાં સુધી મંડળ રહેશેરે;
ત્યાં સુધી પૃથ્વી વિશે, પુત્ર પૌત્રાદી રહેસે. ન. ૬૨
- દેહને અંતે દેવને દુર્લભ, પરમ સ્થાનક આપેરે;
મહા માયાના પ્રસાદ વડેથી, અંતે અધોચર કાપે; ન. ૬૩
- મનવડેથી ચીંતન કરેછે, સરવ કામ સફળ થાયરે;
મારકંડ પ્રતે બ્રહ્મા કહેછે, અંતે તે સ્વર્ગે જાએ. ન. ૬૪
- આ ગરબો જે ભાવ ધરીને, ગાસે માજી પાસેરે;

અર્થ ધર્મને કામ મોક્ષ સહુ, સમરણથી સુખી થાસે.	ન. ૬૫
નર નારી મન ઉલટધરસે, હરનીસ અંતર બલસેરે;	
મન વાંછીલ ફળ થાશે તેને, અતે પોતે તરશે.	ન. ૬૬
આ ગરબો મો ભાવ ધરીને ગાયો ઉલટ આણીરે;	
અક્ષર પદ બળે યયો હોયતો, ક્ષમા કરને રાંક જાણી.	ન. ૬૭
અક્ષ કવચની સ્તુતી કીધી, કરજોડી પાયે લાગીરે;	
અપરાધ માસ ક્ષમા કરજો, એટલું લઉં મુખે માગી.	ન. ૬૮
બોળે ભાવે ભાવ ધરીને, માણના ગુણ ગાયારે	
બક્તી કીધી ઉરમાં આણી, અંબામાને સાદાયાં.	ન. ૬૯
રાજનમર તો રૂઢ દીસે, સુખ અમલવાદ અંમરે	
નાગર બ્રાહ્મણ વડનગરો હું; માણની રાખુ હાંમ;	ન. ૭૦
સંવત ઓગણી છતરીમાં, રૂડો આસો માસરે	
વીજ્યા દશમી બુધવારે, બાલાએ કીધો પ્રકાશ.	ન. ૭૧

છંદ.

દીલજની મારા સકળ રનેહી પ્યારાજ;	
માહાલક્ષ્મી મોરી માત અંબે માતાજ.	ટંક
રૂડો આવે આસો માસ, રાત અજવાણી	
નવરાત્રી અષ્ટમી રાત માત બની લાલી.	માહા. ૧
આ સેવે નાગર ચરણ જીવરે તમારા;	
કરજોડી વિનતી કરે મેધ સમધાર.	માહા. ૨
આ નાટરંગ કરીયે સમળ સબામાં;	
મન ઉલટ આપો રહી મારી જીભમાં.	માહા. ૩
તારા આમળ કંગાળ રજા હમે પાજ.	માહા. ૪
વડુ વડોદર આ રોહર ધણુરે સારું	
દીસે રૂડાં નરનાર, લાગે મુખ પ્યાર.	માહા. ૫
રૂડી ધડીયાળીની મોળ અલી ઉગસે;	
સહુ સોખીલા જન હંદ, અંબાના ગાસે.	માહા. ૬
આરાસુરથી આવી બેઠીછે અંબા;	
આવે સહુ નાગર માજ સનમુખ રંબા.	માહા. ૭
આ અકળ શરૂપે દીસોછો હવે માજ.	માહા. ૮
આ કનક સિંધાસન સોબે અદ્ભુત જડીયું;	
તાર રૂપ અસોકીક દેવ મુનીયે ધડીયું.	માહા. ૯

તારે શયુગાર શોભે અતીસે સારા;	
હીમ હીરા રત્ન મણી મોતી બંધ ચળકારા.	મહા. ૨
જડાવ મુગટ કાને કુંડળ દીસે;	
અથુવટ વીધુવા પાયે જોતાં મન હીસે;	મહા. ૩
આ ઝરકશી અમર અંગે માયે પેહેર્યાછ	મહા. ૪
આ જુમર હાંડી તકતા મંદીર શોભે;	
આ મુખકુ તમારૂં જોવા મનકુ લોભે.	મહા. ૧
વાગે ઘડીઆળી ભેર ભુંગળ ઘંટાઓ;	
આ ધાય આરતી રમવા નટખટ આવો.	મહા. ૨
સહુ નરનારીઓ દરશણ કરવા આવે;	
આ સાથ હળીમળી નાગરી નાત બોલાવે.	મહા. ૩
ઘડીયાળી પોગે મુખ કરતા બેસછ.	મહા. ૪
આ નાગરી નાતના જીલ્લામાં તમે વશીઆ;	
આ રમજુમ રમજુમ કરતાં રંબા ધસીયાં.	મહા. ૧
હું રાગ રંગ તારા આગળના જાણું;	
પણ રમવા રંગભેર આજ હું ઉમંગ આણું.	મહા. ૨
આ તાલ પખાજ ભુંગળ ઝાંઝર ડફ વાગે;	
હું નમી નમી નીરખુ આજ તમારે પાગે.	મહા. ૩
આ કપા કરી નિભાવો શીર રહી ગાછ.	મહા. ૪
પિતંતી કરીયે નીભાવી લેજો હમને;	
શું કહીયે વારંવાર, લાજ છે તમને.	મહા. ૧
આ નાત નાગરી નટખટ વાંકુ બોલે;	
છે સાજ તમારી મનથી મહામદ ડોલે.	મહા. ૨
તું છે નાગરની દેવી કુળમાં ડાહી;	
અંતરના ધરસો રીસ, આ અંગે માઠ.	મહા. ૩
પણ સામી બેડી તું આરામુર માછ.	મહા. ૪
પારે સહુ આવે શેહેર તણારે રાજ;	
તારા દરસણથી જતી ધાય અતીસે તાજ.	મહા. ૧
તારી મેહેર સેહેરપર ખરે ખરીરે સાચી;	
તું ત્રણ લોકની માત આપતે જમી.	મહા. ૨
નથી કીધુ અવટલુ કામ માછ તવમારે;	
જીવ જાતે આવે વાર એક રાહુ પારે.	મહા. ૩
કરો મેહેર માછ મારા ઉપર છાયાછ.	મહા. ૪

દેશ વિદેશે થયો ડંકારે સારો,	
સહુજન મન ગરબો ગાય નારીઓ તારો.	મહા. ૧
આ તાવ કાળી અંબા બહુચરનું ખરે;	
એણે આપ્યા પદારથ ચાર ઉદર મા ભરે.	મહા. ૨
વિશ્વાસ આપ્યા છે વાંઝ નહી ખોદુરે,	
દડભડો આવી આજ મંડપ લોદુરે.	મહા. ૩
કરજો સદા કલ્યાણ, ગાય બાલાણ.	મહા. ૪
મારો અમદાવાદમાં થાસ, આશે રહુ તારી;	
મા કપા કરીને લાજ નિભાવો મારી.	મહા. ૧
હુ નાગર પ્રાણણ વડ નગરો કેહેવાઉ;	
અહીં આવી અંબા સનમુખ ઉભો ગાઉ.	મહા. ૨
આ કરજોડી વીનતી કરી રહુ આશે;	
હું ગાઉ સુદ અષ્ટમી જે જન મન ગાશે.	મહા. ૩
આ આસો માસે ગાય સહુ લાલાણ.	મહા. ૪

વિનતીની ગરબી.

હમે હમારે ઘેર જઈએરે બાઈ રામ રામ છે.	આ રાગ.
હમે હમારે ઘેર જઈએ મા જેઅંબે.	૧
આ ખોલ્યુ ચાલ્યુ માફ, માણ જેઅંબે.	
શેવકજન પ્રતીપાળછો, મા જેઅંબે	
આ દુશમનનાં છો કાળ, માણ જેઅંબે.	૨
તમે છો અકળ સ્વરૂપરે, મા જેઅંબે.	
ચાચરમાં દીશો, ભુપ માણ જેઅંબે.	૩
કરજોડી કર વિનતી, મા જેઅંબે	
ગઈ મારી મનતી ગતી, માણ જેઅંબે.	૪
આ સકળ સભા ટાળે મળ્યું, મા જેઅંબે;	
આ કરો મનહુ હળ્યું, મા જેઅંબે.	૫
માણને ચરણે હુ નમું મા જેઅંબે;	
મંડપમાં આવીને રમુ, માણ જેઅંબે	૬
સુખી થયો દીન રાતરે, મા જેઅંબે;	
આ ચરણે રાખો જાત, માણ જેઅંબે	૭
પચતીરથથી હરખે કરી, મા જેઅંબે;	
તે લાડ લગવ્યાં મન ધરી, માણ જેઅંબે.	૮

ગરબે રમવા નીસરયા, મા જેઅંબે;	
શોક હમારા વિસરયા, માજી જેઅંબે.	૯
દુઃખીયાના સુખીયા થયા, મા જેઅંબે	
આ પાપ સધળાં પ્રલે થયાં, માજી જેઅંબે.	૧૦
સીંગાસન શોભે ઘણું, મા જેઅંબે;	
તેજ છે ત્રિભોવન તણું, માજી જેઅંબે.	૧૧
અંખા અકળ સ્વરૂપરે, મા જેઅંબે;	
તાર દીસે આનંદ રૂપ, માજી જેઅંબે.	૧૨
સણગાર અંગે સોભેતા મા જેઅંબે;	
ધરેણાં અંગે રોપતા માજી જેઅંબે.	૧૩
કહેતાં ના આવે પારરે મા જેઅંબે;	
તત્ત્વ દેવી તું સાર મા જેઅંબે.	૧૪
કકુના હાથા શીર છે માજી જેઅંબે;	
જમવાને પુરી ખીર છે માજી જેઅંબે.	૧૫
રંગીલો ચાચરમાં કર્યો મા જેઅંબે;	
શેવકને શીર કર ધર્યો માજી જેઅંબે.	૧૬
આજા લીધી અન્નમની મા જેઅંબે;	
રન્ન લીધી મહામાનની માજી જેઅંબે.	૧૭
લખ ચાલ્યા કર લાકડી મા જેઅંબે;	
નગી દાંતાની પગ્યા વાટડી માજી જેઅંબે.	૧૮
નાગરો મુખથી ગાય છે મા જેઅંબે;	
શીખ લધ બાલાજી જાયજે, માજી જેઅંબે.	૧૯

રાગ કાફી.

દાર નહિ પીવોરે, ન કેદ કરવો કાંધ;
 થાય એણે કરીનેરે, ખરાખી છે બહુ લાધ.
 વ્યભિચારતો કરવો નહીને, રમવો નહિરે જુગાર;
 જહાં રમતો હોય ત્યાં જન, રહો ન ઉભા લગાર;
 જુગાર રંડીયાજીરે, ચોરીમાં ન રહો સાધ. દાર નહી.
 વ્યસન ચોરીથી જીવ જાયને, કુળની લાજ તણાય;
 દુત દ્રવ્યથી સુખી થયો નહી, ન થયો કોઇપણ રાય.
 બહુ થયા દરિદ્રીરે, ખોતા જીવ એણે રોષ. દાર નહી. ૨
 દુર વ્યસનથી પૈસો ખુટયો, ફાગટ ગયો જળ ધાર;
 સતસંગતથી ખોટ કરીને, ચીવટ ધરી નહિ લગાર.

માણસમાં સારાં દીસેછે, જો વળી કાંઈ ખાડ ખાઈ. દાર નહી. ૩
ચોરી છીનવાળીને દારથી થાયે, ખરાબ વ્યસન વ્યભીચારી;
ગાંબ તમાકુ અરીણુ તાડી, મુકીદો બાધયો વિસારી;
સ્વાદ નથી કાંઈરે, દુઃખી થાયે બાલો ગાઈ. દાર નહી. ૪

અમીચંદ વાણી.

છંદ.

કકા થકી કહુંછું કરજોડી, બત્રીસ હરફ સાતે વાર;
ખખા ખુશામત કહુંછું, હું રંકને તારો આધાર. ટેક.
ગગા ધણી રવીવારની શોભા, બ્યાં દેખુ ત્યાં લાલમ લાલ;
ધધા ધણાં માણેક મુગટમાં, રત્ન મણિ છે જાક જમાર. ૧
નના નારાયણી બેઠી તખ્તપર, લાલ સાડી પેહેરી છે રૂપાળ,
ચચા ચાચર ચાળી ચંડીકા, ચતરસ્રજ ચિંતાને ટાળ,
હહા હાયામાં બેઠો તુમારી, હું નરધનીઓછું લાચાર. ખખા ખુશામત ૨
જજન જગત જાણે સોમવારે, માણ પેહેરે સફેત સાળુ;
ઝઝા ઝળ ઝગુકે મોતી, પુનમે ચંદ્ર મુખ રૂપાળુ; નાના નાના વિધના.
આજુપણ મંગળનું છે પરચાળુ; ટટા ટેકજ રાખો હમારી, સિંદુરીયા;
પેહેરયો સાળુ દહા થાનકે આવી માણની, સેવક સહુ કરે નમરકાર.
ખખા ખુશામત ૨ ડડા દોડી દુનીયા સહુ આવે, ખુધવારના
ખાના લીલા, દહા ધયા આજુપણ લીલા, ધન બાયમદરશણુ મીલા. જુણા
મુખ પોખરાજ બહરપતી, ગુરવારે સાળુ પીળી, લતા તમારી લીલા બર
પુર; થથા ઠીક છંદ આન મીલા; દહા દરશણુ કર માણના, સેવક સહુ કરે
નમરકાર; ખખા ખુશામત. ૩ ધધા ધુનમાં બેઠો જમારી, મરદંગ વાજે
છે નીરંતર તાળ; નના નમુ નવદુરગાને, પપા, પ્રેમથી કર સવાલ; કકા
રીરે માની દવાઈ નવખાંડ, અંબા માતા દીનદયાળ, બખા બીરાજે હી
રો દાંતપર. યુકર દેવતા જાક જમાલ; બમા બાનુ ખીલી રહ્યો, મમા
માનુ મુખ તેજ અપાર; ખખા ખુશામત. ૪ મથા આઘ બવાંની અંબી
કા, મીઠા તમારા છે સમરણુ; રરા રાખો લાજ હમારી, લલા લાગુ
માણને ચરણુ; વવા વલખુ માના દરશણુ, ખીન છંદ ગાવું નિત્ય નવી
ધરણુ, શશા સની રાહું કેતુ નવ ધરે, છે તે માનુ શમરણુ; સસા
સેવક અહો અમીચંદ, કહે ભવ સાગર ઉતારો પાર, ખખા ખુશામત ૫

છંદ.

અંબા આસો માસ આસ મને દરશણુની તારી, નવ દીવસ નવ રા-

ત્રીમાં સહુને આણુંદકારી. ટેક. પરથમ પેહેલુ નવરાતર, આસો સુદ
પડવંથીરે, અંગ ઉમંગથી જન્યે નાહે સહુ તાપીમાં જાતીરે; કરે નર
નારી સ્નાન ધરે ધ્યાન, કરે શુદ્ધ શરીરે; કોઈ ઘઢા કોઈ ઝારી બરે,
અંબુ નીરમળ નીરે; માગણુ આવે ગાવે જોગણી, કરે વિનંતી તારી,
નવ દીવસ નવ રાત્રીમા. ૧ ખીજ ત્રીજ આનંદમે ચાલી, ચોથ
ચર્ધ રંગમે; કરે ઝટા પાંચમે. ખુશી સહુ ઉમંગ છે અંગમે; વાગી
રહ્યાં વાજાંત્ર ભુંગળ ઢોલક કે સંગમે; કરે વાધરી તાળ બજનવે, પડે
ચાપ મરદંગમે; બાંધે ધુધર માળ ઘેરીયા, રહ્યા પગ થમકારી નવ-
દીવ. ૨ કોઈ કરે છે છઠ્ઠાઝટા, કોઈ કરે અપવાસે; સાતમે સહુ કો-
ઈને, તેણાં અંગમાં ઉદામે; આચર ચોકમાં ચાલી દેવી, સહુ ખેલ કરે
આસે, બહુચર અંબા કરે કુદડી, કાળજી છે પાસે; ફીરે જોગણી ચોસઃ
ગાયે, ગરબા ખુશ * ભારી; નવરાત્રી. ૩ આઠમે ફરાળ કરે, સહુ
મનમાં હરખાંતે; ભગત મંડળી કરે ભગતી, ગુણુ તેરા ગાતે; સુરત
શેહેરના લોક મળે સહુ, દરશણુ કે આતે, મોદી માલણુ ખેડા વેચવા
ખાવાના લાતે; અંબાજીને ડેરે સુરત ખુશ મચી ધુમ ભારી; નવ
દીવસ. ૪ કંઈક ભગત ગુણુ ગાયે તમારા છંદજ લલકારે; હરીકૃષ્ણ
કે વીજ્યાશંકર થઈ તથયારે, ઝાયાભાઈ બોલે રામશંકર, કહે ચુનીલાલ
પ્યારે; પરસોતમ કે વીજભુખણુદાસ જાંજલ લલકારે; અગીચંદ કહે
હાય જોડી સહુ, ભગતી કરે તારી; નવ નવરાત્રી. ૫

છંદ.

અંબામા તાર દરશણુ દુર્લભ દરશણુથી દુખ ભાગે છે;
અરજ કરી માને શીશ નમાવું, ધનભાગ્ય તાર આજોછે. ટેક.
લક્ષ ચોરાશી ફેરા ફરી, મનખા અવતાર ધરાવ્યોછે;
ગુલામ તમારો આવ્યો મુસાફર, માયામાં લપટાવ્યોછે.
કાન કોષ મોહ મચ્છર માયા, દુરમતી પર ધાયો છે;
લોભ લેહેર એક નદીયા વહેછે, ઉસમે જીવ કુખાયોછે.
તમખીનપાર ઉતારે કોણુ મા, ભક્તનકે શીર ગાજોછે અરજ કરી. ૧
કોઈ વખત જીવ જન્યે ધરમપર, માયા પાછી લપટાવેછે;
આકીન હમારે રેતુ નથી, તાર પાપ મને અપડાવેછે. હવે ઉપાય શુ
કરે માજી હમકુ કાંઈ બલભાવે છે; ચાકર પેઠો ચીંતા માંહેલું, મા-
રા દીવને બહુ ગભરાવે છે; મારી હકીકત સહુ તુ જાણે, ઘટધટમાં
ખીશજો છે અરજ કરી માને. ૨ નામ નીરંજન તુ દુઃખ બજન

નીરધનને ધન આપેછે, વાંછ્યા દોશ વાંછ્યાનો ટાળી, તેને દરજન આપેછે; ભગત કરે મા ભગની તુમારી, તેને દરજણ આપેછે, જનમ જનમના પાપ નીરવાણ, એક પત્રકમાં કાપેછે; બહુચર બાળી અંબા દયાળી. ભગતનકુ શીર ગાળેછે. અરજ કરી માને. ૩ મારી હકીકત કહી મંમાયા, તુમખીન કાણ મીઠાવે છે બ્રહ્માવીન્દુ રૂપને કહીયે, તે તારા ગુણ ગાપેછે; સરવ દેવના દેવ તમેછો તેરા નામકુ ધાએ છે; માહારાજગીર કહે સત્ય સદને, અમર પદ પાવેછે; અમીચંદ કહું છંદ બનાવી, તારે હાથ મારી લાગજે અરજ મા. ૪

છંદ.

જીવે માજી હું કહું તે સાંભળો બહુચર અંબાદીન દયાળ; સંકટ દુઃખ માર કરો નીવારણ, કરજોડી કહું તારો બાળ. ટેક. ભુલ્યા ભટકતા શીર જગતમે, છોડી હમારા દેશ બતન તુજ ખીન મેરા કોઈ નહી બેલી, જીવ કાયાકા કરો જતન; તુજ સતસંગત સુખધી આપજો કર જોડી કહું સત્ય વચન; કામ ક્રોધ ક્રુધધી ટાળજો, નીરમળ અંગ માર કરજો મન; ધણું ધણું કહીએ અંબામા, રાખી શીકર કરજો રખવાળ સંકટ દુઃખ ૧ ખીજી અરજ એક સુણજો અંબામા, રણ સળધે આવ્યાજ અહી; બંદગી કરી લાઝ દેણ મટાવી ઝટપટસે શીર જતના તહી; મુદત બાંધીને આયા જગતમે ઉસદીનકી મુને ખજર નહી; કર જોડી માં સ્વાલ કડ, મારા મનના મનોરથ પુરજો સહી; જન અચાનક પડશે કાયા જમ જીવ લઈ જશે તતકાળ. સંકટ ૨. ઉસ દીન મેરા ખુરા હાલહે, કર જોડી કહું પાયે પડી; ઉસ ખાતર સખધી આપજો. તુમકુ કયા કહું ફરી ફરી, ગર્ભવાસમાં રહી કરી જો, જોવાતો કરીતી બડી બડી, ખુલ્લા બંધ દુનીયામે આયા, ગુફલત માયા જાળ પડી; તરણ તરણ તુમતો જગતમાં, તેરા નામકી પકડી હાલ; સંકટ. ૩ હવે માજી મારી શીકર તમને, કરજોડી કહું છું કંગાલ જસ અપજસ માજીછે તમને, હું અઘાની તારો બાળ; જેવી તરેહથી ખુધી આપશે, તેવી તરેહથી ચાલીસ ચાલ; તારા ભગતની નીંદા કરશે; તે નરકે પડશે સંગળ; અમીચંદ કહે છંદ બનાવી કરી ફરણા સુખધી આપ. સંકટ દુખ. ૪

છંદ.

જલખીન તલપે મછલી અંબામા, દરજણ ખીન તલપે તેમ નેણ. નેણ નીરખમે નખખીખ છખીમાની, જદ કાયામે હાવે એહેન ટેક. ચહેન પડે ચસમેસે દેખે, ચતરજુજમા ગુણમંબીર: બી: બાજે મા-

રી સારદા ભવાની, દરશણુ ખીન નહિ રહેતી ધીર; ધીર ધરે નહિ
જીવ હમારો, નેત્રથી વહી ચાલે નીર; નીર જમનામે તલપે ગોપીકા
કમ્પન કદમ લે બેઠે ચીર. ચીર ખીના જેમ તલપે ગોપી, દરશણુ ખીન
તલપે તેમ નેણુ, નીરખસે. ૧ ચહેન પડે નહી દરદીકુ તેમ, દ-
રશણુ ખીના મુજકુ ના સુખ, સુખ સમરણુ મા રખુ તુમેરા જેમ
જુએકી ભાગો જુખ. જુખ રખુ દરશણુકી તુમારી, નખ શીખસે ની
રખુ મા મુખ; મુખ ભરી ચસમેસે દેખુ, જદ કાયાકા જાવે દુઃખ
દુઃખ દુર કરીયે દીન દયાળી, અંધેકુ તુમ ચાલો નેણુ, નેણુ નીરખ
ર. ચહેન પડે નહી આચરવાળી, શેવક તમારો કરે ટળવળ; ટળવળ
કરીને દરશણુ માણું, કાળ આવશે અચાનક અદલ આવી જ
દ પડ રહે કાયા, ઝટપટસે દમ ચલા નીકલ, નીકલ ગયે જમ લે ગ
યે બાંધી, મનખા અવતાર જાવગા અશળ; સદળ દરશણુથી
હાય, અંધેકુ મીલ જાવે નેણુ; નેણુ નીરખસે. ૩ ચેન પડે નહી સી
તા ખીના જેમ રામચંદ્ર રઘુવીર શીરે; શીરે હનુમાન શોધ નીકાલે,
કુટી સમુદ્ર લંકાઈ ગીરે; ગીરે હનુમાન અશોક વાહીમે, રામ નામદે
મહા વીરે; વીર શબ્દ સુણી સીતા માને, તતક્ષણુ આવી ધીરે; ધીર
આવી જામ રામ મુદ્રીકા, તેમ દરશનથી સુખ પામે નેણુ; નેણુ નીર
ખસે, ૪ ચેહેન પડે નહી તેરા ચાકરકુ, લક્ષ ચોરાશીકી શીકરબડી,
બડી હકીકત માજી તુમારી, ગદ્ગલત માયા જાલ પડી કાયા શીર
લક્ષ ચોરાસી, આ ભવ નહી આવે ઘડી ઘડી; ઘડી પલકકી ખળર હું
તુમકુ આવો માજી તુમ સિંહ ચડી; ચડી આવો કહું અમીચંદ મા
મહેર દ્વિથી મીલાવા નેણુ; નેણુ નિરખે. ૫

છંદ.

સાચુ સમરણુ અંબામાનું આ સંસાર સધળો ખોટો છે છે છે
નથી નથી મા જેમ પાણીનો પરખોટો. ટેક. કાચી કાયા ધર બાકુ-
તી, પાંચ તત્વનું થયું તૈયાર; જીવ મુસાફર આવી રહ્યો મોહી, અવધ
બાંધીને ધર્યો અવતાર. કાયા શહેરમાં મન સોદાગર, પ્રવ્રતી નીવ્રતી બે
નાર; પ્રવ્રતીના પાંચ પુત્ર, કામ ક્રોધ મોહ મદ નીરધાર, તે પાંચોયે
વેપાર કીધો, તે વેપારમાં લાગ્યો ટોટો, છે છે છે. ૧ તુટી પેટી હું
ટી કાયા, નમ્રી જમડાનું વાધું જોર. નાહી પરવતી નાદા પુત્ર પાં
ચ કામ ક્રોધ જે ચોરના ચોર, કરનારા તો ખશી ગયા વીણુ જીવ બા
પડો પડ્યો અધોર; ચોર કરી જેમ બાંધ્યો જીવને, માર માર કરી
શોર બકોર. પડે મારને રૂદન કરે જીવ નિર વરતી સામું જોતો. છે

છે છે છે. ૨ નિરવતી કેહે સુણો રાજા, પ્રવરતી હમારી ખશી ગઇ,
નીવરતીના પુત્ર ધર્યા જે દયાધરમ હીરદે વસી વસી, તપનપ કરે
ધરમ ધ્યાન તેને બીજી વાતની નુન્ય કશી. આખર વખત વીમાન આ
વ્યું અંબા નામસેં ગયો બેશી, ગીરવરતીથી સ્વર્ગે ગયો જીવ પ્રવરતી
થી રોતોતો. છેછે છેછે. ૩ પ્રવરતી મારી દુર કરી, નીરવતીનો કરા
વળે સંગ; જોખન જીવાની જતી રહેશે. જેમ હડી જાય ગુલાબી રંગ
મારાજ ગીર કેહે જીખણદાસ તેને જીતી જગતમાં કરી સતસંગ; અ
મીચંદ કેહે છંદ બનાવી, ગીડ ગીડ તાલ બાજે મદંગ; જનમ લઈ
જનુની નહીં જાણ્યો, મીથ્યા અવતાર છે ખોટો. છેછે છેછે. ૪

છંદ.

અજરો તો રહે સમામાં, તુમ રહે સંતાપ હુવા વિમળવસીના વસી
ના દેરાં જજખલ ખાખ હુવા. વિમળવસીના. ૮૬. વિમળ વસી ના
મે એક શાવક, બાપમુવે બેગર હુવા. તેની માડી પરધેર. પરધેર
જરે પાણી નાચાર હુવા. માડી પરધેર પાંચ વરપનો વિમળ બાજક,
દુઃખીયા અપરમપાર હુવા. મોશાળ જઈ વશીયા, વશીયા નંધનીયા
નોધાર હુવા મોસાળ જેવશિયા. જઈ નિશાળે બપોસો નહીં કાંઈ,
પેલા જનમનાં પાપ હુવા, વિમળ વસીના. ૧ મામા ઘેર જઈ બા-
ણેજ વશીયા, ગાયો ચારી ગોવાળ હુવા, વિમળ વસીના. વસીનાં
માજી એવા હાલ હુવા વિમળ વસીના. એક સમે ગુર ચરણે લાગ્યો
જોર કેહે શાવક બાળ હુવા. તમે સુણો વિમળજી, વિમળજી કરજો
ધરમ તમે ન્યાહાલ હુવા. સુણો મિમળજી. વિમળ કેહે કહેશે તો
કરજું ગુર તમે મા ખાપ હુવા. વિમળ વસીના. ૨ આરામુરમાં
અંબામાના, વિમળપર પરશન હુવા, માની ગાયો ચરાવી, ચરાવી
વિમળ તો તન નન હુવા, ગાયો ચરાવી. સહ સહની તો ગાયો સોં
પી વિમળ વિચારે મન હુવા. આ ગાયોજ કોની; કોની કહી અંબા
જીવન હુવા, ગાયજ કોની. ગોવાળ બણી કરી કરજી દરશણ આપો
આપ હુવા. વિમળ વસીના. ૩ અંબા માતા જકત જનુની તું જીમ
જીમ દાતાર હુવા વીમળ વસીકુ, બસીકુ દોલત અપરમપાર હુવા. વિમળ
વસીકુ. ગુર કેહે બંધાઓ દેહેરાં માજીકા આધાર હુવા. જઈ કહું
માજીને રોવાઈ તૈયાર હુવા. કહુ માજીને. દેરાં બાંધી કોણ પરતાપ
પુછ્યું, વિમળ કેહે ગુર પરતાપ હુવા. વિમળ વસીના. ૪ એકસો આઠ
તો દેરાં બંધાવ્યાં, આરસપાહાણ અમકાર હુવા. ગુર પરતાપ સુણી.
સુણી માને ક્રોધ અપરપાર હુવા ગુર પરતાપ સુણી. નાસ વિમળ

કહી છુટી જવાળા ડેરા પ્રલેકાર હુવા. મા પરતાપ કહીને, નાડો વિ-
મળ હાહાકાર હુવા. મા પરતાપ કહીને ભુલ્યો માણ મને માફ ક-
રો એ દેરાં તમ પરતાપ હુવા. વિમળ વસીના. ૫ ગદ ગદ કંઠે કરે
વીનતી, હવે માણ મને ભાન હુવા. દુઃખીયારો જાણી, જાણી તમ-
થકી એશાન હુવા, દુઃખીયારો જાણી મા પ્રતાપે પાંચ દેરાં રાખ્યાં
ગરીબ નીવાજ મેહેરયાન હુવા મા રાજગીરકુ ગીરકુ, માણ તુમારા
ધ્યાન હુવા મા રાગીજરકુ હે હે અમીચંદ કહે છંદ હરંદ કડીયધ
માણ તમ પરતાપ હુવા વિમળ વસીના. ૬

છંદ.

અંબે ગરીબનીવાજ આજ તું, મેરી મદદ રહેના ચઢએ, સકળ સભા-
મે સભામે મુજે ગ્યાન દેનાચઢએ. સકળ સભામે ટેક. મેતો ખડા હ-
જુર તુમારા મજુર, સાહે કરના ચઢએ, માણ હમારી હમારી અર-
જ કાન ધરના ચઢએ માણ હમારી, મેં કરગુર કંગાળ તુમારાબાળ
દુખ હરના ચઢએ, આદમવાંની ભવાંની હમકુ તેરા દરશણ દેના ચ-
ઢએ આધ ભવાંની. તુમ તો માણ આવો હમકુ બચાવો. મેરી
સંભાળ લેના ચઢએ, સકળ સભામે, સભામે મુજે ગ્યાન દેના ચ-
ઢએ, સકળ. ૧ આવી તમારે ધામ જપુ મુખ નામ, ગુણ ગાના
ચઢએ. હમકુ માણ માણ જેરા દરશણ પાના ચઢએ હમકુ માણ.
કોઇ કોઇને અનેક હમારે એક ટેકા આના ચહીએ, માણ તુમારે
મારી વાહારે ધાના ચઢએ. માણ તુમારે સંકટ દુખમાં કાપ તમે મા-
બાપ, તમકુ કહેના ચઢએ. સકળ સભામે. ૨ સભામે. માત તાતને બ્રાત
તમેછો તેરા નામ સહાના ચઢએ. ગુણ ગંભીર તું, ગંભીર તું તેરા મન
માનાં ચઢએ ગુણ ગંભીર તુ. નોધાર્યા નીરધન તારે કરજન, દયા
લાના ચઢએ. મુજ બાળકપર બાળકપર, માણ તુમને ચાહાના ચઢએ
મુજ બાળપર. માફ નથી મા કોઇ, એકલો જોઇ મદત રહેના ચ-
ઢએ. સકળ સભામે. સભામે મુને ગ્યાન દેના ચઢએ ૩ એ માયા
કા સંસાર. તેરા આધાર, જસ દેના ચઢએ. તેરા દાસકુ દાસકુ તેરે
ચરણ રહેના ચઢએ, તેરા દાસકુ, બીડ પડે ત્યાં આવી હમકુ બચા-
વી ઝટ લેના ચઢએ, માણ હમકુ. હમકુ સમુદ્ધિ દેના ચઢએ માણ
હમકુ. કહે અમીચંદ કે છંદ બનાવી, અંબે અંબે કહેના ચઢએ. સ-
કળ સભામે, સભામે મુજે ગ્યાન દેના ચઢએ સકળ સભામે. ૪

સજન.

સહુથી સામરથ રાધાવરનો આશરો એ રાગ.

સહુથી સામરથ ઉમીયાવરનો આશરો;

શંકર જનને દુભવી શકે નહી કાયજો.

સહુથી. ટેક.

એક સમે ત્રી કૃષ્ણ શીવ પુજન ગયા,

પુજા કરી છે લક્ષ્મીવરના નાથજો;

શહજી કમળ ભેધને તે શીવ પુજન કર,

એક કમળ ખુટ્યું છે તેણી વાર જો.

સહ. ૧

નેત્ર કમળતો શીવને અરપણ ત્યાંહે કરે,

પ્રસન્ન થયા છે ઉમીયાજના નાથજો;

શુદ્ધરણ્ય ચક્ર તે દહાડે આપીયું,

એવો ભોળો ભજતવચ્છળ પ્રતિપાળજો.

સહ. ૨

દેવ દાનવ સહ મળીને વિચાર કરો,

વિચાર કર્યો છે સમુદ્ર મથન તતકાળજો;

ચઝિદ રત્ન તો દેવ સર્વને આપીયાં,

વીખ હરા હર નીકળ્યું તેણી વારજો.

સહ. ૩

તેતો વીખ પીવાઇ કોઇથી નવ શકે,

છરવી શક્યા ઉમીયાજના નાથજો;

બ્રહ્મા વિષ્ણુ ઇંદ્ર સરખા હુકમમાં,

શેશ શક્તી ગણપતી ધરતા ધ્યાનજો.

સહ. ૪

શંકર કોપે કોઇનું જળ ચાલે નહીં,

તે સહ રૂઠે શીવ જન કરેના લેશજો;

વેદ શાસ્ત્ર પુરાણ સર્વે એમ કહે,

જે શીવજનું પુજન કરશે નીરધારજો.

સહ. ૫

સહજ મુક્તી તેને શીવજી આપસે,

એવા ભોળા ભક્ત આધીન શીવરાયજો;

કરજોડી દાસ નરસંધ્યો, એમ કહે,

તેના મનની પુરે શીવજી આશજો.

સહ. ૬

મારી અરજ સુણો, અંબામાં બહુચર બાલી, માહાલક્ષ્મી મારી માત
કરો રખવાળી ટેક. માતુ તખત દેખી ફાંકડું કે અપરમ પાયે, મારે
નખ શીખ સળ્યા સણુગાર ગલે બીચ હારે. હાથે કડાં સાંકળાં રત્ન
મણી ઝકારે, મા એ જડી દંતપર રેશ કરે ચમકાર, ધુમ છનન

જનન જાળે પાડમે પાએ ધમકારે, શીર મુગટ છત્ર ઓર નેણમે કા-
જળસારે. દામણી દુલ્લ અકોટી નાકમે વાળી, મહાલક્ષ્મી. ૧ હું ભુલ્યો
બટકનો આબ્યો તમારે દારે, માને દંડવત પ્રણામ કરે નમસ્કારે. તું
આદ શક્તી મંભાયાનો અવતારે, કીયા સ્વર્ગે ત્રિયુ પાતાળ કે નવલ
ખ તારે. તું નીર્ધનીઆ નોધારાની આધારે, તે જળ સ્થળ મેર પ્ર-
ગટ કીયે સંસારે. બન બનમે બનસ્પતી ખીલ રહી હરીઆલી, મા-
હાલક્ષ્મી. ૨ જીવ જંતુ પશુ પક્ષીની કરે જરદાસે, તું ઘટઘટ વ્યાપીક
આપ રૂપ પ્રકાશે. હું આગાની અપરાધી તમારો દાસે, જીવો મેહેર
દ્રષ્ટી માર પાપ પ્રલેકર થાશે, તાં નામ ગરીબ નીવાજ પુરો મા-
રી આશે. કરગરી માથુ કંગાલ તમારી પાસે. મારા મનના મનોરથ
પુરોની અપ્પર વાળી, મહાલક્ષ્મી. ૩ આજ આણુંદ બયો તેરે દરસ-
ણસે સુખ પાયા, થયુ પાપ નિવારણ નિરમળ હો ગદ્ય કાયા કહે મા-
હારણ ગીર મોહમત્સર છોડી માયા. કામ ક્રોધ તજી તેરે નામસે
ધ્યાન લગાયા. સંવત ૧૯૨૬ મેં છંદ બનાયા, બાદરવા સુદ આણુંદ
ચૌદશે માયાં. કહે અમીચંદ મા પાર ઉતારો હાય જાલી. મહાલક્ષ્મી. ૪
છંદ.

અરે તું કેમ જન્મે ભુલભુલ. મારને માજી નામકી દુલ્લ અરે તું કેમ
જન્મે ભુલભુલ. ૧. પ્રેમાયુગમાં સીતા માતા લંકા હતી અનમુલ
રાવણ મારી લકષ્મણી ત્યાંતો હતી ધુલ, અરે તું કેમ જન્મે ભુલ
ભુલ. ૨ દાપરમે દુર્યોધન રાજા, ધણો કરે કુલ કુલ, તે પણ રણમાં
ગયો રાજાઈ. જીત્યા ભીમ નીકુળ. અરે તું કેમ જન્મે ભુલ ભુલ. ૩
આ પૃથ્વીપર કંઈક થયા, કંઈક થશે અજી અનમુલ. સદા કરે અપ્પર
ગાતાનું, શોભે હાય ત્રીશુળ; અરે તું કેમ જન્મે ભુલભુલ. ૪ બવજળ
પાર ઉતારો માજી, અરજ કરો કમુલ, અમીચંદ કહે જીવો મેહેર
દ્રષ્ટી, જાવે બાગ્ય ખુલ. અરે તું કેમ જન્મે ભુલ ભુલ. ૪

શ્રી વ્રહ્ચરાજી કાવ્ય.

પ્રભાતીયાં.

હુંતો પાય પદું પરમેશ્વરીને મારા પ્રાણ થકી પ્રીતે;
પુરૂષ પ્રેમદાના પાપ પ્રમલણ, પાલણ પ્રતિતે. હુંતો. ૧
નરકે નીવારણી નામ નારાયણી, જોજન લે નીત્યે;
ન્યાસ કરે નર નાર સંસારમાં, રાખી રાજ રીત્યે. હુંતો. ૨
જ્ઞાનણ થઈ બજે નહીં બવાની, ચાહી ચોખે ચીતે;
બહુચર બુધ પ્રસિધ્ધ કીધો, બટ વલ્લભને રીત્યે. હુંતો. ૩

અંબા વિના કોનેરે બહુચરબાઈ વના કોને.
 હુંતો નીચો નમી નરમકાર કર, ન ભવાની વિના કોહોને ટેક.
 જળ સ્થળ જંત્ર ત્રિલોકનું દધવત, એ યશછે એહને;
 શ્રમીત થઈ મન નિશ્ચળ કરીને, પદ નમવું એહને, હુંતો નીચો ૧
 ઇશ્વર વિષ્ણુ વિરંચી નિરંતર, આરાધે એહને;
 વેદ પુરાણ શાસ્ત્ર શાખ વદે, તો ભજવું એહને હુંતો. ૨
 એવી જગત જનેતાની ભક્તિ વિના, ન જણાયે ગત કેહને;
 વલ્લભ ચીત ચબ્ધું, ગોખ ચાચરને એહને. હુંતો નીચો. ૩

શીશ નામુ સનખલ પુર રાણી, સાચી મને જાણી;
 મુખે સંસારનું તારણ શક્તિ, તે વેદ વદે વાણી શીશ. ટેક.
 ભાવ કુભાવ સુરાસુર શેવે, જે જન બ્રહ્માણી.
 જીવન મુક્ત તે જીવન જક્ત, મા તે કર્યા કલ્યાણી. શીશ. ૧
 આઘ અનાઘ અગાઘ ઇશ્વરી, ત્રિશ્વે વખાણી;
 બ્રહ્માણુ થઈને વિના અકલે, ભટ વલ્લભે વખાણી. ૨

ભજે માત બહુચરને, ભાવશું ભવાની; ન પુશકને પુરુષ પ્રીધ પ્રથમ એ
 નીશાની. ભજે. ટેક. શક્તિને વશ જગત સરવ. સુરીનર મુની જાંની, શ
 કિત ગયે ગજે ગર્ભ, ચજે ધર્મે ધ્યાની. ૧ અવર દેવ અરજ કરે, એ ન કરે
 હાંની; ભજે. ૧ સમર્યાં બધ્ય કાજસરે, વાત સુણેછાની. ભજે. ૩ ભીડ
 ભાંગી ભુરને ભુતજ, ભલાં ભલાંની; ભટ વલ્લભની વાત માની, માત મેહે-
 રખાંની. ભજે. ૪

બહુચરાજી માત ભજે; ભવનીભીડ ભાજે; ઈંદ્ર ઇશ વિષ્ણુ આજે, જે ઉ
 ગાર્યો આજે. બહુ ટેક નરને નારી એ વિચારી પ્રેમે પાયે લાગે; સકળ
 સમર્થ આપે સારી, ઘેર નિશાન વાગે. બહુ. આદ્ય અંત્ય અમર કરે
 ચરણે ચીત લાગે; અધમ બુધિધકી ઉધરે, દુખ દરીદ્ર ભાગે. બહુ. ૨
 ક્રિપા સિંધુ કૃપા કીજે, ઇશ્વરી અથાગે; ભટ વલ્લભને ભક્તિ દીજે,
 એ ભવો ભવ માગે. બહુ ૩

તે તારયા સંસાર જેણે શક્તિ શેવીરે; ઉતાર્યા ભવ પાર, બહુચર
 બાળા દેવીરે. ટેક. પોખે પાળેને સાંભાળે, માત એવીરે; ખવરાવે ધવ-
 રાવે માત જનુની જેવીરે. તે તાર્યા. ૧ ચાચર ચામુંડા કરત દંડા,

પરવટ વાળીરે; પાવાવાળી આરાસુર વાળી, દેહે તાળીરે તે તારયા.
૨ અરજ વેળી આઘજીને, નવ કોટી દાસીરે; મદ ભર્યો ભટ છંદે
નાચ્યા, હીંક્યો કાશીરે. તે તારયા. ૩

બહુચરાજી માત ભજો, ભક્તિ ભાવેરે, અંતર અંબીમાન તજો; અવ
નીમાં આવેરે. ૨૬.

દુઃખ ન પામે દેહ ધરી, તજો ત્રિતાપેરે; સ્વર્ગ મ્રત્યને પાતાળ, અંબા
આપેરે બહુ. ૧ સકળ મા સીધ આપે, જે શિશ નમાવેરે; પોતાનો કરી
ધાપે, નાહો કુંડ વાવેરે. બહુ. ૨ માણકુંડ અમર કીધો, ઇશ્વરી અંબારે;
ભટ વલ્લભ ઉગારી લીધો, ગરબા ગવસાવેરે. બહુ. ૩

૫૬.

મુજરો લેજો મારો માજી મુજરો લેજો મારોરે; શક્તિને જાન્યુ અવર ન
સાન્યુ, પાલવ સાહ્યો તમારોરે ૨૬ અવનીમાં અવતરી નીરખી બહુચર
પાર ઉતારોરે; પાપી હતા તેને પાવન કીધો, નામ લેતાં આધારોરે
મુજરો. ૧ સનખલપુરમાં તું છે સાચી, ખાળોચીયામાં નાહોરે; કહે
ભટ વલ્લભ અણુસમજી મા, પત્રકમાં પારઉતારોરે મુજરો લેજો માજી ૨

સલખનપુર ગામનો ગરબો.

સલખનપુર ગામની શેરીયો, તેતો મુને જોવાની ખાંત ગલી ગલી ક-
૨ ફેરીયો, નીરખુ અવનવી ભાત. સલ. ૧ મોટા મંદીરને માળીયાં ઉ-
ચા સ્વર્ગ આવાસ, ગોખ છજીને જાળીયાં, ઓપે અતી ઉગ્ગશ. સલ.
૨. વરણુ ચારવાસો વસે, ખીજી એને જાર, દાન દયા કાયા કસે પાળે
કુળ આચાર. સલ. ૩ પરથમ પોળે પેસતાં પુરવ દશાની પાસ દો-
શી દુકાને એસતા દીસે લીલ વિલાસ. સલ. ૪ આંગી અઘકા મુલની
ઓહણી લાલ ગુલાલ કસળ કોર મોહોળ તલ્યની જગકે જાક જમાળ
સલ. ૫ ચીર ચુંદડીને ઘાટડી, સાળુ કસખી સોદાય; ભરી ભરી એદા
હાટડી, સરવે શેવક વસાય. સલ. ૬ ઉત્તર દશાની ઓળમાં, ઓળા
ઓળે હાટ, બાંધી બધ મધ્ય પોળમાં લખપતિ ગાંધી રહે પાટ. સલ
૭ શ્રીકૃષ્ણ સુંદર સાકરો, ખાંડ ગોળ મદસાર; પંચામ્રત ઢગલા કશા ભ-
રીયો બધ બજાર. સલ. ૮ ઓળચી લવંગ સોપારીયો, તજ ઉત્તમ
કૃષ્ણ જાય; મા માટે નરનારીયો, લઘ લઘ પંથ પળાય. સલ. ૯ દક્ષણ
દરવાજા ભણી, સામા સોનીડાના હાટ. એદા તે બધા બની હણી, શ્મર
કેસરને આડ. સલ. ૧૦ નીત્ય નીત્ય ઘાટ નવા ઘડે, બધા સોનાના સાક

મણી માણક જડીયા જડે, વિવિધ વિચિત્ર બનાવ. સલ. ૧૧ આલુ-
 ખણુ જેને જેવા ઘડીયા ઘાટસુ ઘાટ, શેવક દેખીને અવનવા, લે બહુ-
 ચરને માટ. સલ. ૧૨ પશ્ચિમ દિશાયે પેશીયે, પાસે પાસે છે પોળ; ડા
 બાતે જમણી દેખીયે, સામી સરૈયા ઓળ સલ. ૧૩ કુમકુમ કેસર
 સુખડા વાતી અગર કપુર, પાસે દુકા દુકડે મધ્યમાડો શીદુર. સલ.
 ૧૪ ચુવા અત્તર છે અરગચો, નાહુ તેલ બરાસ, અખિલ ગુલાલ માંહે
 અરગચો, લે બહુચરના દાસ સલ. ૧૫ ચાચર બેઠાં ચોકમાં, માળી
 બધે ભરાધ, સદા ખુસી રહે શોખમાં, મનમાં કરે દકરાધ. સલ. ૧૬
 જાધ જુધ ને માલતી. મોગરો બેઠે બરાસ, મોગરો ચંપક માલતી.
 ભરી કેવડીયે છામ. સલ. ૧૭ સુમન મોહે સોહાવતાં, ગુણુ શુ' ગુથે
 છે હાર; શેવક સરવે વસાવતા, બહુચરનો શણુગાર. સલ. ૧૮ સોડે
 સુખડીયા રહે, વશીયાં સરવેસમાધ, લાખો પત્ય સહુ કો લહે મોહો
 આગળ મીઠાઈ. સલ. ૧૯ જેતાં છે ભાગે ભુખડી જન સહુ આવ્યાછે
 જન સાતે બાતની સુખડી; ભરી બેઠાછે પાસ સલ. ૨૦ ખાસ ખી-
 લોણા ખાંડના, નીરખી માને મન; બોજન ભરી ભરી બાવતાં, લે શે-
 વક રાજન સલ. ૨૧ પાસે તે બીડા પાંતના, બેઠા બધે જોય; તં-
 બોળીછે મનમા, નગરે નાવે કાય. સલ. ૨૨ કાચો કેવડીયો કરચો
 ચુનો ચગકે સમેત; સોપારી સરસો બરો, બેઠે બરાસ સમેત, સલ.
 ૨૩ પાકાં પાંન પ્રમાણીયે, સરવે મશાલો ખાસ; શેવક જેતાં જાણીયે
 બહુચરનો મુખવાસ, સલ. ૨૪ મધ્ય માતા રહે માનમાં મદમદ મેવા
 ફરાંસ; રાગ રંગ રસ તાનમાં. શોખી જનને શોખ. સલ. ૨૫ દ્રાખ
 ચારોળી બદામશું; પસ્તાં પાસે અખોડ; અવર ન જાણું ન.મશું, ભરી
 મેવે કચરોટ. સલ. ૨૬ મધ્યે બજારે મરડીયા, બેઠું બધ્ય માજન
 જુગમાં ન મળે જોડીયા, આજ જોવા રાજન સલ. ૨૭ ચતુર રંગ
 ચગકે ચુડીલા, બાળા બાલ પ્રમાણે; રાતા રંગે અતી ચુડીલા, અશાં
 કંઈ વખાંણુ. સલ. ૨૮ નૌતમ નંગ બનાવતાં, ગોરા ગજના દંત શે-
 વક લેવા આવતા, મહોરે જાતા વંત. સલ. ૨૯ ભાગોળે બેઠાં થયાં
 નર નારી સહુ સાથ; ચાચર બહુચરને ગયાં, બધ્ય પુગ્તપો લાથ.
 સલ. ૩૦ પહેલે ચાચર પુગ્તતાં, પુરવ મહોલ પગાય; કોઠીલા કંઠે ગુણુ
 જતા, ગુણુ નીધ ગરજો ગાય. સલ. ૩૧ વાજન વિવિધ વગડતાં,
 છંદે છંદે છેળ, ભક્ત મળે મન લાડતાં, મળીયાં માને મહેલ. સલ.
 ૩૨ ગોખ જોખ મા જોખને, પેહલે પખાલ્યા ચણુ; મન સહુનું

રહ્યું મેલિને ઉભી હરાડે વર્ણુ. સલ. ૩૩ કુમ કુમ લાલ ક-
રાવીયાં, અવર રૂપાના વરગ; આંગી આંગ ચણવીયાં, ઓઢની મુલ
સરસ. સલ. ૩૪ પુગ્તપો અધ્ય પ્રેમશું, લાવ્યા સંગ સમસ્ત; નવ દિ-
ન નિત્ય નિત્ય નેમસુ, સર્વે સમર્પે વસ્ત્ર સલ. ૩૫ બ્રાહ્મણ બોજન
કરવા, દ્વિજને દિધ દક્ષણાય; ગુણુ માતાં ગવડાવતાં, કેમે ત્રમ ન થા-
ય. સલ. ૩૬ દસમે દિને દેવી દેવી થકી, મળીયાં માગી વિદાય, સહુ ક-
હે કોણુ કહે થકી, બહુચરીનો મહિમાય. સલ. ૩૭ દેવ દેવી દુનીયાં
કહે, સુખ લેવાને સંસાર, બરદે બહુચર બરદે લહે, નોધારની આધાર
સલ. ૩૮ મંદિર આવ્યા માલતા નર નારી વૃદ્ધ બાલ, શત્રુ તણે
કેર સાલતા, સુખમાં કાપેકાળ. સલ. ૩૯ ગરબો સલખનપુર ગામનો
ગાશે જે નર નાર; પરતો માતા નામનો પાંમે પદારથ આર. સલ.
૪૦ જીવે સજ ગુણુ ગાઠને, તે જન જાણે જાત, વક્ષભ ધોળાબાઠને
બહુચર માત વસાત વલ. ૩૧

મા મંદિર આવ્યાં તેનો ગરબો.

સલખનપુર સોહામણુ મા મંદિર આવ્યાં, બહુચર લીલ વિલાશરે
મા મંદિર આવ્યા. સુખ ગોખને બાંમણે મા મં. જગદળ જેત પ્ર-
કાશરે મા મં. મુહુર્ત વિના મહિમા અધીક મા મં. ગોખ જેખ
નિજ ધામરે મા મં. પ્રત્યક્ષ જેતાં અધીક મા મં. દેવ દૈત વિશરં
મરે મા મં. ૨ અકળ ચરિત્ર કળે ન કો મા મં. અગમ અબેદ
અછેદરે મા મં. તુજ વિના અવર મળે ન કો મા મં.
વાણી વખાણે વેદરે મા મં. ૩ કીપા કરી કળી કાળે મા
મં. કયાં બક્ષનાં કાળરે મા મં. નીજ જનને પ્રતિપાળકા મા
મં. કયાં પ્રગટયાં બહુચર આજરે મા મં. ૪ પશુ પંખી નરનારે
મા મ. કયાં કર્મ નિસ્તારરે મા મં. કંઈ તાર્યા અનુહારરે મા મં.
અગણીત ગુણુ વિસ્તારરે મા મં. તપ પ્રથમ કટકપુર કાળી મા મં.
સોળકી રાજનરે મા મં. આદ્યે કરી અમરાપુરી મા મ. સુખા પ્ર-
બને પ્રધાનરે મા મં. ૨ શિશુ એક વર્ષ બારતા મા મં. પશુ ચરા
વે વનરે મા મં. તાંદુર લાકરે ભારતા. મા મં. બેઠા સહુ આસનરે
મા મં. ૭ એક કહે અવટાશીયે મા મં. પ્રગટ કરીને પાત્રરે મા મં.
બહુચરને આરોગાવીયે મા મં. આજ માડીયે જતરે મા મં. ૮ ગો-
ખ ખણ્યો માડી ખણી મા મં. પ્રક્ષ વરખડીને થડરે મા મં. ઉભા
સહુ પાપે પડી મા મં. કર કર વરખડી છેડરે મા મં. ૯ એક કહે
કપા આજરે મા મં. કરેકુમાર ચિચારે મા મં. એક પાત્રને આડરે

મા મ. કરે નૈવેદ ન પારે મા મં. ૧૦ એકે સંભાળી કુલડી મા
 મં. ધર્મોધુતે હાથે મા મં. કર ગ્રહી કાડી કુલડી મા મં. હર્ષ
 શિશુ સહુ સાથે મા મં ૧૧ એકે કહાડી તે ચરી કરી મા મં.
 તાંદુળ ભરીયું અંતરે મા મં. એકે ચુલ્ક ખણી ધરી મા મ. કીર્તી
 હુતાશનરે મા મં. ૧૨ તાંદુળપક ઉતારીયા મામં. કરી કુલડી થાળે
 મા મં. શેશ હાથમાં સારીયા મા મં. ઉભા સહુ ગોવાળરે મા મં.
 ૧૩ મહિષ એક જઘ લાવીયા મા મં. ગ્રહી કરણે હાથરે મા મં.
 એક છડીયે ચડાવીયો મા મં. પડ્યું શિશુ ભુમી માંહેરે મામં. ૧૪
 સખાએ સર્વ ક્રિડા તણ મા મં. ચક્રીત થઇ ગમાં બાળરે મા મં. એ
 વે કોઇયે સેન્યા સણ મા મં. પંથ પડ્યાં મહિપાળરે મા મં. ૧૫
 દેખી દુર બધા શિશુ ગયા મા મં. રાયછે તેણે કામરે મા મં. જુવે તો
 ભોમ પડ્યો પશુ મા મં. મહિષ હણ્યો શે કામરે મા મં. ૧૬ પુછી
 રાય પ્રજા પ્રતે મા મં. કને નથી તરવારે મા મં. મહિષ હણ્યા
 કેવી ગતે મા મં. કહો મુજ સર્વ પ્રકારે મા મં. ૧૭ રાય સાંનિધ્ય
 કહે બાળકાં મા મં. અમ કુળ દેવ્યા એહરે મા મં. બહુચર સહુ
 પ્રતીપાળકા મા મં. ધાવ્યો છે ગોખ હમેયરે મા મં. ૧૮ મહિષ
 હણ્યો સોટિવડે મા મં. કુલડી એક નૈવેદરે મા મં. રાય રૂદે ગોડ-
 વણુ ધડી મા મં. ભુર વિચારે છે ભેદરે મા મં. ૧૯ નરપતી નમિ
 કરે વિનતી મા મં. અમો પળછુ પરદેશરે મા મં. તોયે બહુચર મા
 મોટી મામં. સૈન્ય હ્યો સરવે શેશરે મા મં. ૨૦ બાળક કહે સહુ
 લીજીયે મા મં. બહુચરનો પરસાદરે મા મં. પ્રાણિ માત્રને દીજીયે
 મા મં. ધરે ન કો વિશ્વાસરે મા મં. ૨૧ કુલડીયેથી તાંદુર લઇ મા
 મં. ભરિ ભરિ હાથે હાથરે મા મં. કો નવ લે કશી કલા મા મં.
 ત્રમ થયો સહુ સાથરે મા મં. ૨૨ કટક કુલડીયે જમાડિયું મા મં.
 નિરમુખ રહ્યું નહી કોઇરે મા મં. બાળકને બાળા ગમ્યું મા મં. વિ-
 કળ થયું દલ જોઇરે મા મં. ૨૩ શેન્ય સહિત શિખરાય થયો મા
 મં. પળ્યો પંથ તે નામરે મા મં. વિજય કરી નગરે ગયો મા મં.
 થયાં સિદ્ધ સહુ કામરે મા મં. ૨૪ આવ્યો અસુર પારાભણી મા મં.
 ભક્ષકર્ષો ત્રગડો હણી મા મં. કહે બહુચરી ગઇ કહી મા મં. ધા-
 રી ધર્મ વિરોધરે મા મં. ૨૫ મહત મુલ્યતો બહુ નહી મા મં.
 અભિમાને થયો અંધરે મા મં. કહે બહુચરી ગઇ કહી મા મં. મુઠ
 બોલ્યો મતી મંદરે મા મં. ૨૬ ત્રગ ભક્ષ કરી ભુમિયે પાડ્યો મા મ.
 કહ્યું જમુ પરભાતરે મા મં. આવી અંધ અહિયાં ચડ્યો મા મં.

રહિ પાછલી રાતરે મા મં. ૨૭ સર્વ અગડે સજ્જ સુણાવિયો મા મં.
 અન્યો અન્ય ઉચારે મા મં. ઉપર વિધને આવિયો મા મં બહુ-
 ચરી ક્યાં ગઇ તુ આ વારરે મા મં. મુઝો મરઘડો થયો જીવતો મા
 મં. ક્ષણ ન લાગી વારરે મા મં. ૨૮ લલ્લું ન કોઇયે ક્યાં હતો મા મં.
 તતક્ષણ આવ્યો બહારરે મા મં. ૨૯ ચાચર માંહે અગડો વસ્યો
 મા મં. સનમુખ ગોખ સોહાયરે મા મં. અસુરે આપ પરતો લલ્લો
 મા મં. પાપી પળ્યો પ્રિડિ પ્રાયરે મા મં. ૩૦ અલ્લ ભાટ કુળી અ-
 વત્યો મા મં. મુન્ય રહ્યો વર્ષ તેરરે મા મં. મા સગે ઠેરે રહ્યા મા
 મં. કવિ ક્યો કુખેરરે મા મં. ૩૧ નગર નેણ અનોપથી મા મં.
 નારસિંગ અભિધાનરે મા મં. લક્ષ ગમે લખમી હતી મા મં. ઉદર
 નહિ સંતાપરે મા મં. ૩૨ ફેર ધરણીયો ઠોકિયો મા મં. ચેતો ચીત
 આદિશરે મા મં. રાયને અવિસે કિયું મા મં. ઉપારસું અતિ ઇશરે
 મા મં. ૩૩ તેડ્યાં વિપ્ર વશ બહુ મા મં. પરશને થઈ પરતક્ષરે
 મા નં. પ્રિત કરી પુજા સહુ કરે મા મં. ક્યાં પાર્થિવ લક્ષરે મા
 મં. ૩૪ લક્ષ પુજા વિતી ગઇ મા મં. હવે યજ્ઞનો આરંભરે મા મં.
 હવન હોમ પુરાં થયાં મા મં. પોખ્યા બહુવિધિ ભ્રમરે મા મં. ૩૫
 દાન વિપ્રને દાયાં કઇ મા મં. હય ગજસ્થ ભંડારરે મા મં. દિવ્વ
 ખેસે ટોળે થઈ મા મં. શિતાપતી ધન અવતારરે મા મં. ૩૬ આ-
 શીરવાદ દિવે ક્યો મા મં. દક્ષણ કુર ગ્રહી દર્ભરે મા મં. વળ્યાવિ
 પ્ર ધણા રહ્યા મા મં. દીવસ સાતમે ગરભરે મા મં. ૩૭ દશ મા-
 ભે પ્રસવી સુતા મા મં. લલ્લું રાય તતકાળરે મા મં. મહિપતને
 આ સુતા મા મં. ટળી વાંઝીયા ગાળરે મા મં. ૩૮ માતા ખેલાવે
 ખાંત મા મં. કુંવર કહી ગાયરે મા મં. જનજન પ્રતે કહે કાનમાં
 મા મં. અનુચર વિસમે થાયરે મા મં. ૩૯ સગ્ગન મુખ સહુએ ક-
 હે મા મં. પ્રિત્યે હવું ધર સુત્રરે મા મં. ભિન બાવ મનથી નવ ટ-
 જે મા મં. શકે પુત્રિ શકે પુત્રરે મા મં. ૪૦ વસ્ત્ર આભુશણ સુતના
 સજ્યાં મા મં. જામો પટકો પાધરે મા મં. નિરભે કરીને સજ્યાં
 મા મં. સ્ત્રિયો ન પામે તાગરે મા મં. ૪૧ દિન પ્રછે પ્રહરી થઇ મા
 મં. જાણે જનીતા હર્ષરે મા મં. લઘુ અવરથા વહી ગઇ મા મં.
 થયા પોતે દશ વર્ષના મા મં. ૪૨ કસન કુંવર કહે આવડી મા મં.
 કસન કુંવર કહે છે લોકરે મા મં. સુત ચડી ખેસે આવડી મા મં.

નગર કહે નર કોકરે મા મં, ૪૩ સળ કુવર રહે મળે મા મં, પ્ર-
 ગટી ખુદ્ધિ પ્રકાશરે મા મં. કારણુ કાયે નવ લહે મા મં, થાય વિ-
 મ્મ માહે કાચરે મા મં. ૪૪ શાયે કુંવરી અટારીયે મા મં. જન
 વગેણુ આપરે મા મં, તો હુ મર કટારીયે મા મં. ગાળ માનેળાપરે
 મા મં, ૪૫ નર કયા કરવા માટે મા મં, મન નીરધારયું મેટરે
 મા મં, કહે કાશી જાવુ ધટે મા મં. નહિ કરજ બેટુ બેટરે મા મં
 ૪૬ કરવત કાશીમાં ધર મા મ. ધર ગોમતી માહેરે મા મં. તેમ કા
 યા નરતી કર મા મં. અવર નહિ ઉપાયરે મા મં. ૪૭ ખુદ્ધ બળ
 છે આળા વિશે મારાં. કહે કોને નવ રાતરે મા મં. જાવું કો રખે
 દેખતાં મા મં. નવ લહુ માને યાપરે મા મં. ૪૮ શાયણુ સુદી સ-
 પ્તમી મા મં. પુખ્ત નક્ષત્ર ગુરુવારે મા મં. જોને દિન સુધીની ગમી
 મા મં. હવે જાવુ નિરધારે મા મં. ૪૯ ગદાધરને સમરી તહાં મા
 મં. દાણુ દાળ સુદાયરે મા મં. સજ્યા વસ્ત્ર કાણુ માત્રમાં મા મં.
 ઉઠા અર્ધ નિશાપરે મા મં. ૫૦ સળ થઈ મંદિરથી પળી મા મં.
 બરે ઉમાડ્યા બારે મા મં. હવશાળા નિરખી વળી મા મં. વળી
 હળે સોચ અપારે મા મં. ૫૧ અમ્મ અધની મોલાગળી મા મં.
 કરવો કાકડો સારેરે મા મં. ન ત્રિવિ સદિકો સંગરે મા મં. મનનુ
 કર્યો વિચારે મા મં. પર આદ્ય વિશ્નુ એજ ગોવરી મા મં. થઈ
 અધની અસવારે મા મં. પરવરી જેમ બરે પડી મા મં. પોદ્યા
 સહુ પ્રતિહારે મા મં. ૫૩ નગર વિશેથી નીસરી મા મં. તળાં
 તન આયુસ્વરે મા મં. રહે દેવનું ચૈતન ક્યું મા મં. દેવુ દેહને દુઃખ
 રે મા મં. ૫૪ પુરુષપણને પરહરી મા મં. પત્રિમે ક્યું પ્રયાણરે
 મા મં. દારામતી નીરખુ હરી મા મં. કહાવે પુરુષ પુગંણરે મા મં.
 ૫૫ નીરમે ધૈ જૈ મારગે મા મં પહોતી ઉદ્યા બાણરે મા મં. લલ્યું
 નકો વહાણે લગે મા મં. થયુ સહવારે જાણરે મા મં. ૫૬ રાય રા-
 ણી સેજ નથી મા મં. બેઠા પટ પરસાળરે મા મં. કુંવર હથ હરી
 નથી મા મં. કલ્યું શરવે પાળરે મા મં. ૫૭ સુણી વચન સન્ય ધરી
 મા મં. કરવા લાગ્યા બાળરે મા મં. સેજ સુની જેમ ખરી મા મં.
 પડી ઉદરમાં કાળરે મા મં. ૫૮ દાસ દારી દોડાદોડ સૌ મા મં.
 બોળે સરવે અસવારે મા મં. ઉપર મહેસથી કયાં વશા મા મં કરી
 ખચર બધ વાસરે મા મં. ૫૯ રાંછી રહે રંગ મહેસમાં મા મં.

ભોમ પછાડે શીશરે મા મં. તીકમ સુયયા ટેલમાં મા મં. તો રૂઠ્યા
 જગદીશરે મા મં. ૬૦ નારી કહે સરવે નારને મા મં. કરો કાંઈ મન
 સંતાપરે મા મં. ઉમાપતી સંભાળરે મા મં. કાંકરો કલપાંતરે મા મં.
 ૬૧ લખ્યો લેખ મટે મા મં. પુત્રી તણ્યા તે પાપરે મા મં. ૬૨
 ઇશ્વરે મોટી આપદા મા મં. ટલ્પો જગત અભી શ્રાપરે મા મં. ઇ-
 રાયે રાણી પ્રીછતીરે મા મં. વાળ્યો સંતોષરે મા મં. સમન્થા
 જે અન્યો અન્યરે મા મં. પુત્રી ગદ્ય પર ભોમરે મા મં. ૬૩ પશ્ચમ
 પંથ પુત્રી પળી મા મં. પ્રયજા જાણી વેગરે મા મં. પલક એકે ડગ
 રે મા મં. વાધાં વાયું વેગરે મા મં. ૬૪ વીશમ વાટે ભોલણો મા
 મં. ગીરી ગદ્યર પુરે મા મં. માયે શબ્દ સુણી સીંહ તણો મા મં.
 સુન્ય થઈ દીગમુદરે મા મં. ૬૫ વાધને વછ રૂઠ્યા મળે મા મં. ભરે
 ચોદશ કાળરે મા મં. ૭૫ કૃત્તન કુંવરી પંથે પળે મા મં. સમરે શ્રી
 જોપાળરે મા મં. ૬૬ વરસ વન વાટે વિત્યુ મા મં. વિકટ વાટ છે ઉજડરે
 મા મં. કૃત્ત કુંવરી પોતી નીકટ મા મં. જ્યાં મધ ચૌવાળરે મા
 મં. ૬૭ પંથી એક મળ્યા મારગે મા મં. દીઠી માતી છાપરે મા
 મં. કુંવરી પળી પારા લગે મા મં. છે બહુચર આપો આપરે મા
 મં. ૬૮ માનસરોવર માતુનુ મા મં. મન કમ વચને નાહરે મા મં.
 વામે જન જમ જાતનુ મા મં. ત્યાં ઉઠીને જાયરે મા મં. ૬૯ સુ-
 જાતામાં તતખેવ કુંવરરે મા મં. ગઈ પંથી સંગાથરે મા મં. અરથ
 સરે જે અહી થકી મા મં. એવું દારકા નાયરે મા મં. ૮૯ વાધ્યા
 પંથી પુઠે વહી મા મં. ગદ્ય માનસરોવર સંગરે મા મં. જેમ રહે
 બાંધી મુઠી મા મં. લેહે ન કો એ અંગરે મા મં. ૭૧ તે જળથી
 ટપ ઉતરી મા મં. તળ વસ્ત્ર તલકાળરે મા મં. નાહાવા મતદ્રષ્ટી ખરી
 મા મં. મનમાં વિચારે બાળરે મા મં. ૭૨ મને સંગાથે માનતી
 મા મં. રાખે દલથી દાયરે મા મં. સાચી કહે હુ સ્વામની મા મં.
 અશ્વની અશ્વજ થાયરે મા મં. ૭૩ બહુચર એ અહીયા ખરી મા મં.
 તો હું નાહાવું કાયરે મા મં. ઘોડી તે જળમાં ધરી મા મં. પાર-
 ખુ જોવા જાયરે મા મં. ૭૪ આજોડી અવની વિખે મા મં.
 અશ્વની તેણે હામરે મા મં. ઘોડીનો ઘોડો થયો મા મં. ઉઠીએ
 ઉતમ કામરે મા મં. ૭૫ પીઠ પરતક્ષ દીઠી રહે મા મં. પો-
 તી મનતી હામરે મા મં. નહાતા નીર હાથ્યા સુધે મા મં. પોચો
 મનોરથ કાયરે મા મં. ૭૬ નારી થઈ ઉઠ્યો નાવલો મારી બહુચર

ને પરસાયરે મા મં; પુરુષ તન પામ્યો બલો મા મં, કૃપા કરો મા મા-
 યરે મા મં. ૭૭ પ્રથવીને પાયે પડ્યો મા મ, થયો અશ્વ અસવારે
 મા મં; આવીને મંદિરે અડ્યો મા મં, મળ્યો બહુ પરીવારે મા મં.
 ૭૮ મુક્તા વધાવે માવડી મા મં, હરખ્યાં સહુજન સાથરે મા મં;
 પિતા આપે પ્રત્યક્ષ ગાવડી મા મં. બ્રહ્મ ભાટને હાથરે મા મં. ૭૯
 માત તાત કહે મુખ મા મં, જનું સધળે ધરે મા મં; પુનઃ
 અહીં સુખથી મા મં, જોડ્યા ધરના રથરે મા મં; ૮૦ મંડપે આ-
 વ્યા માહાલતાં મા મ, હાથે ધરીને હરખરે મા મં; તાલ અદંગ વ-
 જડતાં મા મં, ગાયે ગીત ગુણી લક્ષરે મા મં. ૮૧ આથ રથાનકે
 આવી બલી મા મં, જહાં વસેછે બહુચર બાળારે મા મં; પુરુષારણુ
 સેવા વળી મા મં, વશી ચોક ચુંવાળરે મા મં. ૮૨ પુનઃકીધી પ્રેમે
 થી મા મં, હોમ હવન બહુ થાયરે મા મં; બ્રહ્મ ભોજન કરવા ભા-
 વથી મા મં, ખરચેબહુ ધન રાયરે મા મં. ૮૩ જોવારણાં લે અ-
 તી ઘણાં મામ, પાય પડીને જાયરે મા મં; દેવી માહે મથી મણા
 મા મં, દેવી દેવી કહેવાયરે મા મં. ૮૪ નવ ખંડમાં નામને મા મં,
 ચાલીછે વિક્ષાતરે મા મં; શેવકને પ્રતિપાળરે મા મં મનવંછિતદે મા-
 તરે મા મં. ૮૫ દિક્ષિપત આગ્યો દેખવા મા મં; પ્રત્યક્ષ પારણુ પ્ર-
 ઉઠરે મા મં; કુદ્રાંટ જાય દેખવા મા મં, મંદમતી થયો મુંઢરે મા મં.
 ૮૬ માજી કોપ્યાં કોપથી મામ, ઉઠ્યા તમારા કોડરે મા મં; બહુ-
 ચર માના પ્રતાપથી મા મં, રાયને નિકળ્યો કોડરે મા મં. ૮૭ વે-
 ગમાં વ્યાપી વેદના મા મં, ગરબ ધાતવા સારરે મા મં; ઉદરમાં કરે
 ખેદના મા મં, એમ જાણે નિરધારરે મા મં. ૮૮ પુરપતી પાયે પ-
 ડી મા મં, ધરે બહુચરનું ધ્યાનરે મા મં; આ પ્રતીતો અહીંયાંજડી
 મા મં, મુક્યું મે અભિમાનરે મા મં. ૮૯ પાયે પડીને પરવયો મા મં.
 જાય પોતાને ઘેરરે મા મં. દેવિ દીલમાં નિરચે કરે મામ કરે શેવકને
 મેહરરે મા મં. ૯૦ વાંઝ બંધાવે પારણાં મા મં. દિધાં વસાવે બા-
 રરે મા મં; જોડ જોડા ઉચરણા મા મં, ચાલે જોડા સારરે મા
 મં. ૯૧ આંખે દેખે આંધળા મા મં, બેરા સાંભળે કાનરે મા મં;
 માતા હોયે જે માલા મા મં, તે જીવે નીરવાણુરે મા મં. ૯૨ શેવ-
 કની પ્રતી પાલવા મા મં, બેડી એહ મેરાણુરે મા મં; અતિ અભે-
 પદ આપીયાં મા મં, ઉધવ રાખ્યા પ્રોણુરે મા મં. ૯૩ બ્રહ્માણુલ્યા
 બેડમાં મા મં, શિવ નવ પામે પારરે મા મં; વિસ્તુ વખાણુ વેદમાં

મા મં, નારદ નામે સારરે મા. મં. ૯૪ કોડ તેતરીસે ત્યાં નમ્યા
મા. મં. બ્રહ્મ બુલ્યા બુપાળરે મા મં, ઇંદ્ર ગાય છે ગાનમાં મા મં.
દેવ સકળ દીગપાળરે, મા મં. ૯૫ ઉત્પત કીધી આધ્યે મા મં,
જાણે જે મિજ જનરે મા મં, બહુચરીના ગુણ ગાધ્યે મા માને
સહુનું મનરે મા મં. ૯૬ ગરબો ગાય જે સાંભળે મા મં. તેની
માથુ પુરે આશરે મા મં. બહુચરમા સફળે ફળે મા મં. પામે વધકુંઠ
વાસરે મા મ. ૯૭ કરજેડી કહુ કરગરી મા મં. લાગુ તમારે પાય
મા મં. સાર કરો સનખલપુરી મા મં. દોદરશણ દાતારે મા મં.
૯૮ બુદ્ધિ આપે બહુચરી મા મં. મુંઠ કવીના યાયરે મા મં. તુજ
પ્રતાપે કહું વળી મા મં. દુરમતી સધળી જનયરે મા મં. ૯૯ કરણા
નિધ કરણા કરી મા મં. માયા કરો મુજ માતરે મા મં. લાગુ
પાય લળી લળી મા મં. તું મોરી દાતારે મા મં. ૧૦૦ બહુચરમા
કપાવંતી મા મં. સાર્યો શેવકના કાળરે મા મં. વલ્લભ જન કરે
વિનતી મા મં, નવખંડે ચાલ્યું નામરે મા મં. ૧૦૧

નવરાત્રીનો ગરબો.

મારી બહુચર બાધરે, એક દીન આધજી આનંદમારે; મારી બહુચર
બાધરે, બહુચર બહુ સુખ કંદમારે. મારી. ૧ બેઠાં ત્યાં હાશ વિલા-
શમારે, મા ઉપન્યુ આસો માસમારે, મારી. ૨ ત્રણસેને સાઠ દીન
વરસનારે, મારી. નોરતાંના નવ દીન હરશનારે મારી. ૩ મારી બ-
હુચરાએ એમ ધારીયુંરે, મારી. પ્રત કરે એમ વિચારીયુંરે, મારી ૪
પ્રતીપદા આસો માસનીરે, મારી. ઉડી વળ્યાં શીરોમણીરે. મારી ૫
પર પંક મુકવા પરવર્યાંરે. મારી. લડસડતા ડગલાં ભર્યાંરે. મારી ૬
સખી સકળ આવી મળ્યાંરે, મારી. નિત્ય નિમ કરવા પળ્યાંરે, મારી ૭
નિત્ય નીમ સધળાં થયાંરે, મારી. મારજન કરવાને ગયારે. મારી ૮
મારજન કરીને આવિયાંરે, મારી. વસ્ત્ર આલુપણ મગાવીયાંરે. મારી. ૯
જડયાં જડાબજલ જુલનારે, મારી. અમર અધિક અમુલનાંરે મારી
૧૦ વસ્ત્ર આલુપણ ધારીયાંરે, મારી. નહણે તે કાજળ સારીયાંરે, મા
રી. ૧૧ કેસરની આડ કપોળશુરે, મારી. કુમકુમનું બીંદુ ગોળશુરે
મારી. ૧૨ મુખા પીધાં તે કલોલમારે, મારી. મુખડાં ભર્યાં તે તં-
બોળશુરે, મારી. ૧૩ બરદે બોલ્યાંતે બાળી બહુચરીરે, મારી. સ-
ખીપ્રત્યે એમ ઓચરીરે. મારી. ૧૪ હું નવરાત્રી પ્રત એ કરેરે,
મારી. ખાંતે થઇ છે કહું ખરેરે. મારી. ૧૫ કર જોડીને કહે કીક-
રીરે, મારી. આધજીએ ભલી ઇચ્છા કરીરે. મારી. ૧૬ જે જોધએ

તે મંગાવિએરે, મારી અદ્ભુત આઘ રંગ ધાલીયેરે મારી. ૧૭
 પ્રથમ પુન્નપો આણિયેરે, થારી જે પરા પુરવે પ્રમાણિયેરે મારી.
 ૧૮ મોહોલેયા મંડપે ગયાંરે, મારી. કુંભ તે સ્થાપને થયાંરે. મારી.
 ૧૯ માથે મુનીને તેડાવિયારે, મારી. સહસ્ત્ર અઠ્યાશી આવિઆરે
 મારી. ૨૦ અવિલોક્યાં આવી આધનેરે. મારી. પ્રણમ્યા શ્રી બહુચ-
 રી આધનેરે, મારી. ૨૧ વિપ્ર વહે માતા શું કહોરે, મારી. આઘકહે
 દીન દસ અહિ રહોરે, મારી. ૨૨ હું નવરાત્રી કરે નિત્યશુરે મારી. પાઠ
 કરો નિત્ય તમે પ્રેમશુરે મારી. ૨૩ માતા વાત કહી થઈ કામમાંરે
 મારી. રૂપી થયાં આરામમાંરે મારી. ૨૪ બ્રહ્મભોજન કર્યાં ભાવ-
 તારે, મારી. વાડવને લાડ લગાવતારે. મારી. ૨૫ કહે બ્રામણુ ભાગ્ય
 આપણારે, મારી. જપ તપ વ્રત સફળે ફળ્યારે. મારી. ૨૬ દેહ દ
 મતાં જે કરેણેરે, મારી. તે જ્ઞેષ્ઠ જ્ઞેષ્ઠ જગથું વારણેરે. મારી. ૨૭
 સુણી વચન ત્રિપુરી તણારે, મારી. આસન કીધાં આપ આપણારે.
 મારી. ૨૮ મહુરત જ્ઞેષ્ઠને મુની વળ્યારે મારી. તપશી ટાળે યધને
 પળ્યારે. મારી. ૨૯ દેવી વેદ વેળા થઈરે, મારી. સખી સામગ્રી
 લઈને ગઈરે. મારી. ૩૦ આસન કીધું તે કુંભનુંરે, મારી. મ્રથીકા
 મંગાવિ મુની જનેરે. મારી. ૩૧ જવના ઝવેરા વાવિયારે, મારી. માહે
 ગંગા જળે સીંચાવીયારે, મારી. ૩૨ હીમનો કળશ હિરે જડયોરે, મારી.
 વિશ્વકરમાથે હાથે ઘડયોરે, મારી. ૩૩ નીરમળ નીર ભરાવ્યુરે, મારી.
 શ્રીફળ શીશ ધરાવિયુરે. મારી. ૩૪ કુંભ યજ્ઞો કરે જળશુરે, મારી.
 મુદ્રા પણ મધે રતનશુરે. મારી. ૩૫ શિવ બ્રહ્મની શામતીરે, મારી.
 આસને બેઠા અભીમાનીરે. મારી. ૩૬ કર કિપર કુંભ રાખીયોરે,
 મારી. મહા મુનીએ મંત્ર બાખીયોરે, મારી. ૩૭ અંતરધંજા આઘ
 આપનારે, મારી. પેહેલે પોહોરેકરી થાપનારે, મારી. ૩૮ હુંકે ધર્મે
 કુંભ હસ્તનારે, મારી. માળ બંધાવી મસ્તકેરે. મારી. ૩૯ હળવે
 થકી આઘ ઇશ્વરીરે, મારી. પ્રેમે પુજે જગદીશ્વરીરે. મારી ૪૦ અ-
 ધંપાધ પેહેલાં કર્યારે, મારી. ચંદન કુમ કુમ શુંભર્યારે. મારી ૪૧
 અંબીકા ગુલાલ કડાવીયારે. મારી. સુંદર સહિત ચડાવિયારે. મારી. ૪૨
 પુષ્પ સમગ્ર સમરપિયારે, મારી. સાતફળ સાથે અરપિયારે. મારી.
 ૪૩ ધુપ દીપ ફળ ધારતીરે, મારી. કરી કપુરતી આરતીરે. મારી.
 ૪૪ નવાં નવાં નધવેદ ધરીરે, મારી પંચ આરતી પછે કરીરે. મારી.
 ૪૫ પુંજ પધાર્યાં મરવણીરે. મારી. પુરપ વધાવ્યાં વરવણીરે મારી.
 ૪૬ મહામુની સડો વસેરે, મારી. પુન્ન કરાવી લોમશેરે. મારી. ૪૭

ચાચર ચાહ્યાં ચાહિનેરે, મારી. ડાક પોતે ક્યો ડાહીનેરે, મારી. ૪૮
ગરબો ગાયો સખી સંગમાંરે, મારી. સાત રાત્ર માન માનંગનેરે.
મારી. ૪૯ અપ્પી ગમીને કીધાં જગનમાંરે, મારી. અંબુધ આપ્યાં
તે મહા યગનમાંરે. મારી. ૫૦ નવ દીન ખેડ નવનવાંરે, મારી બહુ-
ચર ચાચરમાં, હવાંરે. હમારી. ૫૧ દશમેતે દીન કરી પારણેરે મારી.
ખેચર મોકલ્યા ને કારણેરે. મારી. ૫૨ રૂશી સકળ બોલાવિયારે મારી.
જ્ઞેશી સંતોષીને આવીયારે. મારી. ૫૩ ચોસઠ માને તેડાવિયારે, મારી.
અંગા સદિત બધાં આવીયારે. મારી. ૫૪ આવેતે તેડ્યાં આપનેરે.
મારી. મંડપમાં બેઠાં ભરાઈનેરે, મારી. ૫૫ પ્રથમ પુત્ર કરી પ્રેમ સું-
રે. મારી. આઈ આરોગ્યાં નેમશુંરે. મારી. ૫૬ ભોજન મગાવ્યાં બા-
વતાંરે, મારી. બહુચર બેઠાં મધે આવતાંરે. મારી. ૫૭ જનુની જમી
ને કરે રણીરે, મારી. શક્તિ સધળી ટોળે મળીરે, મારી. ૫૮ શોભા
જોઈને શું સંભારિયેરે, મારી. કોટીક કામ શુર વારીએરે, મારી. ૫૯
ભોજન લઈને ભવાનીએરે, મારી. માય મધ્ય જામે મેહરખાની-
એરે. મારી. ૬૦ ખાનપાન કરિ પરીધામશુંરે, મારી. સખી સહુ સ-
નમાનશુંરે. મારી. ૬૧ ગાઘ વાઈ ડાહી ધાઈ જોખમાંરે, મારી. બ-
હુચર બેઠાં જઈ જોખમાંરે, મારી. ૬૨ આસન ખેસી આમજી બજો-
રે, મારી. એ ગરબો આદરે ધણેરે. મારી. ૬૩ મા ગવરાવે કોકનેરે
મારી. જીવત જીતે ત્રણલોકનેરે. મારી. ૬૪ દશ દીન મન સાથે સાં-
ભળેરે, મારી. રિધ સિધ નિધ આવીને મળેરે. મારી. ૬૫ આપે
દારા સંતાનનેરે, મારી. અંતે પળે તે વધમાનનેરે, મારી. ૬૬ એ
ગરબાંને વર આપિયોરે, મારી. એમ કહીને કુંભ ઉઘાપિયોરે. મારી.
૬૭ બહુચર બરદે વદે બહુરે, મારી. વેદ પુરાણ કહે સહુરે. મારી.
૬૮ માજી નરક નિવારણ નામછોરે, મારી. વલ્લભનો વિશ્વરામ છોરે.
મારી બહુચર બાઠરે. ૬૯

ગાગરનો ગરબો.

મારી બહુચર બાઠરે. આઘ ઇશ્વરીને હું નમુંરે, મારી. કરાકરમ વા-
કુ સમુરે. ૧ મારી. આપો અવિચળ વાયકારે. મારી. વિવિધ વિવિધ
વરદાયકારે. મારી. વ્યાપીક સકળ જોખ ચાચરેરે. મારી. સ્થાપિક સ-
કળ જોખ ચાચરેરે. ૩ મારી. સલખનપુરમાં ગિરાજતીરે. મારી.
સદાસેવક શીર છાજતીરે. ૪ મારી. બાળ સ્વરૂપ બાળાતણુરે, મારી.
પ્રોકમ પ્રોઠ કરાંધણુંરે. ૫ મારી. અકળ અરિત ક્યો અવનવાંરે. મા-

રી. જે દેવ થકી તે નથી વાહકવાંરે. ૧ મારી. ગગન મંડપ કરી
ગાગરીરે. મારી. સુદર સકળ શોભા બરીરે. ૭ મારી. આપે બવાની
ઉમંગ સુરે. મારી. રાસરમે મધ નેમસુરે. ૮ મારી નવચંદ્રમાં સઉ-
ધી વડોરે. મારી. આદિત્ય અખંડ ક્યો દીવડોરે. ૯ મારી. જળહળ
જેત્ય ગોળ ખીંચસુરે. મારી. ઉગ્યો કળા શશિસોળશુરે. ૧૦ મારી.
કો નવ કળે માના બેદનેરે મારી કોડીયુ ક્યુ તે માએ મેદનીરે. ૧૧
મારી. વાટ કરી તે મધ્યે મેરનીરે. મારી. જેજન પચાસ લક્ષ ફેરનીરે.
મારી. ૧૨ મારી. સાત સમુદ્ર બર્યા ધી તણુરે. મારી. એ ખેલે ખેલ બા-
ળી બહુચરાંરે. ૧૩ મારી. જેતાં જુગત જુગતી મળીરે. મારી. ચો-
દશ આર મુગતાવળીરે. ૧૪ મારી. સ્થાવર જંગમ અનુરાગસુરે. મા-
રી. તેની વાંણી ખીરાજે વિભાગસુરે. ૧૫ મારી. કસ્યપની ગાદી ક-
રીરે મારી. મહામયાએ માથે ધરીરે. ૧૬ મારી. મળી માનનીને મ-
નલાગતીરે. મારી. ઉપર ઉઢાણી સેસ નાગનીરે. ૧૭ મારી. સકળ
આકાશ વિના અણીરે. મારી. ગાગર ઉપર ધરી ઢાંકણીરે. મારી.
૧૮ તેત્રીસ કોડ વિસ્ત્રમે થયારે. મારી. આપે આપ બુલી મયારે મા-
રી. ૧૯ ઓચર્યા અમર એક હામથીરે મારી. ગાગરના તેજ તુલ્ય કો
નથીરે. મારી. ૨૦ ત્રણ ગુણ કો ન કળે કથીરે. મારી. ગુણવંતી થ-
ઇ તે થકીરે. ૨૧ મારી. પર મનોહર દુનતીરે. મારી. સુખે તે દેવ
ને સુઝતીરે. ૨૨ મારી. આઠે પહોર અમી જરેરે મારી. જગત પા-
ન તે તે કરેરે. ૨૩ મારી. વરસે વિવિધ પ્રકારશુરે. મારી. આપે અ-
ખંડ આર ધારસુરે. ૨૪ મારી. એ અત જરે આઠ જામનારે. મારી.
ધર્મ અર્થ મોક્ષ કામનારે. ૨૫ મારી. અતિ અદ્ભુતજ વસ્તુ છે હ-
તીરે મારી. પ્રગટ કરી આરે જતીરે. ૨૬ મારી. નિરમ્યા નિગમ ની
જ ધામનારે. મારી. વિશ્વ તણા વિશ્વરામનારે. ૨૭ મારી. ત્રણ દેવ
ગાગરમાં વસેરે. મારી. સદા સમીપે જોઇ ખસેરે. ૨૮ મારી. આઘ
વિખળું વસેછે અંતરેરે. મારી. બ્રહ્મા વસેછે નીરંતરેરે. ૨૯ મારી. આ-
ઘ અનાઘ અલવે કરીરે મારી. ગાગર ધરે શીશ બહુચરીરે. ૩૦ મા-
રી. અજર અમર હથિરી વનેરે. મારી. સારાસ રમે રશાળી બને
રે. ૩૧ મારી. કરી દીપા તે કુળી કાળમારે. મારી. બહુ બરહ બ-
હુચરા બાળમારે. ૩૨ મારી. ગાગરનો ગરબો ગાય પ્રેમશુરે.
મારી. તેને બહુચરા થાય બધ નેમશુરે. ૩૩ મારી. માની માહાજન
માતમેરે. મારી. તાં પારખું પ્રતક્ષ પુર પાતનેરે. ૩૪ મારી. દેવી
દયાળ આઘ અંતરેરે. માત માસ હોષ થાય સંતનેરે, ૩૫ મારી. પ્રે-
મ ધરીને પાયે લાગશેરે, મારી. તેની બવાની તે બાવટ ભાંગશેરે. ૬૬

મારી. તેને ઓપમા અધિક આપુ કરીરે, મારી. વિશ્વભરી વિશ્વમાં
વસીરે. ૪૭ મારી. અધમ ઓદ્ધારણુ આપછોરે. મારી. મારે સહોદર
મા આપછોરે. ૩૮ મારી. જુડી જન્મ જાણો સદારે, મારી. એવું
જાણીને હરો આપદારે. ૩૯ મારી. કરગરીને કહુ કારણેરે, મારી.
~~વક્ષભ મેવારે અને વારણેરે મારી.~~

શિરોમણિનો ગરબો.

શ્રી સલખનપુર સકળ શિરોમણીરે, સર્વ સંસાર તણું જે સાર. જ્યાં
વસે બહુચરામા ત્રીભોવન ધણીરે; આઘછ નોધારાં આધાર. ૧ અ-
કળકળા ન કળાણી કો થકીરે, ઇશ્વરી અગમ અભેદ અછેહ; માહા
ત્મ મારકંડ કેહે મો થકીરે વિધવિધ વાણી વખાણે વેદ. ૨ કરણા
કર કાહાવ્યાં કુળી કાળમારે, કરવા કોટી કોટી ઉપકાર, ભગવતી બે-
ઠા ભડ ચૈંવાળમારે; ભરવા ભક્ત તણાં ભંડાર. ૩ નજર કરી ની-
રખુ નારાયણીરે, ન ગણું નાનું કીધું નાક; સહસ્ર એક સ્વર્ગ તણી
શોભા ધણીરે, ત્રીપુરે તતક્ષણ તાકીહાક. ૪ ગુણનિધ ગંભિર ગાંજે
ગોખમારે સહુ સેવકની કરવા સાહ; નિજ જનની પત્ય રાખો જોખ-
મારે શરણુ ગયાતે ઉતર્યા પાર. ૫ પ્રત્યક્ષપારો પ્રથવીમાં ખરોરેપુરખ
પ્રેમદા પુરણુ આશ, સાચે મન જે જન સેવા કરેરે; અવિચળ આપે
ધરેધર વાસ. ૬ બરદે ખીરાજો બળવંત બહુચરીરે, બહુ બુદ્ધવંતી બા
બેવેશ. હરીહર વિધી વરત્યાં જશ ઓચરીરે; સેવે સદાયે સુરપતિ શેષ
મહાત્મ મોહુ મહી મધ્ય માતનુંરે, માત નમાને મુકી મેલ જીવણુ
જીગતી કરે જન જાત્યનુંરે, પંથ પદારથ પામે પેહેલ. ૮ શુરપુર નર
પુર નાગપુરે નહીરે નીસદીન નીત્ય પ્રત્યે નવલે રંગ, અડસહતીરથથી
અદકુ અહીરે, આવે અવલોકી અતિ ભંગ. ૯ જે ફળ જાએ જન
જર્ઘ કાથીએરે; ગયા ગદાધર પરસે થાય, તે ફળ પારા પામે નિવાસી
એરે; બરદે આપે બહુચરમાય. ૧૦ જે ફળ માધવટો કરે પ્રાગેમાયે
વળી ત્રિવેણી શવે નાહ, નાહાતાં વાવ્યકુડ અનુરાગમારે તે ફળ દેદેવી
દાતાર. ૧૧ કાવડ વૈજનાથને અરપતારે, કંકણ જે પેકેરે કેદાર તે ફ-
ળ ચૈતન ત્રીપુરે તરપતારે ભગવતિ બ્રાહ્મણનો અવતાર. ૧૨ જે ફળ
હોએ જગત જાગે કરીરે, જપ તપ વતકીધે ફળ થાય; તે ફળ પામે
ફરતાં અચરેરે, જે નીરમળ મન ગરબો ગાય. ૧૩ જન થઇને જીગ
જીતે જસ ગાઇનેરે જે જનુનીને આવ્યો પેટ, આ અવતાર ન
ઓળખ્યાં આઇનેરે; જીવ્યું જાણુજો દૈવની વેદ. ૧૪ માજીએ માહા
પાપી પાવન કર્યોરે; પ્રગટ થઇ નવ લેતાં પુન્ય, ભક્ત થતાં ભવ ભા
વ્ય ભક્તોં ભક્તોરે. નવનીહ આપી નવ રહી નુન્ય. ૧૫ શેવો સદાયે

મોહા મુખ પામીએરે, સંમરથ સલખનપુરની રાએ, દાસ થતાં દુઃખ
દોહકાં વામીએરે; ભજતાં ભવની ભાવટ ભય. ૧૬ ગોખ જ્ઞેષમાં
જ્ઞેશો જે ધડીરે, માનસરોવરે કરજે માર્જન; પ્રણામશો પ્રેમે પાયે
પડીરે; બહુચર મા દેશે દરશન. ૧૭ પર ઉપકાર કરણા પરમેશ્વરીરે
મહીસ્થુલ માત રાખજે હામ; વાતજ વાત કરી વિશ્વેશ્વરીરે, વલ્લભ
વાડવનો વિસરામ. ૧૮ શ્રી શલખનપુર શકર શિરોમણીરે.

ભામણનો ગરબો.

બાળીરે બહુચરી આ બાધને ભાંમણે હો બહુચર માત; માન્યુ મન
ચાયર ગોખ સોહામણું. હો બહુચર માત. ટેક. કરજેડી લાગુ પા-
યરે; વાણી જાણી આપો મા ભુવનેશ્વરી, હો બહુચરમાતા જ્યમ
મન નિરમળ ચાયરે, બાળીરે બહુચરીયા બાધને ભાંમણે હો બહુચર
માત. ૧ બાળાપણુ જોયું યુદ્ધ અયુદ્ધમાં, હો બહુચરં જ્ઞેષનમાં
જાણી નહીં જાતરે; વવરાણો વિમાસુ વિસુદ્ધમાં, હો બહુ વિખવાને
વિખદીન રાતરે, બાળીરે. ૨ કુમત્યે કાંઈ કાંઈ કામ કુપાવમાં, હો
બહુ. કરચડી કરજે કપાયરે. કરણા કરી આપો અર્ધપણ માવમાં,
હો બહુ. કીંકરને કરી કરણાયરે, બાળીરે. ૩ મે મન મનસુજો કાંધો
માયરે, હો બહુ. માગે માનવી જ્ઞેમોક્ષરે, ચાર પદારથ આપે તાહરે,
હો બહુ. અગણીત આપે એ ગોખરે, બાળીરે. ૪ માંચુમત્ય માણ-
ના ગુણ ગાયરે, હો બહુ. આદ્ય શક્તિને ચાહરે, હરીને હાથે સાહે
એ વાતને, હો બહુ તો કવિતા કુળમાં કહેવાહરે, બાળીરે ૫ ત્રિભો-
વન તારણુ તુજ વિના કો નથી. હો બહું તેત્રાંસક્રોડ શિરત્યાંજરે, મુ-
ની મારકટે મોહે કહ્યું કથી મુંદને હો બહું માણતમે હો મહારાજ
ધીરાજરે. બાળીરે. ૬ પુરવે પંડીત કાંધા મહા મુંદને હો બહુ. તેમાટે
મુજને વિશ્વાસરે કો નવ જાણે તારી ગત્ય ગુદરે. બહું અયુદ્ધની
પુરજે આસરે બાળીરે. ૭ મીઠી દ્રષ્ટે મુજને નિહાળજે. હો બહું
મનની મુરખતા જાયરે, પોતાનો જાણીને પ્રતિપાળજે. હો બહુ. જ્યમ
જસ જુગત ગવાયરે બાળીરે. ૮ તે માટે ત્રીપુરે તમને વિનવું. હો
બહુ. તનની મમતાને કાપરે. ગુણ નિદ્ધ ગોશ કહું હો બહું જગત
જનુની જસ આખરે બાળીં ૯ ગરબે ગાતાં દણીયાણી ગોખનીહો
બહું અલખેલી આઠેઝમરે તે રસ ગાવાને મન દાઝ્યા થઈ હો
બહું માતાજી રાખજે નામરે બાળી ૧૦ નવરાત્રી રમ્યા આસોમાં
ઇશ્વરીહો બહુ. નવસત સન્યા શણગારરે, જુગતી જોડી જોગણી-
ઓ સહુ નીસરી હો બહુ. મળીછે ખટ દશ ચારરે, બાળીરે ૧૧
અકેકાએ ઝાલી આંગળી, હો બહુ. અદ્ભુત રૂપ નિધાનરે,

માતંગી મા સનખવપુરમાં મળીહો બહુ. મન માય મોડણ માડરે.
 બાળારે. ૧૨ શશિ વદની સોહીએ સદળ સાહેલીઓ, બહુ. શી-
 ખ નખ સાર સ્વરૂપરે, કરકર કામનીઓ કુચ નવેલીઓ, હો બહુ.
 એકથી એક અનુપરે, બાળારે. ૧૩ જોગણીઓ તે જોગે મળીયાં જો
 ખથી હો બહુ. ભરજોન બાળે વેશરે, બાળી બહુચરીયા આવ્યાં
 જોખથીરે, હો બહુ. સન્યા સણગાર સુદેહરે, બાળારે. ૧૪ આબુ
 પણ તે અંગે અંગ ભવાનીઓ હો બહુ. હીરા મણી માણેક જડાપરે
 કર કંકણ ચુડી તે મન માનીએ હો બહુ. વીવીધ વીચીત્ર બતાવરે,
 બાળારે. ૧૫ ઉત્તમ અંબર ધયા અકેકીએ, હો બહુ. અવનાવ અ-
 મુલ્યરે. બીજાં બદલ્યાં મા બહુચર માણએ, હો બહુ. ત્રીભોવન નાવે
 તુલ્યરે, બાળારે. ૧૬ આંગી અંગે રંગે સંગે ઘણી, હો બહુ. સરસ
 સોભીતા પાયરે, ઝોટણ આછી આછળને ઝોટણી, હો બહુ. સરસ
 જે રંગે સોહાયરે, બાળારે ૧૭ મદમાં મળી એમાં મા ભાવે ભલાં
 હો બહુ. મનમથ મોદણ માંયરે, મોટાં મદ પાત્ર મધ્યે ધરાં, હો
 બહુ. પ્રેમ ધરીને પીવાયરે, બાળારે. ૧૮ ભાવે ભોજન માણએ મ-
 ગાવીઓ હો બહુ. ખટરસ સ્વાદ સંજોગરે, આસનમાં સહુ આધાં
 આવીયાં, હો બહુ. ભાવે ભવાની લેજો ભોગરે, બાળારે ૧૯ રંગે ર
 મવા મા સહુ પરવરીયાં, હો બહુ. મુખડાં ભયાં છે તંબોળરે; બા-
 ળારે ૨૦ બહુચર કહે બેચરને તેડી લાવીએ, હો બહુ. માન્યા માહા
 ગુણીજનરે, વાજાં છત્રીસે વાગવા લાગીયાં, હો બહુ. માન્યા માહા
 માયાના મનરે, બાળારે. ૨૧ ઉડ્યા ઇશ્વરીઓ સર્વ ઉમંગમાં હોબહુ.
 હળવેથી આવ્યાં બહારરે, ગરબો ગાવા માણ માહારંગમાં હો બહુ.
 ઉભાં દેવીને દરબારરે બાળારે. ૨૨ ચોસઠ ચાચરમાં કુળે વળાળને
 હો બહુ. હરખે શુ ફરતા શોહાયરે, સક્તિઓ સહુ રહી કરકર સાહિને
 હો બહુ. કીધાં સુર સકળ પ્રકાશરે, બાળી. ૨૩ તે સુરશુ મુણીયે
 વાજાં મેળવ્યાં, હો બહુ કીધી. અધીક ચતુરાદરે, સર્વે શક્ય સન-
 મુખ માને હવાં, હો બહુ અક્ષાપે છે અંગાણ આધરે, બાળી ૨૪
 બોલીટુંક મુખેથી અંગા બહુચરી, હો બહુ બને બેનોતી જોડરે, તે
 તુ શક્યો કહે ફરી ફરી, હો બહુ. તદ્વંત તાત્રન મરોડરે, બાળી. ૨૫
 વાજાં વાજો છત્રીસે છંદમાં, બહુ ગાતાં તે ગાંન રસાળરે, ઇશ્વ-
 રીયો આવ્યાં અતી આણંદમાં, હો બહુ. તાંન માંન બધ તાળીરે,
 બાળી. ૨૬ રમકે ઝમકે હમકે પાયે ધુધરીયો, હો બહુ. ઝાંઝરનો ઝ-
 મકારરે, ખાંતે બેલે ખુદે સરવે સુંદરીયો, હો બહુ. ઉર સોહિયે પુ-
 પ્પના હારરે, બાળી. ૨૭ લટકે મટકે અંગ ચાલવે, હો બહુ. ચાલે

અમકતી ચાલરે, સધળી સમરથ સુર ગત્યને સંભાળવે, બહુ રચ્યો
 તે રંગ અજવાળરે, બાળી ૨૮ બાળા ચાળા કરતા ફરતા બહુચરી,
 હો બહુ. ખેલવે સમો વડ અંગરે, નીરખી લેતા તન મનમાં તે સહુ-
 હો બહુ. સાધીચુ રસ રશ ધંગરે, બાળી. ૨૯ ભગવતીયો ભાવ દે-
 ખાડે આંખમાં, હો બહુ. હસ્તક બેઢદે હાથરે કટી મેખ કરે ચરણે
 ચલાખમાં, હો બહુ. સામાં સામી સંગાતરે, બાળી. ૩૦ આપ આપે
 અરસ પરસ દે તાળીઓ, હો બહુ. ફરજો કુદડી લે ફેરરે વચમાં
 રસાળે દાંડીયારસ વાળીઓ, હો બહુ. ધમકે ધાધરાના ઘેરરે, બાળી
 ૩૧ હરખે હંબોડા લેતાં હાથશું, હો બહુ. અંગ્યાને બહુચરા બાધરે,
 સરખે સરખી લે શહી સહુ સાથશું, હો બહુ. ચામુંડાને ચડ ઉકાધરે,
 બાળી. ૩૨ સુર નીરખે સામા સંગવી માંનમાં, હો બહુ. ઉઠો ઉઠો
 કહે આકાશરે, વરખે કર ચંદન પુષ્પ સુધાનમાં, હો બહુ. અવિલોકે
 વિવિધ વિલાસરે, બાળી. ૩૩ ઉમંગ્યો રસ અતીસે વિશ્વ વિરમે
 થયું, હો બહુ. સુરીનર મુની શેશ સુરરે, જોતા જુગતે જન મન
 મોહિ રહ્યું હો બહુ. સોભા સકળ ભરપુરરે, બાળી ૩૪ ગાઘ વાઘ
 ગરખે રંગે રચી, હો બહુ. સઉઠો સુખાળા થાયરે, વીજ્યા દશમીને
 દીન દેવી જમી, હો બહુ. મોહોલે આપ આપણે જાયરે, બાળી. ૩૫
 જોજોકાર કરી જોગણીયો જગતને, હો બહુ. જઈને ખેડા નિજ ધાંમરે,
 આખ્યા અભેપદ મા નીજ ભક્તને હો બહુ અધમ ઓધારણુ નામરે
 બાળી. ૩૬ શેવે દેવી જે જન સાચે મને હો બહુ. પાંમે પદારથ
 ચારરે, નરનારી ગાયે મુળે અન્યો અન્ય હો બહુ. ના આવે આપ
 અવતારરે, બાળી. ૩૭ દુનિયામાં દેવ નહિ કે દેવિ સમ, હો બહુ. દુઃખ
 દારિદ્ર હરનારરે, પૂતે માટે ત્રિપુરે કરજોડી નમુ, હો બહુ. કરજો સાંભળીને
 સારરે, બાળી. ૩૮ આઘ અંતે આતું સંસારમાં, હો બહુ. સરવ શીરોમ
 ણુ શક્તરે માગુ મા આઘ અવતારમાં હો બહુ. ભટ વલ્લભ બળે
 ભક્તરે, બાળી. ૩૯

ગરબો.

હમે ગણપતિના ગુણુ ગાઘશુરે, બા. બહુચરી આ. હમે માનસરો-
 વર નાહીશુરે, બા. એને પતિત પાવન થઇશુરે, બા. માનો પાલવ
 શાહીશુરે, બા. ૧ હમે દરશણુ પાખ્યાં તાંરે, બા. કાંધ મન રી-
 ઝયું છે માંરે, બા. આઘ શેવક જમમન સાંરે, બા. શુભ
 અવસરમાં સંભારરે, બા. માઝ તું સવૈની રાખે લાજરે, બા.
 બહુચર તું છું મહારાજરે, બા. મા આંગી ગોખે રચીછેરે, બા.
 તારે ચાયર ધુમ મચીછેરે, બા. તાં તેજ રવિના સરખુરે,

બાળી. હું ફરી ફરી નયણે નરપુરે, બાળી હુંતો હૈમાં અતિ હરખુ
રે બાળી. તારો પ્રત્યક્ષ મહિમા પરપુરે. બાળી માની લીલા અપ
રમપારરે, બાળી. પેલાં પ્રધાં કરે પોકારરે, બાળી. બહુચરી તું એમ
હચારરે, બા. માનસરોવર અધમ ઓધારરે. બાળી. હમે ભાવે
પુત્ર તમારી કરીશુરે, બાળી. રૂદેમાં ધ્યાન તમારું ધરશુરે, બાળી. હમે
તારો જશ ઓચરશુરે, બાળી. હમે ભવસાગરમાં તરશુરે, બાળી.
ત્રીભોવન માતું સાચીરે, બાળી. મા સુરીનર સુનીવરે જાચીરે, બાળી.
મારી મત્ય ધણી છે કાચીરે, બાળી. રીઝુ તમને ખુંદી નાચીરે, બાળી.
મા મંનવાંછી તરફ આપોરે, બાળી. મુજને પોતાનો કરી થાપોરે બાળી.
બહુચરીયા મારો બાપોરે, બાળી. મારા ભવના અધન કાપોરે. બાળી.
મારો મહિમા માણ રાખોરે, બાળી. મુજ સામુ સનમુખ દાખોરે
બાળી. તારો નવખંડમાં છે સાખોરે, બાળી. હું બજન કહું ભવ આ-
ખોરે, બાળી. મા અસુર ધણા તે માર્યારે, બાળી. તે સૌના શોક નિવા
ર્યારે, બાળી. તે દેવતા સર્વે ઉગાર્યારે, બાળી. તે સેવક જનને તાર્યારે
બાળી. મા સંભાળ કરો હમારીરે, બા. મુને મોડી આશ તમા-
રીરે, બા. કળજુગમાં લો ઉગારીરે. બા. બહુચર તુને પાદશાહ
કહેછેરે, દાસ દલપત સનમુખ રહી વહેછેરે, બા. તારે ધ્યાન મારે
દૃઢ્યછેરે, બા. મારી લજ્જા શરમ તમનેછેરે. બા.

ગરબો.

બાળી બહુચર માને ભાવે બળે જો, મનશા વાચ્યા કમણા મમતા
તળે જો. મુખ્ય શું જાણે મુકતી તણો મજાળે, જીવણ જશ લેવા
જુગને જળેજો. ટેક. સેવો સનખલપુરની રાય કે, દેહ ધરીને પાન્યો
કાય કે, એક મને આધને આરાધ કે, ચાચરમાં નાચો ગરબા ગા-
ઈ કે, બા. બહુચર માને ભાવે બળેજો. ૧ જો મનથી જાણે જીતું
જગતને જો, સેવો સલખનપુર સાચી સકતને જો બજ એક બ-
વીયાં કીધાં ભકતને જો તારા તાને રંગે આ રક્તને જો, જીવન મુ-
ક્તિ કર્યો તે પ્રાણી કે, જીવ્યાં શરદ શશિ સુખ માણી કે, નવનિદ્ધ
આપી ત્રિભોવન રાણી કે, અંગે આપદા અંશ આણી કે બા. બ-
હુચરમાને ભાવે બળેજો. ૨ તે માટે છાણ ગાવા ત્રીપુરે તણા જો,
તે દશ દીન દેવીને વહાલા ધણાજો, એ દીન જાણે દુનિયા રાગ રાણા
જો. તે દિત દેવીએ મુકી મળ્યા જો, જો જનુનીને જોવા જનઓ કે,
એ સરસ નામની ગાઓ કે, ભકત બવાંનીના કહેવાઓ કે. સેને સદા
સિંધુમાં નાહો કે. બા. ૩ એક દીન આસોમાં આઠે ઈશ્વરી જો,
પ્રકૃતિ પેહેલે પહેરે જુગદીશ્વરી જો, રંગે રથ ખેશી રમવા નીલરી

ને. નયમી રથ હાંકે માત ચંડશ્વરીજે, પશ્ચિમ પથે કર્યા પ્રયાણ કે,
 ચપળ ગત્યે ચાલે કેદલાંણુ કે, મન થાય બહુચર મહ મેલાંણુ કે,
 રથ પથે વાપ્યા કોડે દાંણુ કે બાં ૪ બહુચર ચાચરમાં રમતાંતાં
 રંગમાં ને, ગાતાંતાં ગુણની સુરંગમાં ને, અલબેલી આઠે પહાર
 હમંગમાંજે. સરખા સરખી સખીયોના સંગમાંજે. ખેચર ખચરલ-
 હને આપ્યો કે, સમાચાર માણને સંભળાવ્યો કે રથ આંબલીયોમાં
 રખાવ્યો કે, બાં ૫ સત્રખનપુર રાણી સામા સંચરવા ને, પા-
 રેથી પ્રેમ ધરી પગલાં ભર્યાં ને, આવી લોકીક અન્યો અન્ય અમી
 કર્યા ને, ભેટાં ભગવતીયો બંધ બાંધ ભયો ને. બોલ્યાં બહુચર મ-
 પુર વચન કે, ધન ધન આજીવો દીન કે, મંગાયા મન થયાં મગન
 કે, સર્વે સાથે કર્યા ગવન કે બાં ૬ કાળી કામાક્ષીને કાંકરેશ્વ-
 રીજે, હરસીધ હીંગોળીને ગાનેશ્વરીજે, અંબા ચંડીને માકેડેશ્વરીજે
 મંડપમાં હમાં બધાં પરમેશ્વરીજે, આપ્યાં આગળથી આસન કે, જ
 ડીઆં મણી મુક્તાને રતાંકે, બેઠું શક્તી તાણું સાધન કે, શરદ શરદી
 શામ વિમળ વદન કે, બાળી ૭ બહુચર બોલ્યાં સખી સહુ ક્યાં
 ગઈજે, પ્રથમ પુગ્ગપો દાવો વહેલા થઈજે, ચંદન કુમ કુમ અક્ષત
 બ્રહ્મજે. શ્રેમ કહી બહુચર બેઠા આસન જઈજે, સખીયો સરવ સ-
 જીને આરી કે, માંણી પુગ્ગપો બ્રહ્મ લાવી કે, મોંઢાટાં પાન પત્ર
 ભરાવી કે. લીધાં બોજન ભોગ ધરાવે કે, બાળી ૮ અંબા કહે અર્ધ
 આપ્યું હમો ને, ચંડી કહે ચંદન ચરમ્યો તમો ને, કાળી કહે ચાં-
 દલીયા કરો કુમકુમે ને, ચોખા ચોડી સીંચ દાથે સમે ને, પુછ પુષ્પ
 સમર્થો દાર કે પુતરખી પારીજત મંદાર કે, આગળ મુખ્યા ભોગ
 આપાર કે; આચમન કીધાં કરીને અદાર કે, બાળી ૯ અંબા કહે
 બેઠેનો આસા દીજીયે ને, પહેલાં મધુપાન સરવે કીજીયે ને, બહુચર
 કહે પાત્ર ભયો તે લીજીયે ને, માતંગી મનમાને તેમ પીજીયે ને,
 કર કર પાત્ર કનકનાં દીધાં કે ભગવતીઓ અંજળી બરી લીધાં કે,
 પ્રેમધરી પરીપુરણ પીધાં કે, મગન થઈ મુખવાસજ કીધાં કે બાળી ૧૦
 મનથી ઉત્તમદ થઈ ઉઠ્યાં આદ્યો ને, આપેથી પારે પાગે પ-
 જાઈયો ને, આચર પુછ વિદી વળાઈઓ ને, રમવા મીટ મીટ મ-
 જાઈયો ને, બોલ્યા હરસીધને હીંગોળી કે, સુણીયે સકળ બચાંની બોળી
 કે, આજ મળી મન ગમતી ટોળી કે, કીજે રાતદીવસ રંગ શેગી
 કે, બાળી ૧૧ કાળી બહુચરને કહે આચરો ને, ને હશ્વર બરીયે તે
 બેનાં તમે ભરો ને, અંબાને કહે અંગાપો કરોજે, મહા સુખ લેવાનો
 આ સમે ખરોજે, સુણી સનખલપુરીયે હશ્વર લીધો કે, શકે સરવે

ખરાખર દીધો કે, અંબે અગાપ કરી અંધ કીધો કે મહામાયાનો
 મનોરથ સીધો કે બાળી ૦ ૧૩ વેણુ આધે વાળાં વેદે કલાંજો, કર
 કર કંકરી આપે બધ તે બ્રહ્મજો, શક્તિના સું સ્વરે મળી રહ્યાંજો, ધુધટે
 ગત અવન કરે એ બધાંજો, બોલ્યાં બહુચર અંબા સાથ કે. આ-
 વડ માંહે કશી ન મણાય કે, તે દુક શક્યો કેરી સંગથ કે, ત્રિપુરે
 તાલીદે બધ હાથ કે, બાળી ૦ ૧૩ વળી વચમાં રહીતે દુક ઉચરેજો.
 હેંહણુ લેતાં હાથ હેંહા ધરેજો, બોલતાં વચને હાથ ઉંચા કરેજો, ચટકે
 ચાચર ચાલેને પુડે ફરેજો, મહામનોહર કરતા ગાન કે, મધ્યે મધ્યે માત
 કરે મધુપાન કે, નિત્ય ઉપગમે અવ નવા તાન કે, વાળાં વાળે
 ગત અનુમાન કે, બાળી ૦ ૧૪ ઝાભા જમણી તાલીદે દેવીયોજો, ધુ
 ધટે ગત્ય કરે મા કેહ કેવીયોજો, જમ જમ ગત બધ લે તેમ તે-
 વીયોજો, મહા ચમુર સુગ્ધણ જનુની જેવિયાજો, ખુદે ઉંચા નિચા
 થેને કે, સનમુખ એક એકને કહિનેકે, બેહેનો મધ્ય ખરાખર રહિને
 કે, કાળી જેજે કહે મધ જૈને કે, બા. ૧૫ હરમે અંબોડા લે
 હાથે કરી જો અંબા સાથે લેછે માતા બહુચરીજો, જનુની બધ્ય રહિ
 નેડે ખરાખરીજો, હંબોડા લેને કુદડીયો ફરીજો, મહારસ મચ્યો ચા-
 ચર માણ કે, જે રસનવ ખેડે વહિ કાંચ કે, પ્રેમ પ્રબોધિત પ્રગટ્યો
 જ્યાંજો કે, ત્રિપુરે ત્રમ થઇ બધ ત્યાંય કે, બા. ૧૬ વ્યોમે વિ-
 માન રહ્યા બધ છાઇને જો, બેહા સુરપત્ય સંગ સમાઇનેજો, આવિ
 લોકે આપોઆપ ગમાઇનેજો, મનમુ મન સોમ્યું બહુચર બાઇનેજો,
 ચંદન પુષ્પ સમરપે ગાણુ કે, મધુર મેઘ તણે એધાણુ કે, જૈમુની
 પાડ કરે પારાણુ કે દેવવડે જેજે મુખવાણુ કે બા. ૧૭ ત્રિભોવન
 તણી નવરાત્રી રમી વળ્યાં જો. દેવી. દરબારેથી ડેરે વળ્યાં જો ભાવે
 ભોજન લેવા ભેળાં મળ્યાં જો, બહુચર કહેવા સહુને મળ્યાં જો, રા-
 ખીયે સરવસ રાય નીપાઇકે, તતક્ષણુ અંબા લાગ્યા આઇકે; સરવ
 આરોગે વાક સવાઇકે, હાસ્ય વિનોદ કરે હરખાઇકે, બા. ૧૮ ભો-
 જન કરી ઉઠ્યાં સકળ જવાનિયોજો, મુખમાં મુખવાસ કરી મુખમા-
 નીગા જો; રથમાં બેઠાં માહા વરદાંનીયો જો, મહ જનવા મા મન મ-
 કલાતિયો જો. બહુચરમાથી થયાં વિદાય કે, કરજો કહે બહુચર કી-
 રપાયકે; રથ જેમ વેગે પંથ પળાય કે, મહ મહ પોત્યાંમા મહ માય
 કે. બાળી. ૧૯ આસન બેસી અંબા કહે ઇશને જો, બહુચરના ગુણ
 ગશે નીશ દિસને જો. તે નર પદવી પામે અમરીક્ષને જો, બહુચર
 મુજને તેમ જુગદીસને જો. બધબેનો માંહે મુજને વાળી કે, મે
 મારા મનતી વ્રત આલી કે; જ્યાં હુ જનુ મન ગમે તે ચાલી કે,

સીવ સુણતામાં થયાં ખુશાલી કે. બા. ૨૦ સંકર કહે એ ગરબો
ગાસે સહુ જો, નર નારી ધરીને બરહે લહુ જો; સુખ સંપત પામે
ને દુઃખ વામે સહુ જો. ધન ધાન્યને સંપત દારાને સહુ જો. આઠે
પહોર રહે ઉલાસ કે, અંબા બહુચર પુરે આશ કે; આરામુર પ્રત્યક્ષ
અવાસ કે, ઉડ્યા જાયે કાળ આકાસ કે. બા. ૨૧ એ બે બેનોમાં
અંતરકો નથી જો, મા મોટા મુનિયે મન કીધું મથી; ઊત-
પત પાલજ બધે થકી જો, જેના જશ વેદ પુરાંજો કહે કથી જો તે
ત્રિપુરાને લાગુ પાય કે, એમ મન માગુ બહુચર માય કે; પાળો પ્ર-
ભ ઘણું પીડાય, બટ વલ્લભ તારા ગુણમાયા બા. ૨૨

આનંદનો ગરબો.

આજ મુને આનંદ વાધ્યોઅતી ઘણો મા, ગાવા ગરબો છંદ બહુચર
માત તણા મા. ૧ હળવે આળ પંપાળ આપેક્ષા આણીમા, છો ઇચ્છા
પ્રતીપાળ દો અમરત વાણીમા. ૨ સ્વરગ મ્રત્યુ પાતાળ વાસ સક-
ળ તારો મા બાળ કરી સંભાળ કર જાસો મારો મા ૩ તોતળા
મન તન તો તો તો કહે મા, અરભક માગે અંન, નિજ માતા
મન લે મા. ૪ નહી સવ્ય અપસવ્ય, કહી કાંઈ જાણું મા, કળી કહા
વ્યા કવ્ય, મન મીથ્યા આણું મા. ૫ કુલજ કુપાત્ર કુશીલ કર્મ અક-
ર્મ ભર્યો મા. મુરખમાં અણુમીલ, રસ રટવા વિચર્યો મા. ૬ મુંઠ
પ્રમાણે મત્ય, મન મિથ્યા માપી મા, કોણુ લહે ઉતપત્ય, વિશ્વ રહ્યાં
વ્યાપી મા, છ પ્રાક્રમ પરસ પ્રચંડ પ્રભળ ન પગ પ્રીધુ મા. પુરણ
પ્રગટ અખંડ, અસંયકો ઇધું મા. ૮ અરણ્ય એછે પાત્ર, અકલે ક-
રી આણુ મા; પામુ નહી પગ માત્ર, મનજાણું નાણું મા. ૯ રસ
ના જુગમ હજાર, તે રટતે હાર્યો મા, ઇશે અંગ લગાર, વધ મ-
નમથ માર્યો મા. ૧૦ મારકંડ મુનીરાય, મુખ મહાતમ ભાંખ્યું મા
જઈ મુની રશિ જેવાય, ઉર અંતર રાખ્યું મા ૧૧ અણુ ગણુ ગ-
ણુ ગુણુ ગતિ ગોત્ર, ખેલ ખરો ન્યારો મા, માત જગતી જોત,
જળહળતો પારો મા. ૧૨ જશ ત્રણ વત ગુણુ ગાય, કહુ ઉંડળ
ગુંડળ મા. ૧૩ ભરવાને ખુદિ બે હાથ, ઓધામા ઉડળ મા.
પાગ નમાવી શીશ, કહું ગાંડુ ઘેલું મા, માત ન ધરશે રીસ,
છે ખુંલું ખાડુ મા. ૧૪ આદિ નિરંજન એક અલખ અકળ
મા; તુજથી અવર અનેક. વિસ્તારતાં જાણી મા. ૧૫ શક્તિ
સરજ સદૃષ્ટ સેહેજ સ્વભાવ અલપમા, કવિચિત કરણા દ્રષ્ટ કત કત
કોટી કલપમાં. ૧૬ માતંગી મન મુક્ત. રમવા કીધું મન મા; જેવા
જુડિત અજુકત, રચિયાં અકલ ભોવનમાં. ૧૭ નિર ગગન જુતેજ સેહે

૧ કરી નિરમ્યાં મા; મારત વશ જે જેહ, ભાંડ કરી ભરમ્યા મા
 ૧૮ તતક્ષણ તનથી દેહ, ત્રણ કરી પેદામા; ભવકત કરતાં જેહ, સ-
 રજે પાજે સદા મા. ૧૯ પ્રથમ કર્યા ઉચાર, વેદ ચાર વાક્ય મા.
 ધરમ સમસ્ત પ્રકાર. ભુભણવા લાયક મા ૨૦ પ્રગટી પંચ માહાભુત,
 અવર સરવ જે કોમા. શક્તિ સર્વ સંયુક્ત શક્તિ વિના નહી કો મા,
 ૨૧ મૂળ નહી મંડાણ; મહા માહેશ્વરી મા, જગ સચરાચર જાણ, જય
 વિશ્વેશ્વરી મા. ૨૨ જળ માંહે જળશાસ્ત્રી, પોદ્યા જગજીવન મા; ખેડાં
 અંતરીક્ષ આઘ, જોજો રાખી તન મા. ૨૩ ભોમવિનાની વાટ, દાદદાયો
 આછો મા, ઘટ ઘટ સરખો ઘાટ, કાચ અન્યો કાચો મા. ૨૪ એજ રજ
 ગુણ અવતાર, આકારે જાણી મા; નિરમીત હિત મરનાર, નખશીખ
 નારાયણી મા; જુગ જુગ માંહેજાંખી, રૂપેશ્વરણી મા. ૨૬ ચળ ચંચળ
 ચઢતન વચ ચાહન ટીકીમાં, જણાવવા જનમન મધ્ય માતા
 કીકી મા ૨૭ અનચર ત્રણચર વાયુ ચરવારી ચરતા મા, ઉદર ઉદર ભ-
 રિઆયુ, તું ભવની ભરતા મા. ૨૮ રજો તમેને સત્વ, ત્રિગુણાત્મક
 ત્રાતામા, ત્રિભુવન તારણ તત્વ, જગત તણી જાતા મા. ૨૯ જ્યાંજ્યામ
 ત્યાં ત્યમ રૂપ, તેજ ધર્યો સઘજો મા; કોટી કરી દયા ધુપ, કોઈ તુજ
 ને ન કજો મા. ૩૦ મેર શિખર મહિમાય, ધોળાગઢ પાસે મા;
 બાળી બહુચર આઘ આઘ વસે વાસો મા. ૩૧ નવ લહે જહા ભેદ
 ગુણ ગતિ તાહરીમા; વાણી વખાણે વેદ, શી મતી માહેરી મા. ૩૨
 વિખણું વિમાહી મન, ધન્ય એમ ઉચરીયાં મા, અવર નહિ તુથી અન્ય
 બાળી બહુચરીયા મા. ૩૩ માને મન માહેસ માત મયા કીધે મા;
 જાણે સુરપતી શેષ, સકે તારે લીધે મા. ૩૪ સહસ્ત્ર ફણધર શેષ,
 શક્તિ સખળ સાંધી મા; નામ ધરયુનાગેશ, કીરતી તો વાંધી મા. ૩૫
 મચ્છ કચ્છ વારાહ, નરસિંહ વામન થઇ મા; અવતારો તારાહ, તે
 તુજ માહાત્મ હઇ મા. ૩૬ પરશુરામ શ્રી રામ, રાય બળી બળાજે મા;
 બુધ કલંકી નામ, દશ વિધ ધરિ દેહે મા. ૩૭ મધ્ય મથુરાંથી બાળ,
 ગોકુળતો પોત્યું મા, તે નાંખી મોહ જળ, બીજું કોઈ નહોતું મા.
 ૩૮ કાણુ અવતાર, કાળી કારણ કીધુ મા, ભક્તિ મુક્તિ દાતાર,
 થૈ દર્શન દીધુંમા. ૩૯ વ્યંહગને વળી નાર, પુરુષ પણે રાખ્યા મા;
 એ અચરજ સંસાર શ્રુતિ સ્મૃતિએ ભાંખ્યા મા. ૪૦ જાણી વ્યંહગ
 કાય, જગમાં અણજુક્તિમા; મા મોટે મહિમાય, દંદ્ર કયે ઉક્તિ મા. ૪૧
 મેહેરામણ મથી મેર, કીધો સ્વધઓ સ્થિર મા; કાઢ્યા રતન એક તેર,
 વાસુકિના નેતર મા. ૪૨ સુર સંકટ હરનાર, સેવકને સનમુખ મા; અ-
 વિગતી અગમ અપાર, આનાંદિ નિધિ સુખ મા. ૪૩ સનકારિક

મુની સાથ, સેવે વિવિધ વિધે મા; આરાધિ નવ નાથ, ચોરાશી શીધે
 મા ૪૪ આવી અયોધ્યા ઇશ નામી શીશ વળ્યામા; દશ મુસ્તક ભુજ
 વીશ, છેદી શીત મળ્યા મા. ૪૫ તૃપ ભીમકની કુમાર તમ પુજે
 પામી મા; રૂપમણી રમણ મુરાર, મન ગમતો શાંભી મા. ૪૬ રાખ્યા
 પાંડુ કુમાર, છાના સ્ત્રી સંગે મા; સંવત્સર એકબાર, યામ્યા તમ અં-
 ગે મા. ૪૭ બાંધ્યો તન પ્રધુમન, છુટે નહી કાથી મા; સમરી પુરી
 સંખુન, ગયો કાળા શ્રેષ્ઠીમા. ૪૮ વેદ પુરાણ પ્રમાણ, સાસ્ત્ર સકળ
 સાખી મા, શક્તિ શ્રદ્ધી મંડાણ, સરલ રહ્યાં રાખી મા. ૪૯ ન્યાં
 ન્યાં જુગતી જોઈ, ત્યાં ત્યાં તું તેવિમા, સમવિત ભ્રમવિત જોઈ,
 કહિ ન શકુ કેવી મા, પં ભુત ભવિષ્યવર્તમાન, ભગવતી તું ભવની મા;
 આદ્ય મધ્ય અવશાન, આકાશે અવનિમા. ૫૧ તીંમર હરણુ શશિ
 સુર, તે તારો ઘોકો મા, અગ્નિ અગ્નિ ભરપુર, થઈપોખો શોખો મા
 પર. ખટ ઋતુ ખટ માસ, દ્વાદશ પ્રતિબંધેમા, અંધકાર ઉજ્જશ, અ-
 નુક્રમ અનુસંધે મા. ૫૩ ધરતી તળ ધન્ય ધન્ય, ધ્યાન ધને નાવો મા;
 પાવન પ્રજા પ્રજન્ય, અણુચિવ્યાં આવો મા. ૫૪ સકળ સ્ત્રધિ
 શખદાઈ, પય દધિ દ્રત માંહી મા, સર્વે રસ સવસાઈ; તું વિણુ નહી
 કાંઈ મા. ૫૫ સુખ દુઃખ જે સંસાર, તારા નિપાયા મા; બુદ્ધિ બ-
 જને બળ આહાર, ધણું ડાહ્યાં વાહ્યાં મા. ૫૬ ક્ષુધા તૃષ્ણા નિદ્રા
 લઘુ જોખન વૃદ્ધા મા; શાંતી શુરસિમાય, તું સધજે સિદ્ધા મા. ૫૭
 કામક્રોધ મોહ લોભ મદ મત્સર મમતા મા; તૃષ્ણાથી રિથર થોભ,
 શરમ ધરે શમતા મા. ૫૮ અર્થ ધર્મને કામ, મોક્ષ તું મોહ માયા મા;
 તન તનનો વિશ્રામ. ઉર અંતર છાયા મા. ૫૯ ઉદેઉદારણુ અસ્ત
 આદ્ય અનાદેની મા; ભાષા ભુર સમસ્ત, વાક વિવાદેની મા. ૬૦
 હરખ હાસ્ય ઉપહાસ્ય, કાવ્ય કવિત વિત તું મા; ભાવ ભેદ નિજ ભાષ્ય;
 ભક્તિ ભળી ચિત તું મા. ૬૧ ગીત નરત વાજીત્ર, તાળ તાન માને
 મા; વાણી વિવિધ વિચિત્ર, ગુણ અગણીત ગાને મા. ૬૨ રતિ
 રસ વિલાસ, આશ સકળ જગની મા; તન તન મનમધ્ય વા-
 સ, મોહ માયા મગ્ની મા. ૬૩ જાણુ અજાણુ જગત, જે બાધાં
 જાણુ મા; જીવ સકળ આ શ્રેષ્ઠ સૌ સરખાં માણુ મા. ૬૪ વિવિધ
 ભોગ મરજદ, જગ દાખ્યું ચાખ્યું મા; ગરથ સુરત નિરવાદ, પદ
 પોતે રાખ્યું મા. ૬૫ જળથળ શાખા પત્ર, પુષ્પ ફૂલે ફળતી મા; પ-
 રાણુ માત્ર એક અંત્ર, રસબસ વીચરતી મા. ૬૬ નિપટ અટપટી
 વાત, નામ કહું કોતું મા; સરજી સાતે ધાત, માત અધિક સોતુ મા.
 ૬૭ રતન મણિક માણીક, નંગ મદાયાભુક્તા મા; આભા અટલ અ-

ધિક, અન્ય ન સંજુક્તા મા ૬૮ નીલપીત આ રક્ત, સ્યામ શ્વેત
સરખી મા; ઉભય વ્યક્ત, અવ્યક્ત, સગ જેવી નરખી મા. ૬૯ નગ
જે અદ્ધકુળ આઠ, હિમાચળ આદે મા; પવન ગવન હઠિ ઠાઠ; તુજ
રચિતા બાધે મા. ૭૦ વાપી કુપ તખાવ, તું સરિતા સિંધુ મા; જળ
તારણુ જે નાવ, તું તારજ બંધુ મા. ૭૧ વૃક્ષ વન ભાર અઢાર, ભૂ
ઉપર ઉભા મા; કૃત્ય કર્મ કરતાર, કોશ વિધી કુભા મા. ૭૨ જડ
ચેતન અભિધાન, અંશ અંશ ધારી મા; માનવી મોટે માન, એ ક-
રણી તારી મા. ૭૩ વરણુ ચાર વિધી કર્મ, ધર્મ સહીત થાપી મા;
બેને બાર અપર્મ, અનુચર વર આપી મા. ૭૪ વાડવ વેહંની નિવા-
સ, મુખ માતા પોતે મા; તૂત્પે તૂત્પે આશ, મત જગત જોતે મા. ૭૫
લખ ચોરાશી જંત, સૌ તારા કીધા મા; આણ્યો અસુરનો અંત, દંડ
બલા દીધા મા. ૭૬ દુષ્ટ દમ્યા કષ્ટવાર, દારણુ દુઃખ દેતા મા; દૈત્ય
કર્યા સંહાર, ભાગ જગનલેતા મા. મા. ૭૭ શુદ્ધ કરણુ સંસાર, કર ત્રીશુળ
લીધું મા; ભુમી તણે શિરભાર, હરવામન કીધું મા. ૭૮ બહુચર બુદ્ધિ ઉદા-
ર, ખળ ખોલી ખાવા મા; સત કરણુ ભવ પાર; સાદ કરે સાહાવા મા. ૭૯
અધમ ઉધારણુ હાર, આસનથી ઉઠી મા; રાખણુ જગ વ્યવહાર,
બુદ્ધિ પાંધી મૂઠી મા. ૮૦ આણી મન આનંદ, મા માંડ્યાં પગલાં
મા; તેજ દિરણુ રવિ ચંદ્ર, દો નાના ડગલાં મા. ૮૧ ભર્યા કદમ બે
ચાર, મદમાતી મદઝર મા; મનમાં કરી વિચાર, તેડાવો અનુચર
મા. ૮૨ કુર્કટ કરી આરોહ, કરણા કર કાલી મા; નખ પંખી પલ્લો,
પગ પ્રથ્વી હાલી મા. ૮૩ ઉડીને આકાશ, થઇ અદ્ભુત આવ્યો
મા. અધક્ષણમાં એક શ્વાસ, અવની નળ લાવ્યો મા. ૮૪ પાપી
કરણુ નિપાત પ્રથ્વી પડ માંહી મા; ગોઠયું મન ગૂંજરાત, ભીમાં ભડ
માંહી મા. ૮૫ ભોળિભવાંની માય, ભાવ ભલે ભાજે મા; કીધી ઘણી
કપાય ચુવાળે આવે મા. ૮૬ નવખંડ ન્યાળી નેટ, નજર વજર પેહી
મા; લણુ ગામ નર ભેટ, ઠેઠ હરી ખેડી મા. ૮૭ શેવક શરણા કાજ
સનખલપુર સેદે મા; ઉઠ્યો એક અવાજ, દેદારને તેડે મા. ૮૮ આ-
વ્યા અશરણુ શણુ, અતિ આનંદ ભર્યા મા; ઉદિત મુદિત રવિ કર્ણ
દશ દિશ જશ પસર્યા મા. ૮૯ સકળ સમય જગ માત, ખેલં ચીત
સ્થિર થઇ મા; વસુધા મા વિખ્યાત, વાત વાયુ વિધિ ગઇ મા ૯૦
જાણે જગ બધ જોર, જગ જનની જોખે મા, અધિક ઉડાડ્યો સોર,
વાસ કરી ગોખે મા. ૯૧ ચાર ખુટ ચોખાણુ, ચરચાએ ચાલી મા;
જન જન પ્રતી મુખવાણુ, બહુચર બિરદાળી મા. ૯૨ ઉદો ઉદો જય
હાર; કીધો નવખંડે મા; મંગળ વરત્યાં ચાર, ચૌદે બ્રહ્માંડ મા. ૯૩

ગાંધ્યા સાગર સાત, દુધે મેહ ત્રહ્યા મા; અધરમ થર ઉતપાત, સૌ
 કીધા જુહા મા. ૯૪ હરખ્યા સુરતર નાગ મુખ જોધ માતાનું મા;
 અવિલોકી અનુરાગ, મન મુની સરખાનું મા. ૯૫ નવ ગ્રહ નમવા
 કાજ, પાજે પગી આંખ્યા મા; ઉપર ઉતારવાજ, મણિ મુકતા લાંબ્યા
 મા. ૯૬ દશ દિશના દિગપાળ, દેખી દુઃખ વામ્યા મા; જન્મ મરણ
 જન્મળ, મટતાં સુખ પામ્યા મા. ૯૭ ગુણ ગાંધર્વ જશ ગાત, તૃત
 કરે રંખા મા; સુરવર મુણતા તાન, ગતિ થઇ ગઇ સ્થંભા મા. ૯૮
 ગુણનિધિ ગરબો જોહ, બહુચર મા કેરો મા; ધારે ધારી દેહ, સફળ
 ફળે ફેરો મા. ૯૯ પામે પદારથ પાંચ, શ્રવણે સાંભળતાં મા; નાવે
 ઉની આંચ, દાવાનળ બળતા મા. ૧૦૦ શસ્ત્ર ન અડકે અંગ, આ-
 ઘ શક્તિ રાખે મા, નિત્ય નિત્ય નવલે રંગ ધર્મ કર્મ પામે મા. ૧૦૧
 જળ જે અકળ અઘાત, ઉભારે બેડે મા; ક્ષણ ક્ષણ નિશદિન પ્રાત,
 ભવ સંકટ ફેડે મા. ૧૦૨ ભૂત પ્રેત જાણુક, વ્યંતર ડાકીણી મા; નાવે
 અહી અચુક, સમરે સાકી મા. ૧૦૩ ચરણ ભરણ ગતિભંગની ખજ
 પંગ વાળે મા; ગુંગ મુંગ મુખ અંગ, વ્યાધિ બધી ટાળે મા. ૧૦૪
 શેણ વિહીણાં નેણ, નેહે નેણાં આવે મા; પુત્ર વિહીણી કહેણ, કંઈ
 મેણાં કાપે મા. ૧૦૫ કળી કલ્પતરૂ ઝાડ, જે જાણે તેને મા; ભકત
 લડાવે લાડ, પાડ વિના કે તે મા. ૧૦૬ પ્રગટ પુરપ પુરપાઇ, તું આ-
 પે પળમાં મા; દાલાં ઘેર દકરાઇ, દોદળ હળભળમાં મા. ૧૦૭ નિર્ધન-
 ને ધન પાત્ર, તું કરતાં શું છે મા; રોગ દોષ દુખ માત્ર, તું હરતાં
 શું છે મા. ૧૦૮ હય ગજરથ સુખપાલ, આળ વિના અજરે મા
 બિરહે બહુચર બાળ, ન્યાય કરે નજરે મા. ૧૦૯ ધર્મ ધજો ધન
 ધાન, ન ટળે ધામ થકી મા; મહિપતી દેમુખ માન, માના નામ થકી
 મા. ૧૧૦ નર નારી ધરિ દેહ, હેતે જે ગાશે મા. કુમતિ કર્મ કૃત
 બેહ, થઇ ઉડી જશે મા. ૧૧૧ ભગવતિ ગીત ચરીત્ર, નિત્ય શુણશે
 કાને મા; થઇ કુળ સહિત પવિત્ર, ચદશે વૈમાને મા. ૧૧૨ તુંથી
 નથી જે વસ્તુ, તેથી તને તરપુ મા; પુરણ પ્રગટ પ્રશસ્ત, શી ઉપ-
 મા અરપુ મા. ૧૧૩ વારવાર પ્રણામ, કરજોડી કીજો મા; નિર્ભળ
 નિશ્ચય નામ, જનનીનું લીજો મા. ૧૧૪ નમો નમો જગમાત, નામ
 સહસ્ત્ર તારે મા; માત તાતને બ્રાત, તું સર્વે મારે મા. ૧૧૫ સંવત
 સત દસ સાત, નેતું કાલગુણ શુદ્ધે મા; તિથિ તૃતિયા વિખ્યાત, શુભ
 વાસર બુદ્ધે મા. ૧૧ રાજનગર નિજ ધામ, પુરતવિન મધ્યે મા;
 આઇ આઘ વિશ્રામ, જાણુ જગત બધે મા. ૧૧૭ ફરિ દુર્લભ સુલ-
 ભ, રહુ છંદો મા; કરજોડી વલ્લભ, ફેડે ભટ મેવાડો મા. ૧૧૮

શણુગારનો ગરબો.

પ્રથમ પાર્વતિના પુત્રને પાયે નમુરે લોલ, દીન જાણી વાણી દીઝ-
 ઝે કહું સમુરે લોલ. ૧ સરસ્વતિ તણા ચરણ પ્રતાપથીરે લોલ;
 નવે નિહિ રિહિ સિહિ આપો આપથીરે લોલ. ૨ કર ગાન ધર
 ધ્યાન બહુચરાં તણુંરે લોલ, કરો સાર વારંવારશું કહું ઘણુંરે લોલ.
 ૩ આજ બહુચરાજી માત ગરબે રમેરે લોલ, સુરનર મુનીવર સ-
 હુને ગમેરે લોલ. ૪ માજી રૂપ રાધીકા થકી ઘણું બણીરે લોલ; કાઠી
 કામ શશિ સુર્યની હથી હણીરે લોલ. ૫ રતિ રોહણી રંનાદે આદિ
 સુંદરીરે લોલ; પલક પલવટે ઉમારમા પુરંદરીરે લોલ. ૬ વેણુ વા-
 સુકી સરખી શીશ રાજતીરે લોલ, ક્ષુદ્ર ઘંટ ગોદણુને ગદ્ય ગાજ-
 તીરે લોલ. ૭ ભરી માંગ મૂગતા તે, મહા મૂલ્યનીરે લોલ. રાજે રા-
 ખડી રૂડી તે રત્ન તુલ્યનીરે લોલ. ૮ ફુલી ખીટલી સેથો ભયો ક્ષે-
 મો પડ્યોરે લોલ; ચાચ ચમરીશું ચોટલો કડી અડ્યોરે લોલ. ૯ સ્વરણ
 સિંદુર આકાર સર્વસીપનારે લોલ; સોળ શોભિતા સણુગાર સર્વ
 નીપનારે લોલ ૧૦ કાને વાળીયો જડાવ લાલ ઝુમખારે લોલ;
 ને તે મોતિ પરોવ્યાં લુંખખારે લોલ. ૧૧ સોના સાંકળી સરી
 શિક્કા જડામણીરે લોલ; કાર તોરણ મોતીની દીસે દાંમણીરે લોલ.
 ૧૨ તેજ શું કહું ટાટક તણે લેલકેરે લોલ, કલાં ફુલ જડાયાં નંગ તે
 અમૂલકેરે લોલ. ૧૩ અર્ધ ચંદ્રમાં કપોળ શું કહું કથીરે લોલ;
 ચૌદ ભુવનમાં બહુચરા સમું નથીરે લોલ. ૧૪ ભાગલાલ આડ કુમ
 કુમની રાતડીરે લોલ; તપે દીલડી કહી ન જાણે વાતલડીરે લોલ.
 ૧૫ ત્રિકુટી મધ્યે સિંદુરની બાંદી કરીરે લોલ; ચોડ્યા ચોખલા કપો-
 ળ, લોલશું ભરીરે લોલ. ૧૬ બ્રહ્મકુટી કમાન કાને કારકુ અડીરે લોલ;
 કાર નારીકા વિદેહી નરે તે ઘડીરે લોલ. ૧૭ આંખ ઉપમાને નાવે,
 કાઠ પલવટેરે લોલ; વરણ વરણનું જે અન્ય ઉપમા ઘટેરે લોલ. ૧૮
 પલ દીપક તારાના તેજ ત્યાં ગજ્યારે લોલ; મીન ખંજન મગ મા-
 ન મુકીને પજ્યારે લોલ. ૧૯ લક્ષ લક્ષ કાંતિ તિલકની લીલા જુએરે
 લોલ; ગોરા ગાલમાં ત્રિલોકમોહાં, તાજુવેરે લોલ. ૨૦ મોહ રૂપ ધ-
 ર્યું બહુચરાજી બાળીયેરે લોલ; ગ્રંહ ચાર રહ્યા વેસરની વળીયેરે લો-
 લ. ૨૧ ગુરૂ હેમ લાલ ભોમભૂગુ મુકતમારે લોલ, શની કીકીયે
 જણાયજેતાં જુકતમારે લોલ. ૨૨ અધર બિંબ કે પ્રવાળ લાલમાં
 મળીરે લોલ; દંત પંકિત જુકિત દામડ કેરી કળીરે લોલ. ૨૩ ચળકે
 સુનીયો જડાવ ભાવ રેખમારે લોલ. ૨૪ વદન નિરખતાં ન આવે મીન
 મેખમારે લોલ. ૨૫ હાવ ભાવશું કટાક્ષ નેન સેનનુંરે લોલ; ચિત્તુક

ચા૨ વચ્ચે ઇંદુ ખિંદુ નેનતુંરેલોલ. ૨૬ કંઠ કોકિલા કપોત, જોત પો-
 તનીરે લોલ; ભાનુ જુક્તિ ને પ્રમાણુ તે ઉઘોતનીરેલોલ. ૨૭ કોટે
 ચીણુ માલા અંપકળી ચમકતીરે લોલ; ઘણી ધુધરી અરીસે દીસે
 ધમકતીરે લોલ. ૨૮ ગળે ઘરેણાં થયાં ઘણાં ધચુબલેરે લોલ; કનક સાં-
 કળી તુશી દેરાને ઝુમણેરે લોલ. ૨૯ હીરા સાંકળી પાશીની ચાર શેર-
 નીરે લોલ; મુક્તા માળા તે, એકાવળ હારનીરે લોલ. ૩૦ ખેમુલ;
 માં હીરાના ઝખકારડારે લોલ; પારી જાતક મંદાર કેરા હારડારે લોલ.
 ૩૧ બહુ દંડ જુગમ શુંઠ સરખા સહીરે લોલ; હાથ હાથીની હાથે
 લીધે મથ્યાં મહીરે લોલ. ૩૨ અતિ અદ્ભુત અંગુઠા સંગે આંગળીરે
 લોલ; અનુમાનમાં આવે તે મગની ફળીરે લોલ. ૩૩ નખ વીશ રા-
 ત દીવસે તારા તપેરે લોલ; અન્ય ઉપમાનો અર્થ વ્યર્થમાં ખપેરે લોલ.
 ૩૪ બાંહે બાજુબંધ બેરખાને કુમતારે લોલ; બાંધ્યા બાંદલા બન્યા
 રહ્યા જઝુમતારે લોલ. ૩૫ પાણુ ચુડલો પ્રમાણુ, ચતુર રંગનોરે લોલ;
 અતિ અરણુ તરણુ દંત લેમ તંગનોરે લોલ. ૩૬ બહુ કોરમાં જડાવ
 હાલ લાંકણીરે લોલ; મધ્યે માણેક હીરાની હાથે કાંકણીરે લોલ. ૩૭
 હાથે પાંચીયો જવાળા, ભાવિ કંગણી રે લોલ. છલા છાપ આરશી
 અતિ સુચંગનીરે લોલ. ૩૮ ઉર ઓપતું રસાળ તે વિશાળસુરે લોલ,
 કમળ કોશ કુચ અગ્રમાં મરાલસુરે લોલ. ૩૯ કંચુકી કનકતાર, હાર
 કસુંબનીરે લોલ; સુતા ચંદન ચરચીત શોભે શોભતીરે લોલ. ૪૦ લેલો
 લાલનો પેચો તે રંગ રીઝવેરે લોલ; કસળ કોર જોર સાળુ, કમુખે
 ચુવેરે લોલ. ૪૧ પેટ પોયણી પ્રમાણુ ક્ષીણુ લાંકણીરે લોલ,
 સજી મેખલા રસાળ કશી કિકણીરે લોલ. ૪૨ ઉદર ઉપર
 તે ત્રીવળી વળી રહીરે લોલ; ગિરિશ્વેત દેહ મધ્ય ત્રિવેળી વહીરે
 લોલ. ૪૩ નાભી કોમળ કુચો કયો સુમારનોરે લોલ; ભયો વારી
 તે અખુટ ઇંદુ સાલનોરે લોલ. ૪૩ કંઠ હેઠ હેઠ વાંસો તે એકવ-
 ઇરે લોલ; અધોમુખતું અખંડ કેળ પત્રછેરે લોલ. ૪૪ કડી કેશરી
 હરિ નીતાંજ શદળીરે લોલ; જંધા જુગમ તે અધોમુખે છે કદળીરે
 લોલ. ૪૫ ચા૨ ચરણમાં ચીત્ર લખ્યાં ચોદશારે લોલ; પગ આંગ-
 ળાં વળ્યાં અંપકકળી જસારે લોલ. ૪૬ ભરી ભવક કટોરિ હેમ ના-
 નીયોરે લોલ; ઇંદુ ખિંબને આકારે એડિ પાનિઓરે લોલ. ૪૭ જો-
 હેર લંગર તોડાને ધુધરી તજેરે લોલ પગે નેપૂરને વીછુવે, મુની ચ-
 જોરે લોલ. ૪૮ જમણે કાજળ સાર્યા તે કુમ કુમ રોળશુરે લોલ;
 મંદહાસ્ય કરે મુખ ભયો તંબોળશુરે લોલ. ૪૯ હઠી હાઠ આઠ આઠ
 સખી સંગમેરે લોલ; બાળી બહુચરા કલોલ કરે રંગમાંરે લોલ. ૫૦

કરે ગાન તાન પાન પાત્ર હાથમાંરે લોલ; રમે રમક ઝમક ઇમક સખી
સાથમાંરે લોલ. ૫૧ દતે ધુંધટ ઘડી રહી રસાળીઓરે લોલ; એક
એકથી લે હાથોહાથ તાળિયોરે લોલ. ૫૨ કેશ પાસક વાળીયા અં-
ખોડલારે લોલ; ફેર ફુદડી ફેર ને લે હંખોડલારે લોલ. ૫૪ એ અખંડ
ખેલે ખેલ જાળી ખલુચરીરે લોલ; તણ દેવ લેછે વારણાં ફરી ફરીરે
લોલ. ૫૪ વિખણું વાંસળી વગાડે, શબ્દ નાદશુરે લોલ; ડાક વાગે મહાદેવ
મરન્નદશુરે લોલ. ૫૫ ધરિ પાણી પોથીઓતે, મહા મૂનમાંરે લોલ; બ્રહ્મા
વેદ બળે મુખ ચારે ધુનમાંરે લોલ. ૫૬ પૂંપ ચંદન વરસાતે વળી
દેવતારે લોલ; અડયાસી સહસ્ર રૂપી, સદા સેવતારે લોલ. ૫૭ ગીરી શ્વેત
તણ સેવક કાળે ધશીરે લોલ; કળિકાળમાં, સુંવાળમાં આવી વશીરે
લોલ. ૫૮ ભુર શું લહે ભવાની કેરા ભેદનેરે લોલ; આઘ અંત એ
અગમ્ય વાદ વેદનેરે લોલ. ૫૯ આ અખંડ ગરખો ગાય ને કોઇ
માનવીરે લોલ; ચરણ ચરણ ને ઉચારે સ્નાન જાનહવીરે લોલ. ૬૦
નવે નિહ રિહ લીજીયે ઓવારણારે લોલ; દેવી વાંઝીયાં બધાવે દા-
ર પારણારે લોલ. ૬૧ મન મોહ્યાં ગોખ ચાચર સોહામણેરે લોલ;
ભટ વક્ત્ર ભેવાડો માને વારણે લોલ. ૬૨

કાળિકાળનો ગરખો.

પરમેશ્વરીને પાયે પડી હો ખલુચરી, કહું કળિજીગનાં કર્મ; અકલ ન-
થી કાંઈ એવડી હો ખલુચરી, શક્તિ રાખજો શર્મ ૯ જીવનું જીવન
તું જડી હો ખલુચરી, મુરખ નવ લે મર્મ; અવતારીને આ ઘડી હો-
ખલુચરી, આઘજીએ રાખ્યો ધર્મ. ૨ આ દિન દુઃખ દેખડાવિયાં હો
ખલુચરી જનમી કીધા જોખ, સમે સરલ સંપડાવિયા હો બ. ગુણ-
વંત કીધા ગોખ, હવે હૈંડ નથી ચાલતું હો બ. કહણજ આવ્યો
કાળ, તું વીના કો નથી ચાલતું હો બ. પ્રજ્ઞ થઇ પીડપાળ. ૪. ક-
ળીજીગ આવ્યો કોપતો હો બ. કરવા શુભસંહાર, લાજ મર્યાદા લો-
પતો હો. બ. બ્રહ્મ કર્યા આચાર. ૫ દુર્મતિ દીધી દેશને હો બ. સુમતિ
કરાવી તાજ, વિપરીત ધારી વેપને હો બ. કળી કરે ને રાજ. ૬ પ્ર-
થેમ પહાણ વરસાવીયા હો બ. પછે પ્રથ્વી ડુબાઇ. કાળે દુકાળે આ-
વીયાં હો બ. પ્રજ્ઞ ન પ્રીછે કોઇ. ૭ કુમારગ સૌ ઉલટે હો બ. તણ
સુમારગ પંથ, કરે કુકર્મ કુળે ઘટે હો બ. અરે ન આરે અંત. ૮
મહાજન મોટાં માહેશ્વરી હો બ. માને બધા મહાનંત, તુરહ્યાં દેખીને
તપેશ્વરી હો બ. જાત ન જાણી અંત. ૯ ગૌ બ્રહ્મણ સેવા તણ
હો બ. જોગી જતીને ધાય, હાંણુ હોય નવ લે હજી હો બ. લક્ષ્મી

બેહેરે જાય. ૧૦ કયા કહે કુપાત્રને હો બ. ગમે ગરોડના બેશ, બેડું
 લઈ જાય જતરે હો બ. દિલમાં ન ગણે દોષ. ૧૧ ઉચ નીચ એકા
 મળી હો બ. એસે સહુ એકાંત. માને મન માની રળી હો બ. જાણી
 ને આણે બ્રાંત. ૧૨ હિંદુ તરકમાં એકવી હો બ. સમજ્યા સારો ધાર,
 જાત ન જાણી જુજવી હો બ. વરતો એકાકાર. ૧૩ ધર્મ ગયું કા-
 રણી ધરી હો બ. પુન્ય ગયું પાતાળ, પાપ રહ્યું સઘળે વશી હો બ.
 નરનારી પ્રધ્યાળ. ૧૪ દયા દેવલોક ગઈ હો બ. દીશે નહીં લવલેશ,
 કુડાં કર્મ કરે કંઈ હો બ. અવર ન દે ઉપદેશ. ૧૫ સત્ય રહ્યું સંતા
 ધને હો બ. સુજે નહીં સ્વદપ માત્ર, ઘટમાં રહ્યું ઘુંટાધને હો બ.
 કળિયે કીધા કુપાત્ર. ૧૬ શતરૂ સગાં સંસારમાં હો બ. વધ્યું વાલામાં
 વેર, અવિલોકા આ વારમાં હો બ. કળિ કરાવે કેર. ૧૭ પ્રીતની
 રીત બધી ઘડી હો બ. સ્વારથ થયો સનેહ, માયા મનમાંથી મટી
 હો બ. તુરત દગો દે તેહ. ૧૮ વ્યભિચારી વાધ્યા ઘણા હો બ. કુ-
 જમાં ન ગણે કોય, માઠામાં ન મુકી મળા હો બ. હંદ હજાહજ હોય
 ૧૯ કુળ વધુ કંઈ કુટિલા થઈ હો બ. ગણે ન ગુરૂજન લાજ, પૈસે
 પરપુરૂષે ગઈ હો બ. પ્રગટ પેખતાં આજ. ૨૦ આણઘટતુ આનિ-
 લોડીમે હો બ. ઘટે તે ઘટતુ સર્વ, કેમ કરી કોઈને ટોકીયે હો બ.
 પ્રજા પૂર્વનું પર્વ. ૨૧ વયવિના વનિતા વેપમાં હો બ. ગર્ભજ ધરે
 અનેક, દશદિશ દાખ્યું દેશમાં હો બ. વાધ્યો વિષય વિલેડ રર લક્ષણ
 લઘુતાના વાધ્યા હો બ. તુચ્છ તરૂળ થાય, નદીએ નીર બધે ઘટયાં
 હો બ. આયુષ્ય અલપ ઉપાય. ૨૩ સંવત સત્તર સત્યાશિયે હો બ.
 સૂટી તગ્નવ્યું સત્ય, અકળાવ્યાં અકાશિયે હો બ. વિધ વિધ પડી વિપત્ય
 ૨૪ અકરાકેર અતી થયો હો બ. માઠા તુરૂયામેહ. દૈવત દુનિયાનુ ગયું
 હો બ. દુર્ભાગ દીસે દેહ. ૨૫ વિત્તવિના વસુધા કરી હો બ. રસકસ-
 ન રહ્યા રેહ, અમૃતા અગગી ધરી હો બ. સ્તાદ ન પામે શ્રેષ્ઠ ૧૬
 અન્ન અતિ મોઘાં હવે હો બ. અધર્મ વાધ્યો અસાધ્ય, કો કોની
 કરણી જુએ હો બ. એક થકી એક અગાધ ૨૭ ઉદર થકી ઉપ-
 જાવીયાં હો બ. ઉભય તણો જે અંશ, તે તન પેટ તજવીયાં હો બ.
 વિક્રય કીધો વશ. ૨૮ નિર્મળ જન મન નિરનયું હો બ. એજ અધિક
 ઉતપાત, વિશ્વ બધામાં વિસ્તર્યું હો બ. વિશ્વારી શું ઘાત. ૨૯ આપી
 થાપણુ ઝાળવે હો બ. જુદા ખાએ સમ, ભરમે ભુરને ભોળવે હો
 બ. કુડાં થાએ કર્મ કંઠ આપી સુકત આપનું હો બ. લક્ષ્મીને લલ-
 આય, જે ધન જોડ્યું પાપનું હો બ. તે ધન તેમ વવરાય. ૩૧ જે
 હાકેમ રક્ષા કરે હો બ. અક્ષા હાકેમ હાડ, અવળુ આજુગ આ-

ચરે હો બ. ખેતર ખામ્મે વાડ. ૩૨ ચોર ચાડીયો તે વડે હો બ.
 નગર થયું નર્ધન. ત્રાહિ ત્રાહિ તણી તાળી પડે હો બ. રાત દિવસ
 અનુદિન. ૩૩ માણસ જણાં ઘણાં મુખ્યાં હો બ. પરાં શહેર નદી
 પાર, કંઈ મંદીર ખાડી હુવા હો બ. ભુભાસે ભયંકર. ૩૪ દેહધારી
 દુઃખીયા થકી હો બ. દયા ન આણે મન, દિન દિન દુકતતા થકી હો
 બ. કાટ થયાં વન વન. ૩૫ છળ છળ ભેદ ન છુટીયે હો બ. પસંને
 બહુજ પ્રપંચ; ખુટયામાં નવ ખુટીએ હો બ. ખરૂં ન રાખ્યું રંચ. ૩૬
 બાંક વિધાતાનો નથી હો બ. વાવ્યું તેજ લણાય, આપ ન જાણ્યું
 આપથી હો બ. ભુટે ભવુ કેમ થાય. ૩૭ નવ દીઠું નવસાંભળ્યું હો
 બ. આ દુઃખ દુનિયા માંય, પાપ પ્રજા જનનું મળ્યું હો બ. કહો જઈ
 કહીએ ક્યાંય ૩૮ ભૂતળ ભુર દેવે નહી હો બ. સુરપુર કર્યો પ્રયાણ
 હાજરા હજુર તમે છો અહીં હો બ. પુરુષ નમ્યા પરમાણુ ૩૯ અપ
 લક્ષણ સંસારમાં હો બ. કોકે વાળી લીક. અરજ સુણી આ વરમાં
 હો બ. બહુચર ભામો ખીક. ૪૦ ઇંદ્ર આદિ યજ્ઞ દેવતા હો બ.
 કંઈ કંઈ કાખ્યાં કાટ, નિર મોભે ગયાં નેવનાં હો બ. શકિત રાખજે
 સદ. ૪૧ માહાકાળી માહા કાળમાં હો બ. શુણી કરોછો સાર, તે
 બળ બહુચર બાળમાં હો બ. ઉગારો આ વાર. ૪૨ હલવળી હવે શુ
 બુઓ હો બ. પાપે પ્રથવી ક્વાય, સર્વનું સોમપણું ખુએ હો બ.
 પુન્યે પાપ પળાય. ૪૩ કોઈ કહે સાધુને સતે હો બ. સલખનપુરથી
 જગ, છેક વળેછે તું છતે હો બ. જોલવ બળતી આગ. ૪૪ ત્રાણ
 કરો ત્રીપુરેશ્વરી હો બ. તમો તમ સાંમું જોઈ, પ્રીત કરો પરમેશ્વરી હો
 બ. ખરી આળસને ખોઈ. ૪૫ સરજ્યાં સર્વે શક્તનાં હો બ. સુરનર
 જાયા જોઈ, છોજ જનેતા જગતના હો બ. હોરને નવં દો છેલ. ૪૬
 ઉછેરીને ન ઉછેરીએ હો બ. કોઈ પ્રજા હોય ખેટ, વિપમ વિજામાં
 વેડીયે હો બ. મા નહી છુટો નેટ. ૪૭ પાડ્યાં ત્યાં લગી પોખીયે હો
 બ. પછે પણું ન જણાય; સમય લગી સંતોખીએ હો બ. મેહેરમાં
 ન કરો મણાય. ૪૮ વણી ગઈ થોડી રહી હો બ. તેમાં નીત્ય ઘટાય,
 જોખીયે નહી બાંધગ્રહી હો બ. પાર કરો પ્રભુતાપ. ૪૯ નજર કરે
 નવ્ય શીયે હો બ. નગર કરો સરદાર. વિશ્વ અવાસે વારીયે હો બ.
 પરાં શહેર નદી પાર. ૫૦ મોં માગ્યા મેલ મોકલો હો બ. ખટરસ
 નાવે ખોટ; સર્વ તણા હરિ શોક લ્યો હો બ. કરણ કીન્ને કોટ. ૫૧
 કામ દુગા થઈ દુજીયે હો બ. સુખ પામે સંસાર, સમ ખાતામાં
 સુજીયે હો બ. નોધારાં આધાર પર ભૂતળ ભૂરને દીજીયે હો બ.
 ભાત ભાત રસ ભોગ, લાડ લગતી લીજીયે હો બ. વાલા ટળે વિજેગ,

૫૩ આઘ અમી છાંટો નાંખીયે હો બ. છોર ઢોરને ગ્રામ, ભગવતી
ભવમાં બાંખીયે હો બ. સમર્થા પુરો કામ. ૪૪ નેકવે થકી નારાયણી
હો બ. દેશમાં દો નવ નિધ. દેવી સદા સુખદાયણી હો બ. પરમેશ્વરી
પ્રસિદ્ધ. ૫૫ ગરબો સુણી કળિ કાળનો હો બ. યથા શક્તિ દે દાન.
પરતો બહુચર બાળનો હો બા. પામે ધનસતાન. પર વરણ અધિકાર
વેદમાં હો બ. ભગતેતી આહાણ એક, ઉચર્યા અધિક ઉમેદમાં હો
બ. ત્રિપુરા ન તળે ટેક. ૫૭ તમેછો ત્રિભુવન પતી હો બ. સુર સુરે
શ સમાન, વહ્ન શેલામની વીનતી હો બ. સુણુને સવળી કાન. ૫૮

ગરબો.

આઘ શક્તિ તુજને નમુ હો બહુચરી, ગણપત લાણું પાય; સ્તુતી
કર સહને ગમું હો બહુચરી. વાણી દો મુજ માય. ૧ માનસરો-
વર ઝીલતાં હો બહુચરી, કરતાં લીલ વીલાસ; ચોસેટ બેનો મળી એ
કડી હો બહુચરી, માનસરોવર પાસ. ૨ તેત્રીસઢોડ દેવતા મળ્યા
હો બહુચરી મળીયા સારંગ પ્રાણ; સરવે મળીને કરી થાપનાં હો
બહુચરી ધરાવ્યું બહુચર નામ. ૩ ઘોડીનો ઘોડો કર્યો હો બહુચરી,
અમ્લીનો પુરુષ; મુઆ તે અગ બેલીઆ હો બહુચરી, મુગલના ઘટ
માંડે ૪ દહીતને દાનવ હાથે હણ્યા હો બહુચરી, માર્યો મહિસાસુર;
શુંબ નિયુંબ હાથે હણ્યા હો બહુચરી, રકત ચલાવ્યું પુર ૫ વા-
ડવ જમે તે તુજને ગમે હો બહુચરી. હવન ઘણેરા થાય. ખીર ખાંડ
મત હોમાય છે હો બહુચરી ચતાક થેઠ થેઠ થાય. ૬ બટ વહ્ન કરે
વીનતી હો બહુચરી, શુણ તમારા ગાય. ૭

ગરબી.

બહુચર બાધરે હું જોવો તેવોછું તારો, અંબે આધરે હું ગાંડો ઘેલો
છું તારો. ટેક. કામી કોંપી માયા લેખી જુગમાં છુ ધુતારો, એક
નામનો આશરો તમારો. તેણે કેવાયો સારો. અંબે. ૧ પરલોખી હું
પર હત્યારો. પર ધનને તુ હરતો, પર નારીશુ રંગે રમતો અવળા
આચરણ આચરતો. અંબે. ૨ અવરના રાચુ તમને જાયુ, પાત્રવ સાલ્યો
તમારો; ભવસાગરમાં ખુડિ રહ્યોછું, અંતે પાર ઉતારો. અંબે. ૩
વાત કરીએ સરવે મીથ્યા, અવગુણ મન નવ આણો, બટ વહ્નની
વીનતી સુણી મા, આવ્યાં વીધન નીવારો. અંબે. ૪

અષ્ટ પદી.

નમો સ્તુતે નારાયણી જનુની, બહુચરમા બરદાણી; આઘ શક્તી જકત
શીરોમણી, ભગત પ્રણત પ્રતી પાળી. ટેક. સુરમુની વદનઅસુરની ક-
દન, અંદન ચરચીત અંગે બાર ચાર શણગાર ધરી ઉર, નીત નીત
નકેતમ રંગે, નમો. ૧ હરીહર ધાતા વેદની માતા, ધાતા જુગ જુગ

જેખ, મોહ સનકાદિક સુર ઇંદ્રાદિક, સગ કળા નીધી ગોખ. તમો. ૨
વાયુ આકાશ જળ તેજ ધરાતલ, ફળ પંચ તત્વ પ્રકાસ; સ્થાવર જંગ-
મ સચરાચરમાં. સલખનપુર સુભ વાસ. નમો ૩ અગમ અમેદ
ભેદ અમર અજે, અકળ સ્વરૂપ અનંગ, શાન ગીતા ગોતે ગુણ
ગાધ, સાગર સુખ ફળ ધામ. નમો. ૪ ત્રિગુણ ત્રિગુણ સહીત ત્રિપુરે.
શ્વરી, ત્રિગુણા કર કર ડાક; ભંડાસુર મહિપાસુર મારી, ભડ ભાજન
સુની હાક. નમો. ૫ જનમ નીરંજન ભવ ભંય ભંજન; ગંજન કીલ
મલતાપ, વિદ્યા બ્રહ્મ સ્નાતન નિત્યા, આપી સવત પ્રતાપ. નમો
૬ જગની એ શક્તા, સસુંદરી ત્રિપદાં, ધરમ અર્થ મોક્ષ કામ; ત્રિ-
પદ ખટ પંચાનન કલ્ક, ખેચર કરતા શામ. ૭ શ્રી વલ્લભ
ભટ કહે બહુચરમા, ચરીત્ર કથા મત મ્હાન; તવ ચરણાંખુજ, મમ
મધુકર, તરત નીરંતર ધ્યાન. નમો. ૮

હોરી.

ખોલો સખીરી એ હોરી આધ, પાડ હુંગરથી મૈયા ધાધ; ખોલો
સખીરી. ટેક. ચોસડ નવ દસ ટોળે વળાધ, વચ્ચે બહુચર અંખા
આલે ખોલો. ૨ સુવા ચંદન અત્તર અરગચા, કરતુરીશું બેક બનાધ,
ખોલો. ૩ અખીલ ગુલાલ ઉડાવે દેવી, અધુર ખીખ રહ્યો દલ છાધ
ખોલો. ૪ કેશર કેશુ કુમ કુમ ઘોળ્યાં કળસ ભરી શીર દોલાધ
ખોલો. ૫ કર કંચન પીચકારી કનકકી, ભરી ભરી મારે દેવી ચોકાધ
ખોલો. ૬ વળગ્યાં જુમી કરે સહુ દેવી, સલખનપુરમાં ધુમ મચાધ
ખોલો. ૭ તેલ ગુલાલ મુખ માંજે, નાસે દોડે ને કરે ઘેગાધ ખોલો.
૮ ફરે ફુદડી લે અખોડા. લે ડંડ રસ ડડા સાધ. ખોલો. ૯ એ
શેભા જોઇ હરખ્યા દેવતા, બેઠાં વિમાંને ટોળે વળાધ, ખોલો ૧૦
કહે વલ્લભ છોર, કે કછોર, આ જુગમાં લેજો નિભાધ. ખોલો. ૧૧

હોરી.

બહુચર બાળા બાળાજીરે, રંગભેરે રમતાં હોળી. ટેક. માત વસંત
માત મદમાતી, મળી છે ભવાંનિ ટોળી. બહુ. ૧ અખીલ ગુલાલ
ઉડાવે અંખા, નાખે ચંદન ઘોળી. બહુ. ૨ પ્રાણુગ્રહ પીચકારી મા.
રીને, હાશ કરે હીઝીળી ૩ ચંદન ચરચીત ચંડીકા, ચંપક વર-
ણી ચોળી. બહુ. ૪ સાળુ સપેત કેસરીયાં કીધાં બાધા રંગમાં બોળી
બહુ. ૫ વીવીધ વિલાશ કરે સલખનપુરી, રાત દીવસ રંગ રોળી
બહુ. ૬ વલ્લભને વીશરામ હામ તું, માત ભવાંની ભોળી. બહુ. ૭

હોરી ઢશી ફેર.

બહુચર બહુ બરદાળી, હોળી રમેછે રસાળી. ટેક. બહુચર બાલી

બહુ ખરદાળી, હોળી રમે રસાળી. રેત રંગીલી ભવાની ભોળી રીઝ્યા
અતી રૂપાળી. બહુ. ૧ સખી સહજ સલખનપુર સાથે, સરદ શશી
વદન ન્યાળી, સરવે સુગંધ બંધ સંગાથે, લીધા કર ખટકાળી. બહુ. ૨.
આળસ તજ પરવરીયાં પારે, રચી રમત દહીયાળી હોળી રહે કહ્યું નવ
વહારે પુરણુ પગ વટ વાળી. બ. ૩ તાલ અદંગ ઝાંઝર ડફ વાગે
મેહરે મધુર સ્વર વાળી, સરવે શકિત કરીને સમાજે ગવરાવે ઘડ
નાળી બ. ૪ ચાર પાંચ મથી ચાચર આવ્યાં, આઠ આઠ એમ
લાઝી, દુરગા જોગણી દેખીને ફાવ્યા, નાની જેન નીહાળી. બહુ ૫
અખીલ ગુલાલ અરગચો આણી, કેસર રસીયો ગાળી. સામા સામી
સલખનપુર રાણી, છાંટે છેલ છોગાળી; બહુ. ૬ યુવા ચંદન બહુ
મનન, આણુંદી ઉછાળી; બહુવા કહે ત્રિભોવન વદને, ત્રિપુરે કર લેલ
તાળી બહુ. ૭ કરે વિલાસ હાસ વિશ્વેશ્વરી, હુઃખદારિદ્ર હરનારી,
વલ્લભને શીર બહુચર ઇશ્વરી, કરણા રાખે તમ ટાળી. બહુ. ૮

હોરી.

ચાલ સખી સલખનપુર જઈયે, હોરી ખેલે આપ; ટેક. દોદીશાર્થી
દેવીને તેડાવા, મધે અંખા આપ. ચાલ સખી. ૧ અંનપુરણને
આધ અન્નધ, દેવી આવ્યાં ખોન્નધ; કોમાદાદ કાકરેશ્વરી આવ્યાં
કાળીને સીંધવાધ. ચાલ. ૨ હીંગોળીને ગાત્રેશ્વરી આવ્યાં હરસીધ
ને તુકાધ; ચામુંડા જવાળામુખી આવ્યાં, ભલે આવ્યા ભુન્નધ. ચાલ
૩. સરવે દેવી સલખનપુર આવ્યાં, ખેડાં બહુર બાધ; સામ સામી
સહુ દેવી મળીયાં, એક એર કર સાધ. ચાલ. ૪ ચાચર ખેલ મચ્યો
સલખનપુરી, દેવી કુંચતાધ, રખે છુટા નવ પડશો, રેન્ને ટોળે વ-
ળાધ. ચાલ. ૫ તાલ અદંગ ઝાંઝર ડફ બાળે, સારંગી શરણાધ;
મેહરે મધુસ્વરી વાંસળી વાળે, ભારે ધ્રુમ મચાધ. ચાલ. ૬ પેહેલાં
દ્રાગ ખેલ્યાં સનખલપુરી, જોલ્યાં અંખા આપ; પછે જોલ્યાં સરવે
દેવી, જે ટુક જોલ્યાં બાધ. ચાલ. ૭ અખીલ ગુલાલે ઉડાડે
માતા, નાખે મુઠ ભરાધ; યુવા ચંદન દેવીને ચરચે, કુમ કુમ રોળ
રોળાધ. ચાલ. ૮ અગર કપુર અરગચો આણી, ધુપ દીપ ધરાધ
ગુલાબ રસ કેસરે કસુંખો, માતા શીર પોળાધ. ચાલ. ૯ કર કંકણુ
પીચકારી કનકની, ચામુંડા હાથ સોહાવી; નાખે રમે ભરી કેસરનાં
દેવી સહુ ભીન્નધ. ચાલ. ૧૦ કાળી કરમાં પ્યાલા કનકમાં; મધુપાન
ભરાધ; આપે હાથે હાથે દેવી સહુ, પીયે ને પવરાધ. ચાલ. ૧૧
ઉત્તમત્ત યદ્ય ઇશ્વરીયો ખેલે, શોભા અતી બનાધ; જે જે બહુવા
હીંગોળીને ખેલે, ધન ધનરે મહંમાધ. ચાલ. ૧૨ ફુલદડા ઉડાડે હર-

સાધ, માહોમાહી કરસાહી; વચન ઉધાડાં બોલે માતા બહુવા બો-
લે બાધ. ૧૩ ફાગ પુરો ખેલી સહુ શકતો, ખેડી સહુ ભરાઈ; ગોઠ
દેવા સલખનપુરી આવ્યાં ને ને દેવી જુગતાઈ. ચાલ. ૧૪ દેવીએ
દેવી સંતોખ્યાં, ત્રમ ધયાં સહુ દેવી; પાનસોપારી ભરયાં મુખ સરવે
ચાલ્યાં માગી વીદાઈ. ચાલ. ૧૫ સહુ સહુના મહોલમાં પધારયાં,
મોટી માત મંમાઈ; ખેઠાં બહુચર અંબા એકાંતે, ફાગ ખેલી સફલાઈ
ચાલ. ૧૬ આ ફાગ ગાઈ સુણે ને શીખે, તેને નહી નુનતાઈ; હું મા-
ગુછું એ મા પાસે વણન લેને નીભાઈ. ચાલ સખી સલખનપુર
જાયે, હોળી ખેલે બહુચર બાધ. ૧૭

ધનુષધારીના ગરબો.

ધનુષધારીતું ધ્યાન ધરજે, જેતું ધ્યાન ધરે બ્રહ્માય જો; સુરપતિ
કહે સેવા કરે જો, જેને સેવે છે વિષ્ણુ સદાયજો. ધનુષ. ૧ જોણે
ધનુષધારી ધારીયાં જો, કીધો શક્તિ સંગાથે સ્નેહ જો; કારજ સકળ
સમારીયાં જો, વરી દુઃખ ન પામે દેહ જો. ધનુષ. ૨ શાસ્ત્ર પુરાણે
સાંભળી જો, વળી વાણી વખાણે છે વેદ જો; કાણે અકળ કળા કળી
જો, એ છે અભેદ અછેદ જો. ધનુષ. ૩ તત્વતું તત્વ એથી નથી
જો એથી નથી સંસારતું સાર જો; જોગ જોગેંદ્ર કહે કથી જો, આઈ
અગમ અભેદ અછેદ જો. ધનુષ. ૪ પરતો પરતક્ષ પૃથ્વી તજે જો,
જેનો પુરણ પ્રબળ પ્રતાપ જો; દારણ દૈત્ય દળે બળે જો, હેની જુગ
સચરાચર છાપ જો. ધનુષ. ૫ એક સમે બ્રહ્મા બણે જો, મુખે કહે
છે બ્રહ્માંડ પુરાણજો; શીલ પણે શ્રવણે સુણજો, શ્રીતા નારદ ચતુર
સુગણ જો. ધનુષ. ૬ ભગવતી મહાત્મ આવીયું જો, મા ધનુષધારી
મહાત્મ જો; નારદને મન ભાવીયું જો, કોહો ધનુષ ધર્યું તે ક્યમજો.
ધનુષ. ૭ નામ સુણતાં ઋષી નારદે જો, મુની રહ્યા છે મનમાં મુઝાઈ
જો; શુ સંમરણ લખુ સારદે જો, જોણે ધનુષ ધર્યું તે આઈ જો.
ધનુષ. ૮ જે જહાં તે તહાં ભવાનીઓ જો, અંગે આયુધને આસન
જો; એ કો માત ન માનીયાં જો, વીના પુછે ન માને મન જો. ધનુષ
૯ પ્રજા પતી પ્રત્યે પુછીયું જો, મુની નારદ કહે કહું સત્ય જો; તે તો
સ્વરૂપ કહો કીયું જો. આઈ એની ક્યમ ઉત્પત્ય જો. ધનુષ. ૧૦
અવરભવાની અનેક છે જો, વીના આયુધ કો ન જણાય જો; તે
માંથી એ અધિક વિશેષ છે જો, એ આયુધથી ઓળખાય. ધનુષ ૧૧
એ અચરત મુને ઉપન્યું જો, મુને કહીએ કરી કરણાય જો; કારણ
કોણ વરણ કે સ્વરૂપતું જો, અંગે ગૌર રકત અરણાય જો. ધનુષ.

૧૨ ધનુષધારીને શું કયું જો, કોહોને કોના કૃપા ઉપકાર જો; કહો કાનું
કામ કયું જો, કો કોને ઉતાર્યા પારજો. ધનુષ ૧૩ ત્યારે વિધાતા
તે સમે જો. કહે નારહને ધન ધન જો; એ રસ મુજને ઘણું ગમે
જો, એથી તત્વ નથી કાંઈ અન્ય જો. ધનુષ. ૧૪ સ્વચ્છ મને ચરણે
ધરો જો, કહું ધનુષ ધારી કારણ જો; પરમેશ્વરી પરતો ખરો જો, ત્રણ
લોક તણું તારણ જો. ધનુષ. ૧૫ ધરી ધનુષ ધર્મ રાખીયાં જો, આઠ
આવ્યાં અમરની ઓથ જો; સ્મૃત પુરાણે સાંભળી જો, તર્ત તાર્યા દેવ
તેત્રીસકોડ જો. ધનુષ. ૧૬ બ્રહ્મા કહે કહ્યું બધે જો, સુત સાંભળજો
સર્વ કથાય જો; વ્યક્ત તે રસ્તો વધે જો, ઉભે મળે જોગજ થાઅ જો
ધનુષ. ૧૭ ત્રીપુર નગર સોહામાણુ જો સસિ સુર્ય સરખો ઉગ્ગસ જો;
સુર મુની સકળ શિરોમણી જો, હવો કાત્યાયનીનો વાસ જો. ધનુષ ૧૮
આટ ભુજા ઓપે ઘણું જો, ધર્યાં આઠે કર આયુદ્ધ જો; માહા તેજ
માતા તણું જો, ઘણા દૈત્ય હણ્યા રણ યુદ્ધ જો. ધનુષ. ૧૯ ખડગ
ખરખર ખાંધે ધર્યાં જો, પાય પદ્મ ગદા શખ ચક્ર જો; મુસળ કરવર
વાપર્યા જો, કર બાણ ધનુષ સર વક્ર જો; ધનુષ ૨૦ સદા સુધા સુ
ખમાં પીયે જો, કરે મહીશ અગ્નનું વાહન જો; દુષ્ટ દમ્યા દેવીજીએ
જો, કરી સીંહતણું વાહન જો. ધનુષ. ૨૧. રાતે કાત્યાયનીએ મનથી જો,
કીધાં ત્રણ સ્વરૂપ પ્રગટ જો. માયે વિચાર્યું મનથી જો, રમ્યાં સ્વ-
રૂપ અનુષ નિપટ જો, ધનુષ. ૨૨ શ્વેતા રક્તાને પીતા કર્યા જો, હે-
ના પ્રબળ બળ પ્રોક્રમ જો, ત્રણે મળી તપ આચર્યા જો, કીધાં આપ
આપણા આશ્રમ જો. ધનુષ. ૨૩ સ્વેતા તો સ્વેતગીરે સહી જો, ગં-
ધ માઘને રક્તાય જો; મેઝશીખર પીતાંબરા જો. હેના જશ અવકતે
વતાય જો. ધનુષ. ૨૪ એક હવો અસુર તે કાળમાં જો, હવો માહા બળીયો
બળવંત જો; દુષ્ટ પ્રગટ્યો તે ભડ પાતાળમાં જો, એનું ભડાસુર છે નામ
જો, ધનુષ. ૨૫ અંતરીબળ આદ્યથકે જો, જેઓ જનમો જનમનો બાળજો
દેશ દમે બધનાયકે જો, જન જીવને માહા જનંતળજો. ધનુષ ૨૬ જાતે
જાહાં થયો જેટલે જો, કીધી સકળ સુદ્ધ સંભાળ જો; પાપી પ્રગટ્યો પગ
તેટલે જો, પેહેલું જીવું તે ભડ પાતાળ જો, ધનુષ. ૨૭ પાતાળ જીતી
વિચારીયું જો, મેં એતો કીધું બધ વશજો; લોવા મૃત્યુ લોક ધારીયું
જો, આવ્યો અવની ઉપર તર્ત જો. ધનુષ. ૨૮ સેન્ય સજ્યું માયા મ-
હી જો, સંગે સુભટનો નહીં પાર જો; હય ગજ રથ દળમાં કહી જો,
આવ્યો અવની ચક્રમોઝાર જો ધનુષ. ૨૯ આઘ ઉત્તર જીતી ફરી
જો પછે પુરવ કીધાં પ્રાયાણુ જો; દક્ષીણ પશ્ચિમમાં ફરી જો, જીતી
જકત વગાડ્યાં નિશાન જો ધનુષ. ૩૦ ચાર ખુટ ચક્રે થયો જો દી-

ધા દેશ પતિને દંડ જો; પછે અમર પુરમાં ગયો જો. જીત્યા સમઘીપ નવખંડ જો; ધનુષ ૩૧ સુરપુર જીતીને સંચર્યો જો, ઘોડે ગાજીને કીધું ગમન જો; ઈંદ્ર સુદન જઈ આંતર્યો જો, લીધું ઈંદ્રનું ઈંદ્રાસન જો. ધનુષ. ૩૨ વિશ્વ વિજે ચાલી વરી જો, એક અસુર થયો ઉત્પન્ન જો; ભંડાસુર નામે થકી જો, બધ્ય કાંપે છે ત્રણ ભોવન જો. ધનુષ. ૩૩ સુર પુર તજીને નાશીયાં જો, નાઠા મુકીને દામ જો; ગીરી ગદ્દા જઈ વશીયા જો, મુક્યા મહા મનોહર ધામ જો ધનુષ. ૩૪ બેઠો અસુર ઈંદ્રાસને જો, બધ્ય ધર્યા પોતાના એઘાણુ જો; વસ્ય કર્યાં સ્વર્ગ વાસને જો, વર્તી ભંડાસુરની આણુ જો. ધનુષ. ૩૫ દેવદેવાંગના શોકમાંજો, ચર્વે રહ્યા સંતાપ જો; ત્રાસ પડ્યો ત્રણ લોકમાં જો કરે ભંડાસુરની દવાઈ જો. ધનુષ. ૩૬ પશુ પંખીને પહાડમાં જો, શરિ સિંધુ શશીને સુર્ય જો; જીવ યોનીની જાતમાં જો, નહીં ભંડાસુરથી દુર જો; ધનુષ. ૩૭ જગન જગ મંગળ લોપીયા જો. લોપ્યા હવન હોમ ખટકર્મ જો ; ભંડાસુર ભડ કોપીયાજો, લોપ્યાં વેદ શાસ્ત્રનાં ધર્મ જો. ધનુષ. ૩૮ રાજ કરે રૂડી રીતશું જો, સર્વે સંગીને સુખ થાય જો; પાળે પોતાનાને પ્રીતશું જો, દેખી દેવને મહા દુઃખ થાય જો. ધનુષ. ૩૯ દેવ મહા દુઃખ પામીયા જો; સર્વ સુર થઈ ગયા સુન્મ જો. એમ અતિ દિન વામિયા જો, પછે બોલ્યા મળીને મહા મુન જો ધનુષ ૪૦ સુરપતીની કરે વીનતી જો, હવે કરવો કવણુ ઉપાયજો; સહાય થાયે કોની વતીજો, ભંડાસુર નામે નવ રહેવાય જો. ધનુષ. ૪૧ સુરપતી સુર પ્રત્યે કહેજો, સહુસાંભળી સુરોજનન જો; અહ્મ સુદન અહ્મ રહેજો, જઈ કહીએ સકળ કારણુ જો. ધનુષ. ૪૨ સુરપતીની કરે વિનતીજો. હવે કરવો કવણુ ઉપાયજો, સહાયે થાયે કોની વતીજો ભંડાસુરને ભેથી ન રહેવાય જો. ધનુષ. ૪૩ સુરપતી સુરપ્રત્યે કહેજો, સહુ જાઓ શિવ આસન જો; કૈલાસે શિવ ત્યાં રહે જો, જઈ કહીએ સકળ કારણુ જો. ધનુષ. ૪૪ ઈંદ્ર અમ્મર ત્યાંથી થઈ જો, આઝ્યા લક્ષ્મીપતીને પાસ જો; વિનવિયા વિજ્યુ ધાઈને જો, કહ્યાં સકળ કષ્ટ પ્રકાર જો. ધનુ. ૪૫ પછી સ્તુતિ કરી અહ્મ તણી જો, સર્વે સુર સહીત સુરપત્ય જો; થોડા માંહે કહી ઘણી જો, હવે શી હમારી ગત્ય જો. ધનુ. ૪૬ પ્રજાપત્ય કહે સર્વે સાંભજો જો, હમો, સર્વે તમારે અષ્ટ જો. ત્રિધાત્રા વાઘે વજો જો, કૃપા કરીને કાંપે કષ્ટ જો. ધનુ ૪૭ સ્થાનક અષ્ટ થયા હમો જો, રહિયે આઠે પહોર ઉદાસ જો; પિતા હમારા માતો તમો જો, એનો નથી ખમાતો ત્રાસ જો. ધનુ. ૪૮ આઝ્યો અસુર પાળથી જો, એનું ભંડાસુર છે નામજો; મહા બળીયો કુળી

કાળથી જો, ફેડ્યા નર અમરનાં દામ જો. ધનુ ૪૯ જોતા જગત બધ
જીતીયો જો, કરે ઇંદ્રપુરીનું રાજ જો; હમને વિપતિ બણી વિતિયો જો,
સર્વે સુખ કરાવ્યાં તાજ જો, ધનુષ. ૫૦ બ્રહ્મા કહે સુર રાજને જો,
ધરી ધોળાવડ બધ જાઓ જો; જો કરવું હોય કાળને જો, સરવે
શ્વેતાને આસન જાઓ જો. ધનુ. ૫૧ શ્વેતા તે સંકટ ટાળશેજો, શેહેજો
સરશે તમારાં કજ જો; આવ્યાં વિધન આઈ વાળશે જો, મોટી મહા
રાજધિરાજ જો. ધનુ. ૫૨ વચન વિધાતાનાં સુણી જો. સરવે સુર
થયા રણિયાત જો; ચાલ્યા સકળશ્વેતા બણી જો, જે કોઇ નર
અમરની જાત જો. ધનુ. ૫૩ ઇંદ્ર અમ્મર એકલા થઇ જો, આવ્યા
શ્વેતા ગીરીને સમીપજો; પર્વત બધ પાંચે ચડી જો, પળ્યા લક્ષ જોજન
અદ્વીપ જો, ધનુ. ૫૪ ધ્યાન ધરી બેઠાં આઇજી જો. ભય મુકી રા-
મ દેશજો. જોયાં જનુની સુખદાઇજી જો. આઇ આંખની મેખા ન-
મેસજો. ધનુ. ૫૫ આગળ કરજોડી રહ્યા જો, આઘે ઇંદ્ર અમ્મર સૌ-
કોય જો; કાલાવાલા સર્વે કર્યા જો, આઇ આંખ ઉઘાડીને જોય
જો. ધનુ. ૫૬ ભક્તિ ભવાનીની કરે જો, ભાવેબણે પાઠ ગુણ
ગાયજો; ઉદો ઉદો મુખ ઓચરે જો, કહે સાહકરો મમાય જો ધનુષ.
૫૬ સમરે અમ્મર એકે મનજો, તેતો તારણુ તેત્રિસ કાડજો; ઓ-
ચરે એમ સનેવનેજો. ભંડાસુરના ભયથકી છોડજો. ધનુષ. ૫૮ આઈ
જી આઘ વિચારીએ જો, તોતો સદા કરો છો સાહજો; આ અવસર
ઉભારીયેજો, મયા કીજો માતા મંમાયજો. ધનુ. ૫૯ સત્ય કહીગે આસમે
જો, હમે તમે વડે પોસાડીજો; શક્તિ હોયતો સઉ નમેજો, હમે પ્ર-
તમા થઇ પુજીઉજો. ધનુ. ૬૦ એવાં વચન આઇ સાંભળીજો, દેવી દેવ
પ્રત્યે કહે વાતજો; સ્થાનક જાઓ સઉએ વળીજો, એ અસુર કરીશુ
નિપત્ય જો. ધનુ. ૬૧ અમર વર લેઇને વળ્યાજો, આવ્યા પોત પોતા-
ને દામજો; અંગ આનંદ અતિ ઉલટયોજો, લાગ્યાં આપ આપણે કામજો.
ધનુશ. ૬૨ પછે પ્રગટ પરમેશ્વરી જો, આણી દેવતાણી મન દાઝજો;
વહારે વળ્યા વિસ્વેરવરીજો, પોતે આણી પુરવની દાઝજો. ધનુશ. ૬૩
બાળા રૂપે બાળા થઇ જો, વસ્યા નારદના ઘટમાંડજો; કુટીલતા ઉપલી
કહીજો, કહે કલેશ કરાવું ફાંઇજો. ધનુ. ૬૪ આઘ તારદનું એ કામ
છેજો, બીજી બાળાએ આપી બુધજો, નવખંડમાં એતું નામછેજો,
બણે ઘેર ધલાવ્યા વિરોધજો. ધનુ. ૬૫ મુતીએ મન દોડાવીયુંજો
પોતે પડે વિચારયુ પ્રશ્ન જો; અવર કો મનમાં ન આવીયુંજો, દેખી
દધત ઉપર ગઈ દ્રષ્ટજો. ધનુ. ૬૬ તારદ નગર થકી પળ્યાજો, આ-
લ્યા ઇંદ્રપુરીમાં આપજો; ભંડાસુરને જઇ મળ્યાંજો, એના પુરણુ

કરવાં પાપજો. ધનુ. ૬૭ આસનથી ઉભો થયોજો, ભંડાસુરે કયો પ્રણામજો, સનમુખ કરજોડી રહ્યોજો, કહો મુજ સરખું કાંઈ કાજ જો. ધનુ ૬૮ આપ્યું આમન ભંડાસુરેજો, એકા નારદ દેવ પ્રમાણ જો, મહા તાર રાજ તણે પુરજો, કરે અસુર આપ વિખાણજો. ધનુ. ૬૯ ચઉદ્દભોવન નવખંડમાંજો, જો નારદ માર નામજો; ભડકો નહીં બ્રહ્માંડમાંજો, મુજ સાથે કરે સંગ્રામજો. ધનુ ૭૦ મુજ સરખો નહીં મહીપતીજો, મેતો વિશ્વ કર્યું બધું વશજો, સકળ સમ્રાધી મારે હતીજો. જુઓ જકત હમારે વશજો. ધનું. ૭૧ અષ્ટ સિંધ નવ નિધશુંજો, આવી ઉભી છે મારે દ્વારજો; રિંધ સકળ વિધ વિધશુંજો, આજ ભર્યાછે મુજ ભંડારજો. ધનું. ૭૨ નારદ કહે અરજ કરુંજો, આજે દોલત તુજ દરબારજો એ બધું સુખ તાહારે; ખરુંજો, હોય શ્વેતાગીરી ઘેર નારજો. ધનુ. ૭૩ કહી અસુરને એટલુંજો, મુની પામ્યા તે અંતરધ્યાનજો; કામી હુવો ભડ કેટલુંજો, અતિ અંધ થયો અમાન જો. ધનુ. ૭૪ કુટો અસુર કામે કહ્યોજો, ગયો રવેતાગીરી માહા મુંડજો, પરવત બધ પાગે ચડ્યોજો, ઊંડયો ગીરી ગફા બહુજો. ધનુ. ૭૫ જોયાં જનુનીને જેટલેજો, વશ થયો, તે દૈત વિકટજો; અસુર અગ્નિયો એટલેજો ગયો રવેતાગીરી નીકટજો. ધનુ. ૭૬ મુરખ નીર ખીને હરખ્યોજો, નખ શીખ સ્વરૂપ સુદેસજો; ઝોપમા અંગોઅંગ સરખીયો જો, નવ જોખન બાળેવેશજો. ધનુ. ૭૮ દધત્ય કહે દેવી પ્રત્યે જો, નારી કોણ તમારીજાતજો, વર વર્યા કે કન્યા વ્રતેજો; એમ અસુર અજુથે વાતજો. ધનુ. ૭૮ અંગે અંગ અવલોકીયાંજો, સુમોહી પડ્યો છે અસુરજો; તરત ભવાંનીને ટોકીયાંજો, કહ્યાં મા ન કીધી કસુરજો. ધનુ. ૭૯ ઉમંગે આવ્યો ધર માહરેજો, સુણો સુંદરી પ્રમાણ જીવનજો; હું વશ વરતી તાહરેજો, તુજ ઉપર મારું મનજો. ધનુ. ૮૦ મેહુ મારે મન તું વરીજો, એમાં અંતર ન મળે લેશજો; જામની તું બાગે જરીજો, તારે મુજ સરખો શીર કંથજો. ધનુ. ૮૧ એવાં વચન સુણી સુંદરીજો, બોલ્યાં દધત્ય પતિની સાથજો, તો હું તુજને વર ખરીજો, જુધે જીતે મુજ સંગાયજો. ધનુ. ૮૨ બાળા ન બોલો ચડ્યુ ચડ્યુજો, એમ ઓચરે અસુર પ્રગટજો; કામ ની સંગે કોવડુજો, અંગે ધરીને સહસ્ર સુભટજો. ધનુ. ૮૩ મા કહે એ વરત હું કરજો, મુને જીતે ત્યાંહાં હું જાઉંજો; તું જીતેતો તુને વરુંજો, નીકર ક્ષણ માતરમાં ખાઉંજો; ધનુષધારીનું ધ્યાન ૦ ૮૪ દૈત્ય કહે મૃત્યું આવીયુંજો, આતે અખળા નીપટ અજાણજો; આવું મન સમજાવીયું જો, હવે કર હું ગાત્ર ભંગાણજો. ધનુ. ૮૬

એમ કહી ઉભો થયોજો, આવ્યો ઉતપત્યો આકાશજો; સનમુખ
જુદ કરવા ગયોજો, પોતે પરમેશ્વરીની પાસજો ધનુ. ૮૬ મા કહે મુરખ
સાંભળેજો, હવે હું કરું મધુપાનજો; પછે તું મારી અકળકળા
કળેજો, જો જેવાં દઉં હું સન માનજો. ધનુ. ૮૭ પેહેલે સુધા પીને
ચડ્યાંજો; પછે આયુધ ધાર્યા અંગજો; મન મદ થઇ માતા વદ્યાં
જો. ભડ ભંડાસુરને સંગજો. ધનુ. ૮૮ માયે ગદા યુધ માંડ્યુંજો,
પછે મુસળ કીધો મારજો; દૈત્યે સ્થાનક છાંડીયુંજો. સનમુખ સહે
માહા પ્રહારજો. ધનુ. ૮૯ કાંપે અસુર ધરજો ધરાજો, દીસે દીસે દી-
શા ભયંકર જો; શેષ પાતાળે સળકીયાજો, મારે માતાજી માર નિશંપ
જો. ધનુ. ૯૦ વડે ભંડાસુરને ભગવતીજો, એવું જુદ નહી કો પુરાણ
જો. એ રજા ઉડે પગવતીજો, જોણે છાયો ગગનમાં ભાણજો. ધનુ.
૯૧ અસુર પુરમાં હે વડ્યોજો, બળ બાળનું નવ કળાયજો, એ કેમ
કર મારે ચડેજો. મલ યુદ્ધ કરે તો મળાયજો, ધનુ. ૯૨ મલ યુદ્ધ તવ
માંડતાંજો, જઈ કાઢ્યા જતુનીના હાથજો; કડી ઝડી કર છાંડતાંજો,
પછી ભરી ભંડાસુરે બાથજો. ધનુ. ૯૩ બાંહ તળે માને ધાલતાંજો,
મન મુંઢ વિચારે પેરજો; કર્યા ચરણ પછે ચાલતાંજો, હવે જનક
હું મારે ઘેરજો. ધનુ. ૯૪ ઉતપત્યો આકાશમાંજો, વાધ્યો પગ
પવન પળાયજો; એણે વિચાર્યું વિમાસમાંજો, એ મારો કાળ અખ-
ભાય જો. ધનુ. ૯૫ માએ વિચાર્યું બાથમાં જો, વળી પુરવ દીશ પ-
ળાય જો; એનું મૃત્યુ આવ્યું હાથમાં જો, હવેગડગડાટ લઈ જઈ જો
ધનુ. ૯૬ એને અહીંથી નથી મારવો જો, એમ આઘ કરેછે વિચાર
જો; શતરૂને ત્યાં સંહારવો જો, જ્યાં ધરધરાટ ખેડારજો. ધનુ. ૯૭
બળ થકી બાળાં પળ્યાં જો, આવ્યાં ગરગરાટ ગુજરાત જો; રાજ કર્યું
રાજ નજો જો, નય નરોડું વિખ્યાત જો. ધનુ. ૯૮ જોર કરી થયાં
જુજવાં જો, ભંડાસુરને ભવાંની દેગાળ જો. તતખર જુધ કરવાં હવાં
જો, માંડ્યું દારણ યુધ વિકાળ જો. ધનુ. ૯૯ ત્યારે બોલ્યાં ત્રીપુરેશ્વરી
જો, તારા ઇણે તું સંભાર જો, એમ વદે આંધ ઇશ્વરી જો, અલ્યા
હમણાં હણ્યું આવ્યું આદાર જો. ધનુ. ૧૦૦ એતો અસુરને વિહારવા જો,
મોટી માએ વિચાર્યું મુળ જો; એતો તે વંશ ન વધારવો જો, ત્યારે
માર્યું તેતર્ત ત્રીશુળ જો. ધનુ. ૧૦૧ ભેધું અસુરના અંગમાં જો, પડ્યો
ચિત ચડ્યું તવ ચાક જો, થયો ગાત્ર ગતિભંગમાં જો, વળી ઉઠ્યો
મરીને હાક જો. ધનુ. ૧૦૨ ત્યારે ધનુપ માએ ધારીયું જો, બળે
તાણ્યું તે કાન પ્રમાણ જો, શત્રુનું શીશ સારીયું જો, એક મુઠ્ઠી કપાસ
બાણ જો. ધનુ. ૧૦૩ પડ્યો અસુર ધરણી મળ્યો જો, એના પડતા

તેવેત ગયા પ્રાણુ જો; આઘ અંત સફળે ફળ્યો જો, આઘએ આ-
 ધ્યું પદ નિવારણુ જો. ધનુષ ૧૦૪ પુરવ પ્રાચીનના સમંધથી જો,
 મળ્યો માન વિના સતોષ જો; છુટ્યો કમરના બંધથી જો. મોટી
 માએ પમાડ્યો મોક્ષ જો. ધનુ. ૧૦૫ માર્યો અસુર માતાજીએ જો,
 કાધું પ્રબળ બળ તે કાળજો; માહા માયા મન રાજીએ જો, બેઠાં
 તેજ સરોવર પાળ જો. ધનુ. ૧૦૬ દેવના દુંદભી ગરગડયાં જો, કરે
 ચંદન પુષ્પની વૃષ્ટ જો; અંતરીક્ષથી પાયે પડે જો, ન્યાસે નેણે નેણુ
 ભરી દ્રષ્ટ જો; ધનુ. ૧૦૭ આવે અમર નર નારીયો જો, ધર્શી ધનુષ
 ધારીછે જ્યાંહ જો; પુજવા માત પધારીયાં જો, રમ પુજા વીવીધને
 ત્યાંહ જો. ધનુ. ૧૦૮ સુર અંગ ત્યાં સોહામણાં જો, સરવે શોભે
 કળા શણુગાર જો; દેવને દેવાં વધામણાં જો, આવે ધનુષ ધરી દર
 બાર જો. ૧૦૯ નેણે તો કાળજા સારીયાં જો, કરી કુંમ કુંમ પીયળ
 કપોળ જો; અદ્ભુત અંબર ધારીયાં જો, બધે મુખ ભર્યા તબોળજો
 ધનુષ. ૧૧૦ મુકતા થાળ ભરાવતાં જો, લઈ આવ્યાં પદમણી પાણુજો,
 ભોજન ભોગ ધરાવતાં જો, નારીયો લાવ્યાં સકળ નિરવાણુજો. ધનુ.
 ૧૧૧ કરી કનકની ગાગરી જો. શ્રીફળ શીર એકેક જો; માનુની બાધ્ય
 માથે ધરી જો, ચાહ્યાં ચંચળ ચાલ વિશેક જો. ધનુ. ૧૧૨ સુંદરી
 સહ ટોળે થયાં જો, મળ્યું પ્રેમના પ્રેમ પુનીત જો; ગુણવંતી ગળ વા
 લીયાં જો, વાટે ગાએ વધામણાં ગીત જો, ધનુષ. ૧૧૩ ભેર ભુંગળ
 વાગે ઘણા જો, વાળે પંચ શબ્દ વાજીવ જો; ગંભીર નાદ ગાળે
 ભલાંજો, વાળે વેણા નાદ વિચીત્રજો. ધનુ. ૧૧૪ આગળ નાચે અ
 પછરા જો, કંટે કીનર કરતા ગાનજો; આપે ધનુષધરી ત્યાંહાં સર્વાં
 જો, સુર સહિત સુર રાજન જો. ધનુ. ૧૧૫ ઈંદ્ર અમર થયા આગળે
 જો; પુકે શોભે સઘ શામાય જો; આવ્યા નરોડાની ભાગોળે જો,
 ચાહ્યા સુર કરી સમુદાય જો, ધનુ. ૧૧૫ આગળ ઈંદ્રાણી બધેજો,
 ઉર અંતર અતિ આનંદ જો; સુર સુંદરી સાથે બધેજો, સહુ સરદ
 પુત્રમતો ચંદ્રજો. ધનુ. ૧૧૭ એમ અમર આવ્યા બહુજો, બેઠા ધનુષ
 ધરીને જાગ જો; સનમુખ કરજોડી સહુ જો, પેહેલે શીશ નમાવ્યા
 પાગ જો, ધનુ. ૧૧૮ ભલાં ભવાનીએ ભાવતાં જો, આવ્યાં અંતર
 માહે અચમ જો, માજીને મોતીડે વધાવતાં જો, માંડ્યો પુગ્ગનો
 આરંભ જો, ધનુ. ૧૧૯ પ્રસન્ન થઇ પુરંદરી જો, પેહેલે પોતે પ-
 ખાળ્યા પાય જો, ઉભા અમર યુક્ત અમરીયો જો, સહુ સાથે કરે
 છે પુગ્ગય જો; ધનુ. ૧૨૦ ચંદન કુન કુમ ચરચીયાં જો, વળી
 અક્ષત અખિલ ગુલાલ જો; અંગે સુગંધે ચરચીયાં જો, પુગ્ગ જો

મ પુરવતો ચાલજો. ધનુ. ૧૨૧ જાઇ જુઘને માલતી જો, પુષ્પ
 પારી જાત મંદારજો; ગુપ્ત ગુપ્તીને ગજો ધાલતીજો, સહુ સાથે સમ-
 થ્યા હારજો. ધનુ. ૧૨૨ માથેથી ગાગર લેઇનેજો, ગ્રહી કામનીયે કર
 મંદ્યજો; ધ્રુવ દીપ દુગ દેઇનેજો, મુકી ભાત મહો આગળ બધ જો.
 ધનુ. ૧૨૩ કરી આરતી શણગારની જો, માને નીરખે અમર નર
 નારજો; શોભા શક્ત ઓધારની જો, જોઇ જોઇ જાયે બલીહાર જો.
 ધનુ. ૧૨૪ ભોગ બવાનીને સારી જો, બરી મુકયું કનક જળ પાત્ર
 જો; આઠો અંતરપટ આંતરી જો, કરે સ્તુતી સકળસુર માત્ર જો.
 ધનુ. ૧૨૫ આઠજી આપ આરોગીએજો, જાણી દીનને આણી દયાય
 જો; માતા માહારસ ભોગીએજો, બણે ચૈદ ભોવનની રાય જો. ધનુ.
 ૧૨૬ પુજી રણાં પરમેશ્વરી જો, માએ મુખે કર્યા મુખવાસ જો; નારી
 અમર અમરેશ્વરી જો, સરવે દેવ થયા રહી દાસ જો. ધનુ. ૧૨૭
 પછે કરી પંચ આરતી જો, કર લઇને વધાવ્યાં કુસંમજો; તન મન
 ધન ધવારતી જો, જોઈ જોઇ જનુનીને જેમાંય જો. ધનુ. ૧૨૮ ધ-
 નુપ ધરી એમ ધારણા જો, શુર સરવ ઉગાર્યા શક્ત જો; એમકહી
 મેલે ઓવારણાં જો, કરે ભાવે બવાની ભક્ત જો. ૧૩૯ આયુષ્ય
 અમર મન આપતાં જો, શુર સાથે મળીને સમગ્ર જો; ધનુષધરી
 ની કરી થાપના જો, જાહાં છે નલનું નરોડું નગરજો. ધનુ. ૧૩૦ ગો-
 ખ ગડયો છે માટીએ જો, રૂપીએ કીધું આવાહન જો; આઠજી
 આપ્યે ખીરાજીએ જો, મુકરો મુખ કરીને પતન જો. ધનુ. ૧૩૧
 ખારે મેઘ વળી ગાજ્યા જો, રૂઝા અમ્રતના વરસાદજો; બય-બ-
 વાનીએ બાજ્યાં જો, ભેરે ગાજેછે સાત સાહાર જો. ધનુ. ૧૩૨ જ્યો-
 જ્યો જુગતે થયું જો, જીવ જનને જયજયકાર જો; દુઃખ દરિદ્ર સૌનું
 મયુ જો, નામી વીપત વરણ અરાડ જો. ધનુ. ૧૩૩ દેવે દેવી સ-
 તોખીયાં જો, ધરી હરખે કીધો હવન જો; પંચામૃત યુત પોંખીયાંજો
 આપ્યાં ખાલજીને ભોજન જો. ધનુ. ૧૩૪ વિપ્ર જમીને પરવરીયાં
 જો, આપ્યાં પુગી પાનને વસ્ત્ર જો; સુખે સભામાં સધારીયાં જો,
 કરે સ્તુતી મળી સર્વ સુર જો. ધનુ. ૧૩૫ વીપ્ર પુજી કરી કાજનેજો
 પછે પુષ્પ સમરપી માળજો; હયગજરથ કરી સાજને જો, આપે ઇંદ્ર
 સદા મુખ પાળ જો. ધનુ. દ્રવ્ય સમ્રગ મગાવતાં જો, અમણી
 ત જેન ગણાયજો; ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી આવતાં જો, દીપી ધન ઉપર દક્ષ
 જાય જો. ધનુ. ૧૩૭ વિપ્ર સંતોખ્યા પ્રેમશું જો. ગોલ્યા ઇંદ્ર આદ્ય
 બધ દેવ જો, વર્ષ એક બધ નેમશું જો, અહિયાં આવીશું અહમેવ
 જો. ધનુ. ૧૩૮ એ વરત લઇને હઠીયાં જો, રહિ ધનુષધરી સાનિ

ક જો, તરત ભવાની તડીયાં જો; કહે જાઓ અમર કરો સિધ્ધજો.
 ૧૩૯ રાજ કરો ઇંદ્ર સ્વર્ગનું જો, બધા પાળો પ્રજાના લાડ જો; હથે
 સંકટ સુર સર્વનું જો, માતા ધનુષધરીનો પાડજો. ધનુ. ૧૪૦
 ઇંદ્ર અમર વર લેઈને જો, વળ્યા મારગ માગી વદાય જો; માતાને
 માહાજસ દેઈને જો, આવ્યા આસન સમુદાય જો. ધનુ. ૧૪૧
 સુરપતિ સુર પથે ચાલતાં જો, વાટે વાજે નિશાનને ઢાલ જો; આવ્યાં
 મદીર મન માહાલતાં જો, બોલે જન્યર જન જસ બોલજો. ધનુ.
 ૧૪૨ ઘેર ઘેર આનંદ ઉપન્યો જો, બાંધ્યા તરિયા તોરણ બાહારજો;
 સર્વો મનોહર ભુપનો જો, મળી માનુની મંગળ ગાય જો. ધનુ. ૧૪૩
 સુરપતી મહુરત જાઈને જો, બેઠાં બણી હણીને તુલ જો; સ્વર્ગ સકળ
 રચું મોહીને જો, બહું વાળું ભવાનીએ કટ જો. ધનુ. ૧૪૪ રહે
 અમર આનંદમાં જો, કરે દેવ દેવાંગના જોખજો; છક્યા તે આધના
 છદમાં જો, સેવે ધનુષધરીનો ગોખજો. ધનુ. ૧૪૫ ચેતાએ ચૈ-
 તન ચૈતને જો, વળી લક્ષ્મીની લેહેવાઈ જો; ધનુષ બાણે હણ્યો
 દૈતને જો, માટે ધનુષધરી કહેવાઈ જો. ધનુ. ૧૪૬ કયા બ્રહ્મા-
 પુરાણમાં જો, પીતા પુત્ર તણો સંવાદ જો; ભક્ત બોધારણ પ્રમાણ
 માં જો, મોટા મુની લહે મરજદ જો. ધનુ. ૧૪૭ પ્રજા પ્રત્ય કહેપૂતને
 જો, કહ્યાં ધનુષધરીનાં ચરીત્ર જો; તાણે સુખે ધર સુતનેજો, કરે
 એ ગુણ માન પવીત્ર જો. ધનુ. ૧૪૮ અગણીત ગુણ ધન્યાધના
 જો, શીખે શુણે ને જો ગવરાયે જો; ઉજાગા અંક કમાઈના જો, સે-
 હેજો મુખા સીધુમાં નાય જો. ધનુ. ૧૪૯ જે જન ગાએ ભુક્ત શુ-
 જો, તે તો પામે પદારથ ચાર જો; કામ કશું તે ન મુક્તશું જો. જે
 તો જીવન મુક્ત અવતાર જો. ધનુ. ૧૫૦ ઇંદ્રણીરીને આદરે જો ર-
 ચું ધનુષધરી પ્રગટ જો; સેવકપુરણ સાહે ધરે જો, ગાતું નિત્ય
 લાગટ જો. ધનુ. ૧૫૧ આયુષ્ય અતીશે દેહ બોગવે જો, ધનદાસ
 પુત્ર સંતાન જો; ખટસ સ્વાદ આરોગવે જો, આવે અંતકાળે વૈ-
 માન જો. ૧૫૨ સુલેપ માત્ર સંક્ષેપમાં જો, કહ્યું ધનુષધરીનું વણ
 જો; અંક કહ્યું ગરબા એકમાં જો, સદા શક્તના સેવે ચણજો. ધનુ.
 ૧૫૩ સદકુળતા સંભાળજો જો, કોઈ જાણે અગળે શીખજો; દાનત
 દયા પ્રતિપાળ જો, નીકર ધણી માગશે બીખ જો. ધનુ. ૧૫૪
 આપો અપાવો આપથી જો, તેમાં કરો તે કશી ન મણાય જો;
 પ્રાપ્યો નહી માપાપથી જો, વાહ વાહ કરો તો કાંઈ કહ્યાણુ જો. ધનુ.
 ૧૫૫ સંવત સત્તર બાણુએ જો, કળ્ય પક્ષ અપાડ ખરાય જો; તીથી
 પવીત્ર વખાણીએ જો, શુભ એકાદશી બચુવાર જો. ધનુ. ૧૫૬

ગરબો સંપુરણ ગાઇને જો, વહે વલ્લભ એ નીશ દીન જો; એમ કહે
ધન્યાઇને જો, શદા શક્તી રહેા મમશીશ જો. વનુપ. ૧૫૭

યદુરામની વાણી.

પદ રાગ જંગલો.

બહુચર બાઇને બજને, તું મન મેરા હો. બહુ. ટેક. સહજનપૂર
સાહેબને સેવતાં, વીધન કરે તેને તજને બહુ. ૧. આશી કૃપાવતા
એજે આયુષ્ય ગઇ, ટેવ પડી જેમ ભજને, બહુ. ૨ હરીહર ભવ આ-
રાધે નિશદીન, શ્રી ભગવતી પદ રજને. બહુ. ૩ યદુરામદાસ પરમ
પદ મળવા, શુભ આચરણ સર્વ સજને. બહુ. ૪

દશી ફેર રેકતો.

બહુચરી સદારે ભજો બહુચરી સદા, સંસાર તણુ સાર, ભજો બહુ-
ચરી સદા. ટેક. સાચેથી સેવે તેને, કમી નહી કદા, રીધ્ય સીધ્ય ધ-
ન્ય ધામ, મંગળ મુદા. ધ્યાન ધરી ગાયે છંદ નાવે આપદા, અધીક
પ્રતાપ નીત્ય સુખ સંપદા, સંસાર. ૧ ભક્ત ભવ સિંધુ મધ્ય ઝાઝ
તારણી, સમરતાં શેવક સંકટ નિવારણી; પૃથ્વી રૂપ પ્રગટ પીઠ
પરૂપ ગારણી, આવ થકી આપછો, અધમ આધારણી, સંસાર. ૨
સાધુ ત્યાગી થઇને, કમર મોહની ખશા; તેઓ પણ છુટી નહી, નિ-
હુધાત્રશા. પેટના પ્રપંચ સાર, ધારી દુરદશા, સાચુ જીહું બતાવીને
માંહીના માંહી દશા, સંસાર. ૩ દીન બાણી મેહોર કરી, લેહોર ને
ધડી, મુક્તિ ચાર દાર, કરજોડીને ખડી, નીત્યકરે પ્રીત્ય તેને ચીતમાં
ચડી, વેદ ફેહે બેદ તેને, જોતે ન જડી. સંસાર. ૪ જક્ત સર્વે શક્તિ
વહે સદ્ગુણ રૂણી, સરસ્વતી લક્ષ્મી કાળી પુરણે પળી, જોણે સેવ્યાં ત્રિ-
પુરાં તેની વેળા વળી, યદુરામ બાણુ બ્યારે બહુચરા મળી. સંસાર ૫

કાફી.

ત્રિપુરે તરેતો તરે, અવરથી રાચે નહી મન. ત્રિપુરે તરેતો તરે. ટેક
પ્રથવિ પોતે માહા કાળી વિના, બેશે ઉડે ક્યાં ફરે; અવરથી રાચે
નહી મન, ત્રિપુરે. ૧ લક્ષ્મિ વિના કાંઈ અરથ ન સરિયો, ઉદમ
ક્યાંથી કરે, અવરથી રાચે નહીં મન, ત્રિપુરે. ૨ સરસ્વતી વિના સિ-
દ્ધિ ન પામે, બુદ્ધિથી ઉદર ભરે; અવરથી રાચે નહીં મન, ત્રિપુરે. ૩
યદુરામદાસ એવું બાણી મા, તન મન ચરણે ધરે; અવરથી રાચે
નહીં મન. ત્રિપુરે. ૪

ખીજી.

અંહાણી ભરપુર વિશ્વમાં વ્યાપી રહ્યા મા, અંહાણી. ટેક. સૌભાગ્ય
ભાગ્ય ઉદે જ્યાં દેખુ, સધજે નારાયણીનું નર; વિશ્વમાં વ્યાપી રહ્યામા
અંહાણી. ૧ તણ દેવને ત્રિપુરા વરીયાં, આઘથી ધરીયાં ૩૫; વિશ્વ-
માં વ્યાપી રહ્યામા, અંહાણી. ૨ અસ્ત્રી દૈવ્યનું ૩૫ જોધને, છનમાં
છળી ગયા સુર; વિશ્વમાં વ્યાપી રહ્યા મા, અંહાણી. ૩ યદુરામદાસે
સરખી નિરખી, તે રહે સદાયે હજુર, વિશ્વમાં વ્યાપી રહ્યા મા, અં-
હાણી. ૪

દેશીકેર.

ત્રિપુરાની લેહે લાગી, જેને બાળા ત્રિપુરા તણી લેહે લાગી. ટેક. તે
નર દુઃખ વામે, સુખ પામે તેની ભવની ભાવટ ભાગી, જેને બાળા. ૧
પંથ પદારથ પામે પ્રત્યક્ષ, આઘ ચરણ અનુરાગી. જેને બાળા ૨ યદુ
રામ શક્ત વિના નવ શોભે કોણ ગૃથ ત્યાગી. જેને બાળા. ૩

કંકોતરીનો રાગ.

શ્રીજી ગામ સમસ્ત સોહામણું. સુખ સ્થાન સલખનપુર ગામ; બહુ-
ચર વેહેલાં આવજો. ટેક. પુન આરાધે દેવ અતિધણું, સર્વે ઉપ-
મા લાયક ધામ, બહુચર વેલાં આવજો. ૧ રાજે બાળા ત્રિપુરા
ગોખમાં, દાસ ચરજ સાંભળજો આઘ. બહુચર. ૨ આપે સદા આ-
નદીએ શોખમાં, મીઠાં મેહરામણ મહામાધ બહુચર. ૩ આવે
જનુની જવારા બાવીશું, પછે મંડપના આરંભ. બહુચર ૪ પેહેલાં
મધે માને પધરાવીશું, રોપી કેળ સોપારીના થંભ. બહુચર. ૫
લાવી અંગ ઉમંગ અતિ ઘણો, મેતો લખીછે કંકોતરી આજ બહુચર.
૬ સાથે અલખેલી અંખે ને લાવજો, મોટી માણ માહારાજધિરાજ
બહુચર. ૭ પેહેલાં ગણપતિ ગુણનીધી લેખને, સંગ સહિત કુટુંબ
સૌ સાજ. બહુચર. ૮ વર કન્યાનો વંશ વધારજો, માનાચરણ સેવેસુખ
દાશબહુચર. ૯ લખી કંકોતરી કંકુ છાંટીને, મોકલી યદુરામદાસ બહુ. ૧૦

ખીજી.

વાંચી લગન કંકોતરી પ્રેમશું થયા રથ કુકુટે અસવાર. બહુચરમા પધા-
રીયાં. ૧ ટેક. સાથે ગણપતિ અંખે ખેનશું. સંગે નવગ્રહ શ્રુતીસાર
બહુચરમા પધારીયાં. ૨ સુણી રથના હુધરા ધમ ધમ્યા, હડી ધાધ
આવી જોયું બાહાર બહુચર. ૩ થયાં દરશણ સૌ ચરણે નમ્યા, ભજે
આવ્યાં નોધારાં આધાર. બહુચર. ૪ માણ રથ કુકુટથી ઉતરી, આ-
વ્યાં મંડપ દિન દયાળ. બહુચર. ૫ લાવ્યા સાજન રીધરીધ નુતરી,
માપે સૌની લીધી સંભાળ. બહુચર. ૬ કરજોડીને બહુ વીનતી કરી,

જોઈ મા માશીની જોડ. બહુચર. ૭ છોર છાતી રાખ્યાં શીર કર
ધરી સરવે પોત્યા મનના કોડ. બહુચર. ૮ સરવે જકત રહ્યું છે
જોઈને, રાજે મધુ મધુ જોતી અપાર. બહુચર. ૯ જેજે અંખે
કહે મન મોહીને, કંકુ પગલે પધાર્યાં સાર. બહુચર. ૧૦ આઈને
આરામાં આશન આપીયું કૃપા કરી ખીરાજ્યા આસન. બહુચર.
૧૧ દીન દાસના દારીદ્ર કાપીયાં, દીધી આસીપ કીધો પ્રતાપ. બહુ
ચર. ૧૨ બોલ્યા શ્રી મુખથી બાઈ બહુચરી. મન રાખે મારો વીશ્વા
સ બહુચર ૧૩ ક્યોઝોછવ આનંદ ઉર ધરી, જો માને માર ચરીત્ર
વીલાસ. બહુચર. ૧૪ હુતો ખીરાજી મંદીર તાહરે, કંઈ મનવાંછિત
સર્વે કાજ બહુચર. ૧૫ ભકત માન વધારવું માહરે, જોઈદુરીજન
બળશે દાઢ. બહુચર. ૧૬ માની આશીસ શીશ ચઢાવીને, બહુ મંગ
ળ ગાયેછે તાર. બહુચર. ૧૭ બેરાં પંચશબ્દ વજ્રાવીને, ગાજે ગડગડ
નોખત સાર. બહુચર. ૧૮ આણી અંગ ઉમંગ અતી ઘણો, ગુણ
ગાયે યદુરામદાસ. બહુ. ૧૯ ગાયે શીખે ઝોછવવીવા તણો, પુરે ગ-
ણપતિ અંખે આશ. બહુચર. ૨૦

રાગ સોહીણી.

આસોડી અટમી અનુવારી, સરદ કે મંગળ ઝોછવ ભયે હે, સચ
રાચર મુખકારી. આ ટેક નવેખંડ નવરાત્રી નવે દીન, નવદુરગાહે
વીકારી. નવે નાથ અરસીધ્યચોરાશી, પુજત પદ ઉરધારી. આસો-
ડી. ૧ નવે અત્ર ફળફુલ ભરે હે, કીયે નધ વેદ અપારે, પ્રથમભવા
ની ભોગ આરોગે, પછે સકળ સંસારે, આશોડી. ૨ અખીલ પ્રહ્લાંડ
કો કુંભ સ્થાપી કે, જીવ સકળ કે જેવારી, આવેદાતા ભુકતા આપે
સ્વી પાળે સહાદી. આસોડી. ૩ શકત આશરે સર્વ સોભાછે, સુરી
નર મુનીસજ દારી, યદુરામદાસ તું ચરણ પ્રતાપે, અવગુણ વીપત્તી
વીકારી. આસોડી. ૪

પદ.

આરાસુરીમા અરજ કરું છું, આવડી નીંદ્રા કેમઆવીરે. ટેક. જગતી
જોત તારં બદ દેવરાવે; વેદ પુરાણમાં સાખરે; લાખાચહમાં પાંડવ
રાખ્યા, અમને આ અવસર રાખ્યરે. આરાસુરી. ૧ ભવપ્રહ્લાની ભાવટ
ભાગી. મધુકૈટપને મારયારે; દુષ્ટદમ્યા-દેવીજી જાને, તેત્રીશ કરોડને
તાર્યારે. આરાસુરી. ૨ કોણ દીપે ગયા સંખલપૂરથી, મુજ ગ
રીખને ગયાં ભુક્ષીરે. તમારે તો અનેક મારે તમે એકછો. જયમજ્જક
મોદની ખીલીરે. આરાસુરી. ૩ વરસ ઘણાં થયાં વીસરી ગઈતી, વ-
હીક વીમજશની વાતરે; તે પરછો આજ પરતજ જોતાં, કળજુગમાં

શુભ માતરે. આરા. ૪ જૈનના જીવને દંડળ દીધાં, દરશણ માતા-
ના ના આવ્યારે; સંગનો ભંગ કર્યો રંગ રોગમાં પોળમાં પેસવાના
કાવ્યારે. આરા. ૫ અન્ન ન મળીયું પાણી ન મળીયું, મૃતું ન પાંચું
આગરે; અંબામાની નીંદા કરશે, તેનો એ રીતે અભાગ્યરે. આરા. ૬
કરમ છોટો અભીમાન મોટો, સર્વે પાખંડી કહેવાયરે; કરડી આંખે
જ્યારે ખપર ધરશો, ત્યારે દુષ્ટનો અગ્ર સમાયરે. આરા. ૭ ભુંડુકરે
ભલુ ના થાયે, સૈાને દીધી શીખરે; આઘશક્તિની નિંદા કરશે, તે
ધણી માગશે ભીખરે. આરા. ૮ છોર કછોર બહુ કળજીગમાં, માત્ર
કુમાતુ ના થાયરે, યદુવત કહે કોમળ ચીત કરો; તારા ચરણ મુકીને
કાં જાયરે. આરા. ૯.

ગરબો ઉત્પત્તિનો.

બાળા બહુચર બાઈરે, સલખનપુર રાજે; શેવક સુખ કરવારે, જોખે
ચડી ગાજે. ૧ સુધા સિધુ વિલાશીરે, ઘોળા ગટથી ધસીયાં; ભંડાસુર
વિલાશીરે, આવી સુવાળે વશીયાં. ૨ ગુલ પ્રગટ થાવારે, આપે ઇચ્છા
રે થઈ, પશુ ચારે પેઝરીયાંરે, વર્યાં તેના ઘટ માંડી. ૩ બાળક સૈા
મળીયાંરે, માટીનો જોખ ઉઘાડ્યો; વરખડા તળે થાપીરે, ઉભા સરવે
પાએ પડી. ૪ કુલડી કુરે બાફીરે, માતુ નહવેદ કર્યું; સામા બેશી
જોવાળારે, બાળાનું ધ્યાન ક્યું. ૫ એક મહીશ લાવીરે, બાળે લા-
કડી મારીરે; માયુ ભોમે પડીયુરે, બાળક રહ્યા નીચારી. ૬ અસુર
ફોજ લેઈરે, ઓચંતો આવી ચડ્યો; બાળક સઉ બીનારે. મુએલો
મહીશ પડ્યો. ૭ પાદશાહ પુછવા લાગ્યોરે, કને કાંઈ શસ્ત્ર નથી; મ-
હીશ કેમ માર્યોરે, કોહો મુને સરવ કથી. ૮ શિશુ સાચુ બોલ્યારે,
બાળા બહુચર નામ; સેહેજે સોંડી મારીરે, થયું અદ્ભુત કામ. ૯
અસુર નવ માન્યુંરે, મને પારખુ પાડે; માની થાળ કરીનેરે, સઘન્ય
ને જમાડે. ૧૦ બાળક સઉ બોલ્યારે, એતો સાચી વાણી; પરસાદ
જમાડ્યોરે, અશ્વ ગજ ને પ્રાણી. ૧૧ જોખા ભરી આપ્યોરે, કુલડી
થી કાડી; કુલડી કુરે પળમાંરે, સઘન્ય સરવે જમાડી. ૧૩ પાદશાહ
જોવા ગયોરે, કુલડી ટોકે ભરી; આઈ પરતક્ષ પારોરે, જગતી જોત
ખરી. ૧૨ માનતા કરી ચાલ્યોરે, જગત જીતી આવ્યો રૂડા સંઘ
કાહાડીનેરે, સલખનપુર લાવ્યો. ૧૪ પુજા ભેટ કરીનેરે, બેઠાં ની-
રાંતે; માતા કરો મરઘડોરે, ભક્ષ કર્યો ખાંતે. ૧૫ સઉ કુકડા બોલ્યારે,
પાછલી રાત્ર રહી; પેટ ચીરી નીકળીયોરે. બહુચરી તુંરે કહી. ૧૬
બહુ ભમરા ઊરાડ્યારે, નાહુ સરવે જીવ લઈ; અસુર મરી અવતર્યોરે,
બ્રહ્મ ભાટ કુળ જઈ. ૧૭ તેર વરસનો બોખડોરે, માને મંડપ આ-
વી; કરી એકવી લાંઘણોરે, માનેતો મન ભાવી. ૧૮ કવી કુબેર કરી-

યોરે, તેનો જસ સહ જાણે; પછી તેજ પ્રકારયુરે, પ્રથવી પુરમાણે.
 ૧૯ એક નગર અનોપતિરે, તેના રાજા રાણી; તેને પુત્રન એટલેરે,
 રૂશીએ વારતા જાણી. ૨૦ ચરમંત્રીને આપ્યોરે, તેને ત્યાં ગરબ
 રહ્યો; દશ માસે સુતા થઈરે, તેને ત્યાં પુત્ર રહ્યો. ૨૧ સહવ વસ્ત્ર
 આલુપણુરે, પુરશના રાજે; જ્યારે સમજ આવીરે, ત્યારે મનમાં લા-
 ને, ૨૨ જ્યારે કન્યા આવશેરે, ત્યારે હુ શુરે કરે; દાદી મુછ નહી
 ઉગેરે, ત્યારે પેટ નાંખી મરે. ૨૩ તેનો આગળ થકીરે, કાંઈ ઉપાય
 કરે; ગોમતી ઝપલાવુંરે, કરવત જઈ કાશી ધરે. ૩૩ મધ રાતે નીક-
 ણીરે, એકલી ઘોડે ચડી. એક ચુંવાળ આવીરે, સુણી વાત તેજ
 તણી. ૨૫ માનસરોવર માનેરે, સાચે મને જે નાહું; તે વ્યંજન
 હોયરે. તરત પુરશ થાએ. ૨૬ એવું જાણી પ્રશન થઈરે, ઘોડી જળ.
 માં રાખી; માયે ઘોડો કીધોરે, કેહે પુરાણે શાખી. ૨૭ પછે આપે
 નાહ્યોરે, તે ઘડી પુરૂષ થયો; માનો પડછો દેખીરે. મન પ્રસન બયો.
 ૨૮ ત્યાંથી પાછો વળીયોરે, આવ્યો છે તે ઘર બણી; માતા સંઘ
 કાલાડીનેરે, હાથમાં હોંશ ધણી. ૨૯ સલખનપુર આવીરે, હોમ
 જ્વલ ભોજ કરી; પરગટ પારાનોરે, બધે જશ રહ્યો છે ભરી ૩૦
 કળજુગના માનવીરે, ઉપર દયા આણી; માતાજી માયકવાડરે, જનુ-
 નીને જાણી. ૩૧ ગુજરાતનો સુખોરે, વીરક્ષેત્રનોરે ધણી; રાજ સહથી
 શીરોમણીરે, કપા થઈ જાળા તણી. ૩૨ દશ દ્વારનુ દેવળરે, એમણે
 કરાવ્યું સહી; પુજા થાળ નઈવેદનારે, વરશાસન આપ્યાં અહીં. ૩૩
 જગતી જુત જુગમારે, ત્રિલોકમાં જાણુ થઈ; જે કોઈ શરણે આવેરે,
 આશા તેની પુરી ભઈ. ૩૪ એનું મનમાં જાણીરે સાચે શેવા કરશે;
 માની કપાએરે, કારજ તેનાં સરશે. ૩૫ ઉત્તપતિનો ગરબોરે, ગાશે
 જે પ્રેમે કરી; જહુચરની કપાએરે, જાશે બવ સિંધુ તરી. ૩૬
 યદુરામજી દાસનેરે, જહુચર પ્રસન થયાં; અવિચળ પદ આપ્યુરે,
 દુઃખ સરવે દુર ગયાં. ૩૭

દુમરી.

માડી સાડીકીનારીરે ઝગમધીયાં. ટેક. દામણી દુલરી ટીલડી સોહત,
 મોહત મન મણી માગીયાં. માડી. ૧ આડશુ કેશર નાશિકા બેશર,
 દેખકે હરીહર ઝગીયાં. માડી. ૨ મોતીકે હાર મનોહર ઉપર, પાએ
 ધુધર ધમધગીયાં. માડી. ૩ જ્ઞાન સુણી રૂશી અંતર હરખી, જ્ઞેથી
 જુગતમાંહી જગીયાં. માડી. ૪ યદુરામ દાસ કેહે માત પ્રતાપસે,
 આપસે સજ દુખ જાગીયાં. માડી. ૫

કુંભરી.

બહુચરીકે ચરણ સુખકારી. ટેક. ચરણ શરણ થયો રાયણ દરશણ
અનેક આપદા ટારી. બહુચરી. ૧ શશિ કળા શેવ્યાં પદ પંકજ,
પતિ મળ્યો સુકુમારી. બહુચરી. ૨ માર્કુંડ ભયો ચરણકે શરણે અ-
મર કીયો ભવતારી. બહુચરી. ૩ વિશ્વામીત્ર ચરણ ઉર ધરીયા,
કરીયા બ્રહ્મ રૂશી ભારી બહુચરી. ૪ વલભદાસ પામ્યા પદ દુર્લભ,
માત ચરણ ઉરધારી. બહુચરી. ૫ યદુરામદાસ એ ચરણ છબીપર,
તન મન ધન સખ વારી. બહુચરી. ૬

ગરબી.

આઘ ભવાની અંબીકારે, પછે સકળ સંસાર. ટેક. પ્રથમ સ્વરૂપ
મહાલક્ષ્મીરે, તેથી ત્રણ પ્રગટ થયાં અન્ય; કારણ શોભા સર્વ સ-
ક્તિનીરે, આપે અકળ નિરંજન આઘ. ૧ ત્યાંથી પ્રકૃતી પુરૂષ થયારે,
પછે પંચભુત કર્યું અંડ, એકના ત્રણ વિધી બર્ધારે, પછી ચઢવિધી
બ્રહ્માંડ. આઘ. ૨ લક્ષ્મી કાળી સરસ્વતીરે, તેતું ત્રિપુર સુંદરી નામ;
એક એકનાં તે બળે થયારે, એમ કરવા જગતતુંકામ. આઘ. ૩ ત્રિ-
પુરેના નવદુરગા થયારે, તેમાં કાત્યાયની છે આપ; નવ નવખંડ
વ્યાપી રહ્યારે, જેની જુગ સચરાચર છાપ. આઘ. ૪ ત્રિપુરે બળે
રૂપ ધારીયારે, નિરચુણ સગુણ કહેવાય; બાળા મુકુંદ જોડી બેહુરે;
તેથી બહુચરી નામ ગવાય. આઘ. ૫ કાળીધરથી રૂપ ધારીયુંરે,
સૃષ્ટિ તણો આધાર; લક્ષ્મી દ્રવ્ય માયા થઈરે, પાંખે સકળ પરિવાર
આઘ. ૬ સરસ્વતિ સુદ્ધિ બુદ્ધિ સહીરે, જીવને દે ગત્ય મત્ય, સૂઝીતું
કર્મ વર્ણવું સહીરે, આઘથી એમ ઉતપત્ય. આઘ. ૭ સાવિત્રી બ્રહ્મા
જીને વર્ધારે શીવને વર્ધા ઉમયાય; વિષ્ણુ લક્ષ્મિ ધરણી કર્યારે, પોતે
જ્ઞાન ઇચ્છાને ત્રિપાય. આઘ. ૮ વિષ્ણુની બેહેન કાળી સદારેબ્રહ્મા
ની બેહેન ઉમયાય; શીવની બેહેન સાવિત્રીછેરે, કહ્યો મારકંડ મહી-
માય. આઘ. ૯ કાળી પાવાધડ આવી વસ્યારે, વસ્યા લક્ષ્મી આરાસર
રાય; સરસ્વતિ ઘોળાગઢથી ધસારે, જેનો પ્રગટ પ્રયજ્ઞ મહિમાય.
આઘ ૧૦ બેઠાં ચૈવાળના ચોકમારે, દીશે દેવળ ઝાકઝમાળ, દેવીતું
દેવત ગોખમારે, માનસરોવર પાળ. આઘ. ૧૧ કળજુગ જાણી સૌ
દેવતારે, થયા તે અંતર ધ્યાન; જગતના જીવ જેને શેવતારે, ઇંદ્ર
બ્રહ્મરૂદ્ર ભગવાન. આઘ. ૧૨ જગતી જોત્ય કુળીકાળમારે બાળા મુ-
કુંદ કહેવાય બહુચરી રૂપછે બાળમારે મુકુંદ રણછોડ રાય આઘ. ૧૩
જકતનું માન વર્ણવું સહીરે, તેતો સમજે લાખમાં એક યદુરામ
ગાયે શરણે રહીરે, ત્રિપુર રાખજો ટેક. આઘ. ૧૪

હુમરી.

ગાયત્રીના ગુણ ગાયા, મા બરદ સુની હો. ગાયત્રી. ટેક. વાત વખાણી માત ન બણી, વાણી વેદ જોને થયા. મા બરદ. ૧ પંચ શીખા ખટકુક્ષી ત્રીપદા, અનંત બ્રહ્માંડ નિપાવ્યાં. મા બરદ. ૨ વિશ્વામીત્ર વધીષ્ઠ અઠ્યાસી મુની, સહસ્ર ધ્યાનધારી ધાયાં. મા બરદ. ૩ યદુરામ દાસની સમદુઃખ નાશની, જનુનીછો જોગમાયા. મા બરદ. ૪

અરજી.

માત સુણો મેરી અરજી, અંબે આરાસુરી હો. માત. ટેક. સુરનર તારિત અસુરંકુ મારત, જગત ઓધારણ સરજી. અંબે. ૧ પરમાયં સ્વાયં નહી સમજે; શક્ત સેવે સર્વ ગરજી. અંબે. ૨ મૃગ તૂળણ બળ ધાવે ચહુદીશી, આજે અમ્રત દ્રષ્ટ અરજી. અંબે. ૩ યદુરામ દાસકુ આશ ચરનકી, કરીયે કૃપા સુભ મરજી. અંબે. ૪

પદ.

ત્રિપુરેનો મંત્ર જપે, તે ભવ તરેહો, જુગતે કરી બપત જો માયા મનવાંછીત ફળ આપે. નમો નવ ભેરે હો. ત્રિપુરે. ૧ શીશ થયો જો સલખનપુરીનો, ધુરવ અચળ કરીને થાપે, શય કાજ સરે હો, ત્રિપુરે. ૨ યદુરામ દાસ દેવી દરશણથી, દુઃખ દારિદ્ર સર્વ કાપે, નામે મેહરે કરે હો. ત્રિપુરે. ૩

પદ દેશી ફેર.

સુધા સમુદ્ર સુધામ ખીરાજીત, ઇચ્છા શક્તિ આપેરે, ટેક. કૃપા દ્રષ્ટીએ સૃષ્ટિ નિપાધ; ચોવીશ તત્વ પ્રતાપરે, પ્રણ વાતીત બિંદુ છે બાળા ઓળખીને કરજો જાપરે, સુધા. ૧ બ્રાહ્મણ થઇને બજો ન ગાયત્રી, શીર પ્રતી અહનું પાપરે, દાસ યદુરામ નામ આધારે, બાળાછો માળાપરે. સુધા. ૨

ગરબી આઠ વાર.

આદિતવારે આઘ શક્તિને આરાધુરે અલબેલી, જોને કૃપા દ્રષ્ટીએ ત્રિશ્વ ચડ્યું છે બાધુરે; અલબેલી. ઇચ્છા રૂપે રૂચળુ શામની મા તારે, અલબેલી, જોના અંગથી ઉપન્યા હરીહર બ્રહ્મ વિધાતારે. અલબેલી. ૧ સોમ સ્વભાવે સૌને અમૃત પેંખોરે, અલબેલી. મા સૌનાં થઇને ઘર મંડળને શોખોરે; અલબેલી પ્રથવી ઉપર વાયુ તેજ આકાશરે. અલબેલી, ટાળે નહી એ ઝંઘ મઘ જોત્ય વિલાશરે. અલબેલી. ૨ ભોમવારે ભોમીના ભાર ઉતાર્યોરે. અલબેલી. બહુ દુષ્ટ હણી ને ભક્તોને ઓધાર્યોરે. અલબેલી. જુદા કરીને ત્રિશુભે નાંખ્યા કાપીરે અલબેલી. સુરીનર મુનીને અવિચળ પદવી આપીરે. અલબેલી. ૩ બુધ

વારે બુધ સ્વરૂપી બાળીરે, અલબેલી. મા કવીયો કરીયા દાસ કુમેરને કાળીરે. અલબેલી. વૈશ સુરથને ભટ વલ્લભે એ જાગીરે. અલબેલી મા-
કુંડ મુનીએ જુગ જુગ તુજને રાખીરે. અલબેલી. ૪ ગુરૂવારે ગુણ વિધી ગોખ ખીરાજીરે. અલબેલી. માને નવ સત અંગે નવ સત આબ્રણ છાજેરે. અલબેલી. નખ શીખ સુધા નજર કરીને ન્યાળુરે અલબેલી, છખી ઉપર કોટી રવી શશી પળવારે. અલબેલી. ૫ શુક્રે શુસ્ત પુરવ જનુમનૂ જગ્યુંરે. અલબેલી. માને પ્રેમ ધરીને પુજી પાયે દાગુરે. અલબેલી. ગાનતાનને ગીત કૃત્ય રંગ રાગેરે. અલબેલી. ની-
ત્ય અધીક ઓછવ બ્રહ્મ બોજ યક્ષ યાગેરે. અલબેલી. ૭ બુધવારે મદ ભાગ્યના પ્રાણીરે. અલબેલી. જને સ્વપ્નાંતરમાં જનુનીને નવ જાણીરે અલબેલી કામી કોધી મદ મત્સરના ભરીયારે. અલબેલી. અગણીત કેરા લક્ષ ચોરાશીના તો ફરીયારે. અલબેલી, ૭ આઠવાર માતાના જે કોઈ ગાશેરે. અલબેલી. તેને બહુચર પ્રસન્ન થાશે સંકટ જાશેરે. અલબેલી. યદુરામ જનને કીંચીત કંઈના કીધીરે. અલબેલી. મા વચન પ્રમાણે સમે સુદ્ધિ લીધીરે. અલબેલી. ૮.

ખીહાગ.

હે બહુચરી દીન જાણી દયા કરે. હે બહુ. ટેક. અભય કરન તવ શરણીયો મનમાંહી નીશદીન અવીચળ ભરે હે બહુ. ૧ ઇંદ્ર ચંદ્ર સનકાદિક નારદ, સેવે શૈળ સુતાવરે; નેતી નેતી કેહે નીગમ નીરં-
તર અંત લેહ રટતાં વસુધા ધરે હે બહુ. ૨ બાળાંરૂપે બહુ ગુણ-
વંત, કર સારંગ ધનુષ ધર્યા સરે; માર્યા દુષ્ટને કષ્ટ નિરવાણ, સૃષ્ટી સુધારણ સક્તિ સુરીનરે, હે બહુ ૩ શબ્દ બ્રહ્મપર બ્રહ્મ પ્રણવપર ત્રિપુરેતુ તારણ તરે; યદુરામ જનની ગોખે ગિરાજે, અષ્ટ પોહોર વચને અમૃત ઝરે. હે બહુ. ૪

ખીહાગ.

ભગવતી ભગવત એક, ભુદ્યા મને એ ભગવતી ભગવત એક ટેક, સચરાચરમાં એક સુરત કરીજો તને કને મુકે ટેક. ભગવતી ૧ શક્ત વડે શોભા છે સારી દાતા ભક્તને સુર ક્ષુધા તૃપાને નિદ્રાંરૂપે, બ્રહ્મણી ભરપુર. ભગવતી. ૧ વિષ્ણુ માયા શ્રદામેધા, દયા શાંતી પૃષ્ઠી માતા, ધર્તા, મષ્ટા બ્રાંતિ ત્રિગુણ સ્વરૂપે તુષ્ટી તુલ્ય. ભગવતી. ૨ પ્રકૃતિ માયા વના. પુર પ્રેત હોયે, ઘટ ઘટ પ્રત્યે રાજે; યદુરામ જનુની સરવોપરી છે, અર્ધમાત્રા છખી બિંદુ છાજે. ભગવતી. ૩

૫૬.

સાચી સલાખનપુર શેવોરે, મીઠડો અમૃતનો મેવો; આઘ થરી એજો

નવ જાણ્યા, જાણેથી જશ તેવો સાચી. ૧ સાચું જુહુ કરી પેટ
ભરો પણ એક દીન છે દેવો; બ્રાહ્મણોને પુજે જોજન કરાવો,
કર દક્ષણા દેવો. સાચી. ૨ તે માટે ત્રિપુરેને ભજીયે, તારે તન-
ખેવો, યદુરામને કૃપા કરો મા, જાણી જેવો તેવો સાચી. ૩

રાગ સોહણી તાળ મળતી.

જહુચરમાં બલીહારી, તારી છખીપરરે. જહુચરમા. ટેક. સરદ શશિસમ
વદન ખીરાજો, મોતીઅનમાંગ સમારી. તારી ૧ અંગ રંગ આલુપ
ણુ સોમે, કોટી રતી પરવાતી. ૨ તાંબુલ પુષ્પ ભરી અધુર
આરણુ કરી વાંતે રેખ રતનારી તારી. ૩ યદુરામ માત નેત્રમૃગખં-
જન, કીકીએ કાજર સારી. તારી. ૪.

પદ.

પુજન પારાનું કરીએ, અર્ધ નિશા સમરે, પુજનપારાનું કરીએ ટેક.
માનસરોવર સ્નાન કરીને, માત ચરણ ઉર ધરીએ. પુ. અર્ધ. ૧
ચંદન કુમ કુમ ધુપ દીપસુ પુષ્પાક્ષત આવરીએ. પુ. અર્ધ ૨ આ
રતી મંત્ર પુષ્પાંજળી યદુ બણી, ગાયત્રી ભજી ભવ તરીએ. પુ અર્ધ. ૩

પદ.

આંગી અતિ ઘણું રાજે, હીરા રતન જડી. આંગી પુષ્પ મંડળી
પર્મ પત્રીત્ર, નિરખતાં ભવ ભય ભાજે. હીરા રતન. ૧ સુરીનર
સુનીજન શક્તિને સેવે, સકળ દોક શિરતાજે હીરા. ૨ યદુરામ જતુની
માત જહુચરા, ગોખે ચડીને ગાજે, હીરા રતન. ૩

પદ. દેશી ફર.

અષ્ટમી આઠ પધારો, આરામુર ભણીયોરે. અષ્ટમી. ટેક. ખેચર આવી
રતુતિ કરે છે, રથ રાખ્યો છે રાજદારે. આરા. ૧ ખાપખાન કરી
ગાન તાનશું, સર્વે કારજ સુધારે, આરા. કલ્યાણ કરજે વેહેલાં
વળજે, આશો શુદ્ધી પડવે સવારે. આરા. ૩ યદુરામ જાતને આશ
ભરસો, જહુચર માજી તમારો. આરા. ૪

રાગ સૌરઠ.

પ્યારી લાગેછે જહુચર માત, મુને પ્યારી લાગે છે અંખે માત; ટેક.
ચતુક મોર ખપૈયા ચંદ્રકં, જેમ બાદલ ખરસાદ. મુને. ૧ અષ્ટ પો-
હોર આઠની છખી નીરખત, નિશદિન પણ સમજત; યદુરામ જન
ચરણજ આહો, ધન ધન આજુકી રાત. મુને. ૨

પદ.

પારાનો પ્રબળ પ્રતાપ; માજી તારા પારાનો પ્રબળ પ્રતાપ; ટેક. જહુચરી
પુ મદ સુખ ખેલે છે, ધૈર્ય આપો આપ. માજી. ૧ વ્યાસ વધી-

ખટ મારકુંડ જ્યમુની, માનો મંત્ર કરે જાપ, વિશ્વામીત્રને જ્ઞાન પદ આપ્યું, જુગ સચરાચર છાપ. માજી. ૨ યદુરામ સાચે મન આછ સેવે, સુખે આપે વણ માપ; અંતકાળે લે અંખે આસીકા તે દે જ મને જવાપ માજી. ૩

રાગ જંગલો.

અધમ ઓધારણીરે માતા, તુંતો અધમ ઓધારણી; ટેક. ઓંકારણી આરાસુરી અંખા, તારણી હરીહર ધાતા. તુતો. ૧ પંચ તત્વમાં પ્રથવી રૂપે, મન વાંછીત ફળદાતા. તુતો. ૨ યદુરામ બાળા ત્રિપુરા મહાત્મ, તું મારકુંડ મુની ગાતા. તુતો. ૩

રાગ ચાલતો.

આપે રાસ વિલાસનીરે, મા આપે રાસ વિલાસ. ટેક. રાધીકારૂપે રંગ સૌ રસીલી, સંગે સખી સૌ શામા. આપે. ૧ વીજણ વશ થમ વેણુ વજાડે, રાત નિરંતર નામ. આપે. ૨ યદુરામને આશ ધણીછે શેત્રું ચરણ સુખધામ. આપે. ૩

રાગ જંગલો તાલ ચાલતી.

બહુચર બાળી બોળી હો. સનખલપુર આરાસુરી વસીયાં, દરશણ કરી દુર ખશીયાં. બહુચર. ટેક. શ્વેતાંગીરીથી સકળ સિરોમણી, અકળાળા ત્રિપુરા ધરીઆં. બહુચર. ૧ જદુરામદાશ ચરણચીત લાગ્યું, જ્યમ કંચન કસણી કરીયાં. બહુચર. ૨.

દીનદયાળી દેવી હો. સુખદાદની સુરમુનીએ સેવી, કે દેવા સમરથ કાણુ હેવી. દીનદયાળી દેવી હો. ટેક જેજે રૂપે જેક જુગમાં જનુની તેતે રૂપે ત્યમ ત્યમ તેવી. દીનદયાળી. ૧ યદુરામદાસ અંખે આસીકી સાચ ધીરીને નીત સીર લેવી. દીનદયાળી. ૨

પદ. રાગ ગોડી.

ત્રિપુરાની લેહે લાગી, જેને બાળા ત્રિપુરાની લેહે લાગી. ટેક. તે નર દુઃખ વામે સુખ પામે, ભવની ભાવટ ભાગી. જેને ૧ પંચ પદારથ પરતક્ષ, આર્ષ ચરણ અનુરાગી; યદુરામ શક્ત વિના નર શામે, કુણુ ભોગી કુણુ ત્યાગી. જેને. ૨

પદ. ૨ રાગ ગેડી.

માત ભરશો ભારે, શ્રી બહુચર માત ભરસો ભારે. ટેક. માત નામનુ નિગમ ના જાણો અધમ અનેકને તારે. શ્રી બહુચર ૧ દયા કરી દેવ ઉપર દેવી, શુંભનિશુંભ સંહારે; જદુરામ બહુચર છખી ઉપર, તન મન ધન છખીવારે. શ્રી બહુચર. ૨.

પદ ૩ રાગ ગોડી.

ભક્ત ભવાનીના થાઓ, ભાવીજન ભક્ત ભવાનીના થાઓ. ૨૬.
સાચ ધરી સેવો સનખલપુરી. નિશદીન આઘ ગુણુ ગાઓ. ભાવી. ૧
ગાયત્રી ગંગોદક તજીને, અંધકુપ કાં નાઓ; ભાર યદુરામ જનમ સદ્ગુણ
કરવાને, આઘ ચરણચીત આહો. ભાવી.

ગરબી.

માતા બહુચરાનો દરબારે, કલ્પવ્રક્ષ જેવો; સેહેજે આપે પદારથ
ચાર, સાચથી સેવો. ૧ એને સેવે સદા સુરજનરે, હરીહર ધાતારે
મોટા મુની તપે મહાવન, નિશદીન ગાતા. ૨ આપે બાળા. ત્રિપુરા
નામરે, કામદુરગાયરે; કીધાં દેવ મુનીનાં કામ, વેદ નીમાએરે ૩ વશ્યાં
સનખલપુર સુવાળરે, ગોખમાં ગાજેરે; નિજ ભક્ત તણા પ્રતિપાળ,
ભવદુઃખ ભાજેરે. ૪ ત્યાંતો શીખર સોહામણું ધામરે, દેવળ દીહુરે;
ત્યાંહાં તો નવસીયે સદા આઠ જનમ, અત્રતથી મીહુરે. ૫ માજી ધર્મ
તણી ધન્યરે, સંઘ નીત્ય આવેરે; પારે હોમ હવન બહુ થાએ,
અક્ષબોજન લાવેરે. ૬ પીઠયંત્ર પુજા કરી પ્રેમરે, આંગીઓ ચડાવેરે;
ખરચે ધન રૂડો દીન મોટા જન, તન મનથી બડાવેરે. ૭ ખેલેચા-
ચર માતા અગરે. બહુચરી ખેલેરે; જીઓ પાતાળ ભુલોકને સ્વર્ગ, નાતે
કોઈ તોલેરે. ૮ પ્રાત માનસરોવર નાહેરે, કુમ કુમ શેવેરે; મુખછંદ
માતાજીના ગાય મુખ તંબોજેરે. ૯ ગમે ગાન તાન રંગ રાગરે, ની-
ત્ય નવા ખેલરે; તારા ભક્ત જીવે જક્ત શીર, શકત રંગની રેલરે. ૧૦
જેવા વ્યાસ વલ્લભને વષીષ્ટરે; જૈમુની જેવારે મારકંડ તણા મા ઈષ્ટ
દેવના દેવરે. ૧૧ ખીજી સચરાચરની સગાધરે, માતવીના ખોટીરે;
તમે ભુલ્યા ન ખુવો મા ભાઈ, એ વાત મોટીરે. ૧૨ કરજેડી કેહે યદુ
રામરે, બહુચર દાસરે; ગાયે ગરબી પુરે તેના કામ, મનની આશરે. ૧૩

પ્રભાતિયા.

આરાસુરી મા ચરજ કંઈધું, આંખ ઉઘાડી ન્યાજોરે; અવગુણ ભ-
રીયો પાલક લાગ્યો, પોતાનો કરી પાજોરે. આરા. ૧ કામી કોધી
લોભી ધુતારો, અંગે અંગુધું આજોરે. ૨ કાલો જાણી કૃપા કરો મા
પ્રીત પુરવની સંભાજોરે. ૩ સાચી સેવા શીવ શક્તિની, જીડો જગત-
નો માજોરે. ૪ યદુરામદાસ તણું અંગે મા, કૃપાકરી દુઃખટાજોરે

બહુચર બાઈનું બરદ સાંભળી, છોર શરણે આગ્યોરે; દીન જાણીને
દયા આણીકર, માતાને મન ભાવ્યોરે. ૧ સચરાચરમાં ભમી ભમી
ચાક્યો, અવર ક્યાંહી નવ ફાવ્યોરે. ગાયત્રી ગાઈ નહી પ્રાણી, એજે

આ યુગમાં આવ્યોરે. ૩ પરતો જોતાં પેટ વગોવ્યું, પાપી પાપ નમા-
વ્યોરે. ૪ યદુરામદાસ વ્યાસ વાણીએ, વેદનો માર્ગ બતાવ્યોરે. ૫

સનખલપુરીનું સમરણ કરતાં, ભવના બંધન કાપેરે; સાચે મને જે શેવે
નિશદીન, અવીચળ પદવી આપેરે. સ. ૧ મધ્ય રાતે મુખ મુન્ય કરીને
ત્રિપુરેનો કર જાપેરે. સ. ૨ રીધ્યસીધ્ય આપે નિત્ય નવી નવી ધર અ-
વીચળ કરી થાપેરે. સ. ૩ પર્મ પ્રતાપ પ્રગટ પારાનો, દુષ્ટ દલ્યા કરી દા-
પોરે. સ. યદુરામદાસ તણું દુઃખ ભાવ્યું, બહુચર ચરણ પ્રતાપેરે. ૫

અંબા બહુચર એક રૂપછે, મન અંતર નવ આણોરે, કર્મ ઉદે કરશે
કરણા કરી, જક્ત જનુનીને જાણોરે. અ. ૧ બક્ત ભવાનીનો થયો જે
જન તે જન જુગમાં કમાણોરે. આસિકા ન લીધી આરાસુરીની,
એજે મનખો ગમાણોરે. માર્કુંડ જૈમુની કેહે મહાત્મ, વેદ પુરાણ વખા-
ણોરે, જદુરામ ધન જેની માત પીતાને, આધનો દાસ કેવાયોરે. અં ૩

રાગ તાલ દીપચંદી.

દ્રાગુનમે મદમાતી હો બહુચર બળદાળી. દ્રાગુ. ટેક, વસંત સ્વરૂપી બન
બન ખેલી, રૂપ અનુપ સુહાતીહો. બહુ. ૧ અંબે આઘ શક્તિ સકળ
મીલી, બહુચર ચાચર આતી હો. બહુચર. ૨ ખેલી દ્રાગસુ હોળી
સુંદરી, મંદ મંદ મુસકાતી હો. બહુચર. ૨. ૩ ચુવા ચંદન કેસર કુમ
કુમ ભર પીચકારી લગાતી હો. બહુચર. ૪ એક એક કર કંઠ ગ્રહી
ગ્રહી, પાન પાત્ર ભરી પાતી હો, બહુચર. ૫ ખાવરાં ખેલે ખેલ
પરપર, હરખ હરખ ફુલ સાહાતી હો. બહુચર. ૬ શક્તિ વિના
સમધા નવ શોભે, જતન કરી બહુ બાતી હો. બહુચર. ૭ દાસીયો
સખ મીલી વાળ વળવે, ધુનશુ ધુમારો ગાતી હો. બહુચર. ૮-
મીયાં રસીલી રાજ્ય રીતશું, માનસરોવર નાહાતી હો બહુચર. ૧૦
યદુરામ જનુની બાળા ત્રિપુર, સેવે સકળીત પ્યાતીહો. બહુચર. ૧૧

રાગ ધુમાર.

જોગણી સખ ચાચર આઘ. માધ માસ નવ રાત્રી દશે દીન, પર્મ
વસંત રીતુ સુખદાઘ. જોગણી. ૧ આચે સખ જોનવ કોટી શક્તિ
સંગ દાળી કામાદાઘ; અંબા હરસિધ ને ચડેશ્વરી, કુશમાંડી કાત્યા-
ઘ. માહાધૈરી લિંગલાઘ. જોગણી. ૨ નવ મીલી નવ ખંડ શીરોમ-
ણી, દશમી બહુચર બાઘ; હુધ મંછા જળ શગ ખેલનકો, કીંકરી
એક દોરાઘ, પુખ્તપો ભુસતલાઘ. જોગણી. ૩ અંગ આનંદ આલુ-
પણુ ધરીએ, ક્યાં કર મા ઉપમાઘ, શોળ શણુગાર કીયે દેવી; નખ સખ

શીખ રૂપ બનાઈ, માનુ કોડી વદન લગ્નઈ. જોગણી ૪ ડાક ઘંટને
 બેરી પખાજ તાલ ઉમંગ મહતાઈ, બેના મહુઅર ચંગ બાંસુરી;
 કરકંઠ પટક જલાઈ, ભરે સ્વર કર કર સાહી. જોગણી. ૫ અપની
 અપની જોરી ભરી ભરી, અખીલ શુભાલ ઉગાઈ; સુવા પ્રસેલ અ-
 રગજન કુમ કુમ, કેસર રંગ ઝરાઈ, માનું મંદકાની ધાઈ જોગણી. ૬
 અરસ પરસ મલી છાંટત ધીરકત, મચ્યેહે કીચ કીચાઈ; સાત દીવસ
 શોભા ભઈ કેસે, માનુ મધવત ઝરીલાઈ ગોકુળ જ્યુ ઈંદ્રી રીસાઈ. જો-
 ગણી. ૭ ખેલત ગાવત ચલે ગાનસરોવર અંગ પસારી નહાઈ, અતિશ
 પ્રેમ અનંદ મુદીતસે; હાશવિનોદ સીરાઈ, ખેઠે સખ આસન આઈ.
 જોગણી. ૮ નવમી કો દીન કીયો કે પારણા, આઈ મધુપ કરાઈ,
 મેવા ખોહત પાતી બતી સરસ, સખીયે સર્વ નિપાઈ, ભોજન સખ-
 લે મન ભાઈ. જોગણી. ૯ કરી ભોજન શુદ્ધ મન આચમન કીનો, પાંન
 સોપારી ચવાઈ; એશે આનંદ મા ભયો કુતુહળ દેવત દુત પડાઈ ખેચર
 વામ્યો ચરણે આઈ. જોગણી. ૧૦ દુષ્ટ દૈત્ય અતિ ત્રાસ મહીપાસુર
 ઈંદ્રાસન લીયો જાઈ, ભયે વ્યાકુલ સખ દેવ સિરાતે; પેઠે
 હે ગીરી ગુફાઈ, અવહી ક્યા કરીએ ઉપાઈ. જોગણી. ૧૧ માર
 પાર ઉતગાર આપુ ન કરે, બાખે ત્રાદી ત્રિપુરાઈ; જાણી દીન કૃપા
 કરો અવહી; સુરપતી બદનસપાઈ, અતિ દુખ સહયો ન ભાઈ. જોગ-
 ણી ૧૨ એસે વૃતાંત સુને જગદંબા, માતમદુ મુસકાઈ, સકલ શ-
 ક્તિકુ દૈત વિદાતવ; આપુહી સીધ ખોલાઈ, ચટે આરાસુરાઈ. જોગ-
 ણી. ૧૩ જુદા કો સાજ કીયો ઉમીયાને, દાલ ખડગ છુરાઈ; ત્રિશુળ
 કટાર ને તોમાર મુદગળ કટનીસગ બધાઈ, વામકર ધનુષ ચડાઈ.
 જોગણી. ૧૪ આએ જ્યાદૈત્ય રાજ્ય સભા ભઈ; ખોજે વચન વર
 દાઈ; આખ્ય જુધ અવ કાંહાં રહે સોચી; બનમે જુલને જાઈ, ઈ-
 દ્રાસન છોડ પરાઈ. જોગણી. ૧૫ સુનત વચન અતિ મહા પુરુષા
 રથ સૈન્ય સંગલીએ ધાઈ, રહોખડે અખ દેત પરીક્ષા ચલે આરણામાં
 જાઈ, પરશ્પર જાઈ લરાઈ. જોગણી. ૧૬ અશ્વ સશ્રજ વડારન લાગે
 જોધ પરત મુરછાઈ; મિજદળ વિચદળ સુનો જળ કરને; ધરો રૂપ
 મિહીપાઈ, દોસ્તા સખ ભોમી રૂસાઈ. જોગણી. ૧૭ ઘેરલીએ ચૈદશ
 બવાની, શોભા બરની ન જાઈ; મનકુ વિજ મંડળમાં; ખેલત કાગ
 સોહાઈ. સકળ ગોપત સંગલાઈ. જોગણી. ૧૮ માત ખીચાર કીયો
 તખ મનમે સિંધહી સેન્ય બતાઈ, વચન શીશ ધરી ધાવો જાળહી;
 ગ્રહી ગ્રહી તોરી વધાઈ, દૈત્ય સખ સૈન્ય ખુટાઈ. જોગણી. ૧૯
 ગાહવ બિર બિરાજીત કેસે, બનમે કેસુ કુલાઈ; ઉડત ધુર ભયો

અંધાર માની ગુલાબ છખી છાઇ, દેવ સળ દેખત આઇ. જોગણી. ૨૦ છોડત બાણ આરાસુરી જવતે, લાગે અસુર તન જાઇ; છુટત ધાર રૂધિરકી ઉરનસે, પિયકારી નજરી લાઇ. જોહેન કેસર પતંગાઇ. જોગણી. ૨૧ લરત ધડકે તડકે; માનું બાજનંત બજાઇ, ધાવ કર- તહે બાજતહે અસુર સળ, બોલત વચન દીનાઇ; માનું કોયલ કો- ઝીલાઇ. જોગણી. ૨૨ ફેરી રૂપ મહીશકો લીનો, ડોલત ધર નિધ બાઇ; કોપ કરી આયો જળ સનમુખ, મારત શિશ ધુનાઇ. ચંડીકા કોપે ભરાઇ જોગણી. ૨૩ ગર્જ ગર્જ ક્ષણ મુંઢમતી મંદ, મધુપાન કરે જાઇ; ફેરહી હાથ દેખાવું તોહી, માર્યો ત્રિશુળ તુલાઇ; શીર પડ્યો બોમી ન જાઇ, જોગ. ૨૪ મહિશ ઉરનકે આધો નીકરીયો, પકર ચોટી ઉરમાઇ; ફેરી ધાવ કીધો ખડગસે, મારલીનો દહીત રાઇ. હાહાકાર સઘંન્ય પરાઇ. જોગણી. ૨૫ મારે અસુર જ્યાંહાં ત્યાંહાં બોજકે, દેવ દુંદભી બજાઇ; ગ્રહી પુજાપો આયે સળ સુર- પતિ, જનુનીપે કુશુમ બ્રસાઇ કેહે જે જે ઉદો આઇ. જોગણી. ૨૬ આવત વદન ત્રિલોકી મતકો કરત ચરન સેવકાઇ; યથા શક્ત વિધીવત કરી પુજા, રતુતિ કરત સુર રાઇ, પ્રસન્ન ભયે માત કપાઇ જોગણી. ૨૭ દીયો આશીશ સકળ સુરનસે. જાઓ સમે ભુવનાઇ, માત બચન સુની શીશ ચડાએ, ઇંદ્રાસનપર જાઇ; અંબા અંત્રીક્ષ સિંધાઇ. જોગણી. ૨૮ જરનું કહા મંદમતિ મેરી, સેશકુ પાર ન પાઇ, યદુરામકુ કપા કીજે, અળ ક્યું જેર લગાઈ, મેહેર કરો મા ત્રિપુરાઇ. જોગણી ૨૯

રાગ ખીહાગ હુમરી.

જેને બાળાત્રિપુરાની લેહે લાગી, એ રાગ. સા મન સંધ્યા રૂપ, સરસ્વતી સા મન સંધ્યા રૂપ; ટેક કૃષ્ણાંગી કૃષ્ણાંગી ચંદન, કૃષ્ણ વરણ અનુપ. સરસ્વતી. ૧ ગરૂડ વાહની શામ વેદ ઉર ચક્ર લુજ વિસ્તુ સ્વરૂપ, સંખ ચક્ર ગદા પદ્મ બિરાજે; અખીલ ભુવનની ભુપ, સરસ્વ. ૨ યદુરામ ચંદન પુરુષોક્ષત કરો કરો આરતી ધુપ; બહુ લસ ગોત્રી ધ્યાન ધરી પુજે જે જન થાએ તદરૂપ. સરસ્વ. ૩

રેકતો.

તેરી બાદશાહી અંબા તેરી બાદશાહી; મેં ક્યા તારીફ કરે અંબા તેરી બાદશાહી. ટેક. તેરી બંદગીમે ખુબ આદમ ઝોલીયા પીર, બસ્તી ખીરાને અગર હુંદતા ન પાઇ, અંબા તેરી બાદશાહી. મેં ક્યા. ૧ મોજુત મગરૂખીમે જમીસે ગયે ગયેહે, હુઆ નીંદદાર જરસે અકલ ગુમાઇ. અંબા તેરી. ૨ ગોરે બદન પર ગેહેને મોતી પંનાકે

શીરા મોતી સખસે સવાઈ. અંબા. ૨ હમેશાં યાદ લગી નામકી આ-
હું પહોર, જદુરામ શીર રખો પાંચુંકી પનાઇ. અંબા. ૪

મહીના.

શેવો બાળા ત્રિપુરાને તરવા, કાયાનો સફળ જન્મ કરવા. ટેક. આ-
સોએ આનંદ ઉર વાધ્યો, એકે મને ઇશ્વરી આરાધો; મુળ મંત્રે સુધ
લઇ સાધો. શેવો. ૧ કારતગે કુરકુટ અસવારી, ઉમા આદે શકતો
પરવારી; ધરા થકી દુષ્ટ નાખ્યા મારી. શેવો. ૨ માગશરે મન મોહું
માનુ, સુરમુની કારજ કરવાનું; ભગતોને નવનીધ ભરવાનું. શેવો. ૨
પોસેતો પોખ ધણી પારે, જ્યાં જોઇએ ત્યાં બ્રહ્મ ભોજન ભારે, અ-
ગની કુંડે ઘ્રત તણી ધારે શેવો. ૪ મહાયેતો મંમાયા રૂપે, શત સીધુ
બ્રહ્માણી ભુપે, સંસાર જે અંધ તણે કુપે. શેવો. ૫ કાગણુ કુલ્યો
વસંત રીતે, કુસંખીત નવ પલવ પ્રીતે, રચ્યો છખી રંગ રાગ રીતે.
શેવો. ૬ અઘતર ચીંતા થકી ટાળો, નવેખંડે નારાયણી ભાળો, અવર
કાં જુઠી ભરો કાળો. શેવો. ૭ વધશાખે વધતિરણી તરવું જાયું તેને
આખરે છે મરવું. સાચી વેદ માત ધ્યાન ધરવું. શેવો. ૮ જેઠે તો
જે જન્યે તમને કે ઉતમ મધ્યમ અધમને; તે જુવેછે જોરાવર
જમને શેવો. ૯ અશાડે અગણિત ગુણ હેવા, કહી ન શકે શેશ
સુરેશ જેવા, કવીતાની કુણ મતી કેહેવા શેવો. ૧૦ શાવણે શીવ સ
હીત શક્તિ, અકળ રૂપે જોતો ઝગમગતી, ભાવે કરી બ્રમાએ ભક્તિ
શેવો. ૧૧ ભાદરવે ભેદ ગયો ભાગી, બહુચરી નીરખીને મન રાજ;
ગાયત્રી મા ગોખે રહ્યા ગાજ. શેવો. ૧૨ જદુરામ કરજોડી કહે છે,
આઘ ક્ષેત્ર આનંદ પુર રહે છે, અષ્ટ પહોર આઠ તણી લેહે છે.
શેવો બાળા. ૧૩

અષ્ટપદી.

રમતે નવરાત્રી નારાયણી, શક્તિ સકળ સુખકારી; મણી મય મકરા
મૃત કુંડળ સુભ કરણુ કુલ ધુતકારી. રમતે. ટેક. પ્રથમ ચરીત્ર રૂપી
બ્રહ્માદિક, શ્રી મહાકાળી; મુર્તિ દુગ્ધેદ ગાયત્રી છંદ, રાત્રી સુકત
સ્વરૂપાળી. રમતે. ૧ નંદા શકતી અગ્નિ તત્વ, રક્ત દંતિકા બીજ
નાભી પંકજ સમરણુ ભવ, અજવદ મધુ કૈટભ લીજે. રમતે ૨
દ્વીતીયે ચરિત્રસ્ય રૂપિ વિજ્ઞુ, શ્રી માહાલક્ષ્મી દેવ; શાકં ભરી શ-
ક્તિ યજ્ઞ મુર્તિ વાયુ તત્વ દુર્ગેવ, રમતે. ૩ સર્વ દેવ તેજોમય
અદ્ભુત ચડી રૂપ કરેલ; સેન સહિત મહિસાસુર વધ કરી શકા
દ્ય સુર પાલં રમતે. ૪ ઉતર ચરીત્રં પરમપવીત્રં મહા સરસ્વતી દે
વ; રૂપિ સદાશીવ છંદ અનુંકુપ ભીમા શક્તિ પ્રમેવં રમતે. ૫ બ્રામ

રી ખીજાં સુર્ય સ્તવ, મુરતિ સ્થાપ અરપ. શુભ નિશુભ તણે બન
વ્યાકુળ, અમચી દશા જુપ. રમતે. ૬ સુર સહિત સકાદિ સકળ
મળી, બવન કીન હીમવંત; નમો દેવી છતી દેવી સુક્ત ભરી, પ્રસન્ન
બયા શ્રી અંત. રમતે. ૭ શુભ સુધી પામ્યો શક્તિ, તવ દેવ્યાદુત
છંડ મુંડ હણી ચાદ બોવન ધણી, રક્ત ખીજ ભણી ચાલી; જુધ
વિરધ ક્રધ કર આકુષ, પુદ્ધિ મુઠ હણ્યો બાળી. રમતે. ૮ સંવાદ
સંન્ય સહિત ત્યાં છુત્ર સોચન, વધકરી ગરજ ધન નાદ. રમ. ૯
શુભની પાંતની નીશુભની ધાતની, પ્રતાપ પ્રબલ બળમાત; રણ રણ
સુક્તશું શક્ત ખીરાજીત, પ્રત્યે પ્રકુલીત ગાત. રમતે. ૧૦ સારંગ સા-
રંગ સારંગ ધરી ધરી વારંગ વારંગ નૃત્ય; જુનજુન ઝીકત નેપુર
વાજન, અદંગ ધીમી ધીમીકત્ય. રમતે. ૧૧ તારણ જગત ઉધારણ
ગક્ત, મુક્ત કરાં સુર ધરાં; મારણ દુષ્ટ, નિવારણ કષ્ટ, સુધારણ શૂદ્ર
ગિરિશ. રમતે. ૧૨ નારાયણી સ્તુતિ કરીત્રી દશા, કરી અયચન બહુ
રંગે: ચંદન અક્ષત કુમ કુમ કેસર, કરી પુજન સહુ સંગે. રમતે.
૧૩ રૂપસરૂપ અનુપ વિરાજીત, આઘ સકળ મળી જુથ; બ્રહ્માણી
રૂદ્રાણી વૈષ્ણવી, બહુચર ચંડિ વરથ. રમતે. ૧૪ શર્દનીશા પુણે
પુરણ શશી, સુર સહીત સુર રાજ; મહા પુણ મધ્ય રાત્ર સમર્પિ,
શક્ત સુરા સુર તાજ. રમતે. ૧૫ પય મધુ સાકર ગૃત સુંદર, હોમ
હવન શુભ સાર; હોલ છખીલિની છખી ઉપર. કાટી અનંગ નવાર;
રમતે. ૧૬ જય જય કરી જગતના ઉપર, મારકુંડ મુની રાજે; વૈશ્ય
સુરથને વર પ્રદાને, ત્રયોદશે કવચ સોહાજે. રમતે. ૧૭ બ્રહ્મ કવચ
અર્ગલા કીલક, ત્રિ આઘ કરે જમધ્યાન; અંત્યે ત્રિરહસ્ય ઇંદ્રાક્ષી,
સંકુત્વ માનિ જમાન. રમતે. ૧૮ શેશ મહેશ ગણેશ નીરંતર. અ-
રણ્ય રમરણ્ય કરે સંત; જૈ મુની વ્યાસ સુરેશ સુતંતર, વેદ ન પાર
લહત. રમતે. ૧૯ કવચ એકવી પાઠ કર્યાનું, ઇળ બહુચરમા આપે;
એકવી પદ ગાતા પ્રોતીશું, બવના બંધન કાપે. રમતે. ૨૦ શ્રી યદુરામ
પડત ચંડી સ્તવ, કવચ એકવી સાર; અપાર સાગર બવજન વ્યાકુળ,
માત કરે બવપાર. રમતે. ૨૧

દલસુખ કૃત કાવ્ય.

કુમરી.

અરજ સુણો મારી બહુચર મા, અરજ સુણો મારી. ટેક પાપ તણો
મેં પાર ન રાખ્યો, શું કહું વિસ્તારી. બહુચરમા અરજ સુણો. ૧

માત વિના હુખ કાને કહીએ, અવર પોકારી બહુ ૨ અધમ એ-
ધારણુ હુધ સંહારણુ, નામને જાઉં વારી. બહુ ૩ દીન દલસુખને
સુભમતી આપો, શરણે આગ્યો તારી. બહુ ૪

હુમરી.

પ્રાણ થકી પ્યારીરે, બહુચરમા પ્રાણ થકી પ્યારી. ટેક. ત્રિશુલ ધા-
રણી દહીત માસ્ટી, કુરકુટ વાહન કારી. બહુચર. ૧ સનખલપુરમાં
શ્રીજી ખીરાજે, શોભે અંગ છખી ન્યારી, બહુ. ૨ શીવ સનકાદીક
ખાર ના પામે, સકળ કળા તારી બહુ. ૩ દલસુખ ન અંતર છખી
પર પર, તનમન ધન વારી. બહુ. ૪

હુમરી.

અદ્ભુત આંગી જોઈ, બહુચરમાની અદ્ભુત આંગી જોઈ. ટેક. અ-
ંતર છખીપર પુરુષ પેખતાં, મનકુ રહ્યું માર મોહી. બહુ ૧ ગાળે
જોખમાં સદાય શોખમાં, સનખલપુરમાં સોઈ. બહુ. ૨ દુર થકી
દેદાર કરીને, કોટી કલપના ખોઈ. બહુ. ૩ દલસુખ કહે મારે માત
બહુચરી, અવર ન દુજો કોઈ. બહુ. ૪

ગરખી.

પ્રીતમ બોલોનીરે. એ રાગ.

બહુચરમા ખરદાળી, મારા પ્રાણ થકી છો પ્યારાંજી, રાત દીવસ મારા
હૃદયમાં રહેજો. નવ થાશો ક્ષણું ન્યારાં, કહું કરજોડીને. ૧ ખુધી આ-
પે બાળી ત્રિપુરા, રહો મુજ રૂદય નિવાસીજી; દામ વિનાનો દાસ ત-
મારો હું ગુણ ગાવાનો પારસી; કહું કર જોડીને. ૨ અલ્લાણી રૂદ્રા-
ણી પોતે, વૈશ્નવી વિખ્યાતજી; જ્યાં જોઈ ત્યાં દીશો દેવી, ઘટધ-
રમાં મુજ માત. કહું કર જોડીને. ૩ ઇંદ્રાદિક બહુ દેવ મુનીના,
કંઈ કંઈ કાપ્યાં કહજી; મહીપાસુરઆદી દાનવ મારી, સુખ પમાડી
અપરે, કહું કં ૪ આઘ અનાઘ થકી છો આઘ, દાતા દીન દયા-
ળીજી; દીન દલસુખની દાદ સાંભળજો, કરજો માત કપાળી; કહું. ૫

પદ રાગ ગરખી.

મારું મન માન્યું માજી સાથે, બહુચર મા ખીરાજે માથે. ટેક. વદન
છખી શરદ શશિ જેવી, કવીજન કંઈ ન શકે કેવી. મારું મન. ૧ માએ
પેર્યા ચરણા ને ચોળી, સાડીરે કેસરમાં બોળી. મારું મન. ૨ કો-
ટીક કહ કંઈ કરી કાપ્યાં, અભયદાન ભક્તોને આપ્યાં. મારું મન. ૩
માજી છો જગતતણી જગતા દેવી દીન દલસુખની દાતા. મારું મન. ૪

રાગ પ્રભાત.

આજ પ્રભાત સમે સનખલપુર, અજળ બની શોભાયરે, તાલ પખા-
જને વેણા વાજે, ગુણીજન મંગળ ગાયરે. આજ. ટેક. ભક્તજન
બવાઈ કરેછે, થેઈકાર થેઈકાર યાયરે; શ્રીજી સમીપે સ્વાંગ સજીને.
જપ્ય કરેછે ત્યાંયરે. આજ પ્રભાત ૧ આજ પ્રભાતે મદ ભયાં મૃગ-
જાં રમે, ને બેલે પ્રાતશ કાળરે; બહુચર માતું બહુચર માતું, કહેતાં
આવે વહારેરે. આજ પ્રભાત. ૨ વીપ્રતજ્ઞા બહુ વ્રંદ આવે, માનસ-
રોવર નાહાયરે; મન ગમતાં મીઠાંન જમવાને, આપે બહુચર માયરે.
આજ પ્રભાત. ૩ બ્રાહ્મણને શીર બહુચરમાજી, ભગવતી બ્રાહ્મણ એ-
કરે; દલસુખ દીન કહે કરજોડી, ત્રીપુરે રાખો ટેકરે. આજ પ્રભાત. ૪

૫૬ રાગ ગરબી.

આવો હરી શીવશંકર બોળા એ રાગની છે.

દેવી દાતા દાદ સુણોને મારી, જનુની જાણી શરણે આવ્યોધુ તારી.
દેવી ટેક. માત વના મુજ દુખ કોણ સાંભળશે, સરીતાનું નીર સોં-
ધુમાં ભળશે; હાથ જમણા મુખમાં સામે વળશે. દેવી. ૧ માજી
પર મન રહ્યું માની, બલાંછોજી ભક્તવત્સળ બવાની, સેવક સુખ
દાયની મા મેરખાની. દેવી. ૨ જાણોછો મા મુખથકી શું કહીયે.
દાસની તો વિનતી દીલ લઇએ; મારી માજી જેમ રાખો તેમ રહી-
એ. દેવી. ૩ આઘ થકી અકળ કળા ન કળાણી, પાર નવ પામ્યા
અજસુર પ્રાણી; કોણ દલસુખ દીનની વાણી. દેવી. ૪

રાગ પ્રભાત.

દેવીદાતા બહુચર માતા, જન્મ તણાંછો જાતારે; બ્રહ્માદિક ઇંદ્રાદિક
સુર મુની, સનકાદિક ગુણ ગાતારે. ટેક. શ્વેતગીરીથી સલખનપુર
આવ્યાં સેવકનાં સુખ સાતારે. નિજ ભક્તનાં સંકટ કાપ્યાં; કપટ દ-
ણ્યાં સુખદાતારે. દેવી. ૧ નારીના નર કીધા ક્ષણું એક, માનસરોવર
નાતારે; અસુર ઉદરમાં કુરકુટ બોલ્યા, બ્રહ્મા મહા મદ માતારે.
દેવી. ૨ આઘને ઝાગખ્યા વિના અણભાગી, ભુતગમાં ભટકાતારે;
દિન દલસુખને કુટુંબ તમેછો માત પીતાને બ્રાતારે. દેવી. ૩

૫૬ રાગ ઠેકે.

હુંતો આરાધ્ય હાટકેશ્વર સાથે ઇશ્વરીરે રાગ.

મારી સાહેબ શ્રી સલખનપુરમાં ખીરાજતારે. ટેક. અર્ક સરીખા

આંગી શોભે, જોવાને મન માડ લોભે, મંત્ર છખીપર પુરણુ પુખ્તો
છાજતારે. મારી. ૧ શ્રીજી સનમુખ રૂદય હરખી, શેવક તત્ત્વ કરે મા
નરખી તાજ મુદંગ ઉપંગ વિણા રસ વાજતારે. મારી. ૨ નીજજન
જઈ દેદાર કરેછે, ત્રિવીધિ તાપ તનનાજ હરે છે, આપી નવનિધ
રિધ સિધ ભવ દુઃખ ભાગતારે. ૩ દલસુખ કહે મુજ મતિ નવ
પોંચે, મુજ મન ચુણુ ગાવાને શોચે, શૈવ સુત સિંહાસન ખેસી
ગાજતારે. મારી. ૪

પદ રાગ ઉપર પ્રમાણે.

શ્રી સલખનપુર રાણી સાહેબ મુજરો લીજીએરે. ટેક. પાપ કરતાં પા-
છુ નવ જોયું, પુર્વ તણુ શુક્તિ સૌ ખોયું, જાણોછો મા મુખ થ-
કી શું કીજીયેરે. શ્રી. ૧ જાણી કોંકર કરણા કીજે, ભવ બયથી ઉગા
રીલીજે, કાપી કુમતી સુમતી મુજને દીજીયેરે. શ્રી. ૨ મુજ અવગુણ
મનમાં નવ લેશો, છોડ જાણી છેહ નવ દેશો, જનુની થઇને ખાજ
ઉપર ન ખીજીયેરે. શ્રી. ૩ દીન દલસુખને દરશન આપો જન્મ મર
ણના સંકટ કાપો, આપ કપા વિના યમ કિંકરથી ખીજીયેરે. શ્રી. ૪

પદ રાગ પ્રભાત.

મસ્તક નામુ ઇશ્વરી માજી, આરાધુ મુજ માયરે. ટેક. માનસરોવર
તીરે ત્રીપુરા જગત તણી જનીતાયરે, અદ્ભુત આંગી આધને આપે
યંત્રની પુજ થાયરે. મસ્તક ૧ ગરનાળા ખુટેતુ ગાજે, નિજજન આવે
ને જાયરે પ્રીત કરી પરમેશ્વરી પુજે, દુકીત દુર પળાયરે. મસ્તક. ૨
માનસરોવર જળ નિરમળ મા પ્રીત સહીત નિત નાહાયરે. એક ચીતે
આધને આરાધું; સદ્ગુણ કામ ચીત ચાહાયરે, મસ્તક ૩ અવર શોભા
તો અતિ ઘણીછે, મુજથી ના કહેવાયરે; દલસુખ કહે મારી મુંડમ
તીછે, તે ક્યમ શક્તસેવાયરે. મસ્તક. ૪

રાગ ઉપરનો,

શેવો ખાજા ત્રિપુરા સુંદરી, જેછે જુગની માતારે. જેને આશરે
શિવ ખલાદિક વિખજીને વિધાતારે, શેવો ટેક. અધમ આધારણુ નામ
આધરું શેવકની સુખદાતારે; નિજ બક્તને નવનિધ આપે, રાખે
માત માતારે. સેવો. ૧ વ્યાસ વધીજી મારકુંડ જૈમુની વલ્લભ જન
જસગાતારે; બક્ત બવાંની તણા કહેવાણા, તે પામ્યા સુખશાતારે,
સેવો. ૨ આધને ઓગાખ્યા વિના અણભાગી, ભુતળમાં ભટકતારે;
દલસુખ કહે મારે બહુચર માજી, માત તાતને બ્રાતારે. સેવો. ૩

ગરખી.

સંકરના સુતને પ્રણામુરે, બ્રહ્મસુતાને પામ, મારી માત હુકમ થયો

છેહજુરનોરે; અવિચળ વાણી દીજીયેરે, તન જાણીને દીજીયે દયાય
 મારી માત હુકમ થયોછે હજુરનોરે. ૧ અમે આપવીતી અરજ
 કરીરે. પોહોંચી પરમેશ્વરીની પાશ, મારી માત હુકમ થયો છે હજુ.
 રનોરે. ૨ દાદ સુણી તે માયે દાસનીરે, જ્યારે થયા ખીજ ખટમાસ
 મારી માત હુકમ થયો છે હજુરનોરે. ૩ માંયે વિચાર્યું મનમાંરે, કા-
 લા ઘેઝા પણ માના તન, મારી માત હુકમ થયો છે હજુરનોરે. ૪
 બાળકને બહાર કાઢી મુકીયેરે, પણ આપીને માગે અન્ન; મારી
 માત હુકમ થયોછે હજુરનોરે ૫ ઓગણીસે એકવીસની સાલમાંરે;
 માસ ભાદરવો નીરધાર, મારી માત હુકમ થયોછે હજુરનોરે. ૬
 સુકળ પક્ષ અજવાળીયાંરે તિથી તેરસને રવીવાર. મારી માત હુકમ
 થયોછે હજુરનોરે, ૭ નજર કરીને નારાયણીરે, માયે સેવકને આપી
 સાન. મારી માત હુકમ થયોછે હજુરનોરે; ૮ ત્યાં થયું મન માંન્યું
 મંડળી તણુરે, મારી માજીયે રાખ્યું માન, મારી માત હુકમ થયોછે
 હજુરનોરે. ૯ ઓછવ અધીક થયો ચાત્રનોરે, જેમ પ્રથમની હતી
 પેર મારી માત હુકમ થયોછે હજુરનોરે, ૧૦ શોક તે સઘજો ટળી
 ગાંધારે, માયે કીધી છે લીલા લેહેર મારી માત હુકમ થયોછે હજુ
 રનોરે. કાણુ વાગેશ્વરીને કાણુ બહુચરારે, જેમાં બેદ નહી લગાર
 મારી મા હુકમ થયોછે હજુરનોરે. ૧૨ બેદ જેણે જાણ્યોને વળી
 જાણ્યોસેરે, એતો થયારે થાસે ખવાર. મારી માત હુકમ થયોછે હજુ
 રનોરે. ૧૩ શુણે શીખેને ગાયે ભાવથીરે તેનાં દોહલાં જનશે દુઃખ
 મારી માત હુકમ થયો છે હજુરનોરે. ૧૪ ખરદાળી માત બદ રાખ-
 શેરે, કેહે દાસનો દાસ દલસુખ. મારી માત હુકમ થયોછે હજુરનોરે ૧૫

૫૬ રાગ કાફીની હોળી.

બાળા ત્રિપુરા નામપે વારી ટેક. દશરથ સુતાને નામ સમર દીયો,
 સંકાપતી વિઝારી, રાક્ષસકુંસળ રથ માંહીરોગે; લંકા જલાઈસારી લા-
 ઇયે ઘર જનક કુમારી. બાળા ૧ ભિમક સુતાને નામકુ સમરે, સ્વામી
 મીલે શ્રી મુરારી; નામ લીયેસે અનીરૂદ્ધ છુટો, કાળા ગ્રહસે બારી.
 લે ગદ ગોકુળ મુરારી. બાળા. ૨ વ્યાસ વસીષ્ઠ માર્કુંડ જૈમુની, નામ
 લીયો સુખકારી, વલ્લભવીપ્ર માહા પદ પાયે; માત અરણુ ઉરધારી,
 દીયો સુખ માહાતમ વારી. બાળા. ૩ મહામાયકા ગરમ ન જાને,
 બ્રહ્મા વિજયું ત્રિપુરારી; દલસુખ દીન કેહેતે કરજ્જેડી, કોન માત્ર મ-
 તિ મારી, કેસે ગાવું કીરત તીહારી, બાળા. ૪

મહીના સાખીયો.

દરશણુ આપો મોરી માય, અંબા મને દરશણુ આપો. એ રાગ. આવોને બહુચરમાય, મૈયા મુજ ઘેર આવો; હુંતો લાગુ તમારે પાય મૈયા મુજ ઘેર આવો, તમે સલખનપુરની રાય મૈયા મુજ ઘેર આવો. માણ કીજે સેવકની સાલ, મૈયા મુજ ઘેર આવો ટેક. શાખી. કાર- તગ માસે કરણા કરી, માણ આવો મુજ ઘેર. દાસની વીનતી દી- લ ધરી, મહંમાયા કરોને મેહર. મૈયા મુજ ઘેર આવો. ૧ શાખી. માગશરે મન માહર, મા મળવા અકળાય, જેમ ચક્રાર ચંદ્રને જોવા આકાશમાં જાય. મૈયા મુજ ઘેર આવો. ૨ શાખી. પોષે પ્રાણુથકી કહુ. માનો માણ સત્ય હું સેવક વણુ ધામનો, માણ રાખોને મારી પત્ય મૈયા મુજ ઘેર આવો. ૩ શાખી. મહા મહીને માવડી, હું ત- મારો બાળ, આપ કૃપા જો નહી કરો. મારી કોણુ લેશે સંભાળ. મૈયા મુજ ઘેર આવો. ૪ શાખી. ફાગણુ માસ ધુલ્યો ધણો, સહુકો હરાડે રંગ માઈ મન ત્યાં જઈ ઠરે, જ્યાં શોભે છે ચંદ્રને રંગ. મૈયા મુજ ઘેર આવો ૫ શાખી. ચૈતર ચાચર સોહામણો, મને જો વાની ખાંત, બાળાબહુચર નીરખતાં, મારા મનની તે બાંજે બ્રાંત. મૈયા મુજ ઘેર આવો. ૬ વૈશાખે વારીજગિ નામને, અધમ ઉધારણુ હાર, ભકિત સુધારસ ભકતને પરમેશ્વરી પાનાર. મૈયા મુજ ઘેર આ- વો. ૭ જોહ માસે મા જકતના ભકત તણાં પ્રતિપાળ, દાતા ભકતને ભકિતના, માણ કંટકના માહા કાળ મૈયા મુજ ઘેર આવો. ૮ અ- વાહ માસે આનંદથી, આવે દેવી દરબાર જાણી દાસ પોતા તણો, મને આપોને દેદાર. મૈયા મુજ ઘેર આવો આવણુ માસે રતુતી દઈ જોડીને બે હાથ તમેજો ત્રિભોવન ધણી માણ અનાથનાં છો નાથ. મૈયા મુજ ઘેર આવો. ૧૦ ભાદરવે ભય કાપીયે, જાણી પોતાનો દાસ, છોડ છોડ ન દીજો, માણ આપો અવિચળ વાસ. મૈયા મુ- જ ઘેર આવો. ૧૧ આસોએ અરણુ એટલી કપાળી ધરજો કાન થોડામાં માનો ધણી માણ છો મારા રદીયાનાં જાણ. મૈયા મુજ ઘેર આવો. ૧૨ અધીક માસ હું શું કહું જાણો છો સઘળી વાત; આપ- વિના મારો કો નહી તમે માત તાતને બ્રાત મૈયા મુજ ઘેર આ- વો. લાગુ તમારે પાય, મૈયા મુજ ઘેર આવો. ૧૩

ગરબી.

સનખલપુરની રાણીરે, જાણી બધા જકતમાં જોને; સનખલ. ટેક. વેદ વિરંચીએ વણુવ કીધા મા, મારકુંડ મુનીએ વખાણીરે, જાણી

બાધા જગતમાં જેને. સહ. શરવે શાસ્ત્રમાં સમાધ રહ્યાંછો મા વ્યા-
સે પુરાણમાં પ્રમાણમાંરે જાણી બાધા જગતમાં જેને, સહ. ૨ ભુ-
તળ ભુરને જાણ્યા બટજીમાં; વદીયા પ્રાક્રમ વાણીરે જાણી બાધા
જગતમાં જેને; સહ. ૩ કહે દ્વસુખ એ વૈશ્ણવી સમ્પત્તિમાં; તું બ્ર-
હ્માણી રૂદ્રાણીરે; જાણી બાધા જગતમાં જેને. સહખનપુર. ૪

ગરબી.

આવ્યાં સંકટ ટાળોરે. ન્યાહાજોં નિજ દાસ બણેરે મા; આવ્યાં સં-
કટ ટેક. સેવક જન શરણાંગત આવ્યો મા, કાપા દ્રષ્ટી કરી ભાંજો
રે, ન્યાહાજો નીજ દાસ બણેરે મા; આવ્યાં. ૧ કાળ તણાંછો તમો
કાળ કપાળી મા જમને આવતા ખાજોરે, ન્યાજો નીજ દાસ બણેરે
મા; આવ્યાં. ૨ ભવ સધજો જાયે ભક્તી કરતાં મા, એક દીનમાં
સરવે વાજોરે, ન્યાહાજો નીજ દાસ બણેરે મા; આવ્યાં. ૩. કહે
દ્વસુખ મા બેડ કર જેડી એક તમારો ઓસીઆજોરે; ન્યાહાજો
નીજ દાસ બણેરે મા આવ્યાં. ૪

કાળીકાની અરજી ગરબી.

સમર ગણપત રાયને મહાકાળીરે. તેનાં વિધન સરવે જાય, પાવા
વાળીરે. ૧ સુધ યુધ એ છે નારીયો, માહાકાળીરે, તેતો બહુ સુખની
દાતાર, પાવા વાળીરે, ૨ સરસ્વતી મોરી માય છે, માહાકાળીરે, તેતો
બ્રહ્મ તણી તનયાય, પાવા વાળીરે. ૩ વેણા પુરતક કર ધર્યાં. મહા-
કાળીરે; મહારે રહે કરો નીવાસ, પાવા વાળીરે. ૪ મંદમતી છે માહ-
રી માહાકાળીરે, માટે પુરો અમારી આસ. પાવા વાળીરે. ૫ ગુર
પુરણ બ્રહ્મ છે, માહાકાળીરે, તે છોડાવે ગર્ભવાસ. પાવા વાળીરે. ૬
હવે આરધ્ર આધને માહાકાળીરે. સુણજો મારી ફરીયાદ પાવા વાળીરે.
૭ થાવર જંગમ મા તમો, માહાકાળીરે. નવખંડ ઘટ ઘટ વાસ, પાવા
વાળીરે. ૮ તુષ્ટ સ્વરૂપે કાળકા માહાકાળીરે, મા કરો શતરનો નાશ
પાવા વાળીરે. ૯ શાહ કરી તમે સરવથા માહાકાળીરે, નિપાવ્યા
દાનવ દેવ. પાવા વાળીરે. ૧૦ હેવો મન નિશ્ચે કર્યો માહાકાળીરે.
માટે કશ અરણી શેવ પાવા વાળીરે. ૧૧ અવશુણ મન ધરશો નહી
માહાકાળીરે. મા મુકાવો ગરભવાસ. પાવા વાળીરે. ૧૨ જેવો
તેવો છું તાહરો માહાકાળીરે, માટે પુરો અમારી આશ. પાવા વા-
ળીરે. ૧૩ મા આ જુગમાં અવતરીયો માહાકાળીરે, છે કહણ કળીનો
વાસ. પાવા વાળીરે. ૧૪ કરમ કળીનાં શાં કહું માહાકાળીરે તેણે
બોલ્યો બહુ સંસાર પાવા વાળીરે. ૧૫ ધરમ ગયુ ધરણી ધશી માહા-

કાળીરે, પુન્ય ગયું પાતાળ પાવા વાળીરે. ૧૬ પાપ રહ્યું સગળે વશી
 માહાકાળીરે, એ વ્રહ્મ તરણુને બાળ. પાવા ૧૭ આહાણુ ભુતગમાં
 કરે માહાકાળીરે. તજ્યો તેણે આચાર. પાવા વાળીરે. ૧૮ શુદ્રની
 સેવા કરે માહાકાળીરે, સરવ માગવા સાથે જાય પાવા વાળીરે. ૧૯
 બ્રહ્મ કરમ જાણે નહી માહાકાળીરે; તેતો મેઝા મંત્ર ધાય પાવા
 વાળીરે ૨૦ અનેક કરમ કુડાં કરયાં માહાકાળીરે, વિસ્તારી ન નીંદા
 થાય પાવા વાળીરે. ૨૧ અટ દરશણુ જોળ્યું નહી માહાકાળીરે નહી
 વરમ તણી મરણદ પાવા વાળીરે. ૨૨ શીશની ચુર શેવા કરે મહા
 કાળીરે માહા મહોટો એ અપરાધ પાવા વાળીરે. ૨૩ વહે વિવતા
 વેશમાં માહાકાળીરે આ છે કુડાં કરમ પાવા વાળીરે. ૨૪ અસ્ત્રી
 વરમ આચર્યો માહાકાળીરે સ્વામીને મુખ દે ગાળ પાવા વાળીરે.
 ૨૫ કુંભીપાકમાં એ પટે માહાકાળીરે એવો મોટો છે અપરાધ
 પાવા વાળીરે. ૨૬ અવનીયે રસ ચોરીયો માહાકાળીરે તારે દુઃખ
 પામે સંસાર પાવા વાળીરે. ૨૭ રાગ થયા જ્યારે લોભીયા માહા
 કાળીરે ત્યારે અજોષ થયા વરસાદ પાવા વાળીરે. ૨૮ ગૌ બ્રામણને
 પીડા થાય છે માહાકાળીરે મન નવ પામે મરણદ પાવા. ૩૦ એવા
 અવરમ છે વણા માહાકાળીરે મુખ કહેતા ન આવે પાર. પાવા
 વાળીરે. ૩૧ સંવત અરાડ અગનોતરે માહાકાળીરે વરુણ છે હાહાકાર
 પાવા વાળીરે. ૩૨ માણ મેહ માઠા થયા, માહાકાળીરે, કહો કેમ
 જીવાય પાવા વાળીરે. ૩૩ આવી અમી દ્રાટી જીએ માહાકાળીરે, તારે
 સરવે સધજો જોકાર પાવાવાળીરે. ૩૪ અવગુણ મા ધરશે નહી
 માહાકાળીરે, તમે છો દેવી દતાર પાવા વાળીરે. ૩૫ માટે માણ
 તમ કને માહાકાળીરે. મને ઉગારો આ વાર પાવા વાળીરે. ૩૬ દર
 શણુ આપો દાસને માહાકાળીરે તેને જનમ મરણુ દુઃખ જાય પાવા
 વાળીરે. ૩૭ કર જોડી કર વીનતી માહાકાળીરે, તારો દાસ મયો ગુણ
 ગાય પાવા વાળીરે. ૩૮

ચલ્લુ રાજનો ગરબો.

ચલ્લુ રાજ. માહાકાળી પરતાપે રાજ કરોછો; મા ઉપર ભાવ રહ્યો
 પતને મુખ કરવા ધ્યાન ધરોછો. ટેક. માણ છો ગુણ સાગર બહુ
 રશીયાં પરતાપ ગણો જાતે જશીયા આવી પાવાધડમાં વશીયા.
 ચલ્લુજી. ૧ તારા દરવાજા સુંદરી સારા કોટ પુરજો મુકયાછે મારા
 તે જોતાંમાં શતર હારયા. ચલ્લુજી. ૨ માણ સુરજ પોણ સુંદર

સરખી, એવી શોભા મેં નયણે નીરખી જોતામાં ખુધી રહે હરખી
ચલુજી. ૩ માજી કમના મોહોલ ધણા સારા, નીકળે છે ગંગા
ની ધારા: ગરબે રમવા આવી બાળા. ચલુજી ૪ માજી તારા દુધ
સરોવરમાં પાણી, કાંઈ ઘડમાં નવ મળે એધાણી; બોલે, અમરત સર-
ખી વાણી, ચલુજી. ૫ માજી તારા દુધ સરોવરમાં નાહો, પુખ્તની
છાજ લઇને જાએ; કાળીમાને જઈ લાગે પાયે. ચલુજી. ૬ માજી
ત્યાં વાઘોની ખીક ભારી. વાટે મારે તરને નરી; તેના મનમાં
ખીક ઘણી તહારી, ચલુ. ૭ ત્યાં ચલુજીની ચીડી આપે; મહોરો-
ની છાપ કરી છાપે, વળાવુ કોડી કોઈ નવ આપે ચલુજી. ૮
દાસ સદાસંકર વાણી કહેછે, તે વડોદરા શહેરમાં રહેછે; માજીની આ-
શીશ ઘણી લેછે, ચલુજી. ૯

ગરખી.

પાવાની પાદશાહીરે, પીપળ વાળીના, પાવાની પાદસાઈ. ટેક. પાવે
તે ઘડી માજી ઉતર્યાંરે, આવતે કીધો પીપળ વાસરે; મા. પીપરવાળી
મા પાવાની પાદસાઈ. ૧ પીપર માની શોભતીરે, શોના તણા શણ
ગારે મા પીપ ૨ દેશ પરદેશથી માની માત્રાએ આવે મોજ
કરેછે માની વાટરે. મા પીપ. ૩ સાતમે માનો સંગજ આવે આદમ
એલે સારી રાતરે મા પીપર. ૪ મધ દરીયામાં માજી વાસ તમારે,
ખુડતાં તારો જાઝરે પીપર ૫ કર જોડી માને કુમેર વીનવે, રાખો
ચરણની પાસરે. મા પીપર. ૬

પતાઇ રાજનો ગરખો.

પુજી ગણપતીના પાય, પુજી અંબીકાની પાવડીરે. સેવું સલખનપુર
રાય, મયા કરો મુજ માવડીરે. ૧ ચતુર દેશ ચાંપાનેર વશે કરણા
નિધ કાળીકરે, કીધો તરણાનો મેર; એવી બહુ ખુધ બાળકારે. ૨
શોવડાવી બાધી શ્રેષ્ઠ પવન પાણી પેદા કર્યાંરે; કીધાં વધાને વળટ, ધન્ય
ધ્યાન ધરણીએ ધર્યાંરે. ૩ નદી પરવતને પાહાડ, દેવ રૂપીને દાનવીરે;
જીવજોનીની જાત; મહી મંડળને માનવીરે. ૪ પાવાગઢનો પરતાપ,
દેવ જાણીને વાસો વસ્યારે; આદ્ય શક્તિ છે આપ, ધરમ લોકથકા
ધસ્યારે. ૫ પતાઇ રાવત પરચંડ, ધરમરાજ કરે ઘણીરે; એનો દેશમાં
નહી દંડ, કપા કાળીકાતી છે ઘણીરે. ૬ નત્રરાત્રી કરાદીન, એલે
ચોસડ જોગણીરે, માયે વિચારયું મન માંહી, બાવે જોવાની ભોગણીરે
૭ મંગળ માનુનીઓ ગાય, ગરખો ગાયે સહુ ગાનમાંરે; થેમકાર થેમ
યાય, નિત્ય નારાયણી નામનેરે. ૮ સખ્યા શોળે શણગાર, ચરણા

ચોળીને ચુંદીને; મોતીડાંના હાર, ગરબે કરે સૌ કુદીરે. ૯ તેમાં કાળીકાજી માત, ગરબો રમવાને આવીયાંરે; વાણી વેદમાં વિક્ષાત રૂપ લક્ષ તે લાવીયાંરે. ૧૦ રંનાદે રોહણીનું રૂપ, રૂડી રતનાવળ રાધિકારે, સુર બ્રાહ્મણને ભુપ, સુખ આગરની સારીકારે. ૧૧ જિંયાની-ચા થઇ ગાય જીવતી કેરાંછે જોડવાંરે; મુખે ગીત મધુર ગાય, હાથે લેછે હમોડવાંરે. ૧૨ બહુ પ્રકારના છે છંદ, ખાંતે ખેલ કરે ખમચીયોરે; ઉગ્યો આનંદ કદ હાર લેછે હમચીયોરે. ૧૩ જેવી વીજળી આકાશ, ચાર ખુંટ માંહે ચમકતીરે; ખેલેકે કસ્તુરી બરાશ, પાયે ધુધરીઓ ધમકતીરે. ૧૪ જાણે કોટી ઉગ્યો બાણ, કોટી સશી મુખ કામનીરે; મુખે શાં કરે વખાણ. બાળે બાવ હેવી બામનીરે. ૧૫ થયું પતાઇને જાણ, ચાલો જોવાને કારણેરે; વાઝ્યાં મોહ કેશં બાણ, ધીરજ નવ રહી ધારણેરે. ૧૬ શુધ્ધ ખુધ બુધ્યો સરન કાલો ઘેલો ત્યાંહા થઇ રહોરે; મુકી મન કેરો ગરવ, લક્ષણ હીણે તે નવ લઘારે. ૧૭ ગરબો કાળીકાજી ગાય, લીલા તેની તે શી કહોરે; શોભા સ્વર્ગ કેરી થાય, લક્ષણ જોતામાં શું લહોરે. ૧૮ સોવરાવી ખાંધી શ્રદ્ધ, વાળાં દેવકેરાં વાળ્યાંરે; થઇ પુષ્પ કેરી વૃષ્ટ, સંકટ સેવકનાં ભાગીયાંરે. ૧૯ આઘ્યાં ઉમીયાંને ઇશ, કાળી જોવાને કારણેરે; જીગત અંખાને જીગદીશ, વિજ્ઞા જાએ એરે વારણેરે. ૨૦ બણે બ્રહ્માજી વેદ, નારદ નાએ છે નૃત્યમાંરે; વાણી વખાણે છે વેદ, શનકાદિક સૃષ્ટમાંરે. ૨૧ દેવ તેત્રીસકોડ, ઇંદ્ર ઉતારે છે આરતીરે; વિજ્ઞા રહ્યા કરજોડ, ભાર દેખાડેછે ભારથીરે. ૨૨ મહા પુજા મધ્ય રાત. મંદીર ગયાં સદુ બામનેરે આઘ્યાં કાળીકાજી માય સુરહેવ કેરી સ્યામનીરે, ૨૩ પતાઇ રાવળના પાપ કામીએ લીધોછે કેડોરે. ૨૪ અંખા એકલાં છે આપ જાણ્યો છેલ્લ કરીને છોડોરે. ૨૪ પોતે થયાં પ્રસન્ન માગ્ય માગ્ય મુખથી કહોરે; દેવીએ દીધું દરશન લક્ષણ હીણે તે નવ લહોરે. ૨૫ હોતે જાણ્યો છે હાથ જીહ્વા જોડ્યો છે જાનહોરે; શામા આવો મુજસાથ મંદીર રાખુ હું માહોરે. ૨૬ શક્તિએ દીધો શરાપ; મુરખ મેલ માશે કેડોરે પાંચે મળ્યાં તાડરાં પાપ પ્રાણ પાવો તાહરો ગયોરે. ૨૭ કીધો કાળીકાએ કોપ વૈભવ તાહરો સધળો વહોરે; આપ થયાં અલોપ જખ મારી રાજ રહોરે. ૨૮ સુખો સાહેબ સુલતાન ચાર લાખ ઘોડે ચડ્યોરે મહીપત્યનું મુકાવ્યું માન પાવાધડ આવી અડ્યોરે. ૨૯ હઠ કીધી છે આંચ જીધ જોર થયું ઘણુંરે પડ્યા વીત્યાં વરસ પાંચ ત્યારે ઝઘડો વધ્યો ઘણુંરે. ૩૦ ખુટ્યાં નવાણના નીર

અન્ન થયાછે અલોપમારે ધીરજ નવ રહ્યુ ધીર, કુડ કાળીકાના કો
પમારે. ૩૧ શાલો સાહેરો સગદાર, રામ વાંકડીઓ આંખે રૂડારે; જુઠો થયો છે
જે વાર, બુધે થયો છે બેલડારે. ૩૨ પઠાણ પાદશાહ શું પ્રીત, વેર વા-
ધ્યું વીવેકમારે, પતાઇ રાવળની રીધ; આપી ઘડી એકમારે. ૩૩
મારગ સાંચાના મહેલ, લશ્કર લાવ્યો છે લડીઓરે; ભોમી કરાવી છે
બેલ, બુધે થયો છે આંધળોરે. ૩૪ જુધ કીધુ છે જોર સુલતાન શીર
સાધીયોરે, થયું અધાર ઘોર, વદતાં તે વેરી વાધીયોરે. ૩૫ પ્રીછ્યો
પતાઇએ પાર, કોપ કાળીકાનો જાણીયોરે; ઘણાં વેરી આવ્યાં ઘેર
પરવશ પડ્યો છે પ્રાણીઓરે. ૩૬ રૂઢે સંગાથે રોષ રનેહ કોનો નવ
સાંખીયોરે; મોતી મણ દસવીસ, જુઠે બરડાવી નાંખીયારે. ૩૭ નવસે
નવાણું નાર, રૂડી રતનાળ રાણીઓરે; મારી નાંખી દરબાર, જોખન-
વંતી નવ જાણીયોરે. ૩૮ પુત્ર પટોદર પાંચ, રણમાંહે તે રોળીયારે; અદ
કીધી છે આંચ-ચંચળ વટ કરી ચોળીકારે. ૩૯ સામદ સોળ હજાર
મારી તોંખ્યા ભડ માવડીરે; એવી અપરમપાર, કીધી જમર તલાવડીરે.

૪૦ છેવટ થયો દરબાર હાથી ઘોડા લક્ષ હુટીયારે; બર્ધા બુપત બ-
ગર, ખજાના સર્વે ખુટીયારે. ૪૧ થયો અતી ઉતપાત, સર્વે રહ્યું છે
જોખનેરે; બર્ધુ ખપર કર માત, નદી બરાણી છે લોહીનીરે, ૪૨ ગયો
શક્તિ કેરે શરણ, પાવાગઢ કેરો રાજ્યોરે; કચની સંભળાવી કરણ
લપટ મનમાં નવ લાજ્યોરે. ૪૩ મારી મત્ય થઈ મુઠ નવ ઓળ-
ખ્યાં મેં માતનેરે; પ્રાક્રમ તમાર છે પ્રૈઠ પુરો મન કેરી કામનારે. ૪૪
માએ દીધું વરદાન, અનામીક કરીને થાપીયોરે, થયો વૈકુંઠવાસ, સુ-
ખસાગરમાં આવીયોરે. ૪૫ થયો સુરો સરદાર, નરપતીને આવી
નડ્યોરે; સામદ સોલ હજાર પૃથ્વીપતી પોતે પડ્યોરે ૪૬ ઉતપત્ય
કાળીકાની જોહ, ગાય શીખેને સાંભળેરે; કરે નારાયણી નેહ, શુખ
સાગર સફળે ફળેરે. ૪૭ અજી સીધ્ય નવ નીધ્ય, પામે પદારથ પાંચ-
મારે; રાખે ધરની તે રીધ, ના આવે ઉની આંચમારે. ૪૮ ઘણું
લક્ષ ધરસુત્ર, કોટી કરાવે કારણેરે; પોહોડયા પામે તે પુત્ર, પ્રીતે
અંધાવે પારણારે. ૪૯ મુરખ કવી થાય, રીઠ પામે રંક રાજ્યોરે;
ભાવટ ભવકેરી જાય, શુણ સાગરમાં ગાજ્યોરે. ૫૦ બેહેરા સંભ-
ળાવે કરણ, માતા ટાળે તે માદલોરે, ચાલે ખોડીલાં ચરણ; આંખે
દેખે છે આંધળોરે. ૫૧ રોગીજનના રોગ જાય, શુખ સાગરની શા-
રકારે; પામે ભાવતાને ભુક્ત, કપા કરે માત કાળકારે. ૫૨ શામળબટ
ત્રાણોડ, પીતા પરશોતમજી તણોરે; ગાયો ગરબો કરજોડ જશ મહિ-

મા વધ્યો ધણોરે. ૫૩ ગરબો શીખે નર નાર, કપા કાળીકાની છે
ધણીરે; જેને ખોલો વારંવાર, સેવો સગખલપુરની ધણીરે. ૫૪

ગરબી.

ચાલો હેલી પાવા પર જઈએ, જઈને ચાંપાનેર રહીએ, માજીનો પુ-
નપા લઈએ. ચાલોહો. ટેક. પાવાની શોભા છે સારી, ખીરાજે ગોખે
માહાકાળી, તેને મે દ્રષ્ટે જઈ જાણી. ચાલો ૨ પાવાના પરછંદા વાળે
પ્રથમ ગણપત ખીરાજે, રોડ્યાં અમને ખુડીયે દરવાજે, ચાલો. ૩ અરજી
અંખાને કીધી, પરવાનગી કશ્માની લીધી, પ્રથમે ગાયો ધડી કીધી.
ચાલો. ૪ જઈને પાવાપર પગીયાં, જઈને સુરજ મેહેલ મળીયાં. દડ-
ખડતાં પાવે ચડીયાં. ૫ પાવાની શોભા છે સારી, ન્યાં છે દુરગા
માહાકાળી, દુધીયે સરોવર જઈ જાણી. ચાલો ૬ દુધીએ સરોવરે નાદ,
ભવના બધન ત્યાં જાએ, નીરમળ કીધી છે કાવે. ચાલો. ૭ દુધીએ
સરોવરે જળ લીધું, ભૈરવ દરશણ જઈ કીધું, કારજ માર સર્વે ત્યાં સીધું
ચા. ૮ ભૈરવની પુજા જઈ કીધી. મારી શુદ્ધ ભૈરવે લીધી અરજી મે
અંખાને કીધી. ચા. ૯ કાળીની પુજા જઈ કરતાં, ગાયો ગરબો ચાચર
કરતાં, ધ્યાન મહાકાળીનું કરતાં ચાલો. ગરબો પંચે મળી ગાયો,
પાલવ માજીનો સહો, મુજને આપજો માહા માયો ચાલો. ૧૧ પાવાને
ગરબો જે ગાશે, મહાકાળી સાલ્લ તેને થાસે, શીવસુત ગુણ એના
ગાસે ચાલો. ૧૨

કાળકાનો ગરબો.

જુગદેવા જશ ગાઉછું, માહાકાળીરે, જીવ્યાએ વસજો માત પાવા
વાળીરે. ૧ સેવક જાણી તાહરો માહાકાળીરે. શીર ઉપર ધરજો
હાથ. પાવાવાળીરે. ૨ હોંસ હાથમાં થાય છે, માહા. ગુણ ગાવા-
નું છે મન. પાવા. ૩ દયા કરો તમે દાસને. માહા. તેથી ઉપજો
બુદ્ધિ પાવન, પાવા. ૪ ગુણ ગંભીર છે તાહારો માહા. કહેતાં ન-
આવે પાર, પાવા. ૫ બાળક બુદ્ધિ શું કરે, મહા. જો હાથ તારો
આધાર, પાવા. ૬ નવતેરી નગરી વીણે, માહા. અંખાવતી ચતુરસુ
જાણુ, પાવા. ૭ રામ સરખુ રાજ છે, મહા. માંહી વસે અઢારે
વર્ણ, પાવા ૮ ત્યાં ચતુર નારીયો અતિધણી, મહા. નીરમળ છે
તેનું મન, પાવા. ૯ ગરબો ખેલે ચોકમાં, માહા. નવરાત્રી કરે દીન,
પાવા. ૧૦ શણગાર સરવે સોભિતા, મહા. નારી કુંજરનાં ચીર,
પાવા. ૧૧ ગુણવંતાં ગરબે રમે, માહા. રાખીને મનશું ધીર, પાવા.
૧૨ તાળીની ઝડીયો પડે, માહા. ત્યાં શોભા નૌતમ થાય, પાવા. ૧૩

કોપીલા સખ્દ સોહામણી, માહા. નવરખી નારી ગાય, પાવા. ૧૪ તે
મધ્યે માતા આવીયાં, માહા. વીજળીના સરખુ રૂપ, પાવા. ૧૫ સુ-
રજ સરખાં સોખીતાં, માહા. માએ રૂપ ધર્યુ અદ્ભુત, પાવા. ૧૬
રાણીયો સર્વ કાંખી પડી, માહા. મા તેજ તણો અંખાર, પાવા. ૧૭
રાણીયો મનમાં એમ ધરે, માહા. બાહ આ નવલી કોણુ નાર,
પાવા. ૧૮ રૂપે સ્વરૂપે આગળી, માહા. જેની સોના સરખી કાપ,
પાવા. ૧૯ મધ્ય રાત્રે રાણીયો પરવરી, માહા. જઈને વીનવીઓ રાય,
પાવા. ૨૦ રાણીઓ રાય આગળ કહે, માહા. સાંબળજે પ્રાણુ આ-
ખાર, પાવા. ૨૧ એક રામા રમવા આવીયાં, માહા. જ્યાં બાવનમે
બળર, પાવા. ૨૨ બચીસ લક્ષણુ આગળી, માહા. તેનો પદમનીના
અવતાર, પાવા. ૨૩ તેને જોઈ ત્રિભુવન મોહી રહે, માહા. તે આ-
ગળ નહીં કોઈ નાર, પાવા. ૨૪ રાજને નારી ગમી, માહા. વળી
સુરજ થયો પ્રકાશ, પાવા. ૨૫ તે દીવસ ગયો અતિ દોહલે; માહા-
મનડામાં મોટી હાંમ, પાવા. ૨૬ વળી રાત પડી રવીઆયમ્યો, માહા
બોધડીયાં હમકે બહાર, પાવા. ૨૭ ઘેર ઘેરથી સહુ નીસયો; માહી
પરમે ગાવા સહુ નાર, પાવા. ૨૮ રંગ મચ્યો સાહેલડી, માહા. એ
વામાં આખ્યાં માત, પાવા. ૨૯ ત્યાં રાણીએ દાસી મોકલી. માહા.
રાય આગળ કહેવા વાત, પાવા. ૩૦ ત્યાંથી પતાઇ રાવળ ઉડીયો,
માહા. જેવાને નવલી નાર પાવા. ૩૧ આવી નીરખી નયણે બરી,
માહા. તેને વીરહ વાધ્યો અપાર, પાવા. ૩૨ નખશીખ સુધી નીરખી
યાં, માહા. મુરછાએ પડીયો રાય. પાવા. ૩૩ રાગ રંગે મોહી રહ્યો
માહા. નારીશું લાગ્યો નેહ, પાવા. ૩૪ રમનાં રજની વહીમણ, માહા
પતાઇએ જાણી પેર, પાવા. ૩૫ પાપી પુઠે પરવયો, માહા. માતનો
જાલ્યો હાથ. પાવા. ૩૬ માગ માગ મુખથી કહ્યું માહા. એવું મુખ-
થી જોડ્યાં માત, પાવા. ૩૭ તાર રૂપ વર્યુ હઠડા વિશે. માહા. હુ
રાખીશ મારા ઘેર, પાવા. ૩૮ મોહોત્ર ચણ્યા માણેકના, માહા. તેની
કાંઈ જાણે પેર, પાવા. ૪૦ મારે મોહોલે રાણીયો અતી ધણી,
માહા. તેમાં પટરાણી આપ, પાવા. ૪૧ ખાઓ પીઓ ખુખીઓ કરો,
માહા. રૂડી રાજ સરખી રીત, પાવા. ૪૨ ત્યારે કાપ કરીને બોલીયાં
માહા. તાર પ્રમટયું રાજ પાપ, પાવા. ૪૩ તાર રાજ જસે જડ
મુજથી, માહા. આવી મગસે તારો હોમ, પાવા. ૪૪ ચેત ચેત તું અ
જાગીયા માહા. એવું કહી પધાર્યાં ભુવન, પાવા. ૪૫ પહે પુરવથી

દળ આવીયું, માહા. ત્યાં સોખોછે રણસ્તંભ, પાવા. ૪૬ પોદ ચલા-
વી પ્રાધરી, માહા. ખુડીઓ દરવાજો બંધ પાવા. ૪૭ સુરદાસે રહીને
પ્રાધરી, માહા. શું બરચુંછે માલ રસાળ, પાવા ૪૮ ત્યારે ખુડી મારી
બળ કરી, માહા. નીકળ્યાછે મુગલા દૈત્ય, પાવા ૪૯ ત્યારે સળીયે
વાકળીયે સત મુકીયું માહા. નર્મ કહી પતાઇને પેર પાવા ૫૦
જુદ મર્યું નયમ નેરથી, માહા. ત્યારે થઇ રહ્યો ઉતપાત પાવા.
૫૧ ત્યારે એવું દળ સંઘળું હર્યું, માહા. તે મુદ ચાલ્યું વરસ બાર પાવા.
૫૨ લઇ લગ્નર આગળ થયો, માહા પછે ફાવીયો ભંડાર પાવા.
૫૩ પછે લોહી તણી રેતો વળી માહા, ત્યાં વરત્યો હાહાકાર, પાવા
૫૪ ત્યારે પતાઇ રાજનુ પત ગયું માહા, ત્યારે જાણી જુગમાં વા-
ત પાવા. ૫૫ ત્યારે પતાઇ મનમાં સમજ્યો, માહા. મુજ ઉપર કો-
પ્યાં માત, પાવા. ૫૬ કરગરતો શરણે રાજ ગયો, માહા. બે નેડી
સતમુખ હાથ, પાવા. ૫૭ મુજ ઉપર માહા મેહર કરો, માહા દળ
સંઘળું પાછું જાય પાવાવાળીરે. ૫૮ મહા કાળી મનમાં એમ ધરે
મહા સુખાને આપુ સુખ, પાવા. ૫૯ થા તું અનામી રાજ્યો માહા.
પતાઇનુ ટાળ્યુ દુઃખ, પાવા. ૬૦ ને ગાયે સીખે સાંભળે, માહા.
માહાકાળી તેની પુરે આસ. પાવા. ૬૧ માતુ જશવંતી કાળકા; માહા
માહા ગુણ ગાયે છે ગોકળદાસ. પાવા. ૬૨.

અંબાજીના મહીના.

કારતક માસે કરણા કરો મુજ માતરે મા અંબાજી, અલખેલી અં-
બા સાંભળ મારી વાતરે મા અંબાજી. ૧ વાત સાંભળીને સમરે આજે
હરી નાથરે મા અંબાજી તારા દરશનની મને મોટી અંબા આશરે
મા અંબાજી. ૨ માગશર માસે મન મળવા અકળાયરે, મા અંબાજી
તારી ઇચ્છા કરતાં અંબા દીન વહી જાયરે, મા અંબાજી ૩ દીન
વહી જાયને આસા મુજને મોટીરે મા અંબાજી તારા રંગ મંડ
પમાં હું નવ આવી લોટીરે, મા અંબાજી ૪ પોસ માસે મુજને મ
ળવા શોષરે મા અંબાજી મુજ રાંક ઉપરે સો ધરવો માજી રોસરે
મા અંબાજી. ૫ રોપ ન ધરીયે તમે છો દેવી દયાળરે, મા અંબાજી.
જેતું નામ ધરાવે શેવકળન પ્રતી પાળરે, મા અંબાજી ૬ માહા મ
હીને કાંઈ વરત સાંભળ્યાં તમારારે મા અંબાજી મા શુ જુઓછો
કુડા કરત્ય હમારારે, મા અંબાજી. કુડાં કરમની કરણીછે મધ્યાનરે
મા અંબાજી. તારા દરશનનુ મને મોડું અંબા ધ્યાનરે, મા
અંબાજી. ૮ શ્રાવણ મહીને ફરી ફરી ઉલટે અંગરે, મા અંબાજી.

રંગ ભર્યા મનડા નવ કરશે ભંગે, મા અંબાજી. ૯ ભંગ ન કર-
 શો મનડું હમાર તલખેરે, મા અંબાજી. મા ચીત હમાર ચરણે
 આપી અટકેરે મા અંબાજી ૧૦ ચૈતર મહીને ચીંતા મુજને જા-
 જીરે, મા અંબાજી. આ જનમ ધરીને નવ નીરખ્યાં અંબામાજીરે મા
 અંબાજી. ૧૧ નીરખ્યાંમે અંબા અકળ સ્વરૂપરે, મા અંબાજી મા વળ
 તાં ક્યાંથી દેખીશ માનાં મુખરે, મા અંબાજી. ૧૨ વૈશાખ મહીને વરસ
 જાયદેહનાહીરે, મા અંબાજી. મા હવે વળતી વેળા રહીછે માહીરે; મા
 અંબાજી ૧૩ વેળા માહીને માથે મોડું દુઃખરે, મા અંબાજી.
 મા વળતાં ક્યારે દેશે અમને મુખરે. મા અંબાજી ૧૪ જોઈમાસે મુજને
 તેડા ઠેઠરે, મા અંબાજી. નહી તેડાતો જ્યતર જાશે વેઠરે
 મા અંબાજી. ૧૫ વેઠ જાશે ને મીઠ્યા થાસે જનમરે, મા
 અંબાજી ભાગ્ય નથી પણ ઓછા અમારા કરમરે મા અંબાજી.
 ૧૬ અષાઢ માસે અટકી ન ધરીયે મનરે મા અંબાજી. તારાં
 દરશન માટે તલસે માર તનરે, મા અંબાજી. ૧૭ તન તલસેને
 દયા ન આવે મારીરે. મા અંબાજી માદ્યાળી દીલથી શું મુકાછો
 કાઢીરે મા અંબાજી. ૧૮ મા શાવણ માસે સંઘ ભરાય જહુ ભા-
 રેરે મા અંબાજી મા જોને ઇચ્છા હોય તે આવે તારે પારેરે, મા
 અંબાજી. ૧૯ મા સંઘ ભરાય સૌને ઇચ્છા થાયરે મા અંબાજી મા
 પાપી હોય તે નિસચે પાવન થાયરે, મા અંબાજી. ૨૦ ભાદરવે માસે
 શીદને મન ભમાવેરે મા અંબાજી. તારા દુર્લભ દરશન આપી તાપ
 સમાવેરે, મા અંબાજી ૨૧ તાપ સમાવીને શીતળ કરોને છાંયરે
 મા અંબાજી. મા શીશ નમાવતાં પ્રાયશ્ચીત પ્રલે થાયરે, મા અંબા-
 જી. ૨૨ આસો માસે ચરણ સાંભળજો વેહલીરે, મા અંબાજી
 મા આરામુરમાં કરો આનંદની હેલીરે, મા અંબાજી ૨૩ હેલી
 કરીને પુરો મનની આસરે, મા અંબાજી. મા શેવક જનને તેડા
 તમારી પાસરે, મા અંબાજી. ૨૪ જારે માસ પુરણ કીધા માતંરે,
 મા અંબાજી. મા વીશ ઉપર વીધાય ન કરસો ધાનરે, મા અંબાજી
 ૨૫ તેરમો મહીનો માહા ઉત્તમ કહેવાયરે. મા અંબાજી મા હરી
 પ્રતાપે પૂરષોત્તમ સૌ ગાયરે, મા અંબાજી. પૂરષોત્તમ માસે સંગ
 ભરાય જહુ ભારીરે, મા અંબાજી. મા ચાચર ઉપર તરતી ચાલેયાળીરે
 મા અંબાજી. ૨૭ આરામુરમાં નીત્યે આનંદ થાયરે, મા અંબાજી.
 કરવેડીને જાપો શેવક મામરે મા અંબાજી. ૨૮

બહુચરાણનામહીના.

ચર્મનરે ચીત ધણું ખાંધું, નમી નમી બહુચર આરાધ્યું, મન માંડ
 મોખે જામ લાધ્યું સેવોને સલખન પુર રાણી. ૧ વધસામે વાવલીયા
 વાયા, માણના મઠ તમે આઝ્યાં; અંબાજીની મોટી છે માયા. સે-
 વોને. ૨ જોતો જુગતીછે સારી, હરીહર બ્રહ્મ થકી ન્યારી; મોખ
 ઉપર જાડ બલીહારી. સેવો ૩ અસાડે મેઘ ધણા માજે, છત શીર
 બહુચરને જાળે; ચોપડીયાં તો અદ્ભુત ત્યાં વાળે. સેવોને- ૪ આવણ
 સરવડીયે વરસ્યો, માણને બજસોતો તરસો; નીકર તમે અથડાતા
 મરસો, સેવોને. ૫ બાદરવો બલી પેરે માજ્યો, સેવકને સનમુખ માયા
 જો; ખુડતાં ખાવડલી સાજો; સેવોને. ૬ આસો માસે આવી માદીવાળી
 આઝ્યાંછે અંબાને કાળી, મરખે રમે મોટાં મહાકાળી. સેવોને. ૭ કારત
 કે કામલડી બેસે નાઆવે કામ માણને તોસે, તેને જોતાં ત્રિભુવન ડો-
 લે સેવોને. મામચરે માનસરોવર નાહે, ચાચર આવી મરખો જંગાએ;
 શેવકની કરજો મા સાહે. સેવોને. ૮ પોસે માપિત ધણી તારી પાંડવોને
 લીધા ઉમરારી; કૌરવ સરવ મયા હારી. સેવોને. ૧૦ માહેતો મને ન
 થી મમતું મન માંડે રે સદા બમતું; મન માંડ માણમાં રમતું
 સેવોને. ૧૧ ફાગણે ફરફરતી હોળ પેહેર્યાં માએ ચરણને ચોળી; કે
 સર બહુ જાંટ્યાં માયે ધોળી સેવોને, ૧૨ ખારે માસ પુરણ મેં કીધા
 દધત્યોને દંડ ધણા દીધા; દેવતા સહ ઉમરારી લીધા. સેવોને. ૧૩ આ-
 સોસુદ બીજને બુધવારે, ખારે માસ થયા નીરવારે, વલબની રહેજો
 મા વહારે. સેવોને. ૧૪

મરખી.

મનખલપુર સાચી મા બહુચરા; માણ આપે જોખન ટાળે જરા; મા
 તે જોટા પુરખને કીધા ખરા. સલખન. ૧ નવ ખંડમાં તાર ખદરે,
 માતુનીના તે કીધા મરદરે; રૂખીયાનાં ટાળ્યાં છે તે દરે સલખન
 ૨ એક અસુર આવીને ઉતર્યો તેતો હતો કપટ કરોધે બર્યો; તેજ
 માણનો કુકડો બક્ષ કર્યો. સલખન. ૩ ત્યાંતો માણનો પરતો છે કુ-
 કડો, પર પખિએ કીધો ટકુકડો; પેટમાંથી બોલ્યો છે કુકડો. સલ-
 ખન. ૪ તેતો મુઝારે મરગ જીવતો થયો; તેતો બહાર આવીને ઉભો
 રહ્યો; ત્યારે પાએ લાગીને અસુર ગયો. સલખન. ૫ માને ચાચર
 ચેરક ખીરાજો, શરણાધને નોખત વાજેરે; માતુ માન સરોવર અ-
 જરે. સલખન. ૬ ગુણ ગાતાં તે સંબળ લીધીરે, અષ્ટ સીદિ તમે
 નિધિ દીધીરે, માયે દાસને કપા તે કીધીરે. સલખન. ૭

મહાકાળીની સ્તુતિ છંદ ભુવંગીની ચાલ.

૩૩ સેવના તારી માત દેવા. બ્રહ્મા વિષ્ણુ આદી માદેવ જેવા; જપે શેષ પોતે જીએ દેવી ન્યાળી. મહા કષ્ટ ભાગે ભજુ માત કાળી ૧ દેવી દાનવોને મહા દુખ દીધાં, તેનાં શીર છેદી શ્વિર પાન પીધાં પીળ દહિત નાકા તમે દેવી બાળી. માહાર કીધી કેસરી આડ સિં- દુર રાતી, નાકે વેસરી વાળી દીસે સોહાતી; ઓઢી ચુંદડી પચરંગી વિશાળી. મહા. ૪ ધર્યાં ખડગ ખાંડાં ત્રિશુળ દેવી સોઢીએ, વાળે ડાક ધંટા તણે નાદ મોહીએ; પાએ ધુધરી વાળતી હાથ તાળી. મહા ૪ દેરે દુર્ગરે આચરે વાસ તારો, જળે નિર્જળે સ્વર્ગવાટે સધારો; ધર્મુ ૩૫ ધાતા વિધાતા તું જાળી. માહા. ૫ મહા મુઠ્ઠો ફુટો તેને બુદ્ધિ દીધી, જપ્ત ભોજ પાસે સવા લક્ષ લીધી; કીધો દાસ કાળી પાવાગઢ વાળી. મહા. ૬ નમ્યા માન મુકી મયા તેને કીધી, આપી રાજ રિ- દ્ધિવળી અષ્ટ સિદ્ધિ; કીધી છત્રધારી અરી સરવ ટાળી. મહા. ૭ કાપા ગિરધરે શ્લોક માતાના આઠે, બણે સાંભળે કે કરે તિલ પાઠે; ચિરંજીવી જીવો સદાયે સુખાળી. મહા. ૮

ભજુ ભક્તિ ભાવે બલી ભદ્રકાળી, કરે કોટી કલ્યાણુ કાળી કપાળી કરે દુખ દારિદ્ર દેવી દયાળી. ભજુ. ૧ જે આરાધશે અંખા આસ- સરીને, રૂદે રાખશે નિત્ય શેવા પુરીને; તેનાં દુખ દારિદ્ર જાસે દુરી- ને. ભજુ. ૨ દેવી દોષનો કોશ હું દાસ તારો, કાણું મા કામા ચાય તે દોષ મારો; મહા કષ્ટથી મા મનેતો ઉગારો ભજુ ૩ નથી માતને તાત કે બ્રાત નારી, નથી સુત સુતા કોઈ સુખા દારી, શ્યાં શત્રુ માથે કરો સાલ્યમારી. ભજુ. ૪ સદાજે તમે ઇશ્વરી સુખ દાતા, જાણો દુર્ભાગ તે તણી તેડો ધાતા, શરણાંગતોની ખરી તુજ માતા. ભજુ. ૫ પનિરાધારના માત હોજી આધારી, શત્રુ સેવકોના સહુ દો સંહારી; મહા લક્ષ્મી હો અપાપર જાગે વારી. ભજુ. ૬ કળીમાં કરોને કપા મન આણી, આપો રિદ્ધિ સિદ્ધિ સદા દીન જાણી; રહુ આશ્વરે કુશ્વ તારા વખાણી. ભજુ ૭ નથી બુદ્ધિ કે જ્ઞાન વાણી વિવેક, મતી મંદમહારી મલીન અંગ છેક. માટે માત મારે તમે જોજ એક. ભજુ ૮ કહે હાથ જોડીને શંકર રેવા. આપો નિત્ય દરશનને વળીજ સેવા, કરો સાલ્ય હો અપ દેવાધિ દેવા. ભજુ. ૯

સમરે સારથ માત મોટી ભવાતી, એસઠ જોગણી દેવ મુખે વખાણી. એઠી ચુંદડી મસ્તકે મોડ છાજે, માતા બહુચરા ગોખ મધ્યે ધીરા-
જ ૧ અતી તેજ તારે નવે ખંડ માંય, દેવી આલ સકિત માતા તું કહેત્રાય; દીપક જોત તારી ભવાતી સદાજે, માતા બહુચરા ગોખ મધે
ખિરાજે. ૨ તું તો તોતળા માત કાળી કરાળી, શિવા સ્યાંભવી બહુ-
ચરા તુંજ યાળી; ભહું મુખ દીઠે મહાદુઃખ બાજે; માતા બહુચરા
ગોખ મધે ખિરાજે. ૩ માર્યા શુંભનિશુંભને ચંડમુંડ, મહિસાસુરના
કાંધા સત્યખંડ; ત્રિશુળ ધારીને દેખતાં દૈત્ય બાજે માતા. ૪ પુણુ
માતને ભાવશું ભક્તિ આણી. દેવ મારકંડે ને વેદે વખાણી; પાયે
નેપુર ધુધરી નિત્ય વાજે. તાતા. ૫ ધર્યા પુષ્પ કંઠે ધણુ માત આપે.
દીપક જોત તારી રવિ તણુ લોકે, વેણા વંશી કંશી ચાચર ડાક
વાજે માતા. ૬ ભલી લાજ રાખી રાગને તહાંજ, સ્ત્રીનો પુરુષ
કીધો માતા બહુચરાજ; ધણુ સું વખાણું પાજો બ્રહ્મ આજે. માતા.
૭ સંભુનામ નિરો જોડી હાય રહેછે, મુખે બહુચરા બહુચરા એમ
કહે છે; ભણે સાંભળે તે તણાં પાપ ખાજે. માતા. ૮

ભુલી ભમેછે ભામની એ રાગ.

માતાજી ભવસીધુ જુડતાં તારીયે, લાગ્યું છેરે તોફાન; નામા રાખોને
નારાયણી, દોને જીવત દાન. ભવ. ટક. માજી વહાણુ રાખોને વિશ્વે-
શ્વરી, જળમાંહે ભરાયે; મારે તો તું વિના કો નહી. થાજે મા-
તાજી સાહે. ભવ. ૧ માજી પાણી અતી પ્રબળ થયાં, મોજા મારે
છે માંહ; મેઘ વરશે અસાડના, ધણા વાયે છે વાયે. ભવ. ૨ મા
દયારે દયાળી મા કીજીયે, નવ દીજીયે છેહ; અવની કારણુ માત
દશશ્રી, માગ્યા મોકલોછો મેહ, ભવ. ૩ આ શુભદ સ્વરૂપ માત
સાંભળી, વેદ તાર કરે વખાણુ; ભવદુઃખ કાપો મા ભગવતી, કાળી
કેરાને કહ્યાણુ. ભવ. ૪ પ્રથમ પાલવ સાલો તમ તણો, તે કેમ
મુકશે નતય; પાયે અન્નતદ્વજ અંબાજી, દંદ્રશજ કોણુ ખાય. ભવ.
૫ માજી સંસાર સાગર તારવા, બાંધી તારા નામની પાળ; અધવચ
જો જળ મા મુકશે, તો નહીરે મારી લાજ. ભવ. ૬ જેમ જેમ
આવું મા દુકડો, તેમ તેમ વેગળાં કેમ જાઓ; નાશીને છુટો નારા-
યણી. શેવકને ધાઓ. ભવ. ૭ માજી અગાત જળમાં મા દશશ્રી,
દાસ તારો ગળકાં ખાય; બાંહે જાલીને બેઠો કયો, ગરવા ધડની માય.
ભવ. ૮ માજી કોઈને જોર ગરશીઓ; કોઈ ભોગવે આમ; મારે તો
આશરો તમ તણો; જપું તમારે નામ. ભવ. ૯ દાસને દયા માજી

કીજીયે, બણી પોતાનો દાસ; બજીયો તમારે ચરણેછે, પુરો મારા મનની આશ. ભવ. ૧૦

બાર માસ.

આવો હર શીવ શંકર ભોળા, ભોળાને શોહીએ ભસ્મ તણા ગોળા; માથે સોહીએ કુલડાંના તોરા, આવો હરી શીવશંકર ભોળા. ૧ હે કારતગ કીરતી નવ કરીએ, શંભુજનું ધ્યાન રહે ધરીયે; ભવસાગર શીવ ચરણે તરીએ. આવો હર શીવશંકર ભોળા. ૨ હે માગસર માહા મંગળકારી, સદાશીવ શંકર શુભકારી; શંભુજના મુખપર જાઉ વારી. આવો હર શીવશંકર ભોળા ૨ હે પોસેતો પ્રાણુથઈ પ્યારા, આવો મોરી અખીઅનશે પ્યારા; ઘડીએક નવ રહીએ ન્યારા, આવો હર શીવશંકર ભોળા. ૩ હે માહા શુદ્ધ પંચમી વસંત આવી, ઉમીયાજીતો અખીલ ગુલાલ લાવી; જટામાંહી જાનવી પ્યારી, આવો હર શીવ શંકર ભોળા. ૪ શગણુ ફાગ ખેલુ હરશે, મેરી ગઘ ઉત્તમ તરશે; ભવસાગર શીવ ચરણે તરશે; આવો હર શીવશંકર ભોળા. ૫ હે ચઢતર ચીત ચરણે અટકયું, માર મન શંભુસે લાગુ; શંભુજનીતેણે કરી થાપુ, આવો હર શીવશંકર ભોળા. ૬ વઢશાખે વાર લાગી તમને નરખ્યાની તો ખાંત ધણી હમને; શંભુજના મુખ ઉપર ભવને, આવો હરી શીવ શંકર ભોળા. ૭ જોઠેતો જુગતી જની સારી, ઉમીયા પહેરે કમુંબલ સાડી; જટામાંહી ગંગાજી પ્યારી, આવો હર શીવ શંકર ભોળા. ૮ અસાડેતો મેઘ રચ્યો ધનમાં, દાદુર મોર બોલે વનમાં; શંભુવીના દુખ ધણું તનમાં, આવો હર શીવશંકર ભોળા. ૯ શાવણે સરસ જાની શેવા, આવો સખી શંભુને જોવા; શંભુજથી દુઃખડાંને ખોવા, આવો હર શીવ શંકર ભોળા. ૧૦ બાદરવેતો ભાંગ તણા ભોળી, અડધે અંગે ઉમીયા શંગ જોળી; માડી શોધ લેજો શીવ ભોળી, આવો હર શીવ શંકર ભોળા. ૧૧ હે આશોએ અંગ ઉડી અગની, શંભુ વીના કેમ જીવે સુજની, સંભાર રાત દિવસ રજની, આવો હર શીવ શંકર ભોળા. ૧૨ તેરમો અધીક માસ આવ્યો, હે સખ સખીયાંને મન ભાવ્યો; હે રણજોડાએ ભાવે કરી ગાયો, આવો હર શીવ શંકર ભોળા, ભોળાને સોહીયે ભસ્મ તણા ગોળા. ૧૪

દુમરી.

માજી તારા મદિરિયામાં, ધણેરી મળ. (બે વાર) આંધળા લુલાં અધ દુખીયા, કોઇ મારેરે મળ, માજી. ૧ કોઇ લાંધણુ અને લોટણુ, કોઇ કોઇને કરેરે રળ. માજી તા. ૨ શીખર ઉપર સોનેરી ઘડાં,

ચોળી ફરકે ધળ. માણ તા. ૩ વિપ્રને મોદિક મિદાંન આપે, એવી
કામના કરેરે કળ. માણ તા. ૪ બકતદાસ કુચી દરશન રીળે, દેખી
મેં વિસ ભુળ. માણ તા. ૫

હોરી.

હોરી ખેલે દેવી રંગ ભરીરે. ટેક. સુવાચંદન અમર અરગચા, ઉડે
ગુલાબકી જોરી ભરીરે. હોરી ખે. ૧ કેસર કુમકુમ કેસુ ધોળ્યાં, પી-
ચકારીકી લગી જડીરે. હોરી. ૨ વળગી જુમી કરે સહુ દેવી, ફુલ
દગી મારી પડીરે. હોરી. ૩ હાર નાઘ જુઘ ચંબેલી ફુલ, ઉછાળે છામો
ભરીરે. હોરી. ૪ તાલ પખાવ જાંઝર ડર બાળે, રાગ તાનકી ધુમ
પડીરે હોરી. ૫ વિમાન ચડી દેવાંગના આવ્યાં જે જે કહી સહુ
પાયે પડીરે. હોરી. ૬ એ શોભા જોઈ હરખ્યા દેવતા, ધનપત તું એ
માત વડીરે. હોરી. ૭ કહે હરગોવન આ કળીયુગમાં, શરણે આવેકી
બાહે ધરીરે. હોરી. ૮

હોરી.

પ્રથમ દિવસ સુધ દેવી, વસંતપંચમી આવે. ટેક. પ્રથમ દિવસ સુધ
વસંતપંચમી, દેવિયો વસંત વધાવે. ઘેર ઘેરથી સહુ દેવિયો ચાલી,
સત્રખનપુરમાં આવે, પ્રથ. ૧ સુવાચંદન અમર કસુંબા, પુન કરે મન
ભાવે; હાર નાઘ જુઘ ચંબેલી, બહુચર ઉર સોહાયે. પ્રથમ. ૧ કેસર
કસુંબા ગુલાબ રસ, બરી પીચકારી છટાવે; અખીલ ગુલાલ દેવિયો
ઉડાવે, ચોર આ લાલ ઉડાવે, પ્રથમ. ૩ અરગચા બહુચરને શીર રક્ત,
લાલમ લાલ બનાવે; નાળે અંબા અરણે ઉઘો, અધુર ખીજ નજાણે
પ્રથમ. ૪ અંબા મારે મુસ્તકપર મેલી, ધુપ દીપ જણાવે. નૈવેદ બહુ
વિધ વિધના; બહુચરને આરોગાવે, દેવિયો વસંત વધાવે. પ્રથમ. ૫
મણગાર આસ્તી મોટી આસ્તી, જળહળ જોત કરાવે; ઘંટ ધડીયાળા
વામે મંડપમાં, જેજેજે મુખ ગાવે, પ્રથમ. ૬ વંદન કરી ખેઠાં સહુ દેવી
અસ્તુતી પાઠ બજાવે; પડી પાયે સહુ દેવીને પુન્યાં, વાળાં પાસે મં-
ગાવે. પ્રથમ. ૭ બહુચર ઉઠી સહુ દેવીને પુન્યાં, પુરણ પ્રીતથી ભાવે,
જેજેકાર સહુ દેવીયે કરીયાં, એમ કહી શીશ નમાવે પ્રથમ. ૮ તાળ.
પખાવ જાંઝર ડર બાળે, સારંગી શ્વર મિલાવે; વસંત ખોલે સસ-
ખનપુર રાણી, ગાયે સહુ ગવરાવે. પ્રથમ. ૯ આછવ કરી ઉઠ્યાં ત્યાં
દેવી, માગી બહુચર શું વિદાઈ; બહુચર કહે સહુ વેહેલા આવળે,
પધારો કરો સજ આઠ. પ્રથમ. ૧૦ ખોલાવીને બહુચર આવ્યાં, ગોખ
મધે માયે; કહે હરગોવન બેઠકર જોડી, મુજને કરળે દયાએ. પ્રથમ ૧૧

રામ છંદ.

જેમ જાણો તેમ તારો મધયા જેમ જાણો તેમ તારો. ટેક. નદીયા
ધેરી નાવ પુરાણે ક્રીસખીધ ઉતરે પારો; આખા તુમડાનું નહી ઠેકાણું
ખાંભાચહી ઉતારો. મધયા. ૧ ક્રમ ક્રોધ મોહમત્સર મમતા, પાંચે ચો-
ક શમારોરે; નાશીને શરણાંગત આવ્યોમા, અંબે કરો મુજ સાચરે
મૈયા જેમ. ૧ સ્વર્ગે ત્રલ પાતાળમે જોયા, શક્તિ વડે સંસાર; સે-
પનામ શક્તિનુ સાધન, પ્રથવી ઉપાડે બારેરે. અંબે. ૩ પ્રીમંત સુરા
જેડા જગતમાં સૃષ્ટી ઉપાધીન હારે; દાસ હરમોવન કહે કરજોડી
નોધારા આધારે. મધયા જેમ. ૪ સપુણ.

કુમરી.

ચાલો અંબાને હજુર, સૌ સેવકો ચાલો અંબાને હજુરરે, દરશણ
કરતાં દુઃખડાં ટાળે; સુખડાં આપે સ્તુતિ સુરે; કાંઝવા જળમાં ખુડી
રહોણું, પડ્યો સાગર બરપુરરે. ચાલો. ૧ દક્ષને શોધ્યો પાંચને બાંધો
ખોતેરના જુવો મુજરે; દાસ હરમોવન કહે કરજોડી, રદીએ હજુર
હજુરરે. ચાલો ૨

ગરબી.

અંબા જોયાની આડીરે નિરખુ મોરી માડી. ટેક. સોળ સહુગારસહુ
આધ જોદાં, ચરણા ચોળાને સાડીરે. નિરખુ ૧ સંસાર રૂપી પ્રક્ષ બ-
નાવ્યું, તેને કુળકુલ થઇ વાડીરે. નિરખુ. ૨ મા દેશ દેશના સંગવી
આવે, કાઇ હોડે ખેસે ઘોડે ગાડીરે. નિરખુ ૩ મા તેત્રીસઠોડ દૈત્યજ
દમતા, તેને નાંખ્યા તમે વાડીરે. નિરખુ. ૪ મા પાદરવાસી પાદરહ
ખેડો, માને મોહોલે હુમેછે ઢાડીરે. નિરખુ. ૫ મા માંડો ઘેસો થઇ
પાવલે લાગુ, રખેતે લેતા કાડીરે. નિરખુ. ૬ મા શીર શક્તિ જોડે
અવજે ન સુધયા, તેના કરમમાં ટાડીરે. નિરખુ ૭ મા કહે હરમોવન
ખેડુ કરજોડી, દરશણ ઘો દાડી દાડીરે. નિરખુ. ૮

પંદર તિથિઓ.

પડવે પુરણાનંદ સદાશીવ આવોરે;
માર મન ધણું હરખાય મનમાં બાવોરે. ૧
ખીન્ને બહુ જુગમાં રહ્યાછો વ્યાપીરે;
માસ શંકર ભોળાનાથ દુઃખને કાપીરે. ૨
ત્રીજે ત્રિલોકીનાથ શીવ પધારોરે;
શીવ આવોને આપજો ધેર હેત વધારોરે. ૩

ચોમે ચતુર સીર રાજ દિશાયે જોતીરે;	
મારે શીવ મલવાની કાજ આશા મોટીરે.	૪
પાંચમે પ્રાણનાથ સદાશીવ કહાવોરે;	
મારે શીવ રસ પીવા કાજ મનમાં લાવોરે.	૫
છઠીના લખીયા લેખ તે ક્યમ મટશેરે;	
મારે પુરવ જનમની પ્રીત શંકર મલશેરે.	૬
સાતમના સંતાપ ધણા શીવ અમનેરે;	
ઘેર આવોને પ્રાણુ આધાર શું કહું તમનેરે.	૭
આઠમે આનંદકારી સદાશીવ આવોરે;	
સહુ વિશ્વ કેસ નાથ ઘેર પધારોરે.	૮
નુમે નંદી વાહન ધારી શીવ કહાવોરે;	
૩૭ કૈલાશીના નાથ દાસી આવોરે.	૯
દશમેતો દરશન મુજને આપોરે;	
મારા પ્રાણુજીવણુ શીવરાય દુખને કાપોરે.	૧૦
એકાદશીના ઓછવ હમારે કરવારે;	
શીવ શંકરજીનાં ધ્યાન રહેમાં ધરવારે.	૧૧
દ્વાદશીયે દૈત મારી ઘેર આવોરે;	
દેવતા સુખીયા થાય આનંદ કહાવોરે.	૧૨
ત્રીયો દશીનાં જૂત હમારે કરવારે;	
શીવ પુન ન કરી ધ્યાન રહેમાં ધરવારે.	૧૩
ચૌદમે તો ચંદ્ર ધારી ઘેર આવોરે;	
ઘેર આનંદ ઓછવ થાય મંગલ કહાવોરે.	૧૪
પુનમે તો પંદર તથો ધમ પુરીરે;	
આઠ્ઠા કહલાશ કેસ નાથ નથી અધુરીરે.	૧૫
દમાનીધી તો દાસ તમારો ગાયરે;	
શીવ પારવતીના નાથ થાજે સાલ્હરે.	૧૬

થાળ.

કનક કગશ ગંગાજળ ભરી, મારી બહુચર આગળ થાગજ ધરી
 આરોગો અંબાજી મોરી માય, જેમ જેમ સેવક સુખીયાં થાય મા,
 દ્રાખ આરોગી બદામ અખરોડ; પરતાં લીંમચાને ફરસાં ખોર મા,
 શિંગોડાં સાકર રોલડી; ખડખડાં આંખા કાતળી મા, કેળાં ખાંડ દ્રવ
 પુરાણ કરી; આરોગો અંબાજી ચીત્તધરી મા, પછે પેડા જન લાવે
 સાર; જલેખી લાડુને સેવો સુવાળ મા. મીઠી મરઠી આગળ ધરી;
 અનેક સુખડી ખીજી વળી મા; મગના લાડુ ઘેખર સાર, બરણી ગા-

રીને દુષપાક મા; ખારાં તીખાં ને તમતમાં આદુ લીંબુને માંઢી કરપટ ધણાં; શ્રીફળ આપજી લેજોને ભોગ અને નીપન્યાં સર્વ સં- નેગ મા; ખીર ખાંડ ધત પોળી સાર આરોગો અંબાજી ઠંસાર મા; લેચી લાવસી ને સુરમાં વડાં વેડમીને શાકજી ધણાં મા; શાક દાજી ધત પુરણુ કરી, આરોગો અંબાજી મન ધરી મા; કેશરી કરમો મા હી ભરપુર જીદાળા માજી જમીએ કુર મા; દુધ કડયાં લઘ આગળ ધરયાં ગુટ ભરીને માયે આચમન કરયાં મા; આરોગી ઉઠયાં મોરી માય જીઠ રક્ષાં જન માગી માગી ખાય મા; શિંગાસન ઉપર સુંદરી બેઠાં માત સખી પરવરી મા, બેક બરાસે ખીડી કરી આનંદ અંબા માયે મુખમાં ધરી મા; એકદ આગળ દોજો વાય એના આગળ તરતજ થાય મા. વાગે પંચ શબ્દ નિશાન ભેરે ભુગળ વાગે પરિયાણુ મા, સકળ મનોરથ પુરો મોરી માય બેઠકર જોડી કહે વલ્લભદાસ મા.

૫૬.

આરામુરી અંબે ખીરાજો કપા નિધી દયાળરે. ટેક મહમાય છે વિશ્વ વ્યાપીક કોટી સુરજ પ્રકાશરે; શેવક જનની વાહારે આવે સમરંતા તત કાળરે. આરા. ૧ કુમ કુમ કેસર ચંદન અક્ષત સુગંધી પુષ્પના હારે ધુપ દીપ નૈવેદ્ય ધરીને પ્રમે લાગો પાયરે આરા. ૧ જે જન માને શર બે આવે પામે પદારથ ચારરે; વાંજ્યાને મા પુત્રજ આપે ધણું ન લાગે વારરે આરા. ૩ એવું જાણી શરણે આવ્યો છું પુરજો મનની આશરે કરજોડી શંકર કહે છે બાહે ગ્રહેકી લાજરે આરા. ૪

કુમરી ૫૬.

આરામુરી અત્રમેલી અંબે ચક્રદ ભોવનની રાયરે; ભગત હેને પ્રગ- દયાં ભુતળમાં અંબા શક્તિ આધરે. ટેક સરળ મૃત્યુ પાતાજ મા; સચરાચર પુરો વાસરે આરા. ૧ અનેક દૈત્યને રણમાં રોળ્યા કરી સેવક જનની સાહેરે; દેવતા સરવ આનંદ પામ્યા વરત્યો જેનેકારરે. આરા. ૨ આદ્ય શક્તિ અંબા ભવાની કરજો તેની શેવરે; સંસાર ના સુખ પામશેને અંતે મુક્તિ નીધાંનરે આરા. ૩ ભાવે કરીને બળે અંબેને થાશે વિશ્વમાં વિખ્યાતરે સંકરદાસ કહે કરજોડી મને ખરો છે વિશ્વાસરે આરા. ૪

અષ્ટપદી.

કરજોડી પ્રણામ કર શ્રી ત્રિપુરા સુંદરીને મા કોટી રવીનું તેજ વિશંભર તેજોમય અનુભા હમ્મજા શક્તિ પ્રથ્વી માતા વિશ્વ રહું શ્રી હરીને,

કરજેડી. ૧ માહાકાળી શ્રી લક્ષ્મી સરસ્વતી વિશ્વ રાણી નંબા ખીંદુ
ત્રિગુણ સંગ શોડ સદ ચક્રોશરીને કરજેડી. ૨ અક્ષાઇ અક્ષામના
તનનીને અકલીત કલીતા નકળીને શ્રી કંઠીને અક્ષાંડે મણી માયા
ને બેઠા છે ધરીને કરજેડી. ૩ અકાર ઉકાર મકાર બકારે અનુસ્વર
ધાર કે ખં ખં નં ચં છં જં નં પદ પરમેશ્વરી કરજેડી ૪ સી-
ગીત શાસ્ત્ર પ્રયોગ સ્પનેશ્વરી રઘુ યજ્ઞુ શામ તુલા; સારી ગમ
પદને પદ ગીરજા વંદુ વામેશ્વરીને કરજેડી ૫ શ્રી વિદ્યા શ્રી પંચ
દશમે માયત્રી ત્રિપદા પ્રભુર પર્વો અતી દેવી તેજ્જેમય ઉત્તમ નમુ
નાદેશ્વરીને કરજેડી ૬ મા બાળતરણી પ્રધાવેશ ધારણી તારણી
સત સભા ભવ મોચન દેવીજન કારણ સરણ પરાતપરીને કરજેડી
૭ મા અક્ષે કંકણ સુત્રી શ્રીવાસંત; શાલંકત અંબા, રાગ નાથ
કવિ ભુકિત મુકિત દીજે બગ્નુ બુવનેશ્વરીને કરજેડી. ૮

પ્રભાત.

વાંણેલુ વાયુને ચાલો સક્ષમનપુર જઈએ બાળા બહુચરીયાને નીર
ખી સુખીયાં થઈએ. ટેક ગોખે ચડીને ગાજે મહ્યા જગા તણી
જળયા; દરશણથી દુઃખ કાપે અંબા મોટી મંમાયા વાંણેલુ. ૧ માન
સરોવર મહાતમ મોટું સ્નાન જઈ કરીએ; વળતી સક્ષમનપુરી મા
તાનું ધ્યાન રહે ધરીએ વાંણેલુ. ૨ બળતાં ભવસાગરે ભવાની પાર
કરો પ્રાણી; જગત ઉધારણુ જગત જતેતા વેદ વહે વાણી વાંણેલુ ૩
દરશણુ આપ્યાં દુઃખડાં કાપ્યાં પુરણુ થઈ આશે; બેડી કર તુજ પાવે
લાગુ સાંકળો દાસે. વાંણેલુ. ૪

કુમરી પદ.

અંબે મૈયા ત્રિપુરા સુંદરી નવખંડમાં વિક્ષાતરે. ટેક બાળારૂપે બહુ
ચરા છાજે દક્ષણુ તુળજા રૂપેરે; પાવાધડ કાળકા બિરાજે અંબારૂપ
અનંતરે અંબે મૈયા ૧ જુગેજુગે સ્થાપીક અંબે હમ્મજા શક્તિ આપરે
જોમેશ્વરીને ધ્યાને ના આવે અકળીત કળા અપારરે અંબે ૨ નાના
કપો કરે તું દેવી ઘટ ઘટ માહી પ્રકાશરે; દેવમુનીયો માનો પાર ના
પાવે અખંડદેવ નીધાનરે અંબે ૩ કશણુ કરજે આઘ બવાંની
દવાનીધી દાતારરે; કરજેડીને શંકર કહુંછે નોધારા આધારરે અંબે ૪

કુમરી પદ.

નીરમે પદ નારાયણી અંબે, જગત જનુની માતરે ટેક. વિશંબરી
વરદાઇ અંબે, રાખો રહ્યા માંહીરે; પ્રીત કરીને પારે આવે મન કરી
ધડ વિશ્વાસરે નીરમે ૧ કામ ક્રોધ મદ મચ્છર મમતા તજીને

ધરશે ધ્યાનરે; મનમાંછીત ફળ પામશેને સેજે પદ નિવારણરે, નીર-
બે. ૨ સામે મન શેવે અંબાને, ઉદીત જોત પ્રકાશરે; રીધી સીધી
ફળ આપશે મા વણુ માગે દાતારરે. નીરબે. ૩ હું અપરાધી શસ્થે
આબ્યો છું, નથી બીજને આધારરે; કરજોડીને શંકર કહે છે, બા-
નાતી પત રાખ્યરે. નીરબે. ૪

બાર મહીના છંદ.

બહુચર બાગીતુ મતવાળી બાર માસકુ તું કાળી, સદા મગન ભગત
બહુ રખતી ચાચરસે લગતી તાળી. ટેક. કાર્તીક મહીને માત કાળીકા
પાવાગઢપર ખીરાજતી કબ્જુ રવરપે કાળી કહીયે; અધર મોરલી બ-
જવતી. બહુચર. ૧ માગશર માસમે માત બહુચર, સદા મગન
નવખંડ ફરતી; દેશ દેશમે ગોખ બીઠાયા માજી ઘેર ઘેર તું થાપી.
બહુચર. ૨ પોસ માસમે પાર્વતી કહીએ શંકરપર છાયા ધરતી; વ્ર-
પભ વાહતી શિવ કલ્યાણી શીરપર ગંગા ખીરાજતી. બહુચર. ૩
માહા માસમે માયા કીધી માયા જુગમે તે વ્યાપી; નવદીન નવરા-
તર બેઠે. માજી ઘર ઘર તું થાપી બહુચર. ૪ ફાગણ માસમે ફગુવા
બેસે, બર બર જોરી ગુલાલકી; ચુવા ચંદન ઝોર અગરચા મટકી
ભરી હે કેસરકી. બહુચર. ૫ ચૈતર માસમે માત ચંડીકા ચામુંડાનામ
ધરાવતી ચંડમુંડકુ મારકર ચોસઠ ખપર ભરાવતી બહુચર. ૬
વૈશાખ માસમે સિંહવાહની, લાથ લીયા મધુકા પ્યાલા; દધતનકુ ફ-
નશના કીયાહે કીયા દેવકા રખવાલા. બહુચર. ૭ જ્યેષ્ઠ માસમે જુગત
અંબીકા હે જનીતા જુગત જુગનકી; ગરીબા ગુરખા યાદ કરતાં વા-
હારે ચડતી ભગતુકી. બહુચર. ૮ અસાડમાસમે માત અંબીકા ચારા
સુરપર ખીરાજતી; દેશ દેશકા સંગવી આવે માજી છત્રે તું છાજતી
બહુચર. ૯ શ્રાવણ માસમે માતા શક્તિ શલખનપુર આજે ગેહી;
ધન ભાગ જનકુ કો કહે. બહુચરકુ નજરે દેખી. બહુચર. ૧૦
ભાદ્ર માસમે ભદ્રકાલીકા ભક્તિ કરની દીલુંસે; ખીર ખાંડ ઝોર
અત જલેખી નવેદ કરતા જુગતીસે. બહુચર ૧૧ આસો માસમે
આઘ ઇશ્વરી આધાર જુગમે હે તેરા; કાલ રાત્રીકા સાધન કીહે
દીવાળીકા હે મુરા. બહુચર. ૧૨ માસ પુરપોત્તમ પુરણ કહીયે સુ-
નલો દીલસે એ ગ્યાની; સનમખ રેહેકે લાલ યું બોલે; રખની ભ-
ગતુકી બાની બહુચર. ૧૩

ગરબી.

અંબા જોયાની આડોરે. એ રાગ.
આજ ઝોછવનો દીનરે મા રમવાને આવો, મળ્યાછે તારા જનરે મા

લાડ લડવો. ટેક. આ સંસારે મા સાચી બવાની; મોહું માંડે મનરે
મા રમવા. મારકંડને માયે અમર કીધો, જીવન કીધું ધનરે મા. લા-
ડ. ૧ સેવનમાં કાંઈ મહાસુખ પામ્યો, સરળ કર્યું જીવનરે. મા રમ-
વા. કુલડીયે માયે કટક જમાડ્યું, સૌને પુર્યા અન્નરે મા. લાડ. ૨
મુખે મહીષ માયે જીવતા કીધા, ગોપ પામ્યાં દરશનને મા રમવા. મુગલને
કુકડો પેટમાં બોલ્યો, તારે જાણ્યું જનરે મા. લાડ. ૩ પાટણ પ્રગણા
ને નિર્વેન રાજ, કીધો નારીનો નરરે મા. રમવા. મુરખને કાંઈ કવીતા
આપી; પંડીત જેવા જનરે મા. લાડ. ૪ શક્તિ શિરોમણ સર્વે મે
જાણી, વ્યાપીક ત્રિભોવનરે મા. રમવા કેહે જોઈતો મારી મુઠ મ-
તીએ. આપે દો દરશનરે મા. લાડ. ૫.

પ્રભાત.

આજ સખી સનખલપુર ગાતા, જેવા શ્રી મહારાજરે, બહુચરણી
બહુ બરદાણી; ગોખે ચડીરે ગાજરે. ટેક જેતા જીમને જનુની જી.
ગને, મુજ મનડાના ચોરરે, શોભા નરખી રહુ મન હરખી. જરે
ચંદ ચકોરરે. આજ દરશન દાખી દાસલડાને, ચીત હરી મુજ
લીધુરે પલક એક નવ ધાએ અળગુ, જાણે કામણ કીધુરે, આજ. ૨
ગાતા ગુણ સુખ આપે સુલભ, રાખે દલજો સાચુરે, કેહે સાંકલેશ્વર
ભક્તિ આપો માત અવરની જાચુરે. આજ. ૩.

પ્રભાત.

અવનીતળ શ્રી બહુચર બાળા, ભક્તિ વિના સૌ ખોટુરે; ભક્તિ કરે
ભવભીત ન લાગે; ભક્તિનું કારણ મોટુરે. ટેક. એના ભેદ માહેશ્વર
જાણે, કાંઈક જાણે વિધાતારે; પુરશોત્તમ તે પુરણ જાણે, નિશદીન મુણ
માતા ગાતારે, અવની. ૧ દેવને દુર્લભ ભક્તિ માની, નામે નીરંતર
ગાયરે; મારકંડ માની ભક્તિ કરીને અમર કીધી કાયરે. અવની. ૨
ત્રિપુરા ભવમાં ભક્તિ પુરણ પ્રેમવીના તેની પેરેરે; માહા ભક્તિ કરતાં
ભવ તરીએ જન્મ મરણ ભય કાપેરે. અવની. ૩ શેવક જન હોય
જે ઇચ્છે જનમે જનમ માની ભક્તિરે ભક્તિ કરેથી સઘળ સુખ
આપે આઘ નીરંજન શક્તિરે. અવની. ૪ માટે કરજોડી હું માણું,
પુરે મનની આશરે; ભગવતી મન આપ જાણી સાંકલેશ્વર નીજ
દાસરે. અવનીતળ. ૫.

ગરખી રાગ ખમાયચી.

પ્રેમશું ભરીરે ભેટયાં પ્રેમશું ભરી; બહુચરાજી આજ ભેટયાં પ્રેમશું
ભરી. ટેક. જાણી તેવી જોઈ મોહી કહ્યું વિસ્તરી; રાત દીવસ રાખુ